

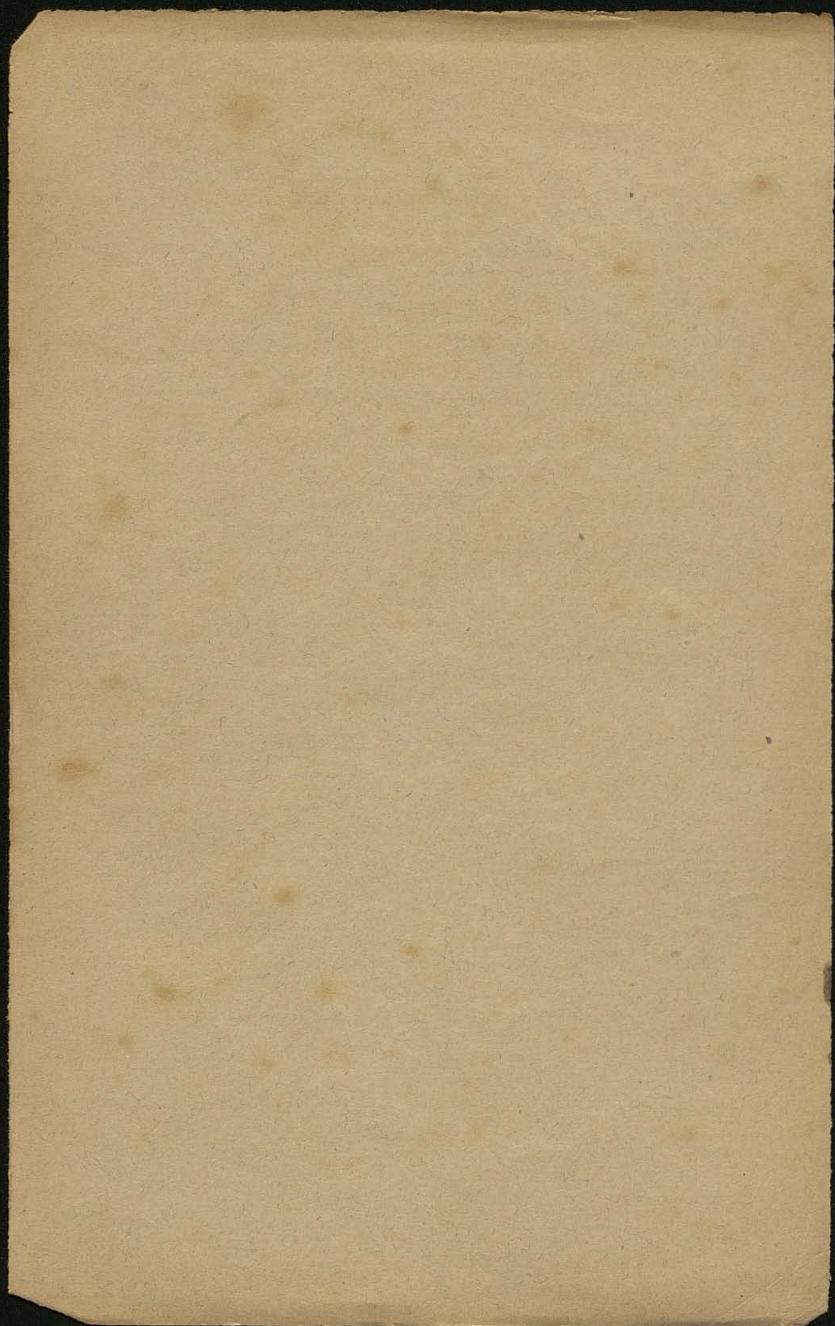
6889

Bibl. Jag.

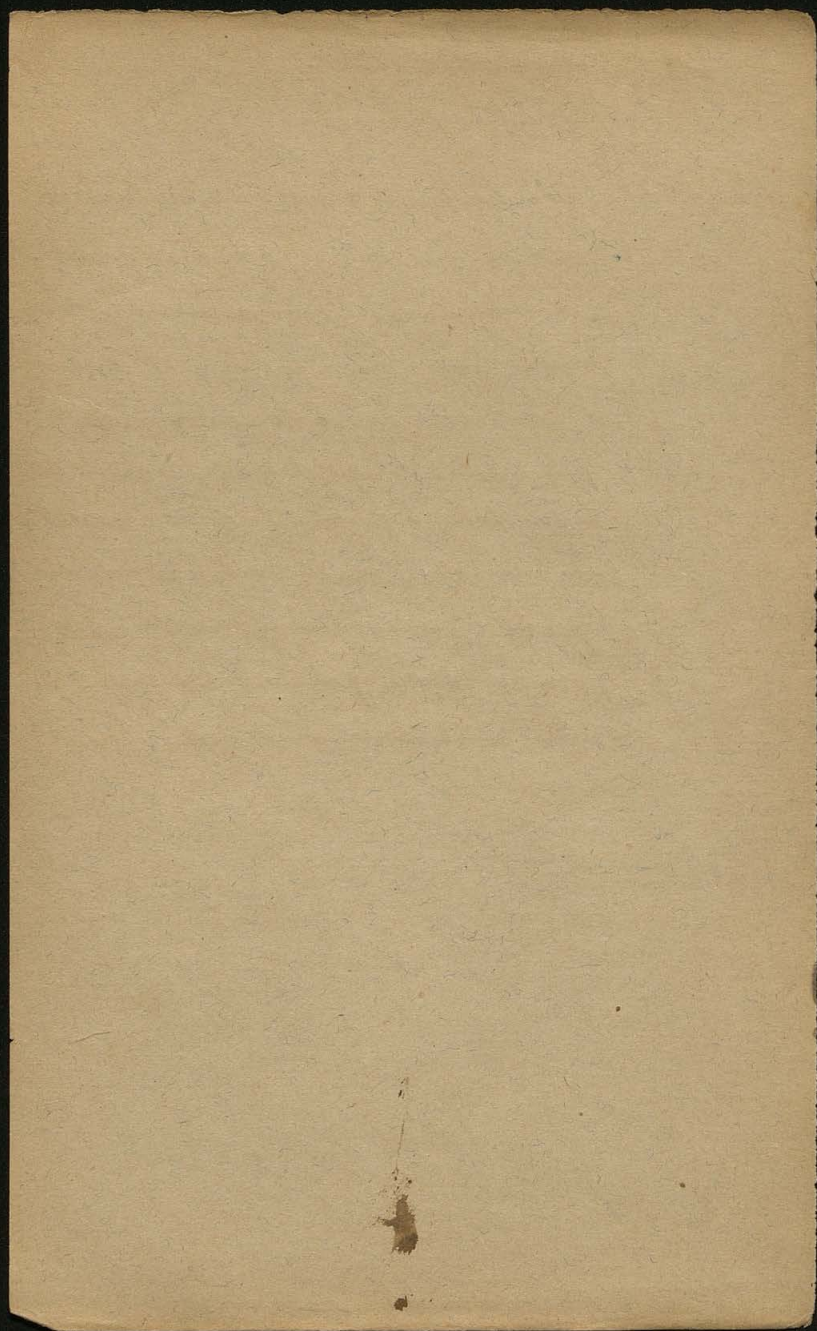

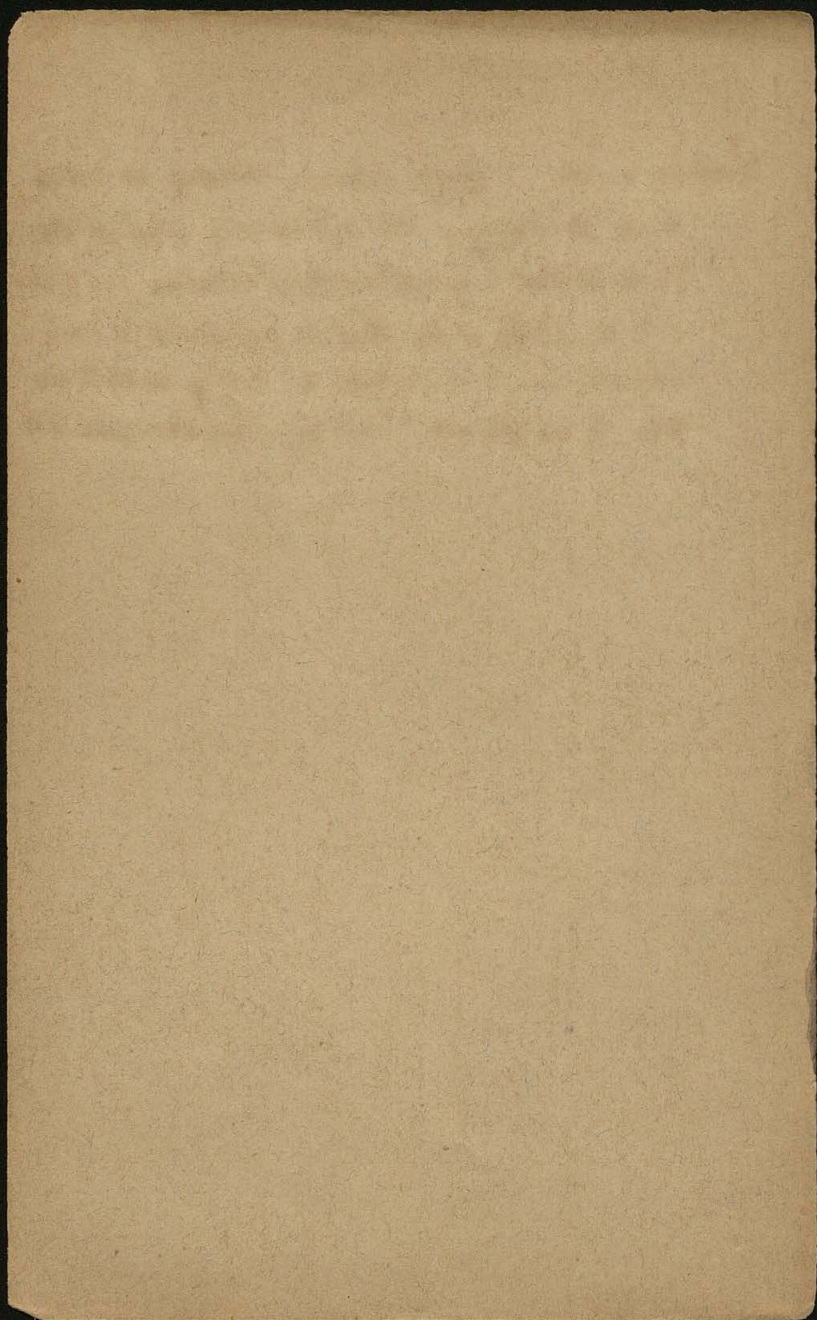
Rabbi, Rabi m. nieodm. hebr. mistrz, nauczy-
ciel, tytuł nadawany doktorom rakow-
nydowskiego. itąd nazwa Rabinów, Gely
przybyli przed dom świętego rabbi, ka-
stali tam nowego ludu "G. nar. 1885. 39. 1.
„I gdy wiązania bez hitoszi dtabi, pchta
konajze pisneta: a czeru kije Rabi?" Ad.
Mick. 1. 259.

Rabiata-y i. berl. um. z ross. w kuaer. rabior.
 Dzialwa, Dzieci, w pochod. w pochod.
 mi rabiata na podbie rewaty swiata
 ste nas Bog i Car." w. bol 9. 17. Niskidy
 w kuaer. irou. prawie to, co katarstwa
 " fwi dawno ty wyzicwke uniwiti po-
 midy sobz, i byliby jzwre w kapre-
 wate niedrick wyjchali, ale rabiata
 zgrata sig i dopiero wczowaj za nojem
 posrednictwem porycykt im pan Fan-
 toski kilkadziesyt debatoru " Au. Wi.
 1. 191.

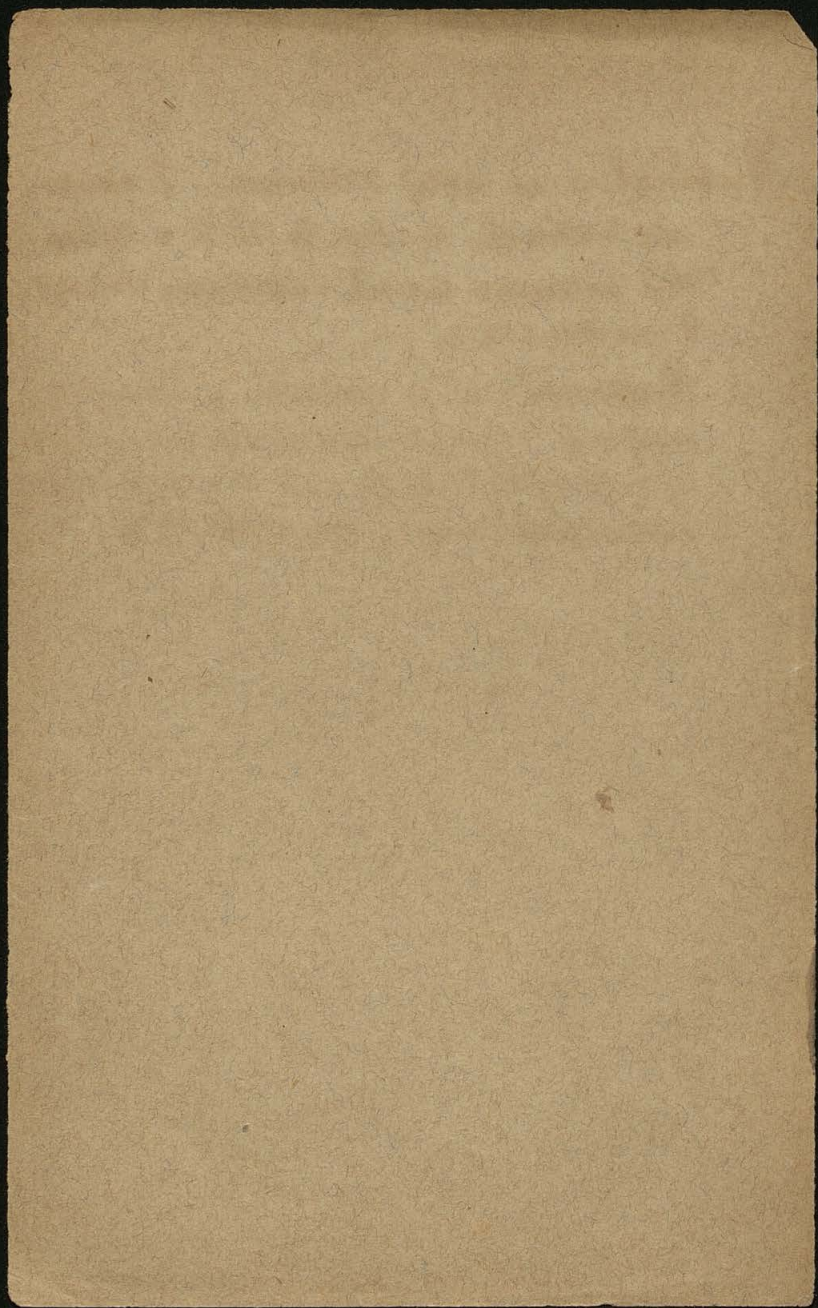
Rabin-a. m. — & fig. ciotowia urwony, w krys-
 kach siedzący „ Nie tyfles cały dzień no bub-
 ginek siedzi, a gospodarstwo cathium jui pus-
 cta na Dozję wozg. Ani się jui tenur & nie-
 dzegadeci po ludzku, taki się & niej robił ra-
 bin, ie ani stracke! ” Wt. Kęg. Pam. star. puv. 18

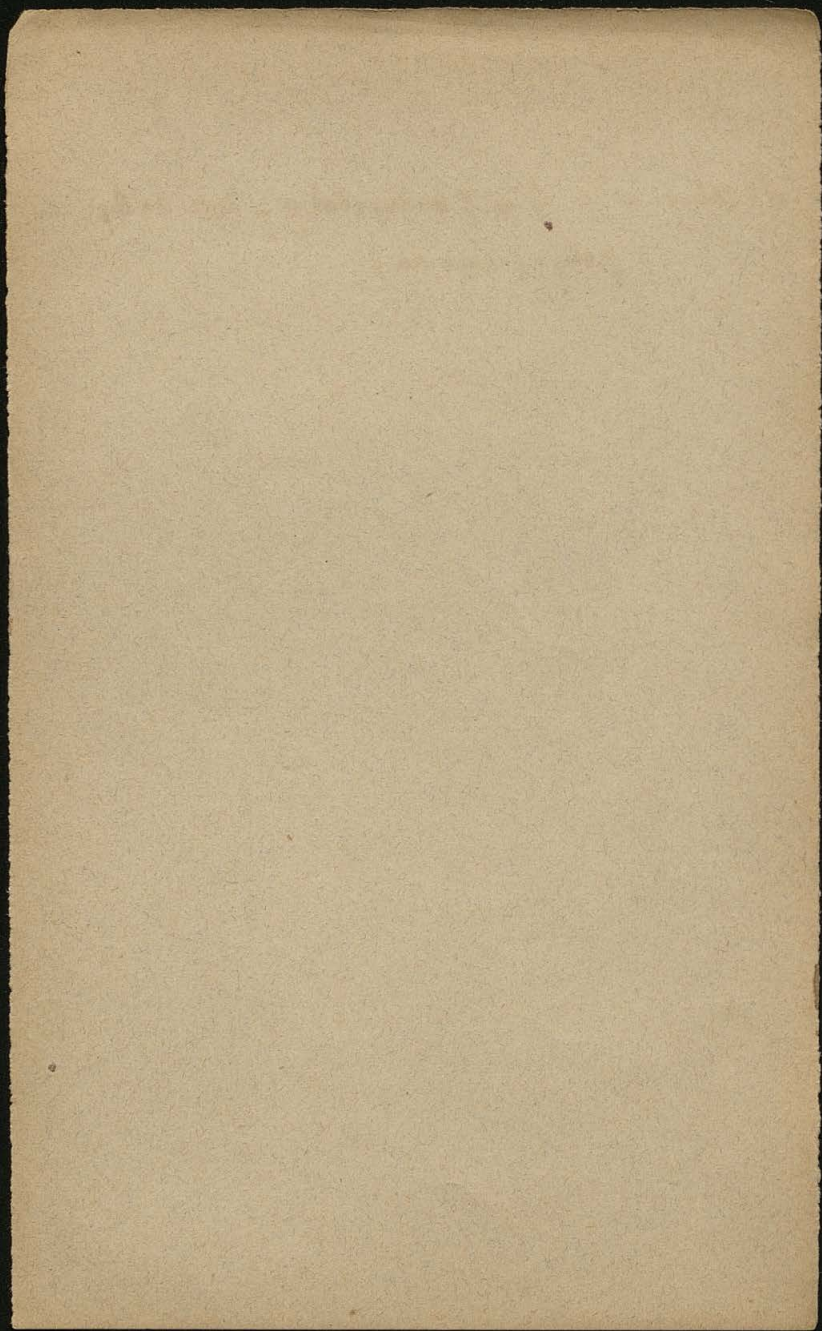
4

Rabinat - u. m. urząd rabiniczny „Z orzecze-
nia rabinatu wynika, że jest to w talmu-
dzie kalmarzem, lecz nie nakazaniem” Sędz. sąd.
G. nar. 1882. 283. 2.

Rabinacki - e. od rabinatu „w Sadugórze,
wypłynęli cudownych dwóch rabinów. tysiąc wie-
nych husytów zalegał u nich: kościół do kościoła
rabinackiego „patacu.” Dz. pol. 1885. 192. 2.

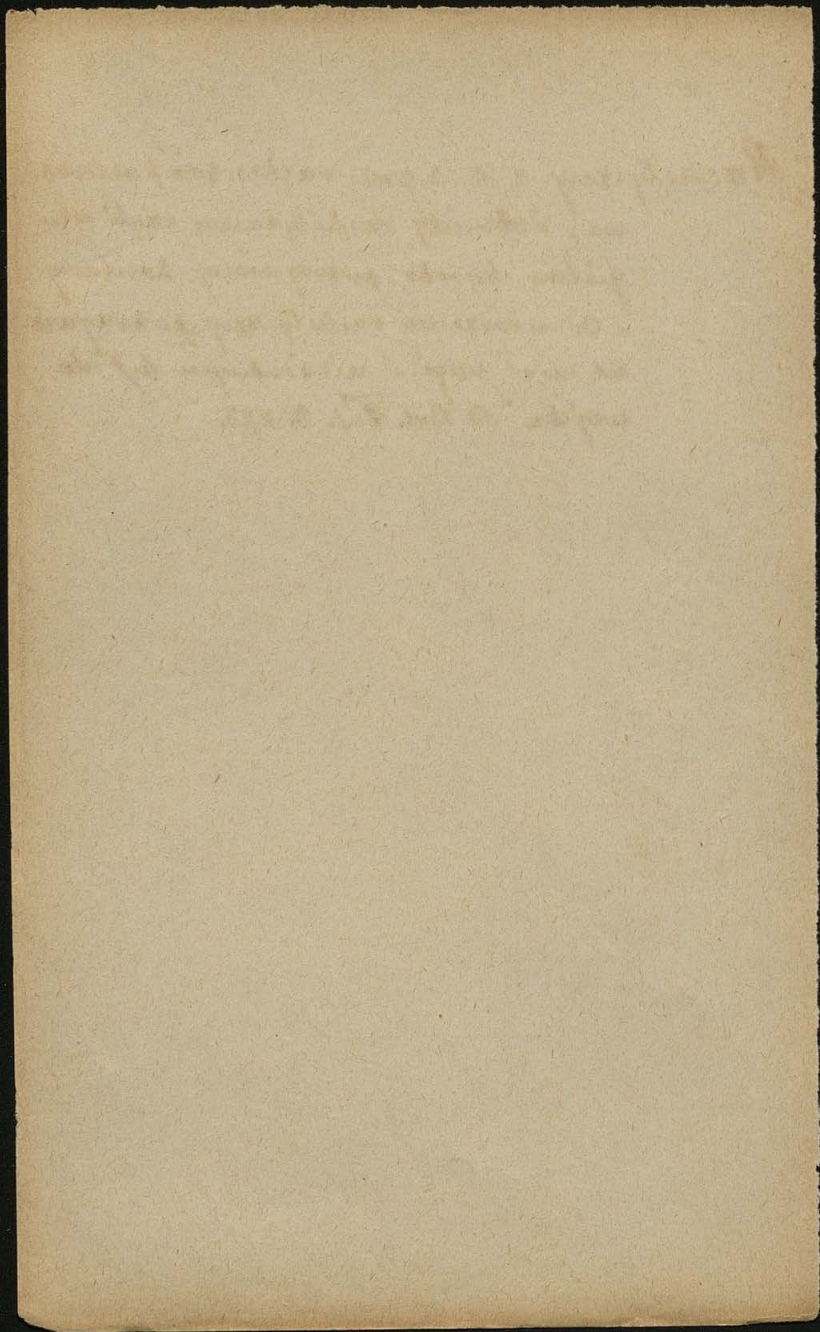

5
Raby-a-e & w Cheturskiem „kwi' raby” =
pstry (Lowera)

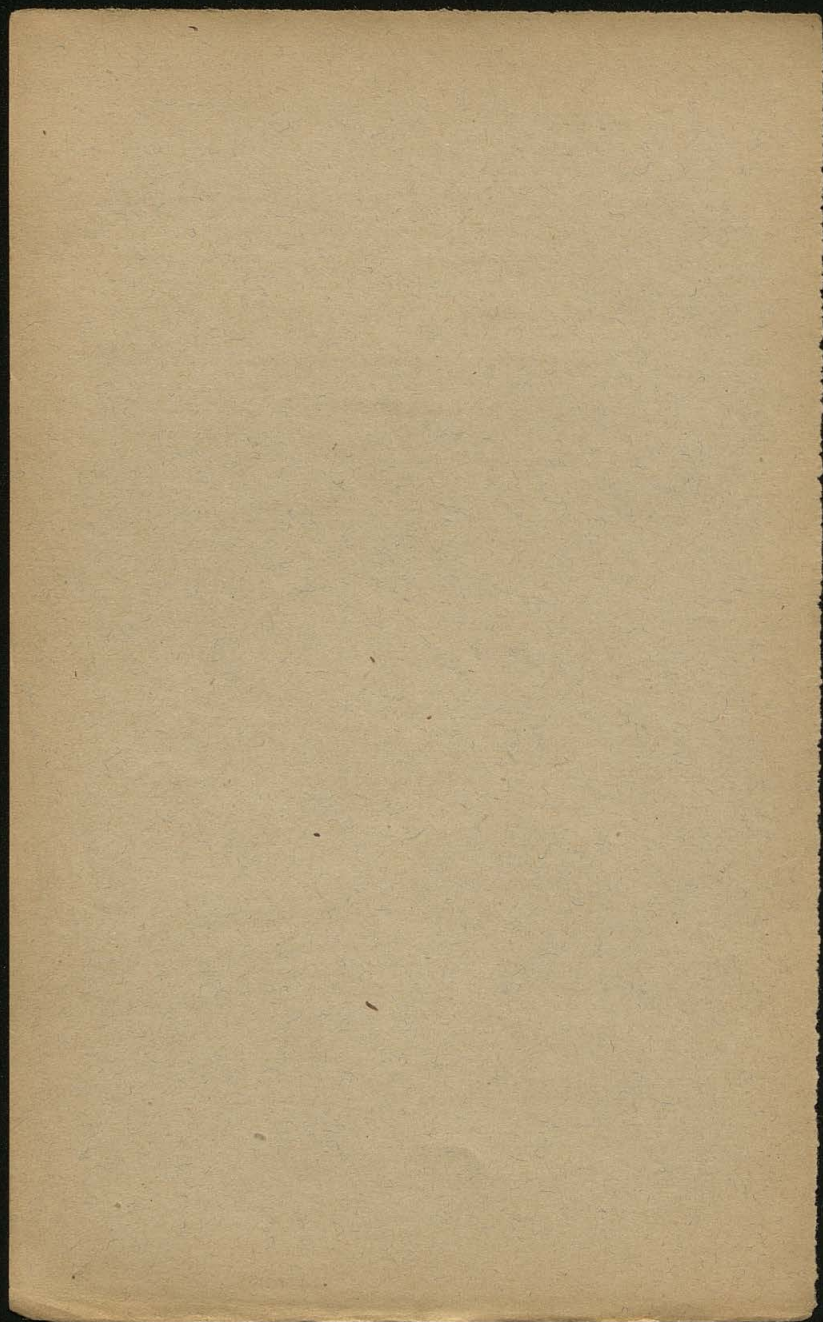

jest w Bvg

Rachityczny-a-e, z grec. raches, wra pacierzo-
wa, dotknisty rachitycznem czyli an-
gielska choroba, potworywicy, kordancy
"Od wprowadzenia rachityczny, potworywio-
ne miał nogi i niezdolnym był do
wojska" D. Dot. Fut. 3. 233.

Rachmistrowski-a-ic, od rachmistrza, w łacińskim
 mający do czynienia z rachunkami.
 rachmistrzowi „Trochej poeta, chci to sig
 nie godziło z narzaczeniem mu powoła-
 niem rachmistrzowskiem” D. Dot. Grad bu-
 rzy 12. „rachmistrzowski” drsiewiczów.

8

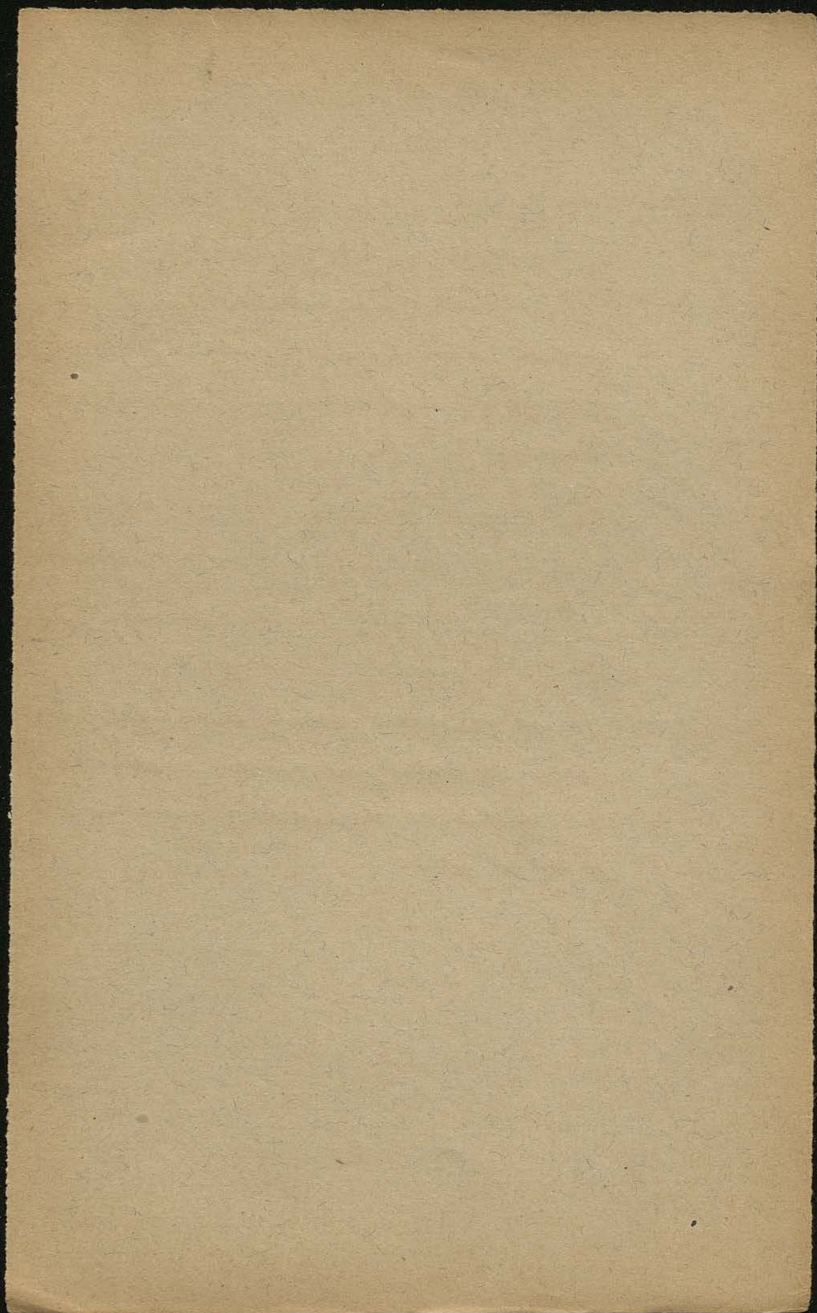
Rachować m. cont. § - na co, na kogo = spodzie-
wai się, być pewnym czego lub kogo, spew-
niać się „Rachować na to, że nie kastryma-
są tu dłużej nad matę pół godzinę” *Pr. Kwart.*
Wrześ. 1878. 66. of Liwyci § - co do czego, porp. =
przyrównywać, przystosowywać, mieć ka je-
dnostwo, upatrywać podobieństwa „Co to rachu-
*wać głównie do tworzenia” *Przyt. Młod. Kraj.**

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

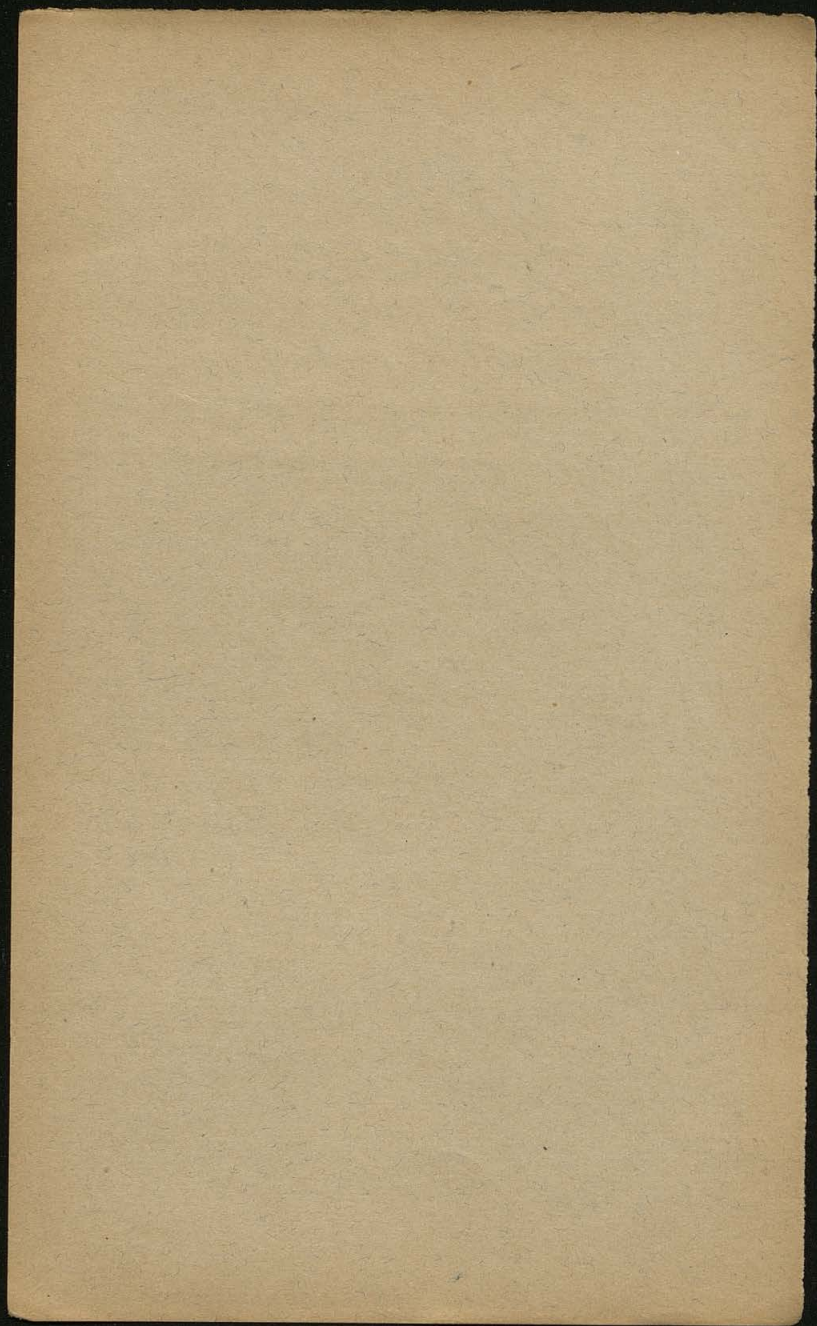
Rachunkowy - a - e z o ctow. rachunizy si
 x wypratkami, wyrachowany, orwedny
 " Był ctodny, rozwariny, rachunkowy
 nawet, gdzie nie o jego wtarnu przyje-
 nioii i dogodne fantazji chodzilo"
 J.T. kwart. 72. 121.

Rachunkowicz - a m. ce - oio. mu. posp.
 ctowicz rachunkowy, orwedny, sknera
 " Był to ctowicz po nierrawianku skg-
 py, rachunkowicz" J.T. kwart. 35. 9.

" Był to ctowicz prawy, sumieny, nie-
 zdolny orankai, ale kimny, rachunko-
 wy, niezdolny do wani uocniejzych"
 J. diwork. 3. 22

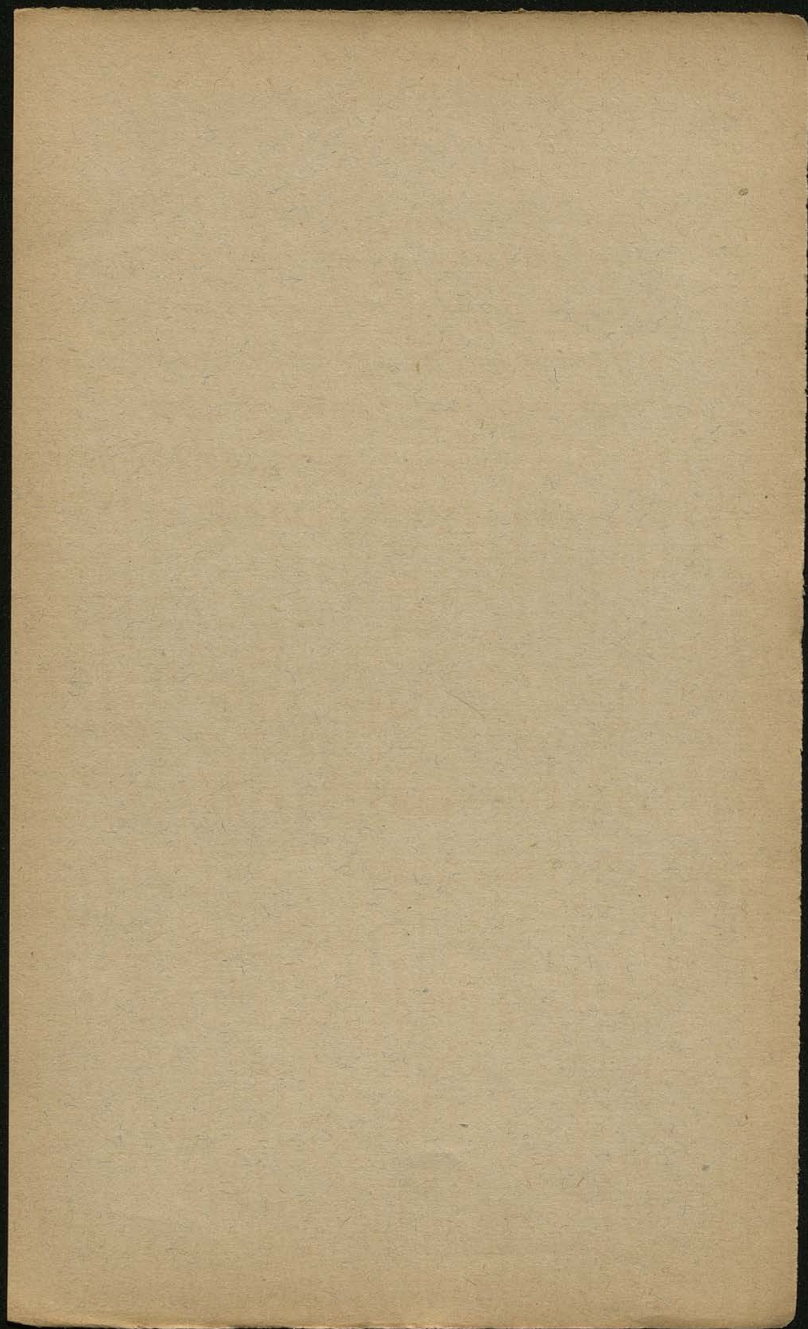

Racja - j. i. z. cje - cji um, z sporoby mio. „Tęgo chto
 wieba, co bez daj racy naruszyle, na
 wotowej skorky nie spisat” 77. kress.
 wiek 1878. 55. gwypd. „Racja fikcyjka” ab-
 to „racya fikcyjka, nie ma kaita butoio”
 porp. odpowiedi na dowodzenie nie prako-
 nymajze.

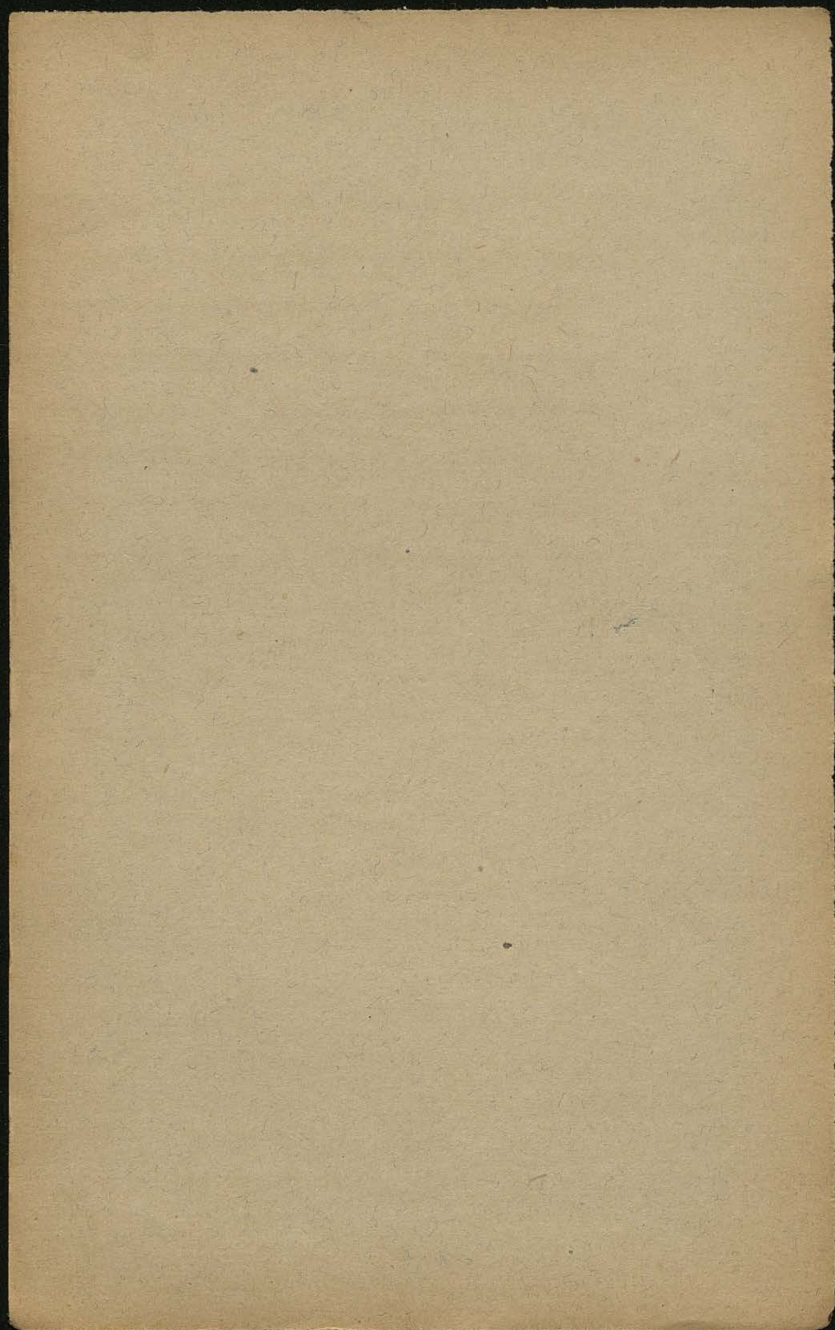

11
Racjonalizm - u. m. z tac. ratio-rorum, franc.

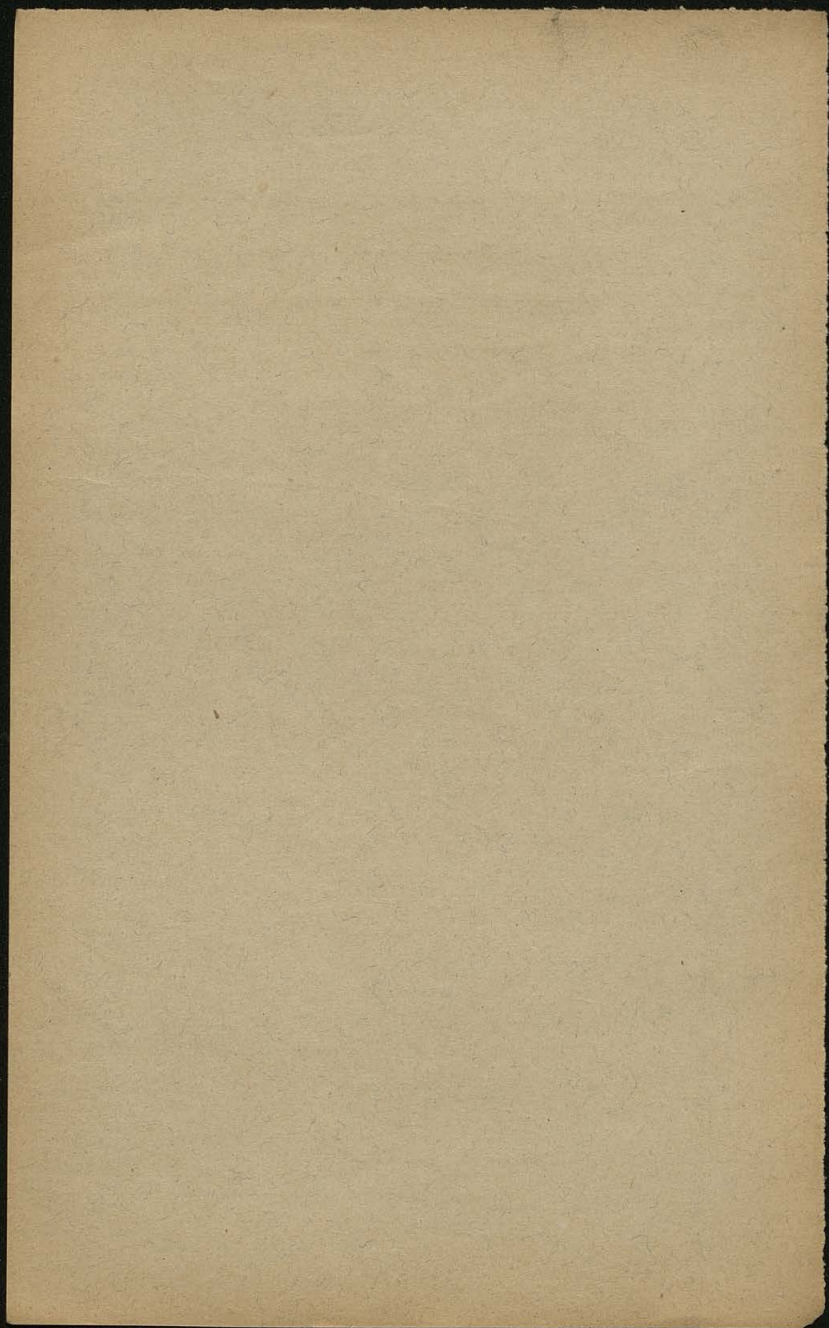
rationalisme, pogląd filozoficzny precyzyjny i dogmatyczny, uważający rozum ludzki za jedyne źródło wiedzy i prawdy, "Miejscu wiary nie staje przesąd, całem racjonalizmem ogryzek obywateliwy" J. Kwak. 35. 34.

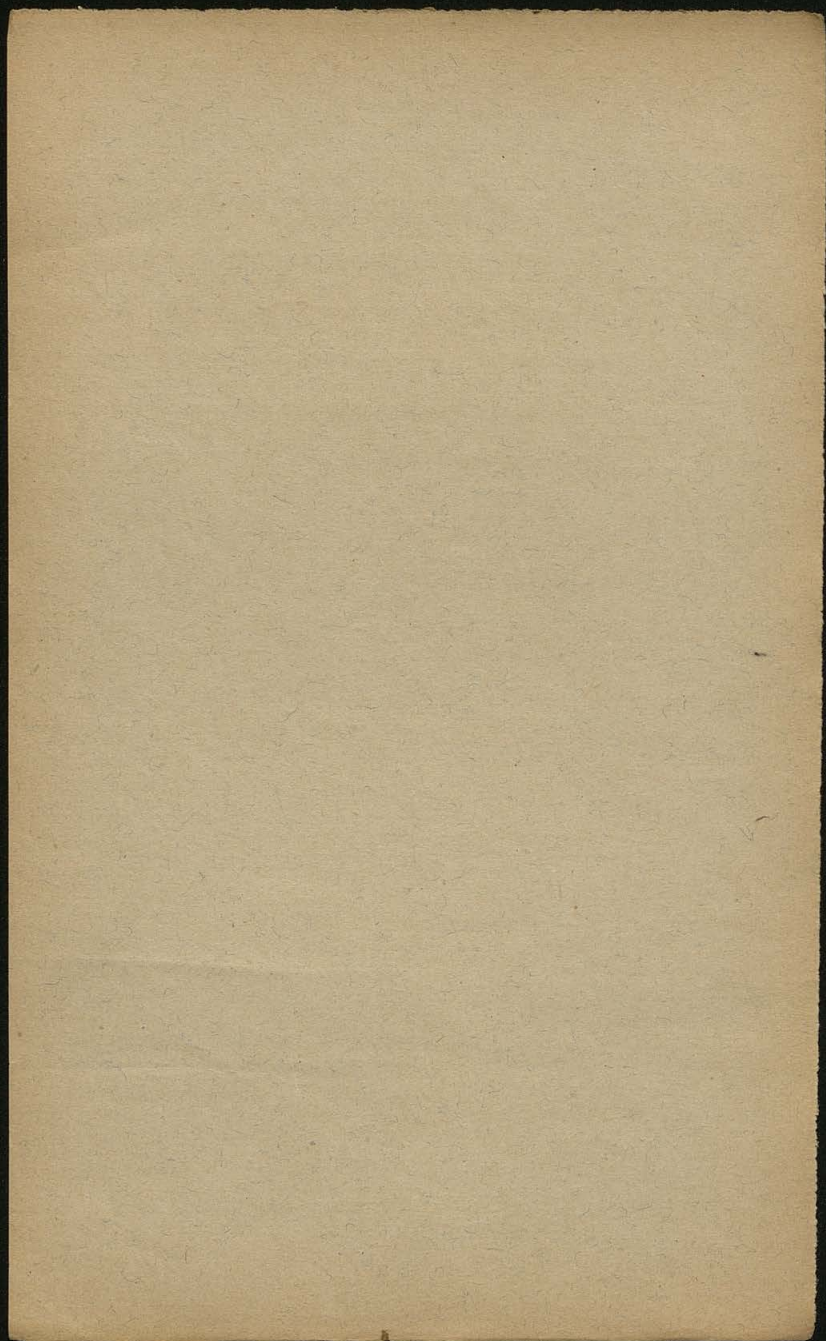
Racjonalny-a-e, nie powst. oparty na rozumie,
 myślowymowany, zgodny z rozumem
 „Racjonalne postępowanie z chorym,
 lepsze będzie niż niewerumne, choć naj-
 caubne stawania córki” D. Pol. Nad uwed.
 Dum. 204. „Ej! zdaje mi się, że nie utrzy-
 malibyśmy się z tąd zdaniem w racjo-
 nalnej dyspacie?” Z. kamb. 4. 253.

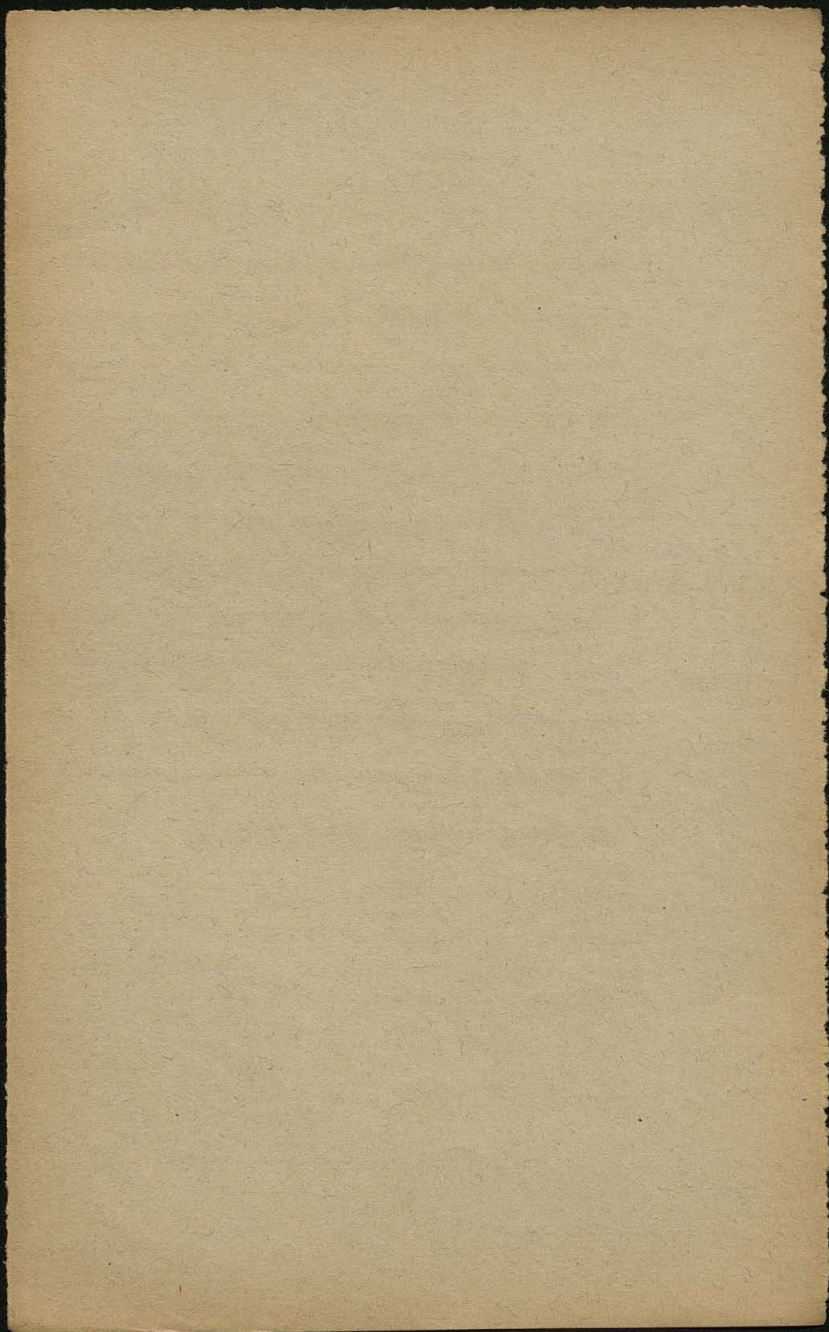
Расунововы-а-е, дав. н певней матерји, вы-
ваней на кипану и камисле „Расу-
новова стуга камисла сото вымыва-
на“ Гл. кван. 76.10.

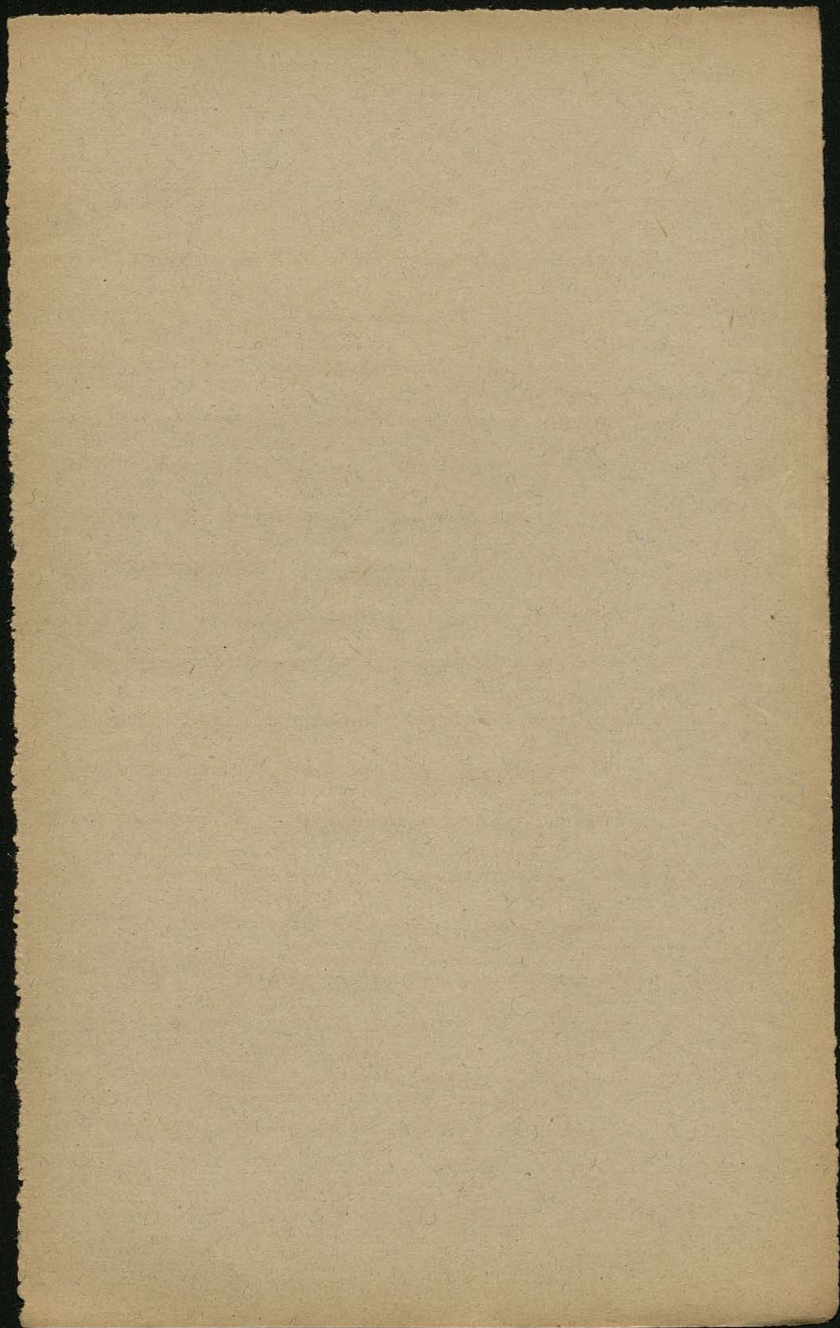
Radvyni-i si. z nie-vyni um. kova radcy „Do-
 latywata kdala noruowa panu radvy-
 ni ze stwazyvni“ z l. l v a r s. z l. z l „ P a n i
 radvyni porovalata mi kaseu na proe-
 chadnie to wavy vaye sobie i cove“ A.
 Urb. 9. nar. 1885. 142.

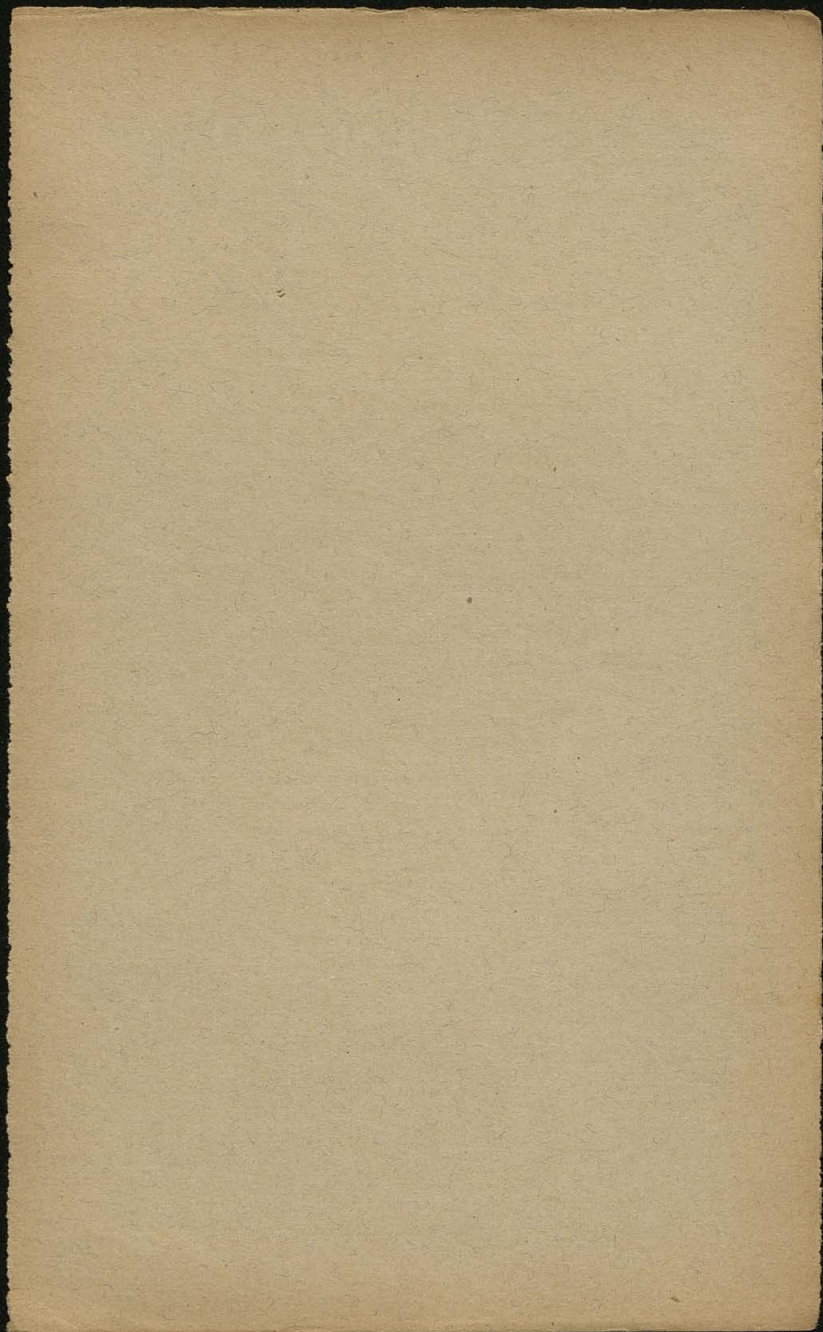
Radikalizm - u. m. z łac. *radix*, w polityce i
 kwestyjkach społecznym to pogląd liberalny
 posunięty do aktualnych granic, przegający
 gruntownego i zupełnego przekształcenie
 istniejącego ustroju na pomocy gwał-
 towanych środków. „Dziwił się nie dowodem
 na to karofania nieumierenne, to ra-
 dykalizm krańcowy, który sam o tem
 nie wie, że to barbarzyństwo gran-
 iczy” D. Pol. Hybr. 127. „We Francji, czego
 radykalizm decyduje, porywają za so-
 bą masę, kęprzewają je bezwzględnie
 i cis stawa” Wiśk 1887. 153. 1.

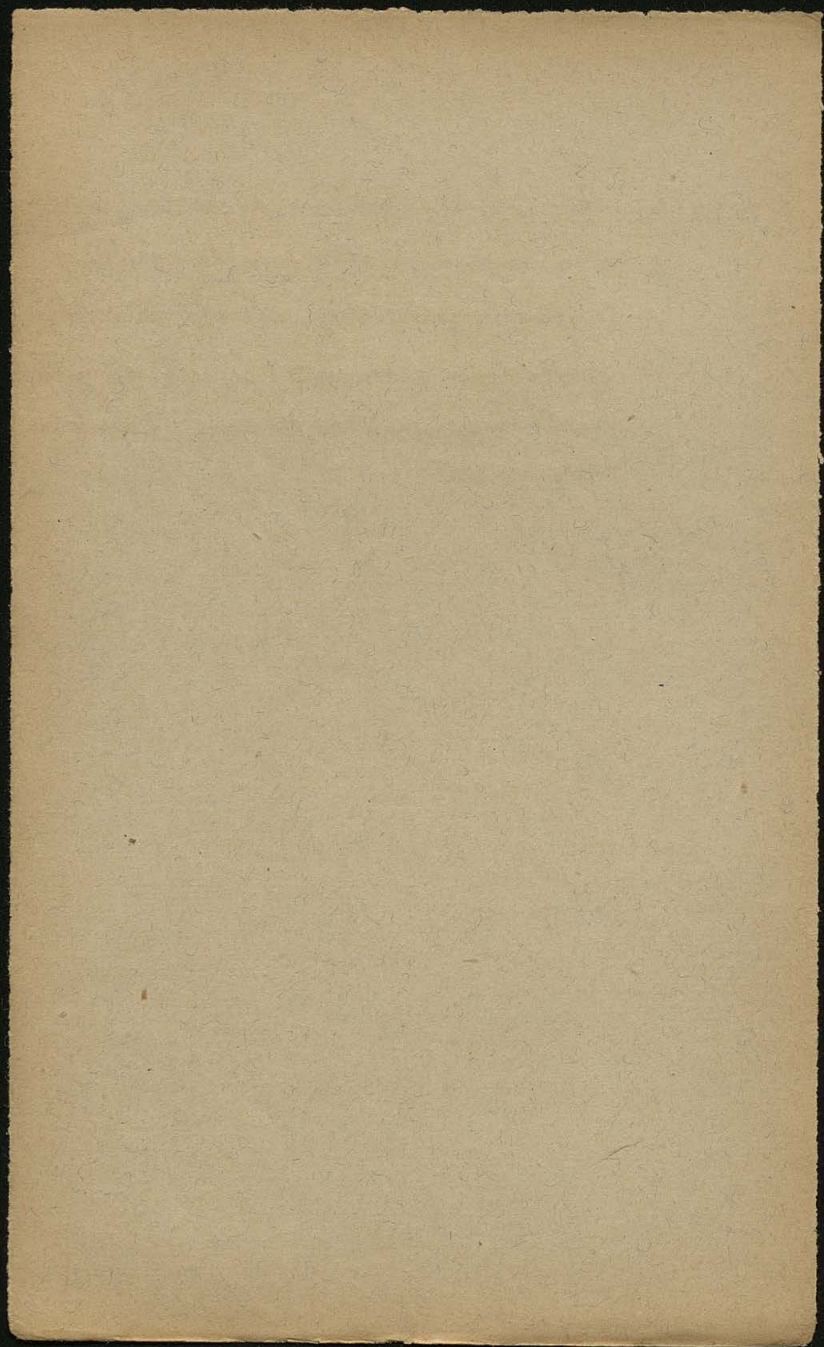
Radykalny-a-e, nie prast. dżiadajęcy w myśl
 radykalizmu - kasadniczy, gruntowny,
 krepety, gwałtowny, o ile jest mowa o
 dokonaniu jakichkolwiek zmian, ^{reform} ~~Chciad~~
 „Ryt. stronnikiem) reformy nie powolnych i koniecznych, które
 kas sprowadza i postępy wyrobic musi,
 ale radykalnych i gwałtownych” J. T. Kwas.
 58. 45. „Śród umotywy stronnictwo byt
 zbyt niymym i prowadzit na drugi ra-
 dykalnie, których kierunek mógł być
 bardzo daleko” J. T. wiek 1877. 146 „Fran-
 cja wymaga dżis potwierdzenia, a rady-
 kalnie dotrzymaj nacjuszij sprazjaję ro-
 szęciu w sity” ib. „Nadmienit o rzyb-
 kich postępkach i radykalnej reformie
 chremii nievogarniczej” St. Gmur. Eiko
 1878. 250. „Wiedziat on dobrze tego
 smutku pronyczny - i postanowit go
 z niej radykalnie wytknąć” J. Kawał. 5.
 85.

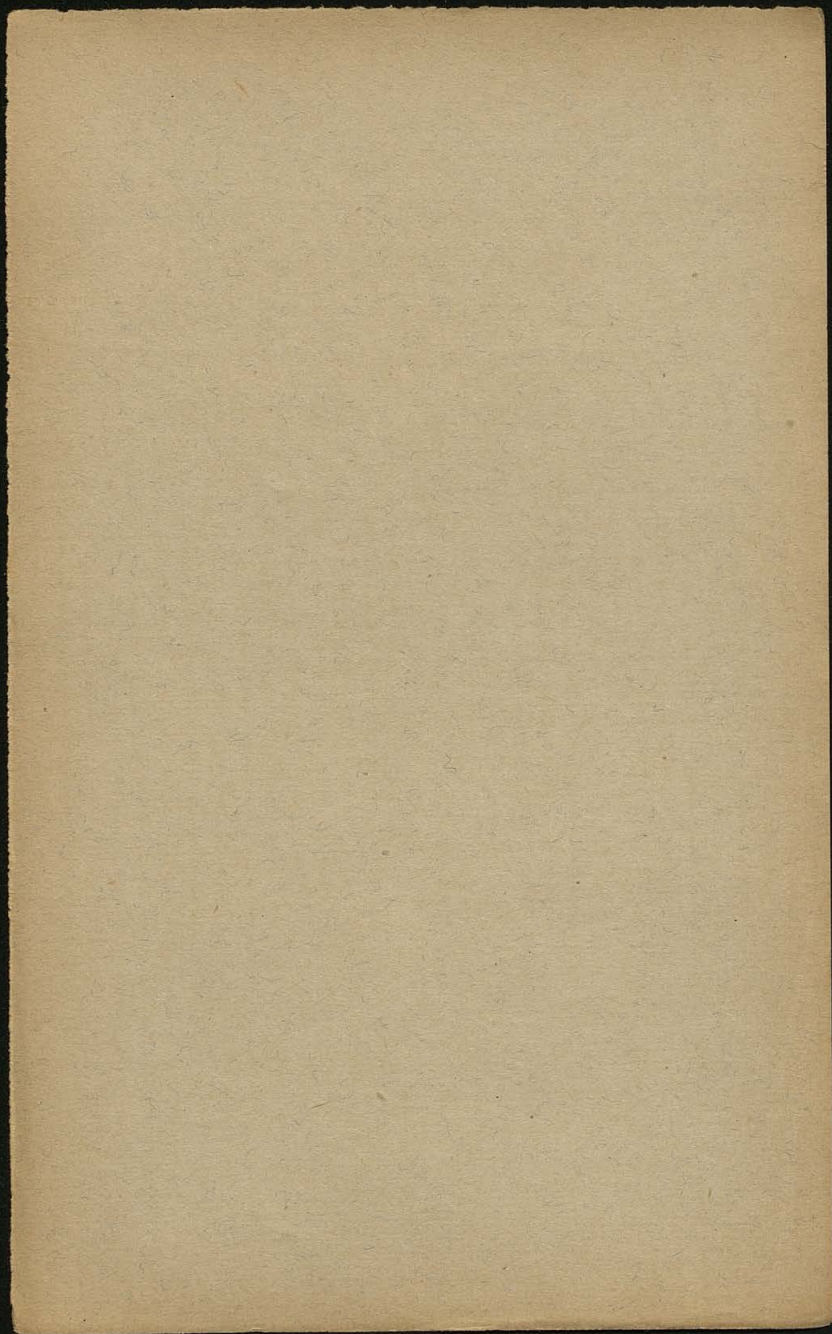
Radzka - a. u. ty - ów um. stromik radzka-
linum, działający na powrót swożno
radzkałych „ Młody akademik był
wielki radzka pod kładym wżędem”
H. Siemb. 9. pol. 1876. 5.

Radziwitka - i. s. Chi-tek um. prow. prawe su-
knia mysha, kročka, opijta, rodxaj
kuntki' mypliworkeij „ Miat uce sobie
radziwitke bromatuz, spijte na pier-
siach srebroueni kaptkani " J. Karbar.
Ktoiy 19. 305.

Rapinada-y. i. Rapinat u. m. cukier rafinowany, wany, wany wazony, Zapytat sie, czy samowar trzeba nastawic, dodajcie sie ma herbata na trzy ruble, cukier rafinowany i - butli "H. kwart. 2. 39. 10.

Rafinować - at - myje st. w. wdku. franc. raffiner

chem. wypracować up. cukier, pewne metale jak cyna, stal, oleje tłuste i t.d.

X

§ - wyrafinować ^{dosłownie} dkn. w znac. umysł.

rozbić, wywnyssać subtelnie, drobniarstwo „Terubandziej ja krasa najnowat. Postanowita sie pomiesc, ale bandziej wyrafinowawsy metoda.”

77. kw. wib. 1878. 37. „Za tem tego nie rafinuje - widzę że ja waktynie, w tobo i po wynyskkiem!”

77. kw. 73. 155 „W obejciu jego najdelikatniejsza i wyrafinowawca grewnoi.”

77. 2. 33. 53.

„Gdyby podobnem bylo pospierać metoda,

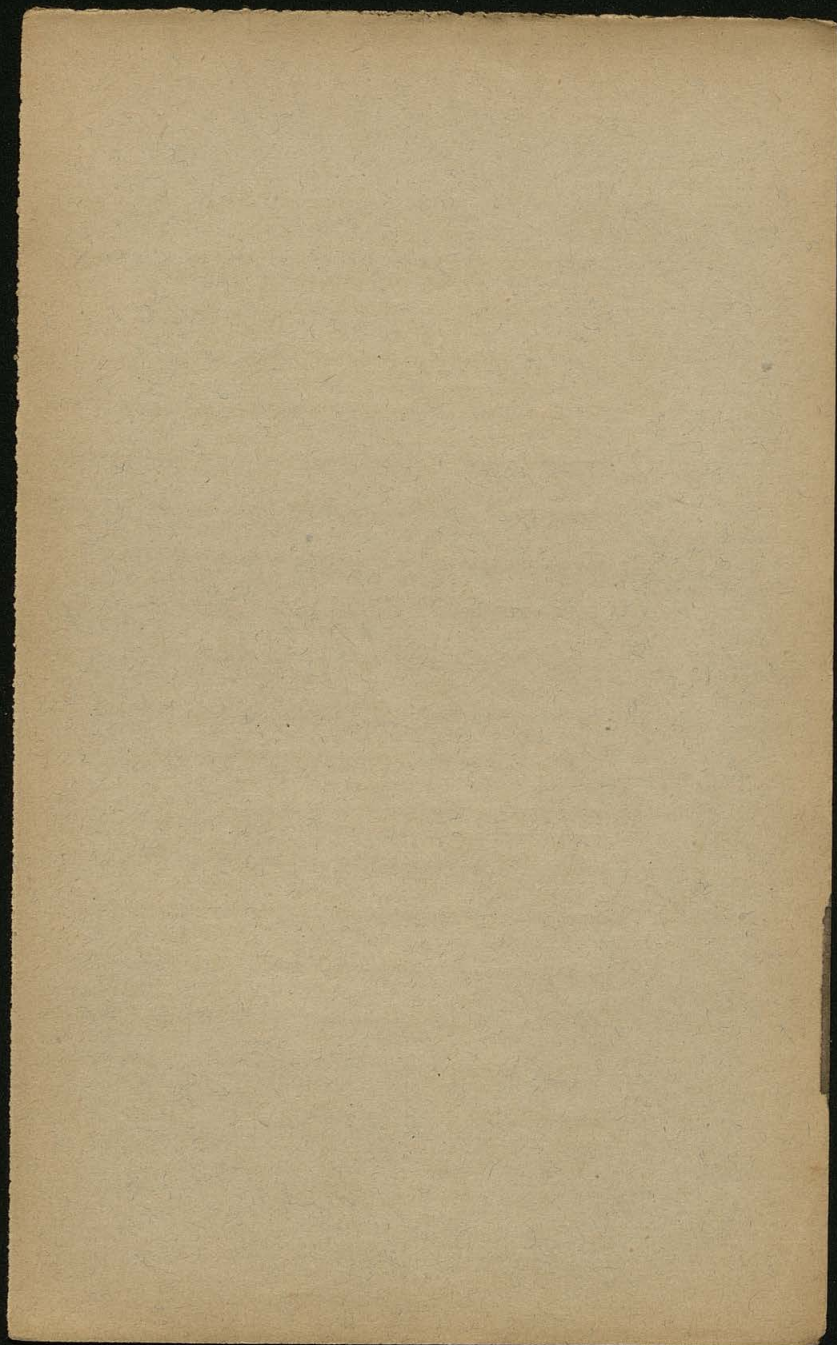
wiejsza dniewnyus o wyrafinowawca

końcenijs, mogliysmy przyznać Anto-

si, że mistrzowski sie wzięta do pod-

bicia sobie serca Stefana “St. Gradk. Elio

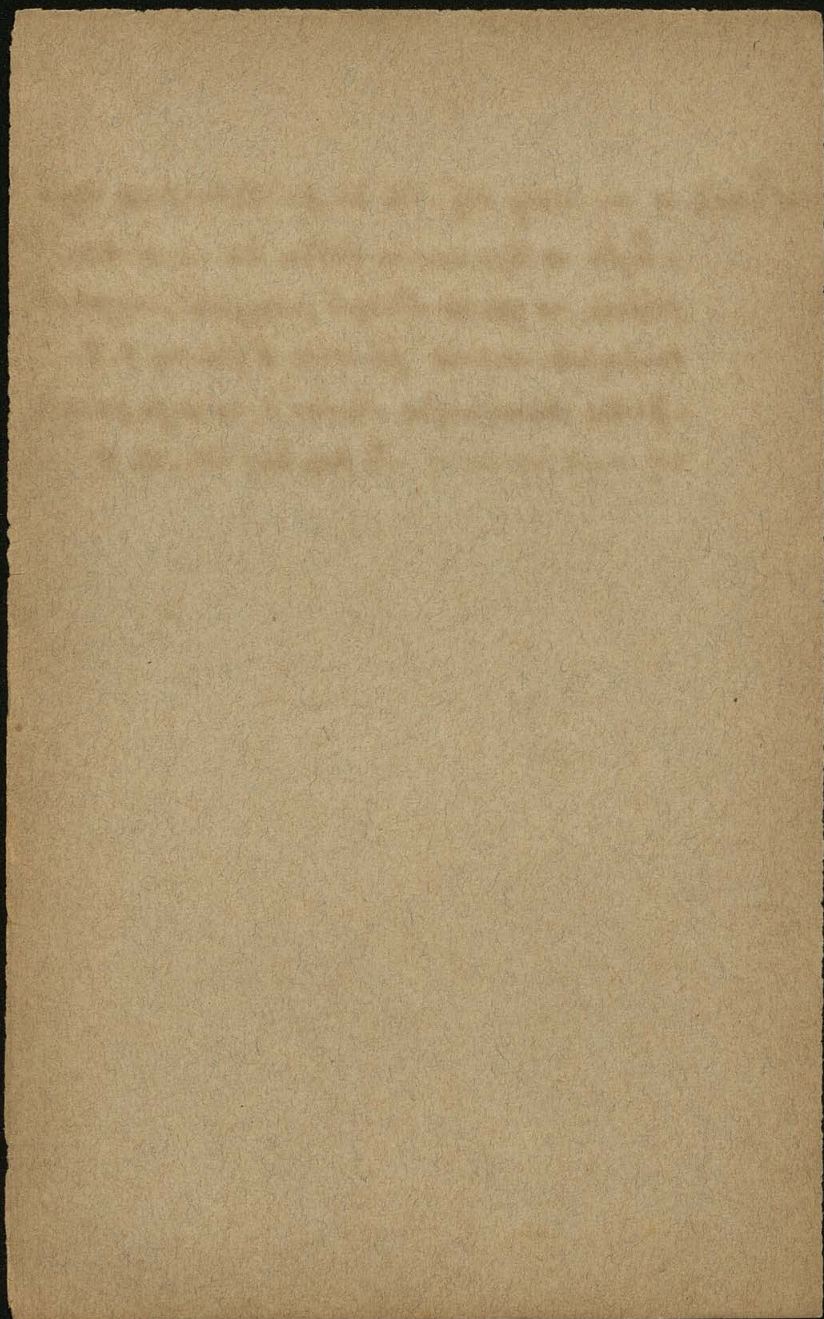
1878. 257.

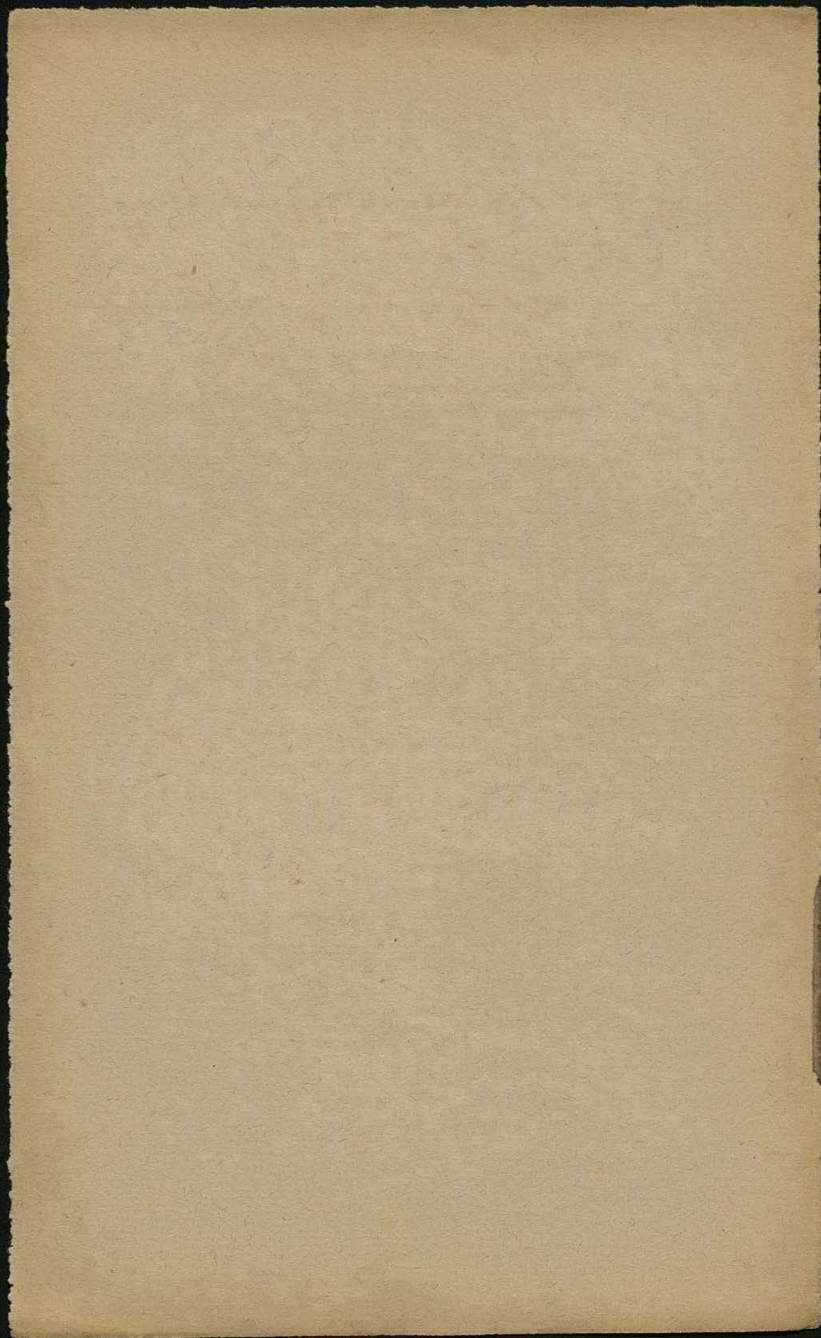
Raik-u m. maty raj, coś na podobieństwo rajju.

„Żyła w tym swoim raiku na czwartem
 piśmie, w granie starych prążyć, wygodnie,
 spokojnie, wesole” J. Kraus. 2. Jlet. woj. 1. 8.

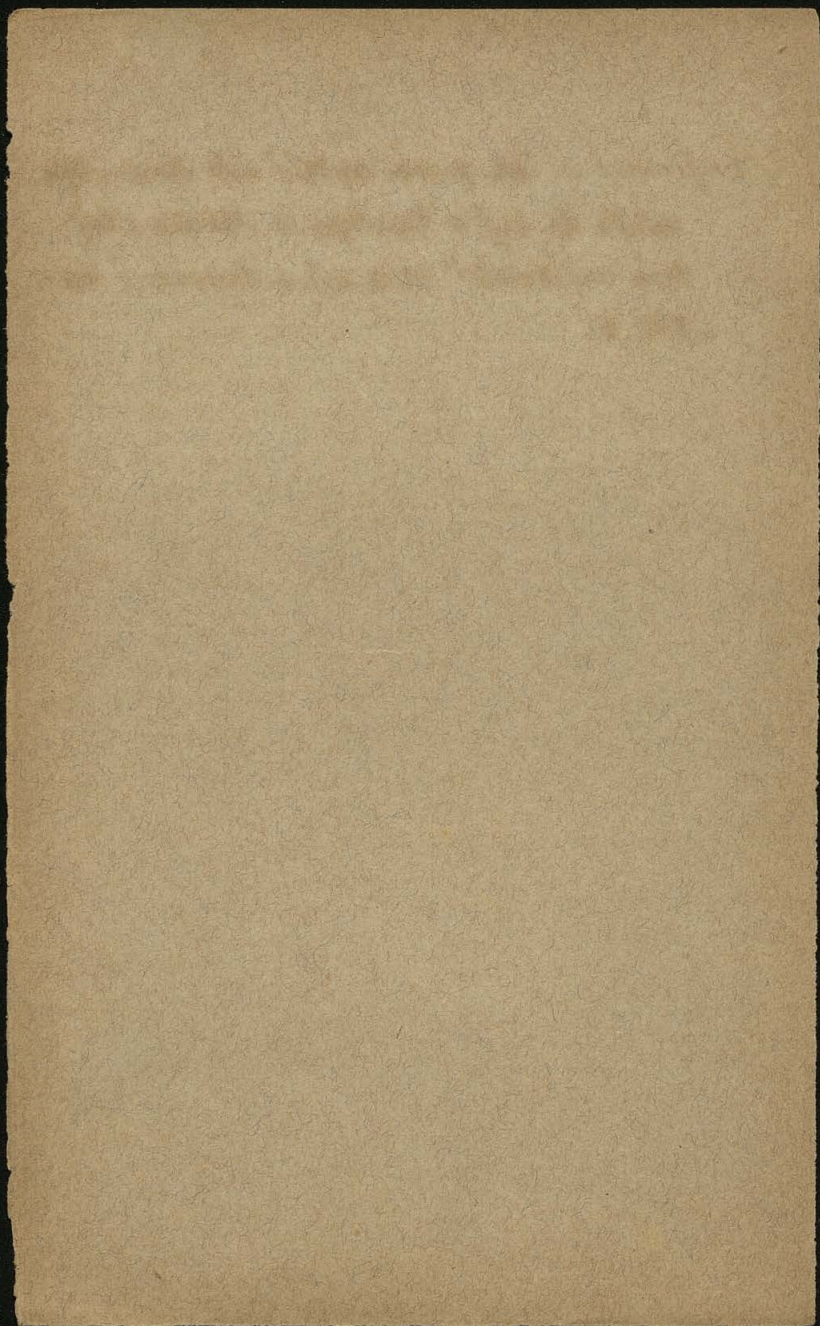
„Fetki karnodziejka, Paulo! z niczego prowadzi
 w raik krobias” El. Orz. Krzy 1882. 26. 8

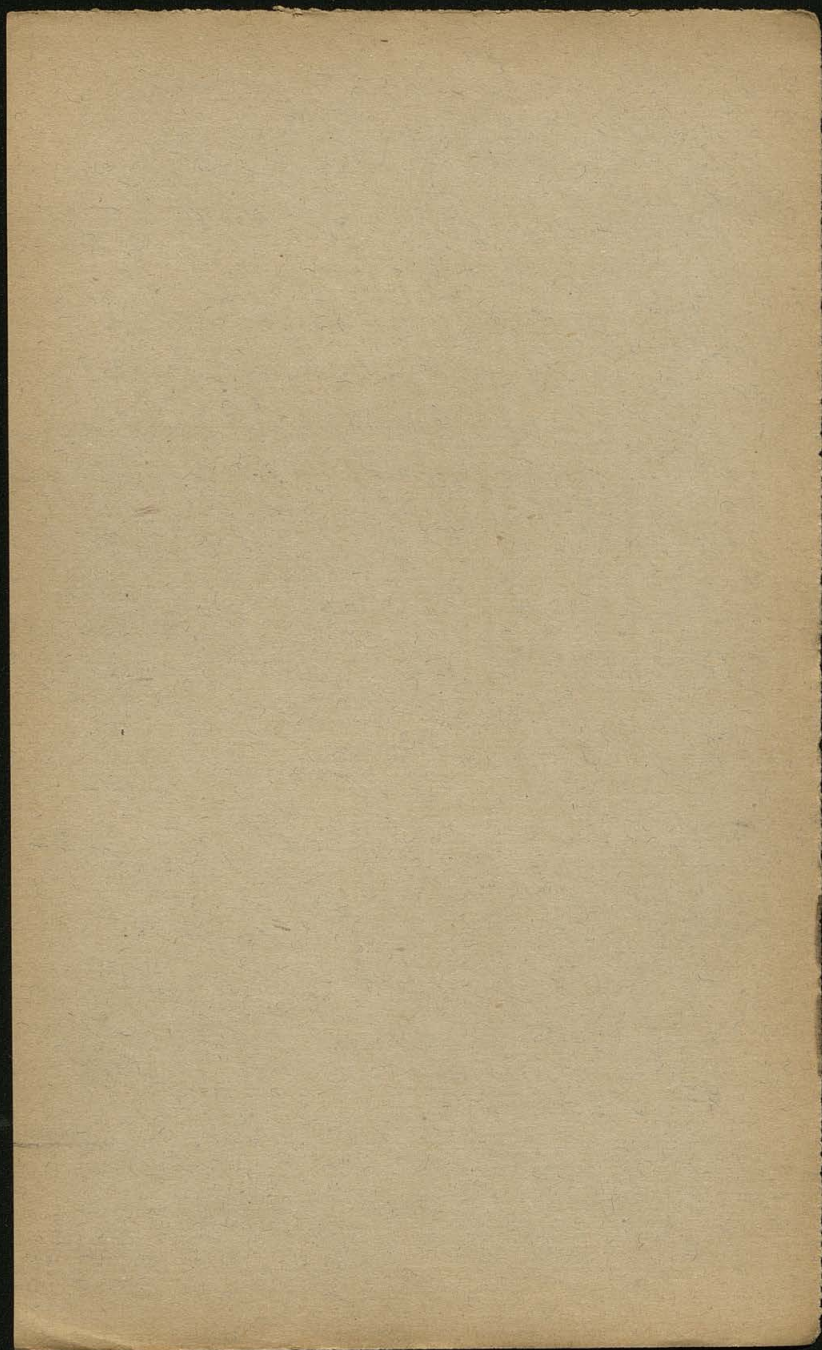
Rajas-a. m. sy-óio um. chrześcijański poddany w państwie tureckiem „Raja, wyraz wprowadzony z Turcji do języków europejskich, tak narywiejsz się wszystkim poddani nie musztowanie w państwie turec. z arab. rē'ija popularnie rājā l. um. od rā'ijā tróda, od słowa rād part." Aut. Muchl. Zwódt, 108.

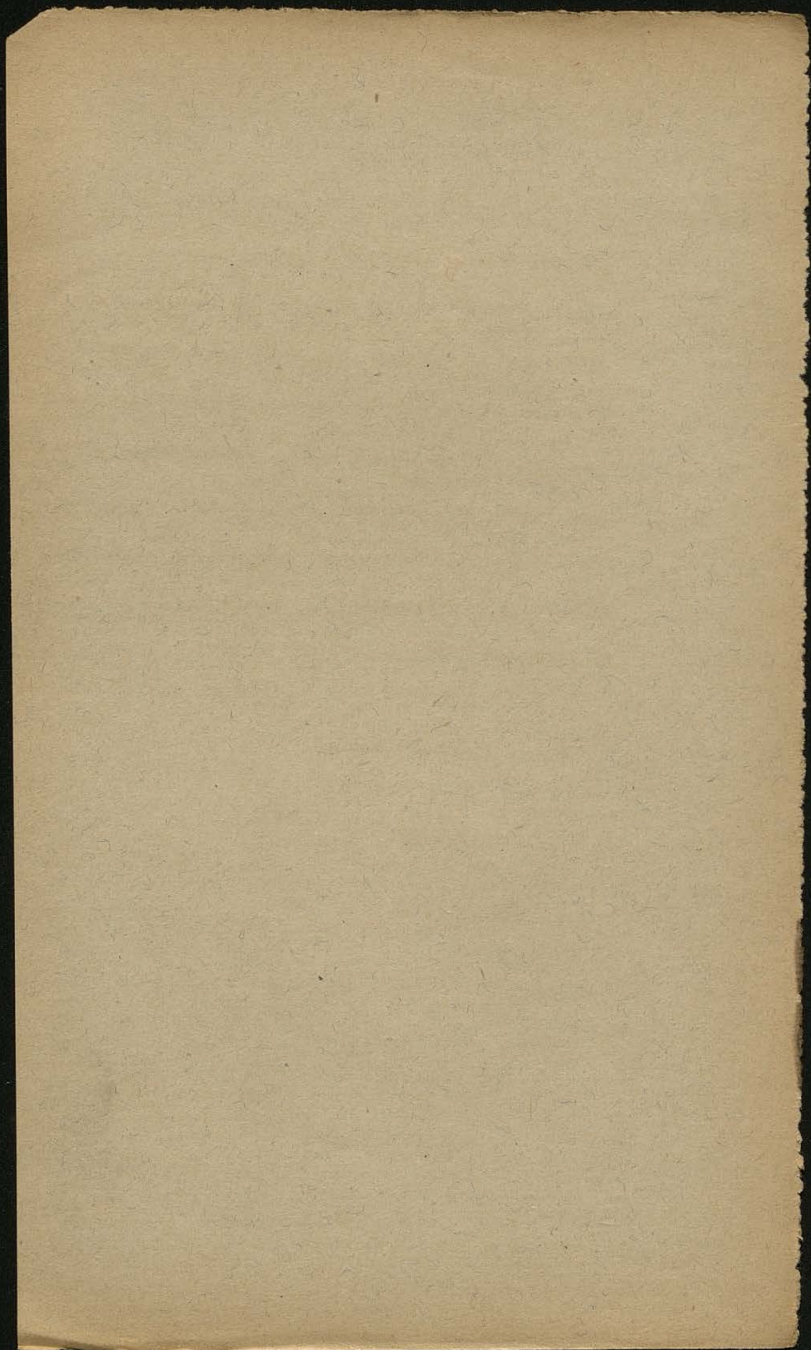
Rajcowac' m. udk. prow. radzić nad wsem „Opu-
wiada że był z tamtym u Moskwa „taj
tam rajcowali“ Słuch. syđ. w Kresnowie 9. mar.
285. 3.

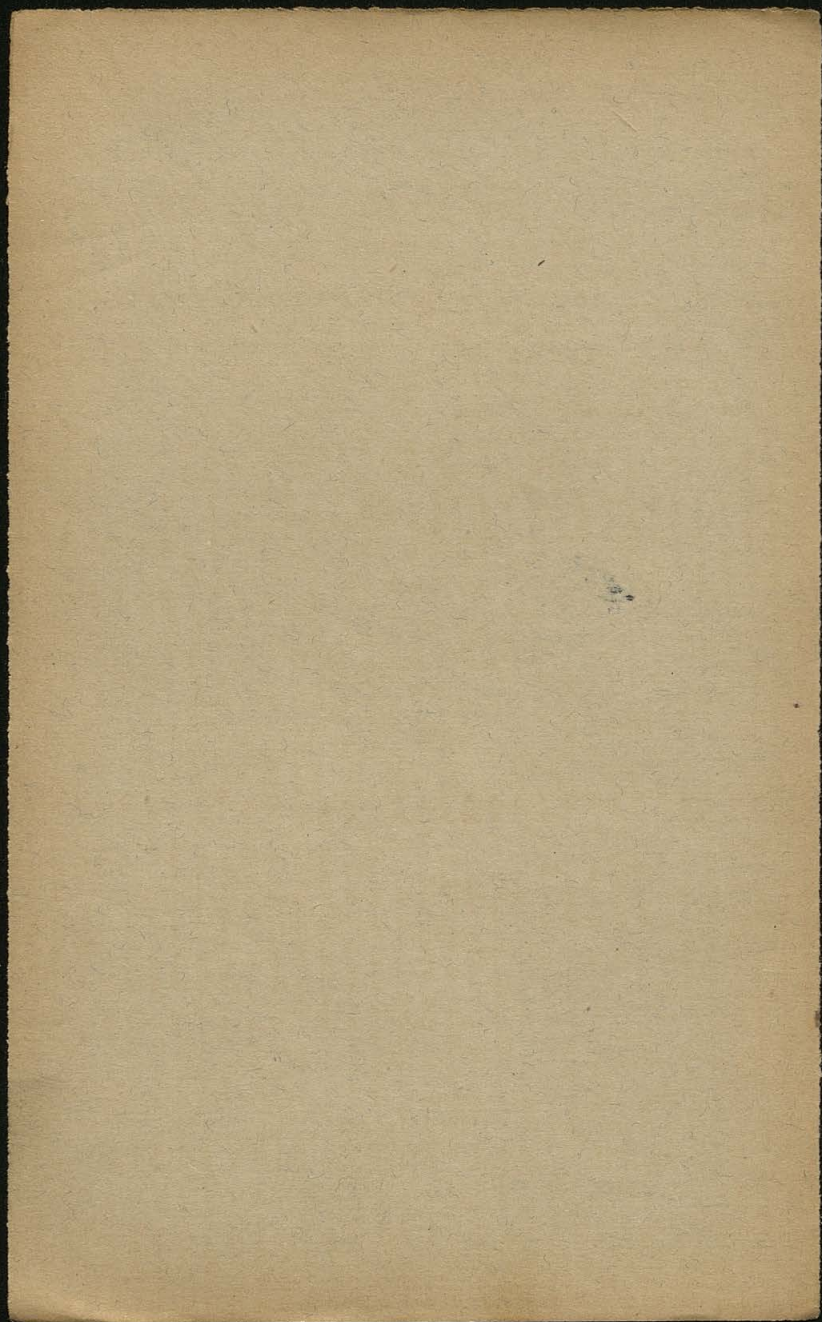
Rajmund - a. m. zrb. Rajmundek - aka m.
inimie meplie „Tuis jego Rajmund,
bruniatu deŝi wdrizemnie i' supetue
niepospolicie" Et. Orx. Kur. War. 1878. 255.
„Co z Rajmundka bedzie powiadzieci
nie moze. Od ziemi to bedwie odrosto." ib.

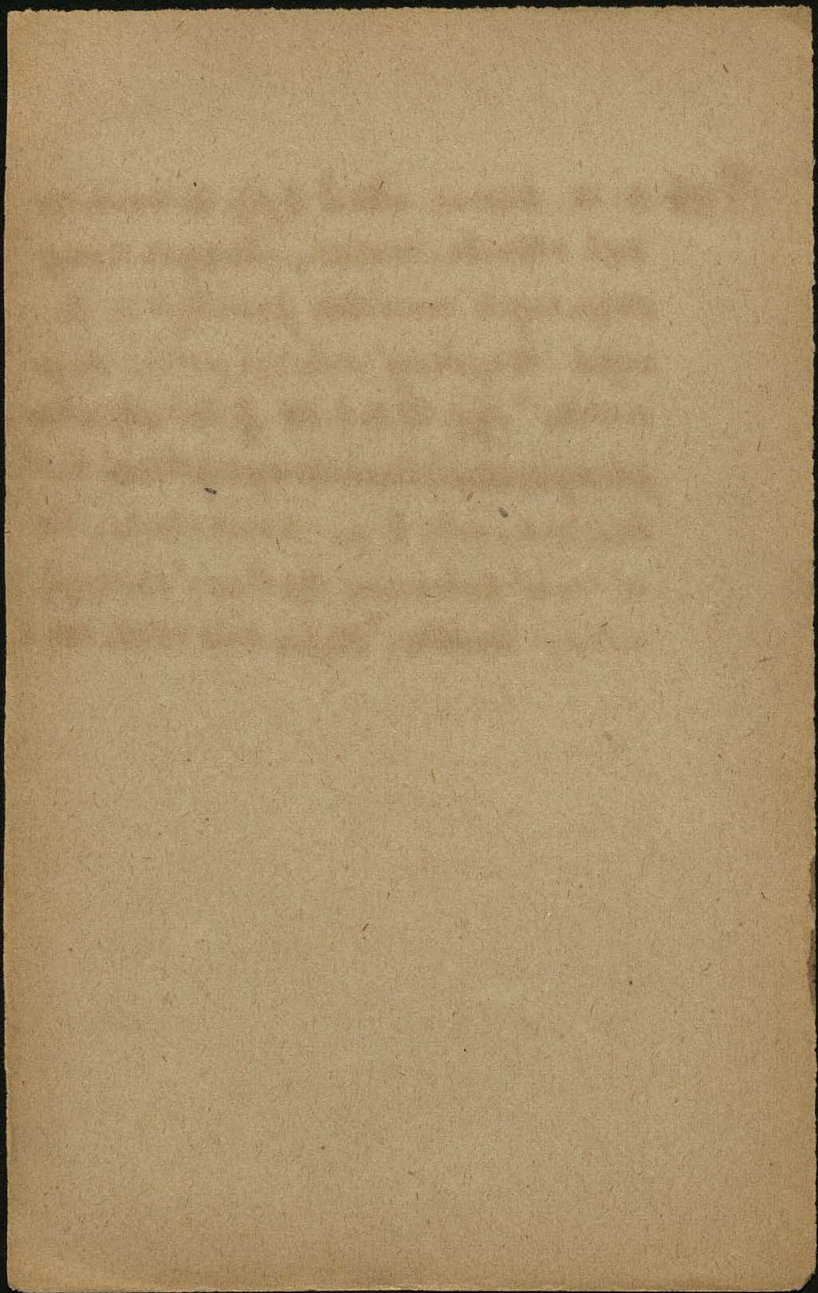
Rajmunda - y. s. dy - ów. m. posp. przez kęps ucie-
 kam. remonta t. j. zakupowanie świe-
 żych kowi wyiskowych, po wypraczenie
 starych i wiekadalnych. Kład uelov. z
 stawa, wybrakowana kakuca, Przywle-
 kto go tu do nas stare karecisko, a ko-
 nie jak rajmundy, jakii dragal z tytu,
 cały okryty chumem kuczamy i pytu "
 z kow. Dom modry (popylow. w zbiorze przysł.
 St. Niekab.)

Rajski-a-ie z prapst. porp., "rajskie światce" =
rajskie, mielbiankie światce, "Nieskiej"
wam w tem dokresnem i w prapst. tem
kyciu, rajskie światce światce "Au.Wi. 1. 16.

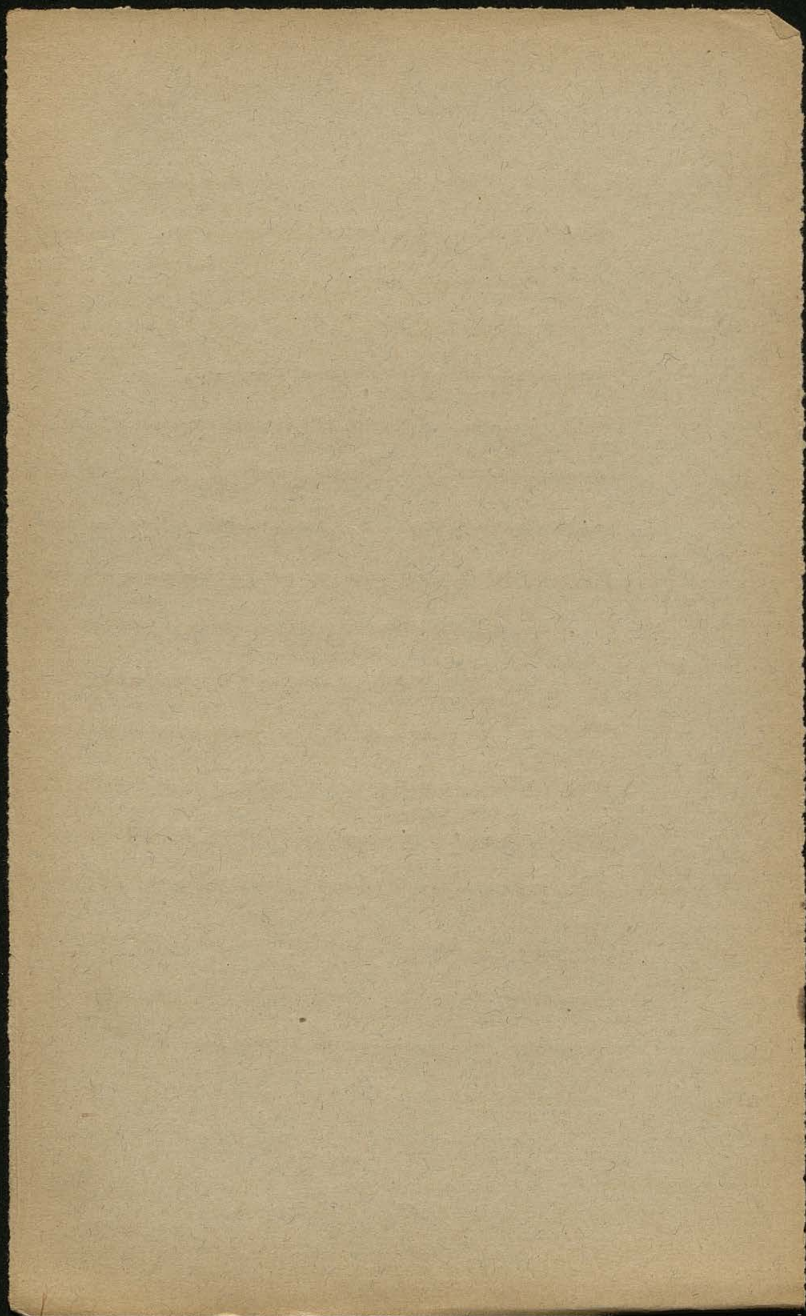

Rak-a. m. kancer, wódki & fig. w nauk. wo-
 val. choroba, rakowa „Nowych teoriach”
 socjalnych umiarkowanie powstaje w Eu-
 ropie trapiącej rakiem politycznego
 ucisku” Tyg. N. 2.5.311 & lud. ~~niebezpiecz-~~
~~niebezpieczna~~ ~~niebezpieczna~~ ~~niebezpieczna~~ ~~niebezpieczna~~ kart.
 Dzieciak, niby że na wabanki chodzi „To
 ci raki zabrane dopiero i skitkają
 niżej kroliki.” Kl. Jun. Wiek 1886. 182. 1.
 „Michałowa kupiła pierniczki i dwa swe-
 go „raka zabranego” najładniejszemu Antonia,
 którego bardzo kochała” Kl. Jun. Brod 4.556.

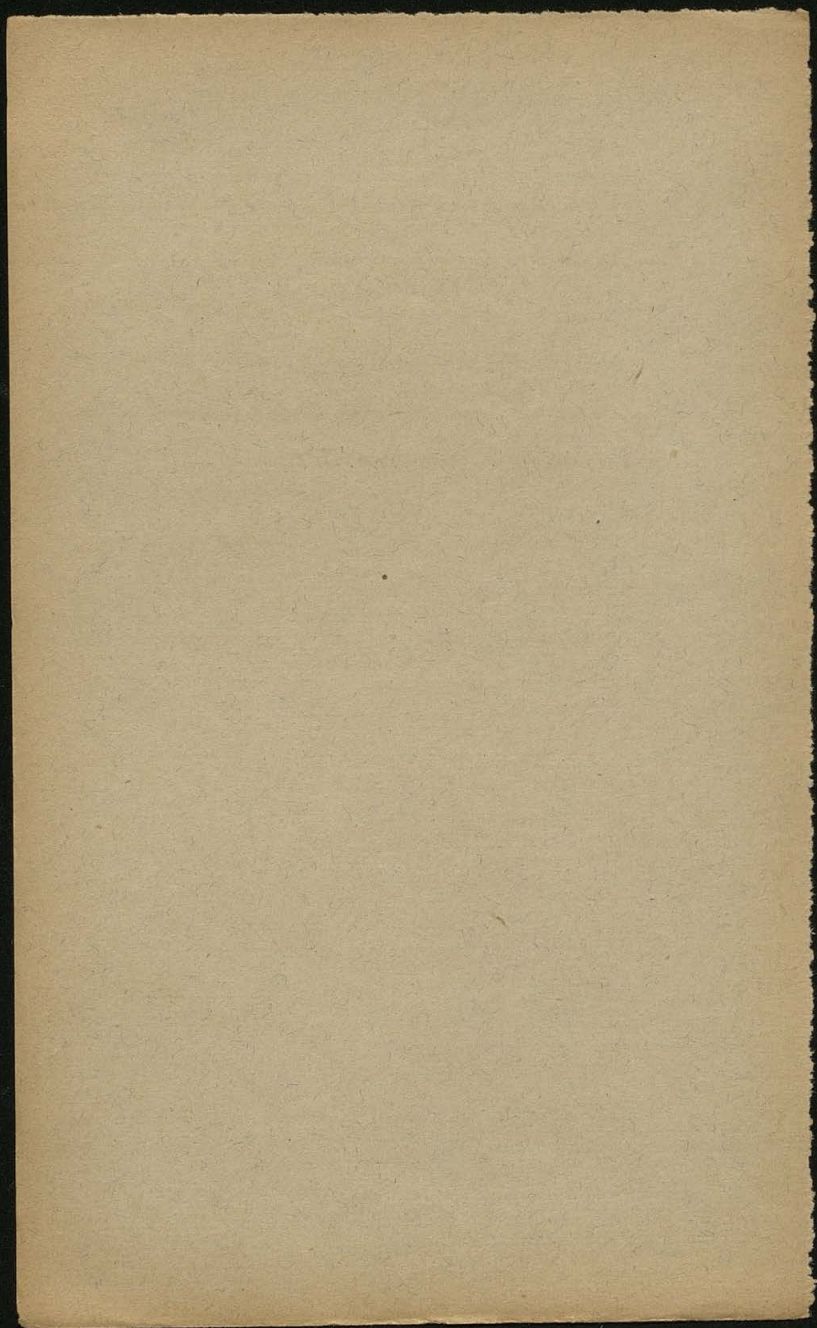

Rakavsk-a. m. vre-ov m. & u ludu (w polsku i
 kuj.) z niem. Racker, hycel, sprawa, kat
 „A Farietka niog rakavne od miasta”
 Lipno. O. Kol. 1. 74. „Mnie tozdz prowadzi
 rakavne przy miemie” Kolesko ib. 82. „Fa-
 sia puzanna wiany trzech rakavniow”
 Tuwotod ib. 84. /) Rakavnyh-a. m. ki-ov m.
 pomocnik hycia „Juzi Matyvaevka ra-
 kavnyhi wiodz” Gury ib. 76 ~~Kolesko~~ ib. 80
 „Magdalenka niog pachoty z wiecia-
 ni, a mnie rakavnyhi z ostremi mie-
 scami” Kolesko ib. 80 (/) & wyraz obelaj-
 wy „Oficerowie co sig nie nauyuyitaki,
 wotajaz sie wnelny Polacy, hycle, raka-
 vne, stodizje Polacy” Sam. Kiliin. 79.

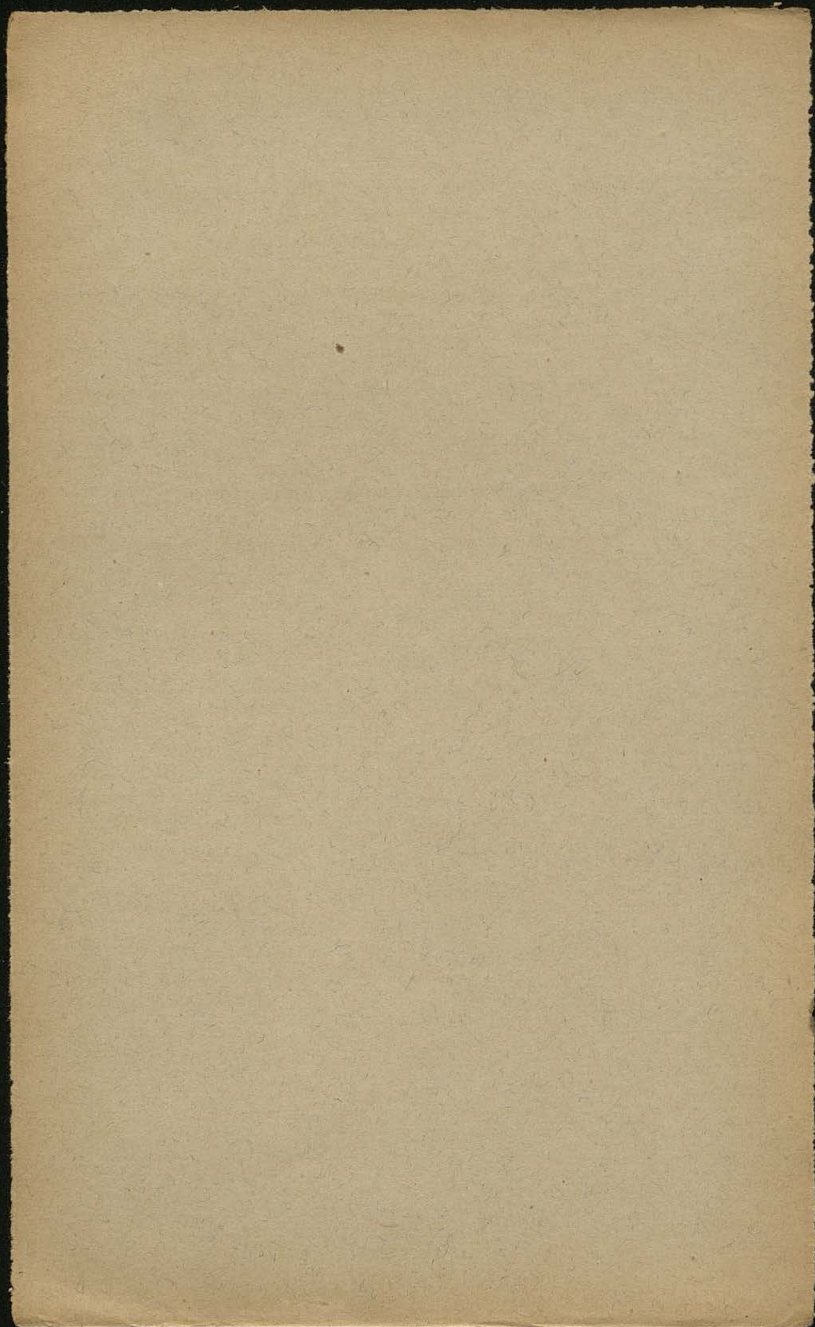
Rakavski-a-e, od rakavne, przyniotnik
 obelajny u ludu kuj. up. „ty, rakavski
 duchu, ty rakavskie plennie.”

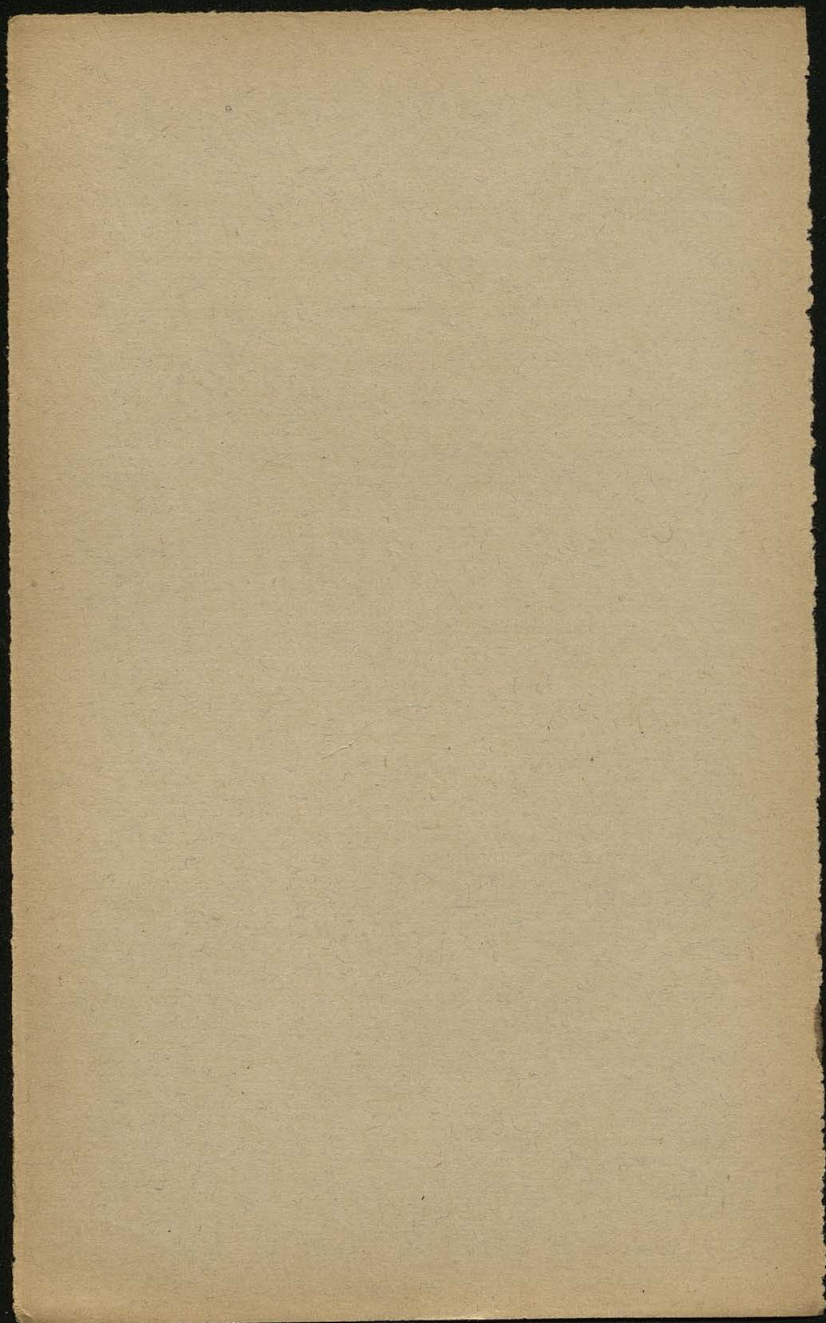
Rakieta-y. i. ty-kiet ^{vaca,} uru. § (ogien skubany
 waworogey u w goos, dla kubawy jako
 fejewentk, lub w celach wojennych
 „Knowu biegal po imbie, dymem gzyto
 buchaj, podobny do samerwuelu albo do
 rakiety” Ad. Mich. 3. 222.

Rama-y z. my-vam ms., & fig. w t. ms., "ramy"
 rakves, granice w jakich ma sie co^z odby-
 wa^z ^{zamiast} ^{wa!} Niepodobna tego epinodu kawosci
 w tak ciastnych ramach, w jakichby byly
 go sami umieścić pragnęli "Zł. kraw. 72. 5"
 "Dwa spore tonny, w szerokich ramach,
 obejmowały talwo weryskkie tak równo-
 radne przedmioty" k. w. Wajc. Ogn. dom. 1874. 2.

Ramazan - u m. ny-ów um. post u Mahome-
tarówo „wierze póstu u musułmanów,
dziwisty z porządku, w którym codziennie
poza cały dzień nie nie jeść, w arab. ra-
madán, w pers. i turc. wyrażenia są rama-
xán." Ant. Mułł. Kródt. 108.

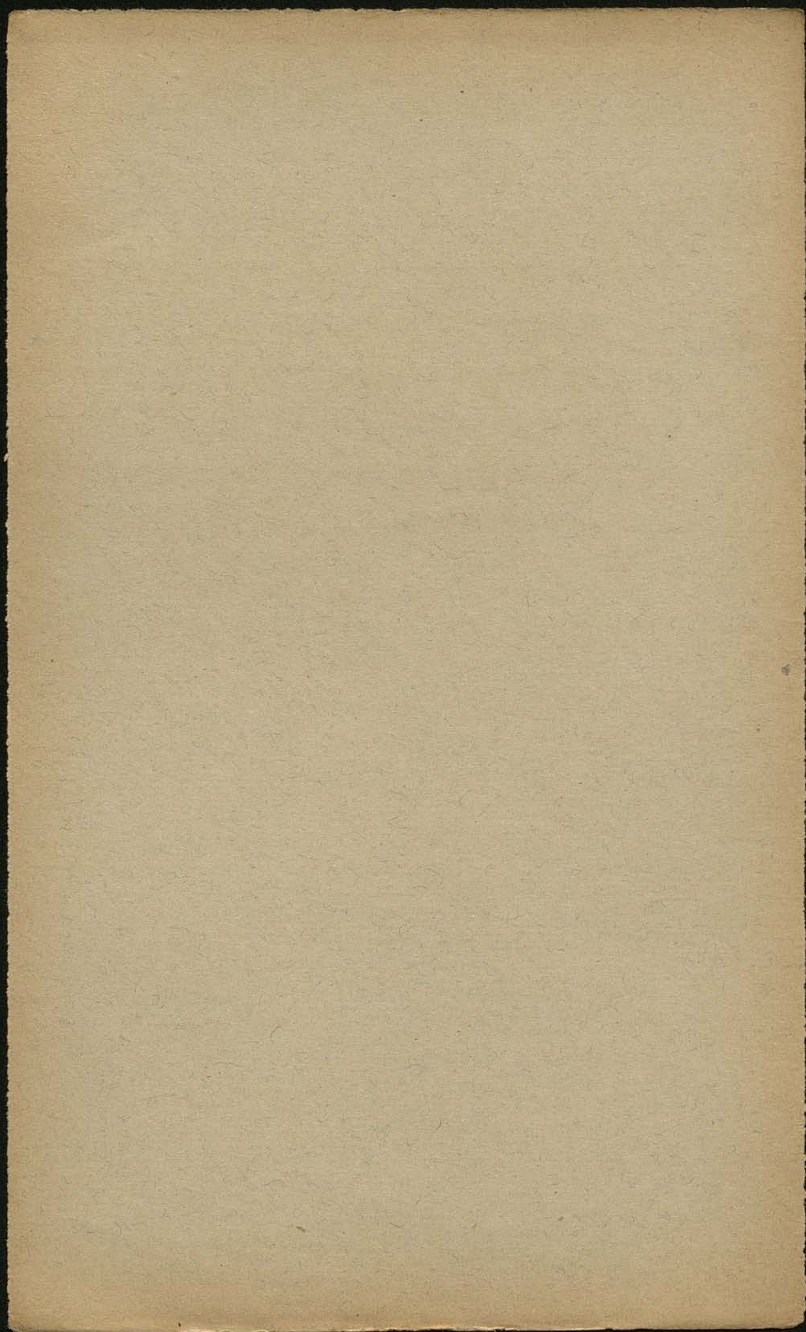

Ramiz-enia. n. § fig. „ramiz do ramienia” = rje-
 dnokroueni sítami, wespółnieni uritowa-
 niemi, w jednym sístym wazegn. Na
 tem polu, Austrija i totochy staj bydg na-
 dal ramiz przy ramieniu” wile 1887. 255. 1.
 „Hej! ramiz do ramienia, spólmeni tau-
 cuchy oparany riejenskie kolisko.” A. Mick.
 1. 154.

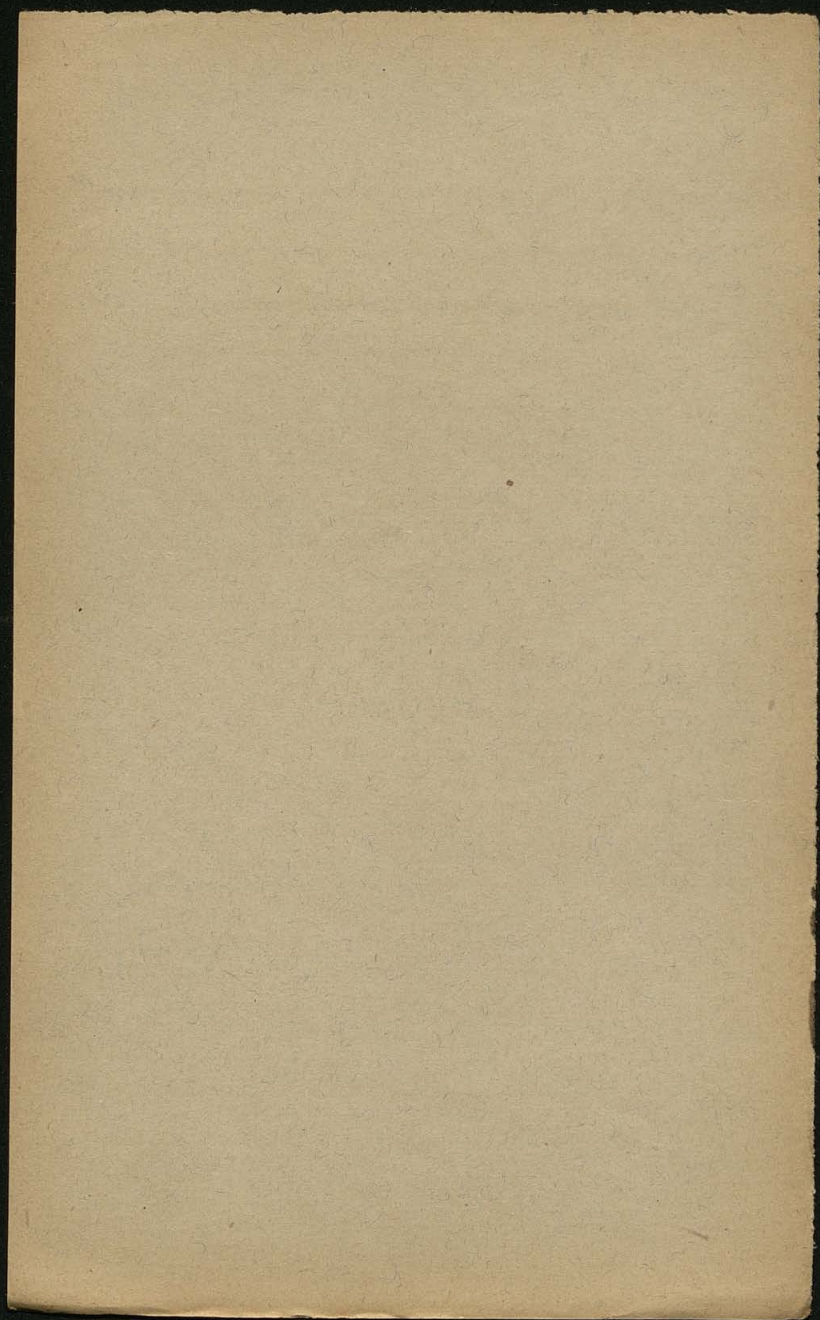
~~Wiederholungsversuch~~
Wiederholungsversuch

Жест в Бвз.

Рамификація - і. і. це - цї. ум. з тар. ramus гати
 і facere, выиі, фран. ramification, араб.
 rozgatysienie, rozvverzenie xыты з піз.
 " Mowiono o kręciu karczkaru, in valcuthts
 Brevayporpolity inernal cety, jej kolligacye
 i ramifikacye znat i na panizimiat
 J. Knax. Ssta nar. 2. 200.

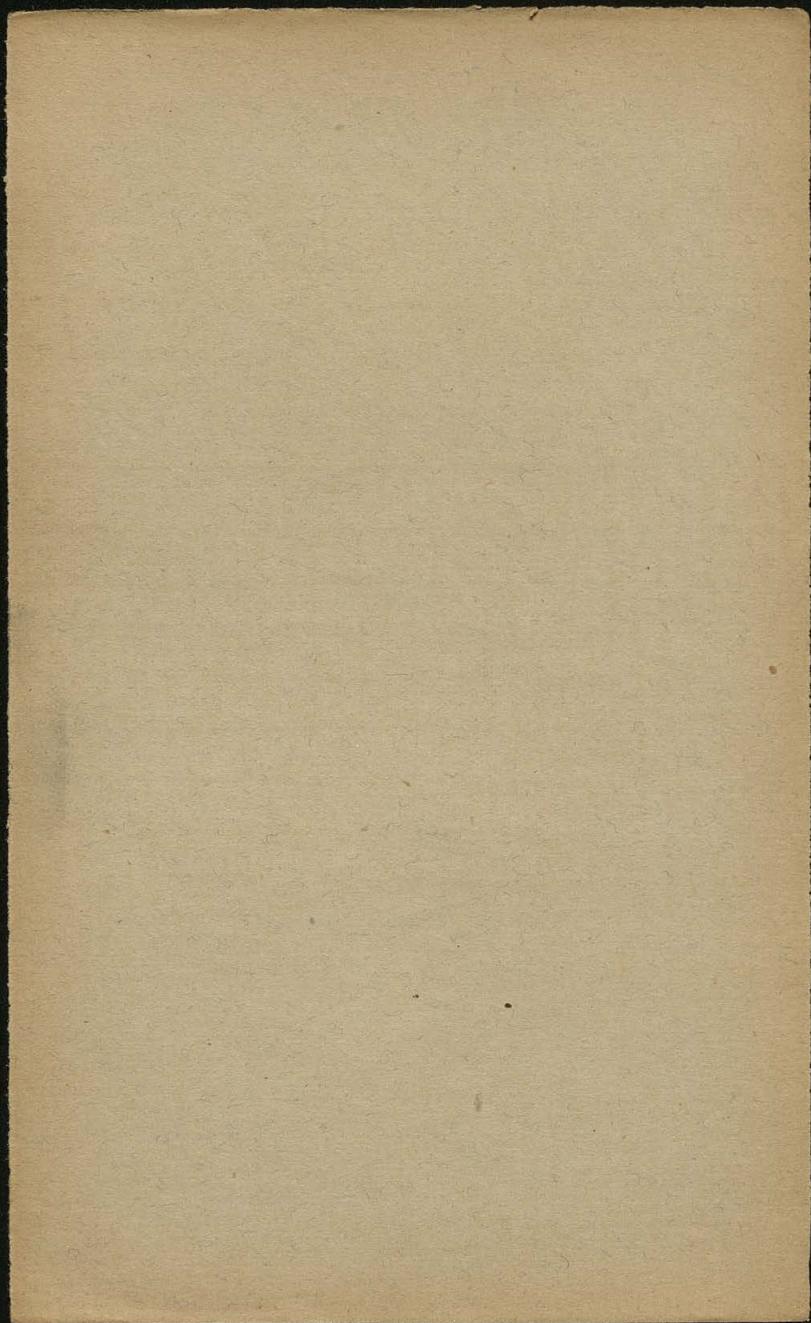
Ramothkarr - a. m. rze - ów mu - autor piśmicy
ramotki. To uam przypomina ulubio-
nego niegdys ramothkara, Au. Wi., któ-
ry podobuz historyz opowiadał "W. Szeu.
Tyg. Jh. 1. 106.

Renny-a-e, od rano, poranny, daw. rany dnie
wiewnyu. „A. d'Wristaw, rany ptasiek...
côz... podług kurykaju, moze jui z polo-
wanica?” A. br. Fr. 1. z posp. prow. lud.

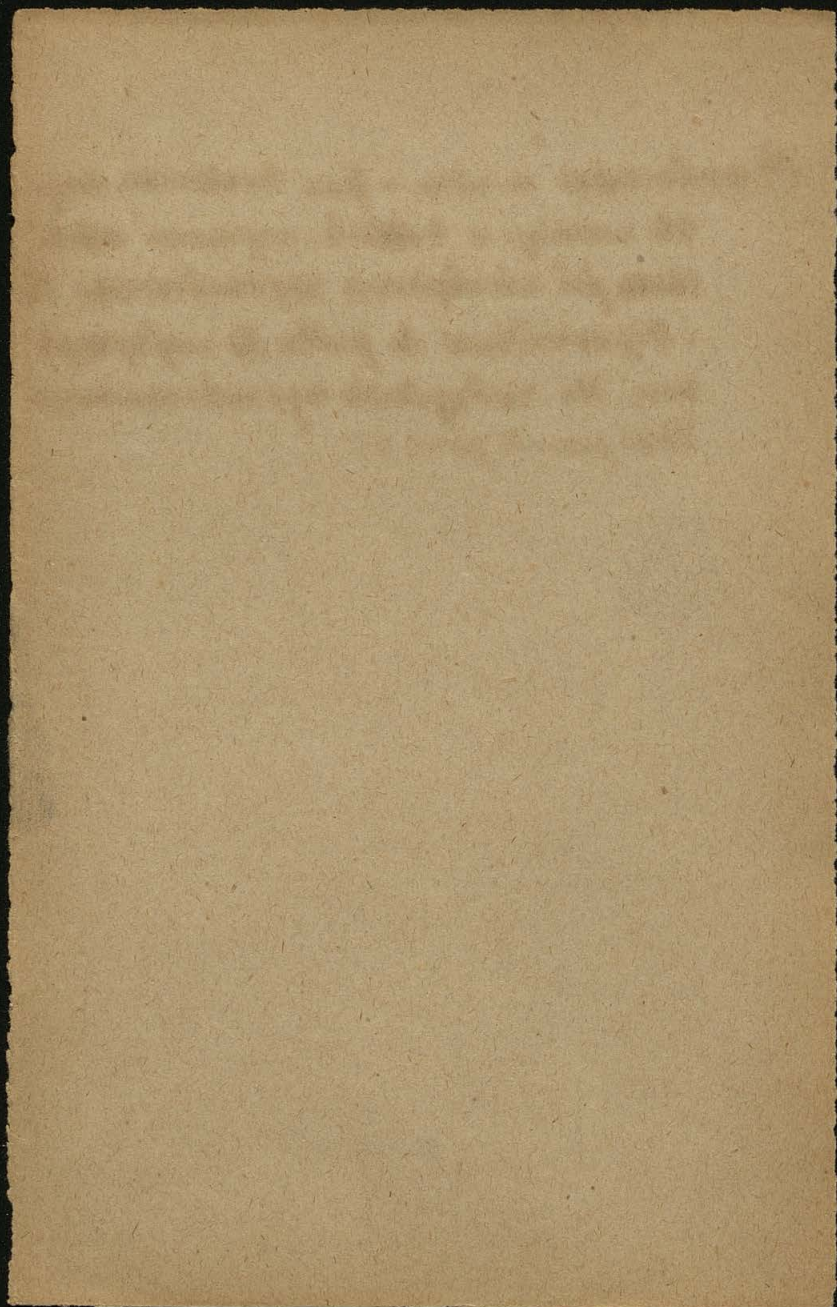
Ranniejny albo Ranijny kam. ranny
up. „ranie mleko, z ranniejnego udoju.”

Rano-a-u. z prow. gen. „rania” „Ratny,
na driclym koniu od scernego rania ja-
kis setny kapucyn choroznie obgania”
w. Pol 7. 23 „I ot noc piernowicz pwnospa-
tem do rania” ib. 1. pach. hetm. 21. „Byt
kurykaj w domu, ze Hetman co rania
purytat Rani do ucatowania relikwys
Swistych” ib. 40.

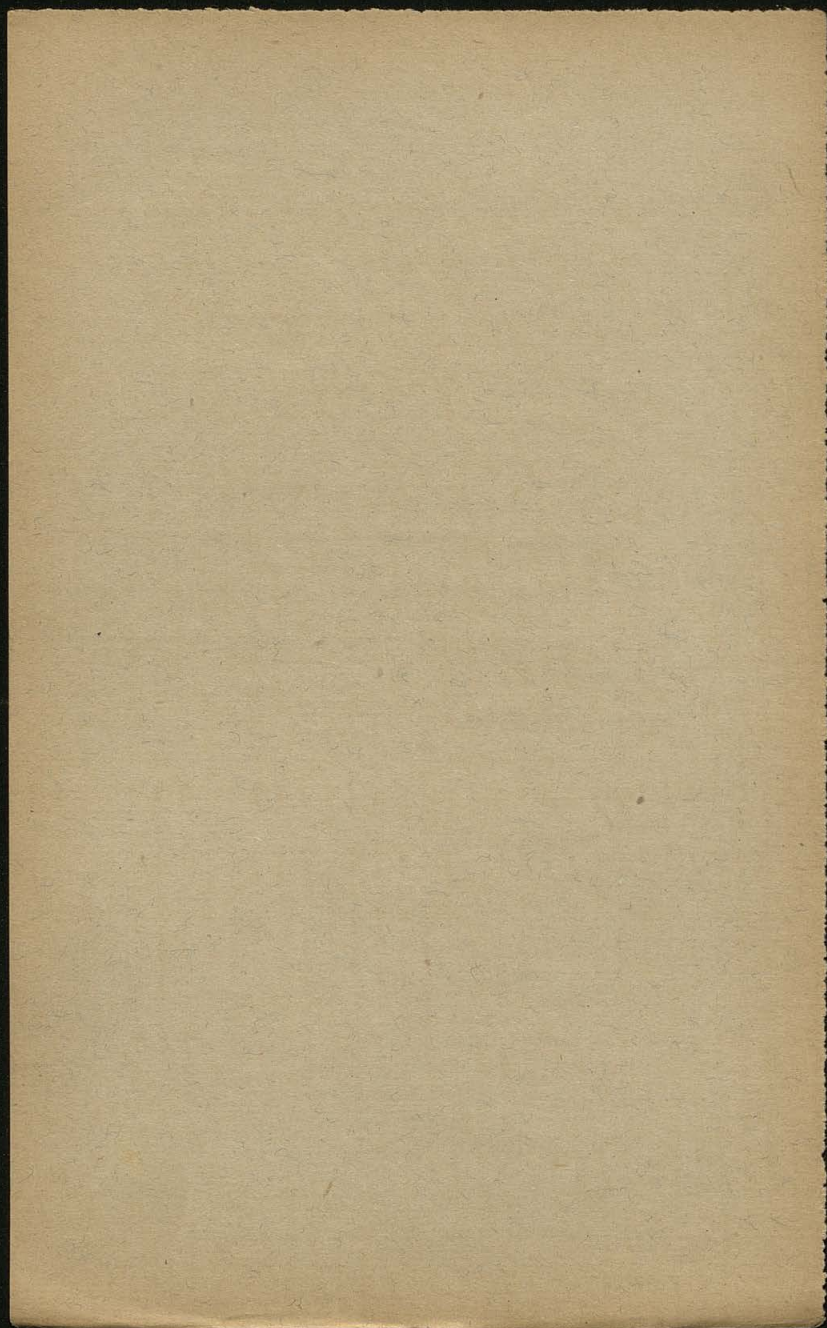
X

Praniewowal ex. udkn. z franc. brakowac, nuy-
 ale mowiq o kowalek, wyrucał intubii
 stare jui niewielekwas wyraniewowal dlu.
 „Odprowadzono do puthu 50 najlepzych
 koni, dla zastapienia wyraniewowanyh”
 Xbion paw. do procent. 25.

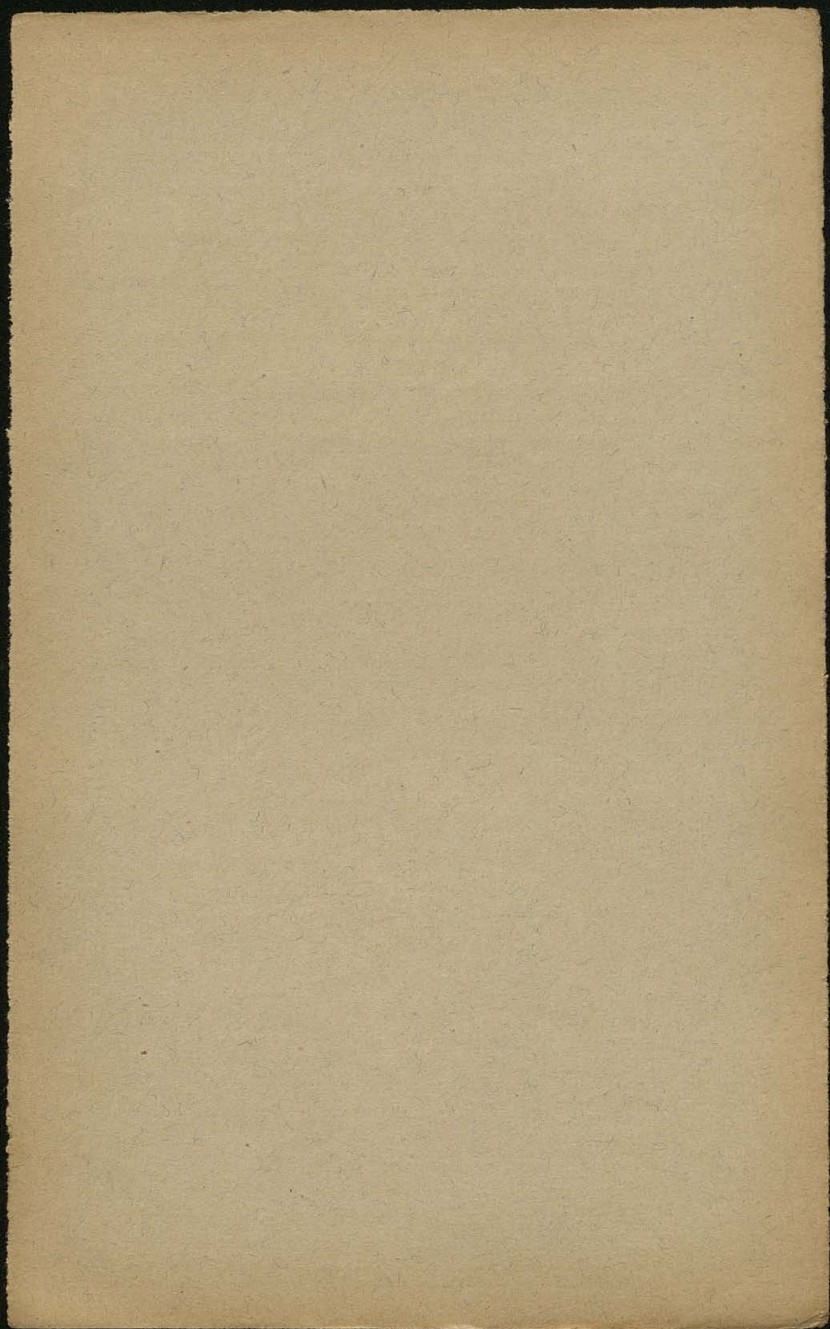

Rapa-y. i. Rapy - rep um. własc. rapa, skata
 podwodna, prąd kamienisty na rzece
 „Fisy umiata na rapach uciąg Du-
 gicmi drogę przedz na głębinę” Ad. Mich.
 3. 240.

Rapa-y. i. franc. tabac rapé t.j. tarty,
 pewien gatunek tabaki francuskiej do
 żarzyniania „Wojciecha lepsza tabaka:
 prawdziwa rapa.” S. Prusa. Zagr. wieś. 55.

Papier - a. m. y - cio m. franc. papier, spada
 cyfi micer długi, obosieczny, stwójcy
 karówno do rąbania jak do pisanicia
 „Z przedmiotnym nad głowę papierem
 stowalowym, leci...” Ad. Mick. 3. 150 „Był to
 papier szpinistej długości, szeroki.” ib. 179

przedstawienie wyjaśnienie

Raport - u. m. zdanie sprawy, uwiadomienie
 wyznaczone wyjątkowo wstąpiły przez ^{niektóre} urzędników,
 oficjalistów i t. p. „Raportu nie podamy, tak nie
 niht nie dowie” Ad. Mick. 3. 221. „Jeż do wsta-
 bu - wci papiery, rdaż wodkowi raport wawer-
 niek teri o nas prawie wdraż” W. Sob. 9. 76. „Sto-
 zawanowy křiżgami rejestrowani i rapor-
 tami a folwarokwio i fabryk” J. W. un. 32. 54
 „Uradowata nie uwiadomienie a odkrycia i
 natychmiast do pami a raportem pospiwaj-
 ta” J. W. un. 1878. 17. „Dkiriuj przyjęcie podta-
 rohi pana mejowa, i stwiy nam raport o tam
 co się tam stało” L. Kawak. 5. 20. „Zanim woje-
 woda odebrał honory od kaidy kompanii i
 raporta komendantów, pochód tawat prawie
 gadzine” O. J. Dyk. Ost. Sejmu. 1. 77

Raportowai ex. noten. shtadai' raport, rda-
 wai' sprawy wyjątkowo wstąpiły, dowoie' „Rapor-
 ta przychodily po kilka razy na dzień, a ra-
 portowano o wszystkim, co się mówiło w nia-
 cie” N. Sob. Bond bany 6. 3. „Palkowano do wozy

co dzień, aby mieć o cieniu raportowai i oha-
zai wielki gołiwoli" ib. 128 (.)

Odraportowai, Łaraportowai ca. d. h.

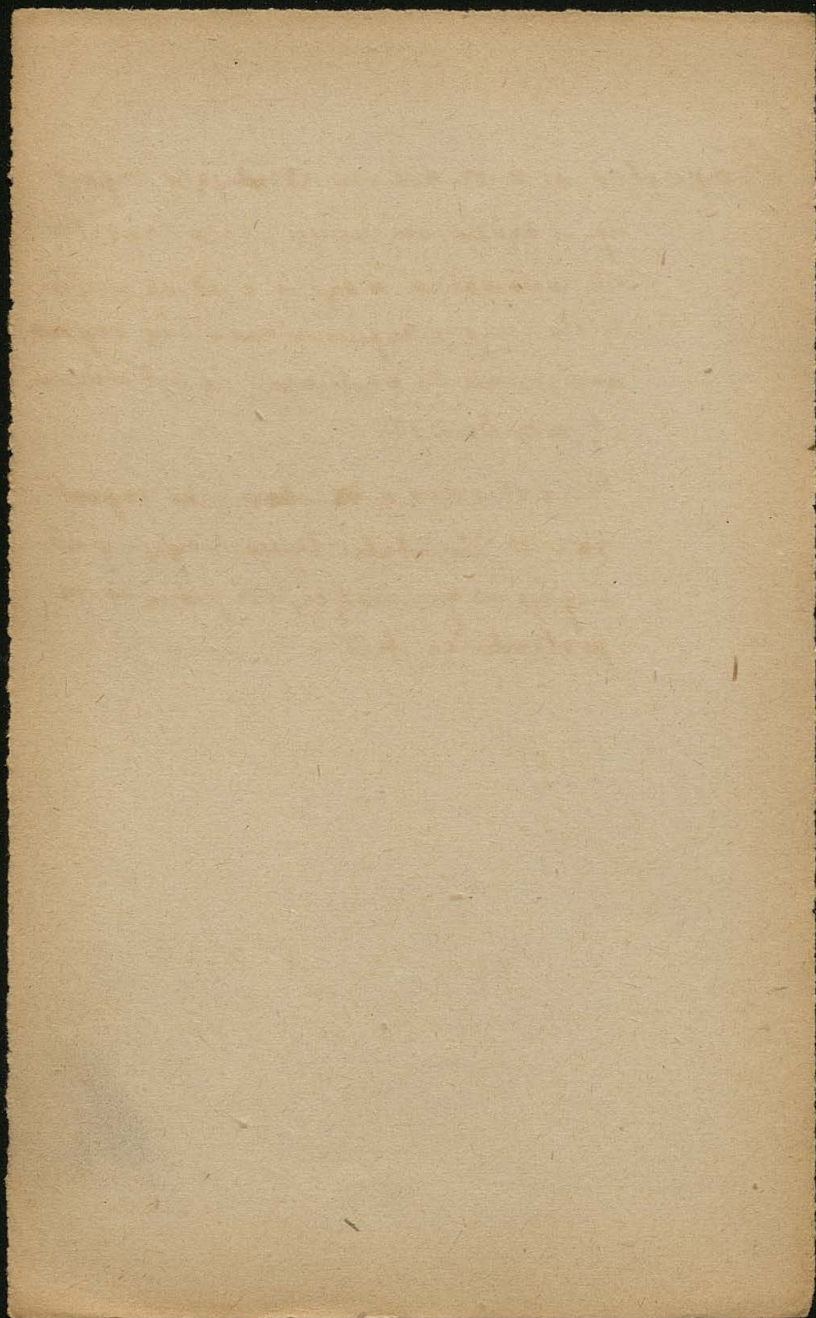
"Ale ja odraportuję, o! odraportuję... nakład
świadek." D. Dot. Nad modr. Dun. 42.

(.) "Raportuję przeciwnej władzy o faktach
niebqwałych, przedstawicja wyszła w najzwier-
niejzych kolorach" S. nar. 1882. 15. 3.

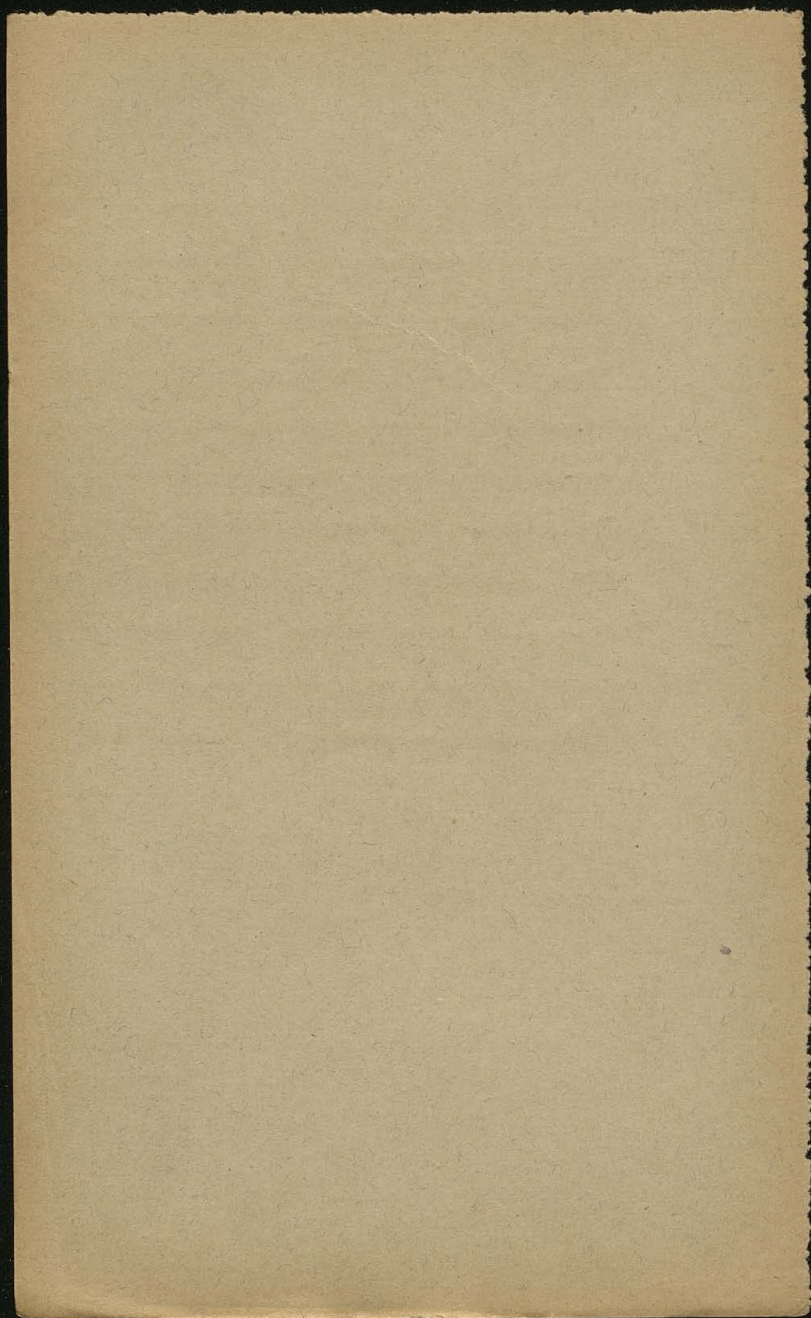
Przebieg choroby

Raporter - a. m. rý xóv. nu. stádaigý report
 up. w sądzie wojennym „Jako Raporter
 nie wotowatem w sądzie, a jednak przykro
 to dla mnie przypomnienie... więc kaprala
 powiększała ta okoliczności, że był abiegiem?
 A. hr. Fr. Dž. 11. 135

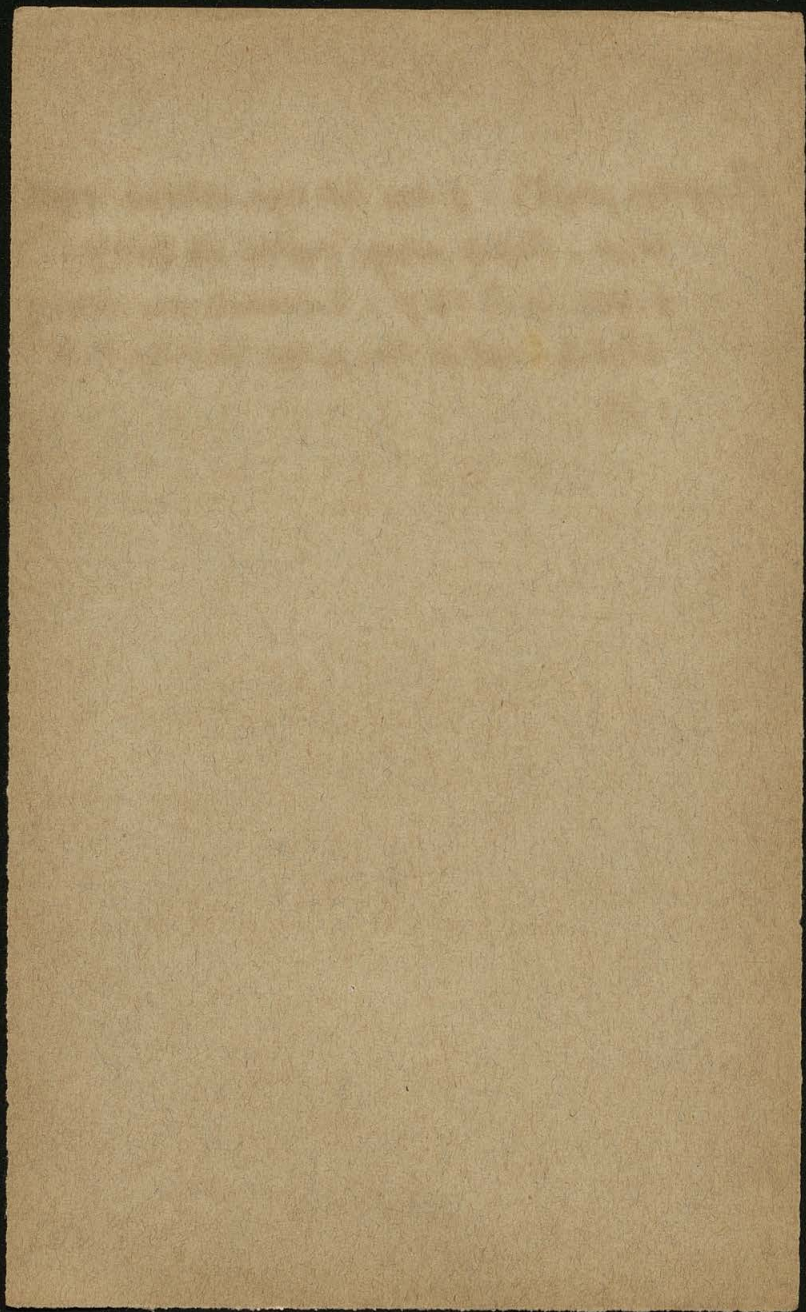
Raporterstwo - a. m. obowiczký raporte-
 ra „W Cincinnati byłem biegłym w
 niepdy w gramatyce, niż potem w ra-
 porterstwie.“ ib. 142.

Rapsod - a. m. dowie - ois um. u stawa. Grekowie
 spiewali wędrowni, wykonywający przed
 ludem utwory Homera lub innych epi-
 ków § - u. m. dy - ois um. unywek & poc-
 matu epickiego „Pietń poteci swobodna,
 bezimienna, wielka, jak uatchnienie du-
 cha Pocięgo, jak rapsod Homera” J. Kwarc. 3.
 124. „Homeryczny rapsod wojenny, opi-
 sujący ze szczególaną kowawo zapasy
 niewidzialnych obrazywio, obczad i
 tytko utworom fanteryi.” J. Kwarc. 5. 88.

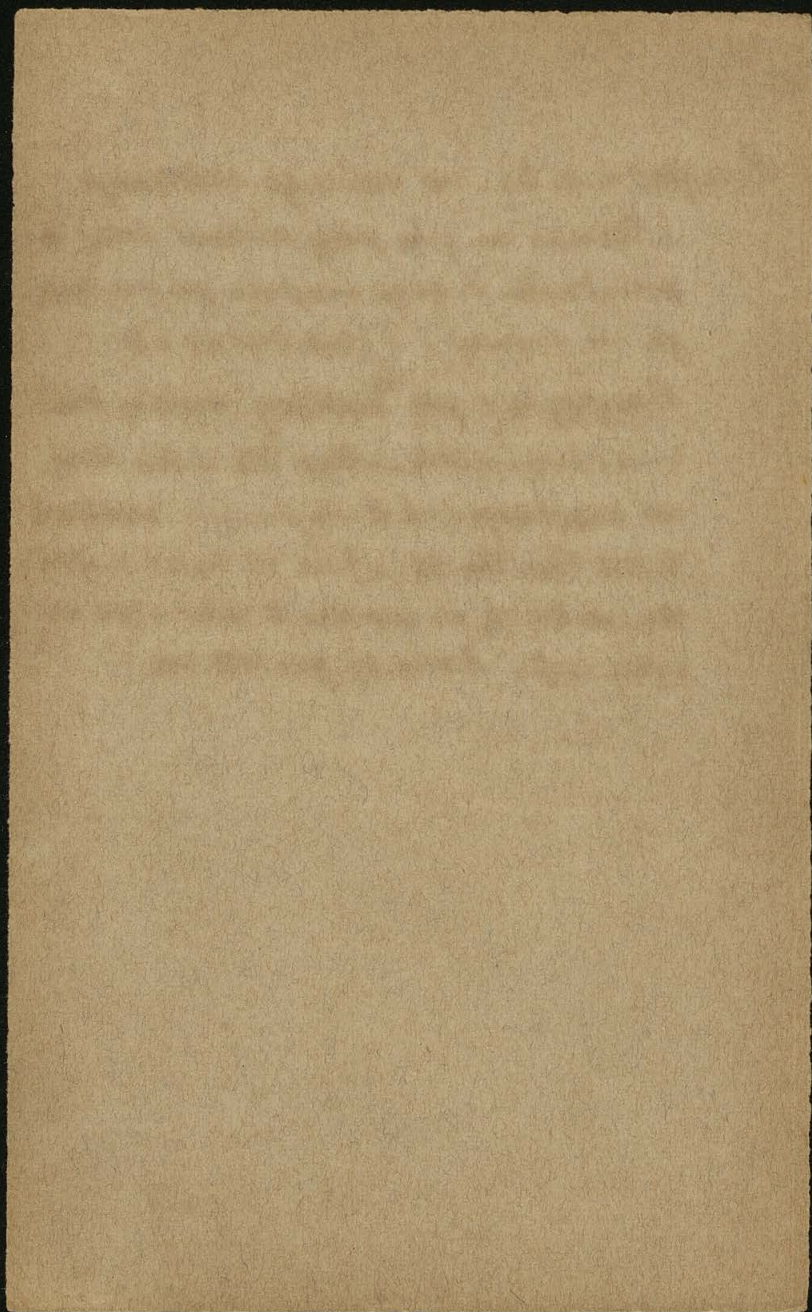
Raptem prapst. — z iron. tytu tego, kalendarie, wyst-
 kiego „Dziśmy posag. 'raptem sto tysięcy.'”
 J. Now. Tyg. II. 2. 6. 91. „Uwiarzisz ows skromny
 składaty raptem trzy pokoje” Jurd. Tyg. II. 3.
 7. 75. „Po uwolnych poszukiwaniach, dobitnie
 nader problematycznego rezultatu, bo wśród
 tysięcy nomenklatur polskich, zdolat odru-
 kać w całej ziemi. Chętnieśmy raptem ciał
 jedno nawiąsko pruskie.” Aten. (Warsz.) 1877.
 1. 443.

Rarytas u. m. Tu. coś rzadkiego, osobliwego.

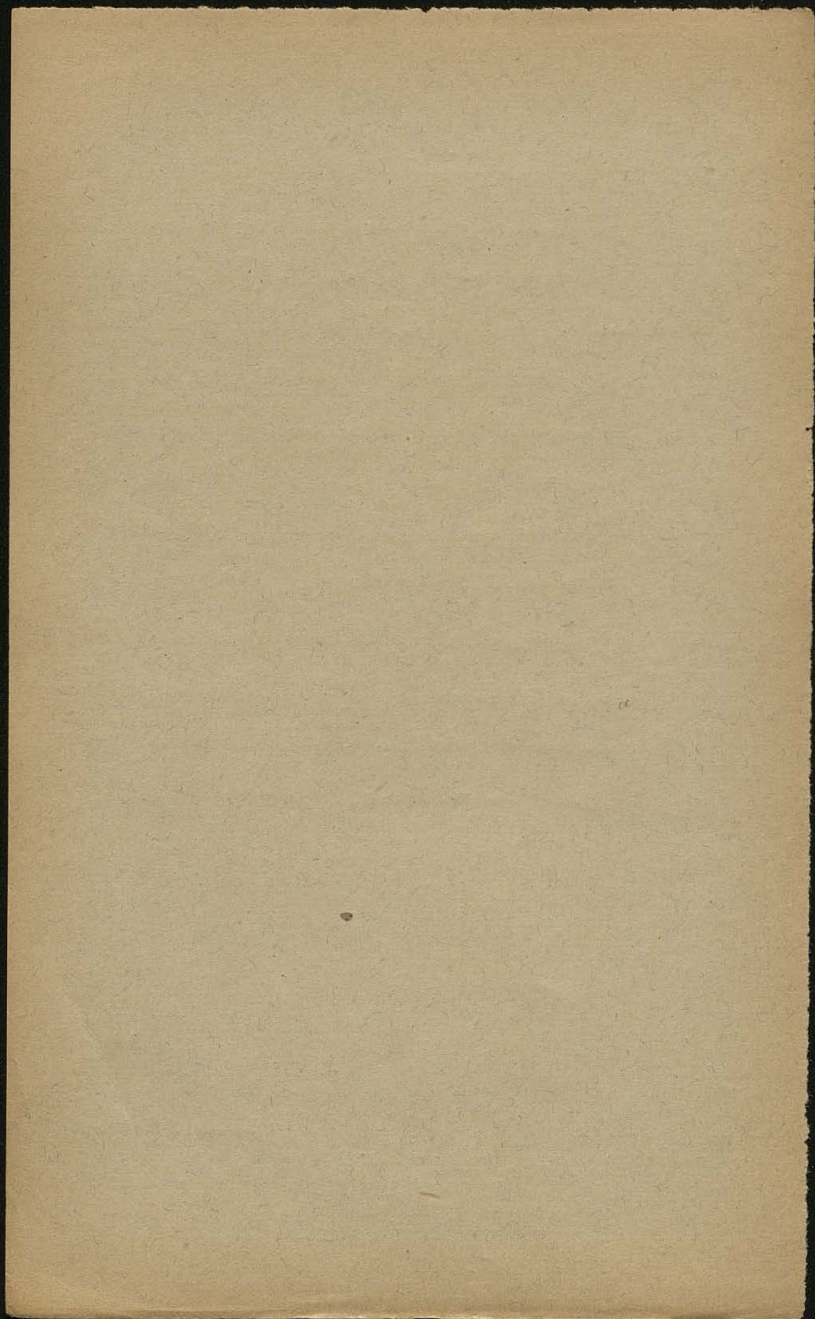
"Czemuś mi, jako przyjacielowi, doległ o
porządanie takiego rarytatu jak ona księ-
ga nie zwierzył?" O. J. Dyk. Ost. sejm. 1. 31.

Rarytny - a - e ^{iron.} porp. osobliwy, wielkiej rzad-
kości, doskonałości "Mam dla ciebie raryt,
coś rarytnego - jak Herrs powiada.. osobliwość."
B. Dot. Pam. Pam. 57. "Jaka mi cnotość matkui-
ska.. nie bój się, nie uciekaj od ciebie... taki ra-
rytny mąż.." A. Wilez. Tyg. pow. 1880. 642.

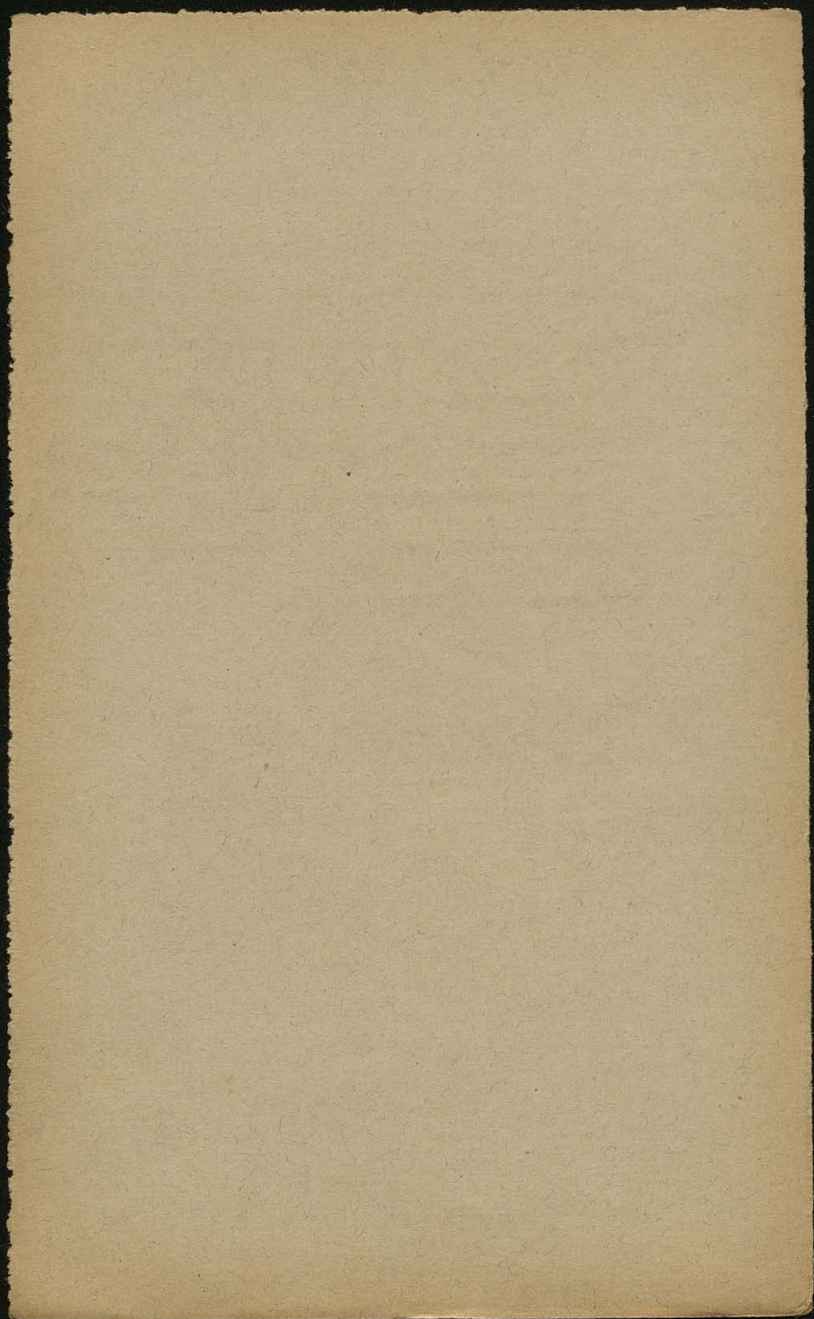

Rasa - y. & vasy - vas um. franc. race, plemie, rod,
 pochodzenie, gniando - tycaie us tak ludzi
 jak xwiewaqt „Dziwny bo to byt cztowiek,
 jedcu & tych, ktorych rasa gniie, ktoryy
 sig jwi nie rodra,“ Echo 1877. 53. Sef. „Na
 piernowy rant. oka poruce' w nim mozie
 wasz valachelucjny,“ J. Kachur. Dies. lit. 2. 660.
 „Walha was xawista sig w Stanach Zje-
 duoczonych na nowo.“

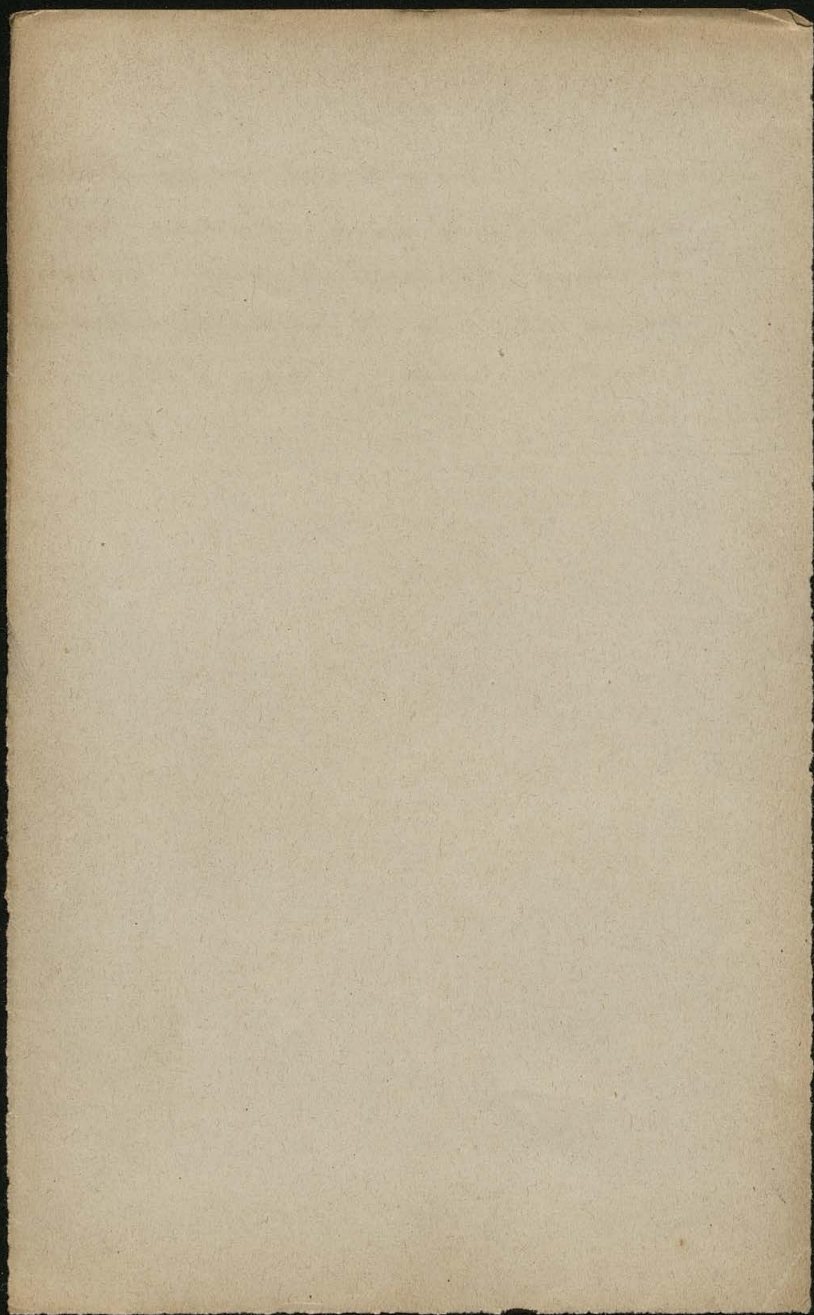
Rasowy - a - e, od vasy, majgy wasz
 „pup. pochodny & dobrej vasy, & dobrej
 gnianda,“ Rypy miat delikatne, rasowe,
 anystahvatyczne“ J. Kvar. Zb. 111.

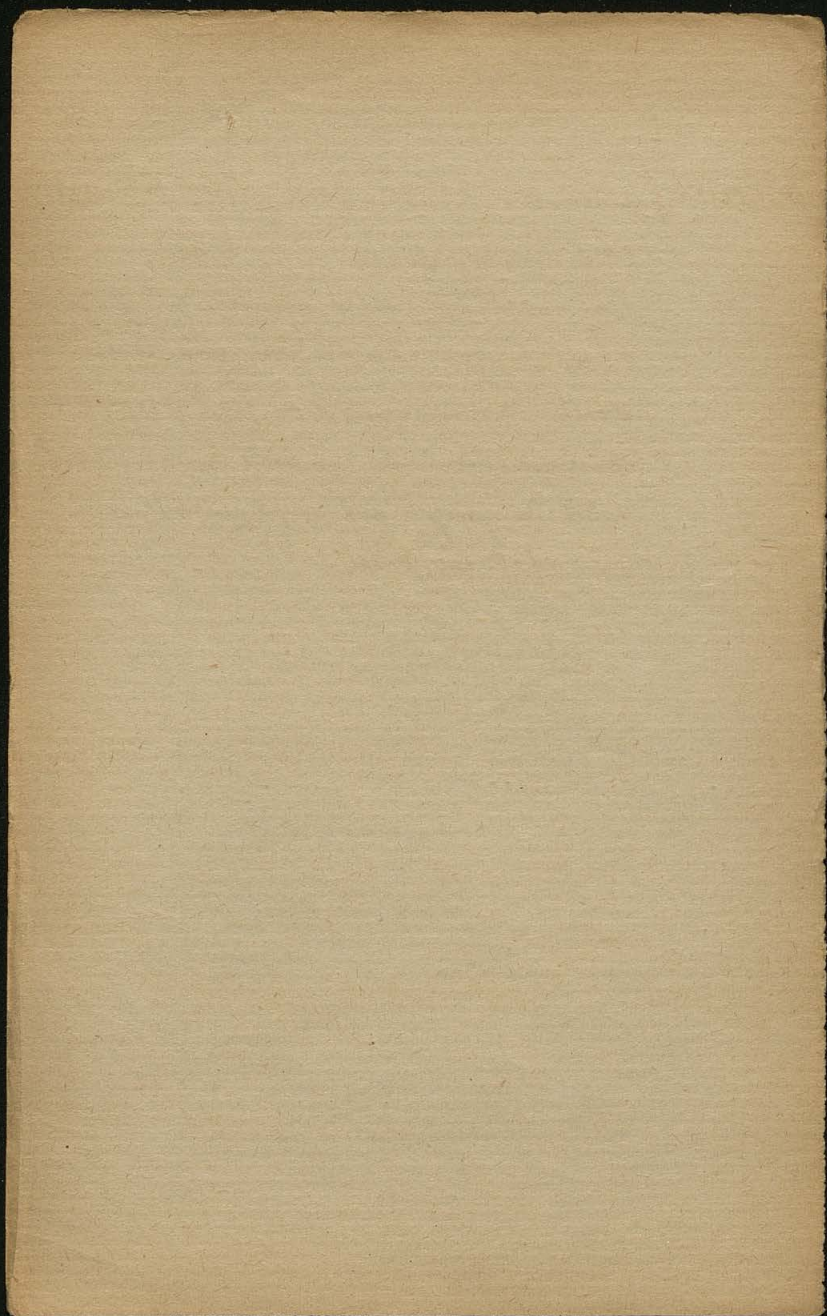
Repta-y i. vaty-vat un. z praw. Galie. „na vaty” =
 po milhakroć x pristankami, x pivoro-
 tem up. „na trzy vaty latu” = desce lat
 trzy vany i. zawięz. // Cała podróż tam
 i z powrotem obliczona jest na 45 dni,
 i stosownie do upodobania pielgrzy-
 mow może być odbyta w dwóch vatach:
 dłuższej lub krótszej” G. lwow. 88. 173. 4.
 nie vata, tylko: ruta.

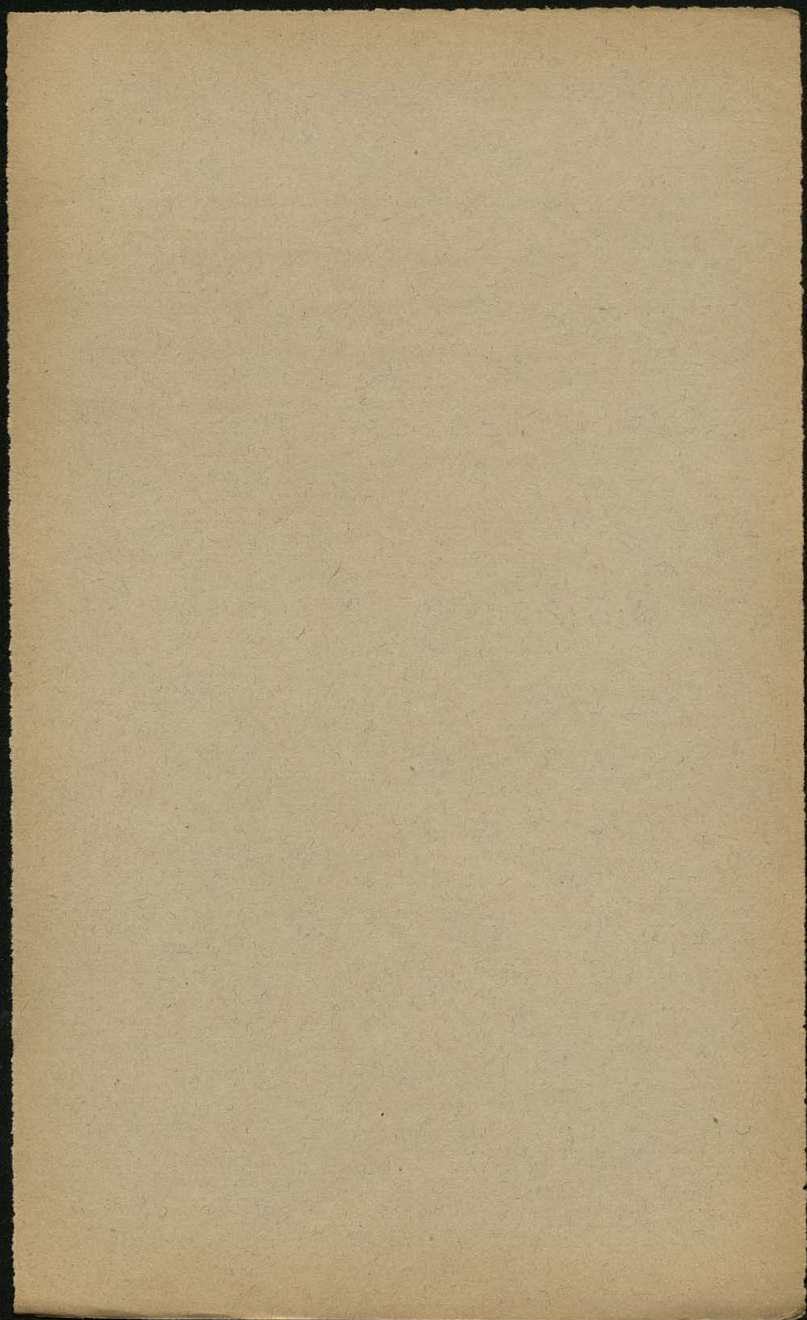
Ratusz - a. m. & lud w wiele obkol. wymawia Patrus,
 Dla tego w 6 przyp. uwiez. na ratusie "kam-
 na ratusza", "Kadrowicli na ratusie try razy"
 Olszenie O. Kol. 1. 160, "W Tommie na ratusie w
 dwa dworu dworowu" pod Wawa. ib. 164.

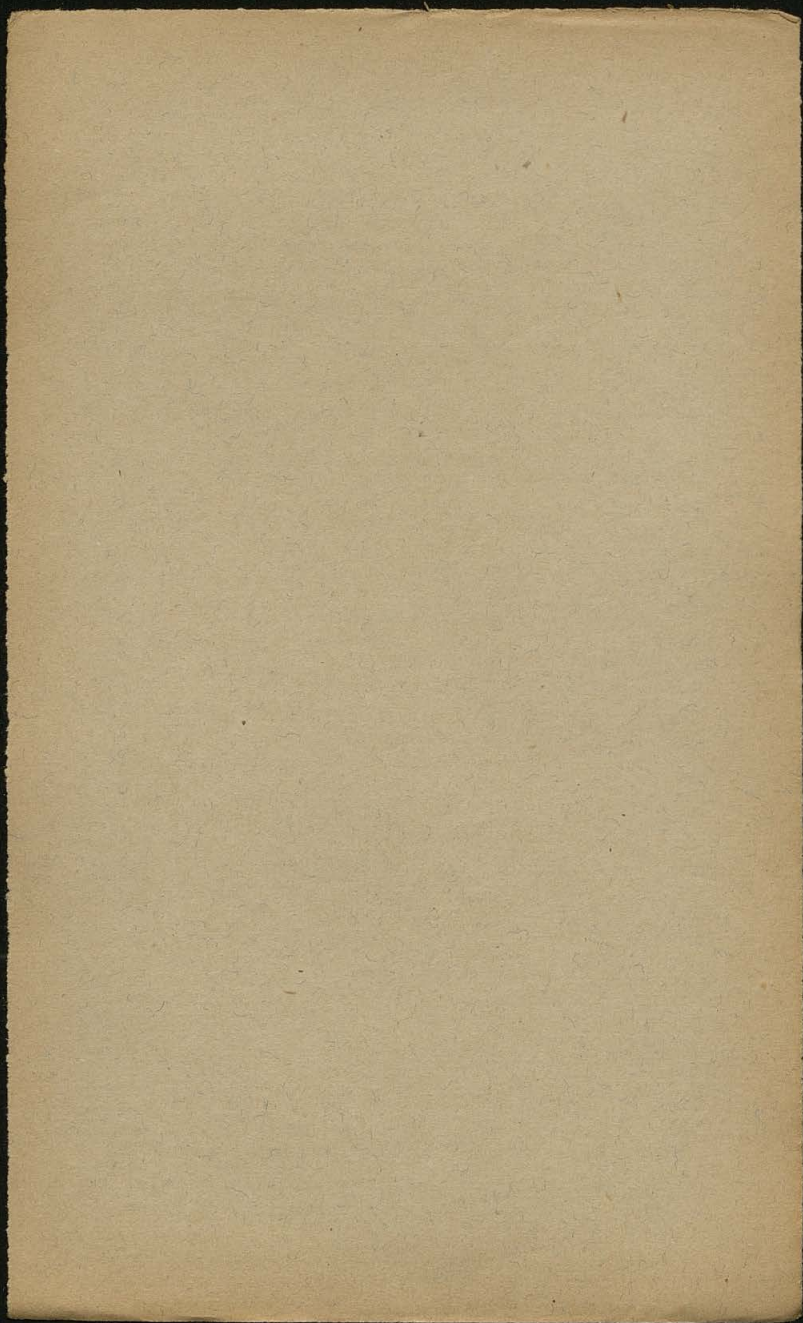
Rausch - a. m. bez l. um. wyraz niemie. Rausch,
 rozp. humor podniecony trunkiem, lek-
 kie upicie się „nieci' rauska” = bępi pod-
 chmielonym „Kariadawy powołanie do
 stolika kawarytam że pan Weizelt ma
 rauska. Niedak, kawadto vum dolet
 sobie do grogu pod unyż wiebytwie.”
 wiek 1887. ¹¹⁹~~120~~ 3. Sely.

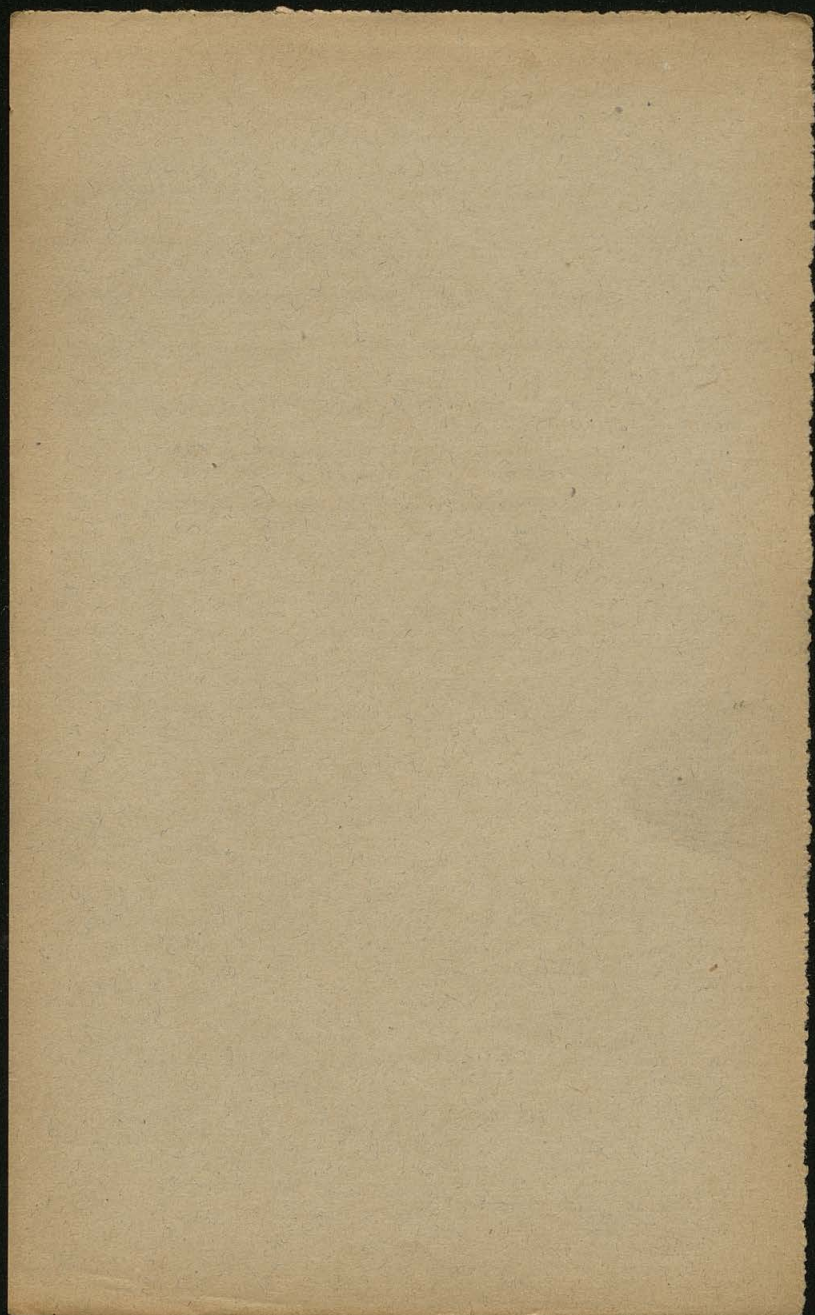
Recyt. u. m. ty-ów. um. ang. zabawa wieczorne,
 zabawa bez tańców, na której gości
 bawią się rozmową, śmiechaniem pro-
 dukcyj' mowywanych i t.p. „Zawęta się
 jesień... wkrótce zabrzmi koncert,
 rozpowarzą się warty "Kur. Świēt. 1869. 52.

Rax - u. m. z prav. „jak rax“ = wlasnie, aburat,
w to puz „Dag dat mi syna, který jak
rax před polowaniem na swiat przy-
medt“ J. I. Jek 2. 15.

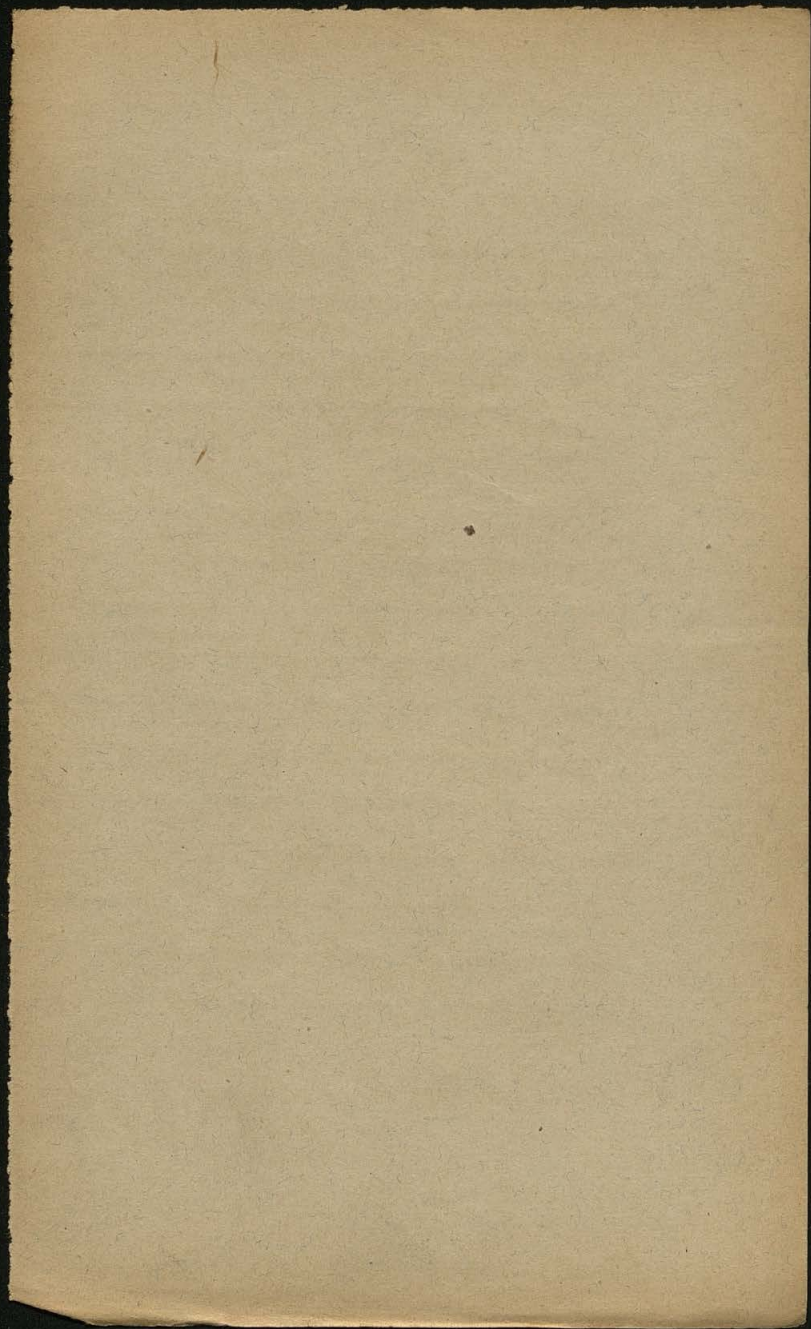

Rakia „ wyraz nowy z francuzkiego powiadet
 i do innych języków, wyciwaka wo-
 jenna przeciw pokoleniom w Algervii
 dla zachwycenia tępów: wtaści. walczy
 pisai gaxia albo kaxia, z arab. gaxā,
 wyprawa musulmanow przeciwko nie-
 wiernym, od słowa gaxā walczyt. „Ant.
 Michl. Zwódt. 108.

Rakowice - wie m. wec - wo um. posp. chleb rako-
wy, brykata, kuciek najprawd na swia-
danie, mleko z rakowcem "kolie 1877. 210.
"kawatki swietego staruszego rakowca
z mactem, bardzo dobrze smakuję" Kur.
Swiet. 1875. 1. 2.

Rakowcy - e, od raku, wygra nie gło-
wnie w wywarach stonowych up. jednowa-
rowny, kithararakuwy & macta, chleb rako-
wy fig. macta, niezmybvedne, ^{skromne.} ruy wajnie
jedno "Czy nie lepiej by bylo powrocic
pod ten dach stonicy, podzielic sie ich
rakowym chlebem i spetnie swisty ob-
wiszek?" Zt. kwart. 71. 104 "Dwat Lygumant
ucny sie o rakowym chlebie" Zt. wick 1878.
17. m. klu. "Wesoto i ochowao kwajali
swoje kwomb, rakowego rivotu" Zt. 5. 29.

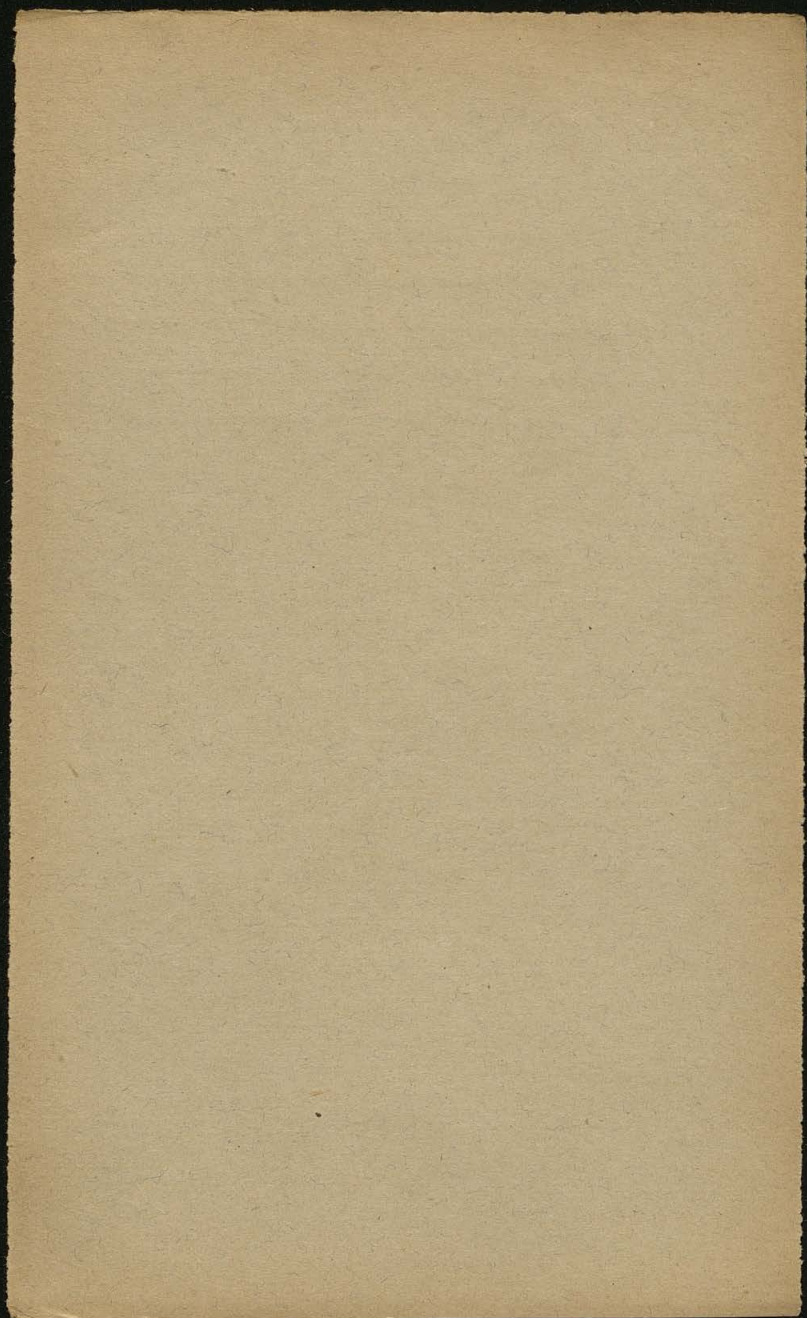

Rabek-bka, Rabekew-ska m. & Rabowsek-ska

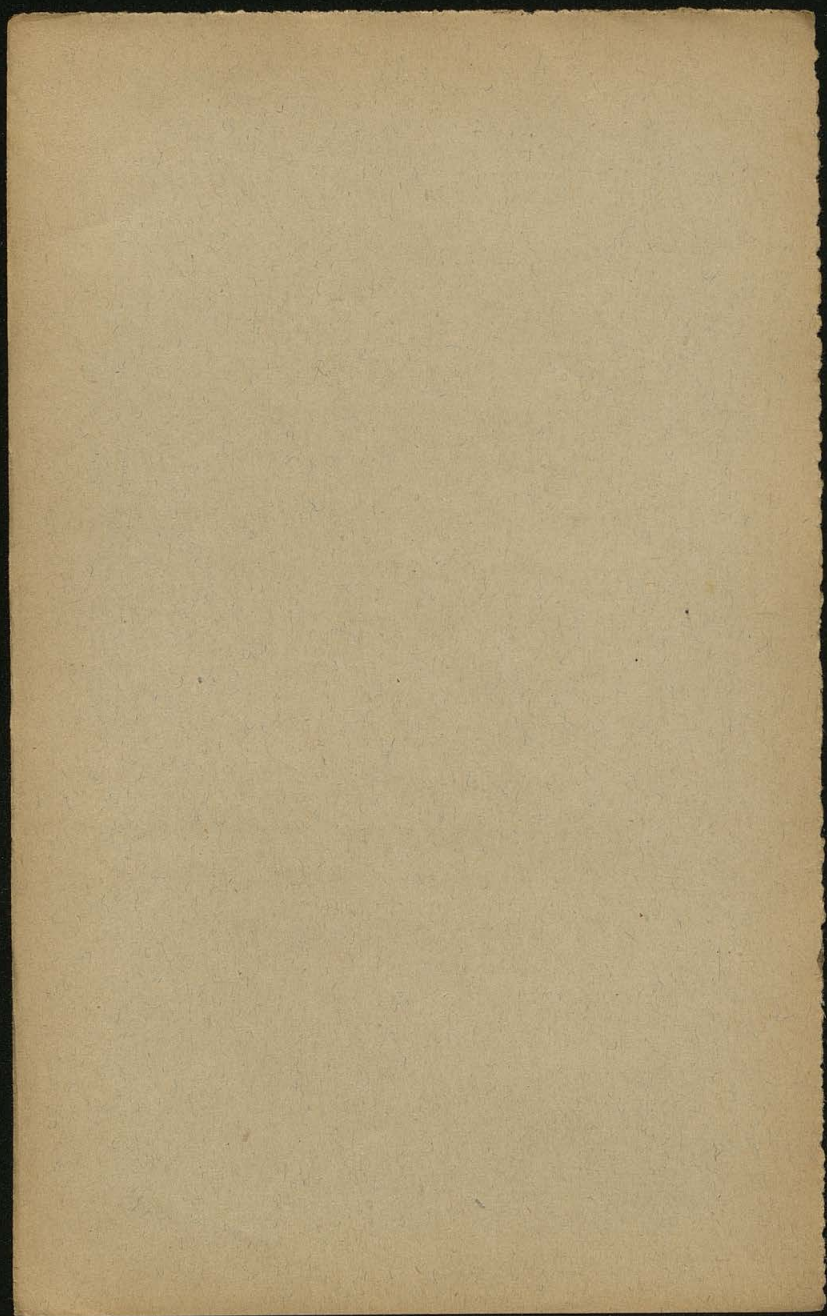
m. rdw. praw. w piernicach lud. występuje
 a nawet chudek ^{na głowie} ~~na głowie~~
 w maw. czepta, jako guślo niezabli' lub utra-
 conego dziawickoa „Wszystkie pamiereki - w
 wianecaku, Karia wójciowa - w rabewaku. Cóż
 to kabie zrobita, coś uż w rabekew zwięsta.
 Oj bo mnie głowka bolata, w rabek ja zwięzi
 kawata” Opowyni. O. Kol. 1. 153. „Wszystkie pamiery
 postawaty w wianecaku, tyłko jedna Marynia
 w rabewaku. Moja Marynia co ci to, co ci gło-
 wekz w biaty rabekew moito? głowa mnie
 bolata, temu ja sobie w biaty rabekew zwięzi-
 ta” Lubel. ib. 155. „Co ci to wójciowo co ci to,
 że uż w rabekew zwięsta. Nic ci mi ludrie, nie
 ci mi, tyłko tak ludrie kmysteli. Oj mi ludrie
 głowka mnie bolata, upięzi jam sobie kawata”
 Maxow. ib. 158. „Jaka taka gęcena pamiery
 w wianecaku, jeno jedna popielwanika w ra-
 bewaku” w Siwawka ib. 160 „Wszystkie pamiery
 miserawaweli w wianecaku, tyłko jedna bur-
 miserawawka w rabewaku” pod Warza. ib. 164.

„A wryskliu Tomunianka mejs, wiakli, jedna
jenu burmistrzowa w wylburaku. A co ci to
burmistrzowa, co ci to, co ci z twojej głowy wia-
mawek odjezo” Brury ib. 165. Tunc warianty
teje pieśni mejs: „Mojá wójtowna co ci to, co ci
co wreperek swito?” Pochie ib. 151. „Oj wryskliu
panny w wiawecaku, jedna Kasienka w wre-
peraku” Sinedelie ib. 154. „Wryskliu panny pro-
kleskaty w wiawecaku, jenu jedna ta Luricanka
w wrepereku. O co ci to Luricaku, co ci to, ie
ci tak le głowicak, swito?” Selzki ib. 159. „Wrysk-
liu panny wiewawie cōtki we wiankach, jenu
jedna burmistrzowa w wrepereku” Brury ib. 167.
„Wryskliu parienki we wiankach, jedna wójtowna
we samurkach, Co ci to wójtowno, ci ci to, co
ci głowicak, swito?” Brury ib. 166. „Wryskliu
panny, wryskliu panie w nieleni ino jedna bur-
mistrzowa w wiewieni” Wpolska ib. 162. To osta-
nie dowodzi to, ie u ludu kietni jest god ten
dziwielwa a przynajmniej legalnego mawiruzi-
stwa, wiewieni zaś wryskliu mawosi.

Razkerika-i. n. niki - wiek um. razotka, razayuka,
 spieranie w potyk. w pierzynie lud. "Keru-
 nie sie spudobam - co ja ci panie dam
 jeno razkerika" O. kol. 1. 9. "So keru nie
 pomaie? po trewitach kerwuych, po
 razkerikach skrawianych" ib. 14.

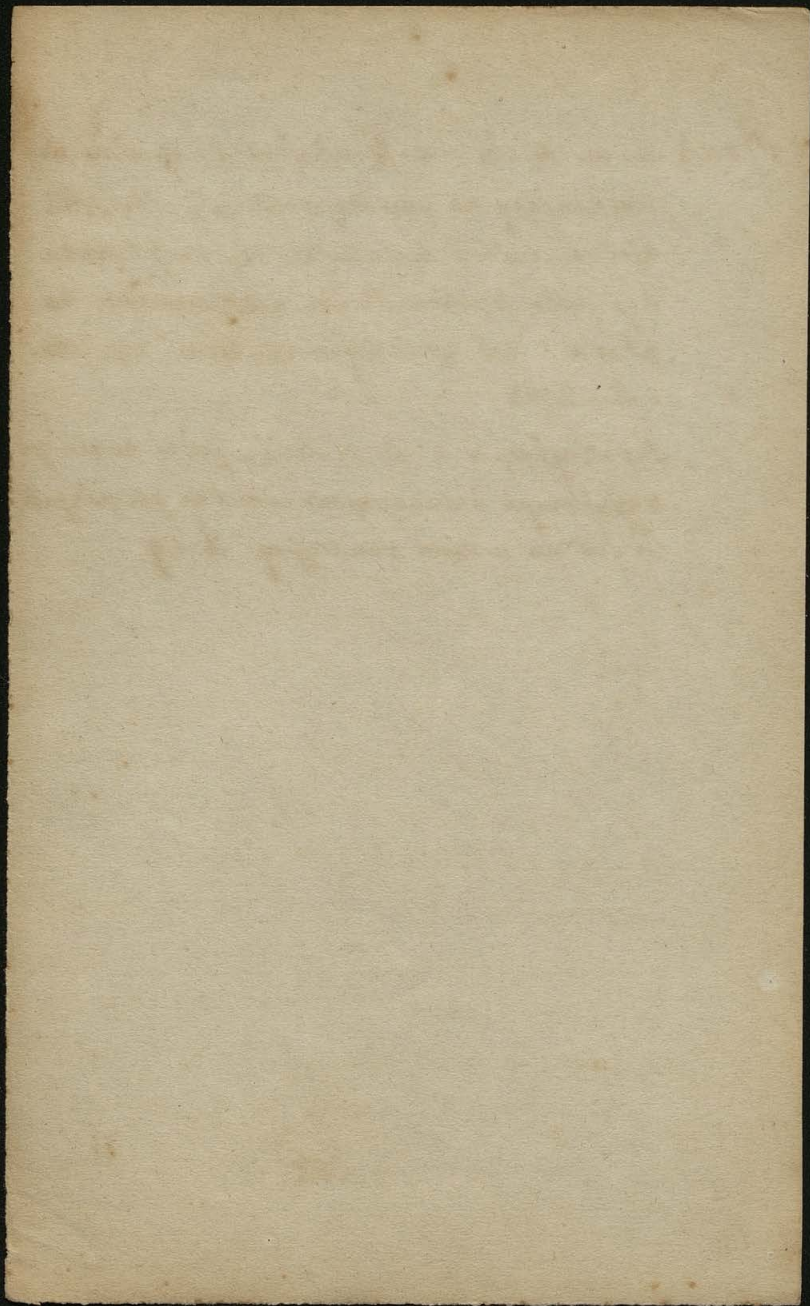

Rdzeń - nia m. z sity rywiga, kwintesencja,
 substancja kryształowa istniejąca
 sama przez się i z której rozdziela się
 życie ^{nie jest}
Rdzeny - a - e, od rdzenia, mądry rdzeń
 z trafiający w same rdzeń, istotę re-
 czy, „strzał rdzeny z pochodzący z rdze-
 nia rżemy, cotasny, swójski, wystawa,
 o ile się zdaje, wykazie swójskie, rdzen-
 ne, krajowe postępy, chwień w gło-
 wnych smych karysatk Dodatkio eu-
 ropejskie” wiek 1887. 168. 2 „W okoli-
 cach Wotyńia ogromne powstanie kagar-
 neli kolonistów i ludności rdzennej robi
 się coraz ciśnień” ib. 209. 3.

Reak-a. m. ki-ow m. Reakjonista y. m. si-sto
 dxiat'ajgy za pomog reakiji „ Aby sobie
 kiedna im'tori tyje ludzi (bigotow) trzeba
 byc' albo herbownikiem, albo modrym ka-
 ptanem lub rewickim reakciem " Ekp. Mto.
 i Sta. 2. 62

Reakcyjny a-e, od reakcji „ Jestu' mialo go
 xupalonym demagogiem, dudy praxizacji,
 ie jest na wskros reakcyjny " ib. 69.

Realizm-u, m. w potocz. mowie: w przeciwstawieniu idealizmowi, poetyczności, naga, dotykająca prawdę, rzeczywistość bezwzględna „Spójrz na dzisiejszych studentów, jak im już realizm życia, prywatność, chleb są drogie, jak tam przekonani mało a pragnieni zwierzonych wiele, jak dla nich nauka przestała być bożką mistyczną, a stała się chlebobójnym warstakem”
D. Bol. Hybr. 32.

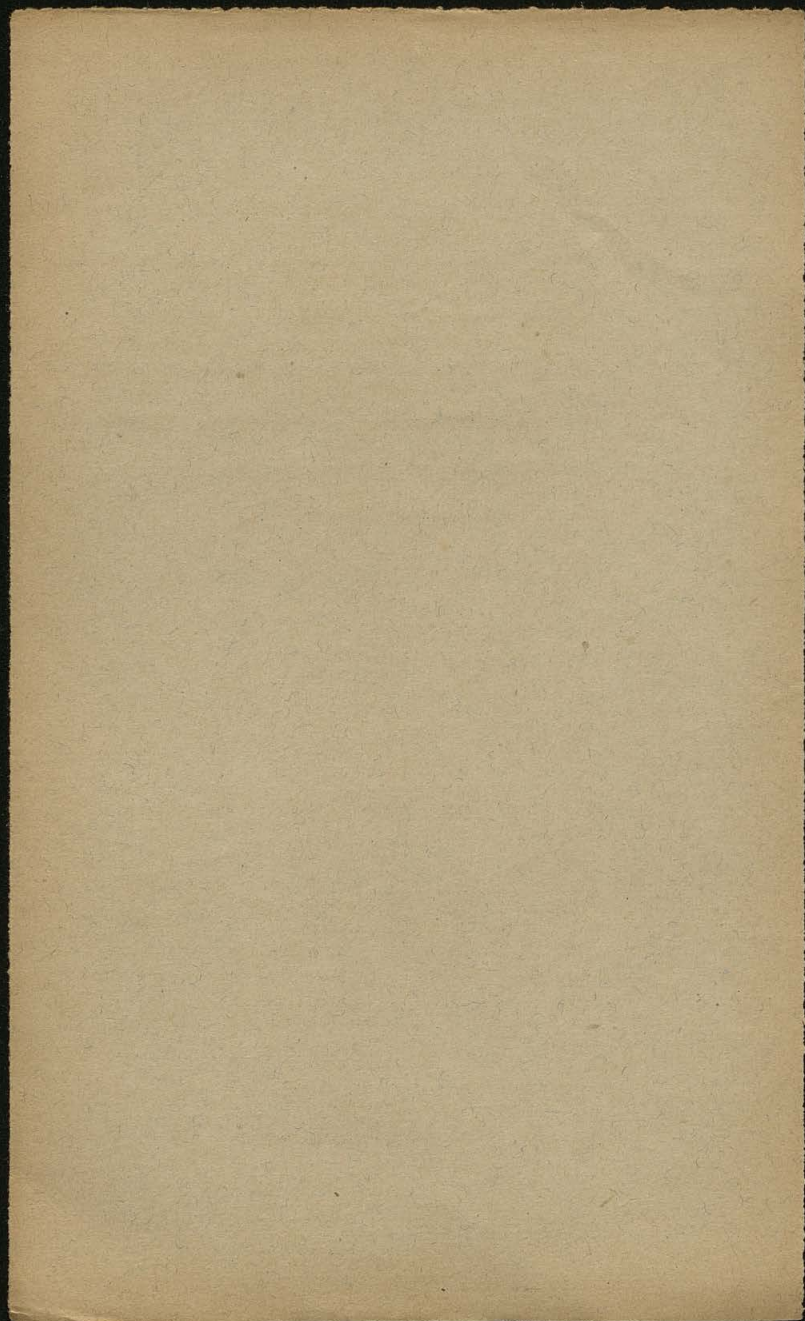
Realistyczny-a-e. z realizmem wyptywający, realizmem proumniejsisty, nastawiony lub odkwarcający naturę bez jej poetyzowania „Braz ogólny epoki przebrzydłe realityzmy porywa z sobą wrystus” D. Bol. Hybr. 31. „Epoka realityzma znalazła swych krańcowych przedstawicieli - zastępowych apostołów materializmu”
F. Ochor. Niwa. 7. 5. „Daj to mówią dzisiejszym językiem, obrazek realityzmy nadzwyczaj wdzierny, chwiał się ugdza go odmalowała”
Pł. Kwarc. wiek 1878. 15

Realista-y. m. cztowiek z realistycznym
poglądem na rzeczy.

Realny-a-e. kierujący się realizmem,
praktyczny w życiu „Patriot i maryst”, i dzi-
wił się sam sobie, jakim sposobem z cztowie-
ka realnego stał się nagle marzycielem”
J. Lecher. Wiek 1882. 287. Dod.

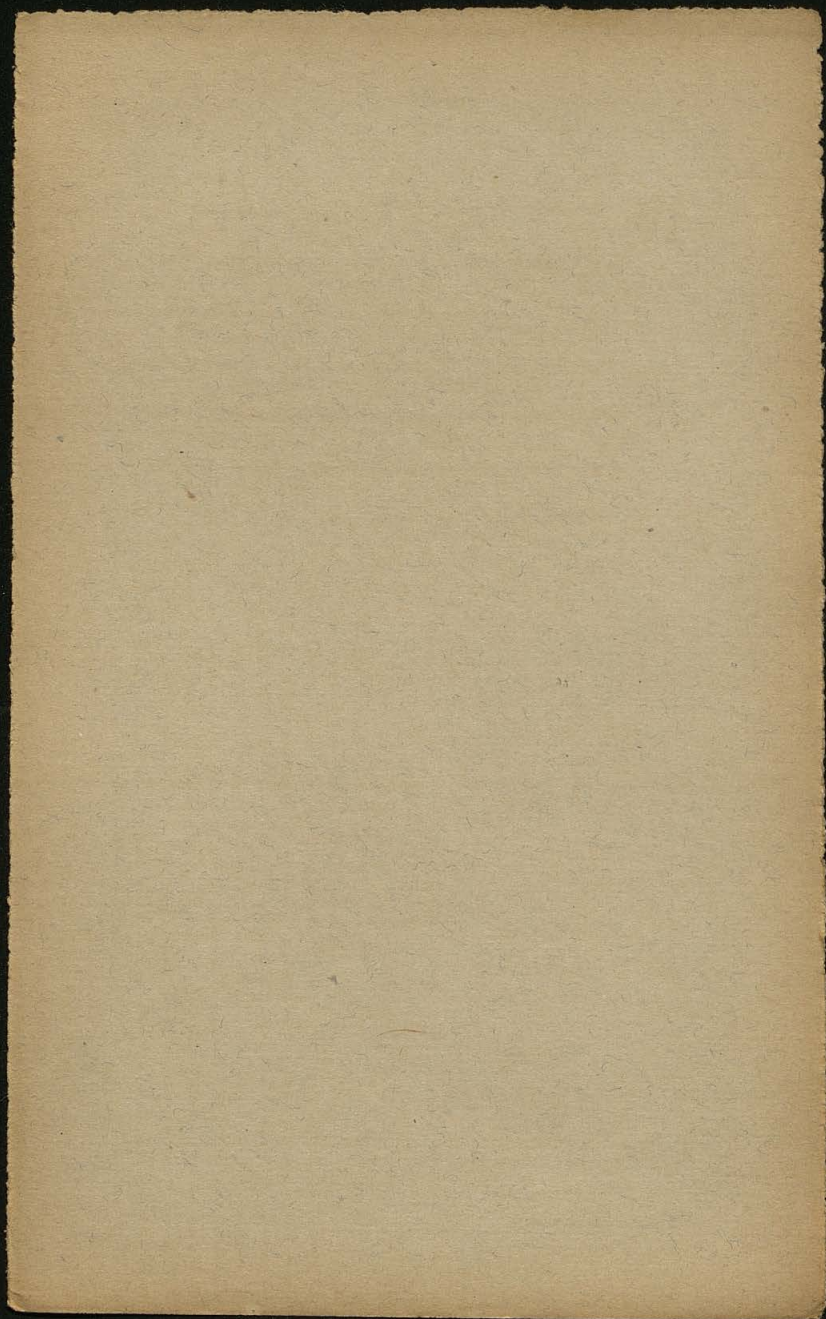
Realizować - at - myje st. w. n. d. z realizować

duch, uwiecznić, realizować, „Spodzielamy się duszą, a realizujemy ciałem, duchem pragnie a nasza się ciała” J. Kwak. 33. 117 „Kiedyś myśli odpowiedziało realizowanie jej, nadziei rzeczywistości?” ib.

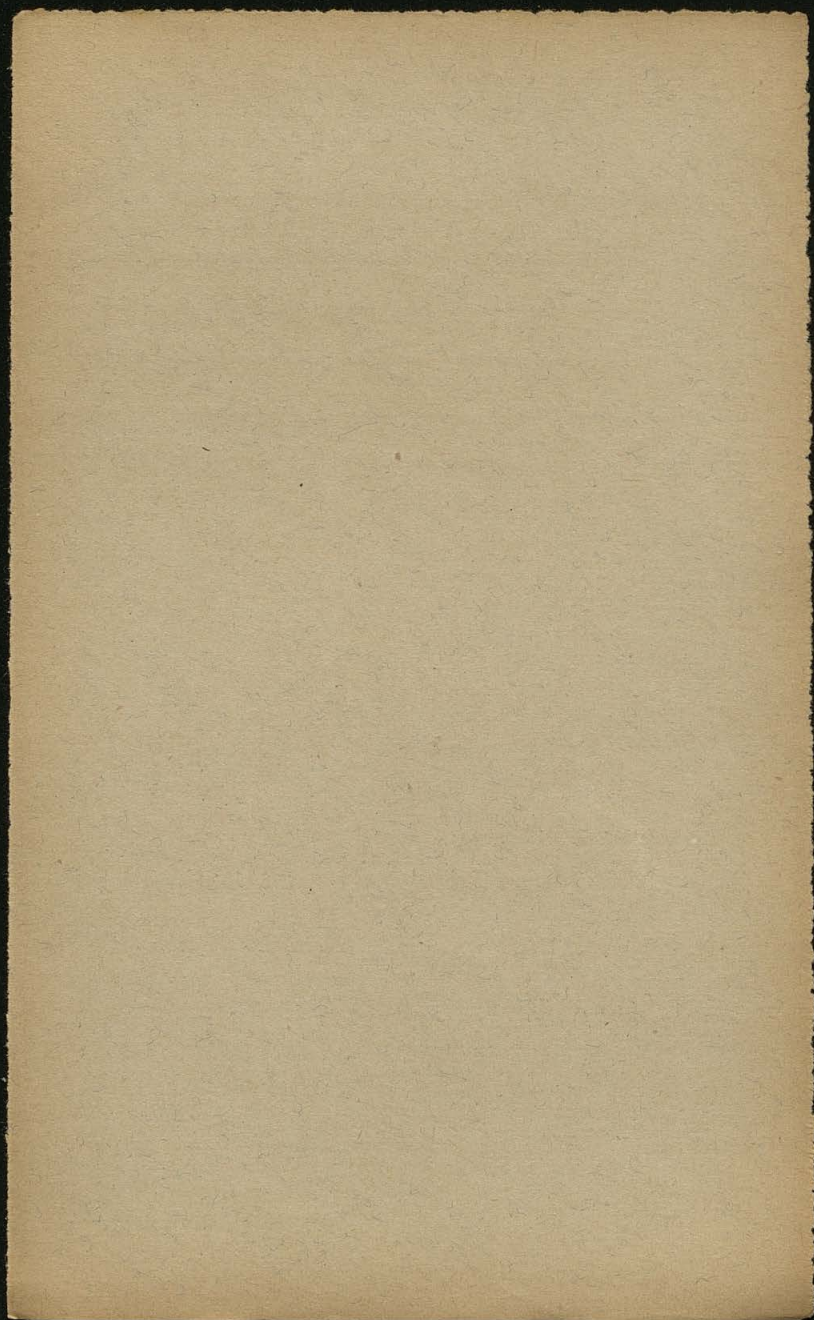
Just w. 079.

Realność - i. 4. ści - i. 111. majątek nieruchomy,
 posiadłość niemiecka lub miejscna „Kapita-
 lista, mający realność w Warszawie” Ł.
 Kwart. 4. 327 „Ł niepewnych wieści o je-
 go realnościach w Warszawie, wieść o fun-
 dach Flawjusza wistowe wyobrażenie,
 wieści były w istocie” ib. 5. 34.

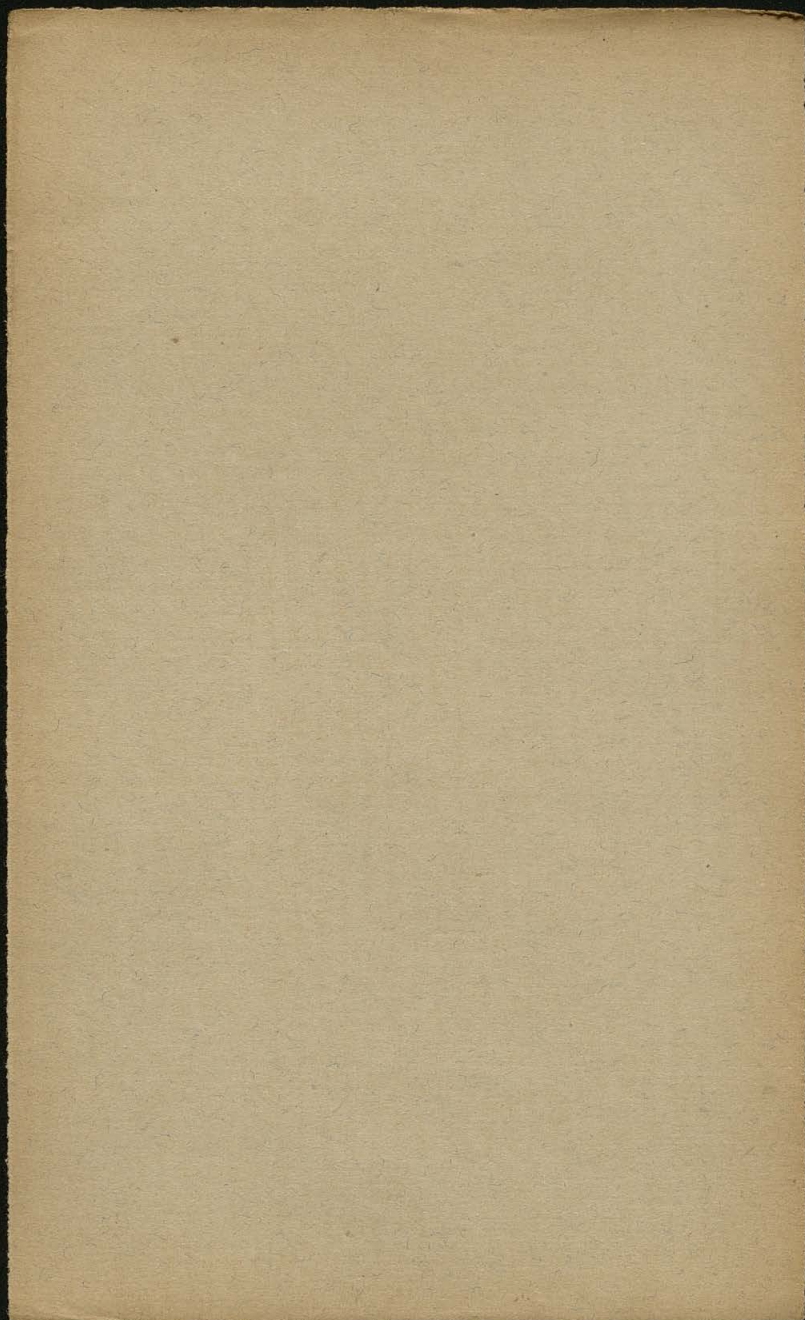

Fejt w Orze.

Reasumowai - at - nuje stow. ndkn. Tai. resumere,
 stresznac „W warzym świecie literackim,
 nie pojmyg ani kaptanstwa pisarza, ani
 kaptanstwa knytki, ani wielkiej misji
 knigarny, wraysho ostatecznie reasumun-
 je us w pierniqdm” Jd. Kwak. 34. 53.

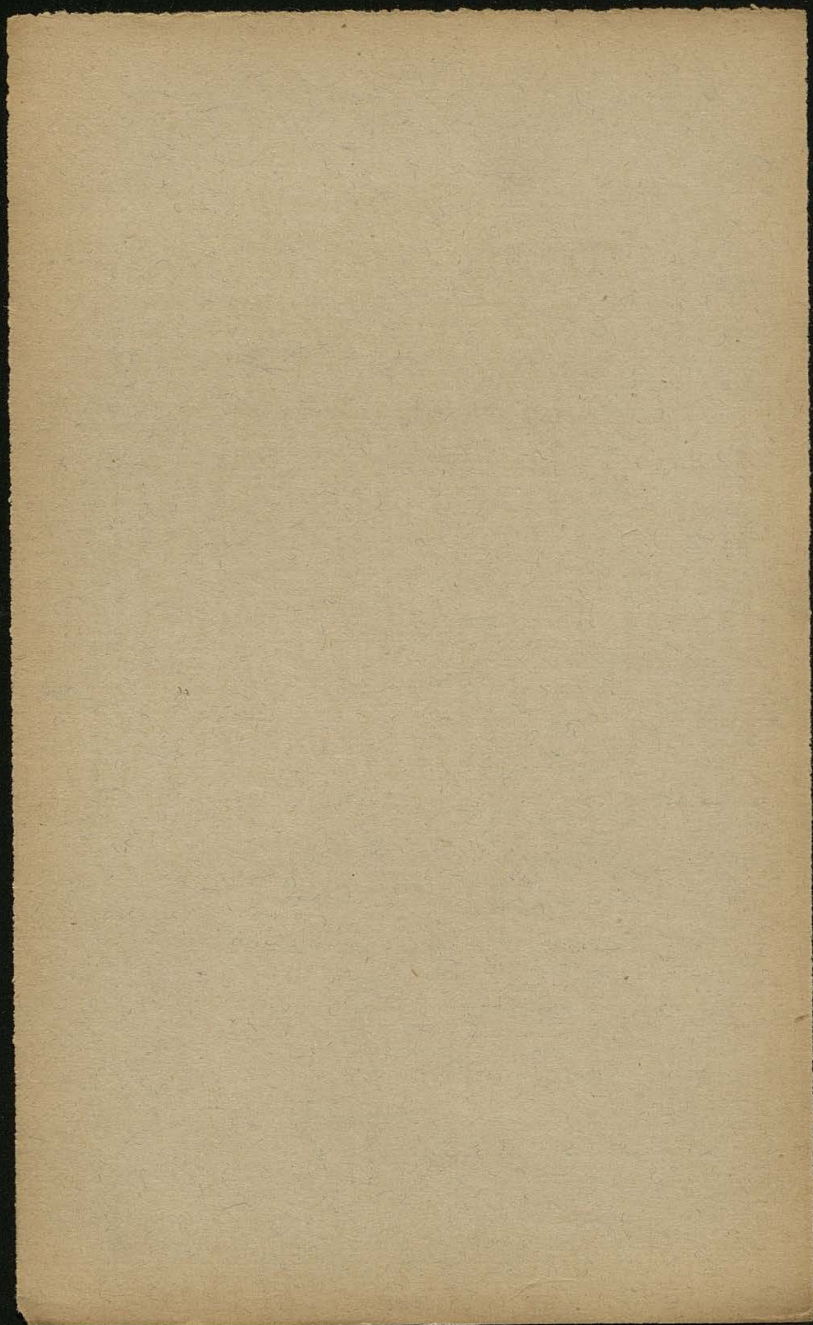
Rebekowai, Rebechowai - at - kuje st. uij. udkm. prosp.
womitowai Kun. Jang 1869 No 10

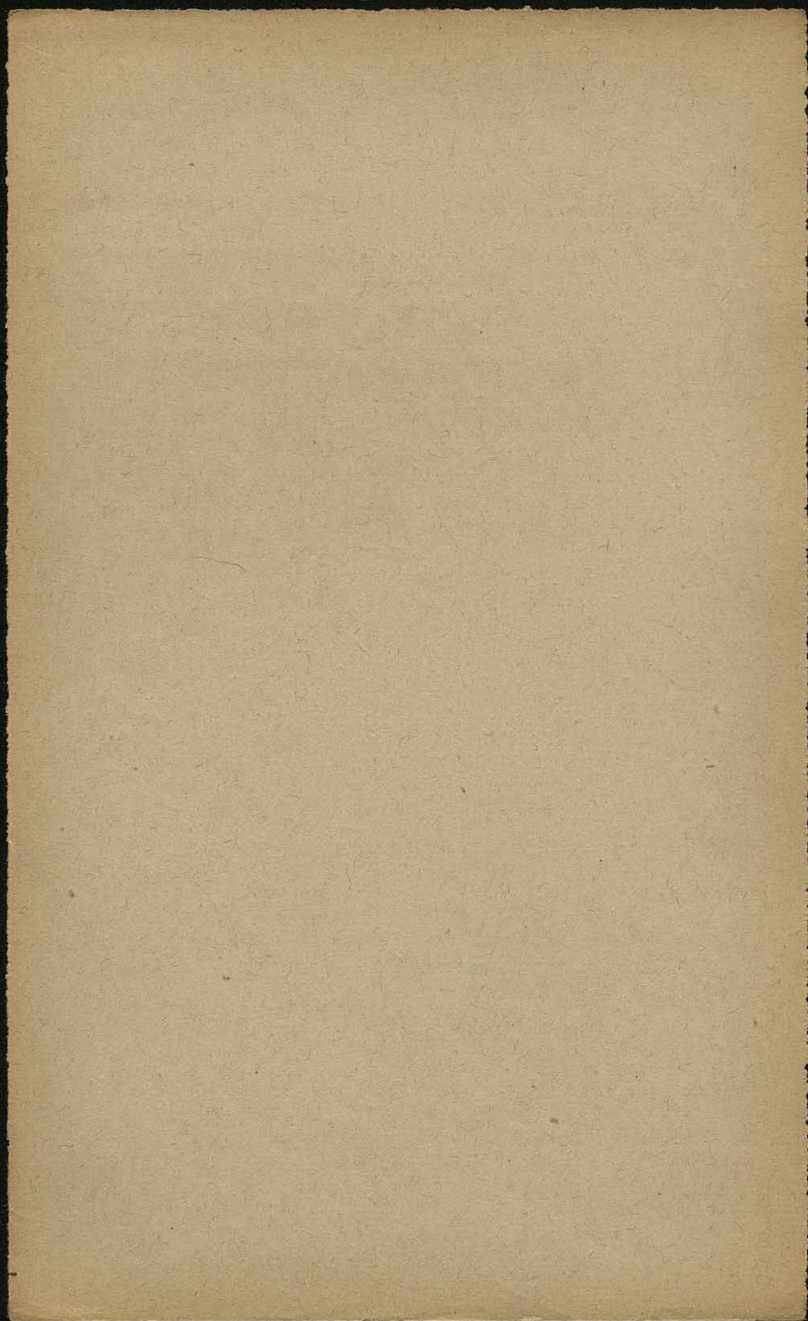
Jest w Ang.

Rebellinowai - at - raje st. cz. - konum & absolute.

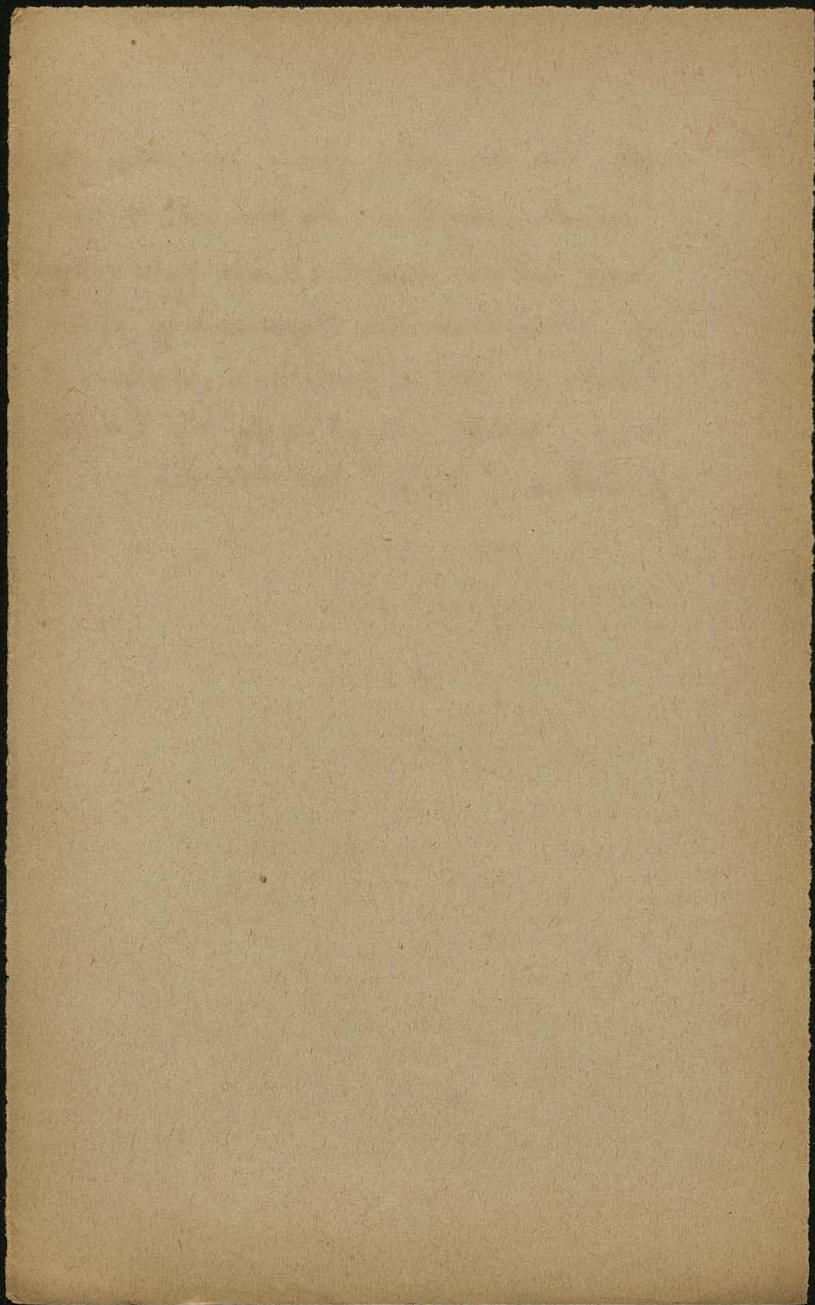
powstaniu, podwoić bunt, rokowi, Prawo
 było idealnym narzecz... nawet rebellinowai
 już opiewaliśmy się na prawie konfede-
 racji i Rokowi" D. Pol. Nad uwod. Dm. 117.

Rebochem, Rebuchem uiođm. u. uyyrah riyđawli,
Tapiówka, datak w celu pomekupienia kogo
„Ka sme kande għupie stawo bojne bra-
tišcie rebuchem.” Szwant. 1883. 7. 2.

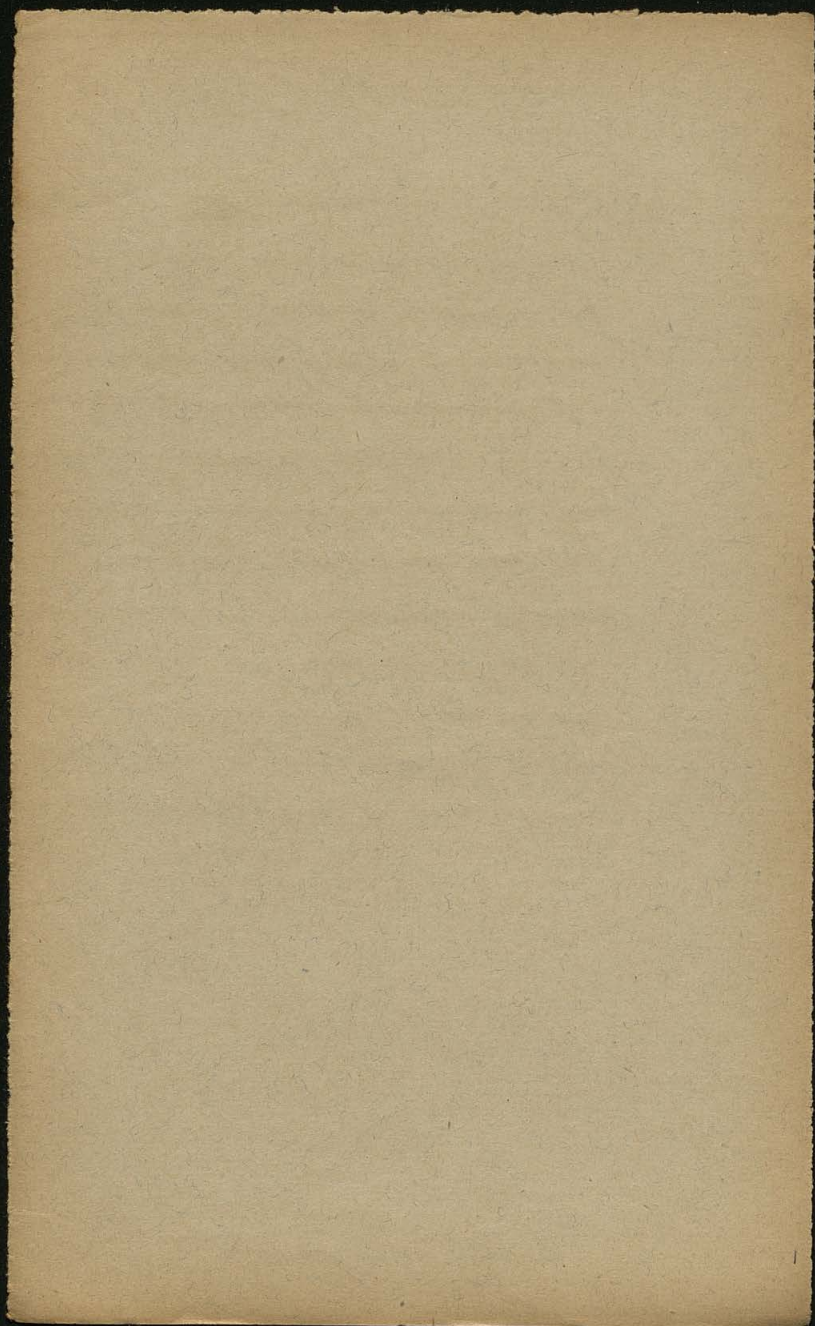

Recepja, łac. receptio, franc. réception, na-
mian: przyjęcie. „Po pracach całego
dnia, mitem wydekuraniem była recep-
cja, urzędowa przez Reprezentację miasta
Lwowa na czele uroczystości Zjazdu... W
recepji wzięli udział do wojewy Kusioła,
państwa i koczju.” Czest 1888, 166.1.

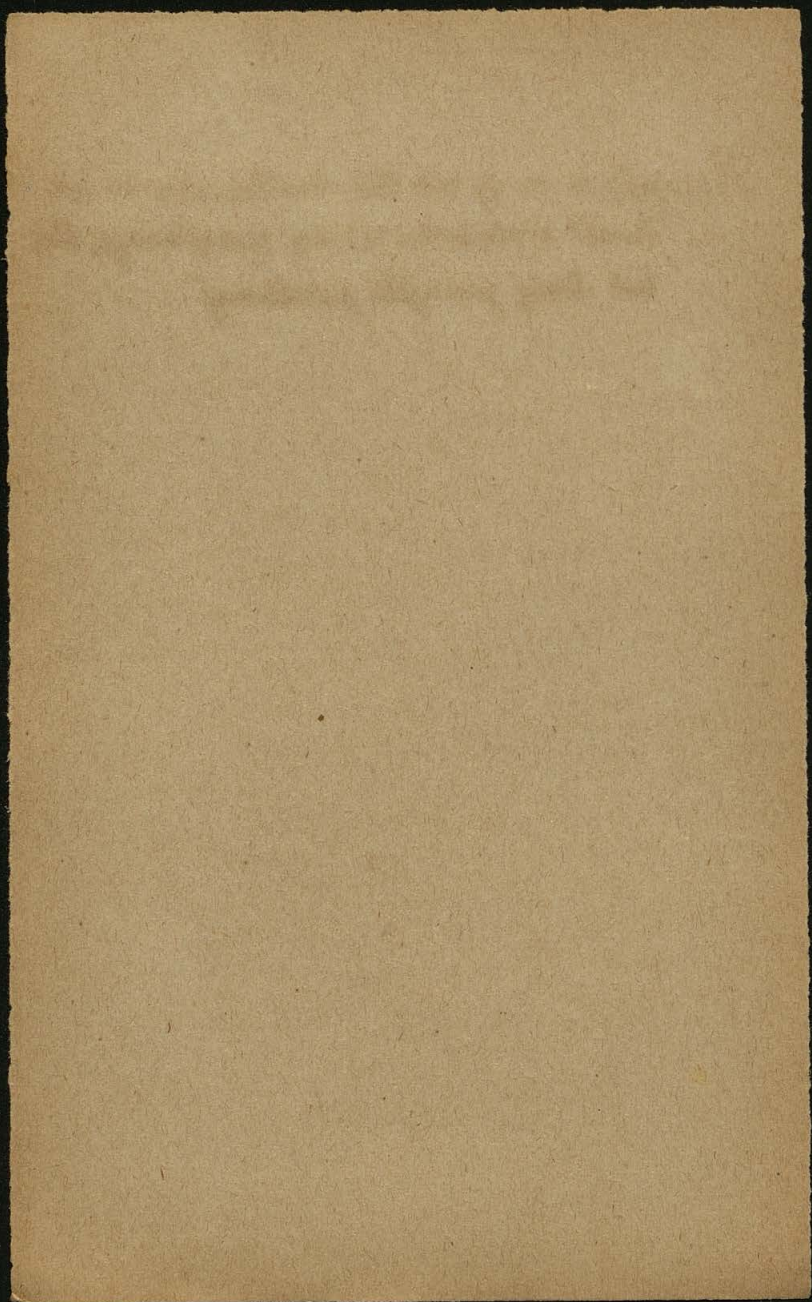

Feid w. 079.

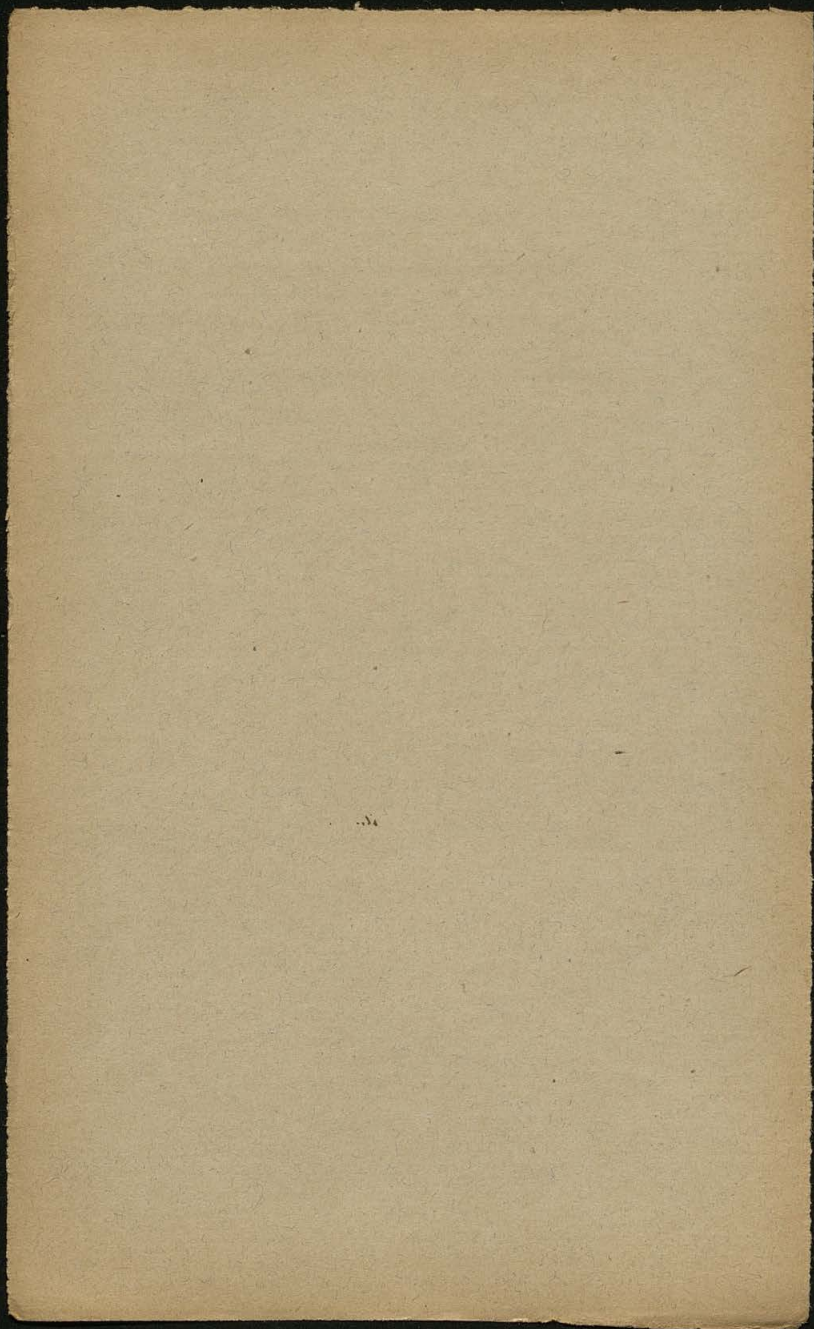
Recepja - ji. x. je - cyj um. Tai. receptio,
 przyjęcie ceremonialne „wybrał się
 pod wiecór do hrabiny; godnież też
 pod recepcję u niej umyślnie obracho-
 wał, aby nie zostać nikogo” Jt. kw. wiek
 1878. 73. „Na jednej ze zwykłych recep-
 cyj dworskich zgromadzenie było lic-
 ne” Dod. Opow. hist. 235 „Posłowie, ka-
 stawnicy, dwiżwoźnicy, mieli sobie za zas-
 ryt przyjęci wielkiego jurisdatora... wra-
 lakó na tych recepcjach nie tracili, bo
 umiał je pan w sposób dyplomatyczny
 rozmagrodzić” S. J. Dyk. Ost. Sejmu. 1. 65.

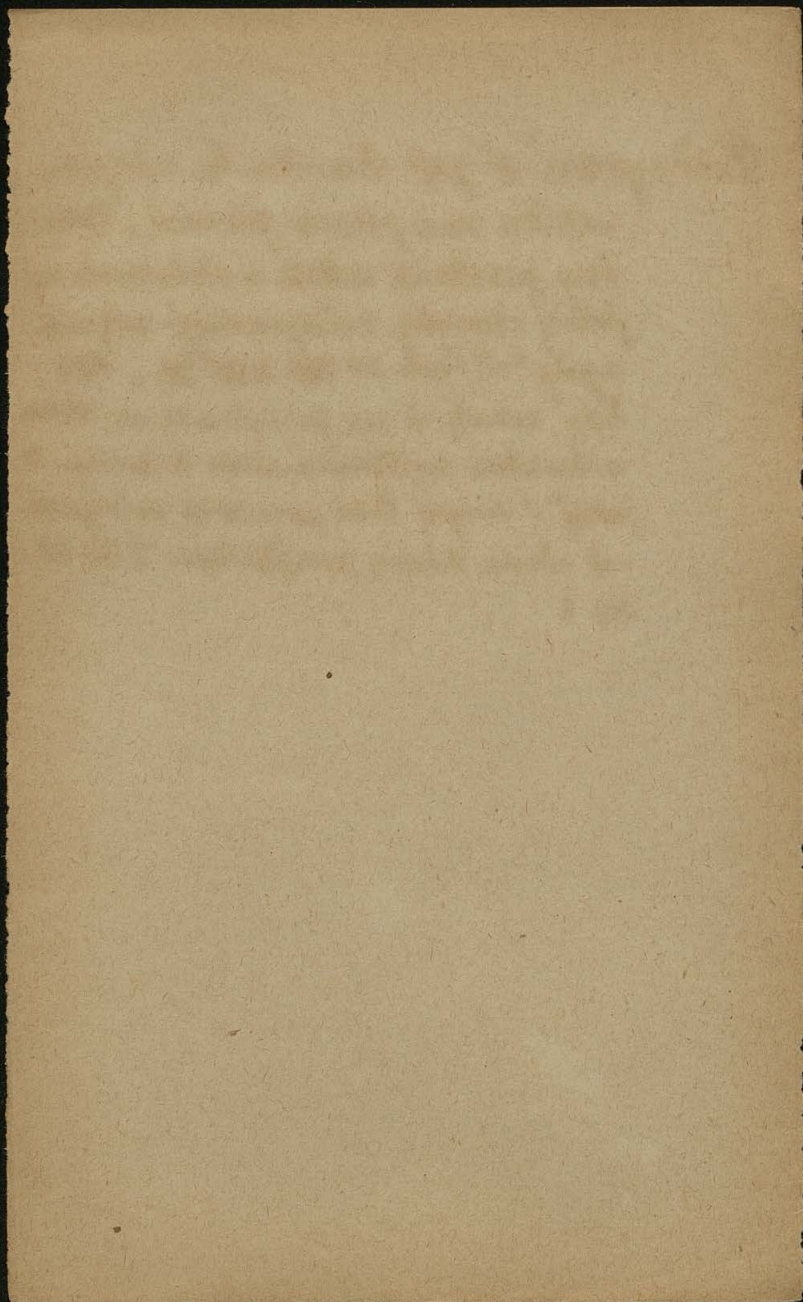
Receptis - u. m. sy un. tui. kwitek, rewers na
Dowód odebrania pisma urzędowego, listu
lub innej powrytli powdowej

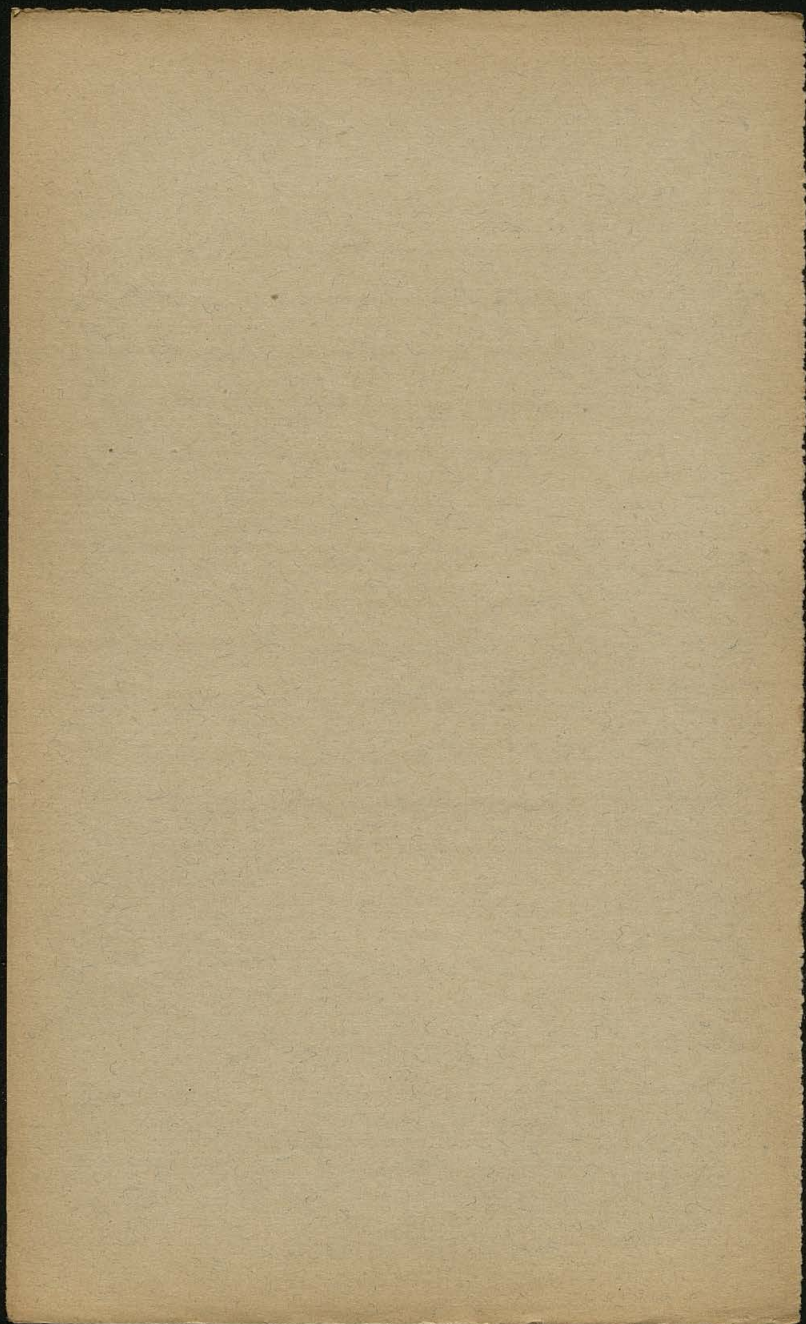
Recht, wyraz niemiecki. Prawo. Wąsko. Prawo lud w kraj.
w wyrażeniu „mieci recht” = mieć prawo
do prawdy, mieć rację „mawa recht” =
mawa rację, prawdę mówić.

Redagować - at-guje s. ex. ndkn. Tac. redigere,
 układać rzecz piśmem piśmnie „Korzy-
 xian, prawdziwi mistrze w obchodzeniu naj-
 jaśniejszej chwilaiby redagowanego artykułu
 ugody” A. Poch. Ost. lata Witot. 34. „Obie
 Szaby kebaly us na poriedzenie, na ktorem
 uchwalono wystorowaci adnes do herony... w
 jednej i drugiej Szbie pomiesono redagowa-
 nie adnesu biurowu procydjalnym” S. lw. 88.
 149. 3.

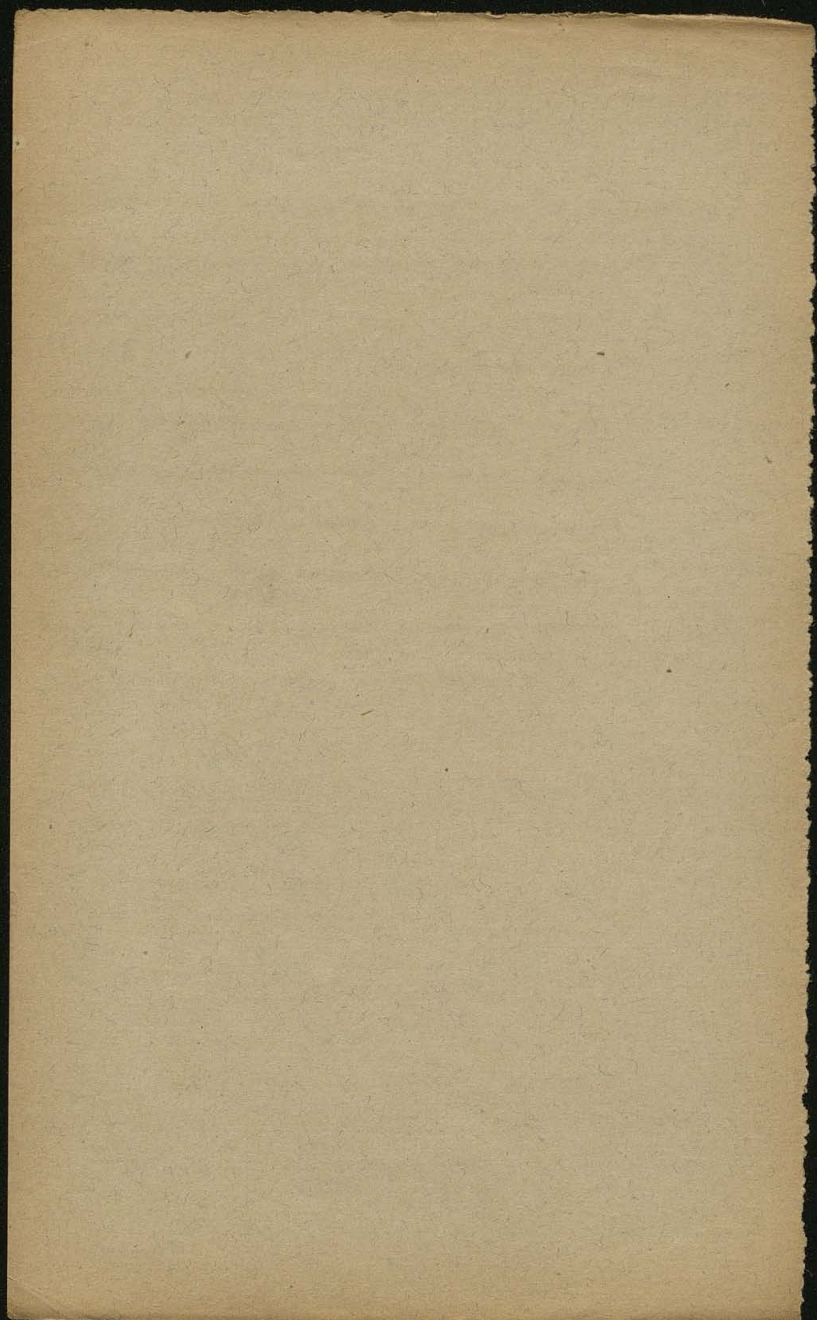

Redakcja ji. i. cje-uyj um. wyumór redagowa-
 nia „Dwa czy trzy listy napisat nim
 ostatniang redakcyj byt kaspokojony.“
 Jt. kwart. wiek 1878. 40 z biurowo: kolegium
 osób najumnyjzych na redagowaniu
 pisma, iai emi ka „^{„Daj, daj i ud kłóra} Redakcija (w przyntym
 numerze zapowieda druk jego ostatnie-
 go dla niej piazegzo 14 dramatu“ Hraj.
 F. lwow. 1887. 113 z biuro w którem reda-
 guje na jaiini pismo „Do trzeci, ^{wieks pracie,} ~~1887. 113.~~
 pracy z w redakcji“ Z. Mell. Gonice teatr.
 22. „Pisat fejeton w redakcji, z takim
 roamanchem, se ai stalówhz roawropit“
 Hraj. F. lwow. 1887. III. 2.

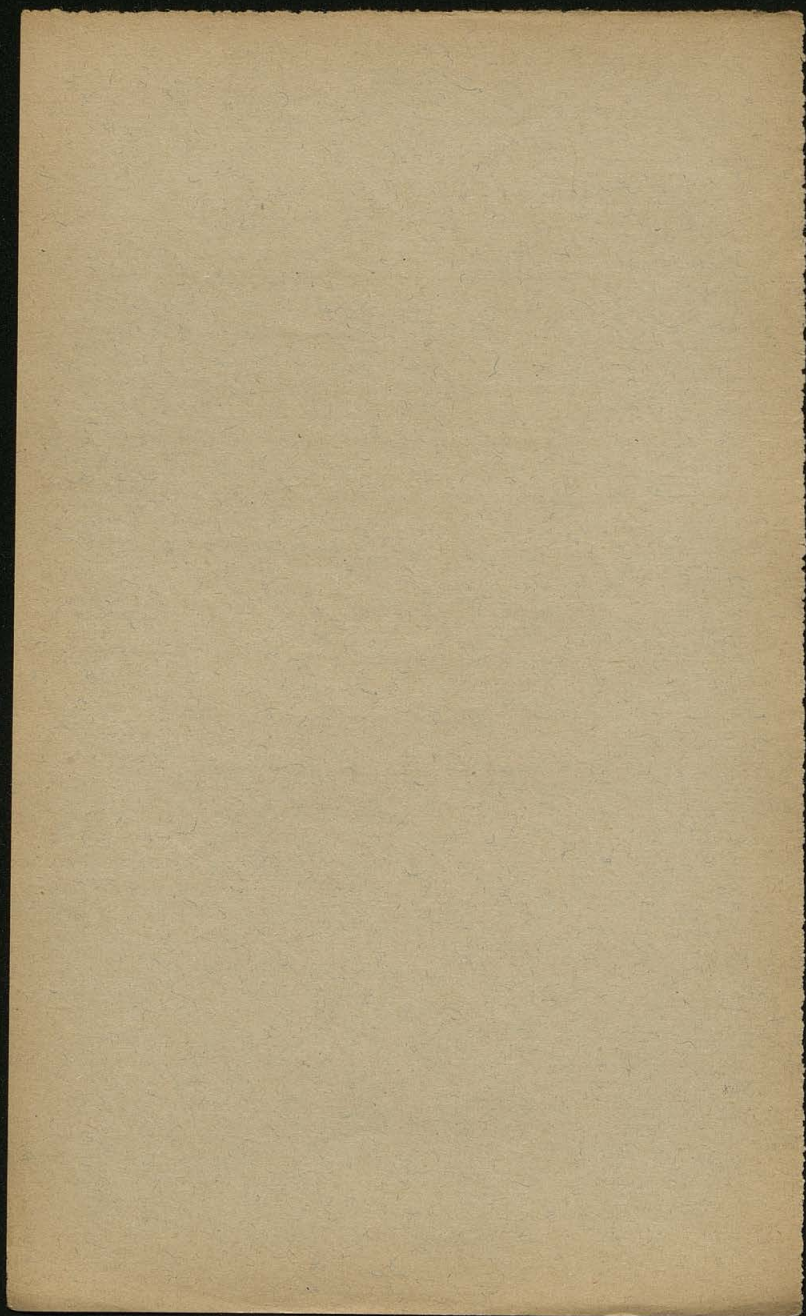

Redaktor-a. m. rowie-rów mu. ten kto reda-
guje jakieś pismo, dziennik „Kostak ka-
maras ptar, głównym redaktorem” J.
Chę. Wryt. 18

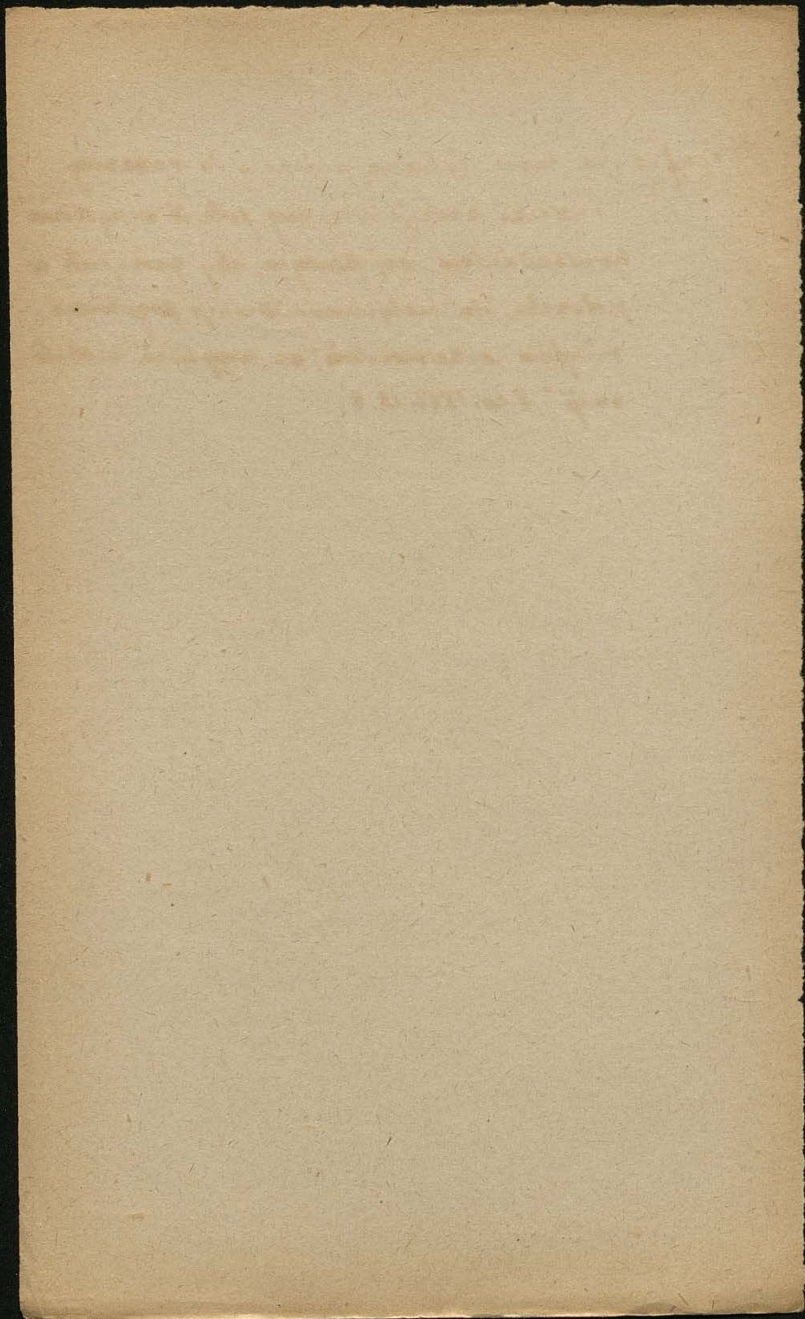
Redaktorski-a -ie, od redaktora, tyca-
cy się, należący do redaktora, właściwy
redaktorowi „Gazeta to prawnie nigdy
niezapchać, bożka cór Danusa, ka-
mien sypczykowy co się wiegła stawa gnie-
taje redaktorskie głowy” J. Chę. Wryt. 9.

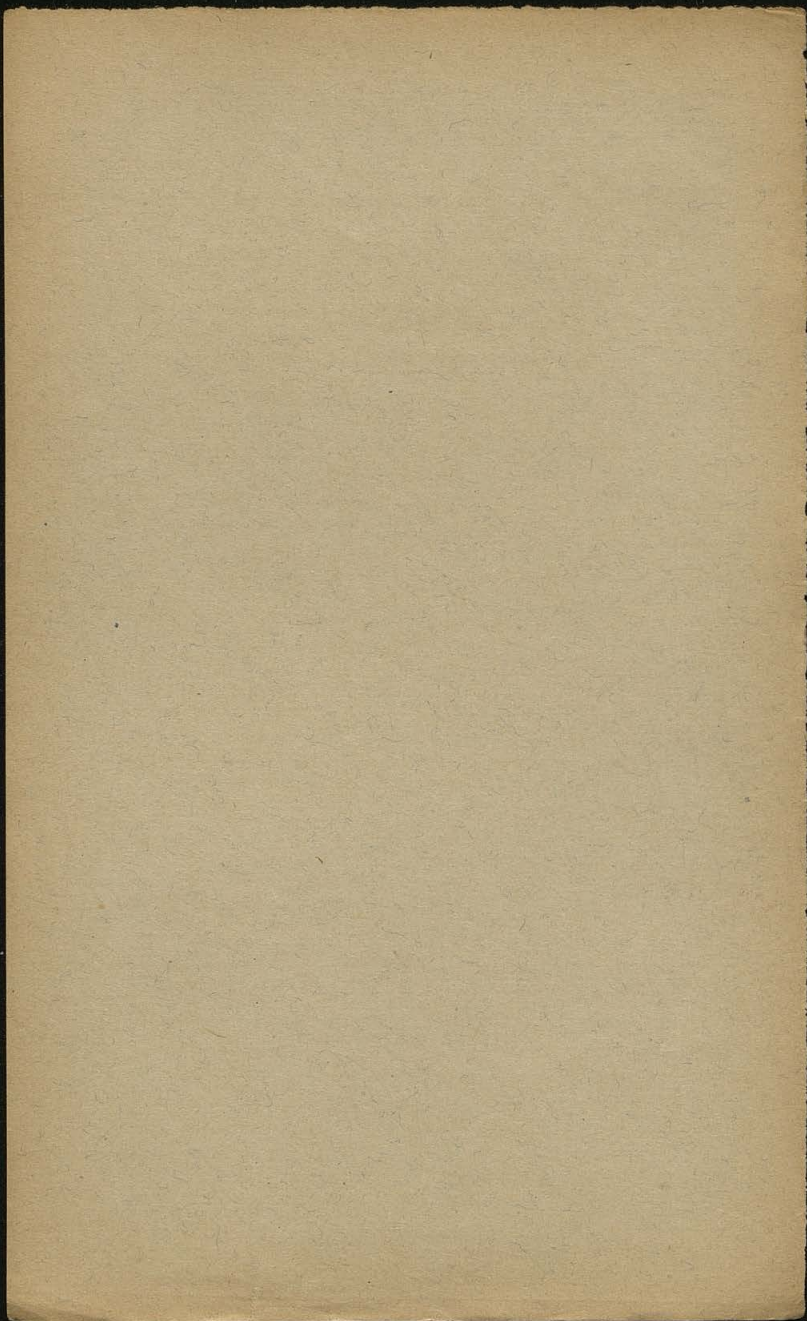
Reduta - y. i. ty. dit un. z w swa. balu
 marlowego, rubamy; przyst. „mawa
 babo vedutę.” = otóż mawa! mawa
 tobie! „dobryś!” mawa wachmu juje!
 „Patrz, aże tu kosciany dziadek już
 rozstrzony; osobno broda, a osobno
 głowka! Ha no! - myśł sobie - mawa ba-
 bo bal, taj vedutę!” Wt. Zag. Sam. star.
 p. uras. 22. „Chwiałeś miasta, Prosperku,
 mawa babo vedutę! a może i na cień-
 szę przyjdzie śpiewać unę.” J. A. Fr. 1. 141

Redyfa - a. m. ture. kótniem uulizy do rzeremy
" Turecki karnad wojenny polecit woy sklin
koneud autom woj skurym, aby karnadzi co
potrzeba dla naty kmiastowego puztowia
redyfo (rzerewi sto) na wypadch mobil-
kacji " G. lw. 1888. 12. 4.

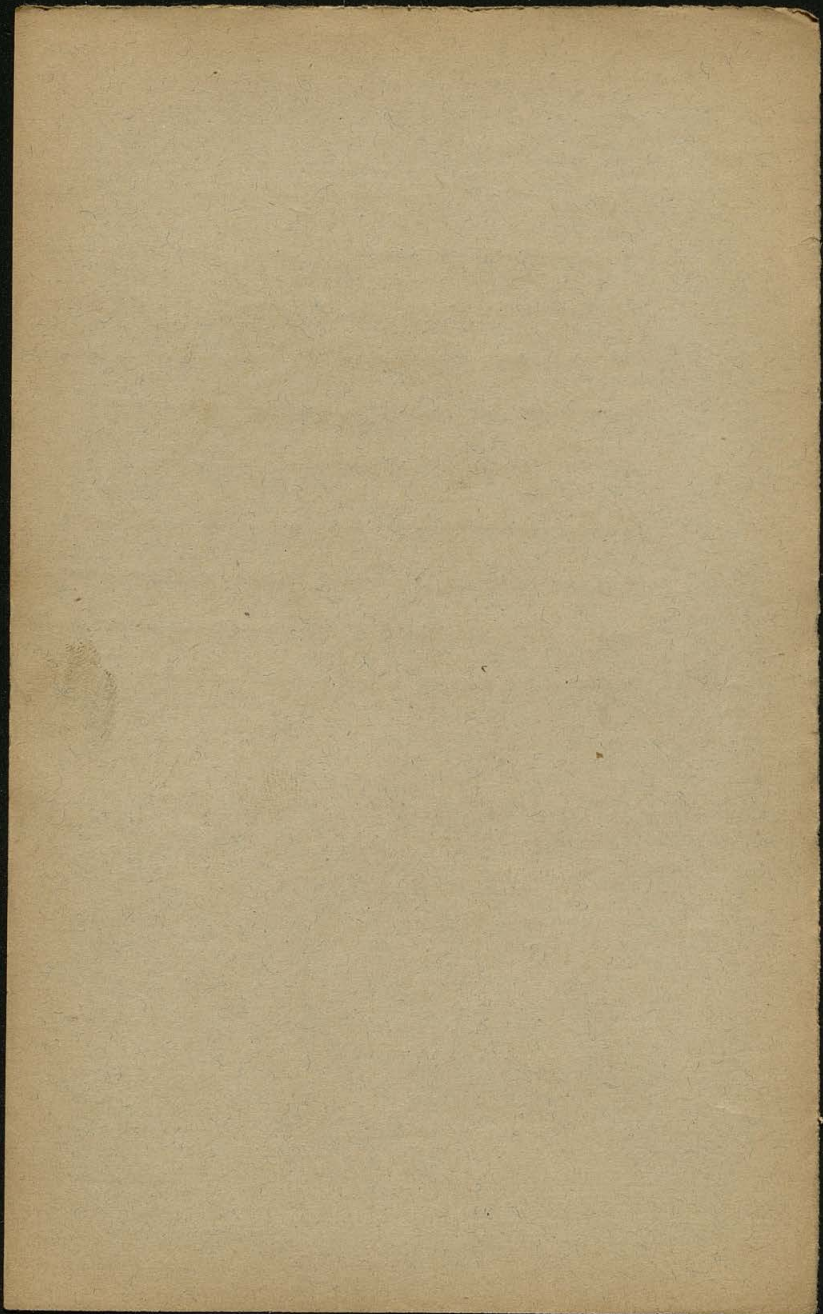

Referat - u. m. ty-ów. mu. pismo "referowanie,
wypracowanie biurowe" Tytuł umiał,
ile wytarza na napisanie biuro-
wego referatu" K. Piętk. Tyg. N. 2. b. 190.

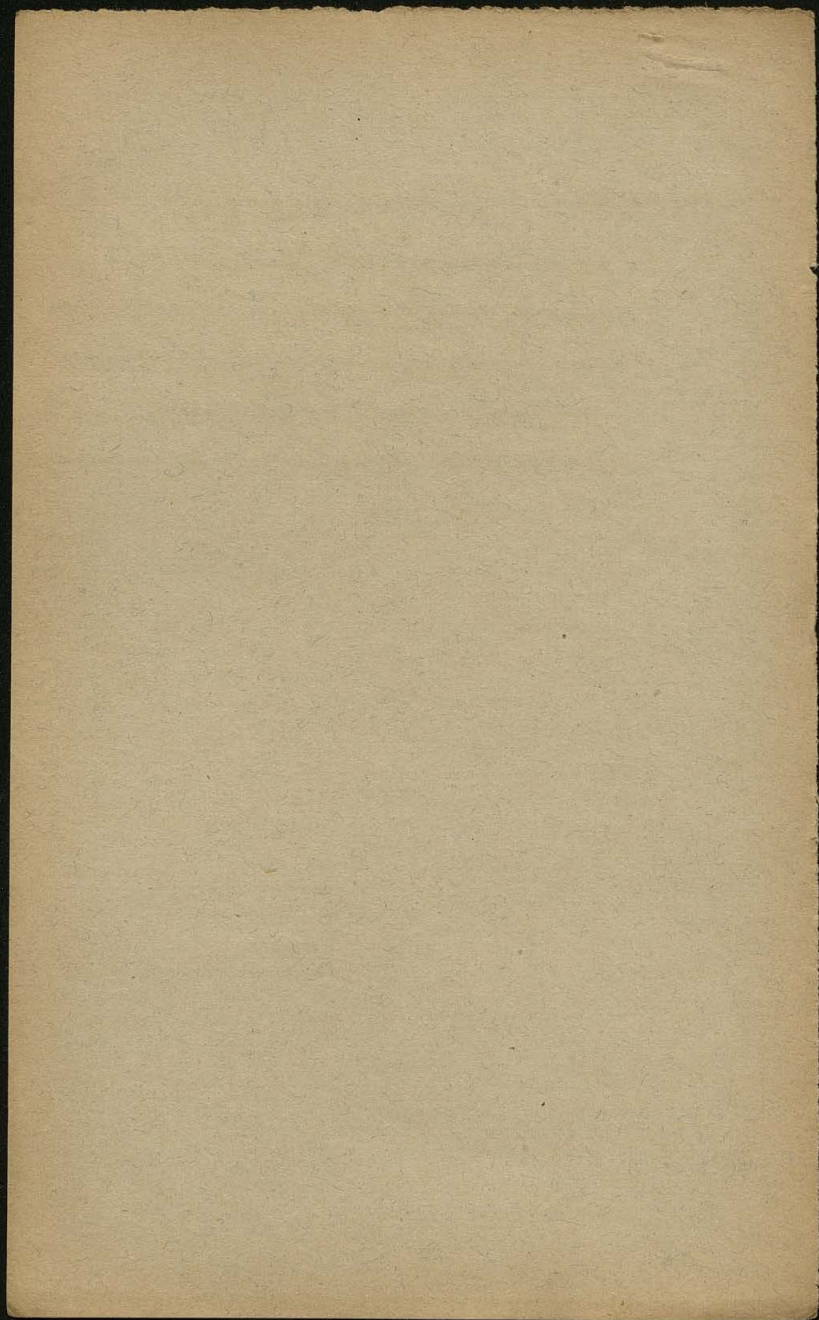
Referendarstwi-a-ic z w fechtunku, keli uż, uwaywa-
to pewne cisie snabla, wixg gdy Strus cig-
gle dyllu wymienna na gtwog z tabe sity,
nie pewnie sprafalby w potowg - referen-
darniem cisicem Dagnalstwi go luvie... i
padka snabta z repi." w. Pol 7. 22.

Referendarowa-ej. z. we-yei um. siwa
referendarwa, Ciobka, paui referendaru-
wa" A. Wilcz. Lot. 1. 105. Niezpo kuyewi paui
referendarowej o przywitoru corli rotha" ib. 109.

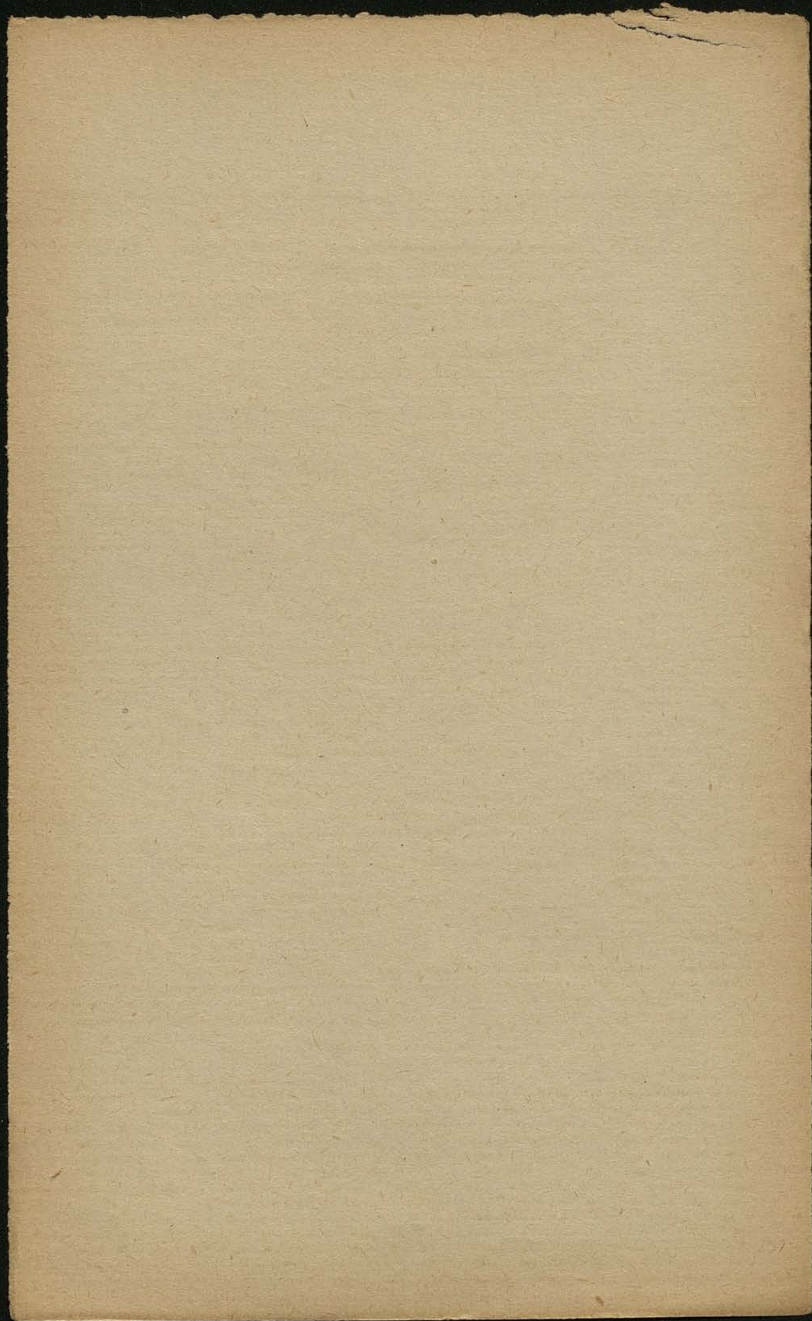

Referowac' ai-vuje st. cz. ndkm. Referowac' dkm.

podług franc. référer (z lat. referre), gdzie
 znaczący robi sprawozdanie, raport; wyra-
 żeni pisemnie jakąś sprawę, motywo-
 wac', obrabiać. „W tym sensie refero-
 waniem całego cykluwi sądu polubowego”
 A. Wilk. Słot. 1. 243.

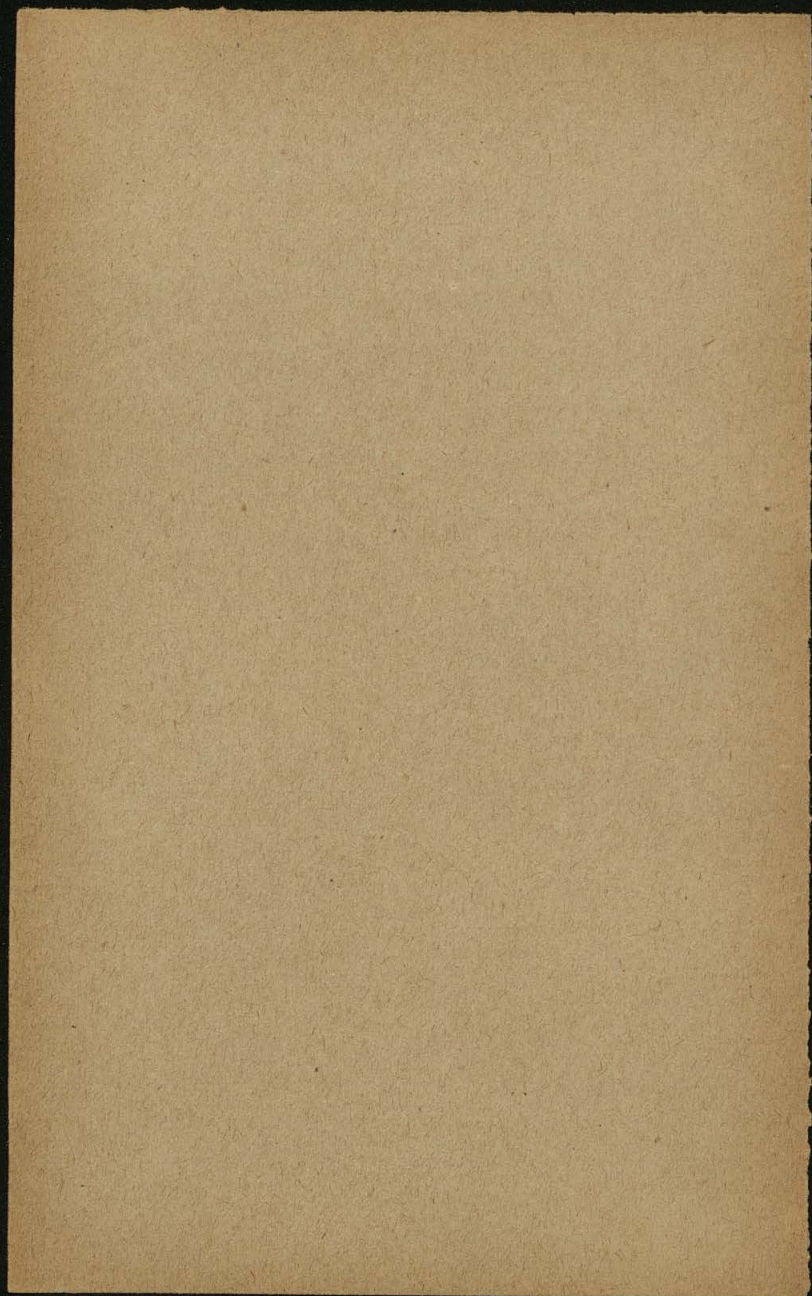

Refert u. m. pop. wyrażenie pomy gra w prefe-
ransa; podwójny rachunek dla wy-
niesienia gry dwójną „grai x refertem”
cf. saturnu

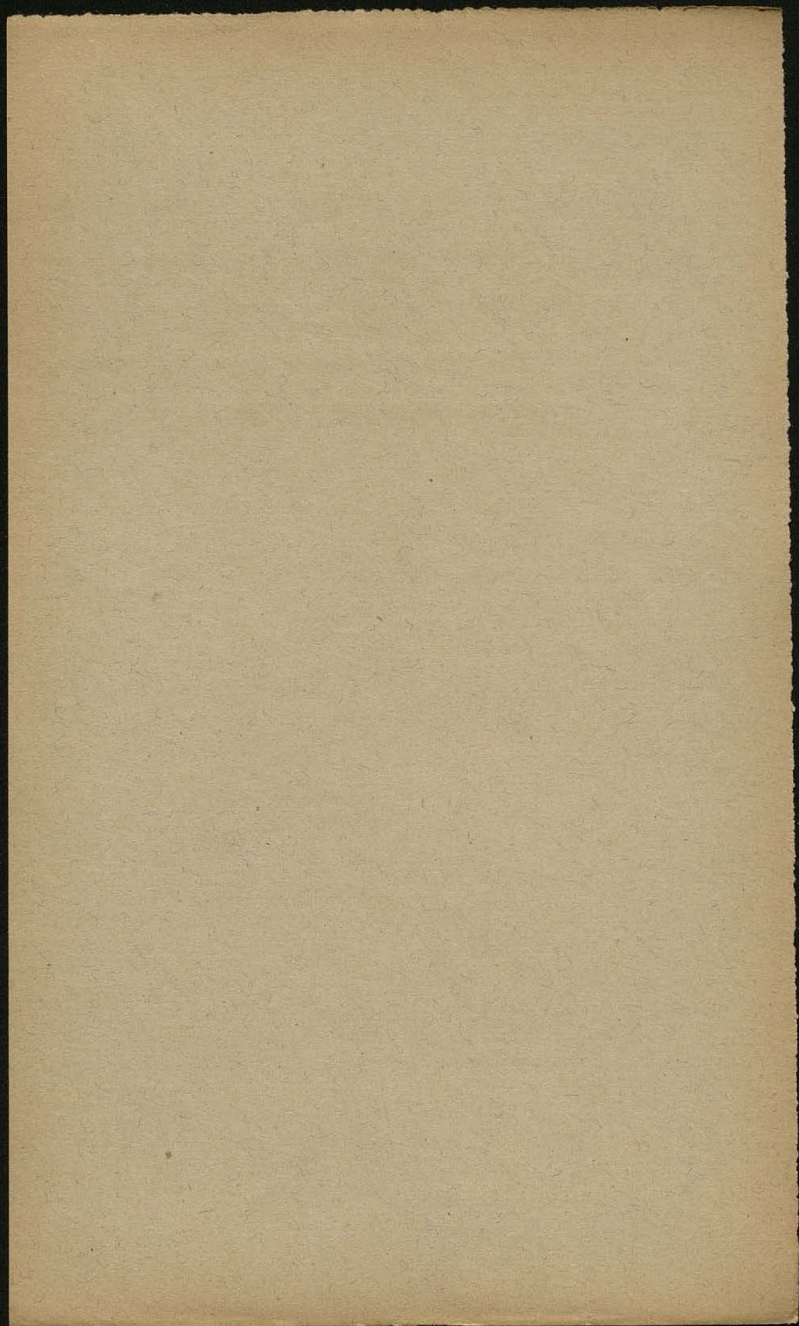

post w 1872.

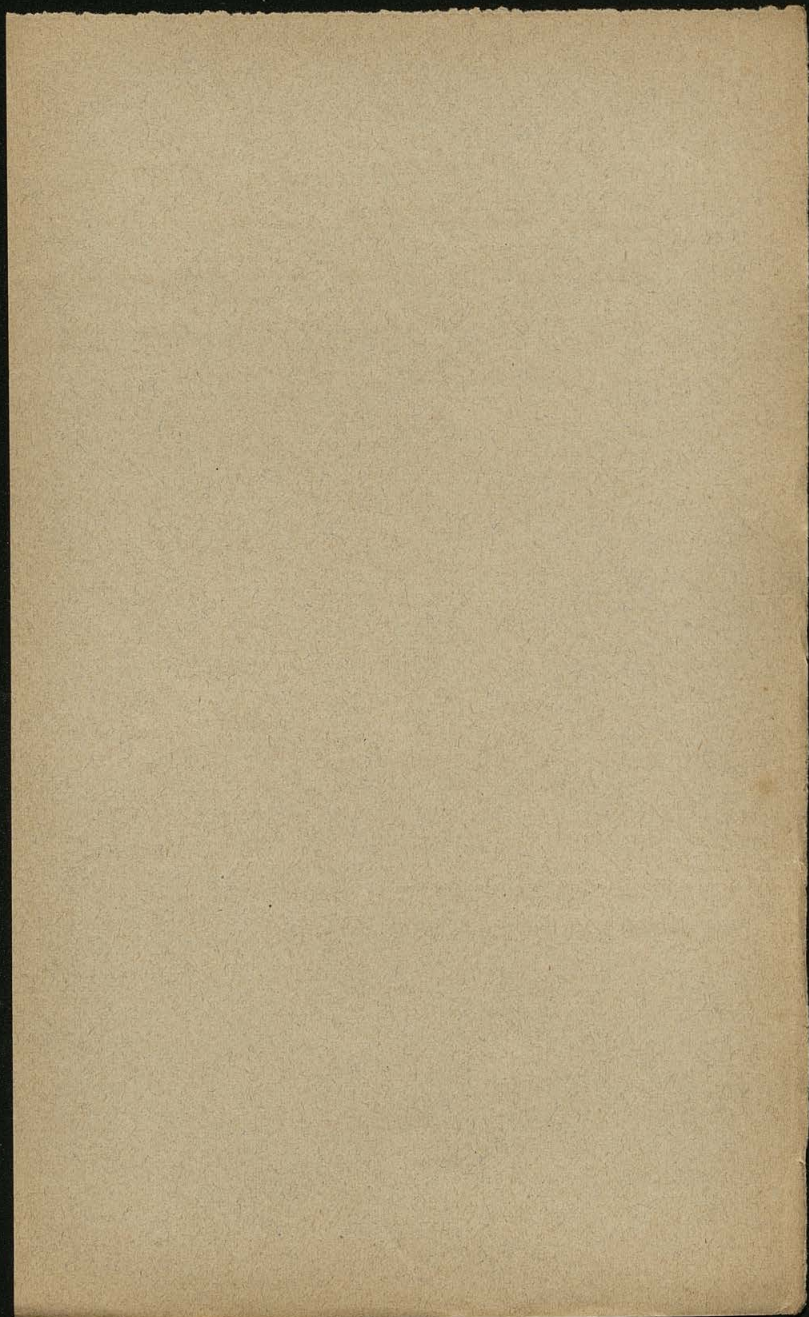
Refleks - u. m. a tae. odbicie, blas odbity, od-
 blask, światło raucione przez inny przedmiot
 "Zobaczcie ten obraz w zwierciadle, tamie
 dobiegacie o efekt swieci w dziele nie będz
 zadowolone z jasnego ta lóz, które daje
 refleks białej i sprawia, że piękna cewa
 wyjdzie uż uduł i martwa." Blum 1886.
 315.

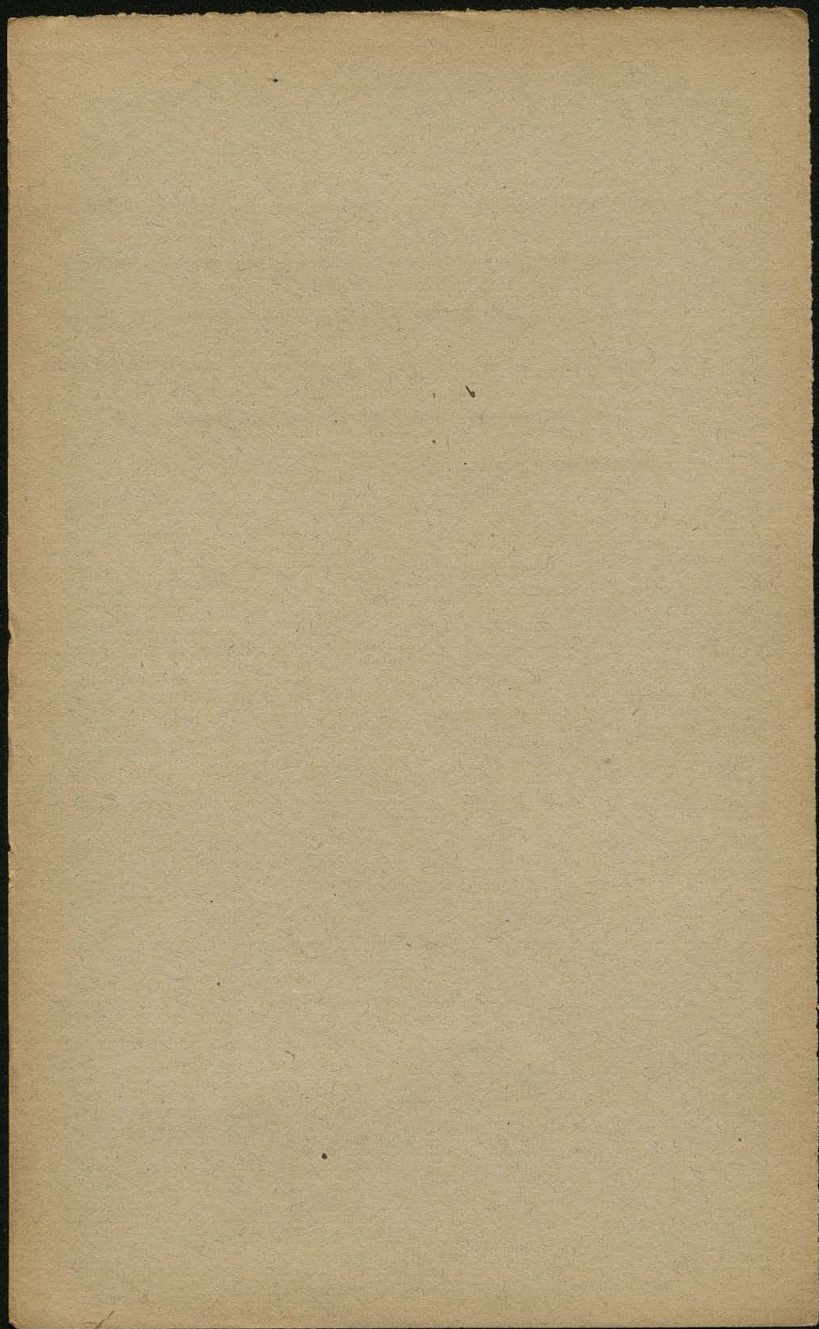
Refleksyjny-a-e, rozdziały iś refleksja, ka-
stauawiający się „Nie uależał wcale
do natur refleksyjnych, uuniejących
zdai' sobie dokladny sprowg z downa-
wanych wrażeń” W. Morak. Mij. i sony
231.

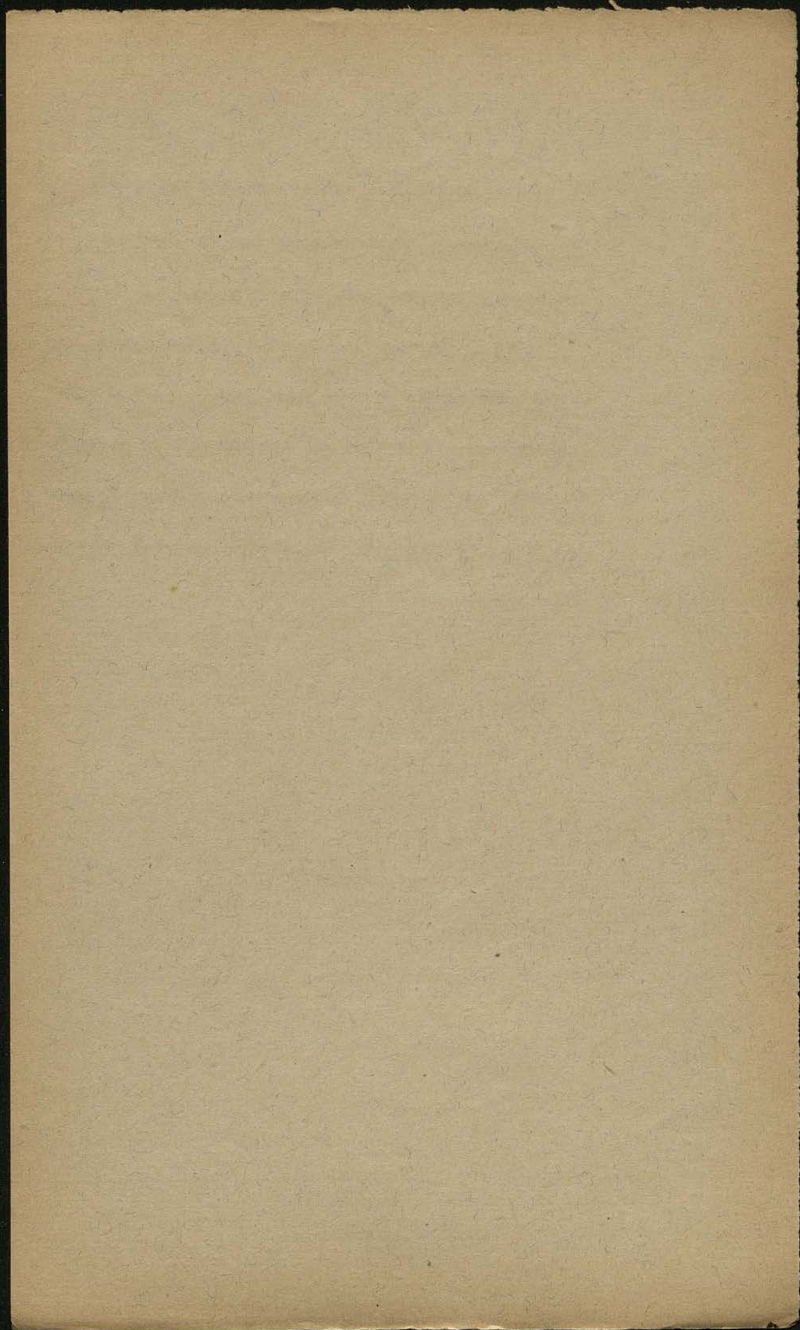
Reformat-a. n. ci-koiv. mu. 3, „Reformaty”
 metem. Koscioł Reformatyvo,, Chodit co
 dnie na Mns swięta do Reformatyvo, bo
 to byt koscioł ulubiony prou wiebarwity”
 M. Dut. Paris. Dziady 139

Regalia nieodm. n. lia - ów mu. nazwa pewnego
gatunku przednich cygar „Znał się na
cygarach doskonale, wybierał je umie-
jeliwie, i chęć go rozjaśnić, dość było sto-
wo przeciw jego regaliom powiedzieć” J.
Kvava. 2. 152.

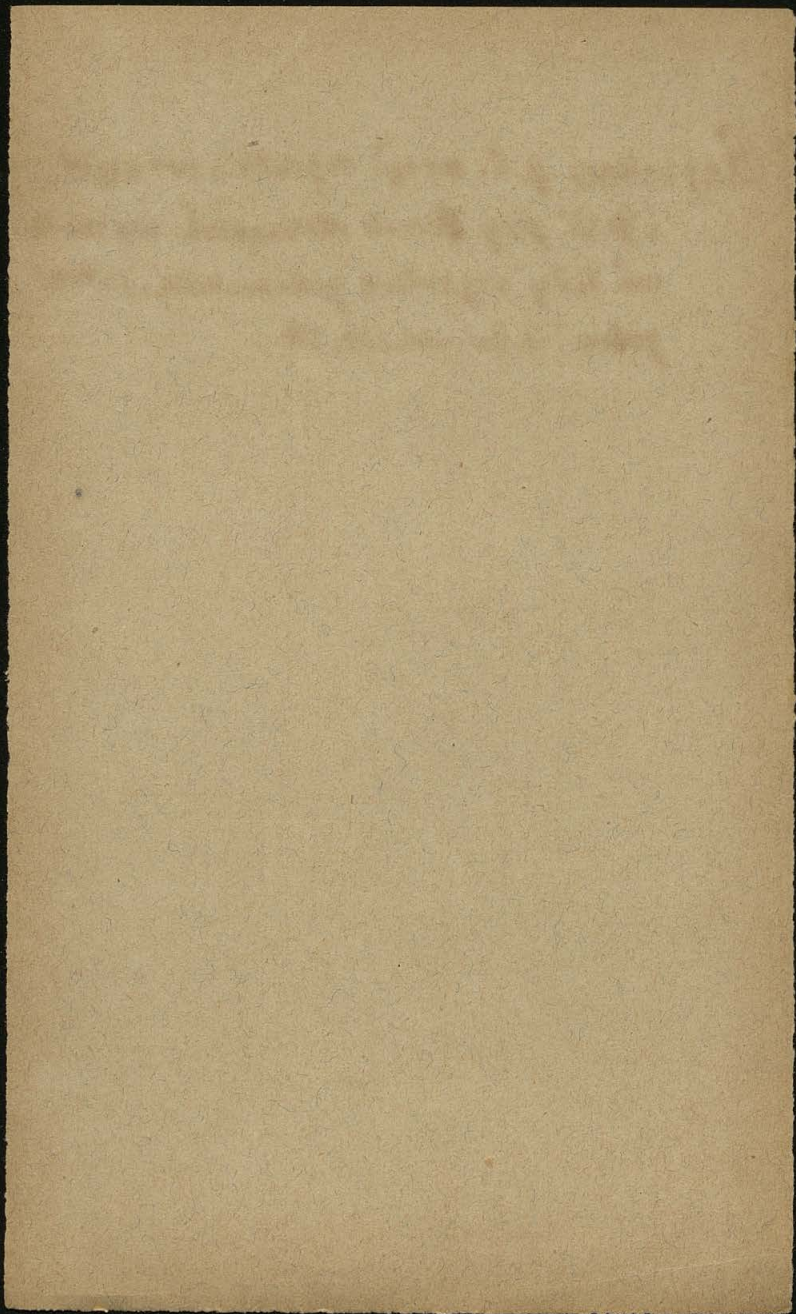

Regaty - gat. um. włos. regatta, wysięgi łódkami
 w regimie gondolami w Wenecji, „Pis-
 skiem na regaty do Wenecji” 7.7.1859.
 2.16.59. „Po raz pierwszy Warszawa naj-
 dzie ~~ta~~ sposobem podiwiać wysięgi
 cyrkularis swoich, a wickawem do rowne
 regaty na Wiśle, wimpetnie program
 naruzo sportu na łodzie i na wodzie”
 Quis Blum 23.156

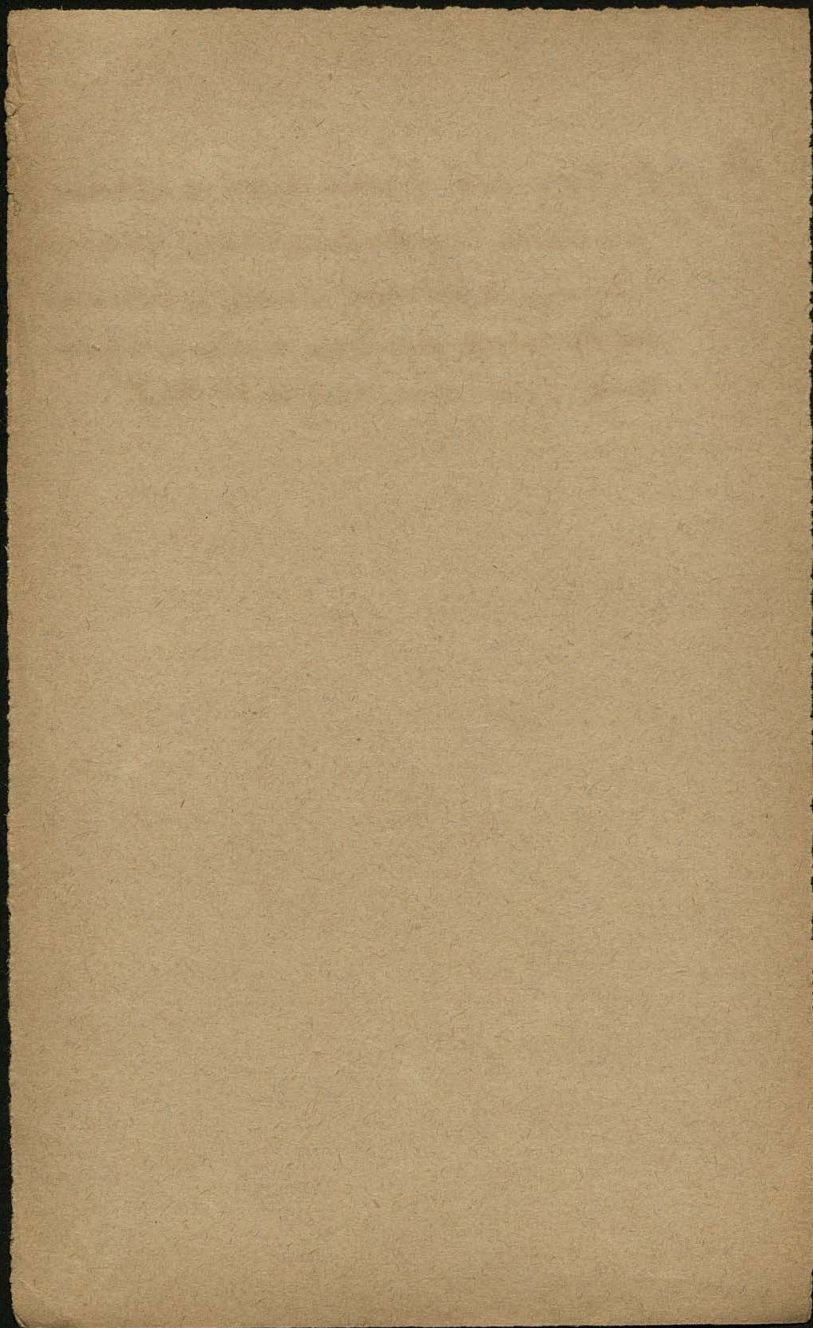

Regentura - y. z. urząd regenta, notariusz.

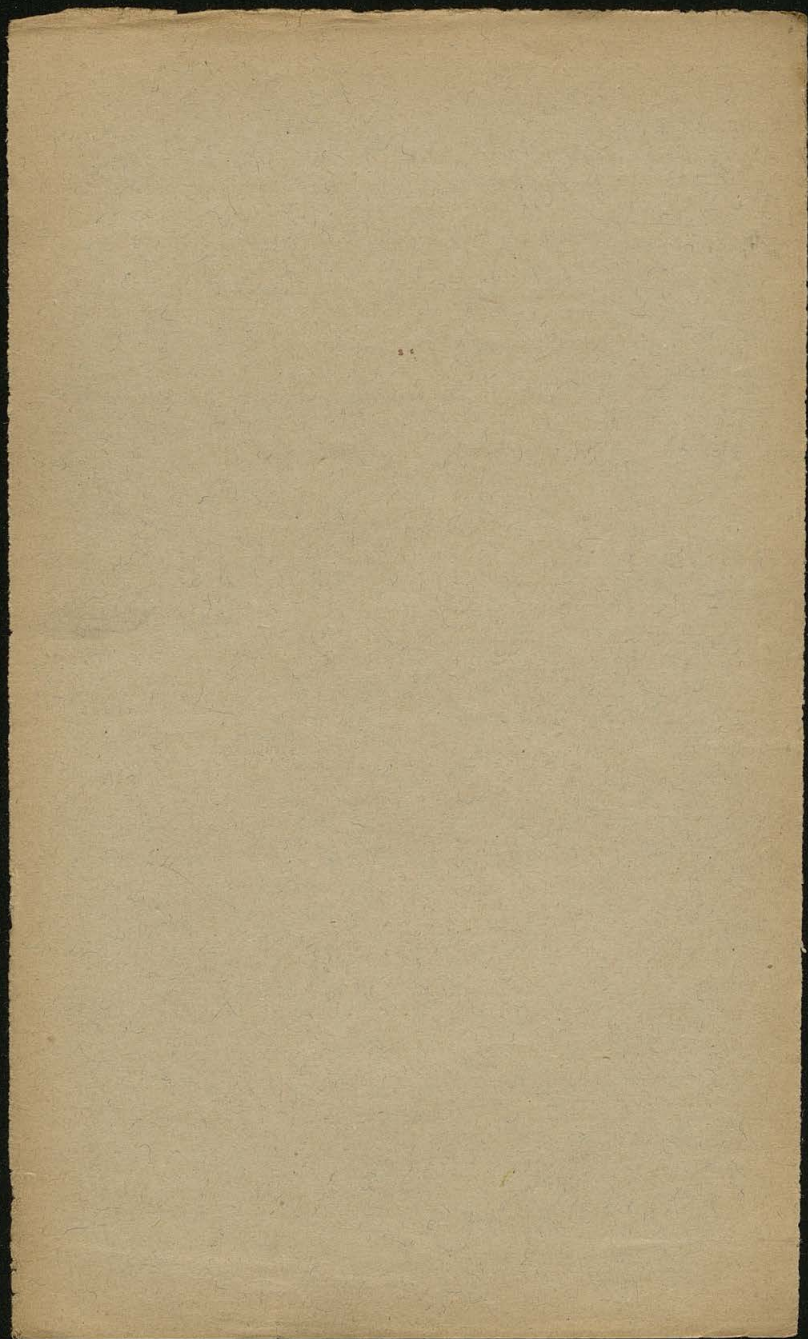
"Jestli przy Twoich stronkach, wyrobisz
mi tutaj regenturę gubernialną, jakemu
gotaiu" k. Kut. Art. 264. 38.

Registratura - y. z. & meton. biuro w którym
prowadzą registraturę danego urzędu.
» Wyciąg hipoteczny i reszta warunków
likytacyjnych praejorci morium w registra-
turze sądu" Oglom. sąd. S. no. 88. 140. 7.

Region - u. m. ny-ow um. Tac. regio, prostracia,
obwarz, strępa „Dokładem u nas kucydu-
je się jenne w regionach dla powiększo-
rka nawet niedostępnym” J. I. pi 2. 16
„Trochę tam jenne latara po regionach
wiebiskich” d. Karak. 4. 238.

Regulacja -ji. ż. uregulowanie, uporządkowanie „(Tak minister spraw wewnętrznych, jako też finansów są przychylnie usposobieni dla sprawy regulacji rzeki” G. nar. 1885. 24. 1. (1)

Regulacyjny -a-e tykający się regulacji „Roboty regulacyjne na lewym brzegu Wisły, mające na celu wyrównanie koryta rzeki, podjęty z ciągłą” wieś 1886. 213. 3

Regularnie adv. § zawiernie, jako napisat, wie-
admicumie „konie tak już były przywykły zwalniali biegu jak tylko dobyt wódka z ta-
baki, że regularnie przystawaty” p. t. kras. 31. 47 „Gwałtowny polem z godzina w ciarkie,
i mowu trochę poręgnatem. Licio regularnie
wygrany” D. Dot. Pam. Pam. 197. (1)

Regularności -i. ż. § uisiergentka u kobiet

Regulador -a. m. ry. m. ten co regulu-
je porządek; w uisiergentce i u uisiergent-
nych uisiergenti uisiergent i uisiergent przypompa

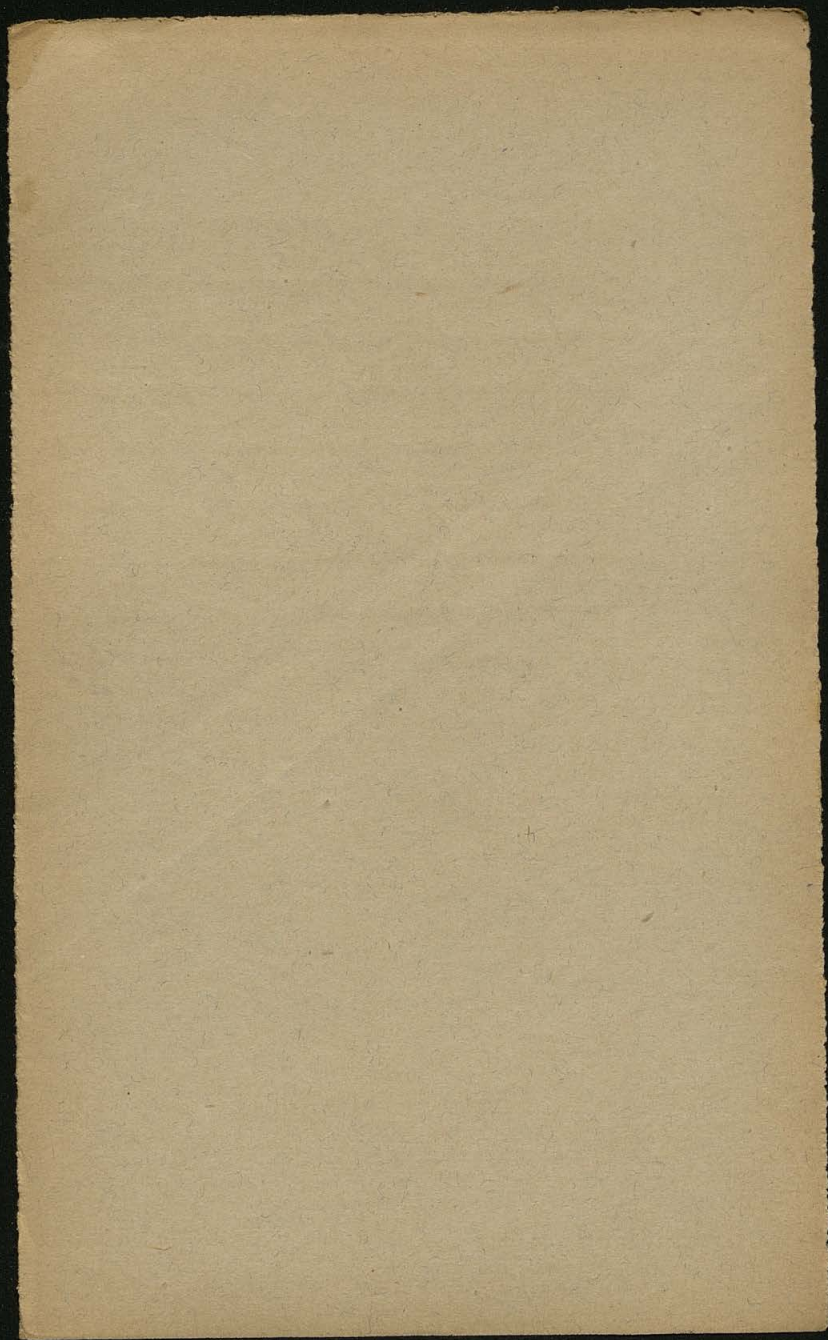
do regulowania wuelu lub jalinogobolwiel
driatania np. u ptęga zjadawca gtebokou orki
i t.p. „ W cielem jest regulator ciata zotqdek”
w. Szym. 3. 240 & regow z ^{pacowym} mechanizmem (sci-
śle regulujajym) „ Godrimu chwarta bita na
regulatorne ” J. Kraw. wiek 1878. 66.

(1) „ Ogótem w regulacji tej (Wisty) w r. b. wy-
konawo 3000 szpini tany ” wiek 1886. 213. 3.

„ Jedna nawiązkuu zaprowadza w wyplnie
jego myski i byta regulatorem jego syja ”
J. Bog. wiek 1886. 266.

(1) „ Regularnie co swięto xawrze byt urwizty ”
M. Jun. Aman. 1887. 43. „ Chodit sobie codziem
regularnie na Mraz swięty do Reformataio ” M.
Bat. paus. Dziady 139.

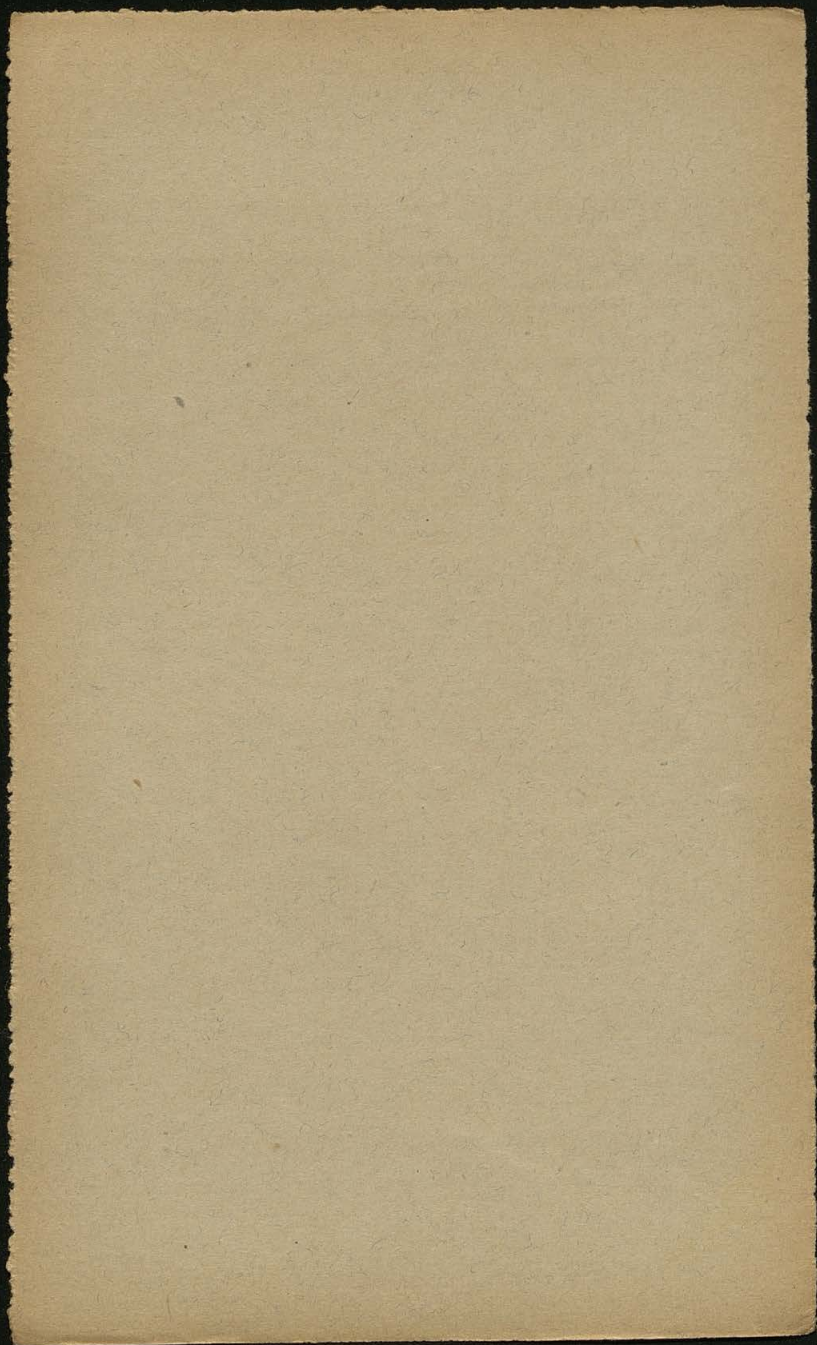
Rehabilitacja - j. i. n. Tak. przywrócić do posiadania, zwrot - zwrotu w sprawie materialne i moralne - przywrócić do cni, naprawienie opinii, Chciał celem swojego życia uzyskać rehabilitację w sprawie "Z. Kawa. 17. 109", Myśli zawsze nieodrodkami jakiegokolwiek przy najmniej rehabilitacji "Z. Kawa. 5. 41"

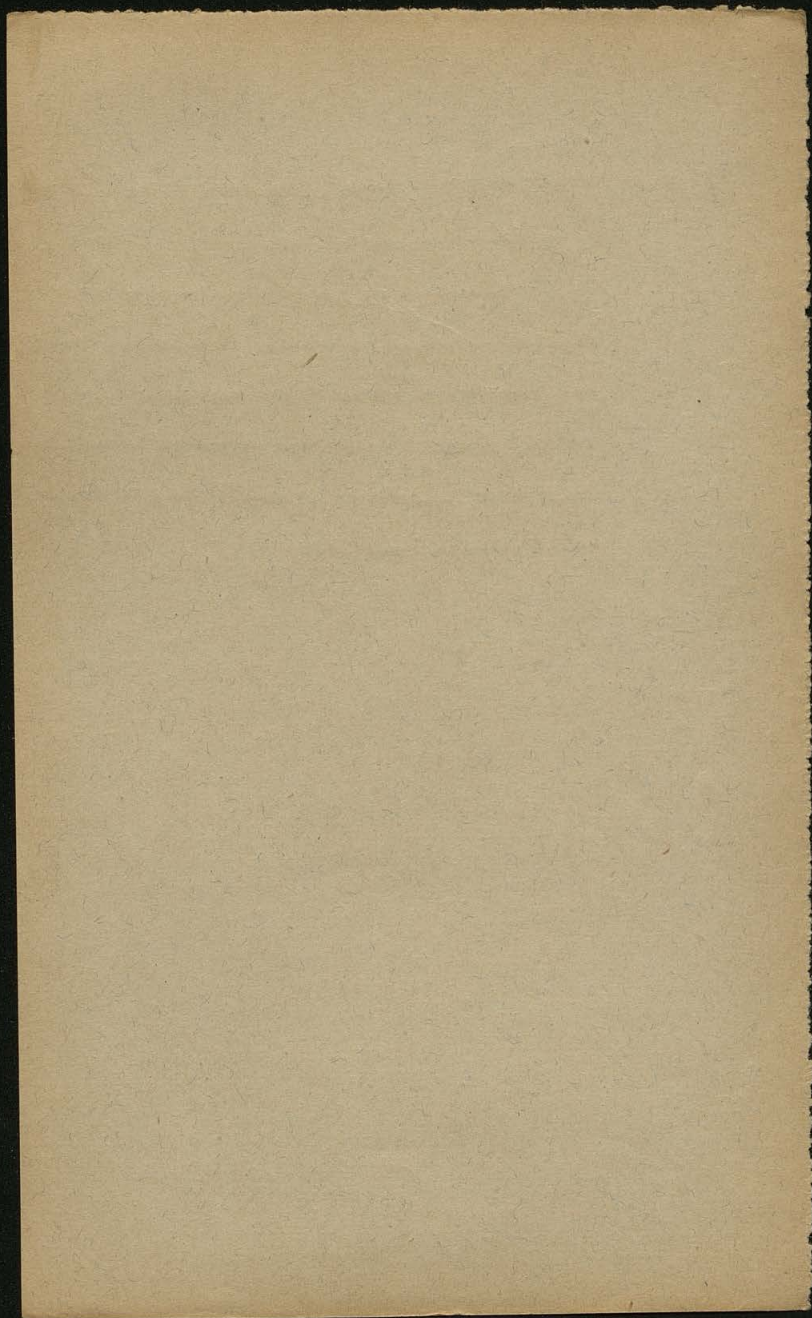
Rehabilitować - at - tycje st. cz. ndan. Krehabilito-
wai dku. tae. przywrócić do porządku, do utraconych praw - oszczędzić i karantais, przywrócić cześć, naprawić reputację
 „Oddano mu sprawiedliwość, rehabilitowano państwo.” D. Dob. Prud burq 147. „Ide-
 atois szukał między romantem i upad-
 łosćiami i likwidowaniem po wiel-
 koci efektami, które stawał się rehabi-
 litować i podnieść... co mu się niechowa-
 nie udawało” J. Nad modr. Dun. 180 „Oczy-
 jej najgłębszy radość, uczucie się re-
 habilitowanym w opinii świata” Dada.
 Opow. hist. 48 § - się st. zaim. - oszczędzić
 się z karantais, naprawić sobie reputa-
 cję „Najusilniejżalami próbami próbo-
 wał prubtęgai nieprzyjawną opinię,
 rehabilitować się po naczyniskij pro-
 winie” Wal. dos. Oraz. Matto. 68 „Wiek XIX
 sawany wielkiem prony i zimnego roz-
 sądku, nradzgey się nie utanciem ale wy-

računováním, postaví u schytku xveha-
bitelovai sig i přesiguzi uvaystko, co dvo-
vryta najbyjnijna fantanja poetov" L. Mart.
S. nov. 1882. 299. 3.

Rejestrowy-a-e & subst., rejestrowy-ego m. wi-
nych m. ~~to~~ daw. ~~to~~ xach rejestrowy, Wnet
pospiersza rejestrowi ku odsiewy Czekoy-
nowi" J. N. Kales. 1. 127.

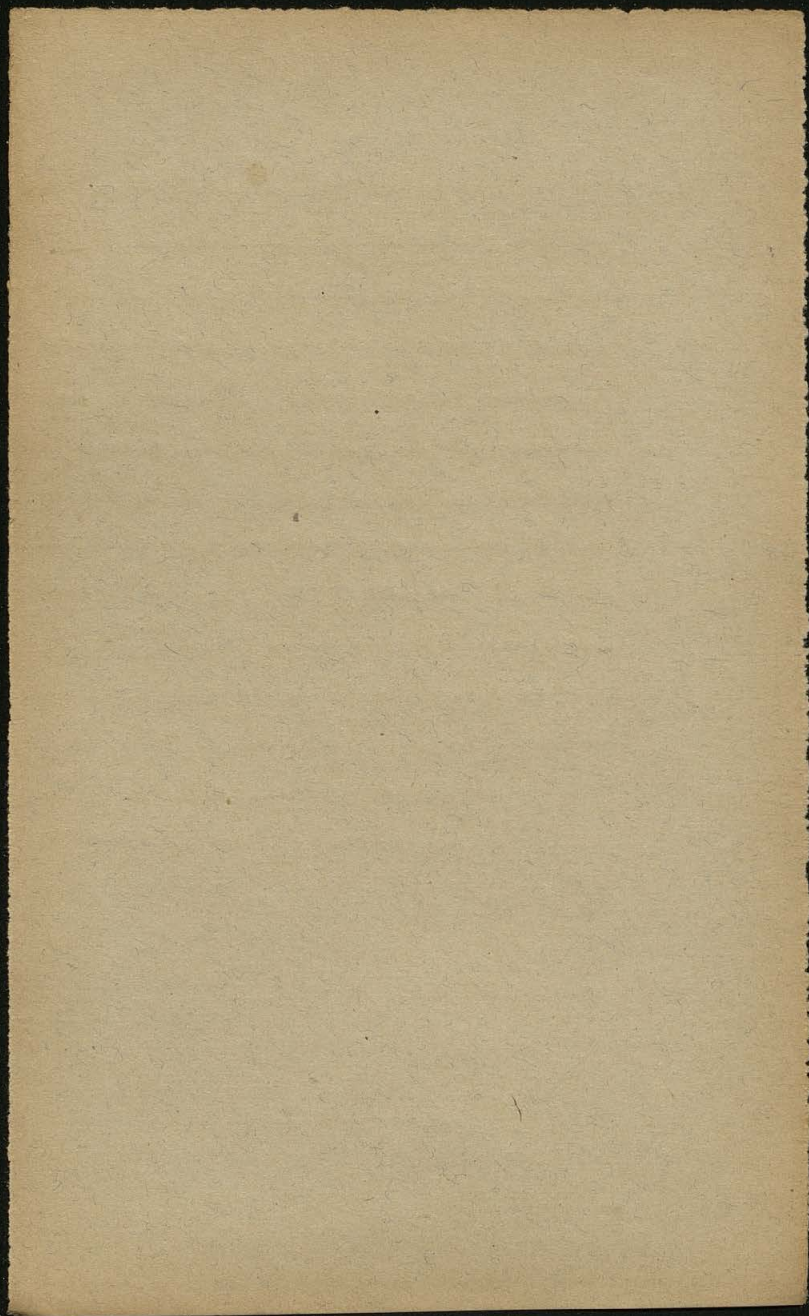

Rejs-a. m. sowre-ow um. turc. kapitan okrętu „Rejs”
 z dodatkim efendi czyli Rejs-efendi,
 daw. nazywał się w Turcji sekretarzem
 stannu i waznem ministrem interesów zagra-
 nicznych, od arab. rejs mawzelik, od
 rai'as głowa. Rejs bez dodatku efendijan,
 wyraża kapitana okrętu kurpis'kiego.”
 Aut. Mucht. Krótt. 109.

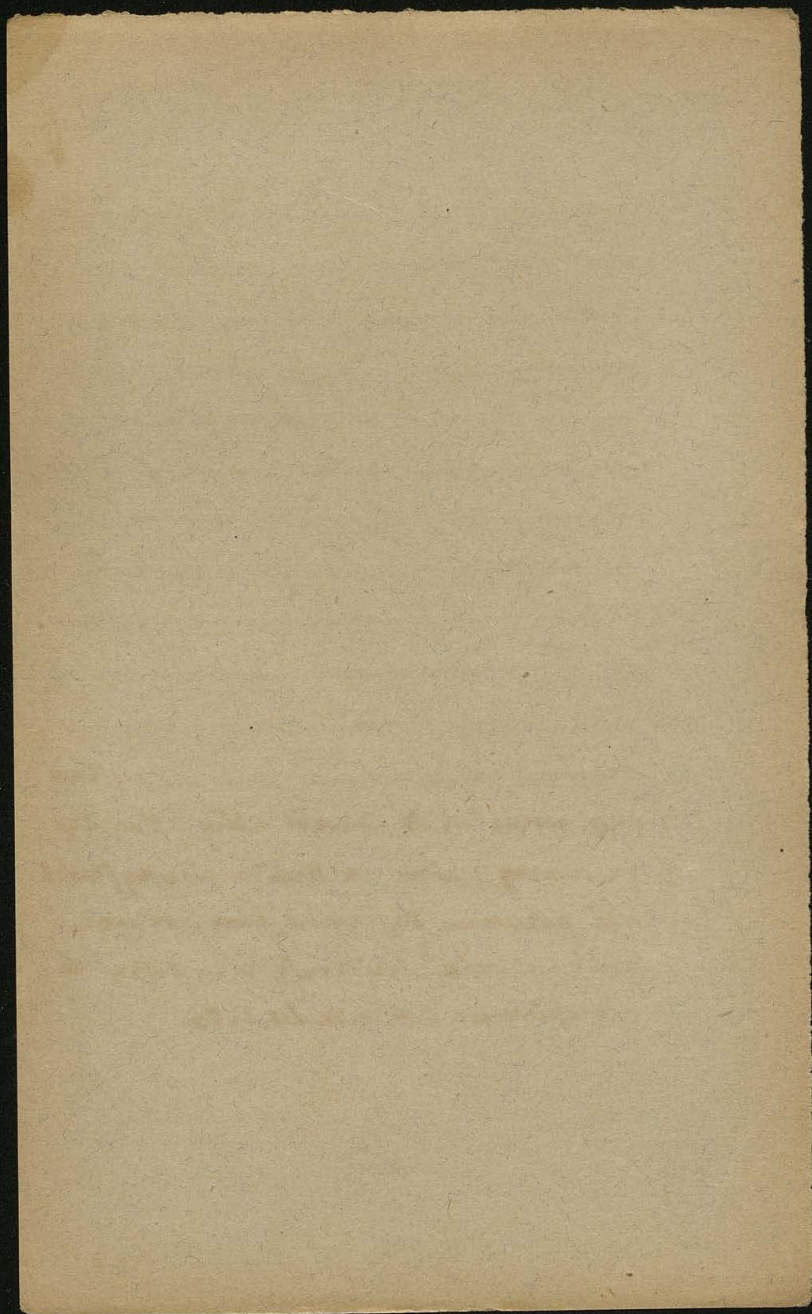

Rejterada - y. xi. dy - vad um. odwrót, cofanie się
wojska - ucieczka, po franc. *retraite*, nas
retirade, miewany również, zastona na blask
morina się ukryje; wreszcie st. *reiterer*, mawy
powtarzać co, powtarzać. „Kto dobrze umy-
niemy, kto przypuści do siebie zwierca jak
ualey, jeśli chybit, cofnazi się mwie bez swo-
moty... mwi... wawny rejterady do serca nie
biernacie” *At. Mik. 3. 136* „Hejże na koni,
pomiernai Niemcom rejteradz!” *ib. 172.*

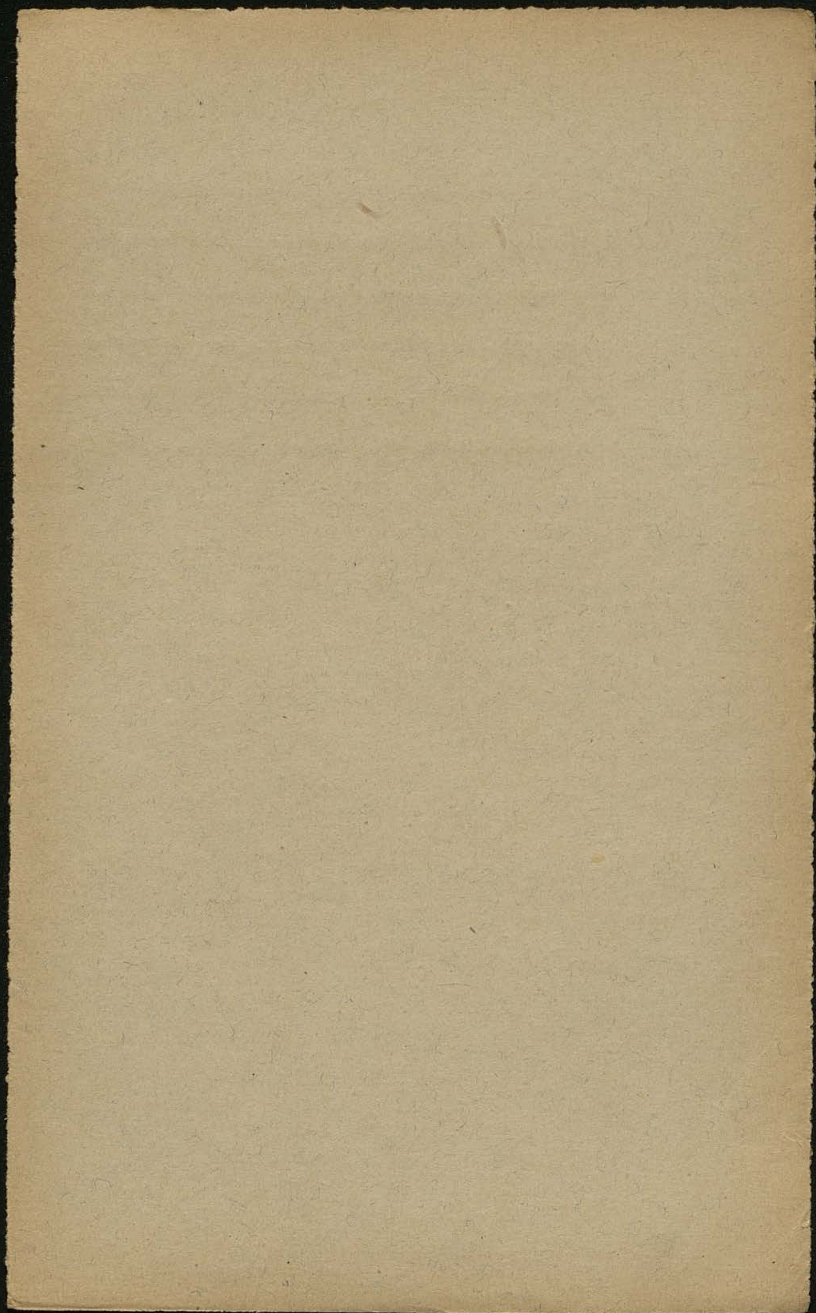
fig. „A to spróbujmy dysputy. - Owracem, x naj-
wiszkerz cheziq... tylko niech pierwwej powd-
daję sprawunki. - A! cha, cha, cha! rejte-
rada? a co? - Ale nie rejterada” *d. Kawnk 4.*
253.

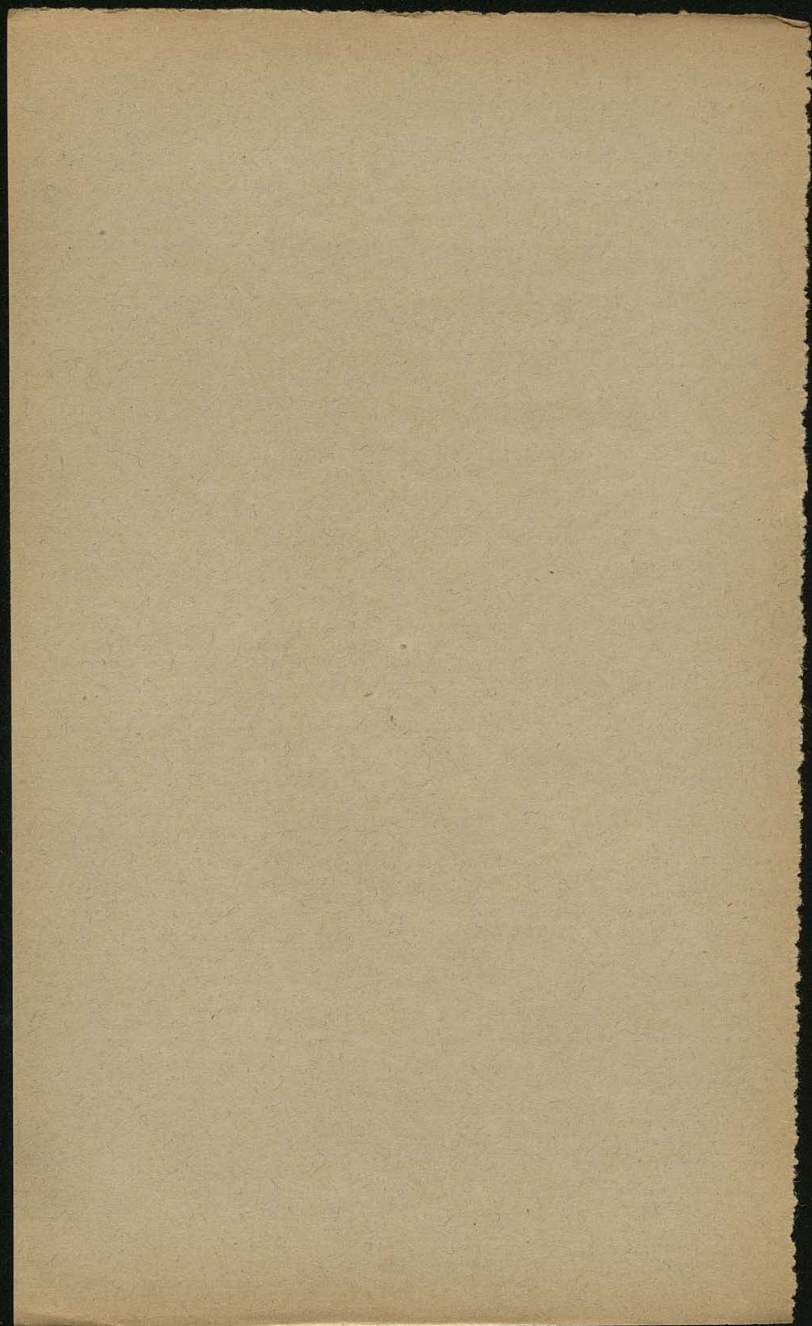
Rejterowaci - at - rufe st. niy. ndkn. Zrejterowaci idn.
 albo — siz st. raim., robie' rejterowaz, odwrot,
 podai' tyt, uciekai' — cofai' uiz „Ze wstydne
 twarz mi sie pali' rana... Powinnam byta
 odejti, a wstyd mi byto pobitej, kwyciszko-
 nej, rejterowai' uiz tak kanielnie "D. Pol.
 Dzienn. Ser. 100 „Wiesz do kordow, i kiejie' on
 uiz rejteruje, odina uiz, ju' rannij "A. Mick.
 3. 188 „Ledwie zdolat Rykwo rejterowai'
 uiz i wpiat' we srodki swych rykwo." ib.
 238 „Spejraeli' sobie w ocy — Strazack kwy-
 terowai' "H. Sienki Humor. Wozn. 1. 26. „Zawz
 wiesz wolno wia do kakostu ulicy, stamtad
 ruciovery wkiem na kufiec niepryjajiel.
 Shi posuwam uiz jowre parz kochow... i
 mi'a w konia... Rejteruj's uiz w porzadku,
 ale spieranie." A. W. W. Dk. 11. 76.

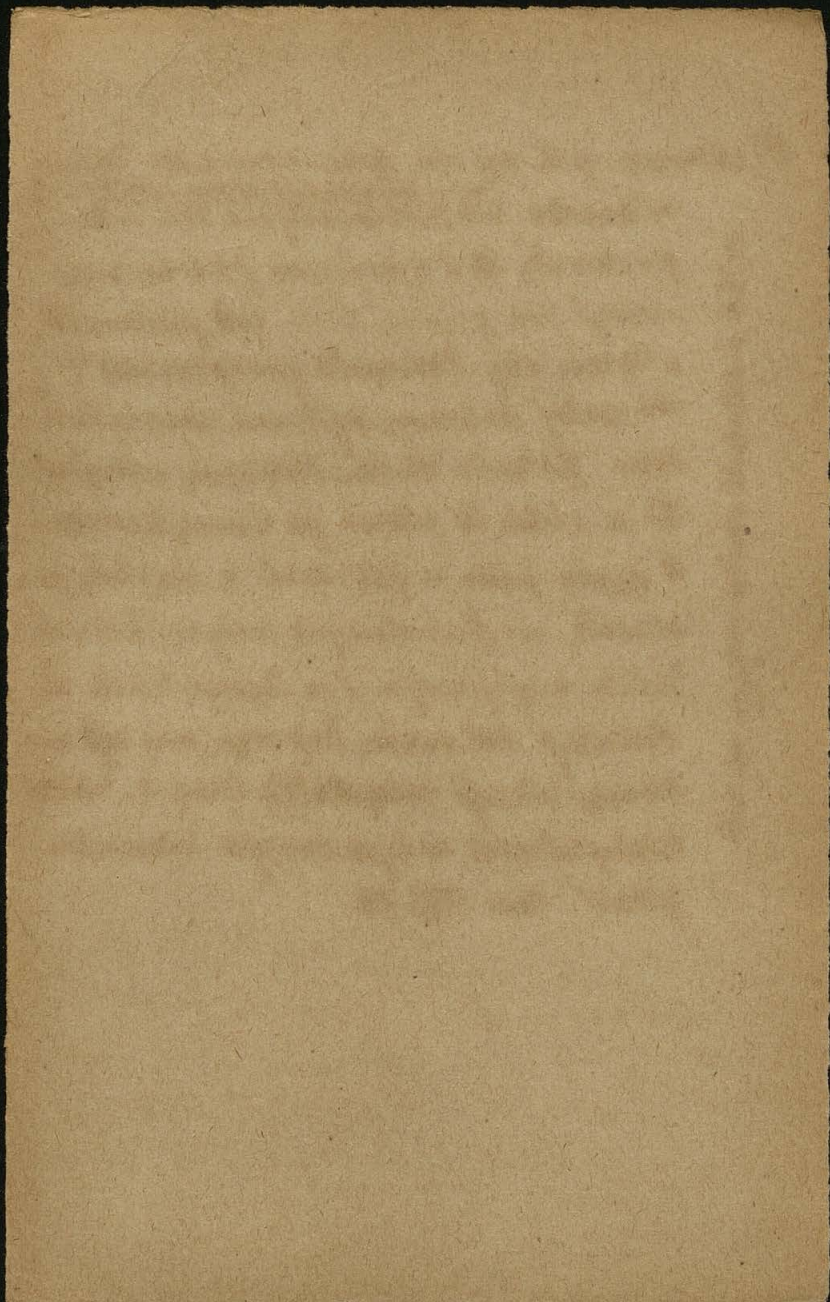

Rejtsprach - a. m. ki-óu un-niem. Reitprach,
 potprach, prach uogólny krajem libe-
 ryjnym, odpowiedni do kowiej jazdy
 „Spójrz na tego z broda, w rejtsprachu”
 J. Kraus. 18. 114. „Lubek był w rejtspra-
 chu czechosłowackiego kolonu A. Wiles. Fot. 1. 178.

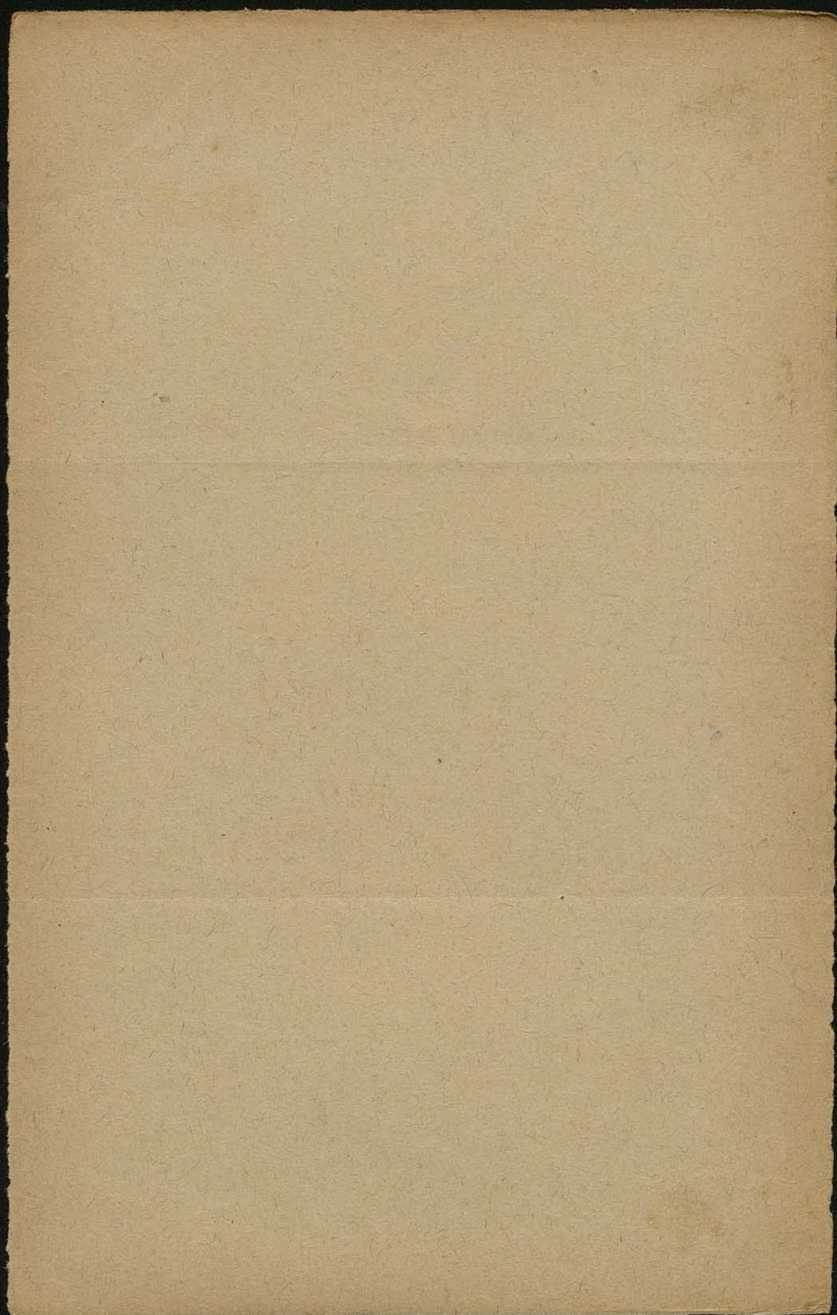

Rejwach-u. m. chy-óu um. katas, tumult, ka-
miešenie, vrgardjasa, ruetes „widria
pan co tu ka rejwach, ja nie wiem,
jakby tu mógł najjaśniejszy pan no-
cować” F. Derm. Nat. 152.

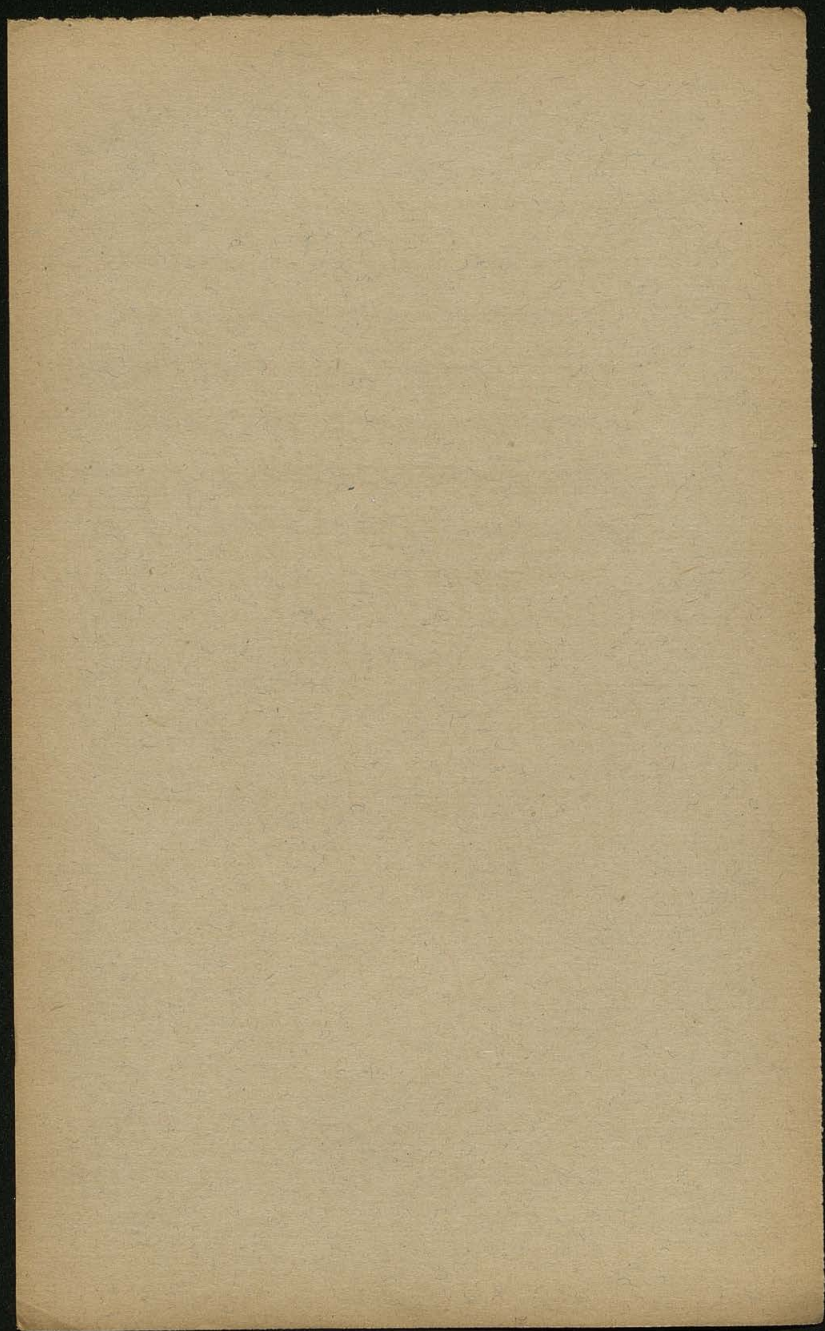

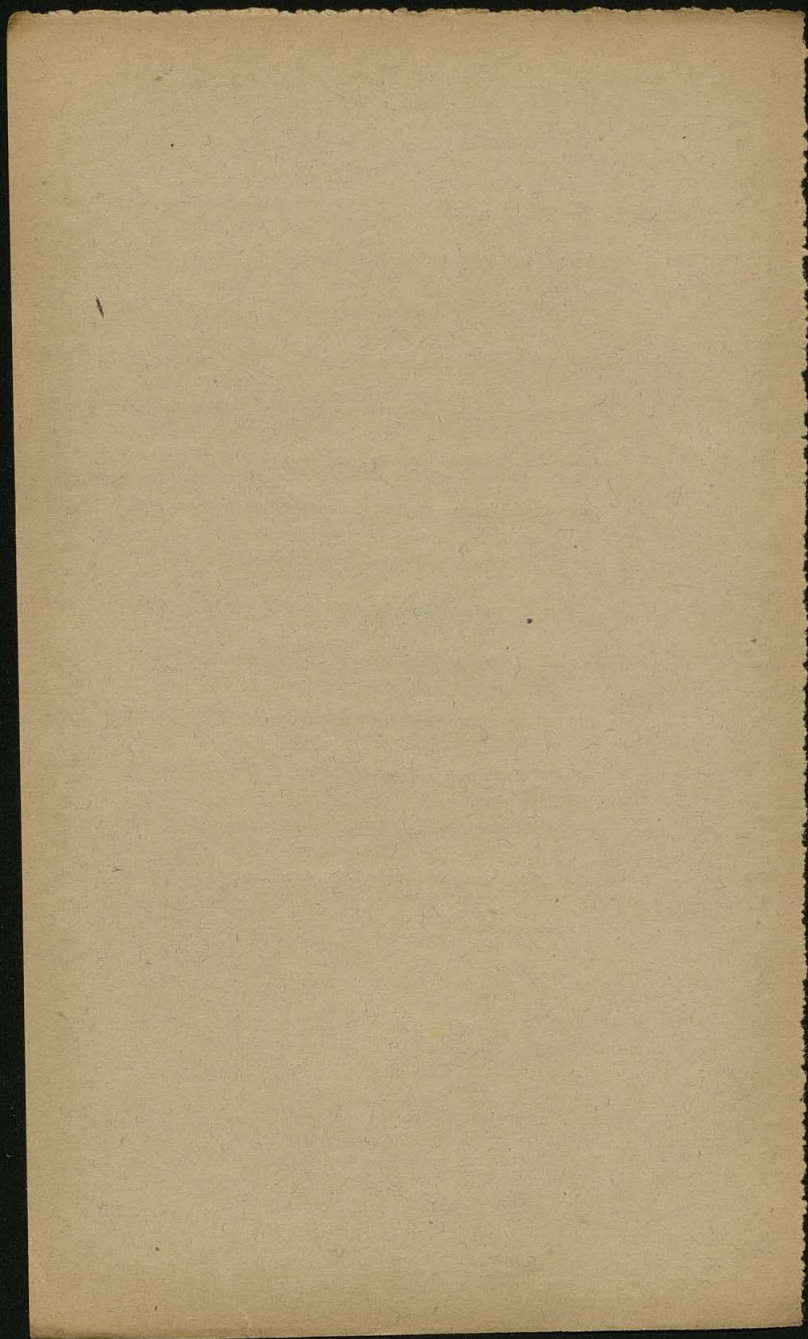
Reklamować st. cz. ndkn. - o co, od reklamacji,
 upominac' się, robić reklamację, żądać
 zwrotu, restytucji i t. p. § - kogo lub co,
 od reklamy, zalecać, podnosić, zachwa-
 cać, zwracać uwagę na pewną rekla-
 my § - się st. czim. zalecać się biżyć
 w oświe, następnie się uwadze „Kandy-
 d i klerików starał się być obywatel-
 nym od swoich współkolegów - Oze-
 rone, otwarte jamy, zamiast czasu - wo-
 dne opuchliny, konwersje, wprostania i
 inne myślny kleralnego kumratu, swo-
 bodnie się tu reklamowały, pod jarzem
 stoncem.” Fr. Walim. Now. 1882. 110.

Rekluzja - ji. i. xje - ruy um. Tal. reclusio, udo-
 sobnienie, zamknienie, więzienie, Sie-
 dzień trwały nakatowany w swoim po-
 -koju, Deszaję uż na doktora, co um wy-
 chodni nakazał przez trzy dni; liwył
 godziny poro stajęce rekluzji niemiernie
 ze użyciem "J. Kwart. 46. 67.

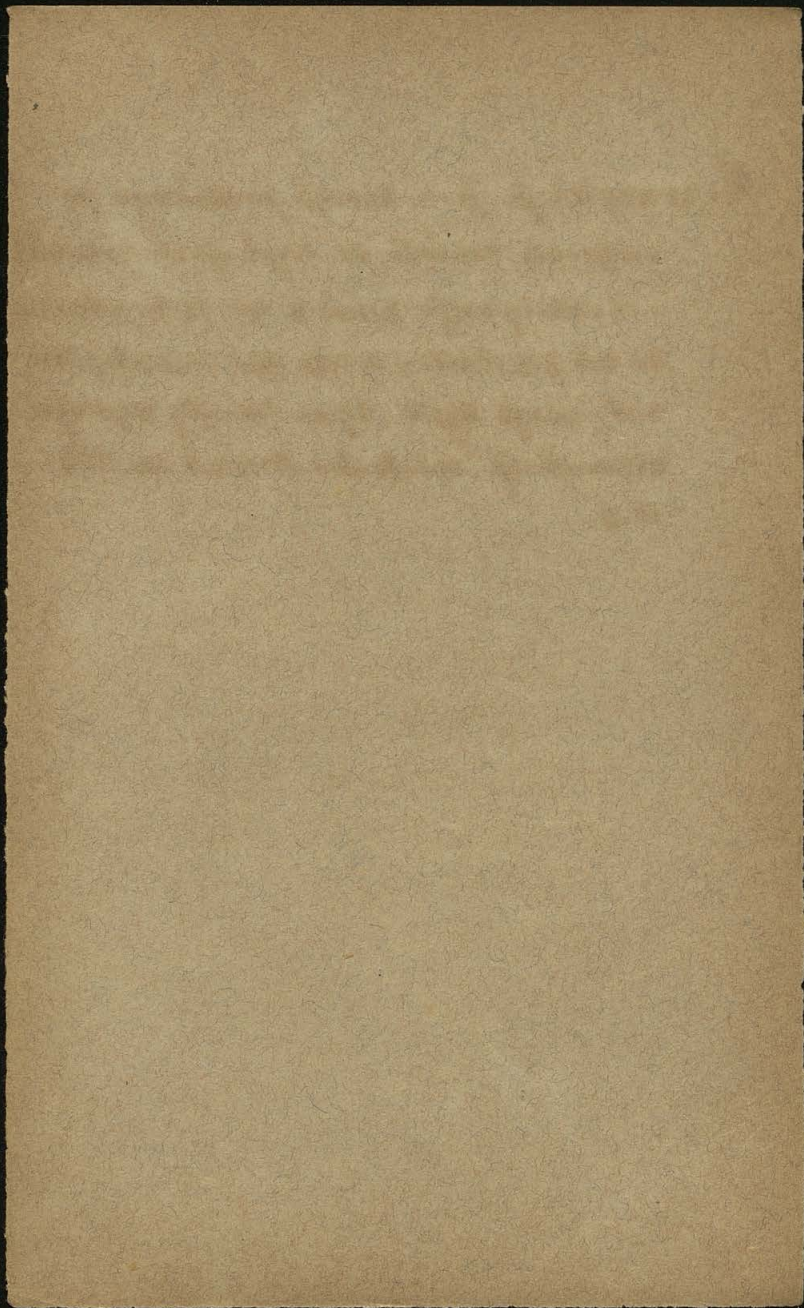
Rekoltekyja - j. i. keje - cyj mu. głoŝ. w. w. l. mu.
 "ta. cwi szenie duchowne, rozmyślanie po-
 bożne, Te rekoltekye, te ciągłe śpiewy śa-
 tożne, te biczowania, były dla niej nie-
 uśmieszne" Ż. Kawak. 5. 89 & jako pokuta ko-
 ścielna, zezadrujca jej na rozmyślanie
 poumianem, w odosobnieniu pod kam-
 niczkiem, "Powiedz no ^{ony} ~~to~~ ^{probowana}, dopie-
 ro jej wsadzi na rekoltekye, ruski nie-
 sięge popamiestars" Ż. Kawak. 71. 126 & fig-
 nudy, "Myślał, jak długo mu przyjdzie
 odprawiać rekoltekye pod cieniem drzew,
 po pustych alejach, nim zarezytny trzeci
 da mu spotkać Fredersdorfa" Ż. 7 let.
 wojny 1. 29.

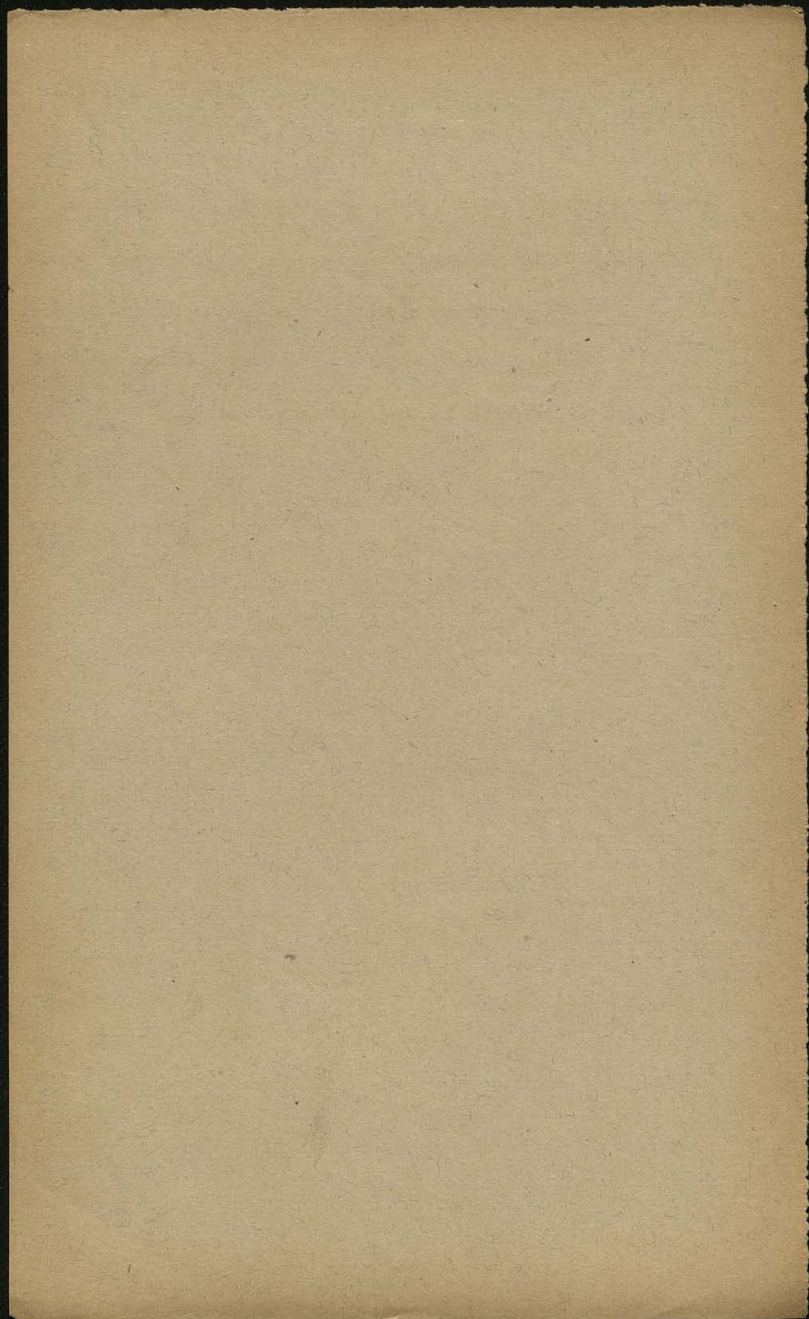
Rekoncyliacja - j. z. obrzęd powtórnego poświęcenia kościoła, po jego profanowaniu.

„Rekoncyliacja kościoła nie była potrzebna, bo nie popełniono w nim ani samobójstwa, ani innego zgwałta czynu, któryby wymagał rekoncyliacji” ks. Supr. Sew. Moraw. 9. mar. 1883.

18. 3.

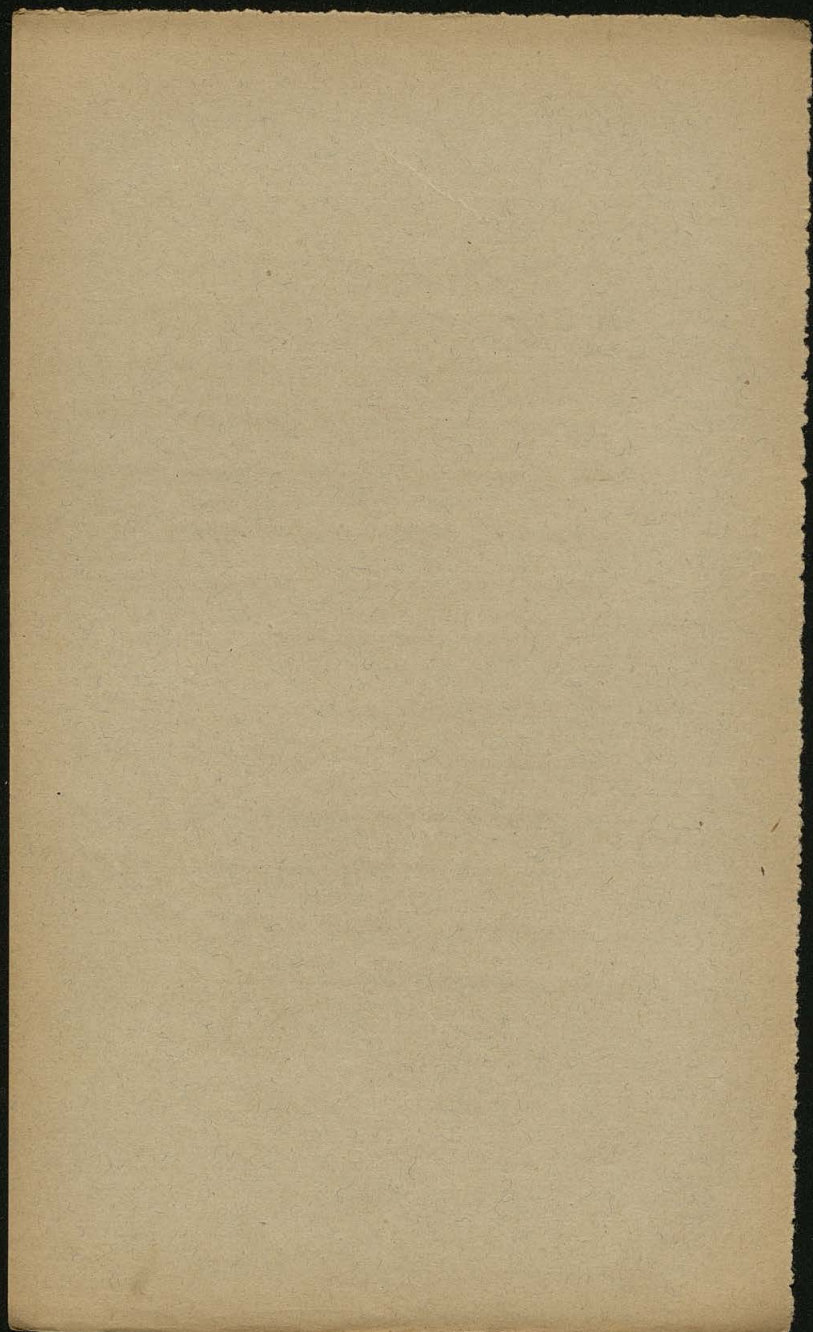

Rekonstrukcja - ji. z. je - yj um. z. Tuc. re,
constructio, odbudowanie na nowo,
przebudowanie „Dzielo rekonstrukcji
Nowego rządu do wisty zbliża się ku
konowi” Echo 1878. 188.

Rekonwalescencja - j. i. cje-cyj m. Tai. pruj-
 ście do zdrowia po chorobie, „Od momen-
 tu tego, z nieważ Motry stało się tak,
 jakby, jak to powiadają, reka odjęt. Rekon-
 walescencja jej postępowała szybko.”
 T. I. p. 1. Op. dom. 1873. 356. „Bawoli wrcał do
 zdrowia; podczas rekonwalescencji opa-
 nowała go apatya i głębozi śal do lu-
 dzi” Sewer Dława 23. 60.

Rekonwalescent - a. m. ni-two m. Re-
konwalescentka - i. i. thi-tek m. chwy
 psychodrezy do zdrowia, „Były chwile
 wielkiego niebezpieczeństwa, ale prosta
 wzglina kury, i dziś jest rekonwa-
 lescentka” H. Siemb. 9. pol. 1876. 30.

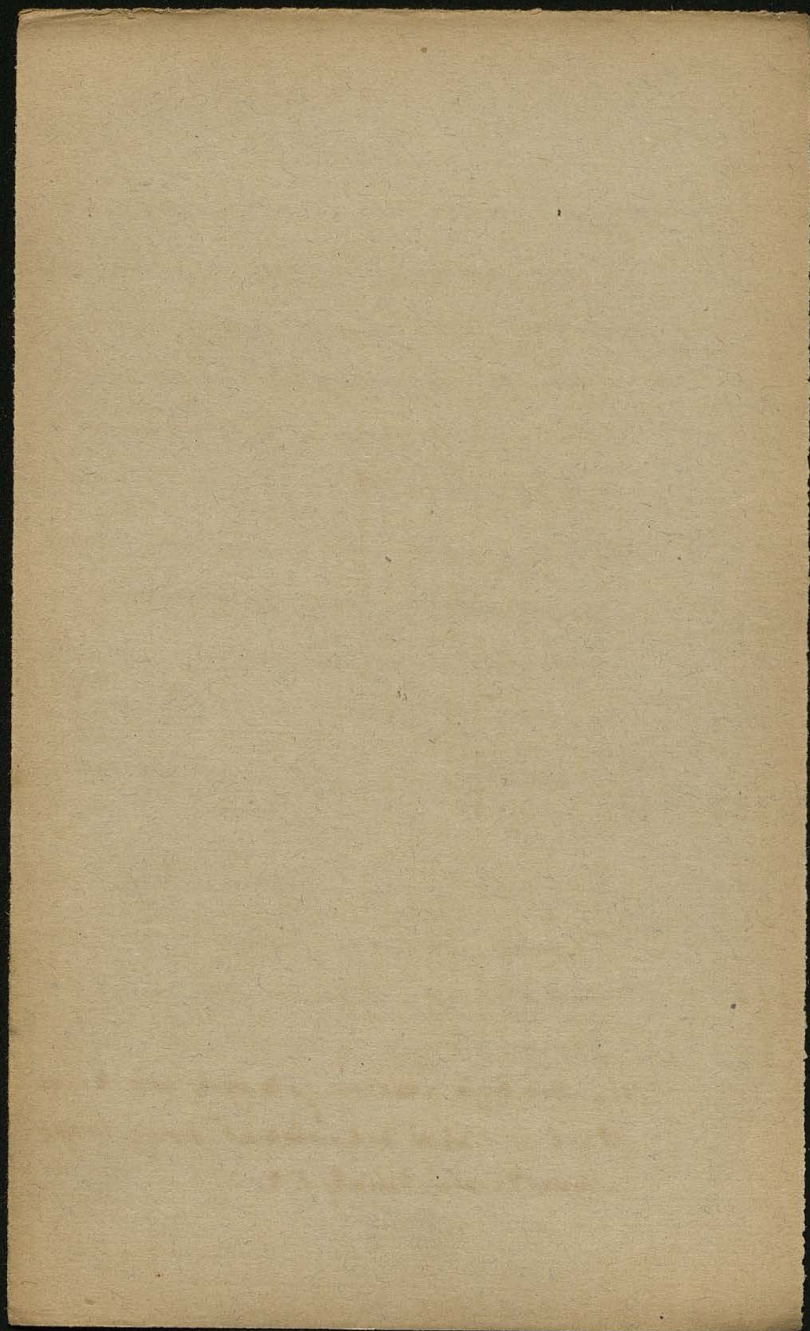

Rekrutować - at. tuje st. cz. ndkn. z franc. re cruter
 z rozp. werbować, siłgac u wchukow, w
 zbierać, z tej falangi małych uydziarny
 rekrutują u następnie obrodziarsk, za-
 petniajgry więznienia" Fr. Kiew. Mowko 9.
 naw. 1885. 32.1. (1)

Rekrutant - a. m. uci-ntoś um. praw.
 lud rekrutnik, "Przyjechalo ceterach re-
 krutantów z wojny, doprawiają u gospo-
 dy spokojnej." O. Kol. 4. 8.

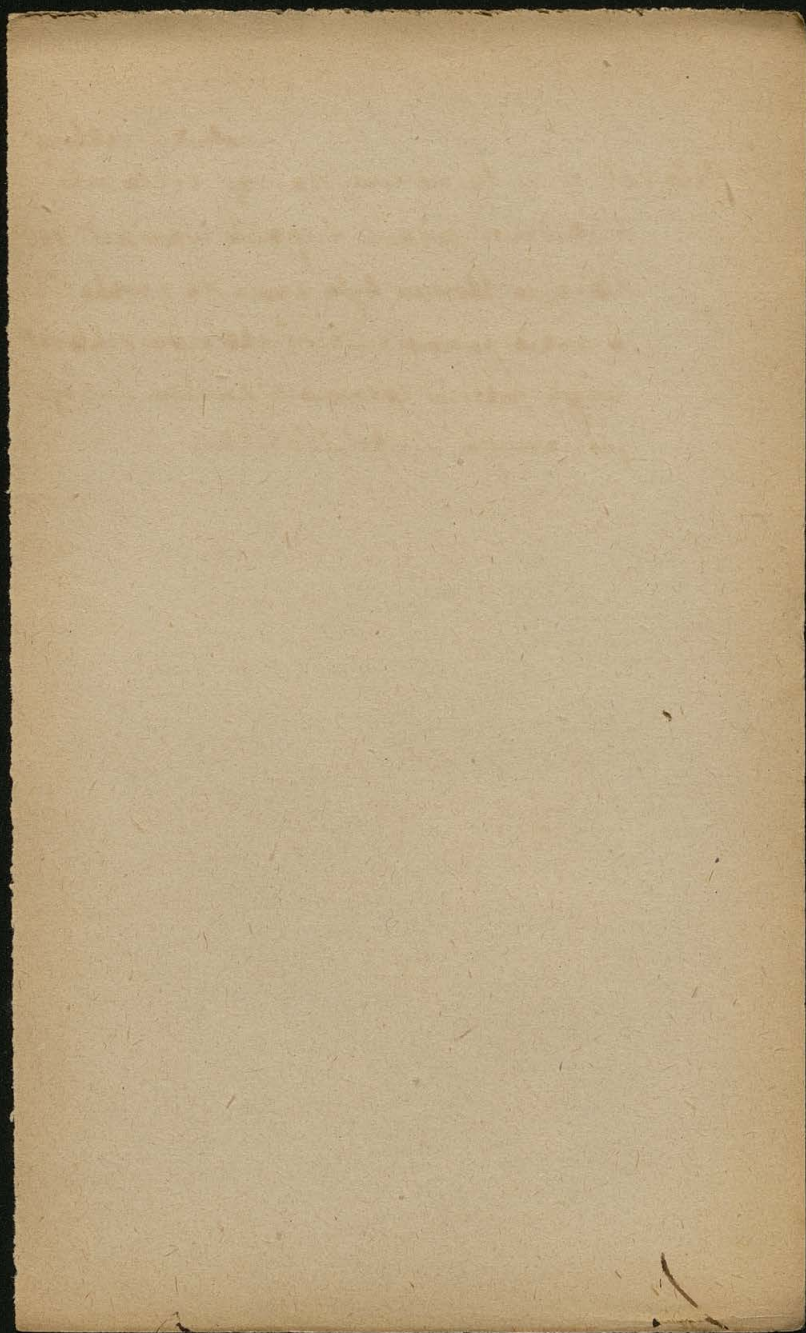
Rekrutacja - ji. z. cje-cyj um. rozp. rekru-
 towanie, pobór do wojska

Rekrutacyjny - a. e, wd rekrutacji, rekru-
 towania, poborowy, "Minister wojny przed-
 stawil komisji rekrutacyjnej różne po-
 prawki do nowego prawa" 9. naw. 1885. 24. 1.
 (1) "Nie bylo akdowio gotowych, wiec z mia-
 sta i re rekrutowal swojz troupe".
 Miesz. Kamien. Kwiaty 1. 3.

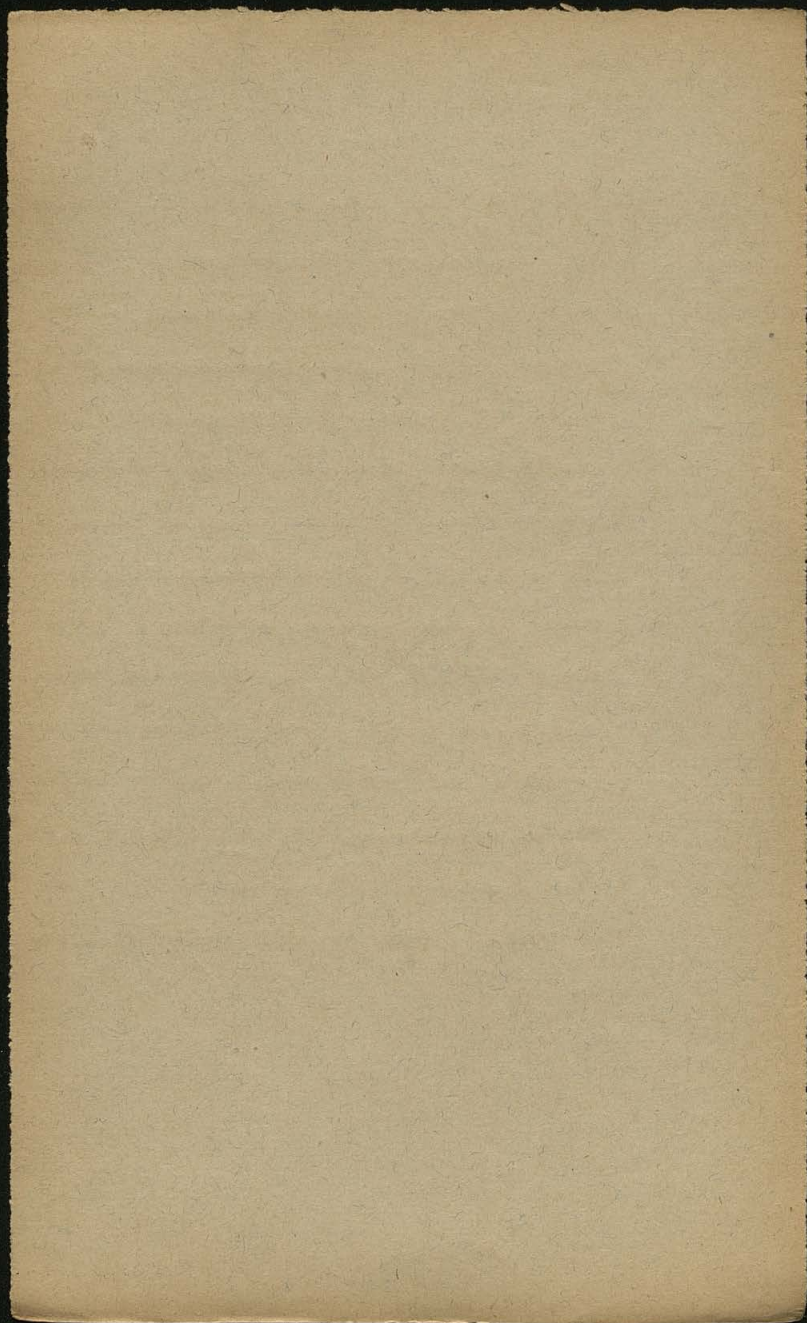

notatka rektora

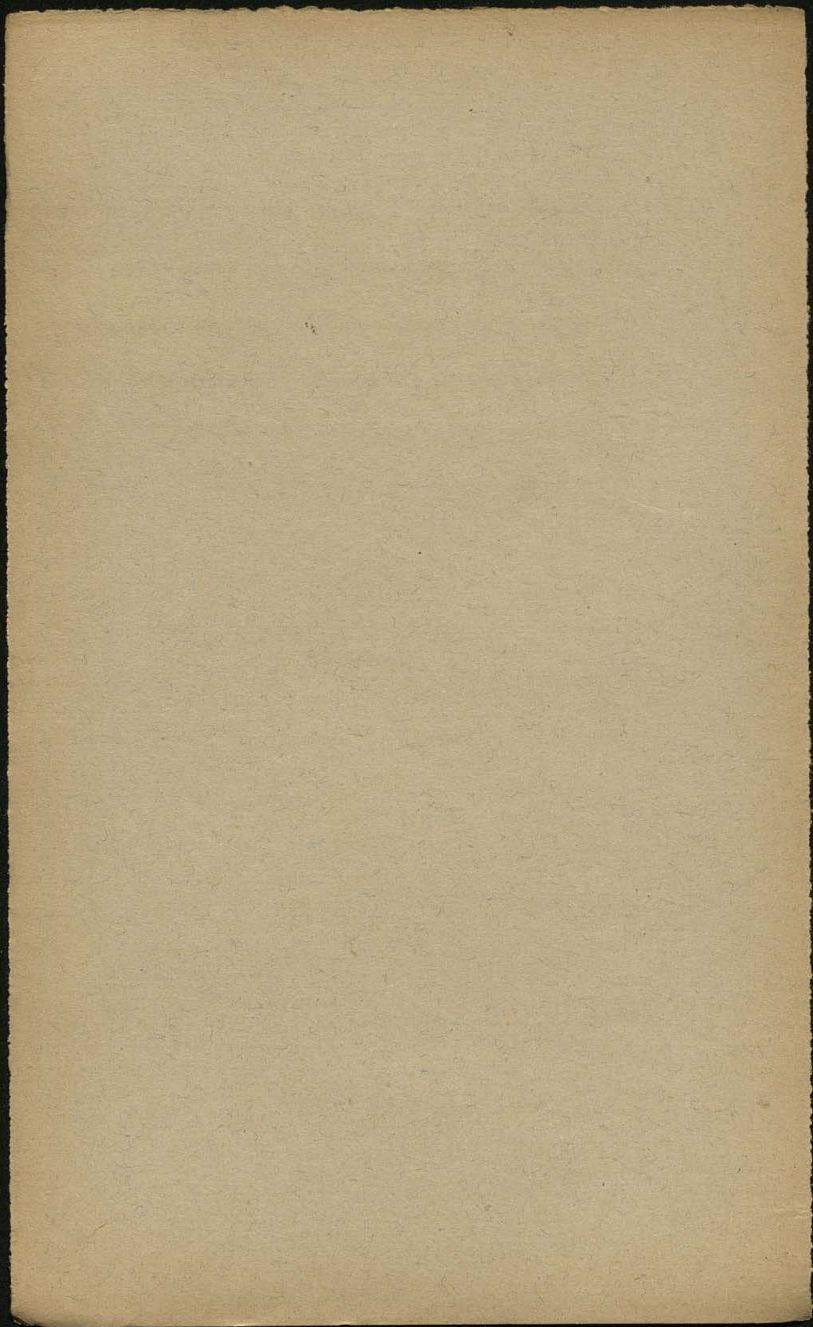
Rektorat - u. m. ty-ów um. zarząd rektorowski
" Studenci podarli i spalili manifest re-
ktora, w którym była zawarta groźba, iż
w razie powzięcia się ekscesów, rektorat
wzięje pręciw sprowcom i rodnym dyscy-
plinarnym " Dz. pol. 1888. 28. 3.

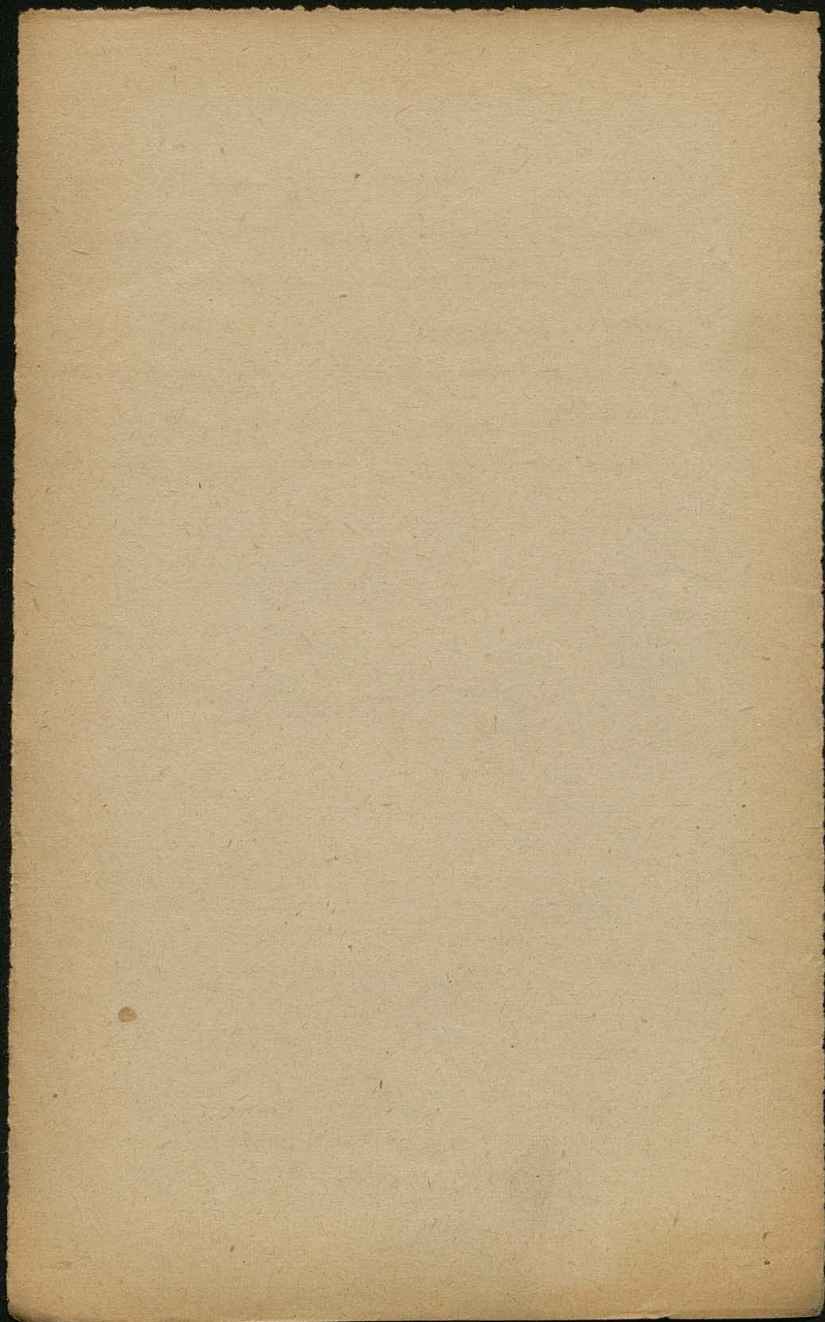
Rekura - y. i. ry-kux um. & ten. od st. recusa-
 re, odmówienie kawalerowi wólki pan-
 ny o którą się stara, odprawa, odkova,
 awbux, "Wstyd!.. boby powiedziemo k'emu
 móiut się rekury." Ad Mich. 3. 267 "Ozw-
 na potewka, podana u stołu pańskowi
 starajemu się o wólke panny, wauawa-
 ta rekure" ib. 329. Ozwarta & wędru re-
 kura, gorycz go napetuiata "N. kwart.
 wiek 1878. 75. " W ciągu tygodnia wstępy
 rekury. O jednej z nich ludźie mogą nie
 wiedzieli, ale dosyć trzech na to ażeby
 zostali siwierzonym" ib. "Dadzi co bądź je-
 stem ciekawa... Powie mi dam rekure,
 ale widzieli bym go rada" D. Pol. Dziś. Ser.

Rekurzowai' at-ziye st. ch. xdm. z tar. recusa-
 re, dai' rekuzg konkurentowi; odmó-
 wii' rekzi panny „Ja nie nie rekuzuję,
 braciwku pomatu! sam mówites', że
 jenne rekuzesnie, slyt utodzi” Ad.
 Mich. 3. 77.

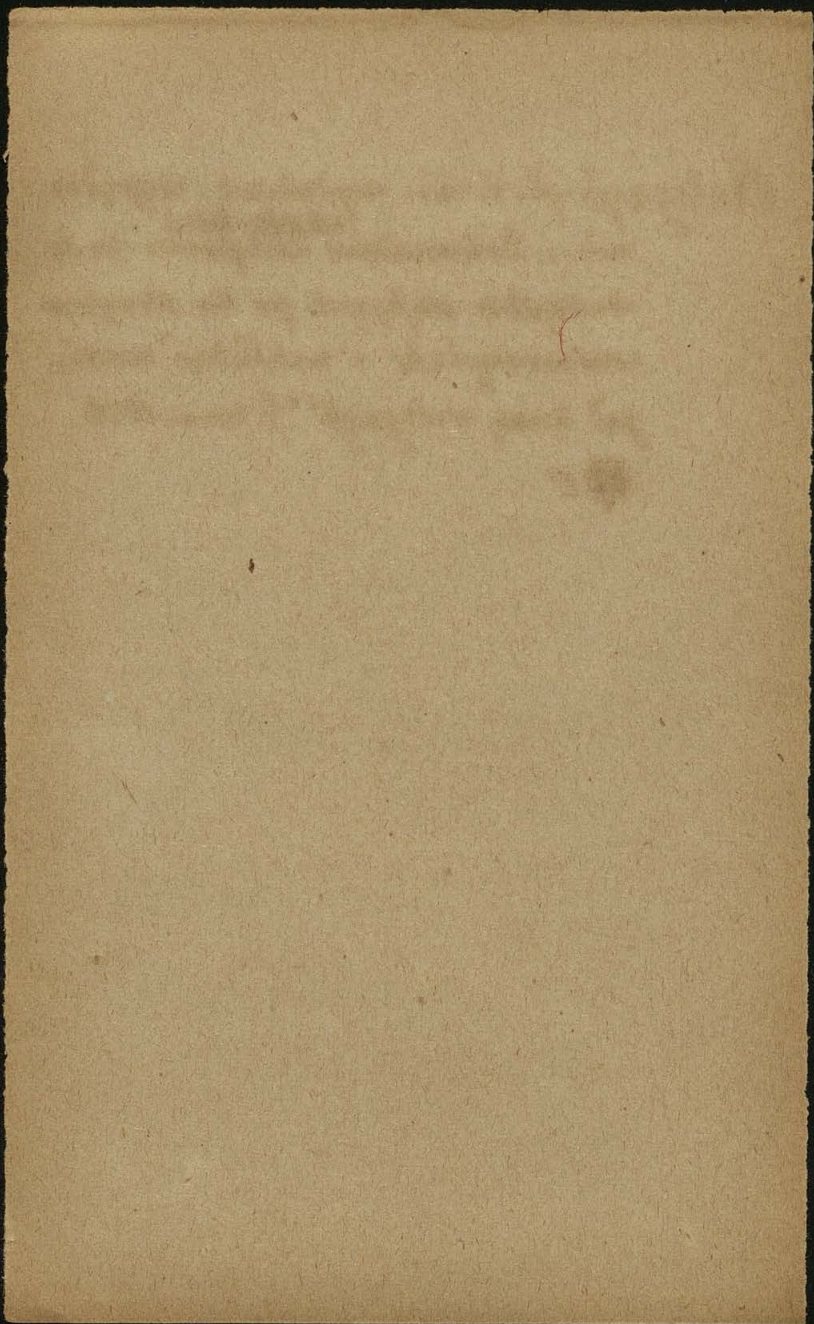
Relatowac, barbarskim z franc. relater,
 xdmiaat: xdawca i xcego relacjs, sprawy,
 robic o xem wzmianke, wzmiankowac,
 przytancac, opowiadac "Nadziejcie nowych o-
 sob przewatow wywody te, ktorych stuchalem
 z wielkim zajciem... Relatujz nas o tej roz-
 mowie dla tego, ze..." Koresp. z Campia Oras 1889.
 46. 2.

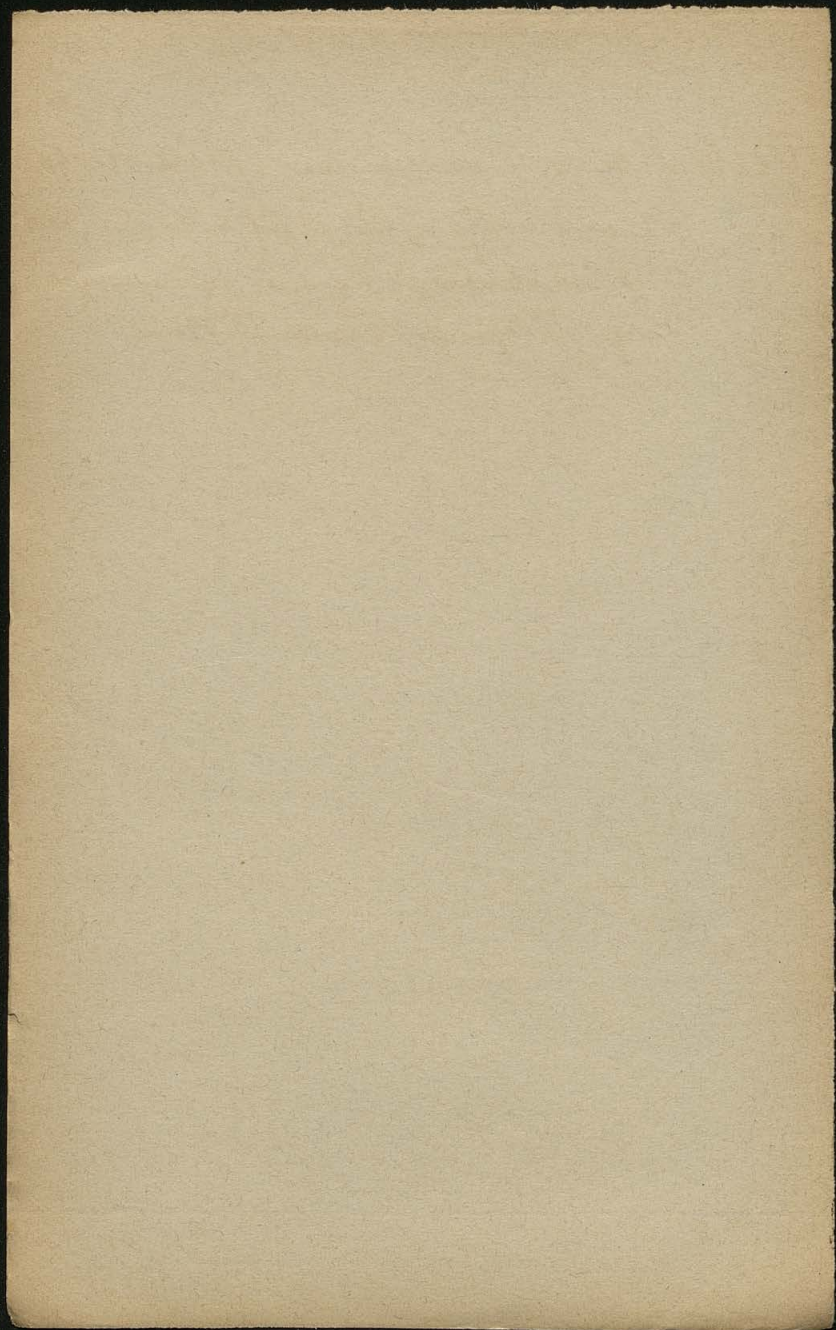
Żurk w. 079

Relegacja-ji. z. tai. wydalenie, wysiedlenie
 (akademickom)
 nie „Zabronionu wstępowai do to-
 warystwu stojących po za obrębem
 uniwersytetu i katedrai nowe
 pod nazą relegacji” G. lwow. 1886.

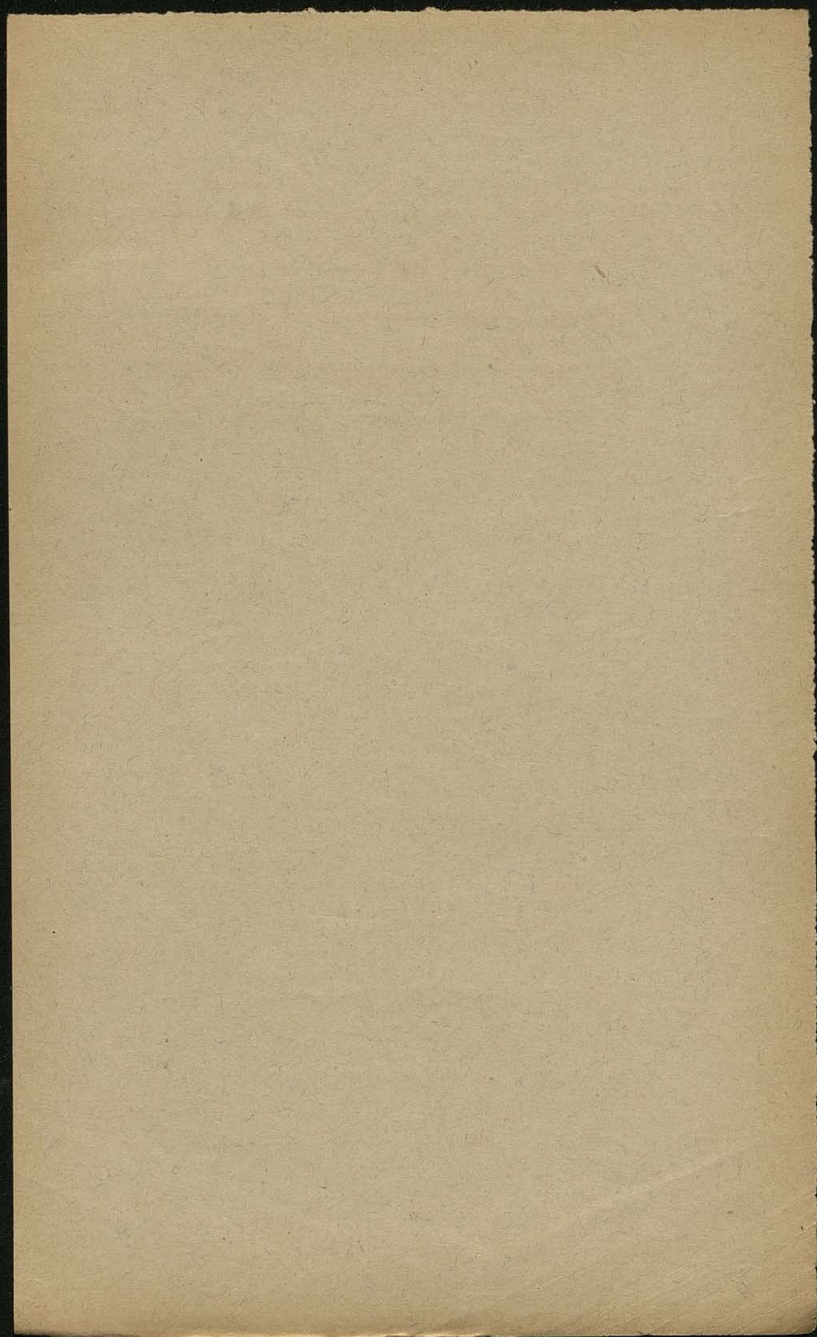
147.5

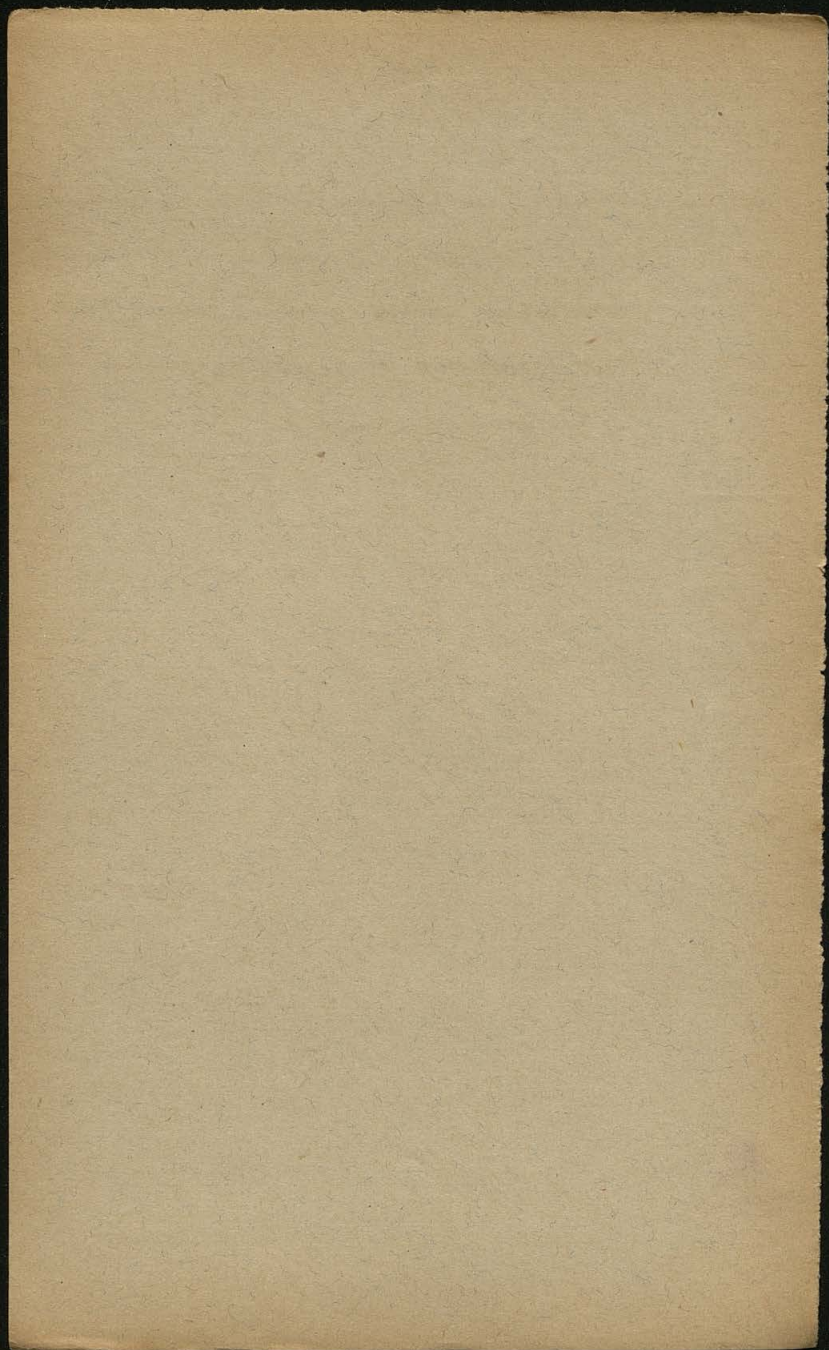
Relief-u. m. y-ów rum. praw. płaskorzeźba
w Szymaszdobu wielki relief z cynku Mon-
tiego, wyobrażający kanonik rozdający
dary "E. Lipnicki" L. lwow. 85. 141. 2.

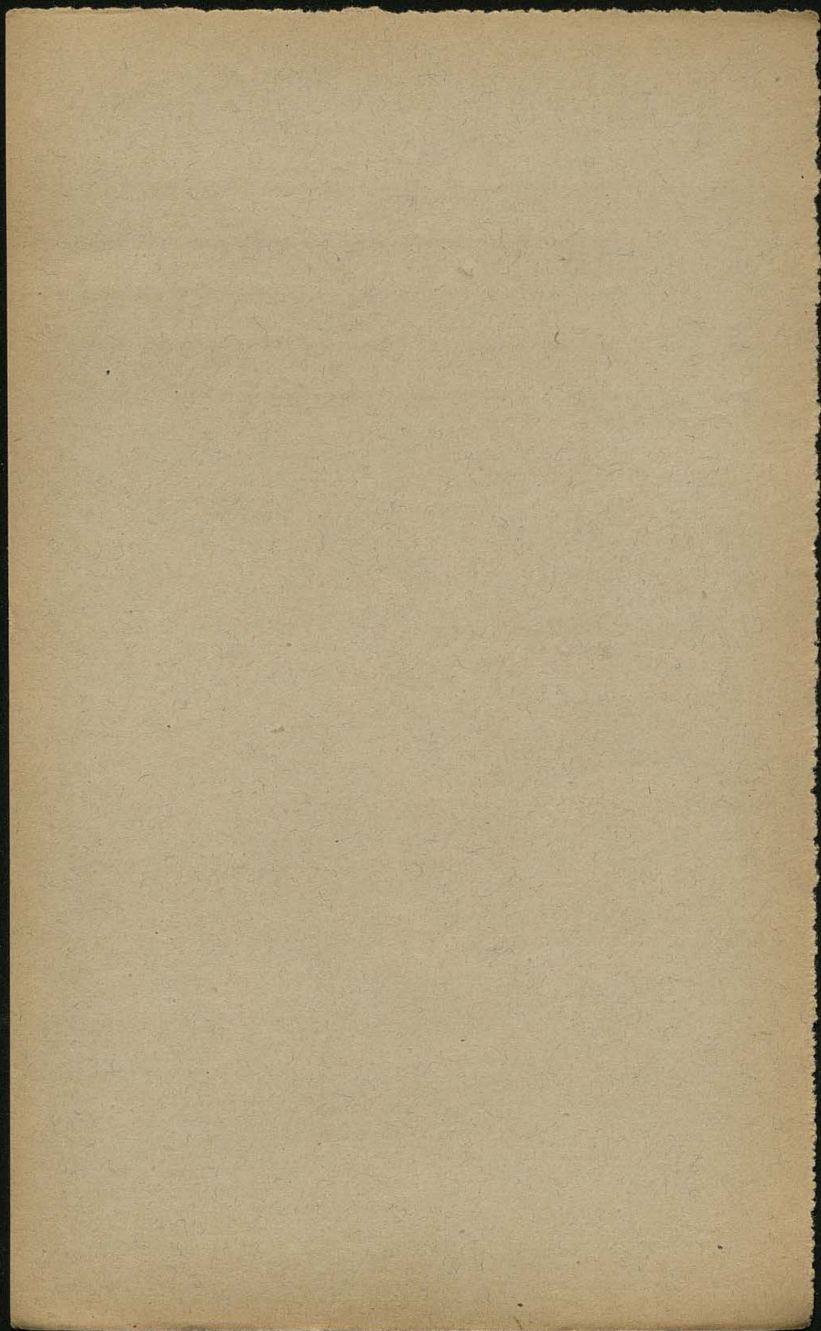
Religijny-a-e z mowiq o ~~pis~~ autore: pisarzy
o religji, lub o artyście: bierzmy na
tęże swoich utworów przedmioty reli-
gijne „Leon wykwatał się na reli-
gijnego malarza” J. Kras. 73. 218

Relikwja ruyk - a. m. ki-ou um. król. maty reli-
kwjara „Wszak to ty pona relikwiaruyk &
rana masa codziem nosic od pani do pana.?”
w. Pol 1. part. ketm. 41 „Od któci nie bo z akti bab-
ki relikwiaruyk” ib. z. 4.

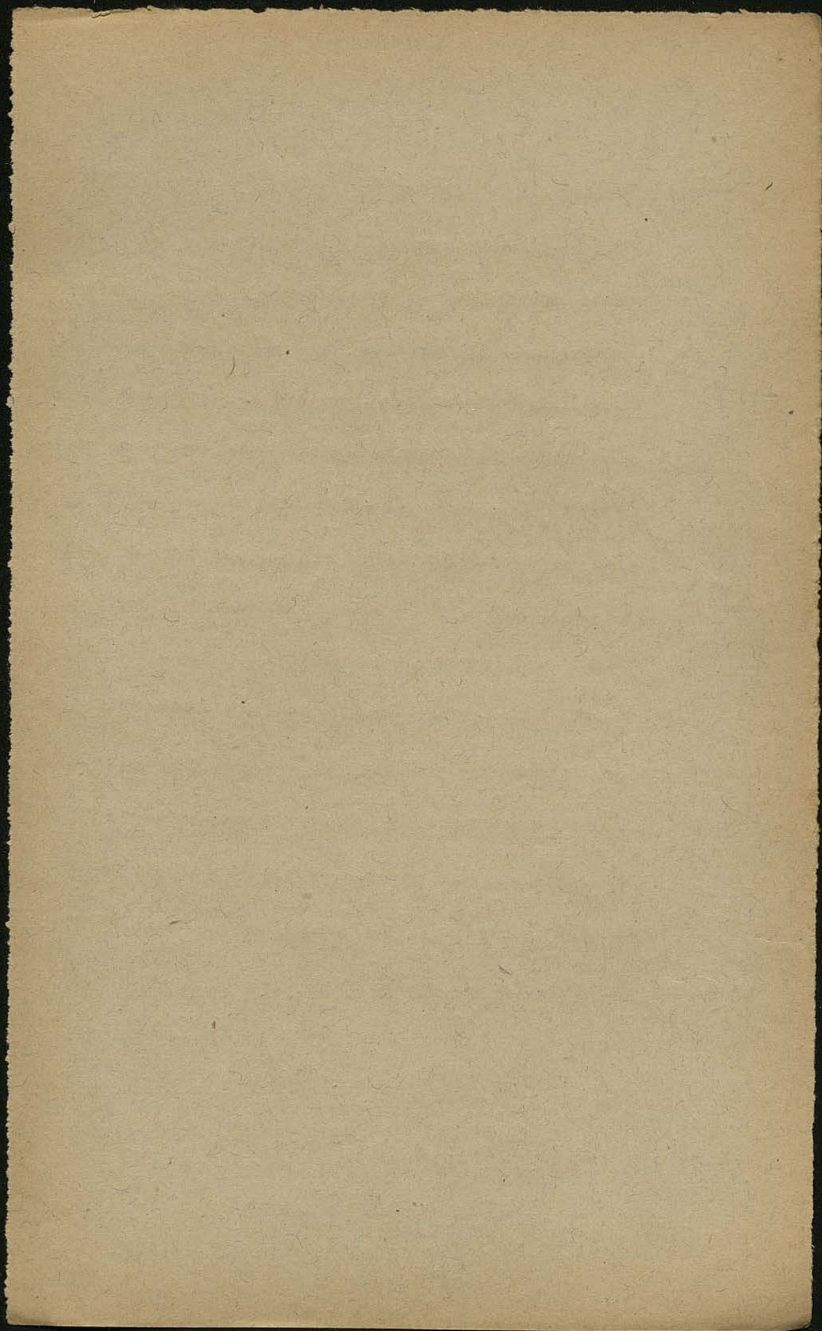
Remedium nicodu. n. Dja-dio um. wyprax Taciński.
porp. lekarstwo, ratunek, pomoc, środek
na co. Przy takich nieartwiciach na-
szych jedynę remedium jest preferan-
sich " J. Zachar. Dies. lit. 2. 658.

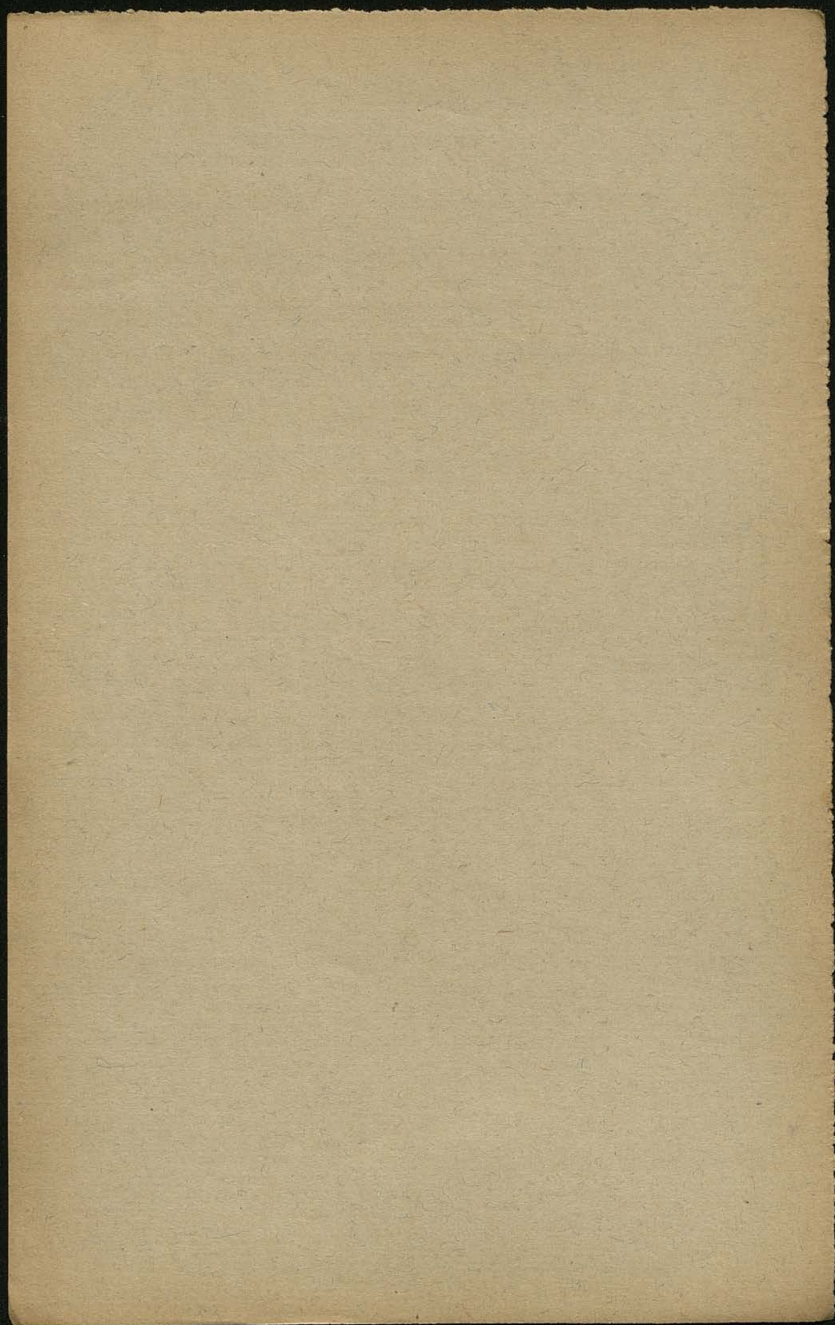
Reminiscenja - ji. i. cje - cyj. um. tai. reminiscencia,

nasunizie panizci cregos dawno stvranego, prebrannitego - mysl jakas, melodia i t.p. powtorzona prur autora lub kompozytora z wtarnymi dawniejszymi albo wi. cudnymi niezdy rastyvranymi „Reminiscenje zimnykh piesni, prur Teof. Levartovixa” Rusk. lit.

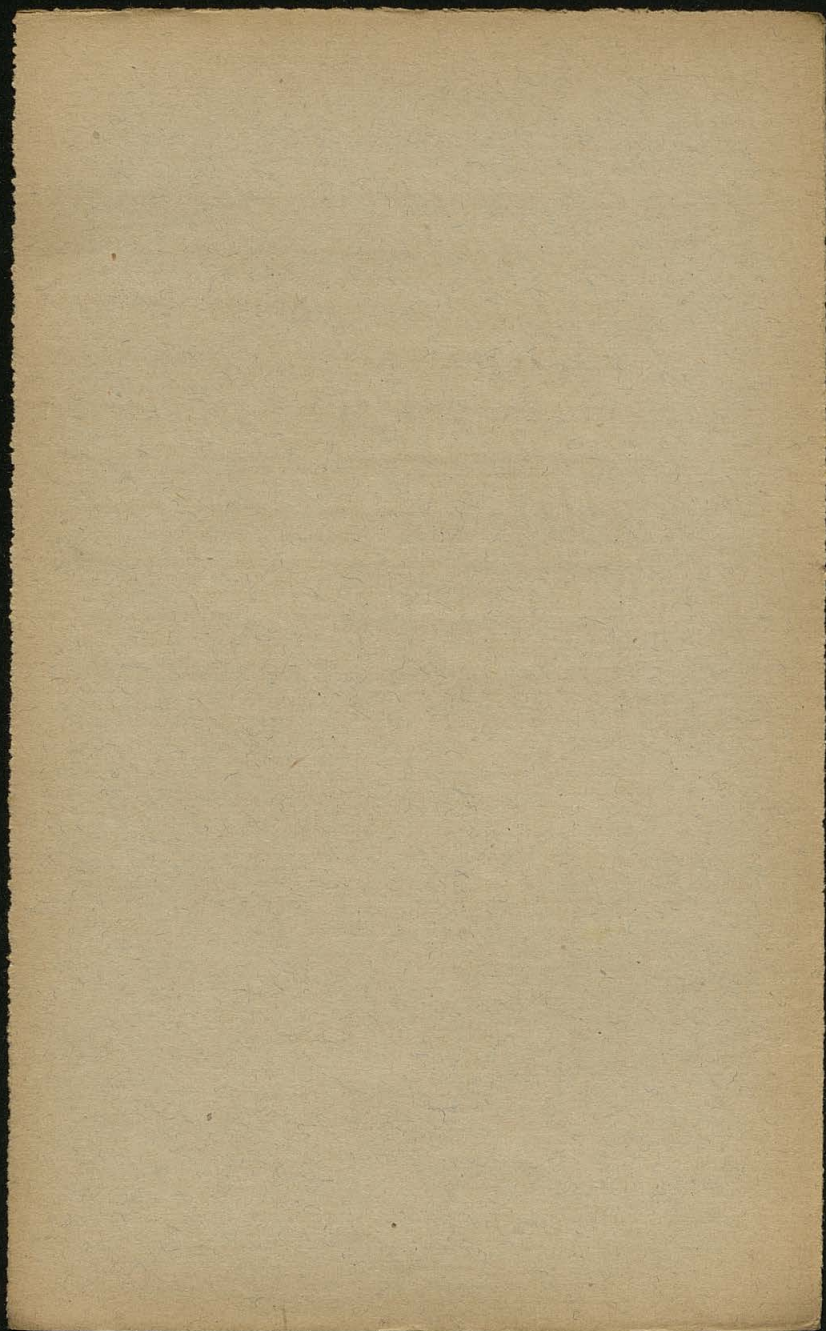
1875. n. 13. „Preprawadivny tak postai glavnuu konicnuu vedlug recepty farsy prur tray ably, vygotovavny ja w retovcie autovskiej fabryki w esenciji dlovipu wtarnego onyginalnogo i z waporami reminiscenij, wazyshye sig to, crego autor pragnejt” Rom. Solin.
9. mar. 1885. 33.2.

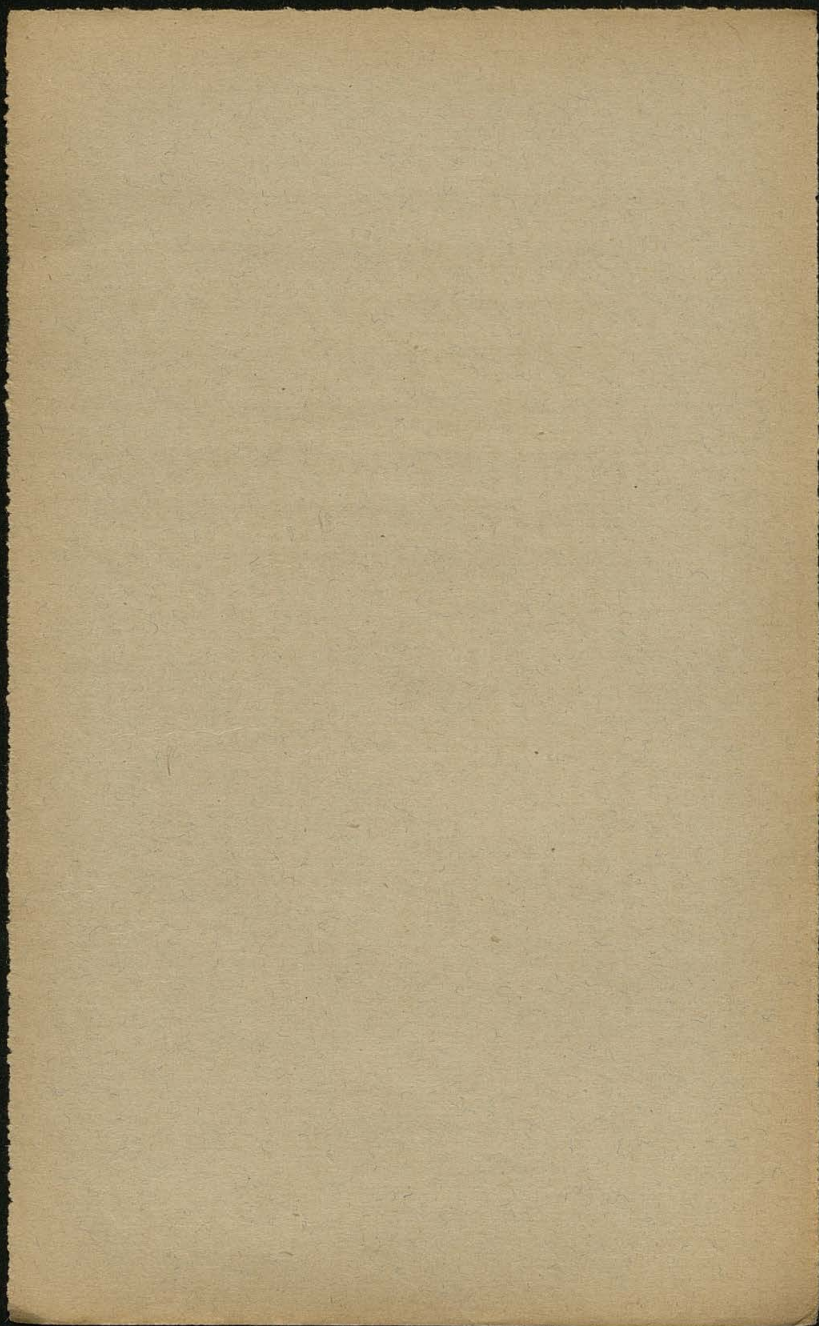
Remizowy-a-e, od remiza ptaka „Alboi owe
klumiska? każdy o tem wie dział, że
mily to remizowemu grzańdnie Caerwik
si dział” W. Pol 3. 154.

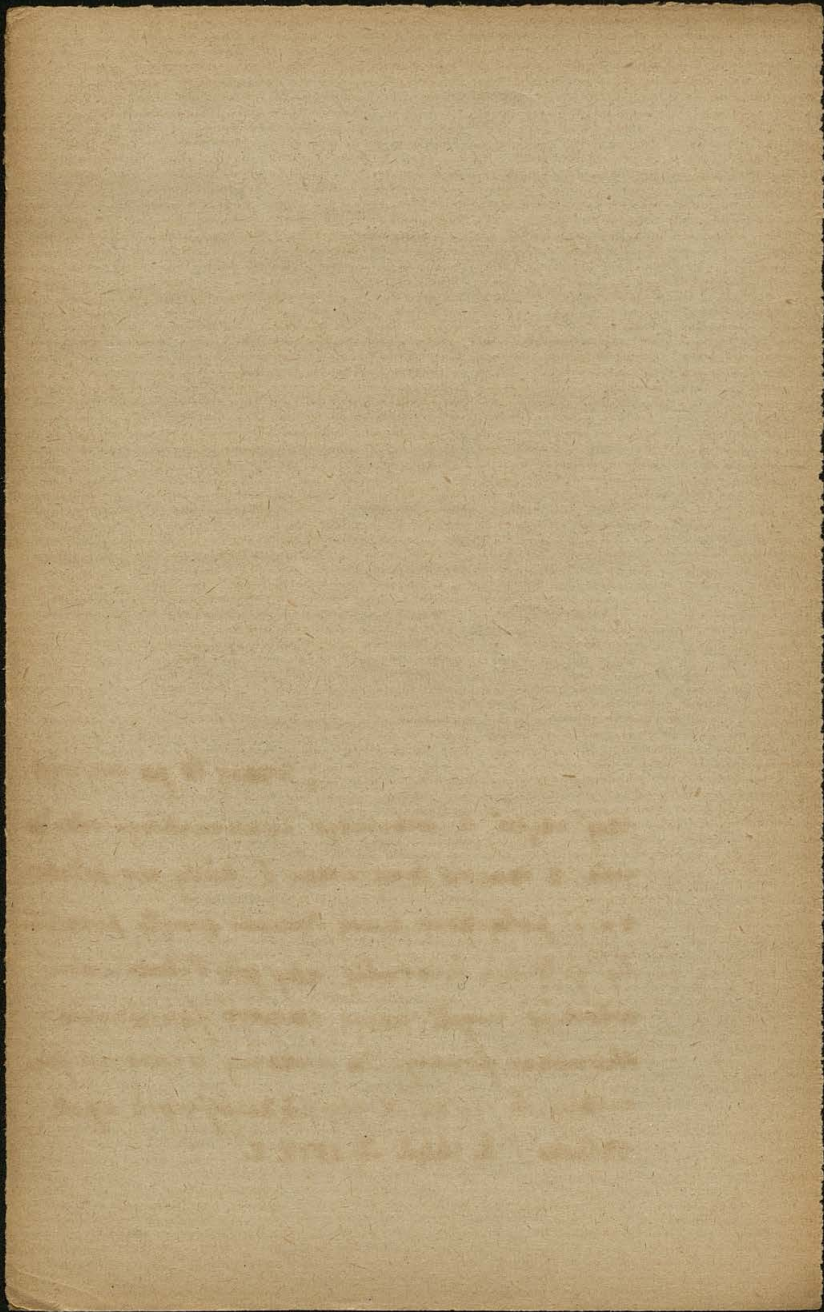
Rendez vous wyprai. franc. Randemu niemdm. n.
 umowiona schadzka, daw. krok "wykwadł
 się z parku na czute rendez vous z pan-
 na..." J. Kwart. wiek 1878. 17 "Silmuj się, pa-
 nie Anaclecie, 'kousa twoja z adiunktem
 data sobie randemu" J. Kwart. 10. 249. (1) gło-
 wnie tyce się schadzki intymnej, wybrał to
 miejsce na schadzki ze swą bogdaną.
 Rendez vous zwata odkryte i przywito do
 gwałtownej sceny" G. nar. 1885. 128. 2.

Renegat - a. m. ci - tow um. Lu. re-negatus &
 odstępa wiary, przekonani, opinii po-
 litycznych i t. d. „Nie wiem dla czego i
 skąd, w kolebie już starem się renega-
 tem tradycji rodrimych.” J. W. W. 2. 16. 83.
 „Lava» tedy renegaci od partji general-
 skiej pusćili skumencie pomiędzy swo-
 ich że wistochi umychnagł.” P. J. Dyk. Ost.
Sejm. 2. 52.

Renesans - u. m. bez l. um. franc. renaissance,
 odrodzenie, ^{u dźwięk} ~~na pole~~ cywilizacji: human-
 nek humanistyczny, jaki nastąpił po
 ciśnięciu średniowiecznej, w utworach
 sztuki, styl wtaśmny tej epoki „Polska,
 jak cały Lucebód, biewe udrzeń w stylu
 wielkim powiecie duchowym, który w
 dźwiękach cywilizacji narzyna się huma-
 nizm i renesansu” L. Depic. ckwid.
 wilm. 11. „Kaptica ta w stylu wtośkie-
 go renesansu, wadobowa jest freskami”
 S. Lwow. 1887. 148. 3. „wony to po najwiel-
 nej części z wizerunku francuskiego odrodze-
 nia, z czasów Franciszka I, kiedy cerki kletu-
 wa i potężnie z nią douwne spręty poru-
 ty eptyckie kwatuty, aby pod tchusiem
 wtośkiej myśli, nowe, wawero francuskie
 stwarzali formy. Owo wozem renesans fran-
 cuski, to jedna z najpiękniejszych epok
 sztuki.” K. Chęd. ib. 1888. 8.

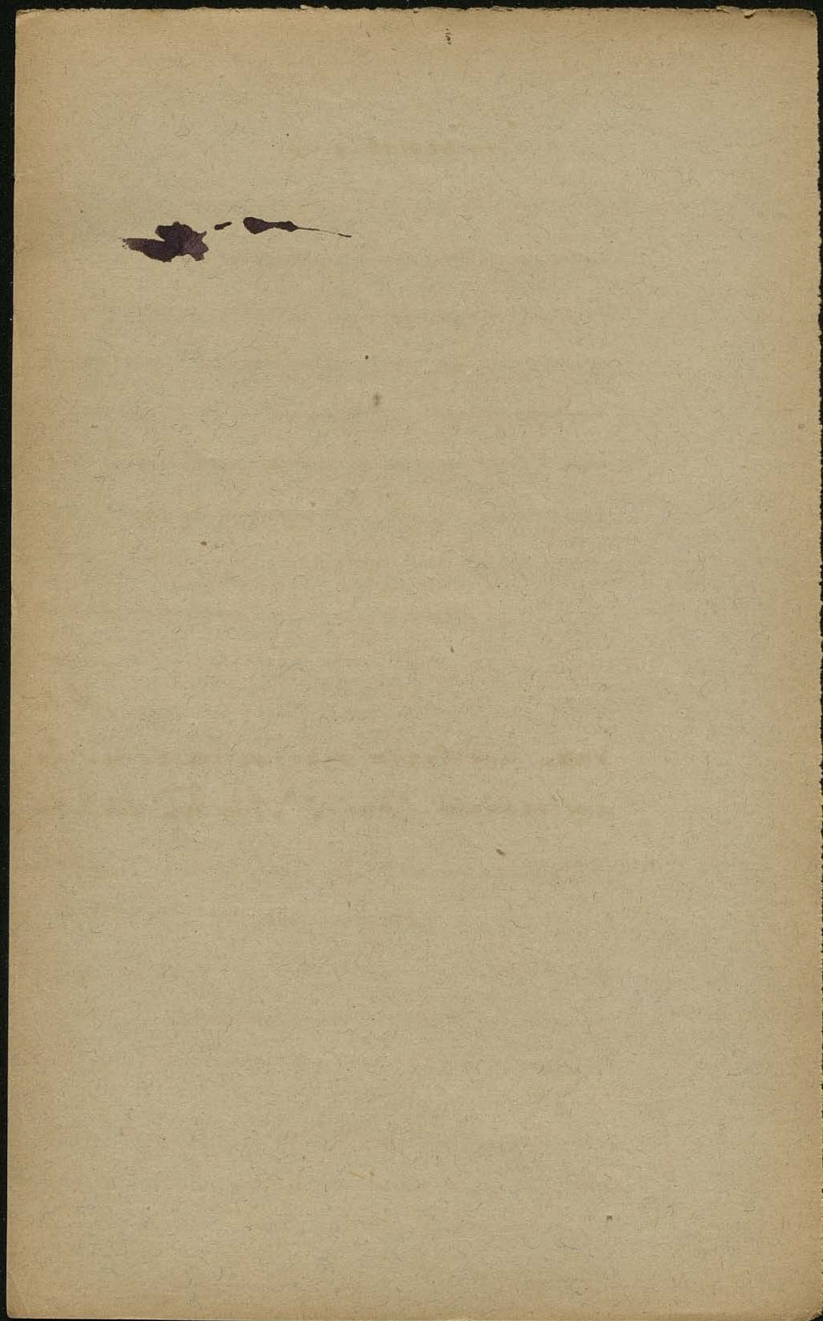
Reńszczak-a. n.

Reńs-a, Rynio-a. n. nie-ów um. posp. Galic.

reński, stoly reń. austriacki. Na kon-
kurrie kwakowskim palusz obrosnięty
w reńie rdolyli Anwayca Emigrauci
amerykańscy. "Dias. lit. 1. 302. "Wszak i
na tym padole ptaku żyje się wieńcie,
dopóki są reńie!." ~~J. Mark.~~ Ah! reńie, re-
ńie!.. gdzie wy jesteście? "J. Mark. Tyg. 21.
2. 7. 211. "Mas rynia, ale jak miś osukas,
albo piemiędre prae pijes, to cis dopiero
ostęplujes. "Wt. L. Auck. Obv. dram. 126. "A to
vax.. suadstawia rekę / reńszakaki. - Za-
siewerabiaty stonie?" A. hr. Fr. Dietz 8. 48.

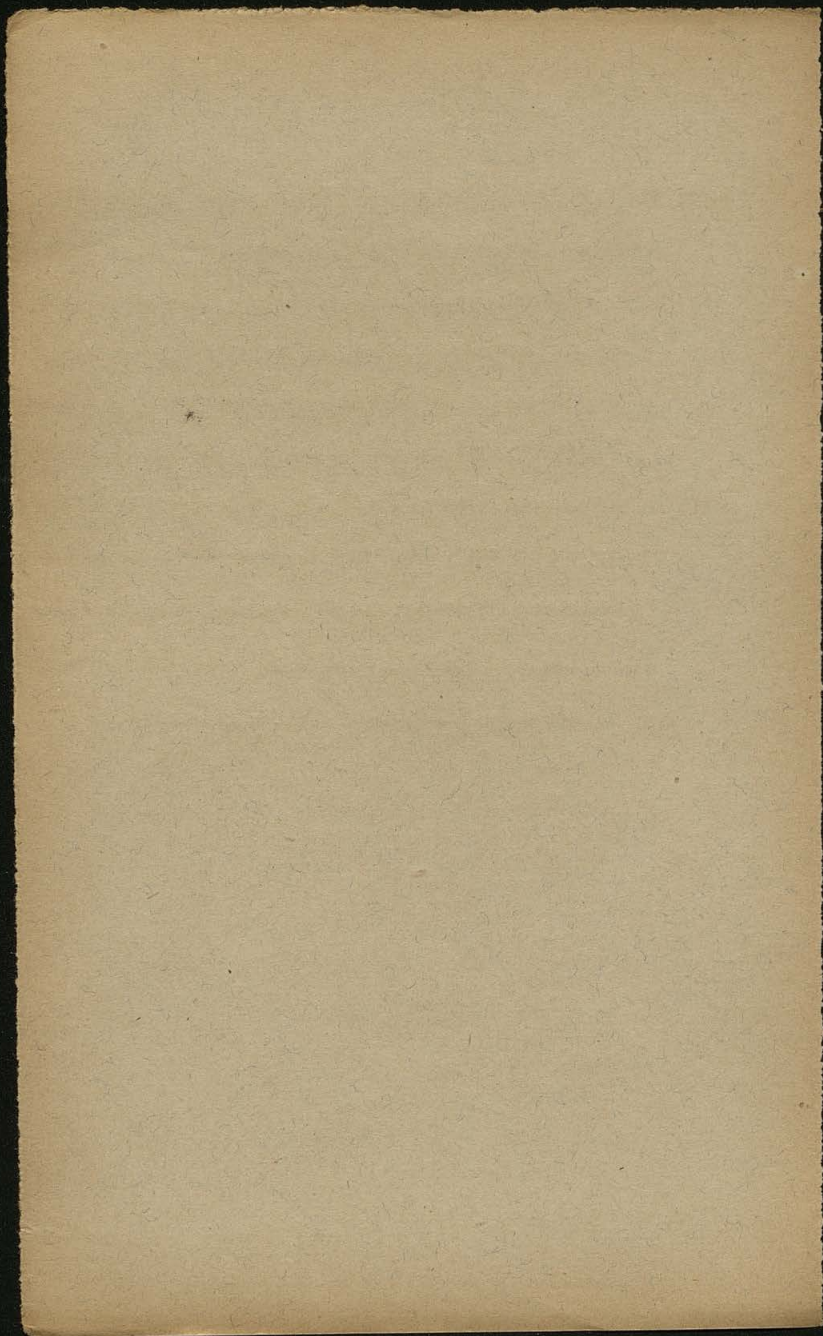
Reński-ego. subst. m. stoly reński austriac-
ki, gulden "Przemienita jej reńskiego
na wzrostaki" Elp. Mto. i Skawy 2. 135. "Gry-
wedt tu a mypla, katatania ty sprawy
kilkunastu reńskiemu." M. Bat. pans. Dia-
dy 94

"Był tal na biedakow i pivato w gara-
cie, sie było poweto tyryze rynioń wy-
stko dochodu" M. Bat. pans. Dia. 100

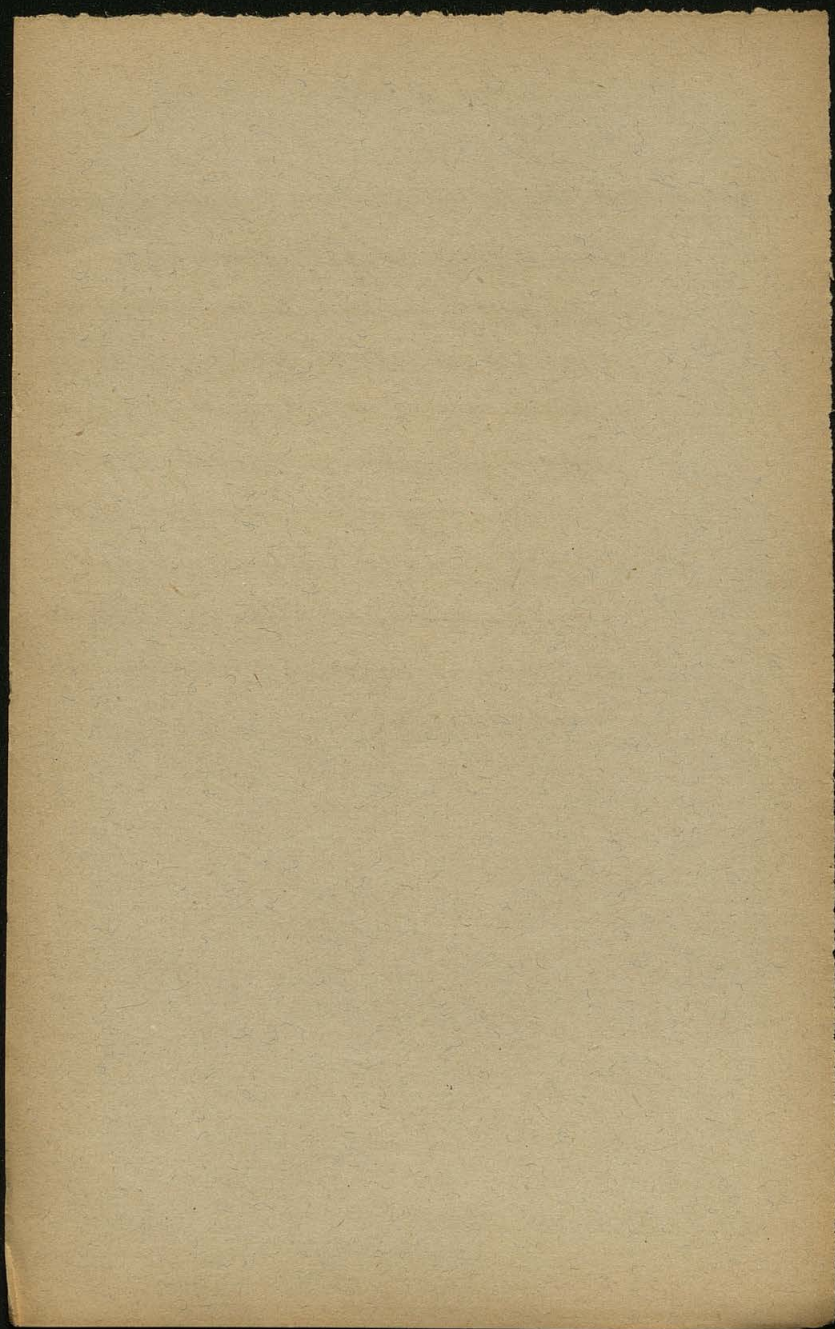

Fest w Ory.

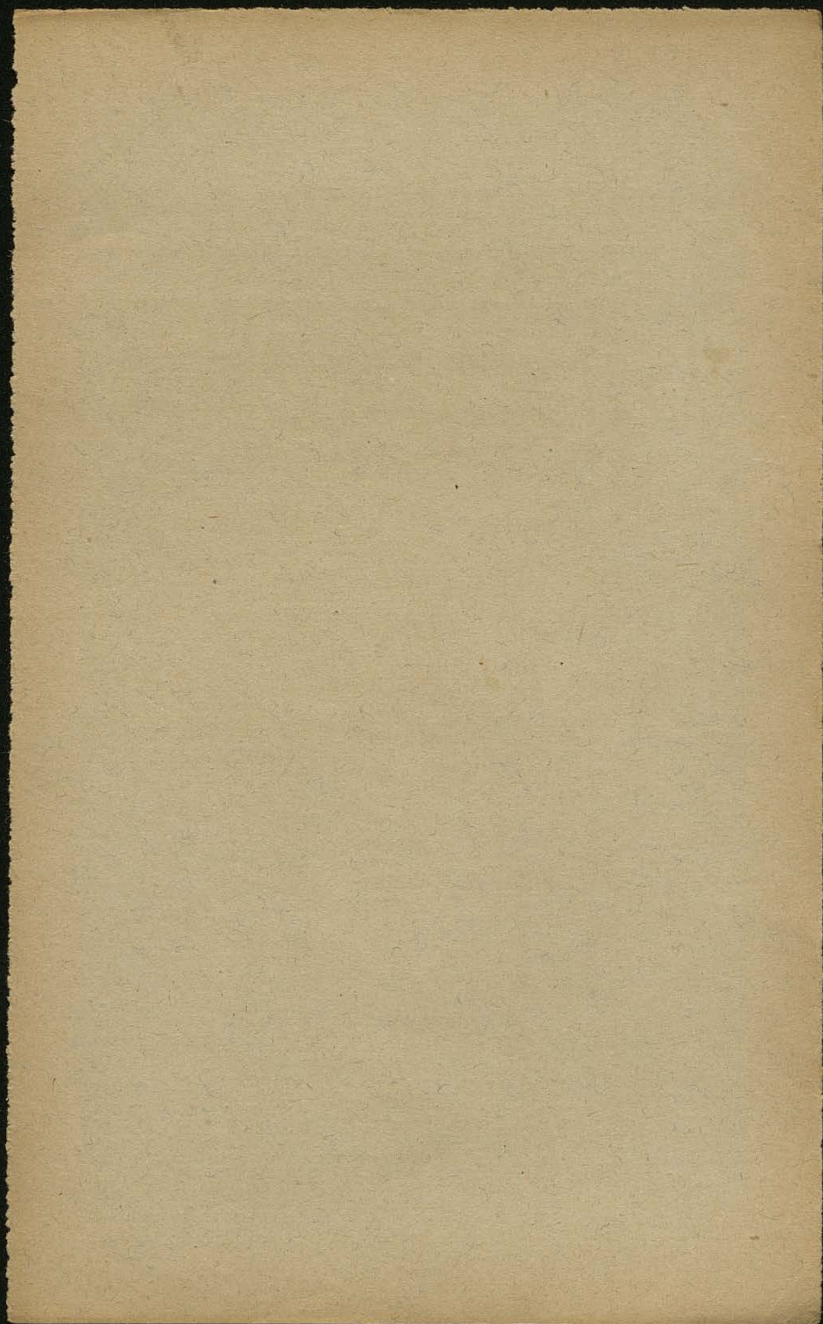
Reputacja - y. r. my-nom um. franc. renommée,
 reputacja, rozgłos, sława, dobre imię
 „Interes ciekawy, więc go się podejmuje, bo
 imię w starości takich potrzeba ięły sobie
 i renouez i kiereń rozszerzyć” J. Kwarc.
 31. 144. „Była to chwila gdy ludzie z cy-
 wizmem dowabiali się piemiędzy i re-
 uony” S. Dat. Nad wod. Dun. 58 „Kuciam
 lekawy, który w ten sposób robili sobie
 renouez, udaję kregumie kazytych, roz-
 rywanych” M. Dat. Dia. um. 222

Renomowany-a-e, ^{wielu} mający renomę, głośny,
 który uzyskał rozgłos „Fakt o korowus do-
 bijali się kwakowenci, ludnie w wyśko
 bogaci, renomowani, znaczących radów
 i fortun uśmiatych” J. Kraw. Tyg. 21.2.5. 315
 „Patronowie nińskiego wędru występowali
 się renomowanymi mecenarom” J. Kraw.
 64.12 „Miejscem pośredzeń bywał pe-
 wien renomowany skład win i towa-
 rów koloryjalnych w miasteczku” W.
 Gou. Kulle 1878. 230.

Reński-a.e, wartość reńskiego austriackiego
miejscy „kupa austriackich dukatów wy-
sypał na skót... na wierzech garści tysięcy
reńskich biletów” J. Kraw. 2. 33. 186
„Wsunęła jej w rękę reńskowy papier-
rek” Elp. Mł. i Sta. 2. 134.

Jest w 57g.

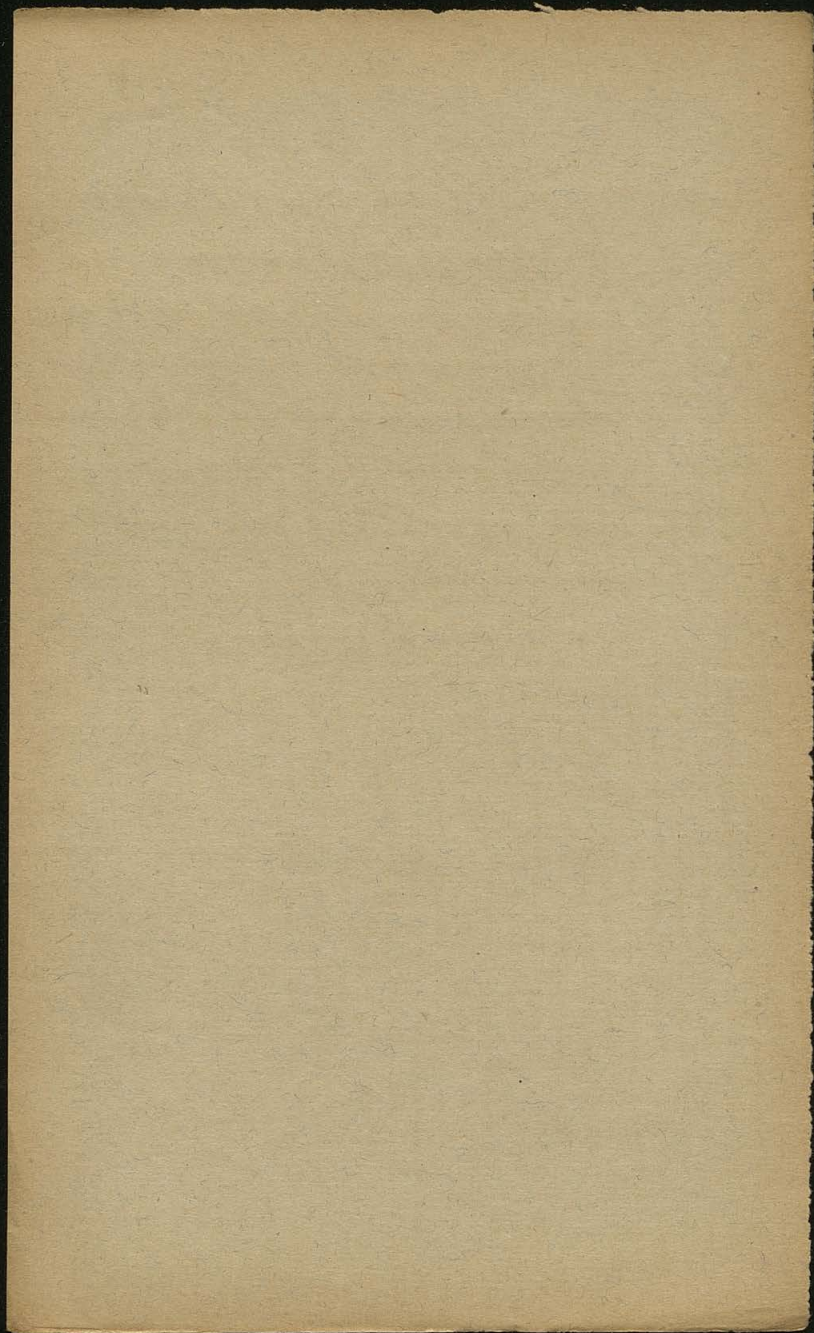
Renta y. z. ty mu. franc. dochód od kapitału
tegożego t. j. nie znajdujące się w obrocie
np. handlowym, przemysłowym i t. p. & post.
ogólniej ~~to~~ wszelki dochód.

Rentowaci nie st. zaim. przywóci' rentę, do-
chód, optacai' nie

Rentoway a. c. ryżkoway, przywóci' rentę
dochód „ Na tegoż pieniądze i kilka ren-
towych udziałów w fabryce cukru ” A.
Wilcz. woty rob. 38 „ Rędzianay fabrykował
papierosy na sprzedaż: jestto ~~to~~ tegoż ro-
bota i rentoway ” Id. Tyg. powr. 1880. 483.

Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines.

Reperowai at. ruje st. w. ndkn. Wyreperowai,
kreperowai dkn. lepiej brami niż re-
 perowai, a tai. reparare, „Myślenie,
 gdy nam samych wróconym zostanie,
 obrócić groza na murów wyreperowa-
 nie” Ad. Mich. 3. 316. Podreperowai dkn.
 nieco, częściowo poprawić, „Majtek cho-
 ciar nadwrażliwy trochę, łatwo było
 podreperować porogiem” J. Dziwki. 3. 22.

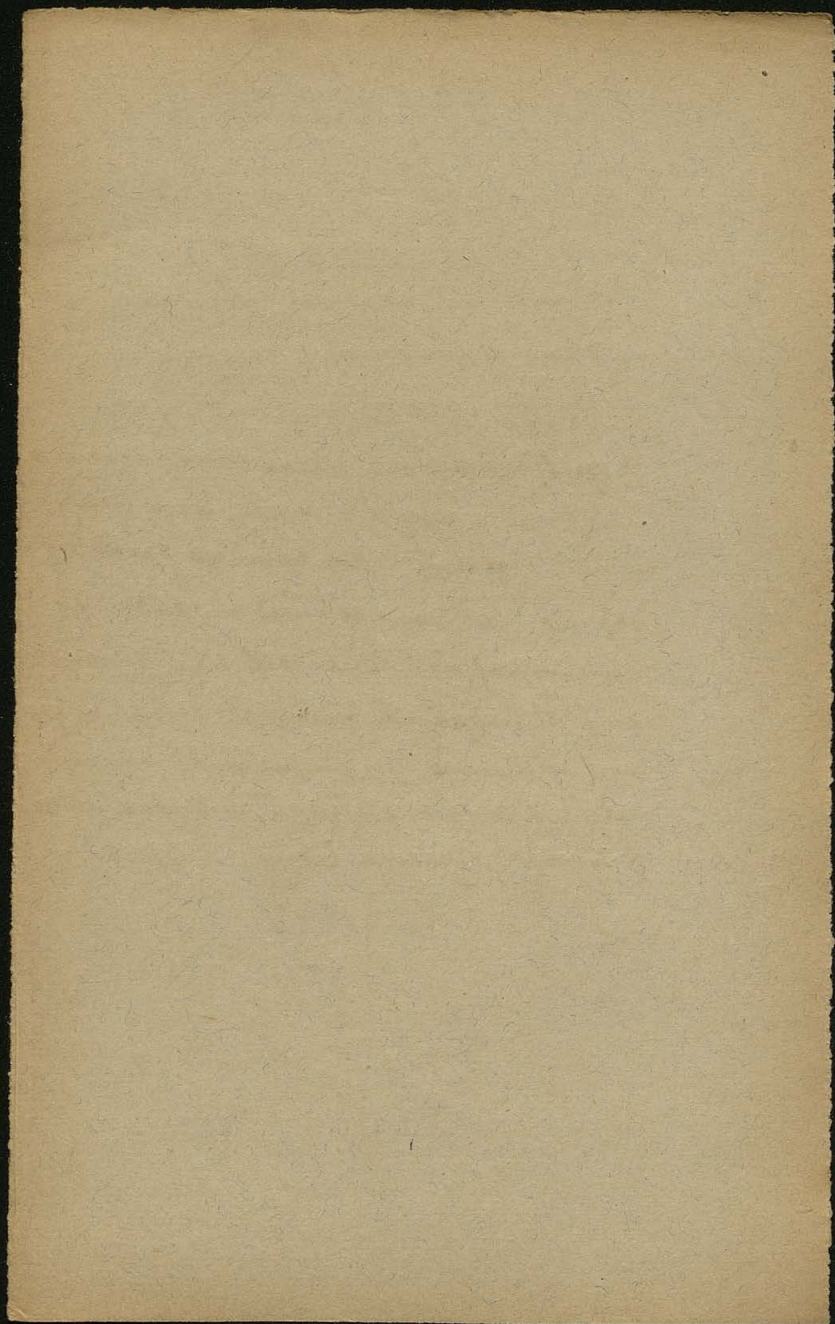

Repertuar - u. m. vy-ów um. w Galicji Re-
pertoaru - a. m. re-ów um. franc.
 répertoire, z lat. repertorium; teatr,
 spis sztuk do grania - porządek gra-
 nia, przedstawień na pewien czas, up. na
 tydzień - kapas, zasób, rodzaj sztuk pe-
 wnej sceny lub artysty który je grywa
 „Jeżeli mamy zapisać i repertu-
 aru nowego sztuki dla naszej sceny,
 to w każdym razie braci je trzeba z
 repertuaru tych scen, które zostały
 wierne zachowane w całym sattu-
 ki” Echo 1877. 39. 1. Fejl: „Podniosły styl
 catholique myklurowo... już dramat niez-
 tnie jest widzianym na scenie, a co do-
 piero mówić o tragedji!... parodya jej
 miałyby jeszcze wolne miejsce w re-
 pertuaru” Quis Słowo 23. 155.
 „Dyskya dla kobisty, której repertuar
 nie pozwala ucieszać się do niewy-

nej charakterystyki, jest jedynym in-
strumentem, z którego wydobyć musi
wszystkie motywy psychologiczne przed-
stawianych postaci "Wt. Drog. Tyg. powieś.
1882. 76. /: jej repert. ... charakt. "Drogi")

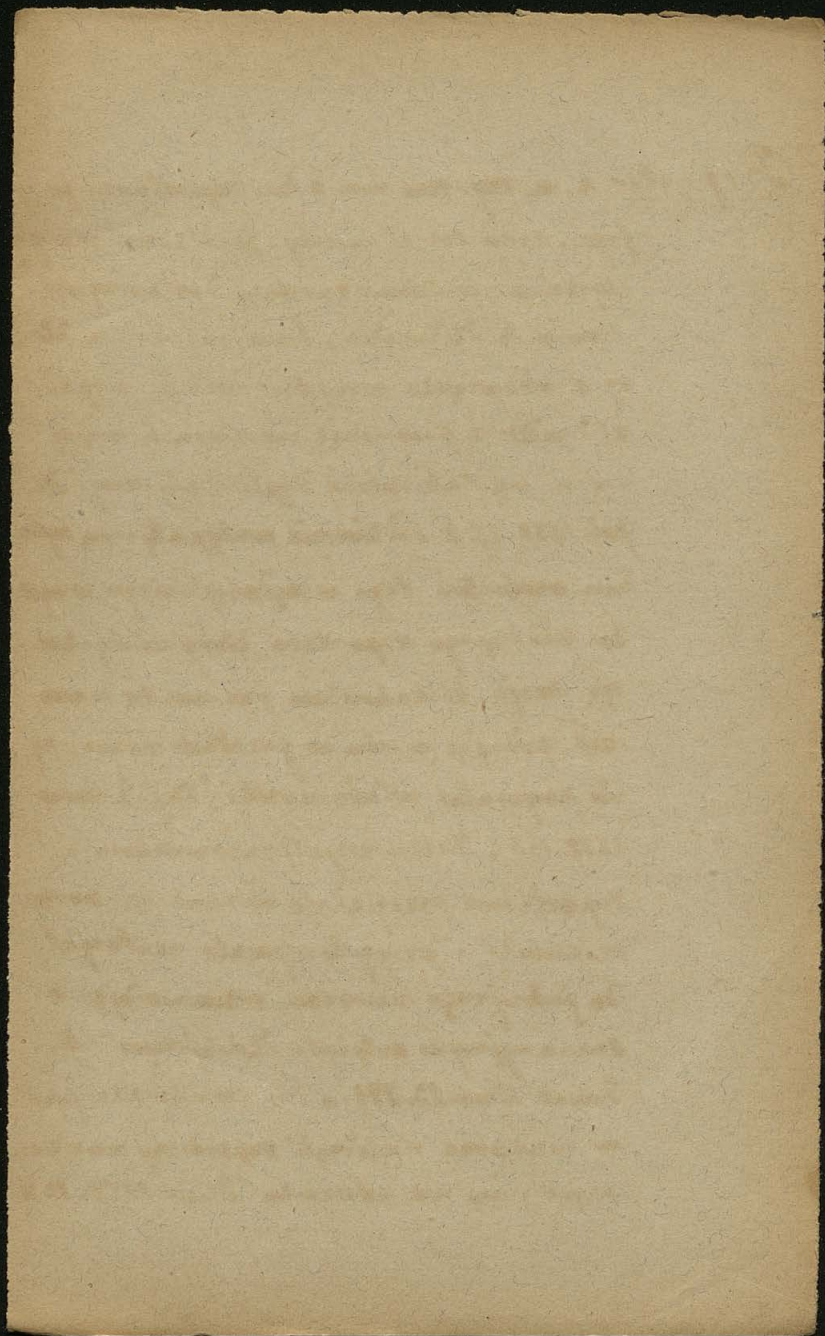
Repetjer-a m. ry-ó m. zegarek kirows-
kowy bijący godzinę za uairwiziem
sprawny „Naxajator strajmata pre-
stiośnie emaliowany repetjer z Tai-
curaksem weneckim” An. W. 5. 22.

Repetjerowy-a-e nazwa nowo wynalezio-
nej broni palnej z systemem rewolwero-
wym „Z uzbrojeniem armii w karabiny
repetierowe, rząd niemiecki spiera się
nadzwyczajnie” Wieki 1887. 1. 1. „Jednocze-
śnie z wyjardem generała Férzon na gra-
nicę wschodnią, przytapió do uzbroje-
nia wojsk tam stojących, w karabiny re-
petierowe systemu Lebel’a” ib. 234, 1.

Spisawadawca

Reporter a. m. ray-vow m. z tae. reporture, po
 fran. reporter st. anancy: powtarzaci racy
 styczenie; w dziennikarstwie dostarczyciel
 nowin do dziennika „Frois. reportera, kto-
 ry z obowiazku w wyzstie notuje „wygad-
 ki” milt z pewnoscia nie zwraca wiecej
 uwagi na taki obiad dyplomaty czny” Dz.
 pol. 1888. 27. 1. „Dziwnie antypatyczny byla
 mu osobnosc tego wazdobylniego, wyzst-
 ko wiszkiego reportera, ktory niedluzwe-
 cja swoja kilkakrotnie jwa mu sie nawa-
 zil, podajac o nim w gazetach roine, wy-
 sto prywatne wiadomosci” Haj. G. luvu.
 1889. 163 „Kilku wspolpracownikow i
 reporterow przegladalo wtamnie wieczorne
 dzienniki i przygotowywalo material
 do jutrojnego numeru, rozmawiajac o
 sensacyjnym artykule „Dziwajny” M.
 Pawel. Bluz. 23. 349. „Sto dwadziecia par
 w maxurze naliczyli reportery nijsw-
 nych pirm na wieczorku” Dz. pol. 1888. 41. 2.

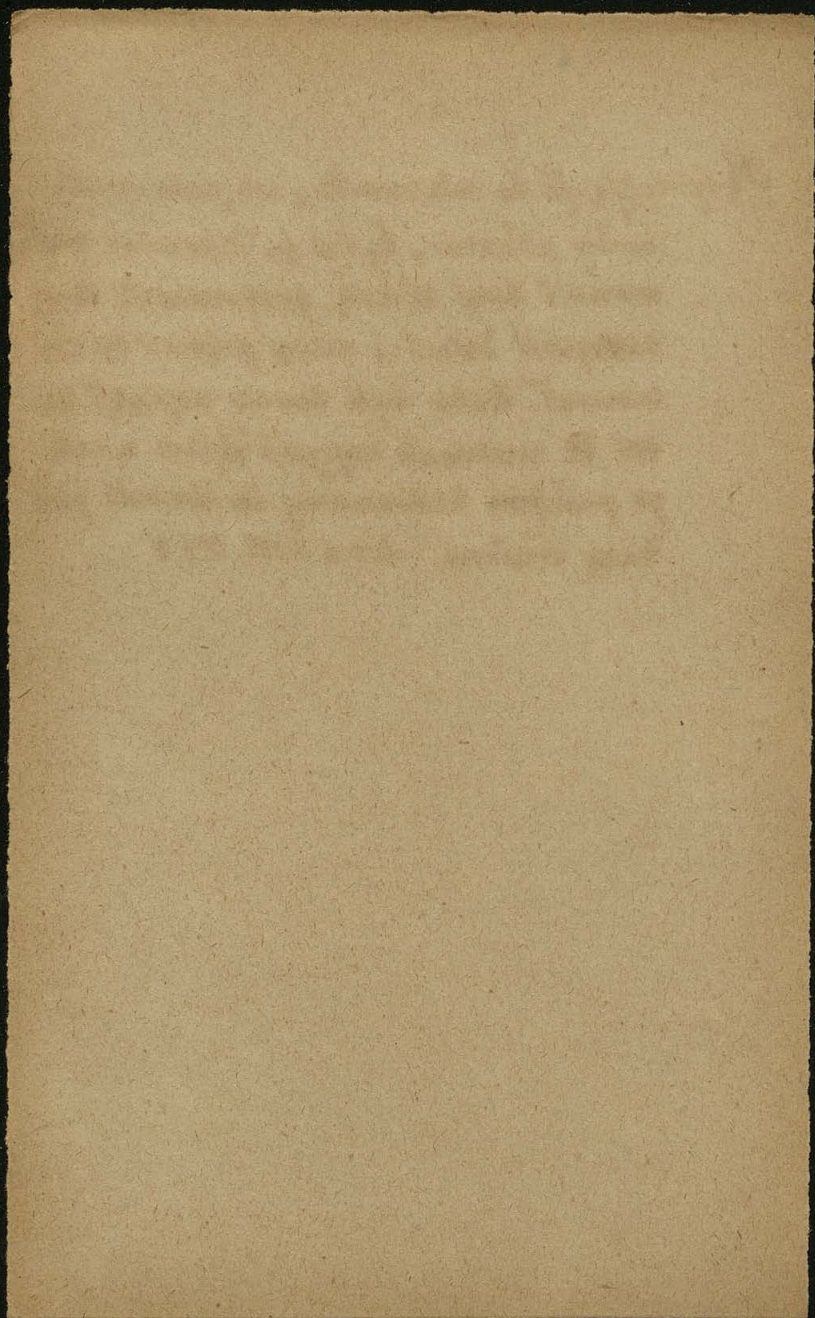
Reportersja - j. z. bra linn. rajznie fach, ob-
 wiązpli reportersio - wosri. sbiow. repov-
 tery. Na brak sensacyjnych wiadom-
 ści niniejsowych w ostatnich dniach tygo-
 dniach nasza reportersja wskazała iż nie
 potrzebowała. Mieliśmy samach samo-
 bojory utrodego poumytowa "Gris Nluru"
 23. 322.

Reporterski - a - ie, ty wazy się reporte-
 row, reporterji „Młody jakiś wstowik,
 z wywarung niniejsz pilszcia redakcyjnego,
 któremu dopiero wykluwają się reporter-
 ski piórka, w rudi do gabinetu M. Genral.
 Nluru 23. 349.

„Reportersja balowa kanotowała, że na
 tym balu, pamienskim" było więcej myśledek
 niż pamiem" Wiel 1888. 30. 3.

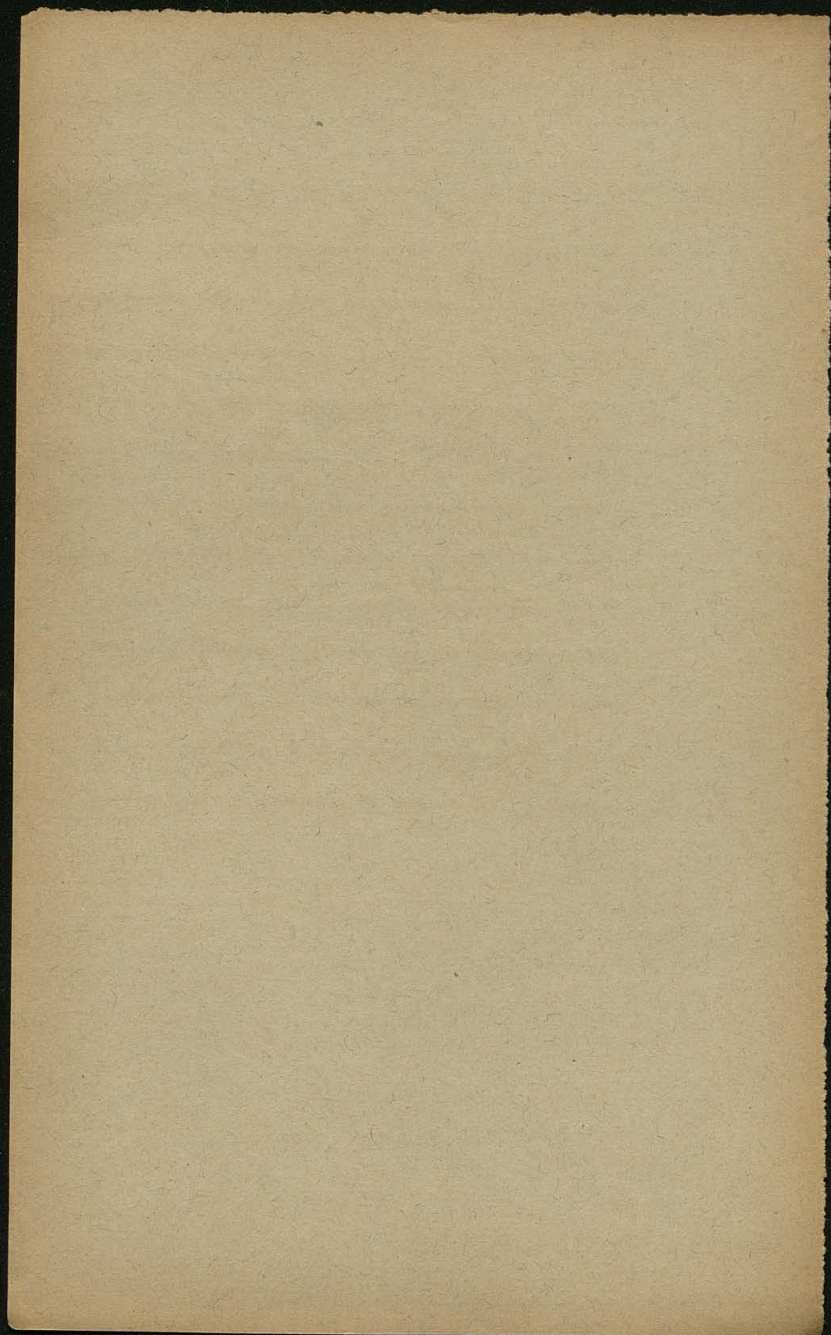
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page.

Represja-ji: 2. ukawanie, nie puszanie
 winy p^otem „Kydzi po dawnoemu wip-
 nowali kraj lichwaz, profanowali Hostje,
 zaxypowali dzieci w wielki piekel i t.p. Lud
 smuwał, trzeba byto krowa represji. Ka-
 rol VI nawerwie wygnał kydaw z cate-
 go państwa zabroniwszy im powrotu pod
 krag siriensis.” Wien 1886. 152. 2.

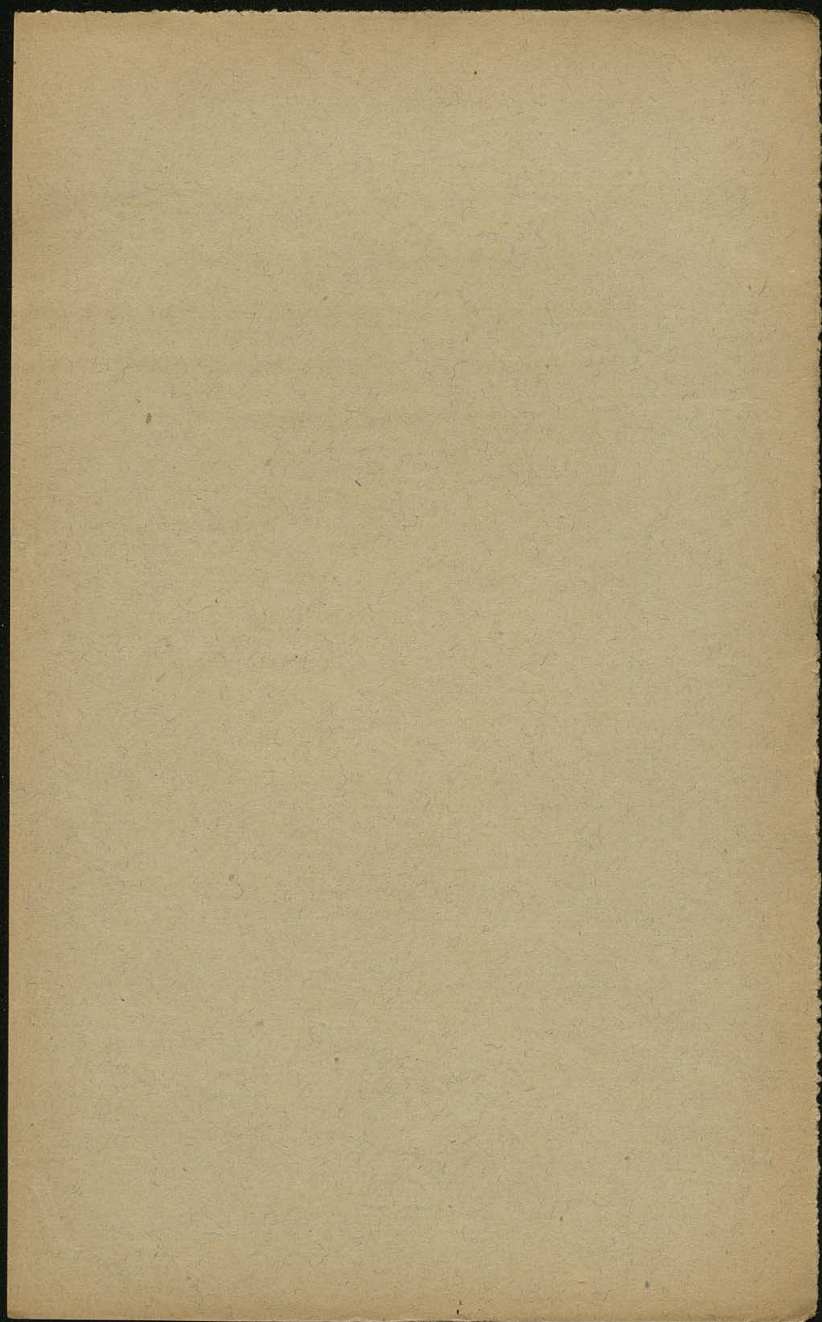

Jest w. 609.

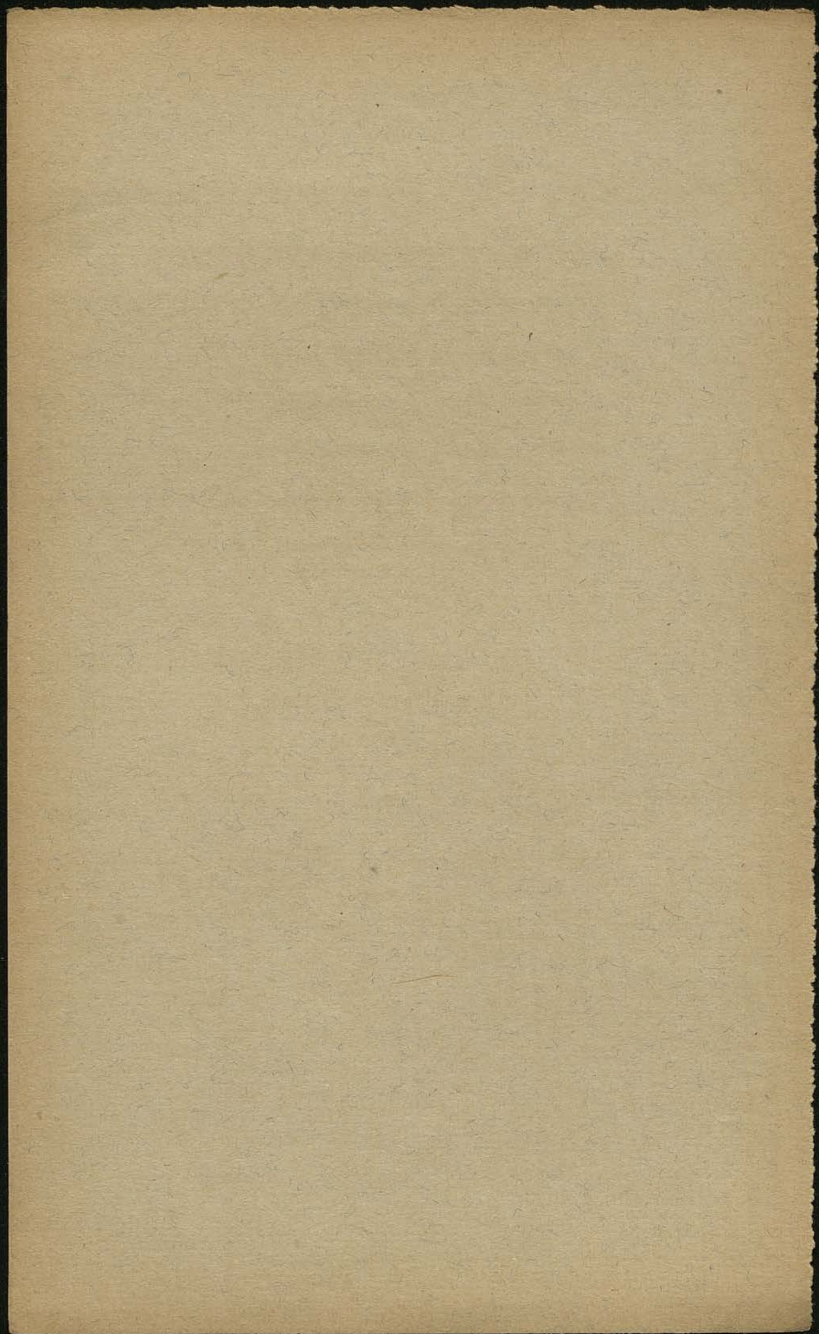
Reprimenda - y. z. dy-mend um. franc. répri-
mande, nagana, upomnienie, bura,
wymówka mejsza charabler strofowania,
zgronienie „Do każdego z nich przemi-
wi jego językiem, wypali reprimendę.”
J. J. Kwam. 71. 87 „Nie mogła stawa powie-
dzieć, ręką potem nie nastąpiła reprimen-
da na każdy głośniejszy śmiech albo
ruch nie salonowy” A. Wilk. Łot. 1. 106
„Mógł się spodziewać porządnej od po-
towicy swej w drodze reprimendy” ib. 150
„Że to potem dostatek od niego reprim-
mendę, aby się radował ze słowami” ib.
174.

Republika - i. i. ki - blik um. Tac res publica,
republica „Pan sędzia Lubelski,
diedzi na Babinie... jak Statou sam so-
bie republikę stworzył, ale w tej repu-
blice sato wrystho opakiem "w. Pol 7. 12.

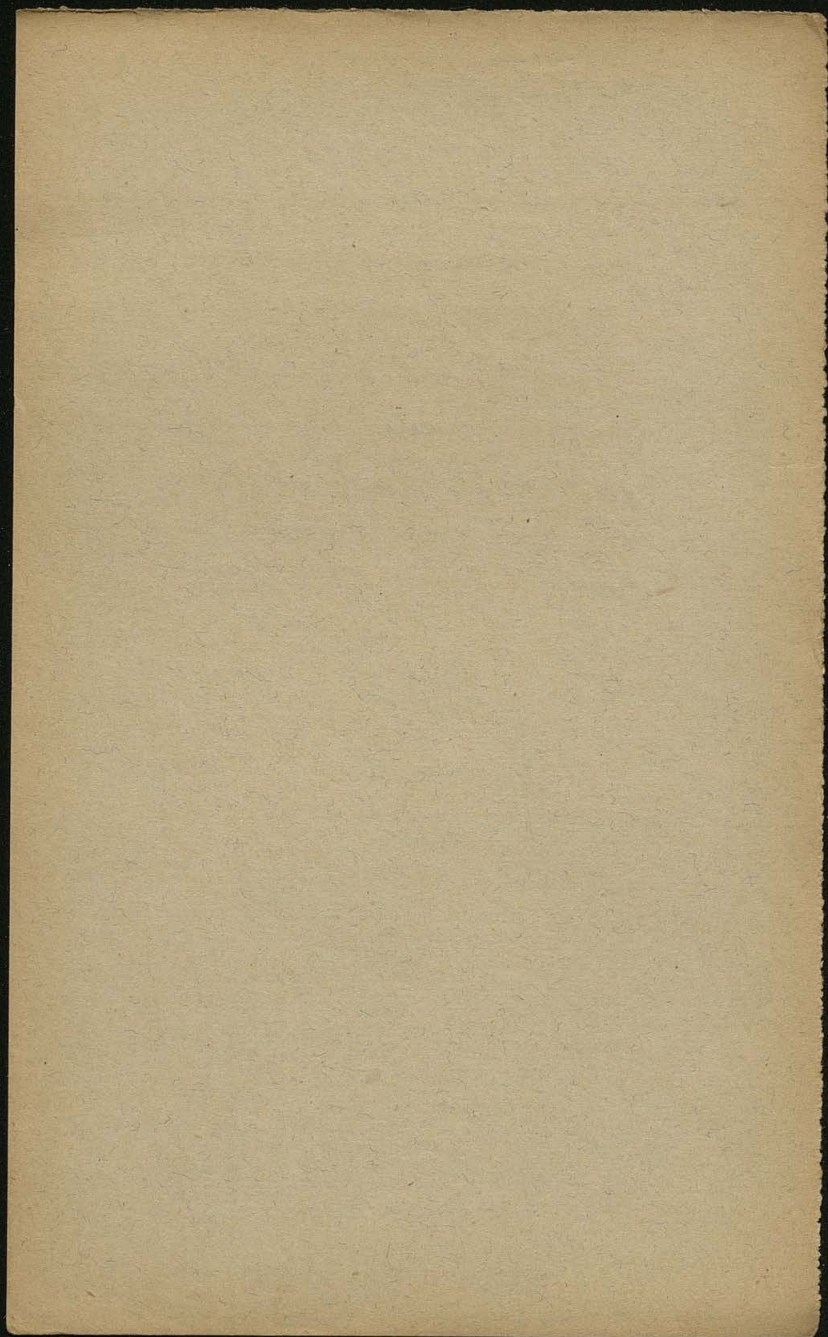

Reskrypt - u m. ty v. ta - ois m. tar. rescriptum,
 pismo monarchy lub wyisnych wladz
 rzadowych, zawierajace rozporozdzenie
 z poleceniem wykowania takowego praw
 w tabke niwie „Młody Drühl miał lat dwa-
 nasćcie... król reskryptem swym dodać mu
 wieku, aby mógł rozpoznać urządowa-
 nie.” 77. kwart. Sita war. 1. 28.

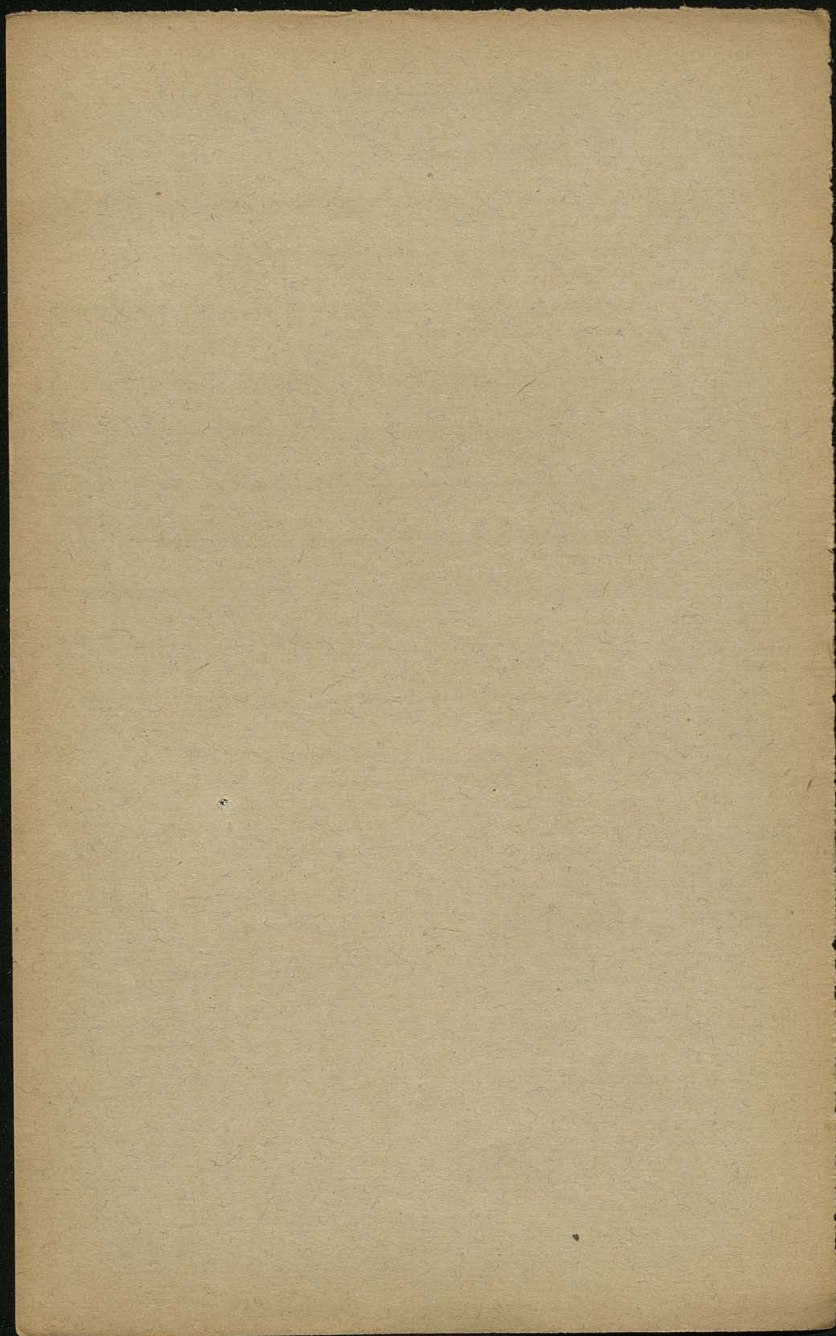
Resor-u m. vy-rivo um. franc. zessort, sprawy-
na z kielaka lub stali, utworzonymi za pu-
dło pojedynczo pomiędzy kotłami

Resorowu-a-e, od resoru z najczy re-
sory, z resorami, na resorach, wywali
przed wrota i zobaczyli piskuz resoro-
wz uszytymankę, ceterum kwinnu reprez-
rionę " J. Kwar. 1. 17.

Respekt-u. m. § „być na respektie”, pwnaby-
wai u bogp. w charakterze przyjęcia
ta domu, kauranego, bez petisienia ja-
kizkolwo ik obowiazkowej funkcji.

Respektowy-a-e, znajdujacy się na
respektie, rezydentury „któremu to domu
nie chowal secinami ubogiej szlachty,
panien respektowych, rezydentów” J. J.
Kraw. 90. 21. „Panna Anna respektowa
Kizirnej pani” M. Siemb. Og. i. wie. 3. 199.
„Zjednata tam byla pani Soltanowa,
a razem z jej dworem panna respektowa;
ej panna jak Tania” W. Pol. 3. 18.

daw. Restauratornia

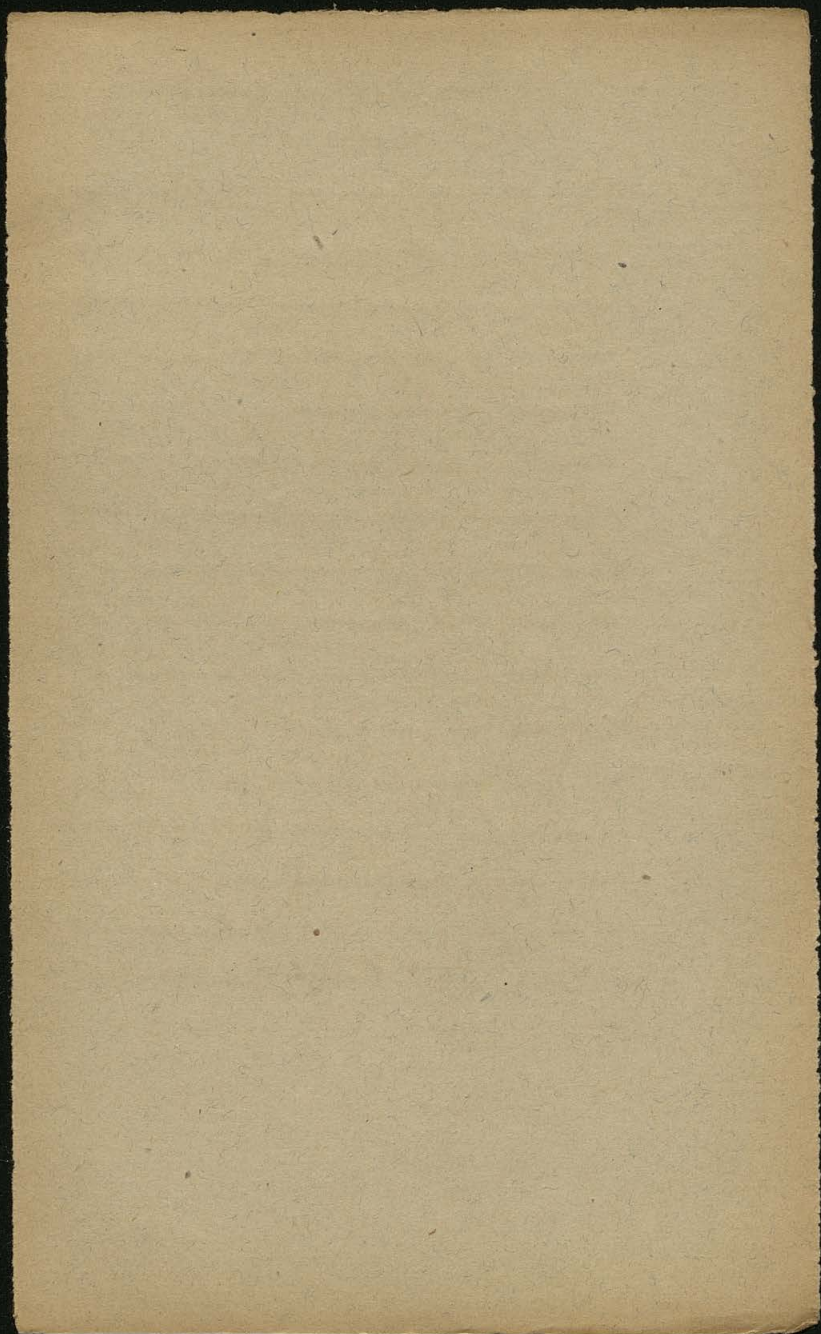
odr. Restauracyjka - i. n. jk. jeb. un.

Restauracja - j. n. cje - cyj. un. wriete z franc.

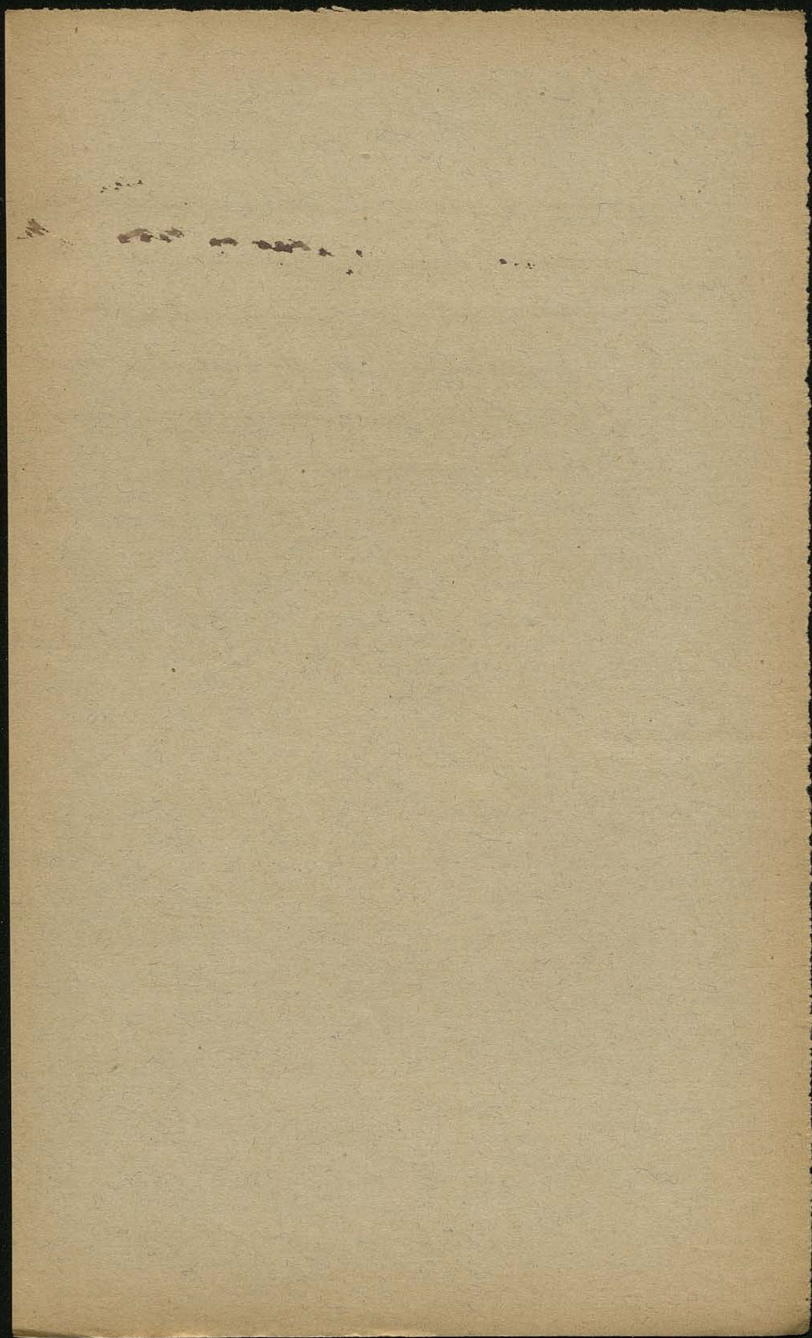
restaurant, to co polnepsia, odzywica, w
klojny jzn. xramu miało znac. kartobliwie
jak dziś u nas jedłodziwice; traktjer, tra-
ktjeruia, garbucznia w najlepszym ga-
taniku „Oholia w swierayus bogata do-
starcza jej obficie restauracyi, która
tego roku objął kucharz francuzki” „Zt.
Fr. kum. 1. 170 „Pewnie powiód do restaura-
cyi namowic kolacyj.” „M. Pol. kł. 12. 347.

„Werali do małej restauracyjki i siedzi
za stolikiem” „Zt. kwar. wiek 1878. 77.

„Dwy waiadyku nuykle hotelu są garbu-
cznie cypli restauratornie po modne-
niu, suajdujz się wznaknie traktjerunie i
odżiskne..” 1827 L. Poteb. Opis. warsa. wyd. 2g.
186.

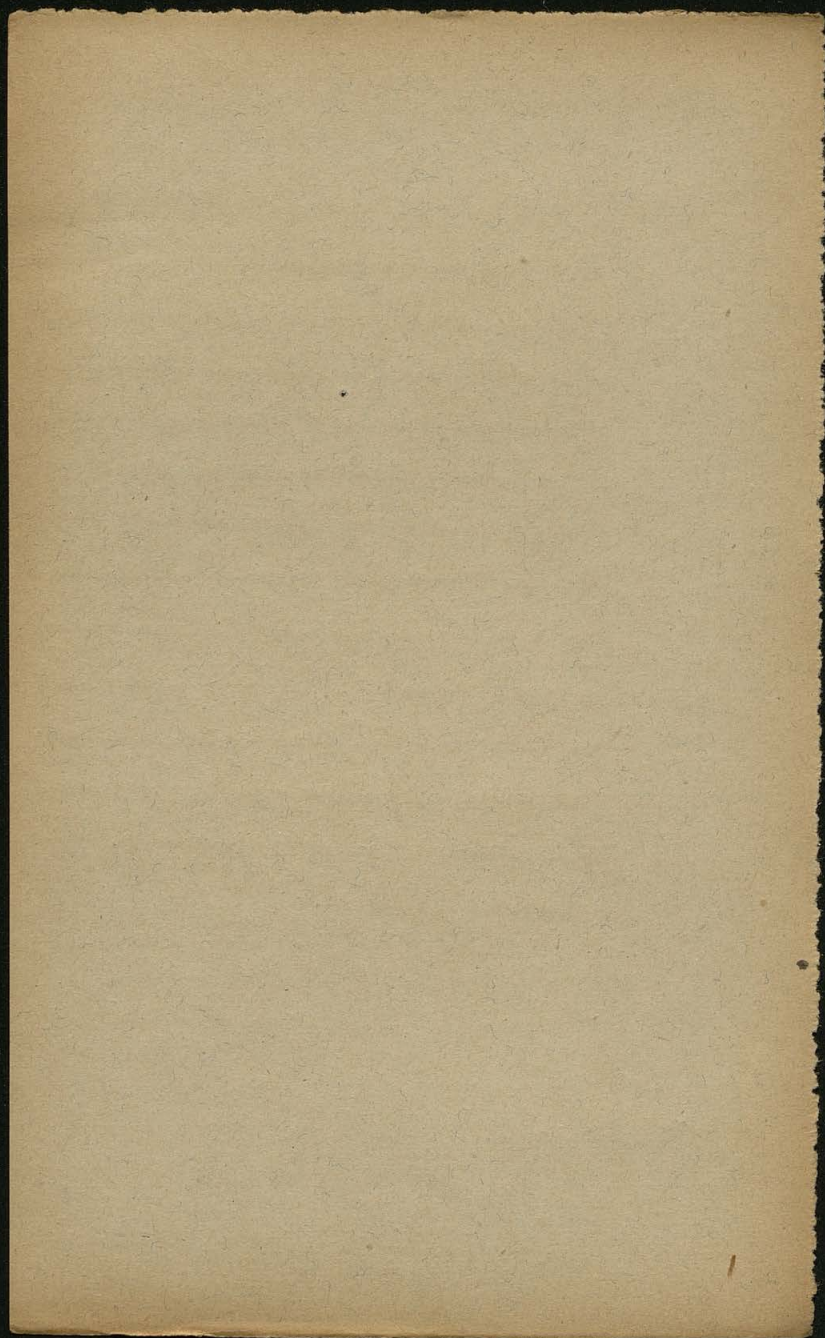
Restaurator-a. m. rowie-óio um. teu co restau-
ruje co, odnawia, naprawia, podnosi,
wskrzesza z-raz-óio um. utonyumyjs-
cy restauruje, traktjeruik „Obiadawa-
li x kilka przyjaiołci u restaurato-
ra” L. Kowak. 5. 58.

Restrykcyjny

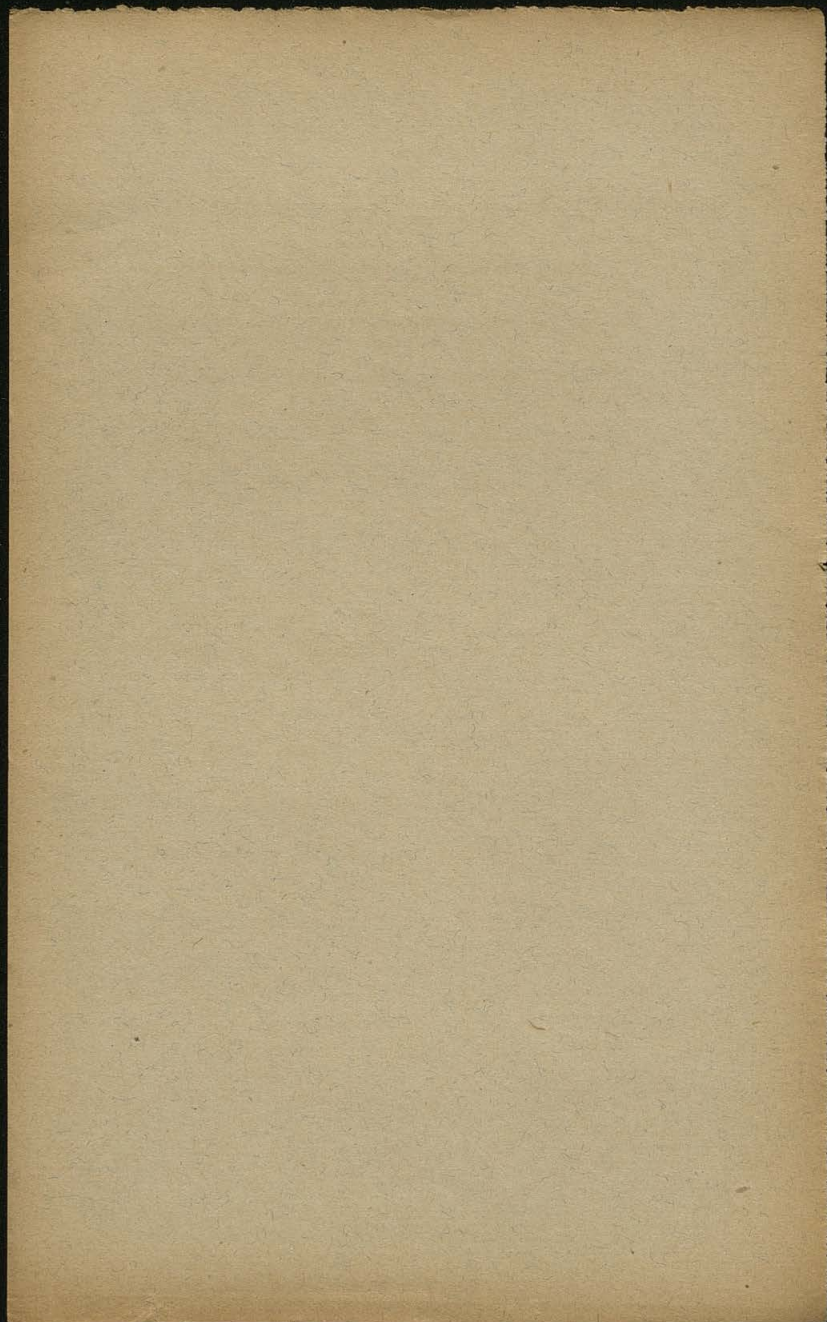
Restrykcyjny - j. i. s. cje-cyj um. lat. restrictio -

zastawienie, ograniczenie, wamunek
ograniczający, modyfikujący coś
„Wielki grzech, bezbrodnego żabić nie-
wobuika... jedna jest restrykcyjna: jeśli
popetiuono nie z kenusty gupiej, ale
pro publico bono.” Ad. Mich. 3. 249 „Gdy
się dośi ugađali, ravyli przyśtai wry-
sy z matemi restrykcyjami na sporob
pojzicia choroby i kuczaji prua do kto-
ra Wypruwica” JI. Kw. 19. 59. „W kaidej
tak samurie powaynejzcy się pochwoale,
byta restrykcyjna, co jz nawexacie xupetnie
uizawijta” ib. 34. 18.

Just w. 079

Restytuować - at-nyje st. ex. udku. Tac. restituere,
 znówić coś niestwierdzonego, „Mu-
 siał być słuować pod absoluja, dobra te
 restytuować” Ad. Mich. 3. 156.

jest w og.

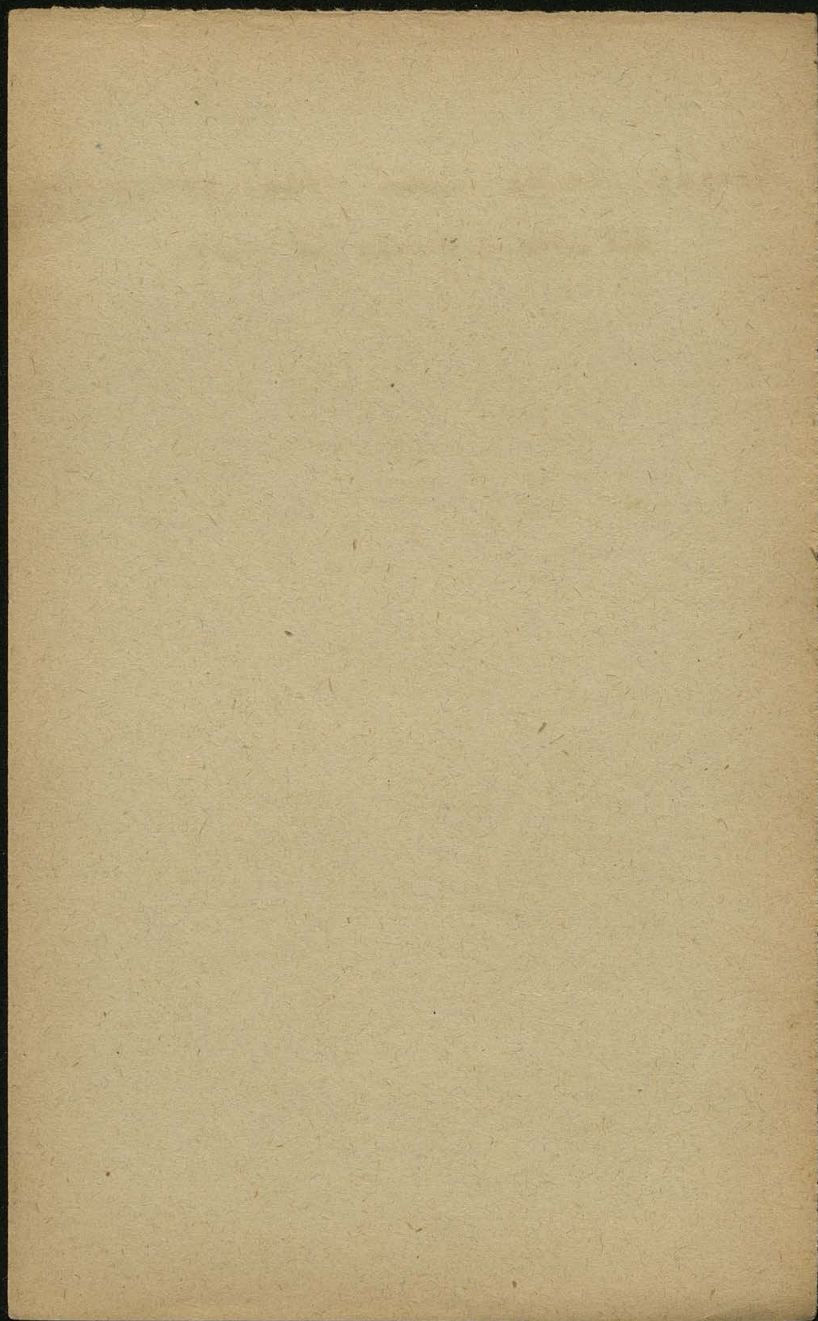
134

niekiedy Resursa - y. z.

Resurs - u. m. sq owo um. franc. ressource, środek pomocniczy, sposób ratunku, wydobyć się z kłopotu, kłopotliwa niebezpieczeństwa i t. p. źródło skład użycia energai na wszelki wypadek, niecierka w tym razie „Mówił mi, że pomimo wszystkich resursów jakie tu sobie stworzył się wyprobić, aby się nie wyznosić kuoniejsem - staje się ono, à la longue, bardzo niedrem.” J. Krasa. 2. 33. 42 „A co byś zrobił, gdybyś zubożał.” - kuchany dxiadumiu... to nie jest możliwym... my mamy zawsze resursa, a w końcu rodziny. kuawniejnie wzięję się od upadku boonig... a wreszcie nam inis, wyklowanie. "ib. 83 „Mam doryć tego com się dorobit, w politykę, bawic się nie lubię, do ambicji jęrowe nie dosyć zastawatem. To resurs na te lata, gdy już inne potvarny nie smakuję.” B. Pol. Nad mwdr. Dum. 53. „Cała nasza resursa w tem stworzeniu cudrem, bez

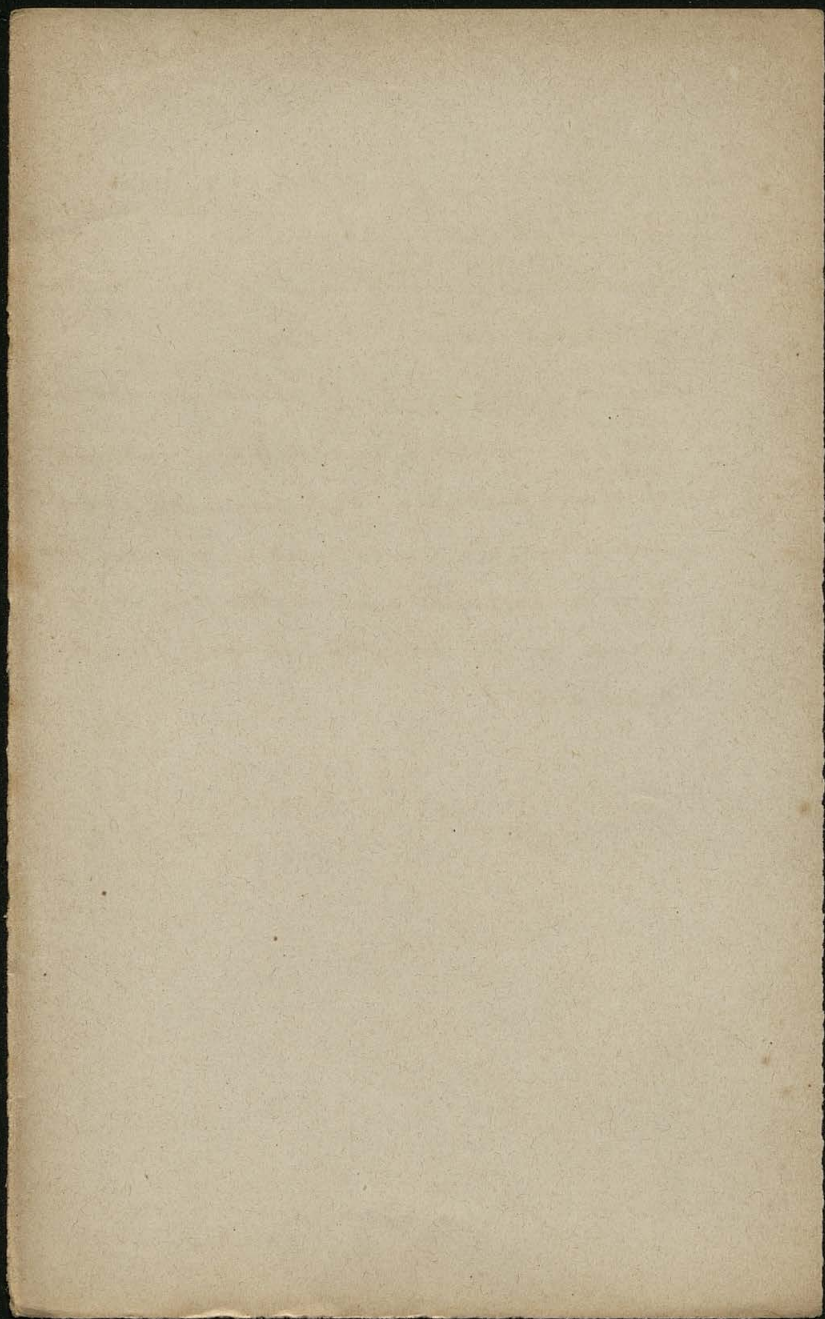
niego, to miarowo jak byłoby miedziem”
J. U. Niemi. 2. 116. „Pierwiastki, które nam
zapracują, były naszym ostatnim rezersem,
były deską na której mieliśmy wytyczyć
z rozbić.” J. U. Niemi. 1. 77.

Rečka, Rečka inavrej sitho, gra „w orel
lub sitho v. rečka“ cf. Vindka

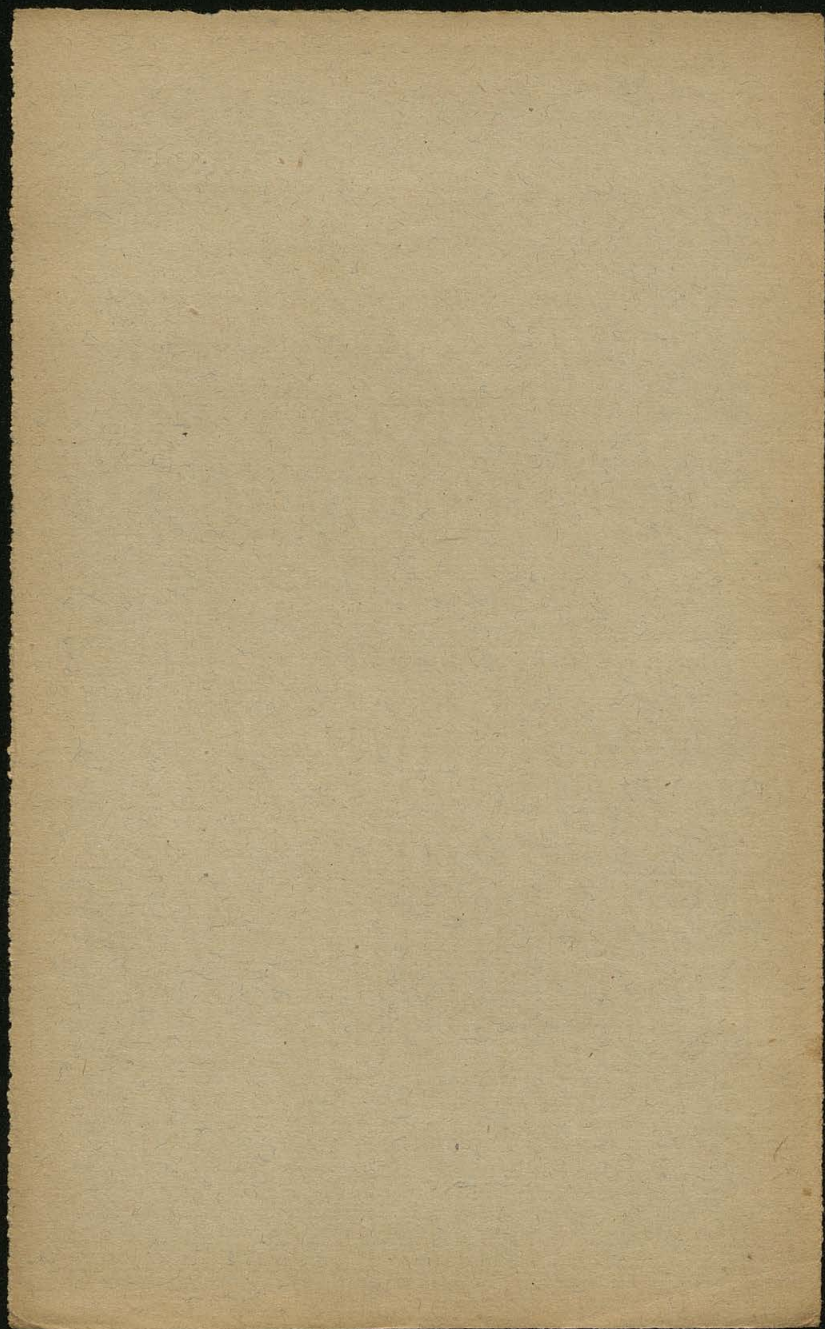

Retā! Rety! wyłux. z nielubō ro knaz. wota-
 nia o ratunek; wyobraza nielubdy niespo-
 dxiung radōr' lub to samō co: jej! 'Sta Do-
 ga! Jezus Marya!', 'O vety!'

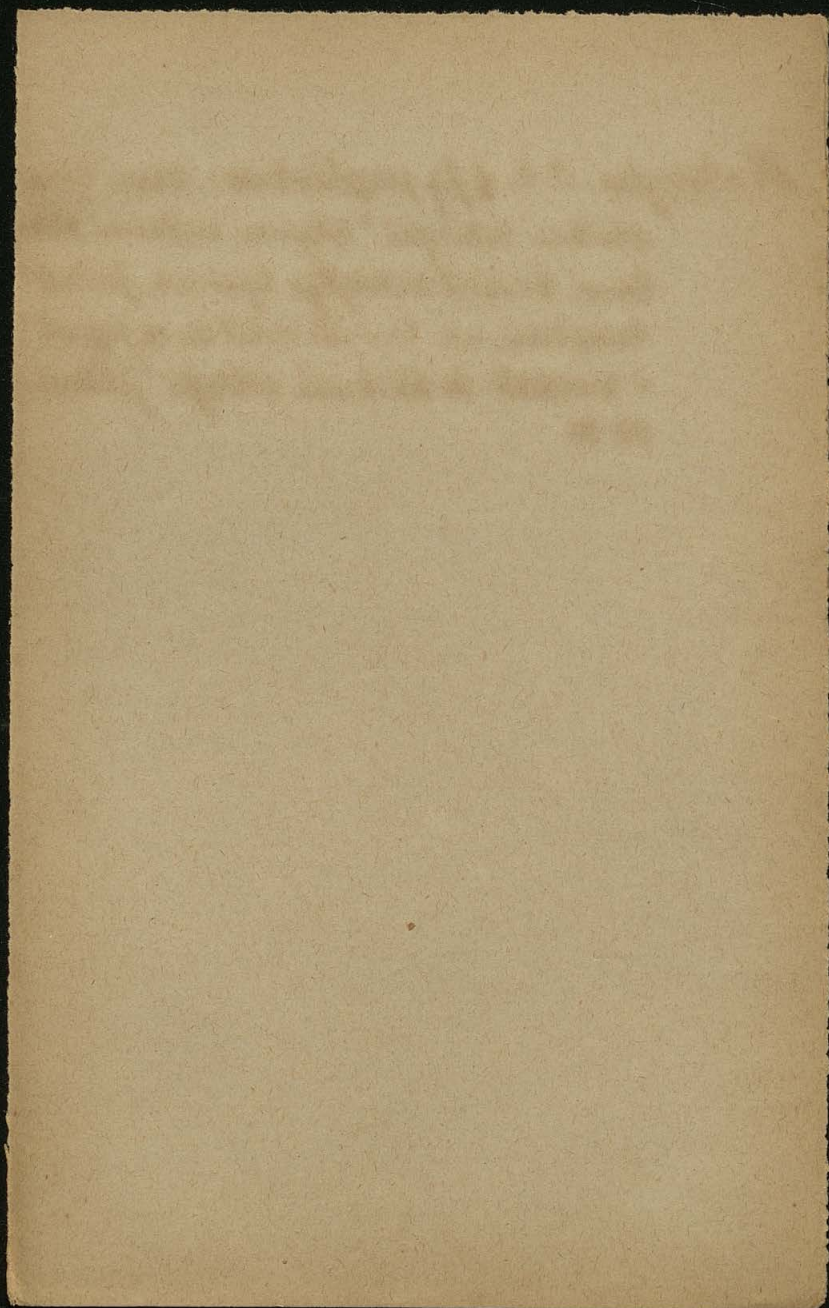
Retowai, Retunek. W nielubnykh obolicakh
 lud tak wymawia, kam ratowai, ratunek
 of ^{reda} rēda, rēdēd'ic' « Dxiwvayna s'ie po tej
 wodnie unvāta, na ratunek oja matki wo-
 tātā, ce kvetry'esa pami matko jeno shiy,
 niema na tyu dumatku i sto toki » Salykh
 O. Kol. 1. 161.

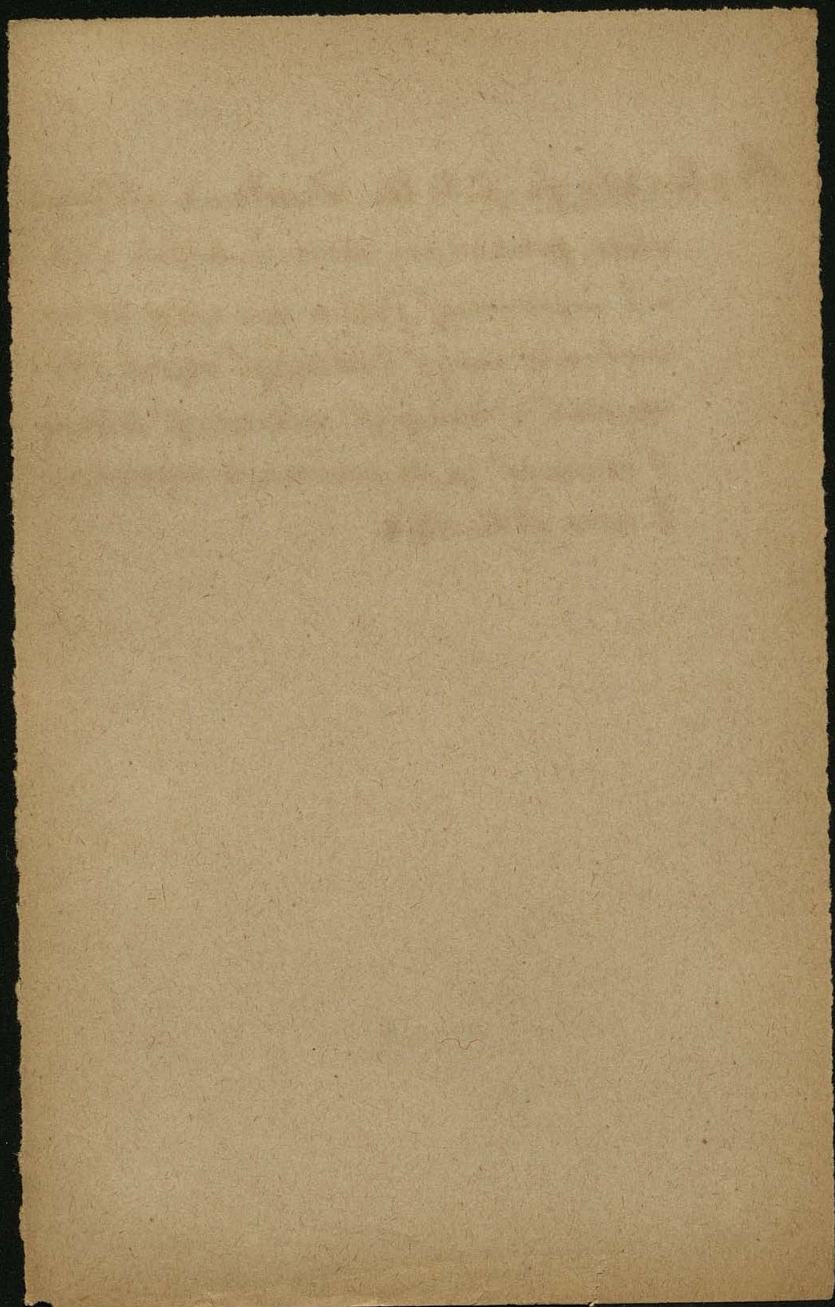
Retman - a. m. nowie - ów m. ^{był m.} ~~prze~~ / rotman,
 przewodnik statków na rzekach spta-
 wnych „Retman jadący na prowdzie ca-
 łego szeregu galców, coś sobie pospie-
 wuje” *Z W. Wdowin. G. nar. 1882. 274. 1.*

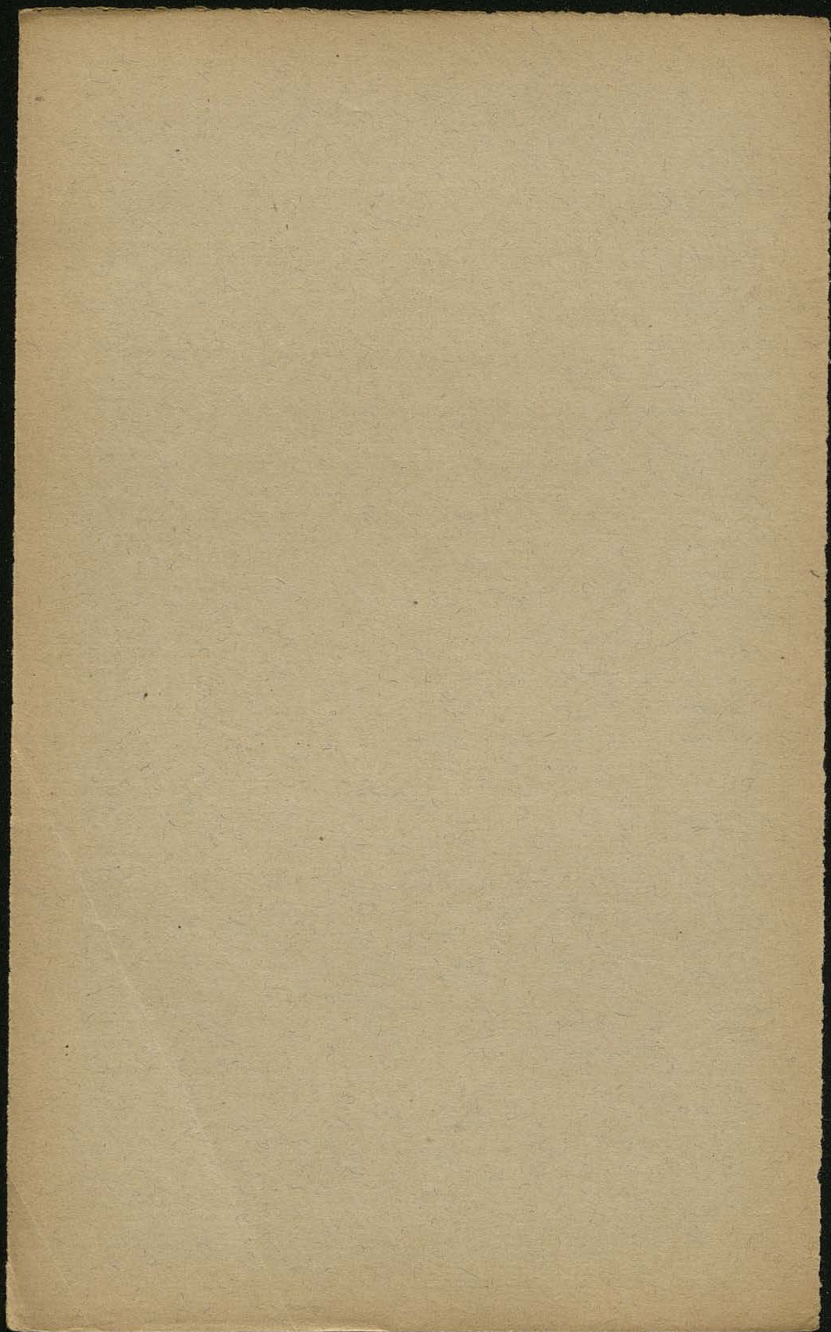
Retoryka - i. z. § fig. przyrostkowo: „kazał komu
 słuchać retoryki,“ sbywać, zabawiać słó-
 kami; zamiast należytego żywienia „Jednit
 Łucykiem, ale komi nie miał za co popasć,
 i zmuszał do słuchania retoryki“ J. J. Krasn.
 58. 81.

Retrakacja - jej i. i. t. odwołanie wtargnięć
 stoos, przekroczeń, wierzeń, bledów i t. p.
 „Z informacją jakich nam sbieg wolno-
 mielanki mógł dostarczyć oficjalnie słu-
 wyk i stanął retrakcją solenną
 i okładką do presentykh wyprawek”
 L. lwow. 1886. 162. 4.

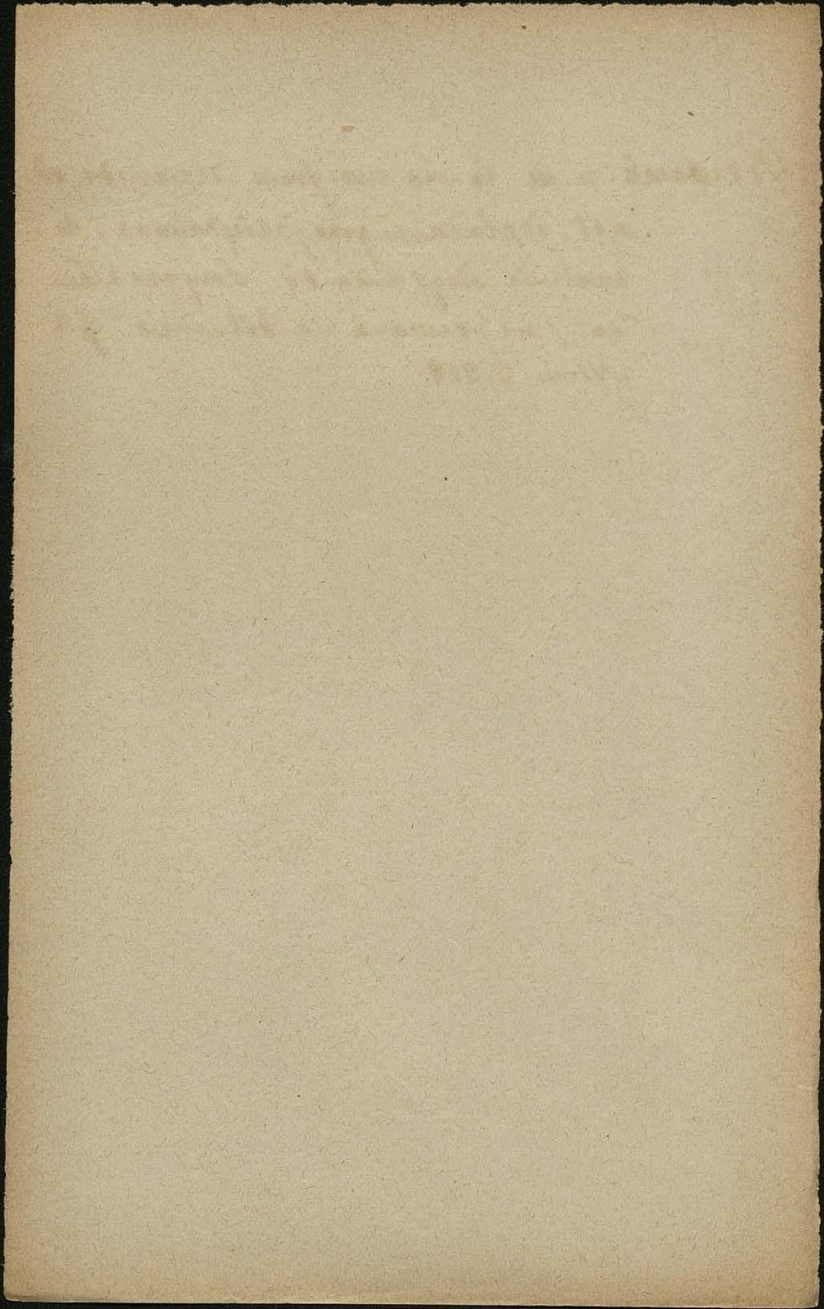

Rumatyzm - u m. rumy - oio um. porp. Rumatyzm
 i Rumatyzm, Lat. Rheumatismus, med.
 góscies, choroba objawiająca się bólem
 w rumnitych miejscach, Patrzcie co sa
 anous. Na wszelkie rodzaje twardych i
 zadawionym rumalymio, paraliżio.
 J. A. Fr. 1. 169 „Rumatyzmny jabies' tu-
 pig..” A. lv. Fr. 5. 96.

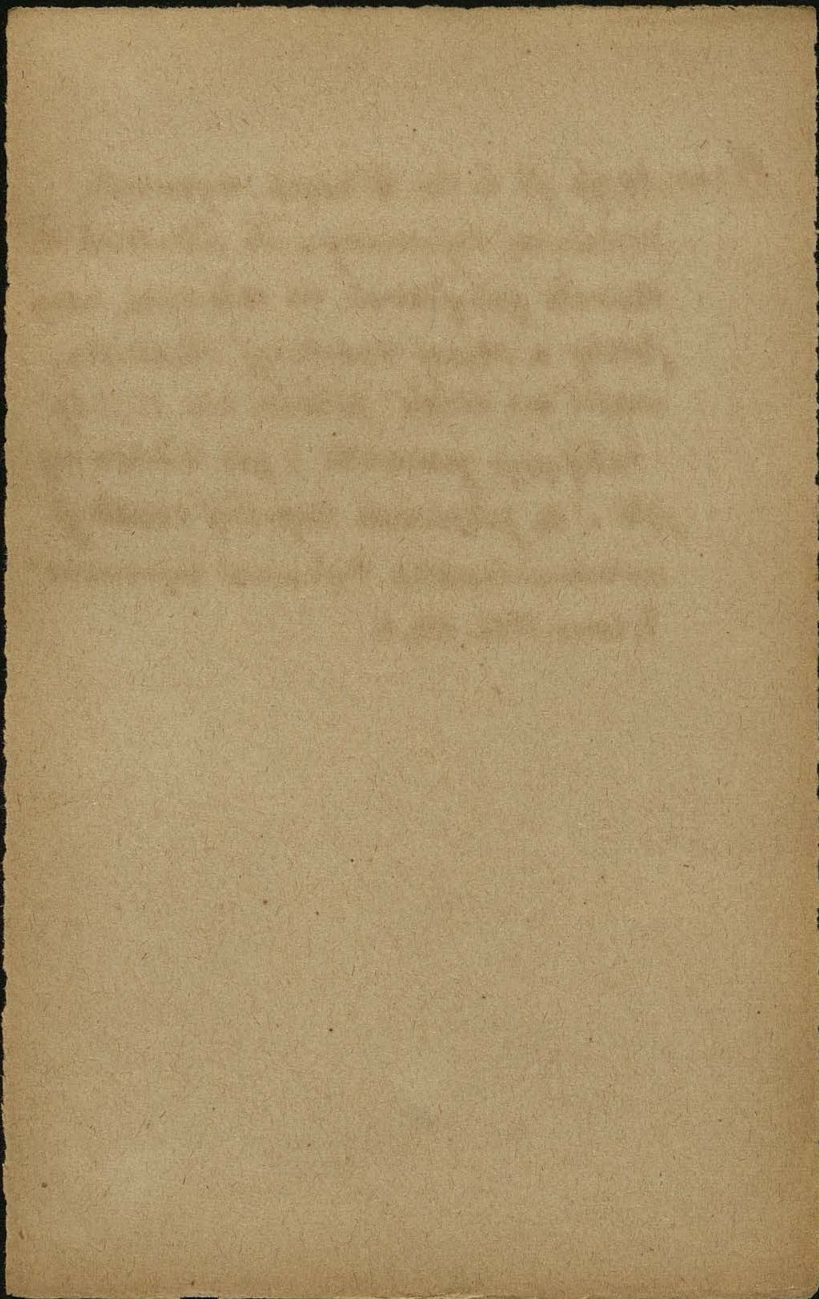

Jest w 504

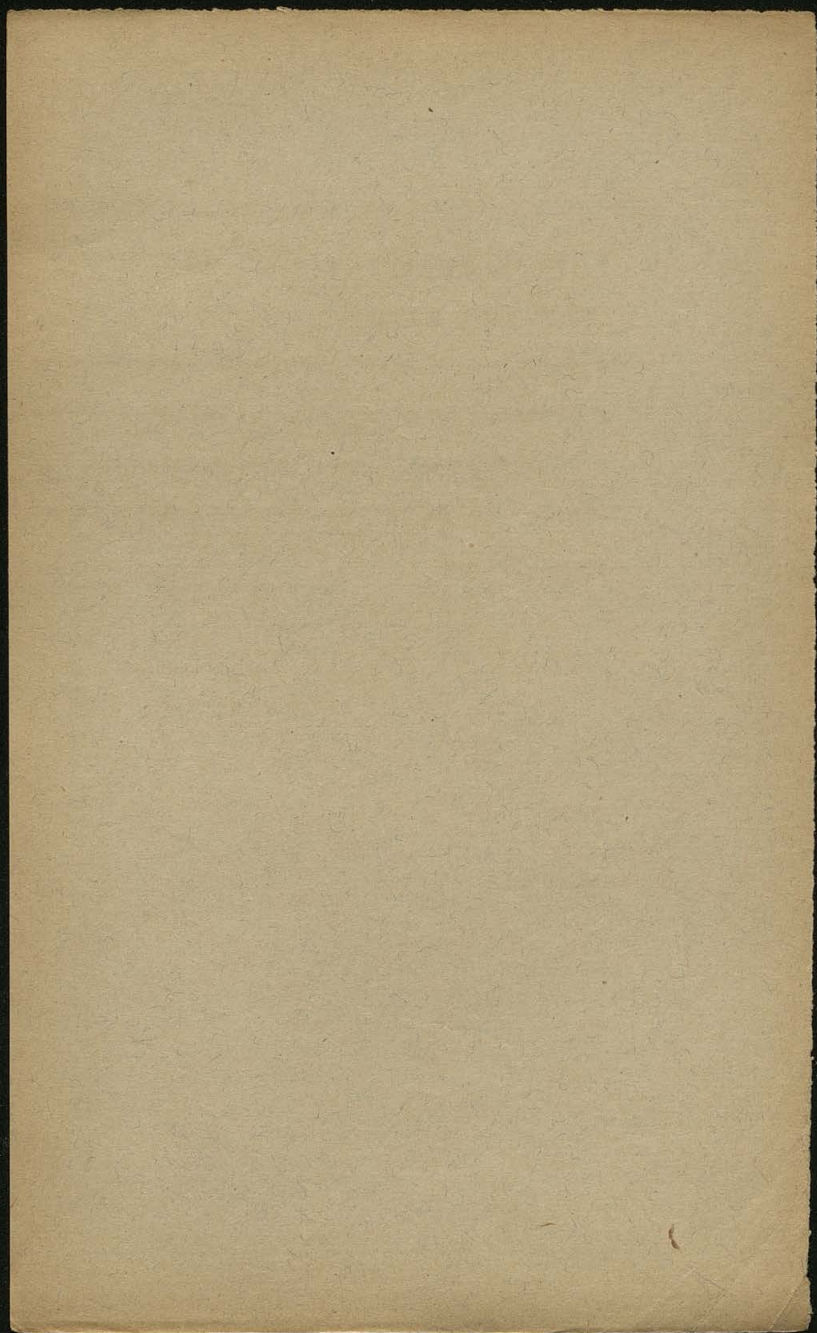
Revanš. u. m. re-vo m. fram. revanche, od-
met, odptata, u gne jakij kulwick: do-
zwolenie odcgrania się „Przyrzekłem
dai (mu) revanš na bitardzie” Jll.
Nieme. 2. 228.

Rewelacja - j. i. t. o. odkrycie, wymuszenie
 wiadomości tajemnicy „ To oddalenie się
 ręką podjętym na ciotki, który
 jakby „ obawy rewelacji starostwa,
 uważa bez wiedzy „ J. Kraw. wiek 1878-59
 „ Katedry jego goziewnika z pod indeksu wy-
 jęto i do podpisania repeated rewelacji
 wolno-mulackich tajemnic reprovencu
 S. lwow. 1886. 162. 4.

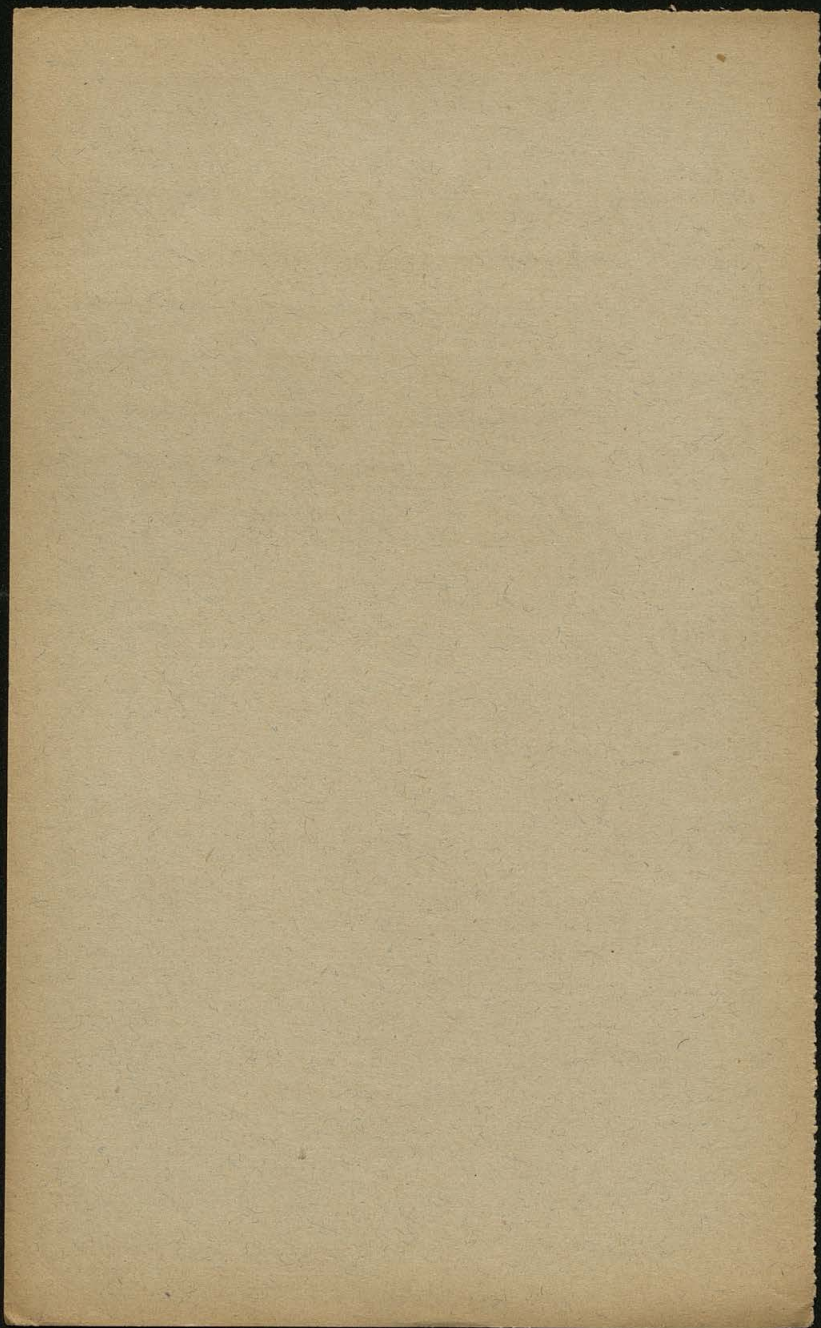

Rewerber - a. n. ry-ów um. franc. réverbère,
 & lat. r. reverberare, odbijać; lustro
 metalowe przy lampie lub latarni,
 odbijające i powiększające światło. „Nad
 bitardem wisiały lampy & rewerbera-
 mi dla oświecenia go wiekrosem”. J.
 Krask. 33. 92. & przyp. latarnia stojąca
 przy ulicy.

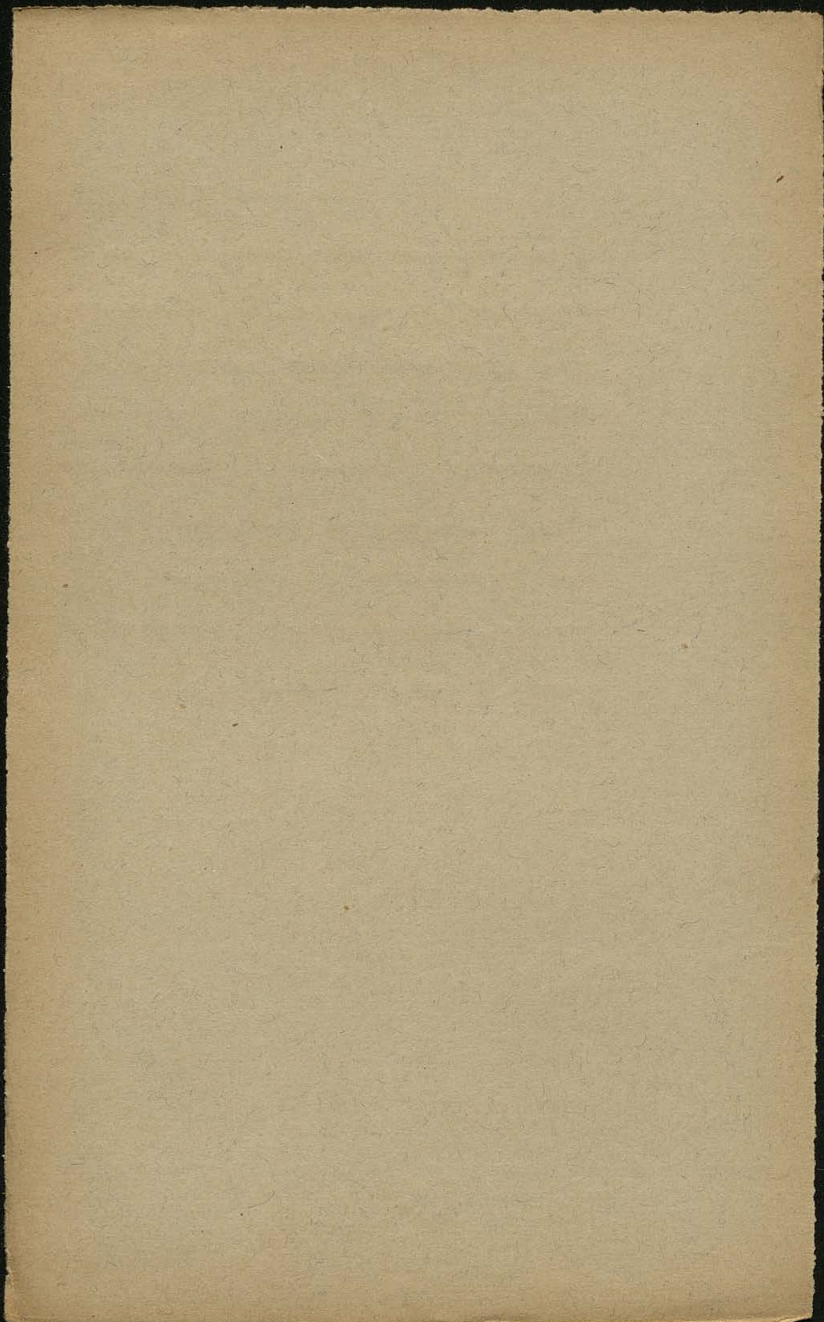

Penk us Brz.

Reverencja - ji. si. cje - cyj um. Tau. reverentia,
 uszanowanie, człobitwość, wysokie
 uwierzenie „Dalejie ścisłku wstachnica,
 a podniostny wnerpentys z niemi, z re-
 wercija oddaję, prawił: - wybacz miło-
 ściwy bracie, niem nicco za gorzko z tobą
 postąpił” O. J. Dyk. Ost. Sejm. 2. 13.

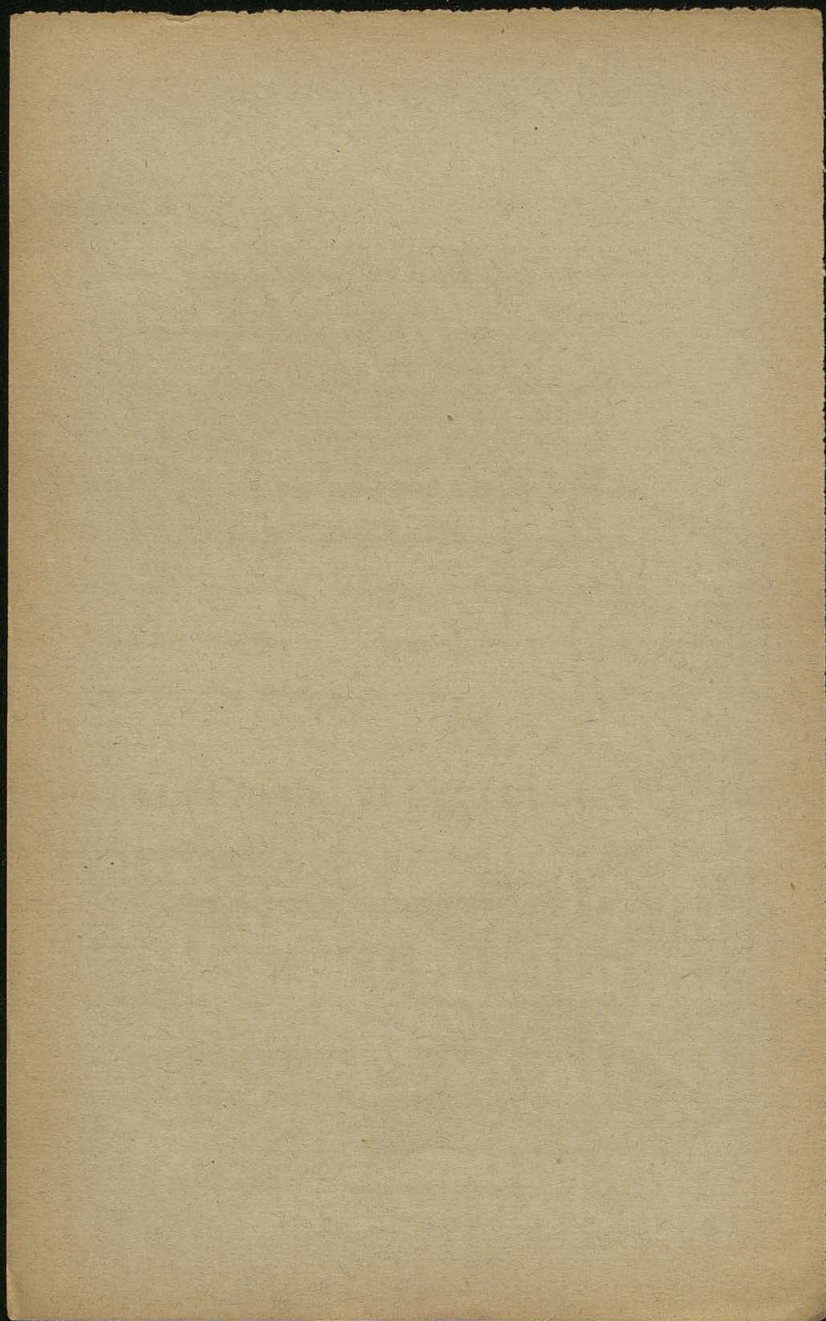

Rewident - a. m. uci - rtow mm. rewidyjny,
 sprawdzajny, odbywajny rewizy,
 rewizor „ Przy rewizji towarów,
 uwagę rewidentów zwrócić... ” Wsch.
 1875. 162. 3. z Sali. urząd biurowy,
 kontroler „ Z chudego pohuju war-
 kragt chynpliwy baryton Tanci pa-
 na rewidenta: „ panie asystencie,
 proszę przechować się w kieszce... ” A.
 Wsch. 7. mar. 1885. 137. 1.

Rewidowac' at. duje st. w. ndkn. Zrewidowai

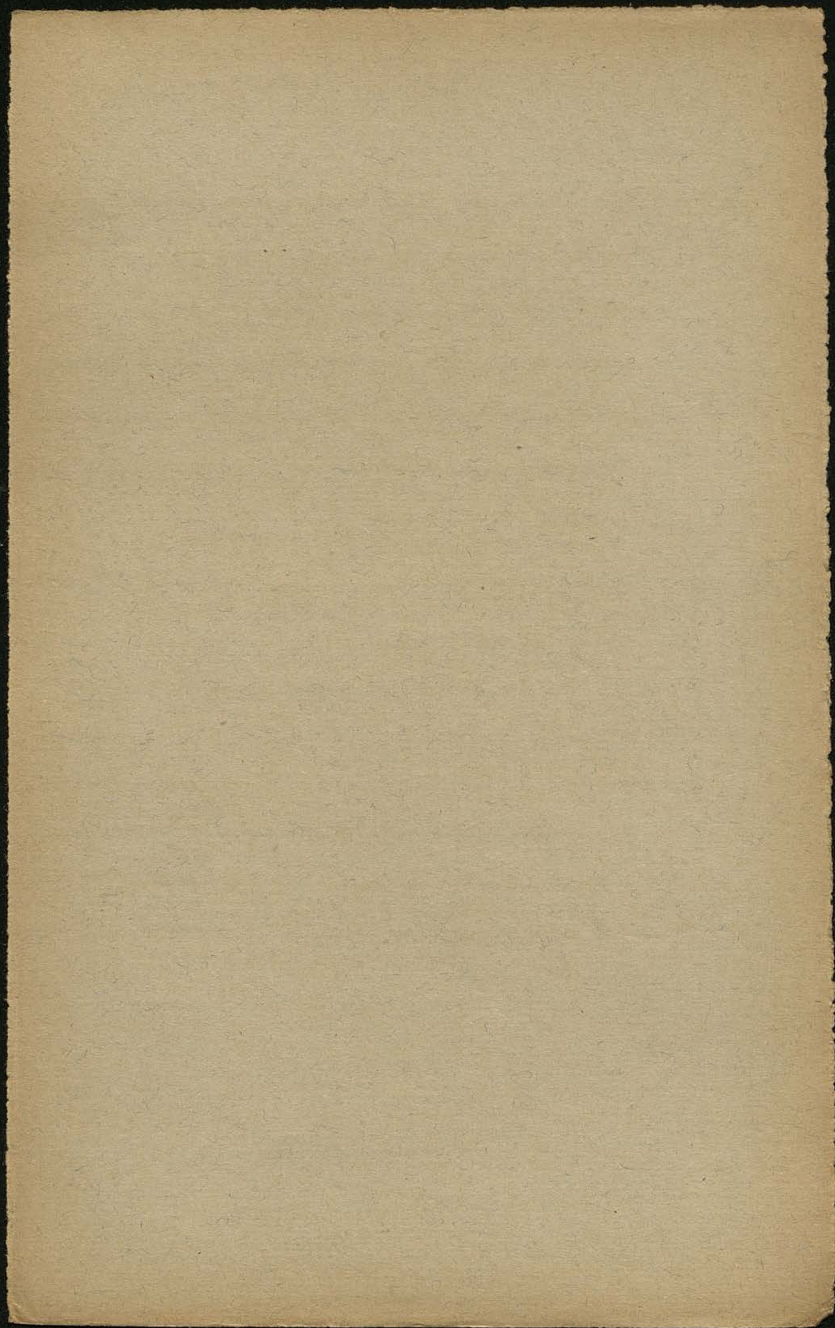
Obrewidowai dkn. przegladai, ogladai,
przetrasac, szukajac czego - niezgodnij
tych sie porukiowan policyjnych i cel-
nych „Dwaj ichmowic, gospodarujacy
nie u siebie, nie xmiennie byli wyzumi,
pruli krossetha[†], darli konaps, probowa-
li podtozi, zagladali za piec, na piec,
rewidowali bolki u putapu, marali sto-
liki pod spodem, stowem xdawali sie cze-
gos szukai, czego znalosci nie mogli” D.
Dot. Prud burzy 80 „Kopytly te wietny z
policyj wiektor, strazili, zrewidowali het
do najmuiejzysu kTapi'a... porabierali pa-
piery..” ib. 88 „Zrewidowali mnie pod tym
porowem, jeceli ja przy sobie nie mam no-
za” Sam. kili. 77. „Jakie mowina zabry-
nywai mi parypost? Woystkie wiewy jwi
wprona, a moich nie. Czemu moich nie bio-
ra. - Nie rewidowane” J. Korzen. 11. 75.

Rewizyta - y. i. ty - ryt mu. z Tai. - fr., wizyta
oddana osobie, która nas pierwsza wi-
zytowała,, Pomiatam ją u wod, więc
jak nas tutaj wizytowała w Warsza-
wie, oddatam jej rewizytę, i zapro-
sitam na dzień jiny wiekiv "An. Wi-
5. 130

Rewizytowai - at - tuje st. ca. j. dntl. od-
dati rewizytę.

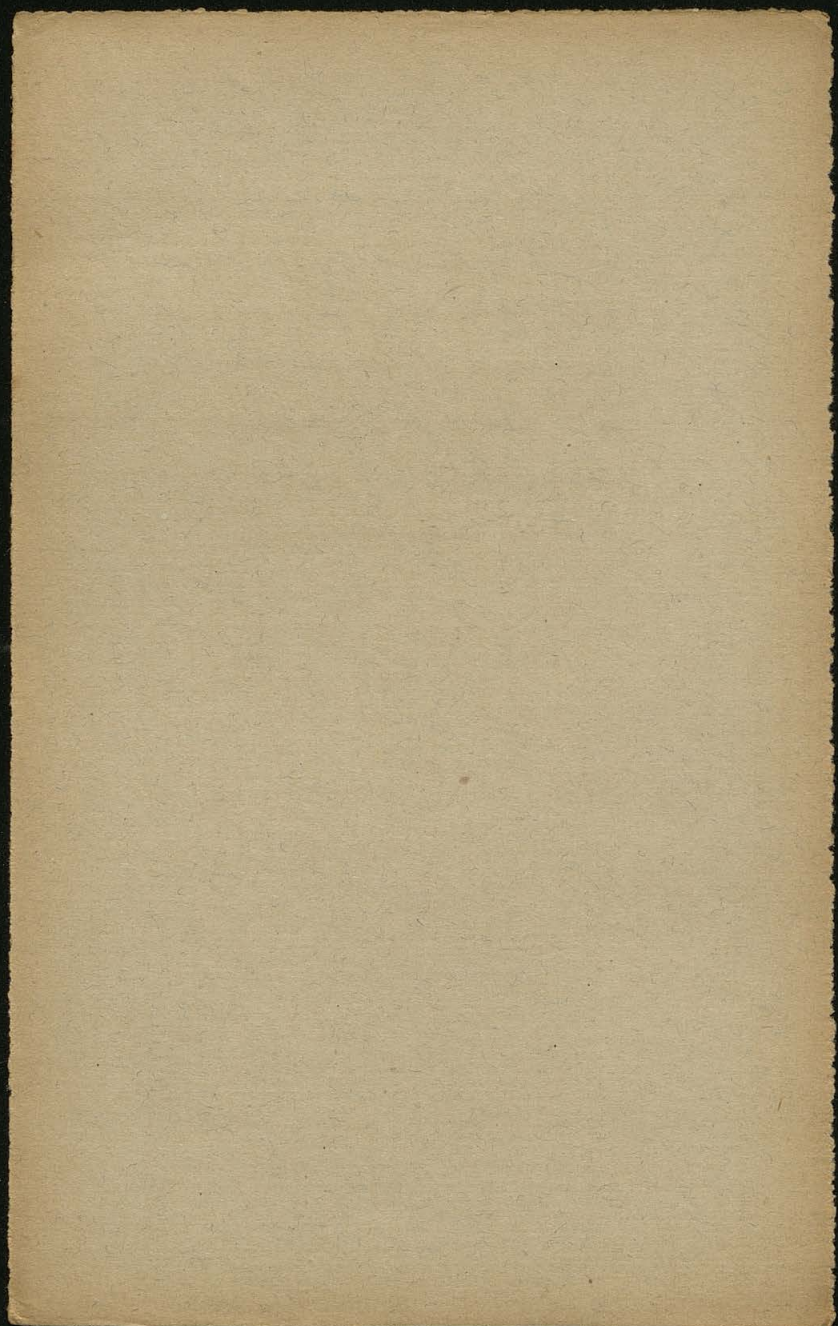
„Wiwczas csem bohat, tem był rad brat
bracie; i jeden jechał chętnie do drugiego
w gościu, bo się nie bat wzajemnych od-
wiedzin... dziś to idzie inaczey; kiedy w
domu siedzi, by się nie wystawić na ko-
sztowne terax rewizyty.” Z. Dziwnk. 2. 41.

język łepka Rewolta

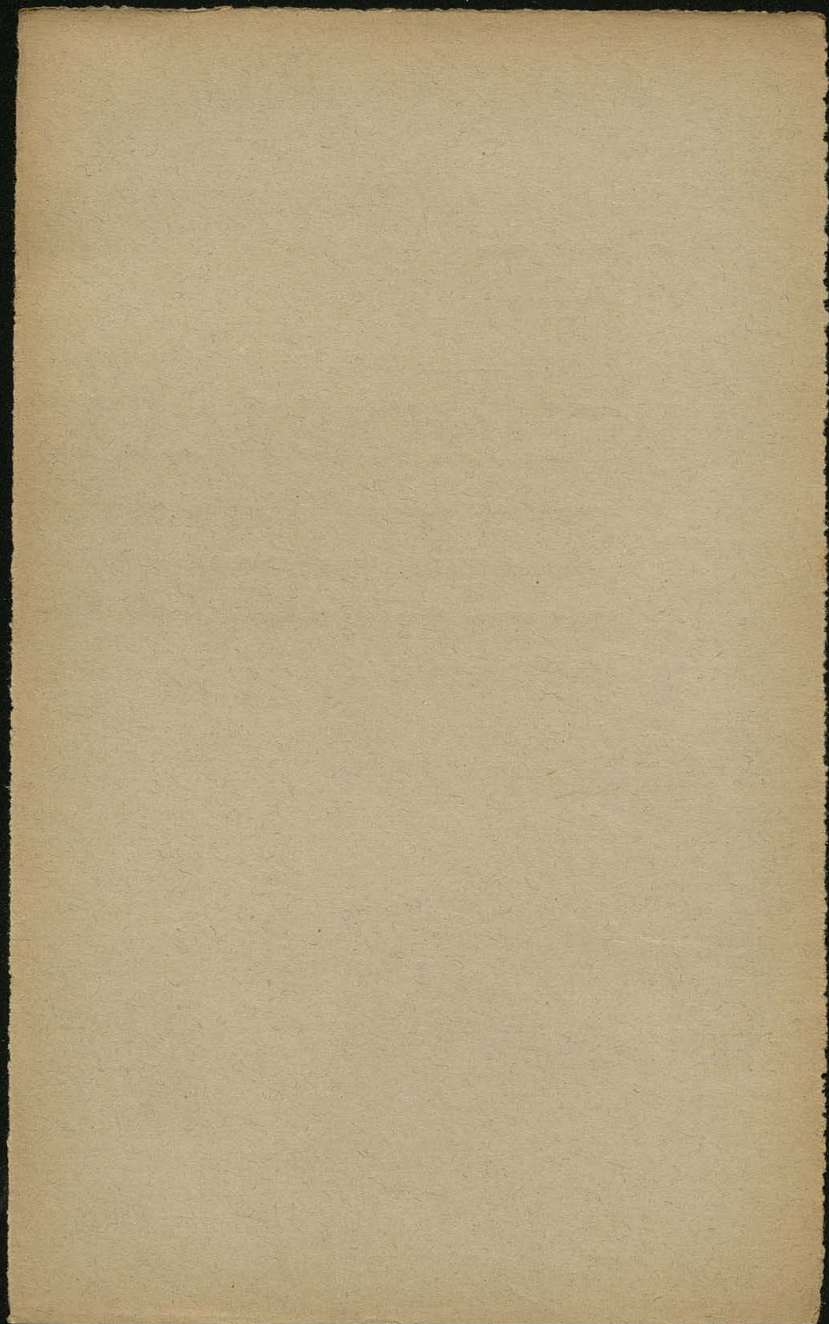
Rewoltowai - at - truje st. ca. ndm. Rewoltowai dnm.

franc. revolver, podniegai do rohorran bun-
 tu fig. prui porządok, przewożai do go-
 ny nogami, "Prze owe trzy dni, cały
 nasz dom był rewoltowany; kwajaty,
 przywiercały, radejnowały i nowe kwa-
 jaty" A. Wilk. Fot. 1. 172.

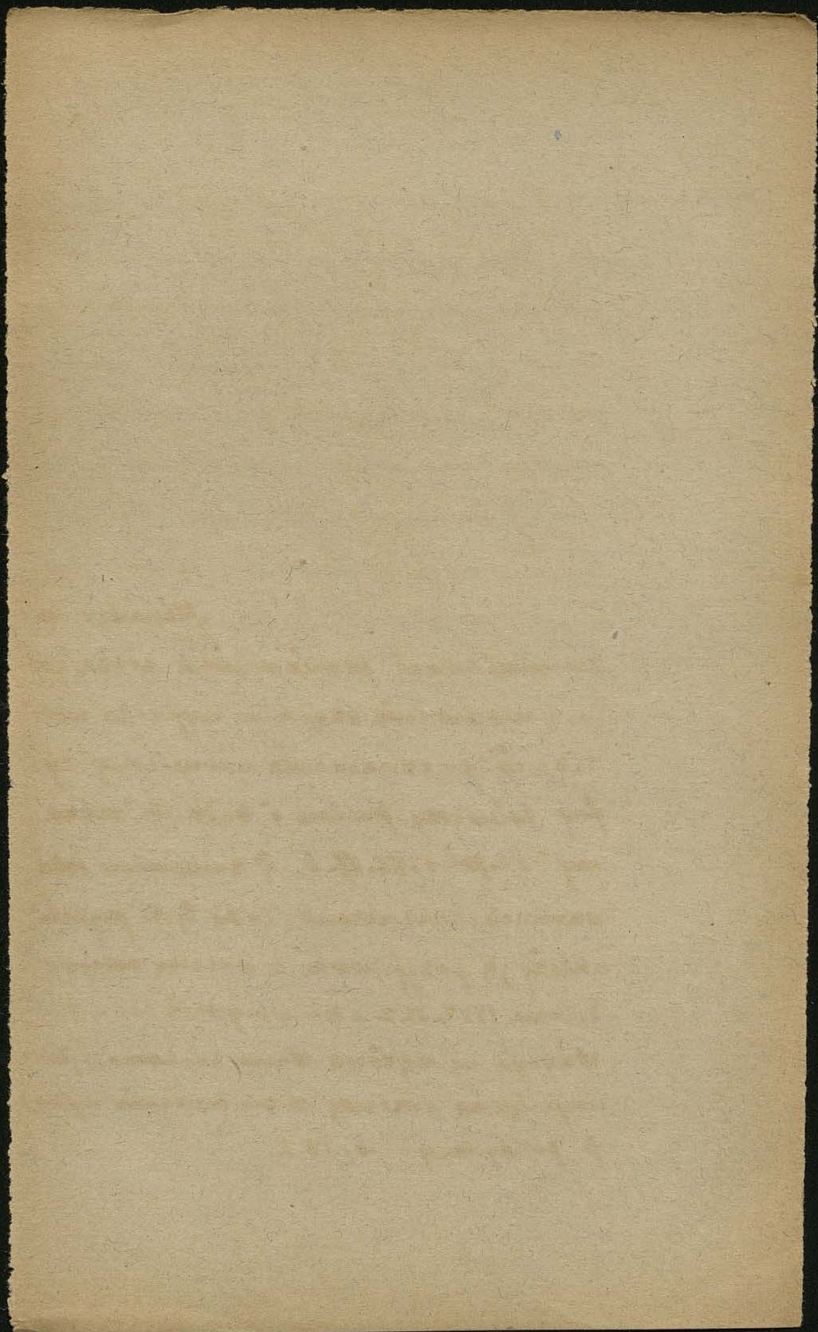

Revolwer - u. m. vy-óv um. ang. broní palna krot-
ka, z ktorúj možna dať raz po raz kílka
strelačov

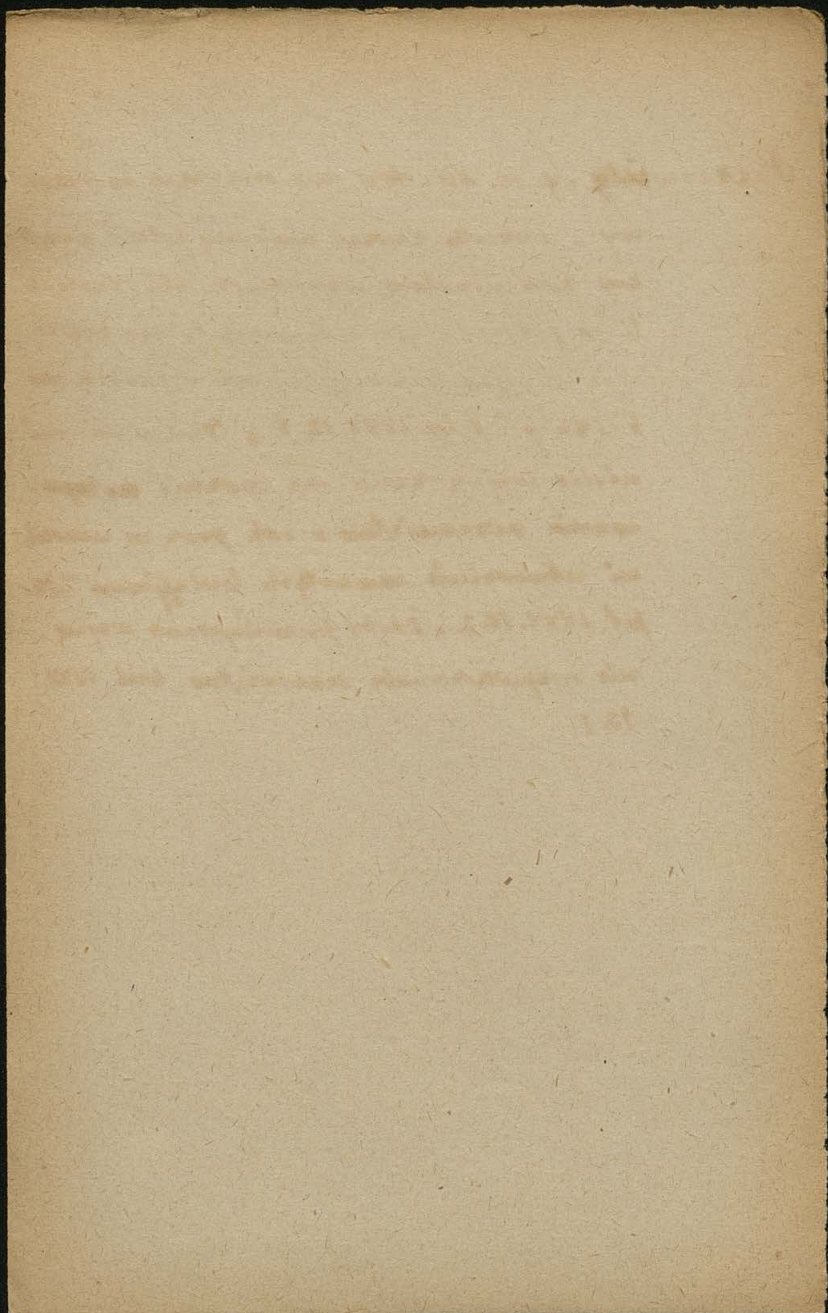
Revolvenny - a - e vď revolvenu, z re-
volvenu „Wawraj rucali mitjowaní,
a naxajotrú rali wstyd i wnapacá lewyc
kula revolvennoga“ D. Pol. Nad modr. dun. 157
„Nucami dořć czeřto rozlegaję się re-
wolwrowe strzaly“ F. Maw. Mosk. to 9. nar.
1885. 32. 1.

Rezerwa - y i. wy-remu um. z wejisko odwodo-
 we, przeznaczony do posilthowanie,
 przyjscia w polowe glownym silom w
 razie potwechy fig. "Kaden z kuben-
 rentow nie wiadziat, gdzie stoi-cy na
 prawdzie, czy w tyle, w raeregach rezer-
 wy." Z. Kachan. Dies. lit. 2. 660 "Ja kusta-
 tem w rezerwie kalibrowy do tancuj-
 cych" A. Wilk. Fot. 1. 180 "Minister re-
 kominikowat pranie wniosk, adzajazy
 do umowowania rzadu w wypadku mobi-
 lizacji pozeknawienia nadmiernej cy-
 fry kolonierzy, pultow i kadru do rezer-
 wy" Dr. pol. 1888. 17. 3. z zachowanie sobie,
 wamuch, zachowanie "Co sie tyce pogotow-
 nalezy js przyjmowai z wszelka rezerwa"
 S. Now. 1888. 21. 2. "we wrystnich paistwach
 stowczy zis megiowie stann zachowai jak
 najwiskraz rezerwy w omawianiu sytua-
 cji politycznej." ib. 24. 3.

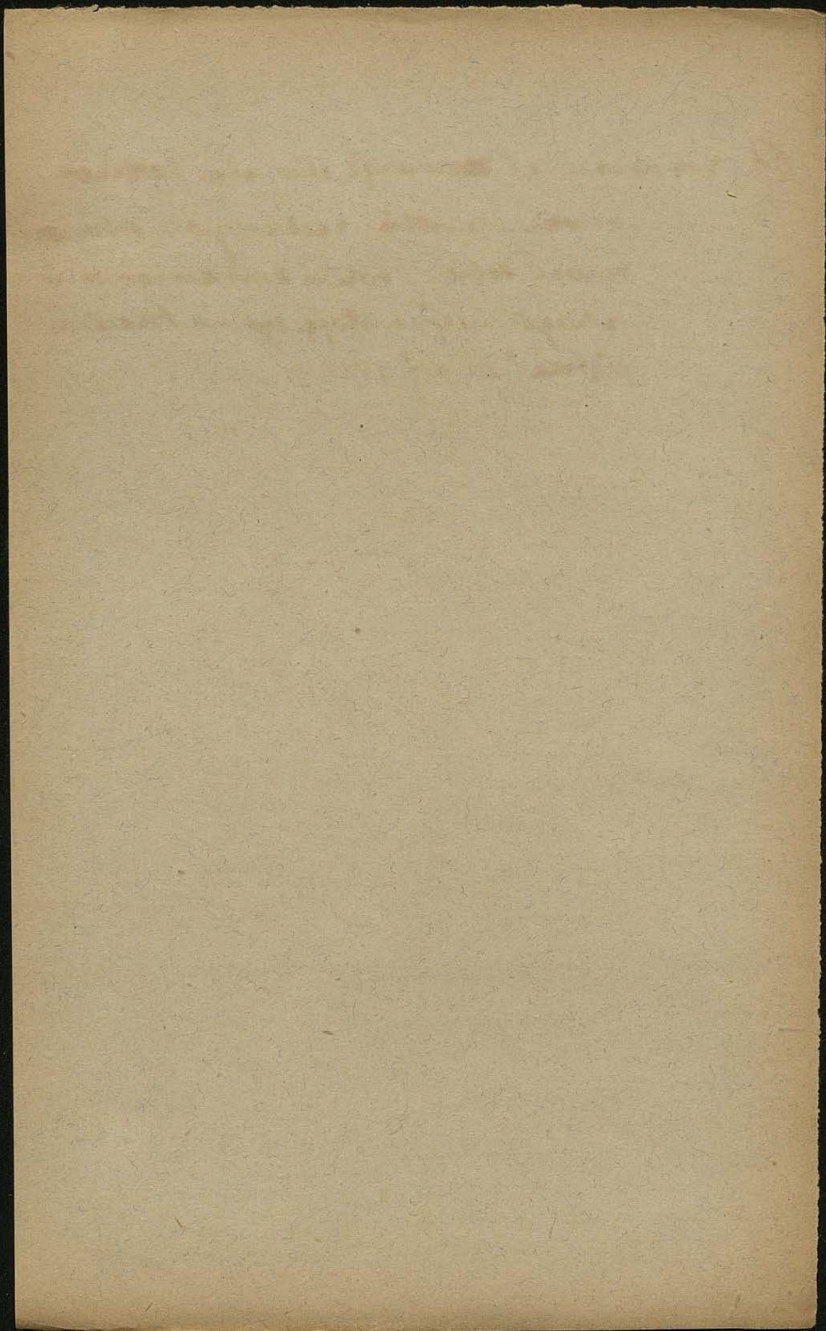

Rezerwista - y. m. si- słów um. należą do rezer-
 wy „ Turcki karząd wojenny potcił awypt-
 kinie komendantowi wojennym, aby karządzi-
 li co potrzeba dla natychmiastowego pego-
 wia wedyjio, w rezerwistoi jua wypadek mo-
 bilitacji " G. lw. 1888. 12. 4. „ Francuski mi-
 nister wojny kamieraa opóćnić usłogu-
 wanie rezerwistoi o rok, przez co umieli-
 wi utworzenie czwartych boetaffoio " G.
 pol. 1888. 18. 3. „ Gdyby przewidywano wojnę,
 nie rozpuszczano by rezerwistoi " wiek 1888
 13. 1.

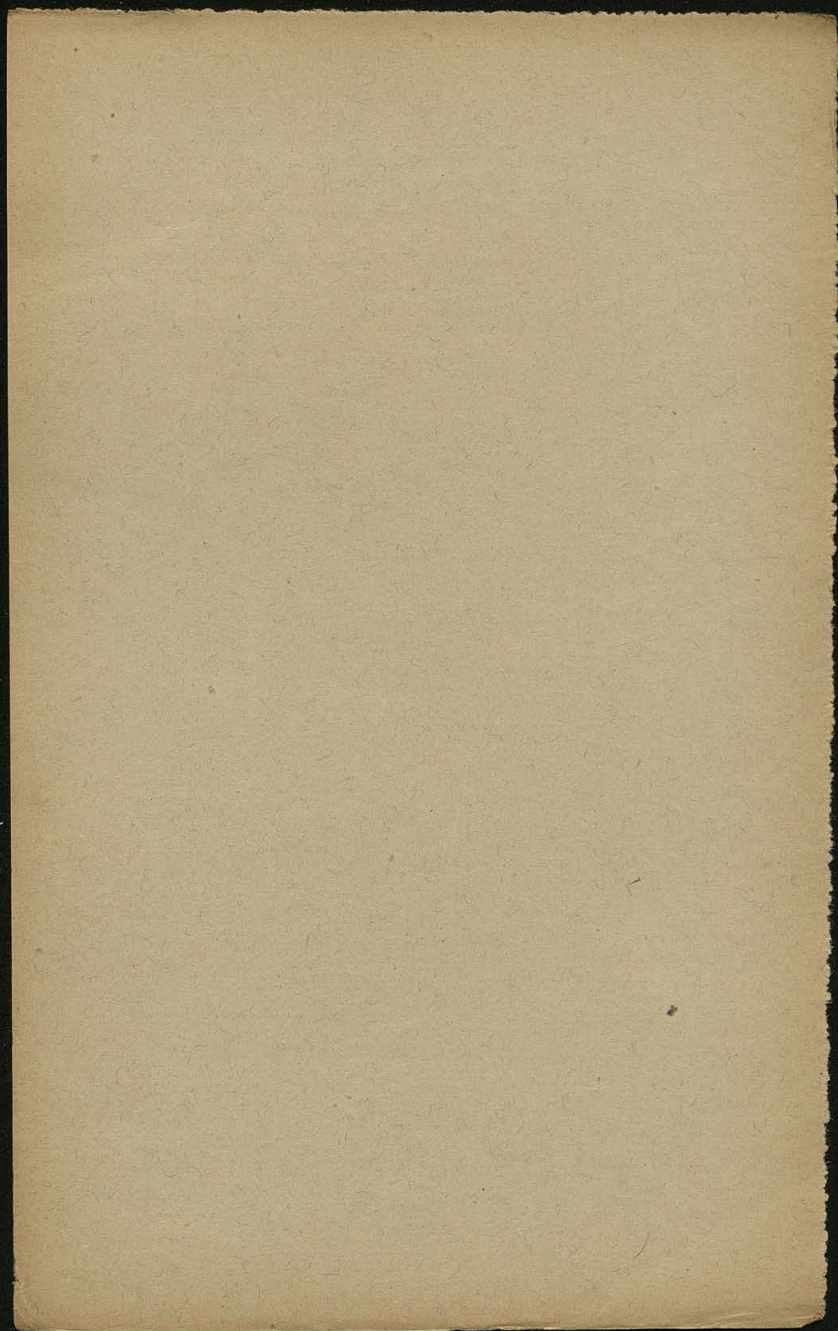

Test w 07g.

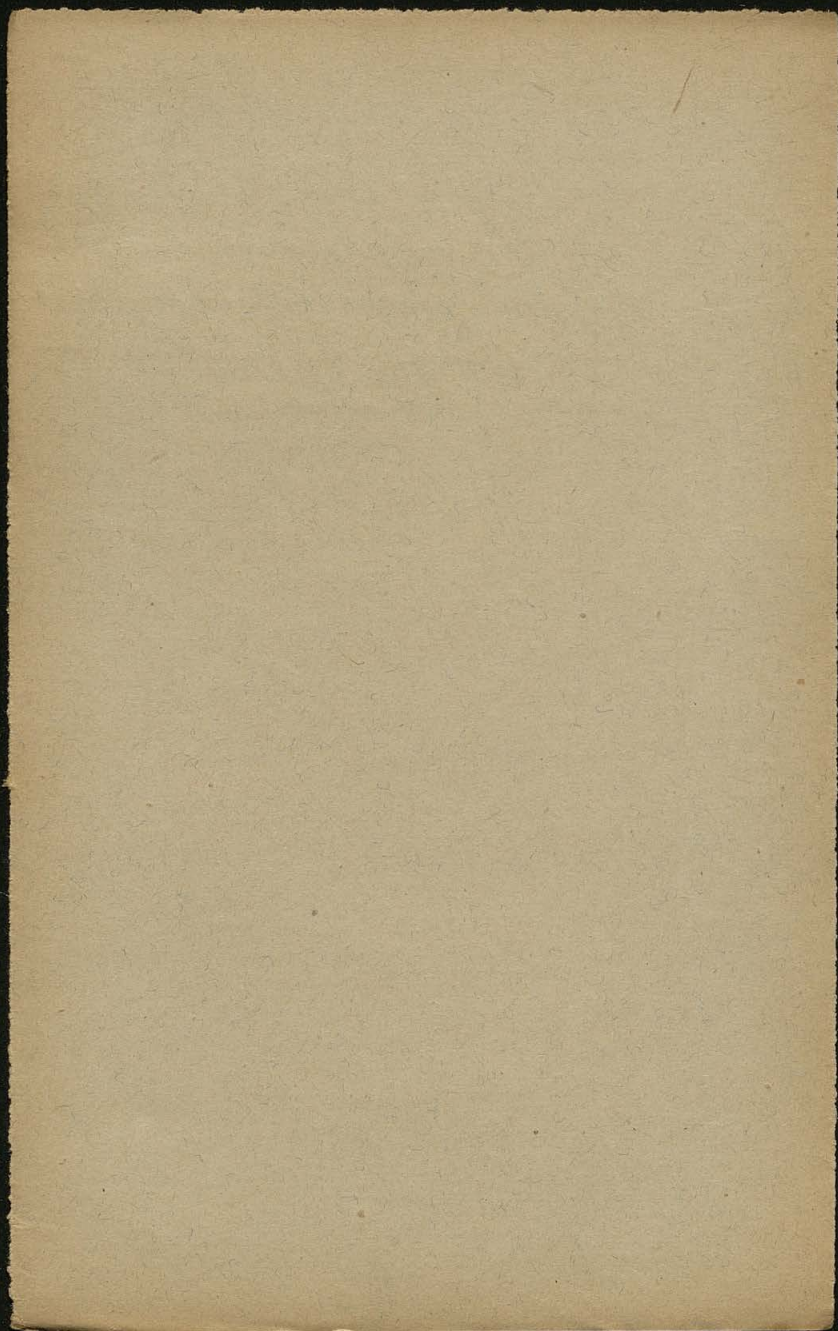
Przechowywaj at zachowuj st. w. ndn. zachowaj-
wowaj dkn. sobie, zachowujai sobie, wa-
 nowai sobie, Prosi o zachowanie
 jednego miejsca stojącego na trzecim
 piętrem "Dz. pol. 1888. 31. 2

Rezonans - u. m. franc. résonance, branie-
nie, Dźwięk, mowa o instrumen-
cie muzycznym.

Rerouant-a. u. nci-utaw um. Rerouantha-i
 i. thi-tek um. forp. osoba wiele rerou-
myga, wymowa, "Wdowa po jakimś
jeu wale, nadzwyczaj gwałtowna rerou-
nantha" A. Wilk. Fol. 1. 215.

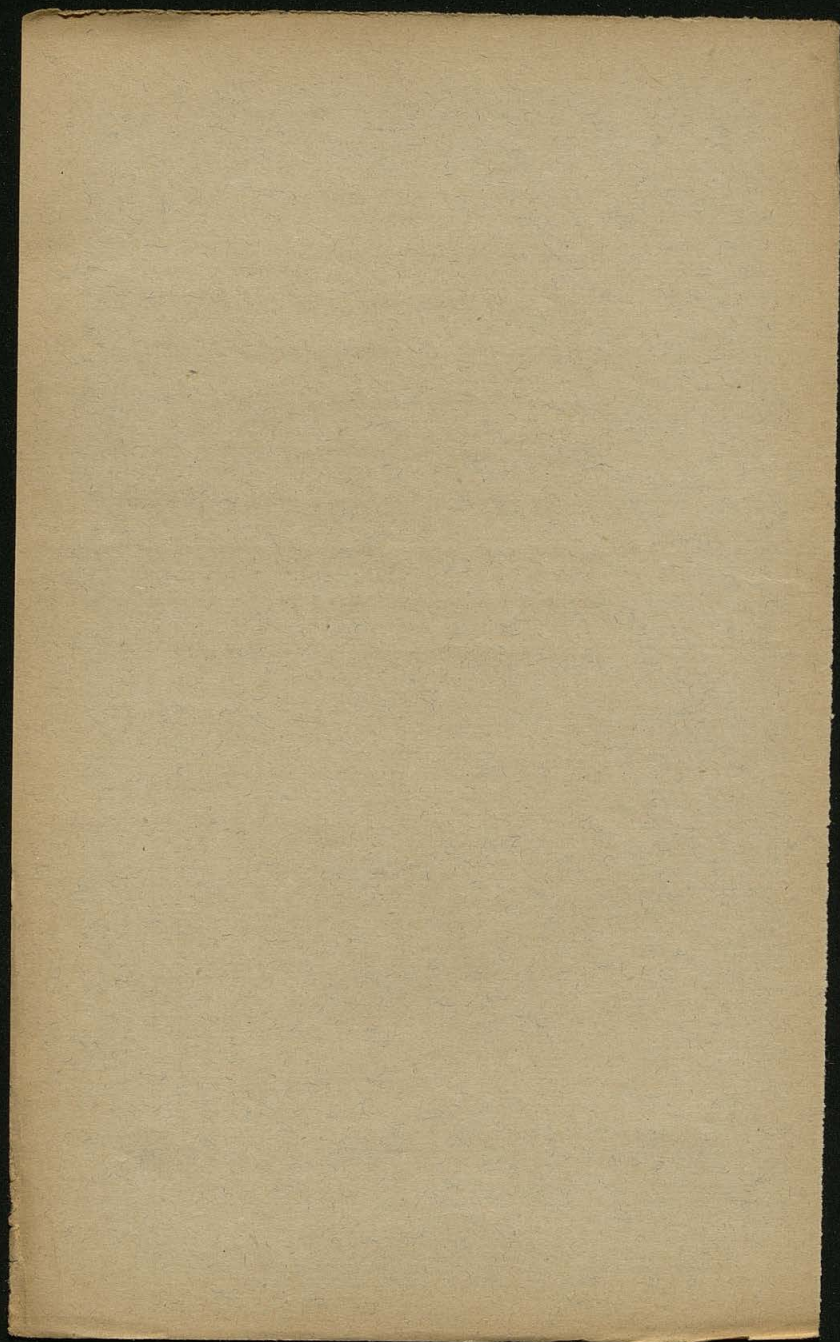
Rezultat - u. m. ty - oio um. fram. résultat, a
 słowa ten. resultare, wynik, ostatecz-
 ny wypadek jakiegokolwiek czynności
 „Rezultat ten bytuosi u podkomornego
 wielkiej matce radości sprawił.” T. J. J. J.
 2. 21. „Uwadawany niezamierzenie rezul-
 tatem tego spotkania, biegt prosto do
 siebie, aby się postarać o świadków.” Z.
 Kurk. 4. 319. „Takie postanowienie było
 rezultatem tej niebezpiecznej choroby
 i długiej walki” ib. 5. 58 „Wkrótce pre-
 stalem myśleć i o wilku i o niefor-
 tunnym rezultacie polowania” H. Sienk.
 G. pol. 1876. 20 „Nakłupity Tachanowio
 bez liku, a pokarato się w rezultacie,
 że wrystkiego za mało” A. Wilk. Fot. 1. 167
 z przystawkowu „w rezultacie” = osta-
 tecznie, koniecznie „W rezultacie
 zaczytram się miedzi; a to stly sympto-
 mat, kiedy się ma lat dwadzieścia dwa

i jest się wdową "k. Kal. Art. 267. 70 "No,
w rezultacie nie robić przeciw nic tak
ostatecznie podlega" ib. 74.

(1) "Dieruwi" jej charakteru i bojowości
jest rezultatem jej wychowania" Sever
Dhwan 23. 60

Resurrekcyja - ji. z. je - cyj. mu. tal. - resurrectio

zmarłych chwstanie, w kościele uroczystość zmarłych chwstania Pańskiego w wicy w wielkiej soboty na niedzieli Wielkonocej „Od wielkiego czwartku do resurrekcyi nie w usta nie brat” D. Pol. Przewodny 107 „Nadwsta wrenie doba Wielkonocej - na resurrekcyę w drwny uderzono: Bóg zmarłych chwstał w wielkiej wielkos wicy” W. Pol. 1. pach. betun. 37.

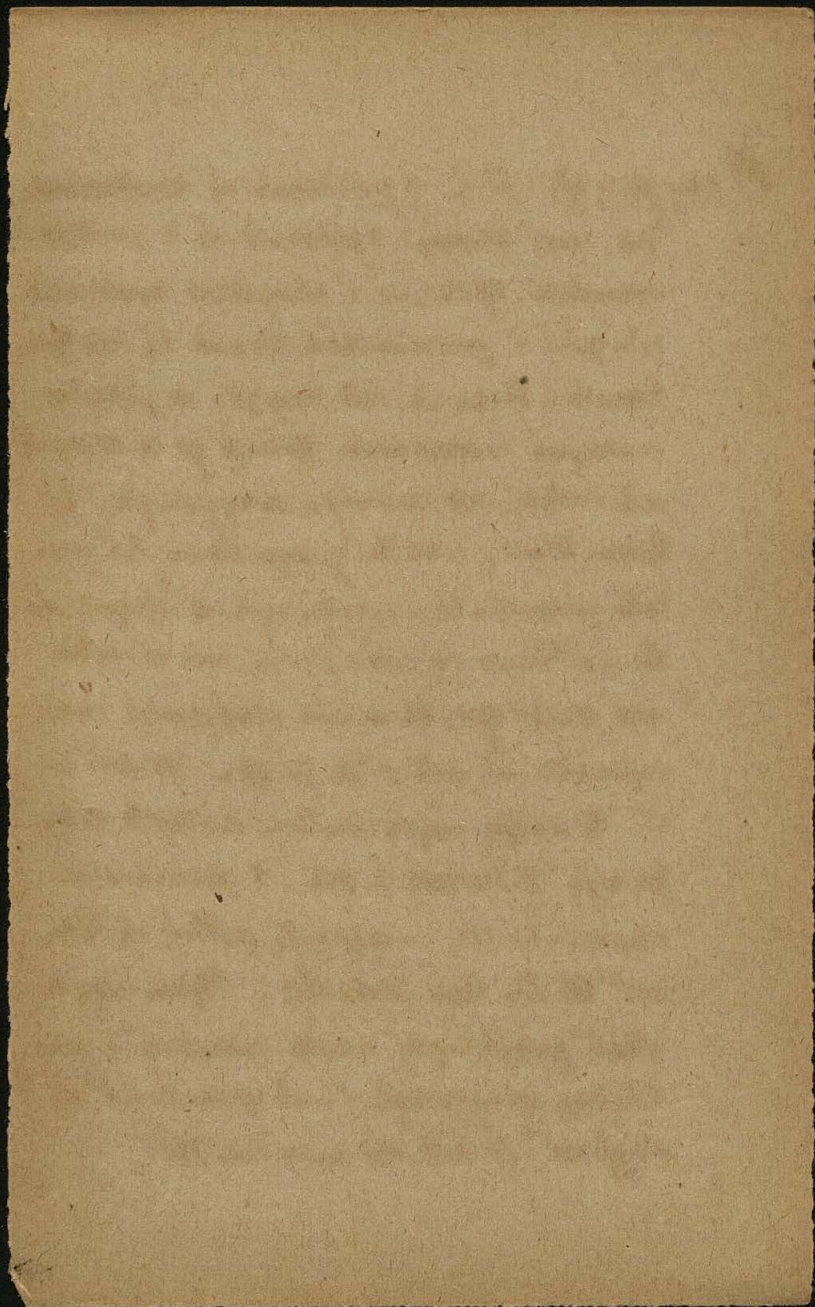

Rezydent - a. m. nci-utów mni Rezydentka
 i. t. tki - tek mni. z mieszkiejcy w cu-
 dym domu w charakterze przewodnic.
 prawnicy dworzaniem a przyjęciem,
 bez obywatelskich obowiązków
 krewnym „Niech sobie kto chce na rezy-
 dentów wypraek, byt to ród dnie wy-
 gasty ludai bawdo poczciwych i potwie-
 brnych. Czego rezydent nie robić? czego
 nie szukać, nie cierpić, a kawore z
 twarzą popodną, z obliczem wesołym,
 z gadką na ustach, z ułatwieniem” 77. Kwan
 31. 191. „Otwara ich liczne kole rezy-
 dentów, krewnych, wychowawców” 6. 77. 38
 „Kiedy pan Dąg tak radawyt, bydzie nam
 weselę; nie byto rezydenta, będnaiemy
 go mieli, varz na kawore zaprawiam do
 nowego domu i do stołu i serca.” W. Kol
 7. 65 „Bowyprzedat w wystąpię rezyden-
 ty, Francuzy, Włochy, so byta tu tego

ćma "L. Kawk. 4. 159. "Niegdyś po magnac-
kich i szlacheckich dworach przesiady-
wali starzy rezydentci... bliźni lub dalsi
prowinowaci, czasem starzy przyjaciela
dyplu" K. Wra. Echo 1877. 286. "Dyła wemś
pośredniem między stęga, a rezydentką
w najordynaryjniejszym gatunku" J. Wra.
wieh 1879. 5. "Jej parierb stał się ponem
majętku, a ona kamieniona prawie li
w rezydentkę z niewielką pensją kwar-
talu" L. Kawk. 4. 335.

"Dyła prawdziwym typem dawnego reyden-
ta, który był dyplu życiem swego patrona.
Dopytywany do preresu i do jego całej rodziny,
byłby się dał za nich wrypskich ponabeu na
statki... Chci nie miał żadnej funkcji wyprawnej
przy przesowwaniu dworze, niebrał się do wryp-
skiego, i rozglądał do każdej dziuny" J. Dziwnk.
z. 48

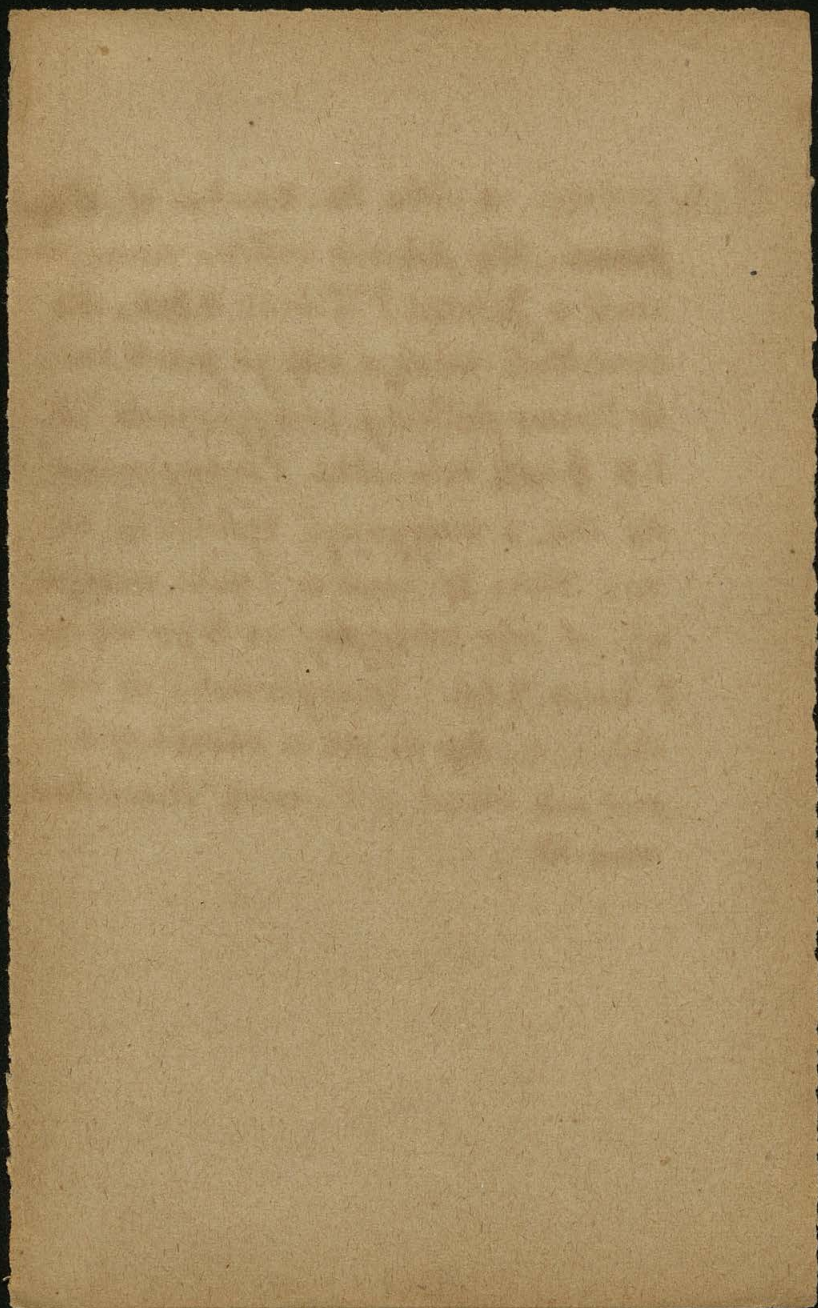
Rezygnacja - j. z. z poddanie się koniwerso-
 wii, woli Roskiej, zgodzenie się z prawna-
 czestwem, spokoju i cierpliwe znoszenie
 cierpień i przeciwności, zdanie się na opa-
 trawie „Uważnie, nie mając w języku
 naszym nazwania, boimy się w sercach
 nie mieć, nie mamy... rezygnacja.” *Żł.*
Uważ. 15.10 „Chwała groźliwa już pro-
 sta, powstata... rezygnacja w cierpieniu”
ib. „Stąd też jej usunięcie ma w sobie
 coś świętego, bo w nim rezygnacja chrze-
 ścijańska się widzi” *ib.* 71. 97 „Miałem na-
 źte te święte myślenie o naszym rezy-
 gnacji” *Żł. Dziennik.* 8. 356. „Z prawdziwie
 chrześcijańskiej rezygnacji poddać się loso-
 wi” *Wł. Łoz.* *Czas.* *Mosk.* 62 „Egipt wystu-
 chał przepiękną naukę moralną z przep-
 ietą rezygnacją, i - nie sprzeciwiać się
 stryjom” *D. Pol.* *Nad wod.* *Dun.* 182.

Kwerynowai' dku

Kwerynowai w idku. Tai. kwerekai' us, adky-
powai "Wix jw'is'ie cath'iem kwerynow-
wali z Jodreje?" Z. Kawk. 4. 304. "Nie
zani'ebata niczego, aby go prockowai',
ke dawno jw'is'iego kwerynowata" ib.
5. 4. § - sie zaim. idku. Kwerynowai'
sie dku. z werygrajja zgodni' us na
co "Trzeba byc meziem i mici werygra-
ejj. A wix kwerygraj na to po mezem"
Z. Kawk. 4. 291. "Kwerynowatem us na
oddalenie, by za rok w okonalnych
pud mis stawic us barwaki" Z. Mell. Groch.
wian. 13.

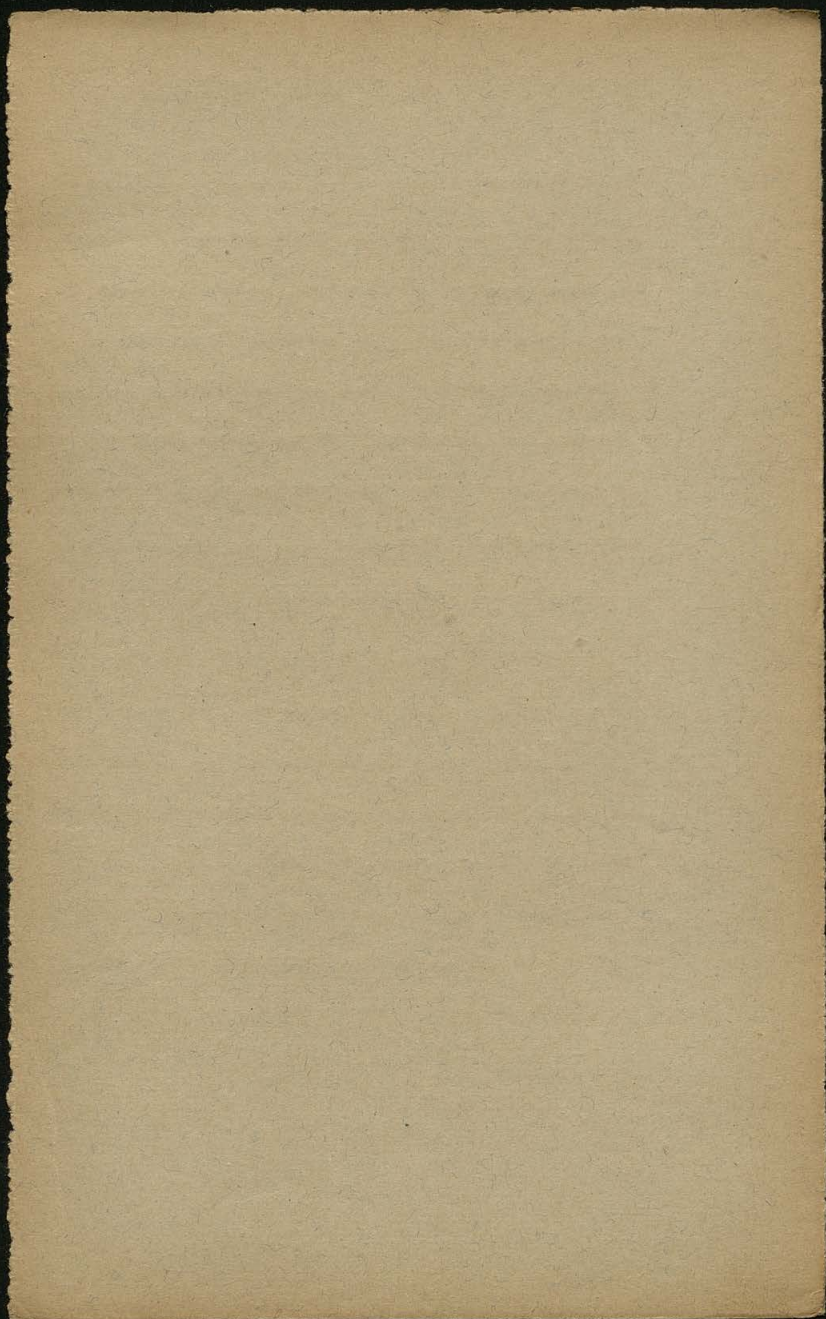
"Kwerynowat byt z pnetarsy do tronie"
J. Lemel. Przew. nauk. i lit. 15. 157.

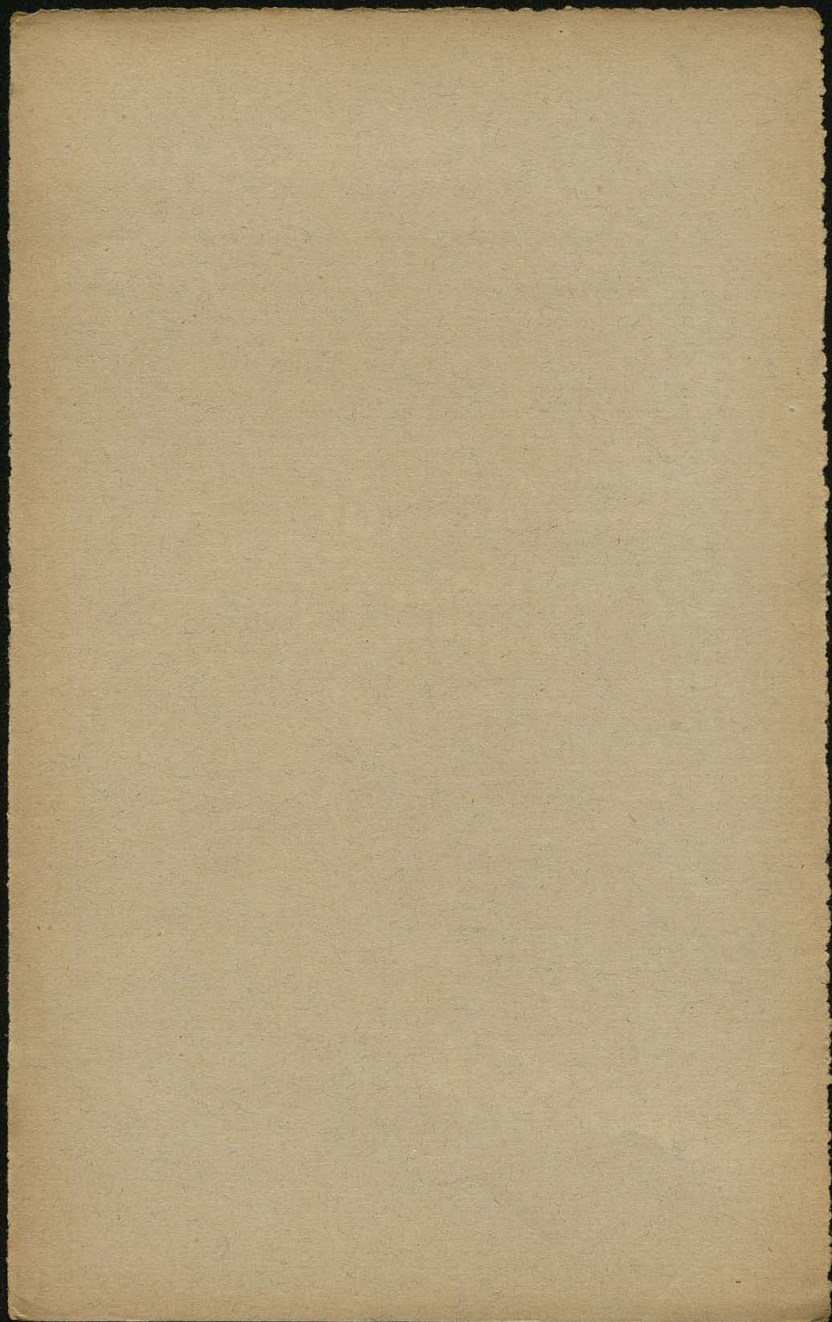
Réviser - a. m. rowie-oś m. franc. régisseur;
 teatr. kierujący widowiskami scenicznymi
 u mnie pierwszego teatru, układający i
 inscenizujący spektakle, obsadzający
 w nich role i dający informacje aktorom
 na próbach, które powinny się odbywać
 pod jego nadzorem. fig. „Los, imo
 kapryśny réviser na ruchliwej scenie
 życia” A. Urb. 5. nar. 1885. 137. 1.

Réviser - a. m. rowie-oś m. franc. régisseur;
 teatr. kierujący widowiskami scenicznymi
 u mnie pierwszego teatru, układający i
 inscenizujący spektakle, obsadzający
 w nich role i dający informacje aktorom
 na próbach, które powinny się odbywać
 pod jego nadzorem. fig. „Los, imo
 kapryśny réviser na ruchliwej scenie
 życia” A. Urb. 5. nar. 1885. 137. 1.

„p. lubi przedewszystkiem lekkie, wesole,
 zabawne rodzej, w których sam celuje
 jako aktor, a który eo ipso popiera, ja-
 ko réviser” Quié Dkur. 23. 155.

Rebajto - a. m. ty-óvo mu. prosp. kvart. rebana, ju-
nah „Zavazpialí co znaníevitovnyh
rebajtoio, klónykh stavu byta ustalo-
na" H. Sient. Op. i nie. 3. 221.

Reka i. i. z r6ine sporoby m6wieniu: „obronn6
 reka wyj6i” = zaw6stwi6, bez przypadku,
 bez zamanku, straty. Za Sas6w6 familja
 ta sprawn6j6za Lenow6niskiemu, wysata
 obronn6 reka z kam6tu” *J.T. kwart.* 1. 48, „Ku-
 pit tanio maj6tek k6d6wion6, rozprawit
 sig z wiew6yielami po s6dach, wyk6d6t
 obronn6 reka.” *ib.* 16. 60 „Do wyj6cia re-
 ka obronn6 niemawa dla6 sporobu inne-
 go, jak tytko w6niek, bodaj z mak6l6z6w6
 byle pos6w6” *J.T. Fei. S. nar.* 1878. 73. 3 „Fe-
 dn6 reka ciek6ci” = rozpow6zi u6at6, obi6d
 i t. p. nie ciek6j6 na orob6 k6prow6w6 „Dwa-
 ta obrod6ieja naj6w6w6 st6ga: jedn6
 reka ciek6cun6. — Dri6kuj6 Was6, nie przy-
 w6d6tem pow6nk6d6w6, ale pat6ci tytko
 i ciew6y6z6 nie br6w6r6ek przy ap6tycie.”
J.T. kwart. 76. 16 3 „gr6ci na c6l6ny reze” =
 i6c6 dw6 orob6 na jedn6m6 f6r6k6pi6cun6
 „F6w6w6t6w6 z k6p6tem6 g6w6w6t6 na
 c6l6ny reze z Luc6z6” *J.T. kwart.* w6ch 1878. 63, 1/1

§ „Rzeka w rzekę” przygotunkowo = zgodnie,
jednorozumnie „Barłya spekulacyjnych na
znikę w Berlinie, idzie rzeka w rzekę z Pe-
terburwskiemu polowomemu wiadomościom
prowocacemu praw prasz, oddziaływa na ob-
niżenie kursu wogóle, a w szczególności
na wartość naszego rubla” wiek 1883. 9. 3. 1/2

§ prow. „rzeka” w gospod. volucem, zmianna,
kwaśne z pół na półnie podzielnou jest pto-
domianu „Miał pola ornego po extendre-
ści kilka morgów w trawie rzeki” JT. Kwan.
73. 97.

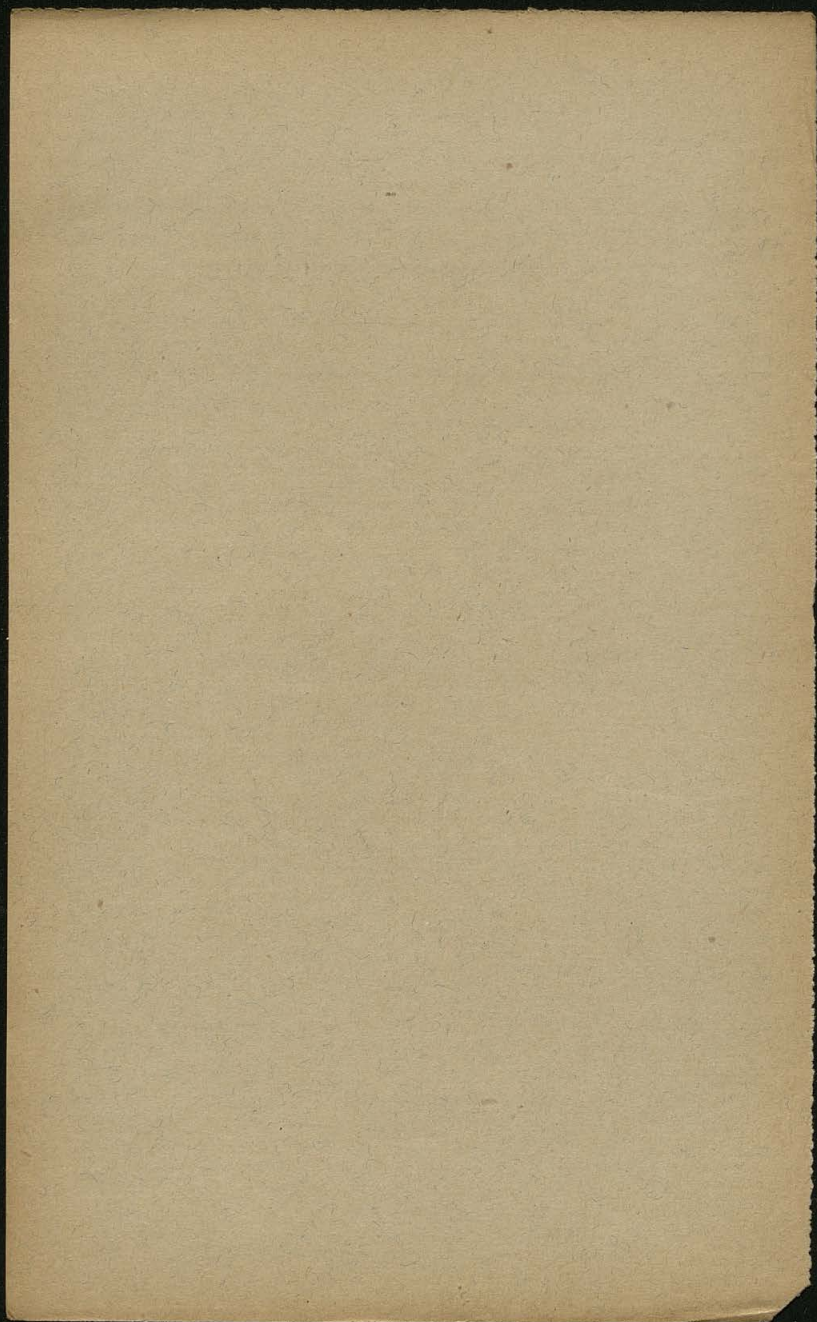
(1) „Wyumysłata rajzica, zabawy, wytańca,
rachniwata grai na inteny rzeki, stawem
wywita co mogła żeby woszewai Julje” JT.
Kwan. 15. 37

(2) „Kasada.. popierania tej narodowości, kło-
wa chętnie z Rosyę poj’dnie rzeka w rzekę.”
wiek 1885. 240. 1

§ „z pocłowaniem rzeki” = z wdziżeniami, wdziż-
nem sercem, ochotno, skwapliwie „Przywied z
myśla zabatania tej sprawy kithunadu nei-
skiemu, był przychomany, że ow biedak przy-
mie takie wynagrodzenie z pocłowaniem (3)

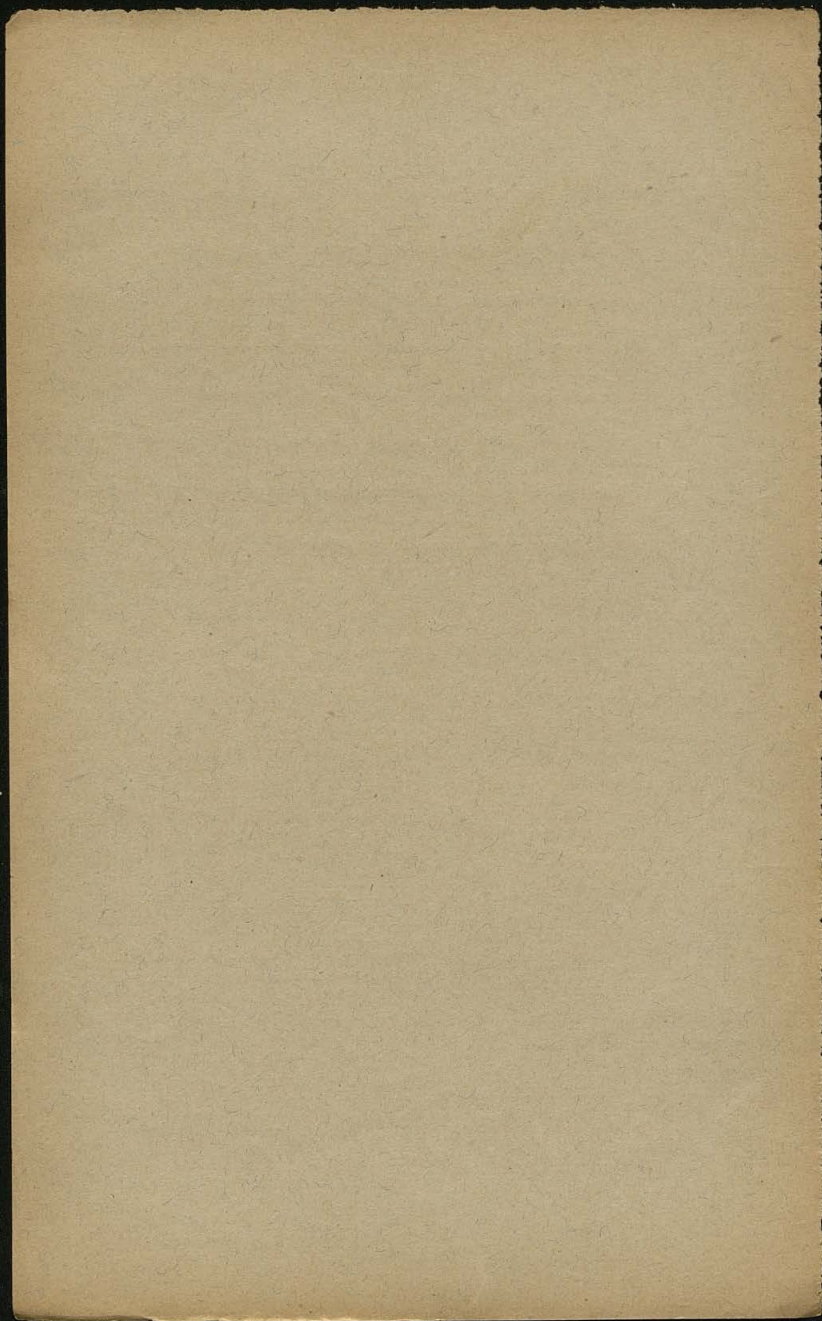
(3) rzeki, a tymczasem trapił na wygnaniu
wypłytkiwarce, który z przygotunkowo kradzieżnicia listu
wmysłt takie rzeki stała kwadło do chodu” M. Ost. powi. diady 97.

Rekawica - y. i. re-wi-ur. & fig. „rącié rekawic” = wyrwać kogo do boju & „ubrać się w rekawice” = wiażé tapówkę „Taki wiaż tapówkę, so takie się rekawice u-brat!”

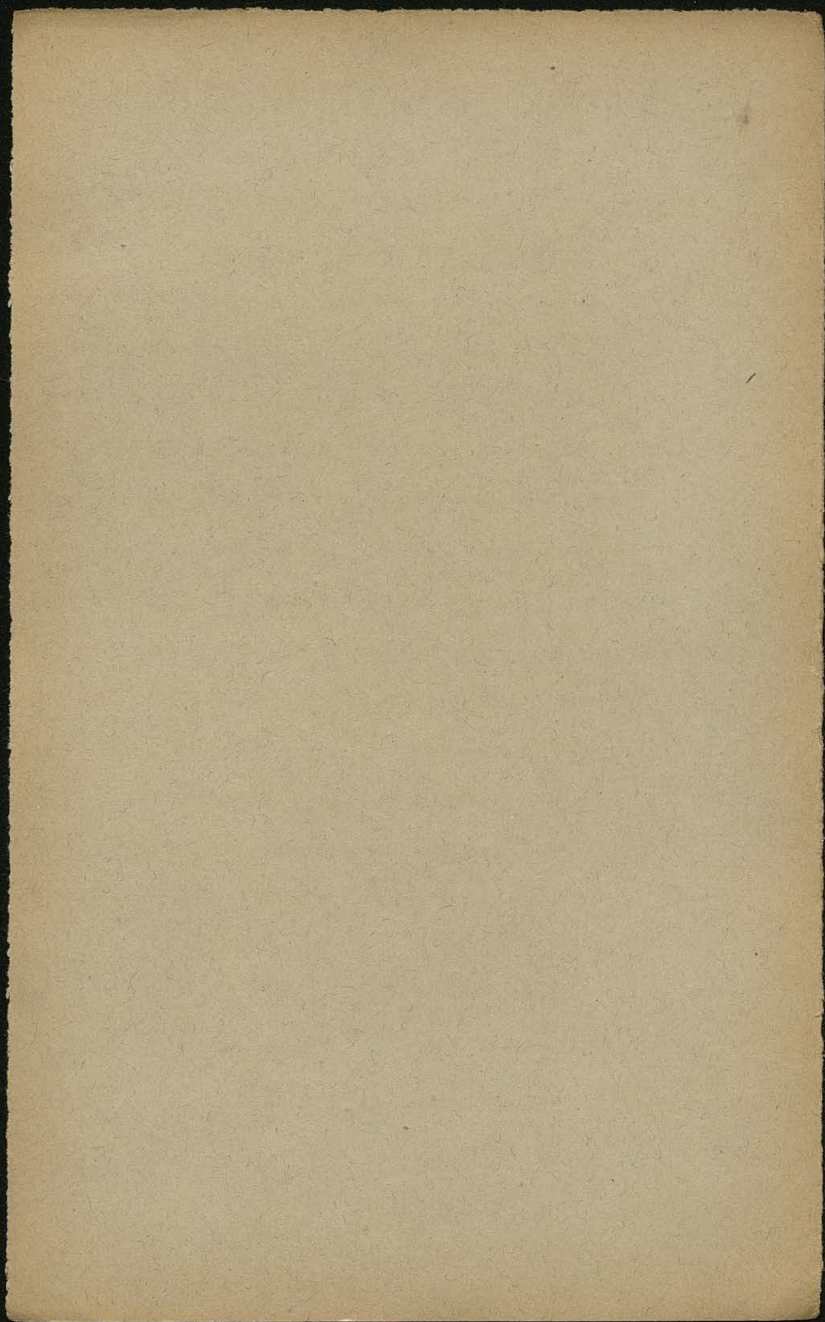

Rekognicja - i. i. mie - i. um. 3 w kwadr. moral.

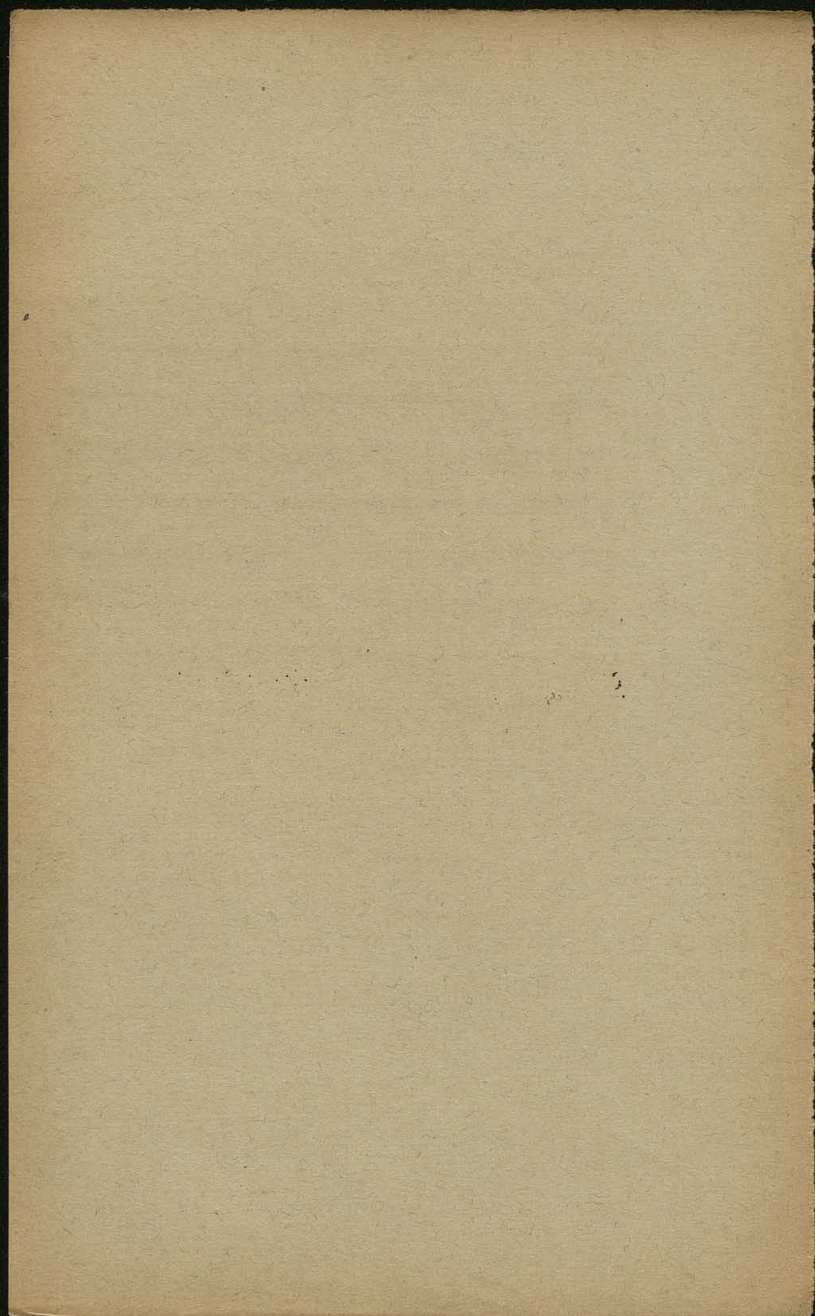
peuniwi' czego, bezdga skutkiem przewiad-
czenia, strachu okolicauciei i t.p. „Z drugiej
uwadzajze strony, pewnym miie czegwis
pomyioly mej zony... skrouna, niesniata.-
Ach, mam jz doktadnie! - A uadworystku,
ze bawdo nebozna. - Wiskraj rekognicji
czyliz puznaji moina. ?" A. w. Fr. 2. 53.

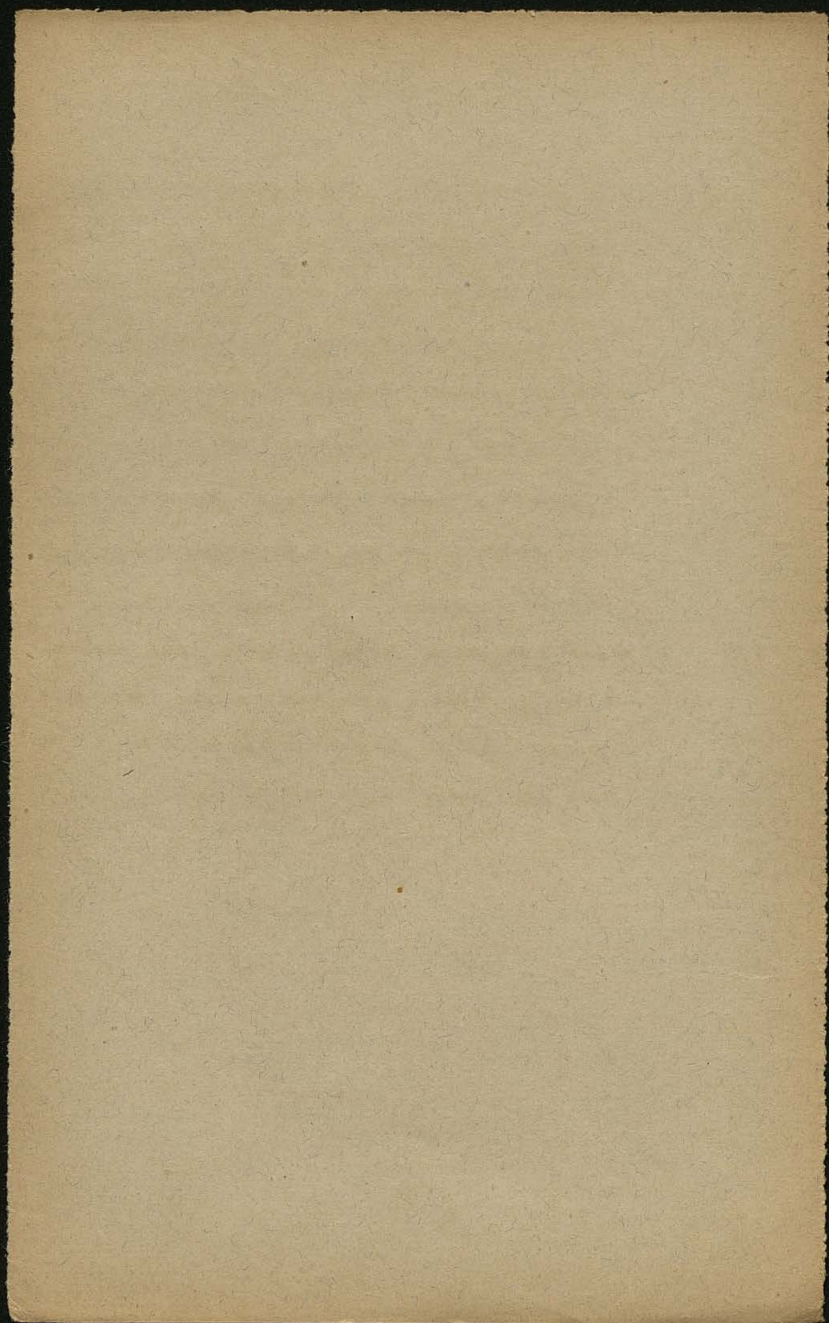
Robaki - a. u. ki-ov m. r. Robakel - aka m.
ekki-ov m. z posp. piestva. „robaki,
 robavski "Dzialwa, kwabionych stroka-
 tamii swóh na pót borych pasturakóu
 ukazyje się na skraju lasu. Drowsi Dose
 wypadku, moglibyśmy jeroze którego z
 tych niewinnych robawakóu postrozić"
 J. Kvara. 2. 33. 181. „Miał piściono robaw-
 ków, a nie było niepodobniakwa by się
 licza ta jeroze powiękny nie miało.
 Dla tych robawakóu pracovat, dla nich
 się poświęcat" J. Dies. lit. 6. 29%. „Sta-
 kata patrzy na te niesregstive dzie-
 ci, robawski niewinne, co przytulone
 do siebie leżały na rękui" J. Dierak.
 2. 309.

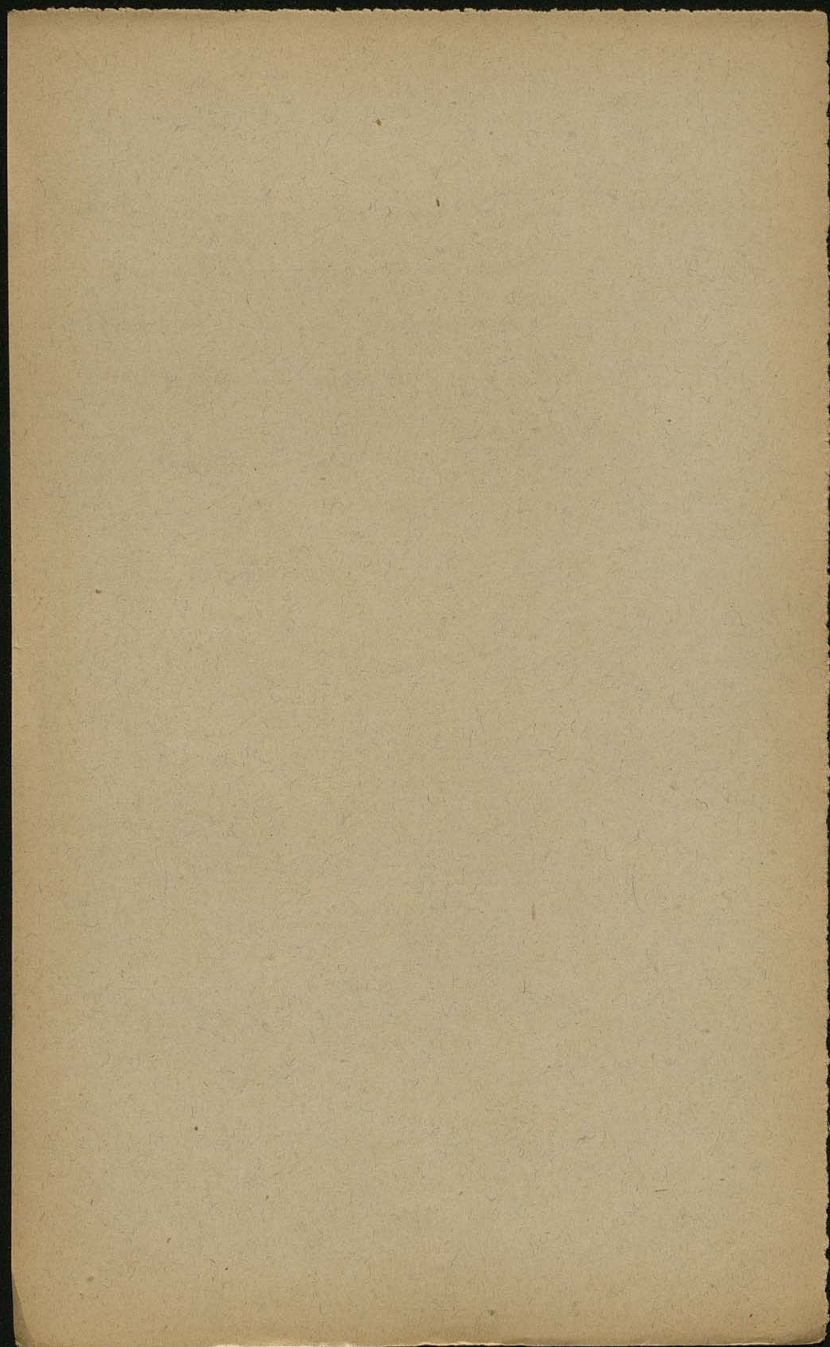
Robet-bra u. Robv-a u. brv-o u. aug. u
 wisicie, Wygranie dwóch perdyj, co nakoi-
 cka gra „ Osobliwym trafem po pięciu
 rotach wygrany - szansa kusiemita się
 ucaje ” J. J. Kran. Czem. 59 „ Robv ozromny
 wypadł i Skwiski przepadł go na głośno ” ib
 „ Ctery houwy, as, dama karowa, i daj
 im skwicy robva ! to gra cathiem uo-
 wa ! ” A. hr. Fr. 2. 11. „ Wziętem dwa sztemy,
 przepadem wrystkie robvy; sty dzien ” J. A.
 Miniv. 144. J. 1. 72.

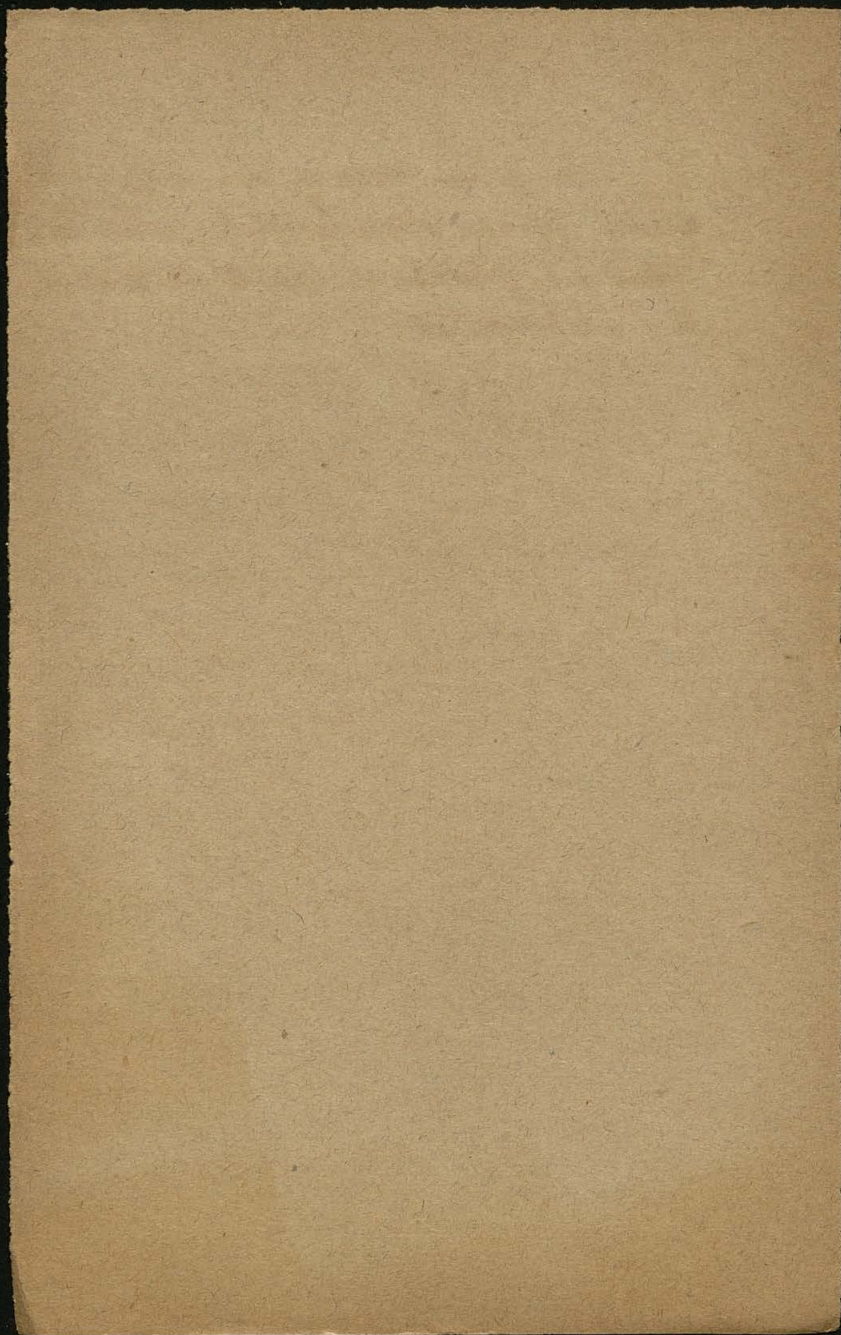
Robić - it - i st. nij. ndk. & rocz. sporoby niwo. „nie
sobie & czego nie robić“ = nie uwarić
na co, teke uwarić, nie ka nie „Rozpię
wał się po kamarych, mało na nas zwa
żając, jakby sobie nie & mojej więty
nie robił“ B. Sol. Pam. Pam. 221 & „co on
tu robi?“ = skąd nie więty? po co tu jest?
toż, stornijąc do rzeczy niwiny wolnych:
„Co to tu robi? Co tu robi ten kij?“
 & by prypryuz częzo „to wszystko robię
te warne głupie wypony, co trzy lata ura
cają, da nie pospoli kuje się & dro
bu szlachty“ J. Dziwna, 2. 33.

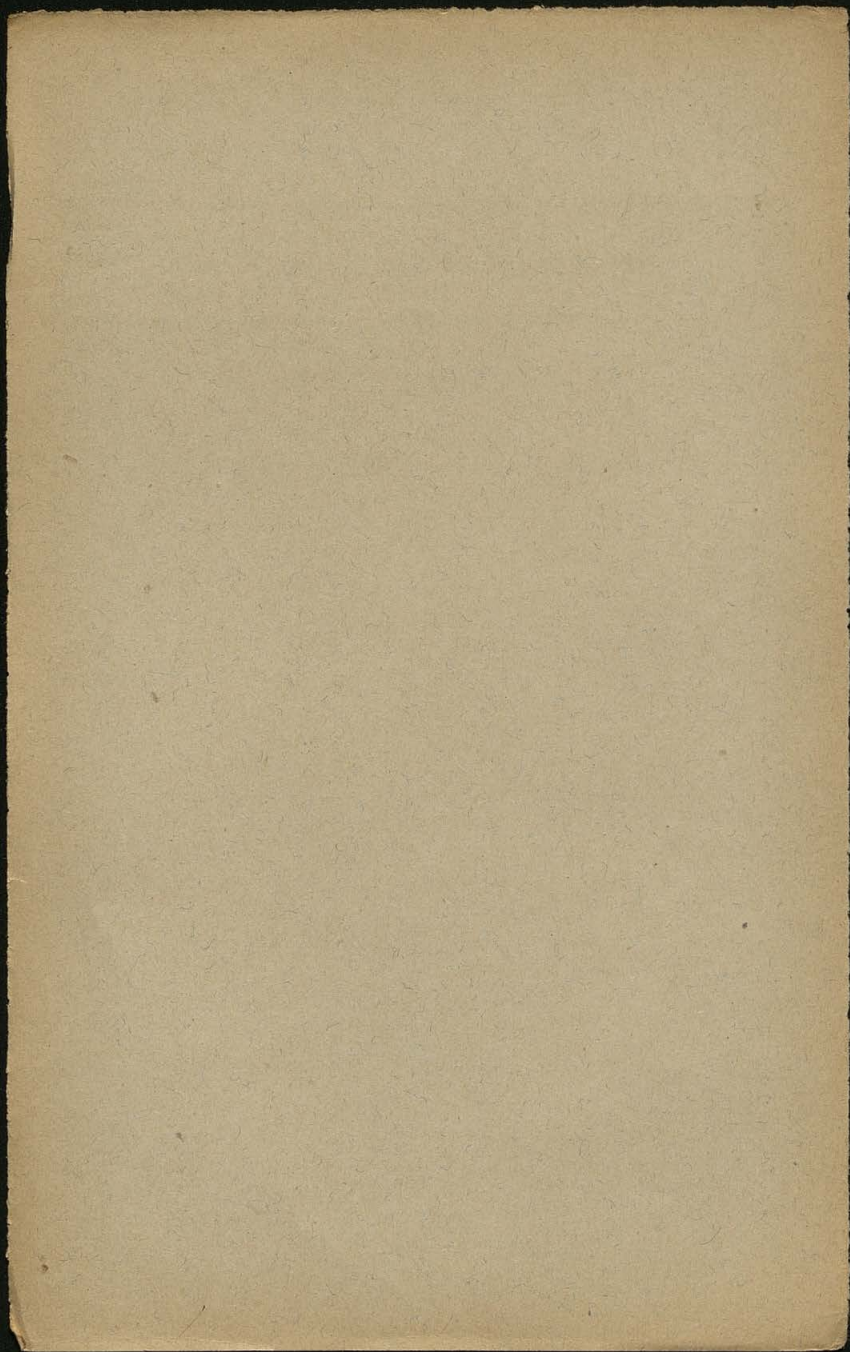
Robigrosi-a. m. sne-óu nri. majgy na gtoúny
cel robicnie majqtku, spekulant, kroz
nastadownictwo Zachodu, poverabiamy
się na spekulatorów i robigrosiów J.
Kvark. 71. 83.

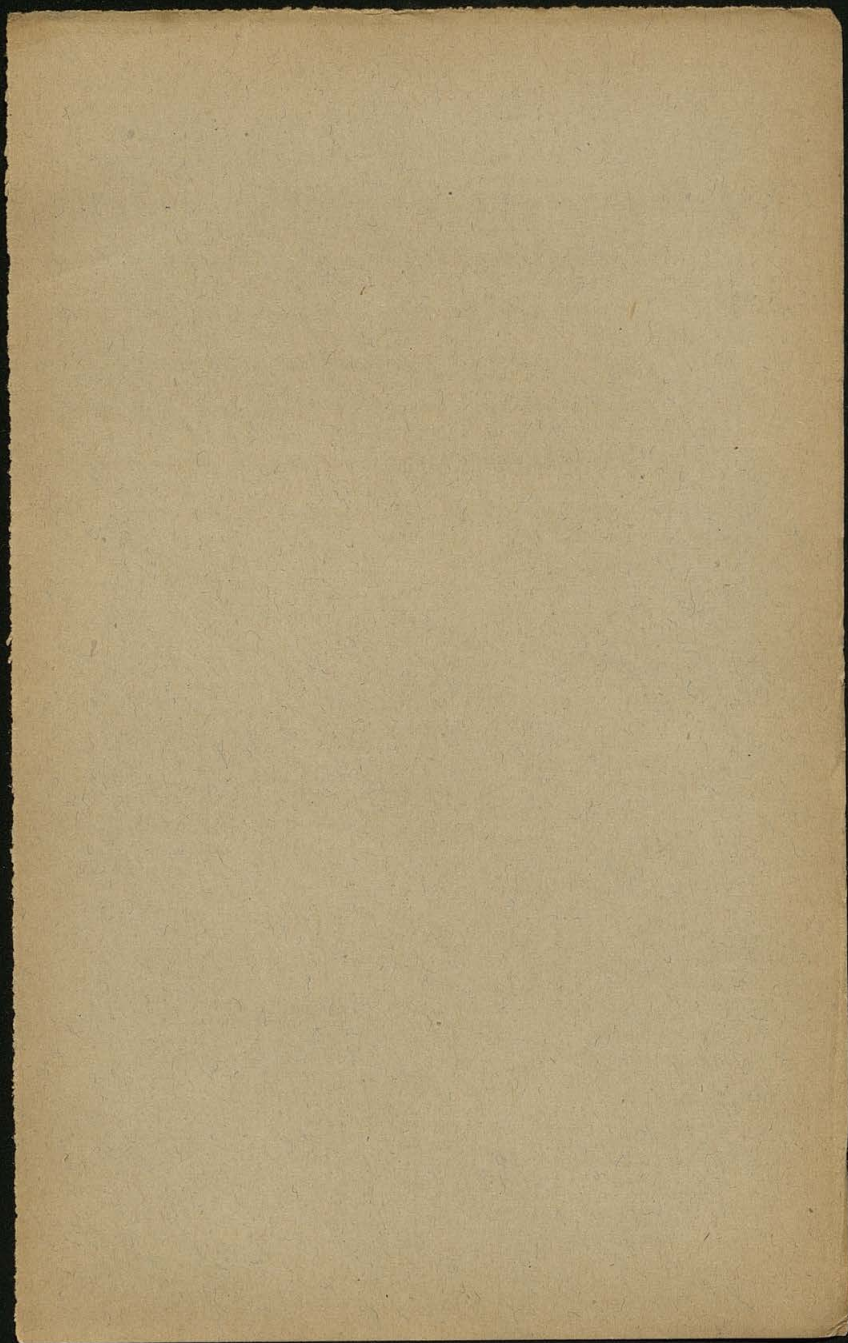
Rocznik-ia-ię, praw. roczny, rok majowy, sze-
gólniej mówiąc o swiętostach „Wtorek dwa-
dziestki 2, jako saka rocznica 1” M. Felboryń.
Ryp hist. Dolska 185

Rodowod - u. m. dy - oio m. wywiedzenie, wypro-
wadzenie rodu, genealogja, pochodzenie
„kandy przesadza iż w rodowodzie swych
koni - karkwala” Spis. 68.

Rodkajowy - a e s mówią o utworach sztuki ma-
 larzkiej, przedstawiającej wyobrażenia sceny
 z życia powroźnego. „Były w tej galerji wie-
 gólniej słowne flamandzkie obrazy i rodka-
 jowe utwory rękot niemieckich” *Fl. kwart.* 1. 11.
 „Malarsstwo rodkajowe ciżgle przeważa na
 naszej wystawie w wielkie inne dzieła” *Tyż.*
 II. 16. 4.

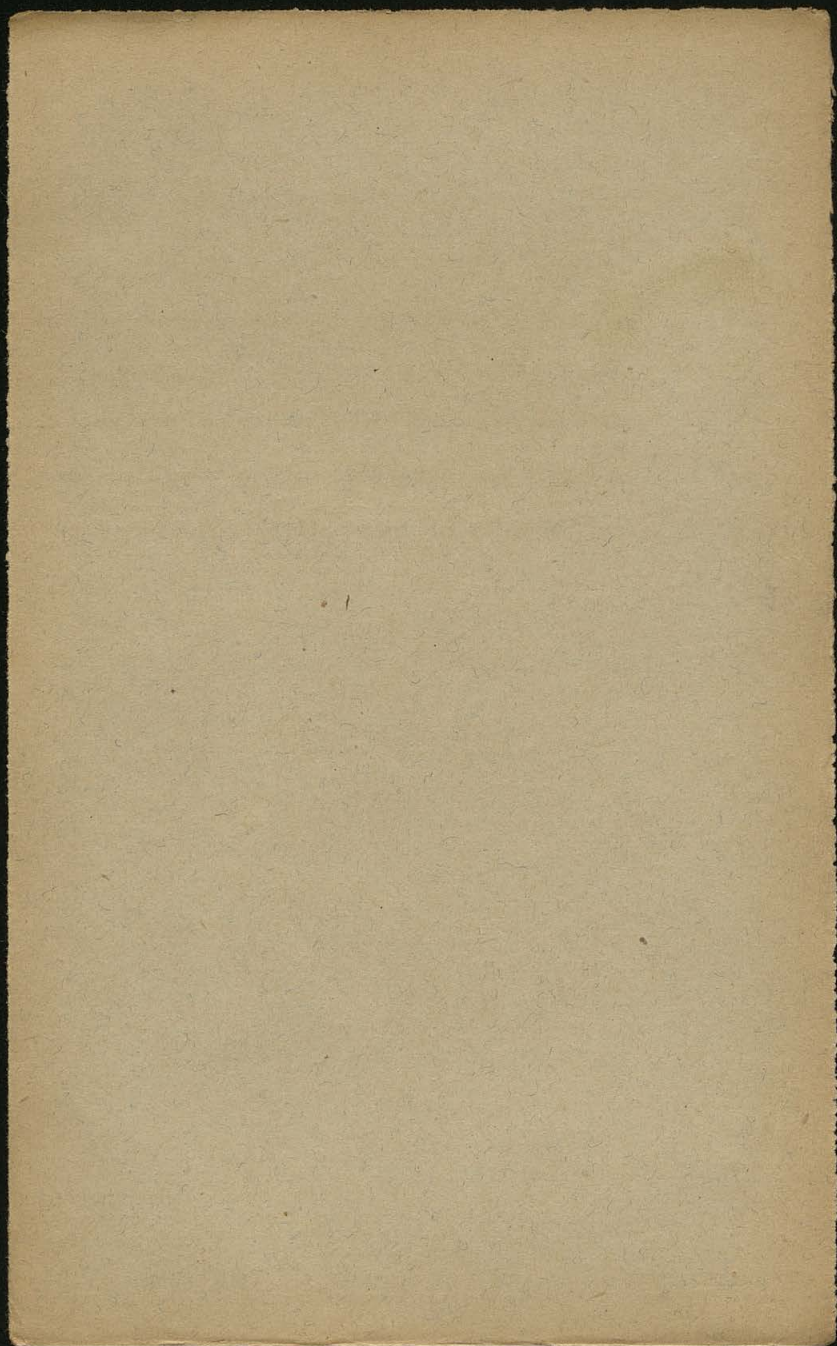
Rodzinny-a-e znaczący jest w naturze w
 krytycznym stanie bez przyniesienia obcych
 części - mówią o metalach i o odwołaniu:
 czerpnięcie krwi, autochton, a krwi i kłosa
 swój, mój, swój, "Podanie wiodło ich od
 znacznego jakości, naurowanego woda
 Ondy tatarskiej, lecz było im wypierali On-
 dyńscy, utwierdzone że byli rodzinny
 wotyżlieni siemianami" J. Krasa,
 36. 78. w now. moral. swój, w Tary, krajowy
 narodowy, "Kbiony te równocześnie bogactw
 kraj pod względem kultury europejskiej i
 starości jakby fundament do późniejszego
 rozwoju rodzinnego naturalnego" L. Dębi
 9. lwow. 1887. 63.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to fading and the texture of the paper.

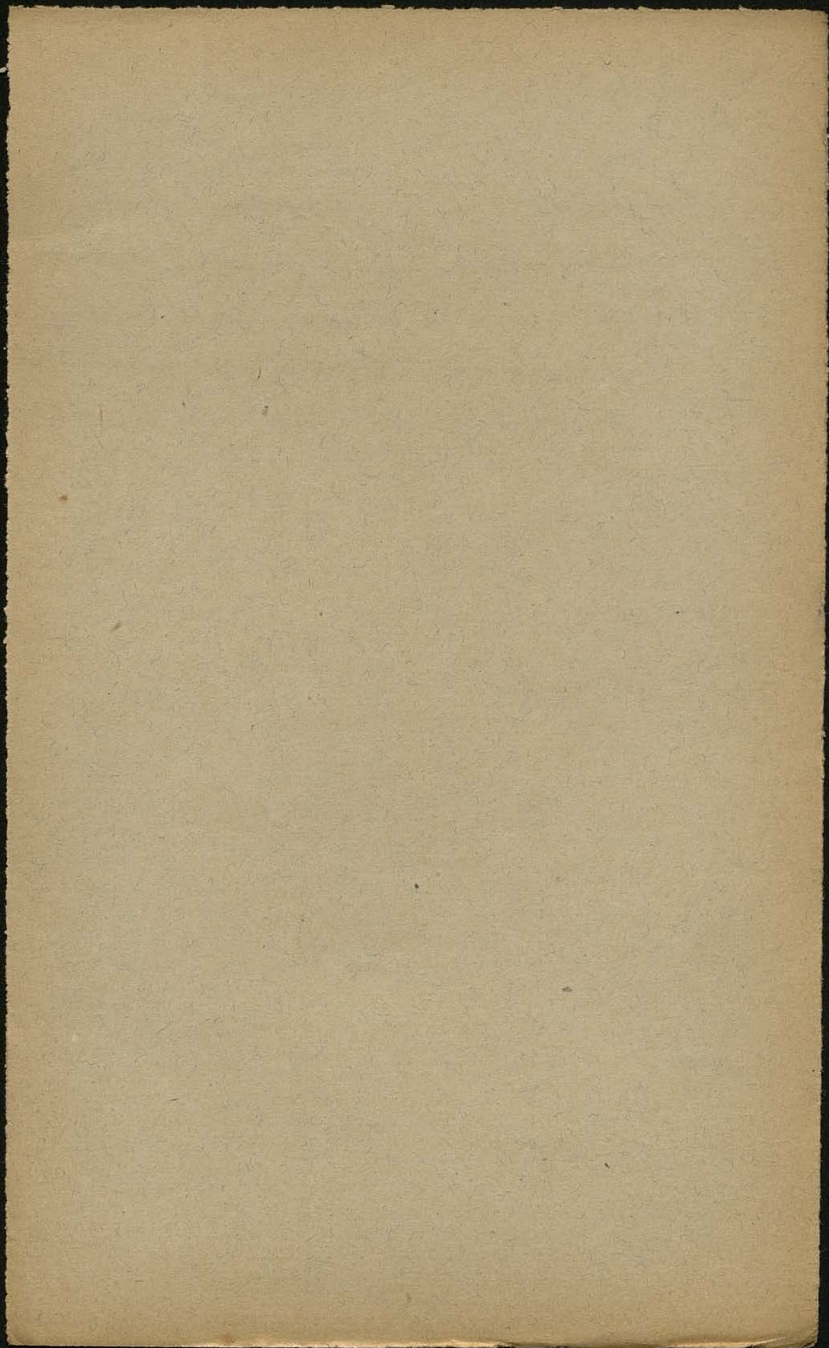
17-18

Родзінцэўка-і.і. Родзінцэўка-і.і. ндрб.

век. родзіна, в пісьміах люд. „Ой
 пуйце, я пойдзе по дворах ствѣзцы, у
 іх родзінцаўце встыду ніе робіць“ О.
 кол. 1. 32 „Далекоў Заріцку родзінцаў-
 ка вара?“ іб. 39 „Лей Тевесіцка-
 опѣакуе я, сага родзінцэўка“ іб. 108

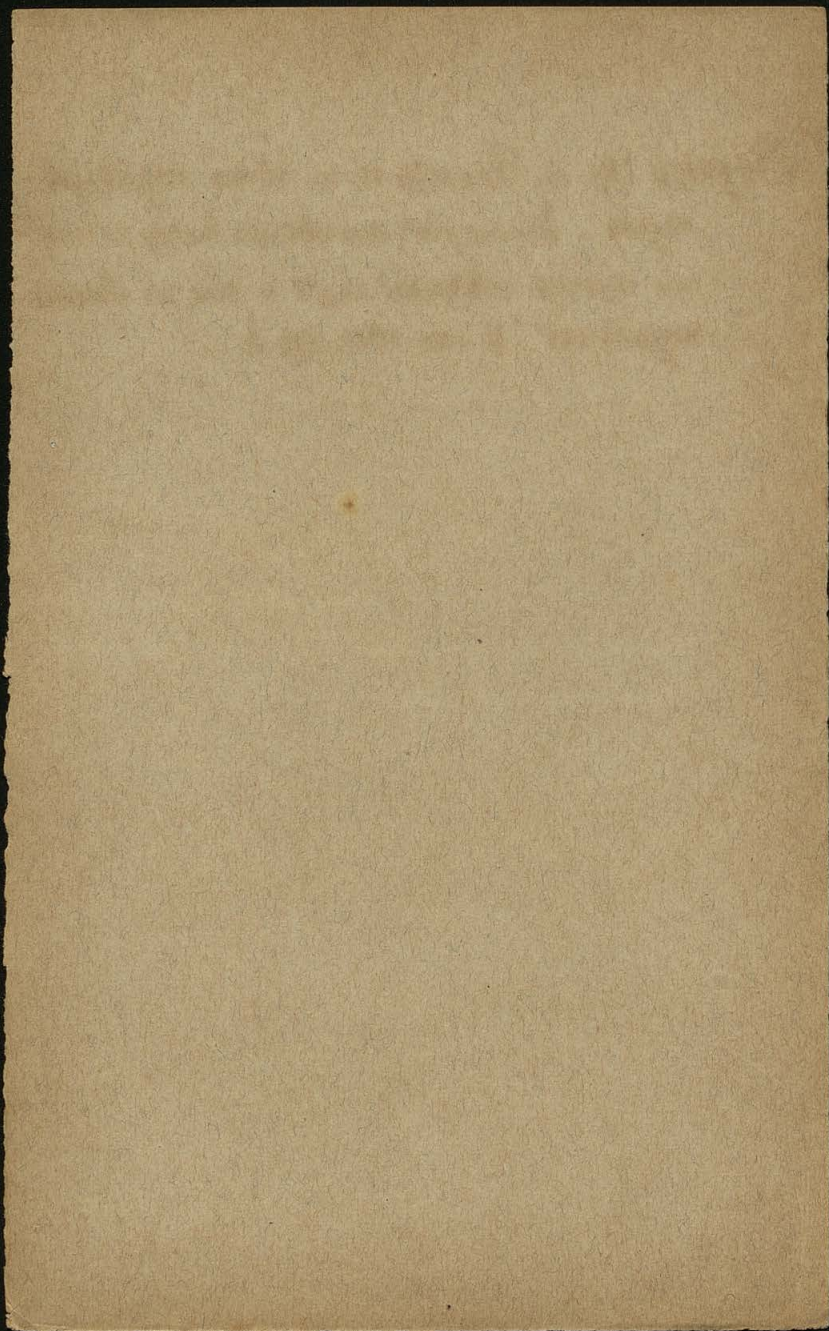

Rodkoniutki-a-ie, rodkonisteki, Rodkonist-
 ki braciemek owego wasala. "~~J.B. Kales~~
 Ad. Mick. 3. 45, Andrzej - swisty lochany,
 plynie między Potany - rodkonistki Sie-
 tra brat "J.B. Kales. 4. 3.

Rogalek-lka. m. Rogalik-a. m. rōbōn. rogal, pi-
 czywo „Zwane jest amatorom kawy piwy-
 wo zwane rożkami czyli u nas we Litwie
 rogalikami” S. nar. 1882. 299. 3.

Rogalka-i. ż. miękk. Krahm. mąka pszenka, tito
 tawka

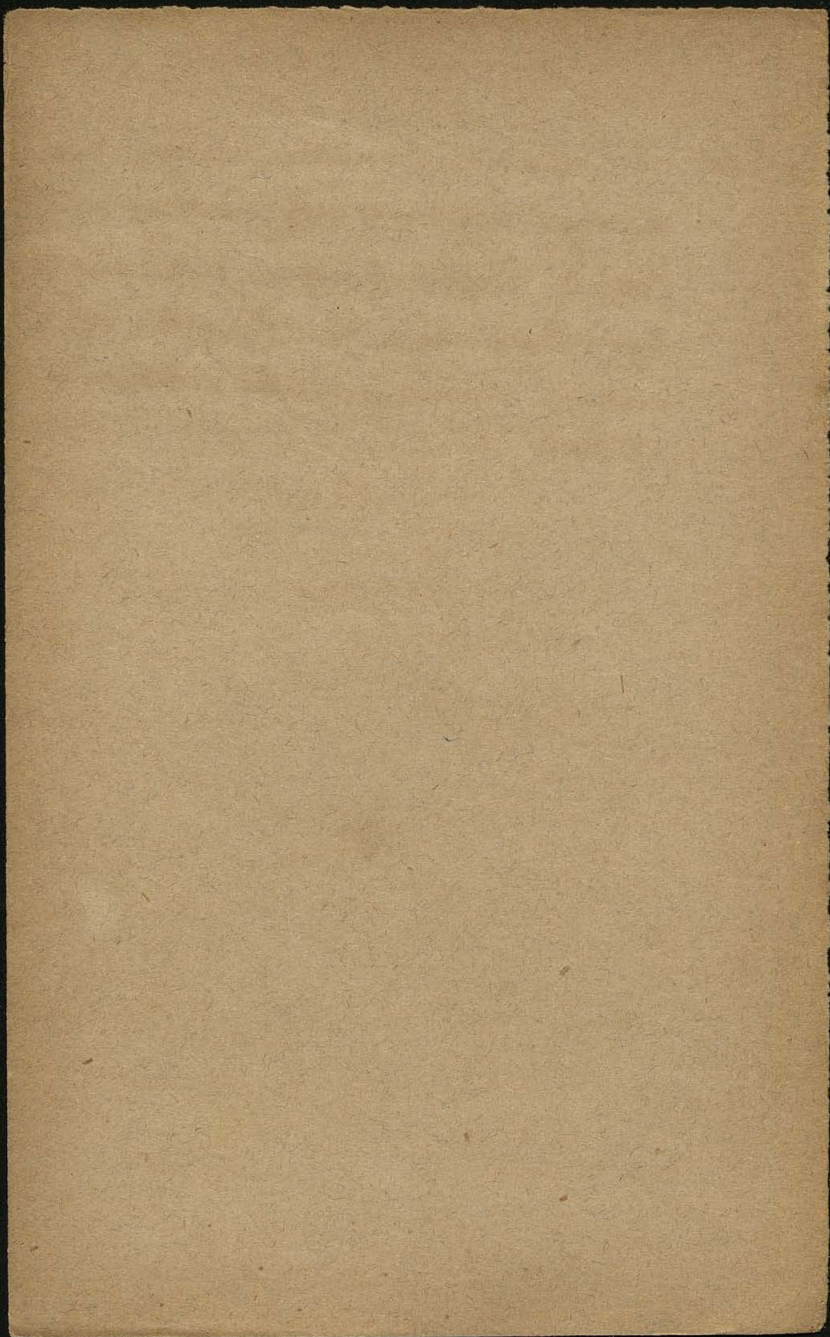
Rogatywka - i. z. ki. mn. czapka o ostrożeń
 rogach, w wrotacie utaruki "Łysa głowa po-
 kryta była białą rogatywką z karatauskim"
 P. J. Kwak. 32. 108. "Jeż czapka rogatywka nie-
 zmierniej wysokości, znana była w całej oko-
 licy" A. Wiler. Fot. 1. 114 "Naradził rogatywkę,
 wziął także i wyświłt" Ib. 207 "Móćwera-
 nin w wysokiej rogatywie na głowie" Kł.
 Jun. Wiśł 1886. 142. "Z małoz u boku, a ro-
 gatywką na prawem uchu, świdł do dworu"
 Dodz. Opow. hist. 284.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

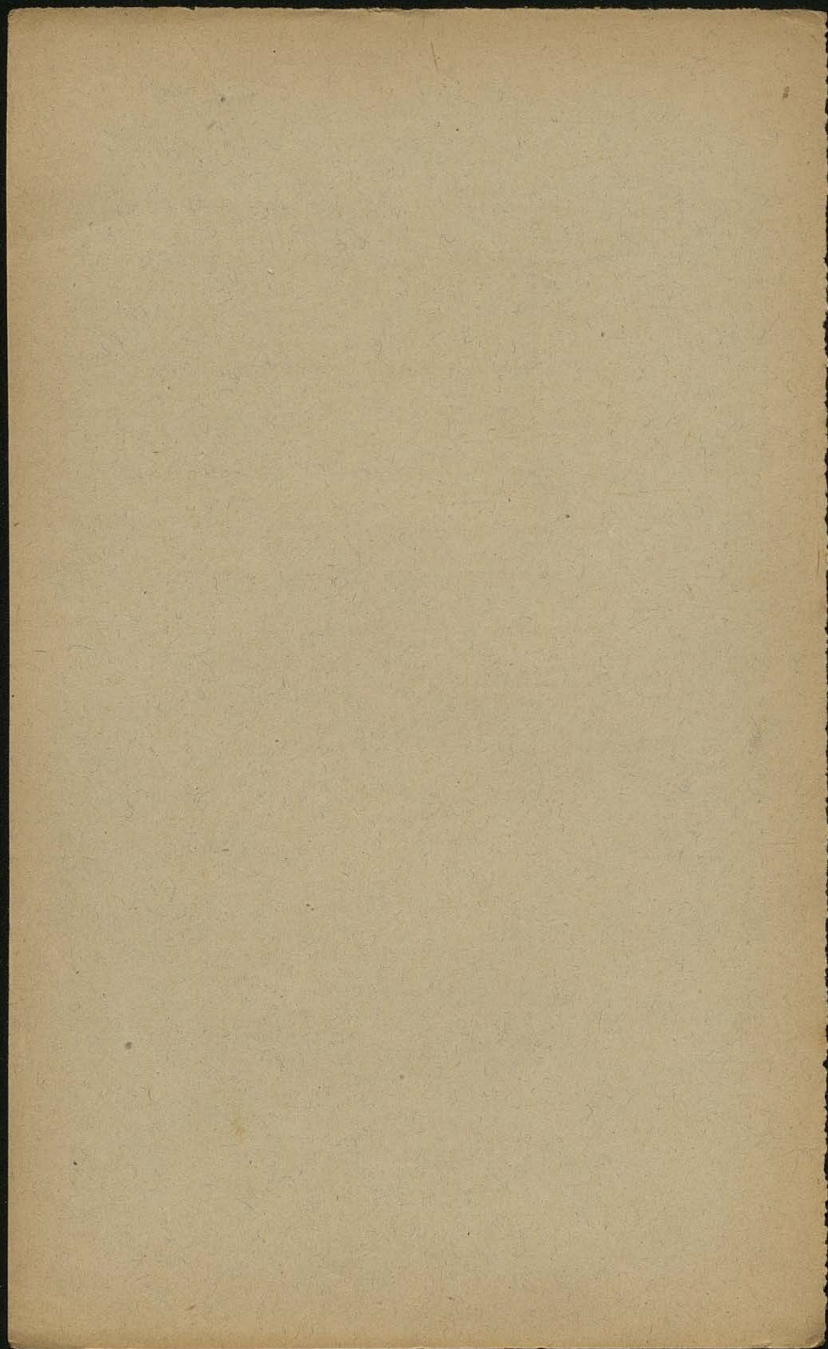
Рви́-и́-и́ сд. ex. ndlu. § - о крем, мавры́, снми́
 в мысли без ррерывисей подставы

Рви́ и́ сд. kaim. § - крем, залудиса́ и́,
 бы́ петрым крего „Port i' prystai' vojá s'e
 setkami parowois, otzylai' i' statkwo." Wiek

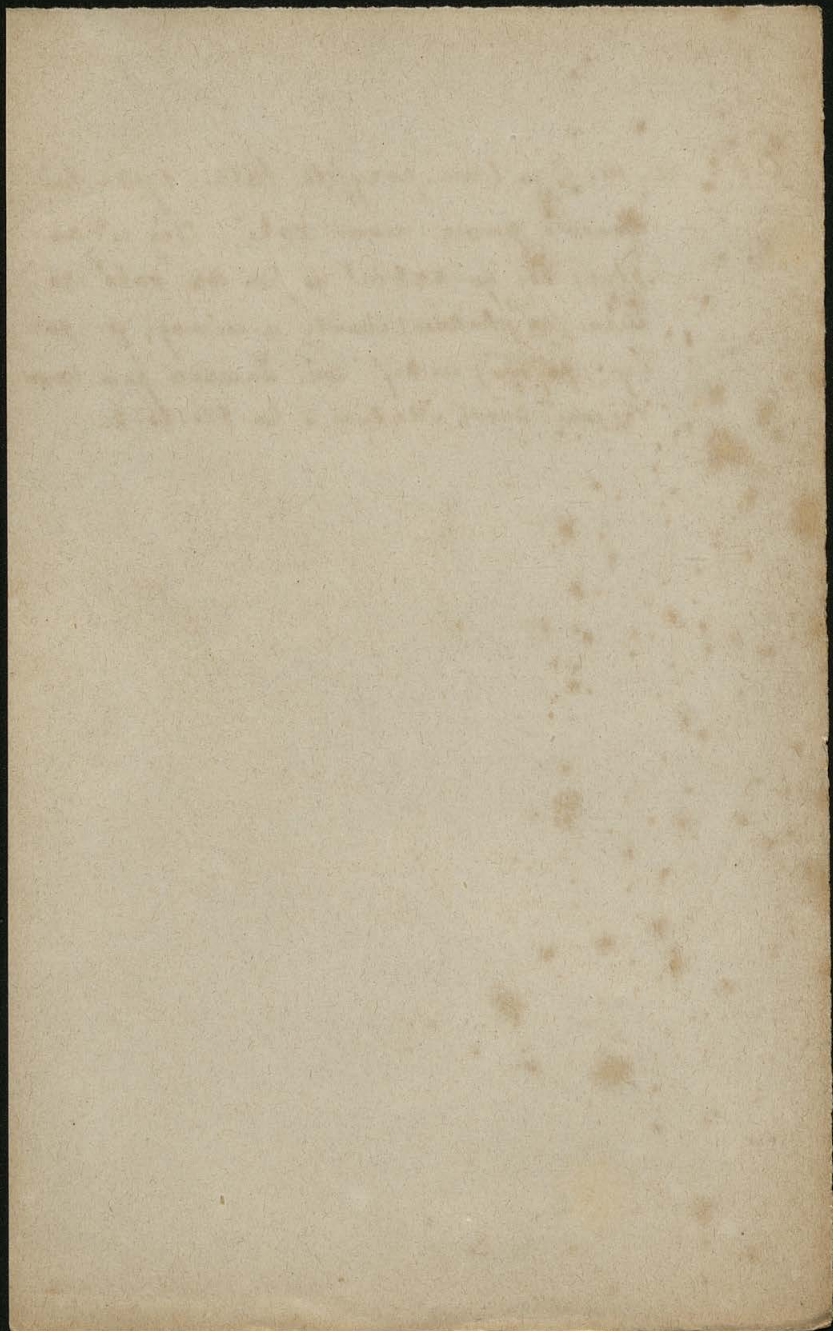
88. 130. 2.

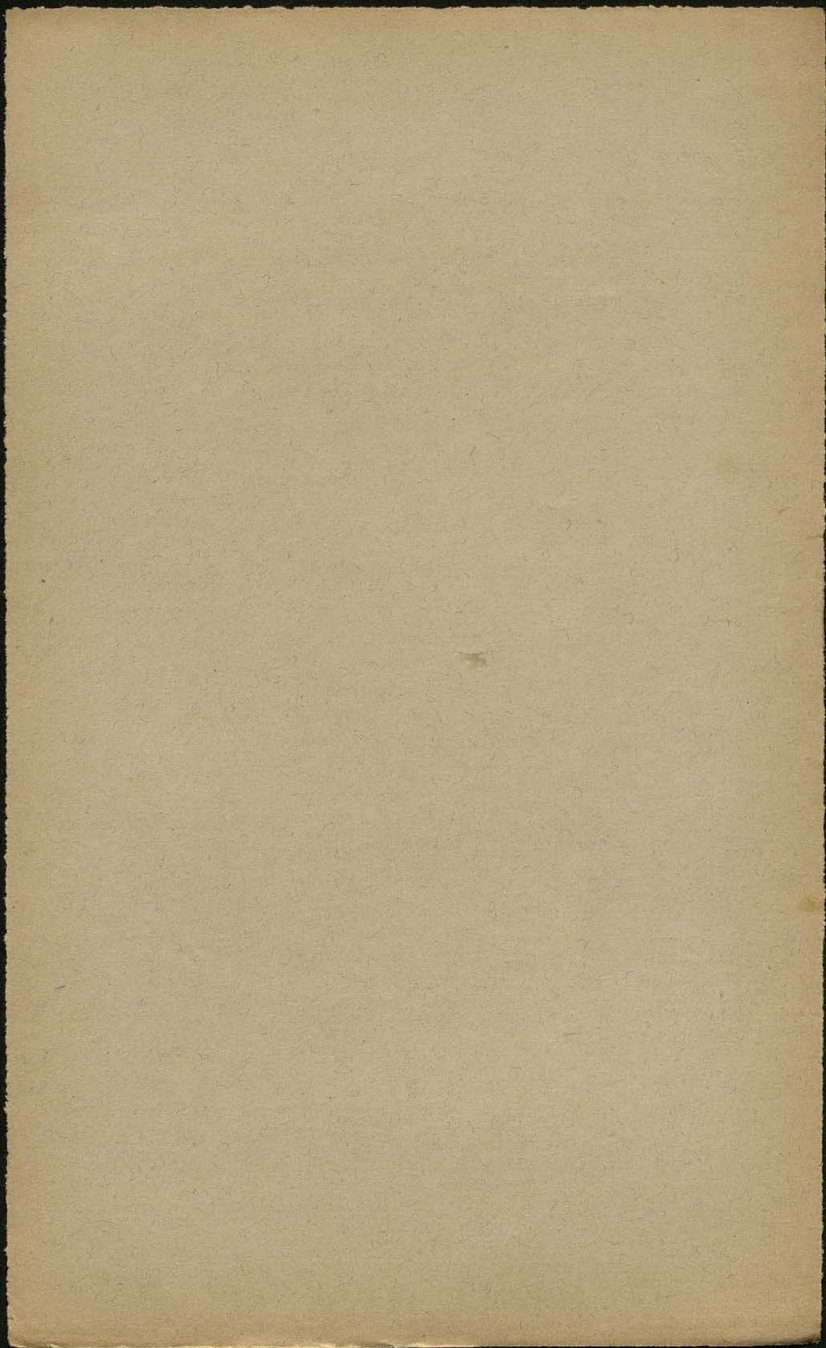
Rojst-u m. stj-ov m. ^{lit.} prow. bagno, grzepraw-
 sko, pto "Boiróid purawy jódtovej" nad
 rojstami dxiédnima lenik porzedt na
 tomy a pry makie chtopoxyua "W. bot 9. 99
 "Rojsty: bagno literowskie, róvinej, matěj i
 kucwaniej głębokosci, x wierxchu woduceni
 xaroste xielami, a pod tėjci chytę xi-
 nna, woda napetionna, maja spod pi-
 skowy, lub drobrenni usypamy glaxami."
 ib. 128 cf. chata

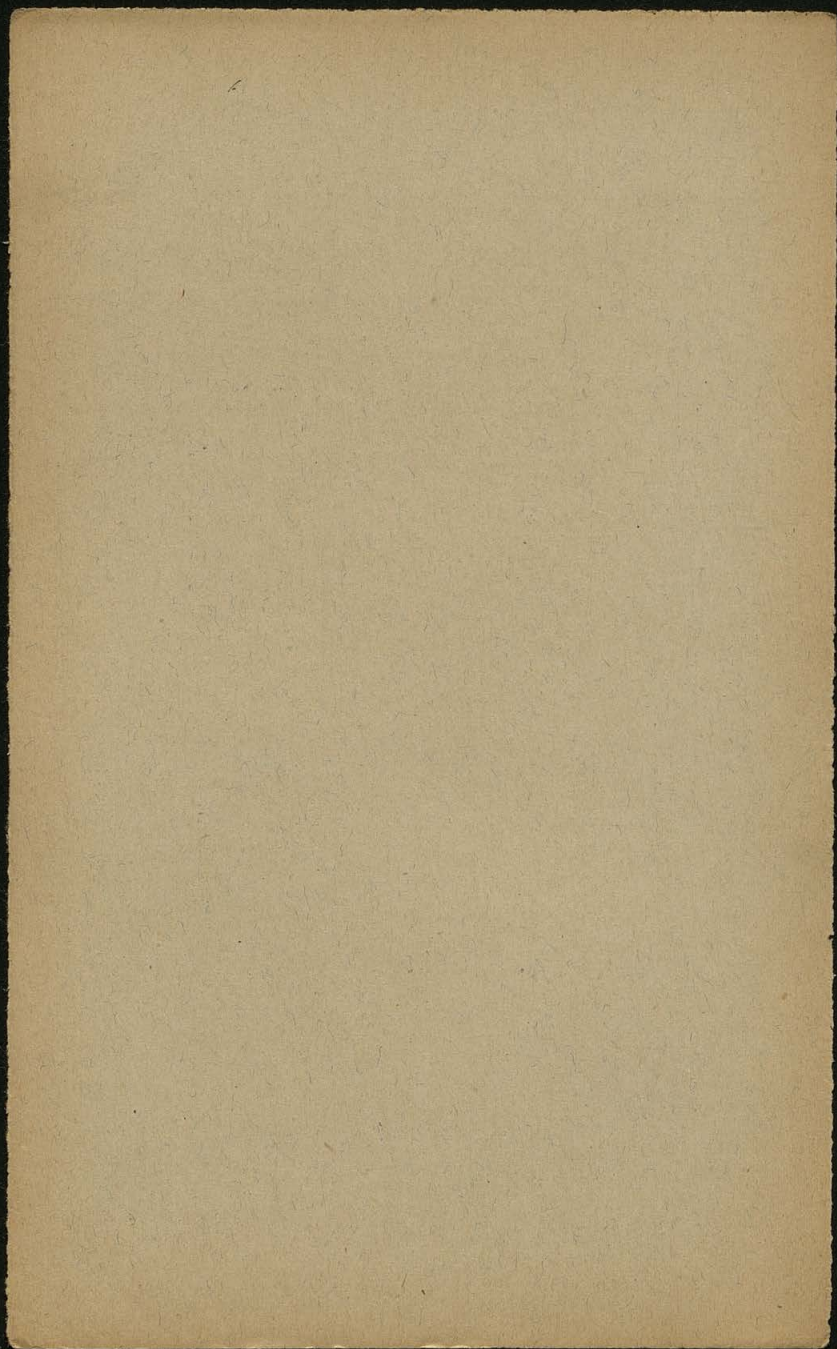
Rok - u. m. 5 w l. mu. przyjęte lata; tylko tu
 prawie powr. mówi roki „Daj ci ka-
 ptai, kes' go kabind, bo już trzy roki ka-
 niem (za ptakiem) chodzę, a niemożę go po-
 dyć (podejść) niżej” wiersz Ławenda pow. Wawo-
 szedzi Karol Malyś S. 88. 145. 2.

Roklor u. m. jakas' suknia mejska dawna
"Tizi' frakow dla jegomości i dwa
roklorvy" T. kwiecień 5. 53.

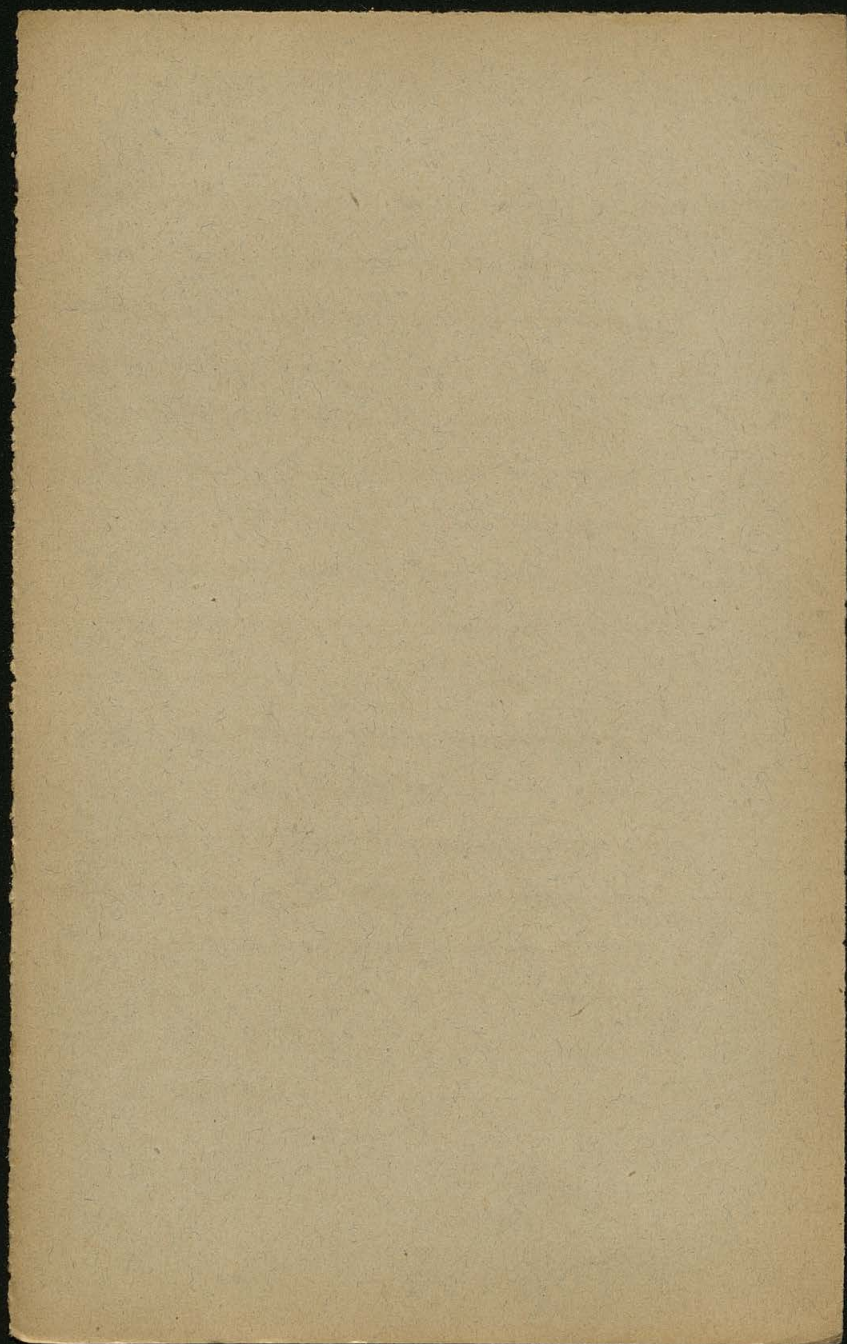

Rokrowanie przest. co rok, każdego roku „Pamiętno-
stwo „Jutro inuieriny krieda karownika. Pan-
stwo się już przygotowali jak rokrowa-
nie..” J.T. kras. 71. 88. „Tak zwana „lote-
ryja gospodarska” rokrowanie odbywa się
chcąc święt Boiego narodzenia” Bluzur
22. 52.

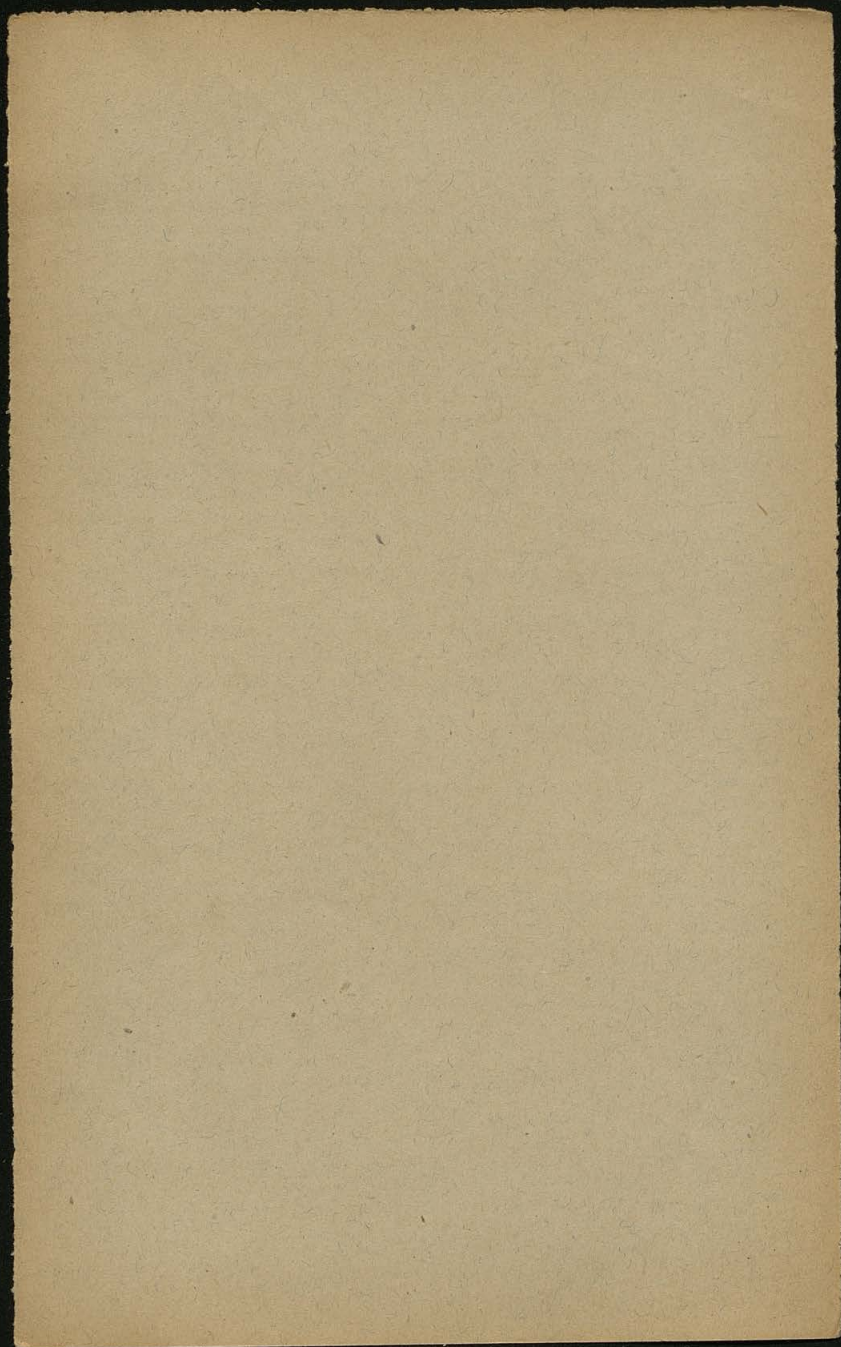

Rola - i. x. le-ról um. x. d. Rolka - i. x. tki-tek um.

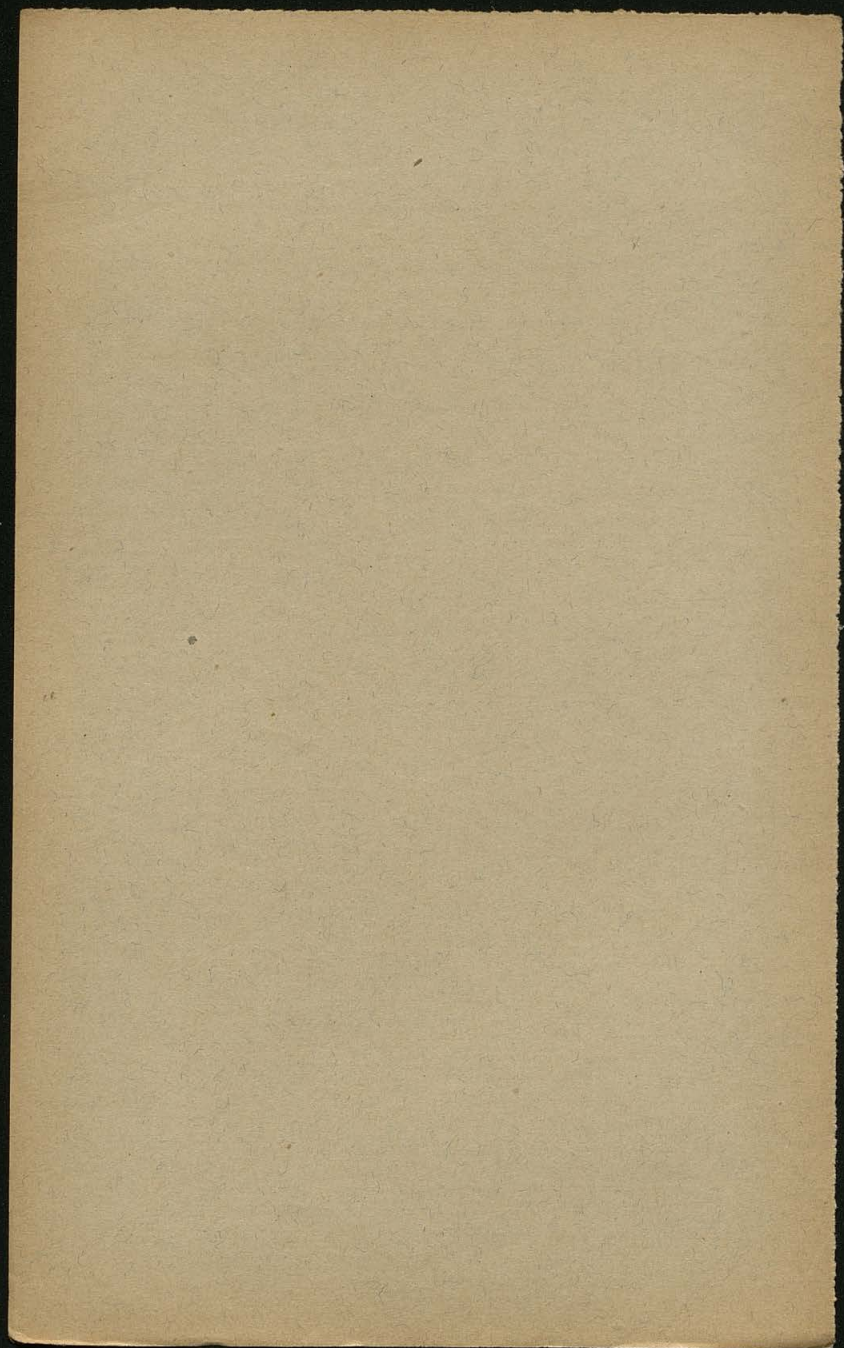
franc. rôle, w jęz. teatr. to co jeden aktor wy-
powiada w jakiejś sztuce „Debiutantka
wystąpiła w roli powtórnie przed publicz-
nością w rolkach wdzięcznych i dobrze
kasterowanych do natury i zakresu jej
zdolności” Wt. Rozum. kur. war. 1878. 219 ^{rusp.} ~~sporn.~~
„grać rolę” = starać się ukhodzić za co,
przedstawić się w charakterze przybra-
nym, zwracać uwagę swym postępowaniem
„Feneratowa w ciągu wieczora postępy-
wała się nim, w domu grać rolę, wice-go-
spodarka” Jt. Kvar. wick 1878. 63. „Tys metody,
ona kalotna, uwzględnić jej podobną, piękna
rolę grać będniesz w domu, jako nauczyciel
ciel sywa” ib. 69. „Tęta widocznie dąży i
wcale nie pospolita... grata też rolę z uprawę
rutynowanąj artystki” D. Pol. Klybn. 8.

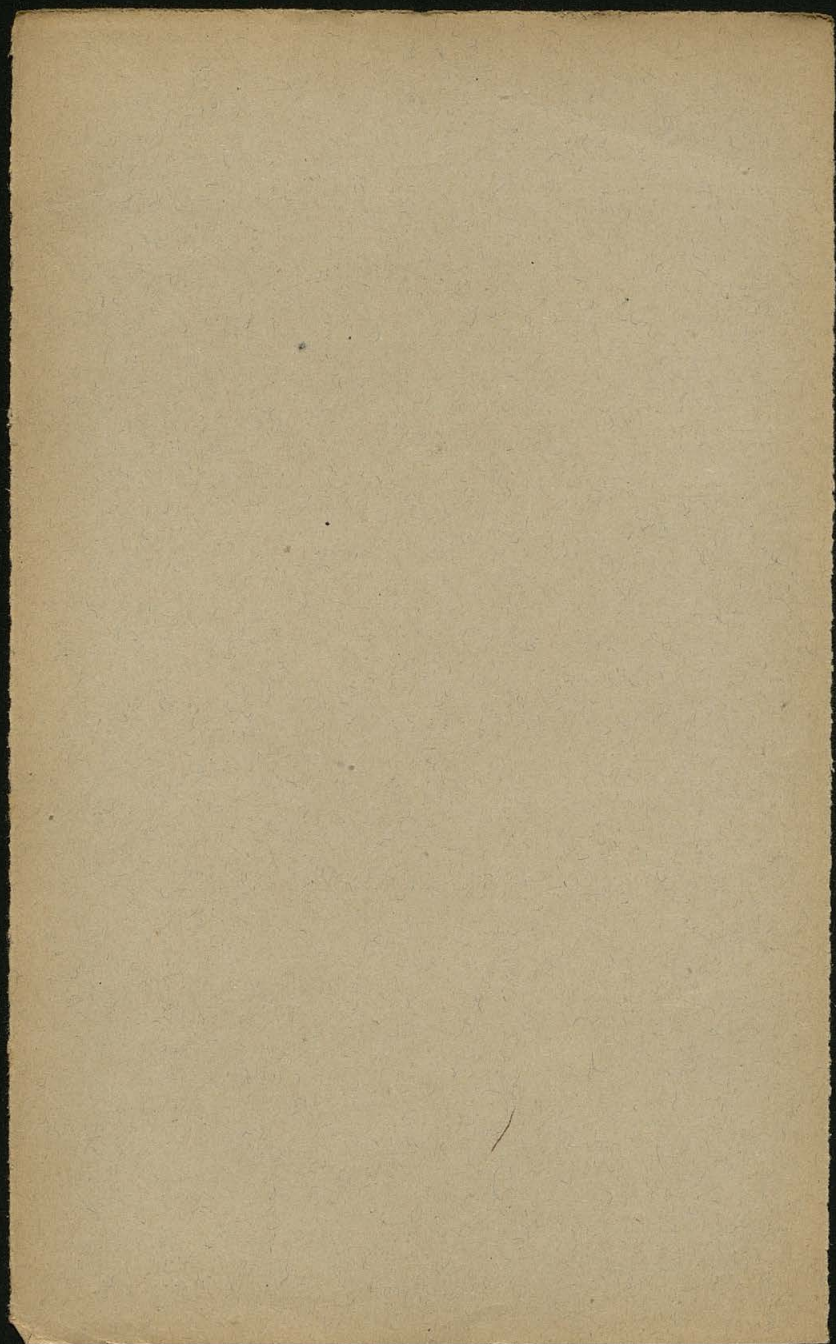
Roleta - y. z. ty-tet um. zastona u okna spruz-
 czajga nie i podnoga na wathku, stov
 „ Albo ja to nie widziatam, jak starwa pa-
 ni kamyka sie w pokoju, rolets zapusia,
 doleywa zakatutke i liczy cos " R. Brus Kur.
 war. 1878. 241. „ Gdy podniosl rolets, spo-
 strzezt, ze przed jego oknem, chodzi tam i
 napowrot, jakis ktowiek " Id. Now. 1883. 1. 3.
 „ Rolety w oknach byly zawsze spruzczo-
 ne, a wewnetrz panowala zawsze ciwa
 grobu " K. Lun. Echo 1878. 156 „ Z powodu
 stonca rolety w oknach byly pospruzko-
 ne " Kur. Swiat. 1867. 37. „ Okno bylo zast-
 nieste swaz plociemz rolets " Hay. S. lwow.
 1885. 236.

Roma - y. i. Tac. poet. kam. Przym. „Był świę-
ty ogień w starożytniej Rومی, strzeżył
go wycie drzewie” Ad. Kuy. Ogn. dom. 1877. 1.

Roman-a. m. rđv. Romcio-a. m. inie' męskie
 „ Romcio miał wtedy półtora roku A. J.
 Roz. Now. 1878. 152 „ Nareszcie Romcio
 awansował na p. Romana, ponieważ
 został pomocnikiem pułkownika” ib.

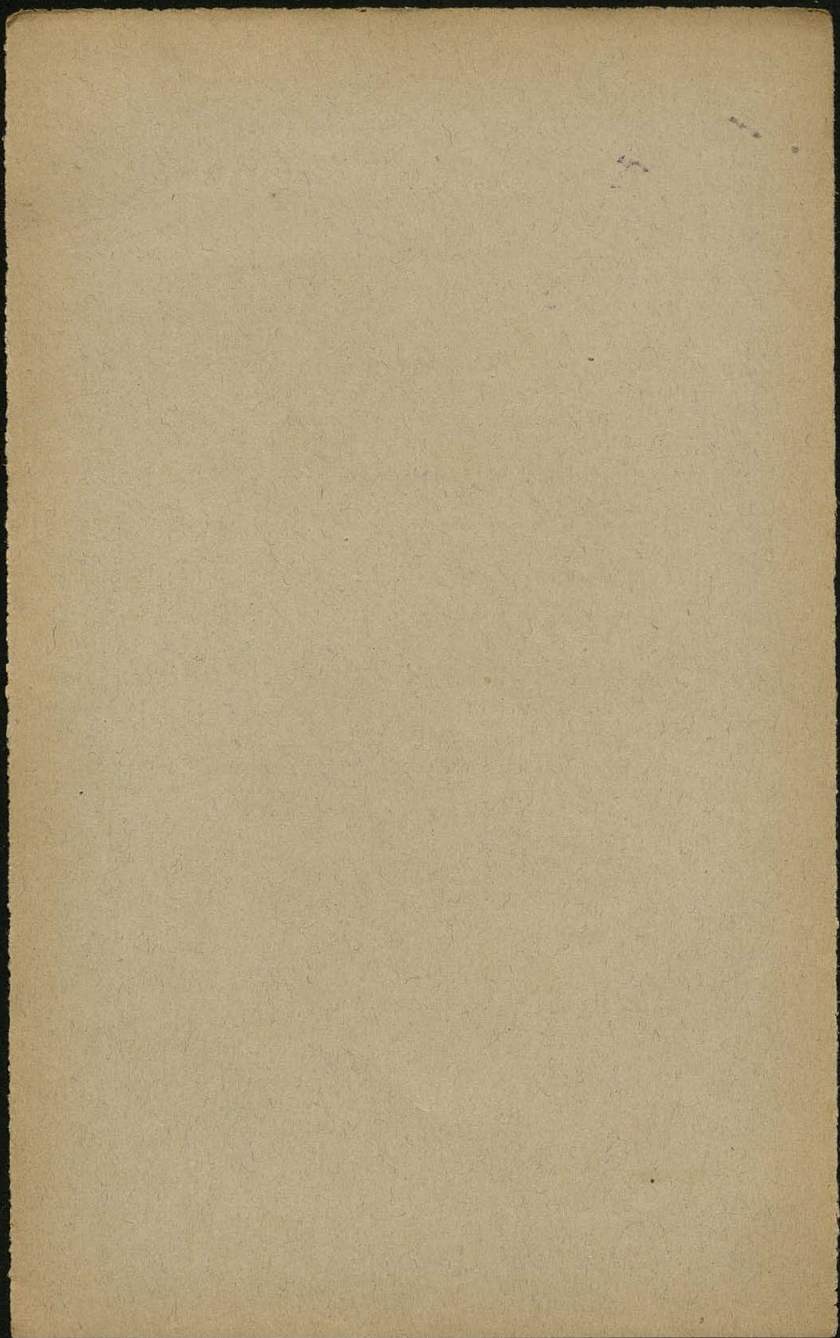

- i adrb. Romansik u m.

Romans - u m. se - wo. um. z stosunek milosny
 powiaday uziwony a kobiety, anony,
 kuchanie, milostki „A za tym samym,
 co kochani pragnienia, powito i serce, a za
 sercem dusza. I tak sie zawiast przedko ro-
 mans klocie, ie chlictem do niej pruz ka-
 shadz lecieci.” Juh. Stow. 1. ~~208~~ 208. „Doyaj us
 by ten romansik sie nie wydat, przybratem
 cudre naruwisko” J. Adv. kom. 1. 210 „Mwie i
 tevat, ~~by~~ gdy jwa kwabiego xrudki ten ro-
 mansik, Propfstein bzdnie tak zawyshiay
 i - xremu nie” M. Dat. Wlory 12. 215. z posp.
 „romansik” kupenck u piewyślego x drobie
 z posp. w l. um. „romanse” = niewereme roz-
 tklivianie sie, xrtosci, bujanie po powie-
 trum „Mazn rovaru Julciu, bo to romanse
 wrystko, te ucruca, wlatkietosci eki eki
 To romanse! Prud wrystliem interesa.”
 J. Krass. 18. 67. „W jej wejwreniu jest cos
 strawnego, jakby chci xerusty i pragnie-
 nie krwi. Radca us wzdniat Romanse.” J.

Cześń. „Ty sama sobie ledwie mogła star-
czyć, a chcesz nas żywić! Albo to ja nie znam
miasta! Daj ty mi pokój z temi romansami”
Id. wiek 1878. 5.

Romansowac' - at - sije st. ex. ndkn. ^{z nim,} pruwadnie romans,
 intryge, mistosue, z posp. prnen. traktuwai
 idealkie sprawy materialne, bujei po obto-
 kach, "zapatrywai na sielankowo", ja nie
 romansuje ze swojemi ludziami; kazdy
 z nich musi petnic' swyjs powinnosti
 czy chce, czy nie chce "H. Siemb. Humov. work.
 1. 18.

Romantyczny - a-e przejęty duchem roman-
 tyzmu, skłonny do marzeń „Spoglądała
 na mnie rozpromieniona swymi widgotne-
 mi, ciemnoniebieskimi wargami i powyła
 wpadał w romantyczny nastrój” H. Sienk.
 G. pol. 1876. 19 & nie~~z~~wytki, nieprawdopodobny,
 pełen nieprawdopodobieństwa i dziwnych za-
 rzeń „że go pochłonie i narwiszko piętko,
 zrobił sobie jakas romantyczny historyj
 swego rodzaju” J. Krasz. 39. 8(1) & malow-
 ury, południowy do marzeń „I była noc
 ta smutna ale słonna, parna, pomara,
 czerwona, romantyczna” Jul. Stark. Cz. Sko-
 ta 24 „Dolina stawała w półkole Tami-
 chy romantycznej gór” Bon. & Koch. wspomn.
 o Kownie 16.

Romantyk - a. m. cy m. notyżny ro-
 mantyzmowi, poeta odbiegający od kla-
 sycznych wzorów „Nie może wątpliwosi,
 że na polu literackim romantycy stawa-
 wano i na równie nuydzinyli” G. Lwow. 1886.
 223. 1. St. Kwin. & posp. maryciel Roman-

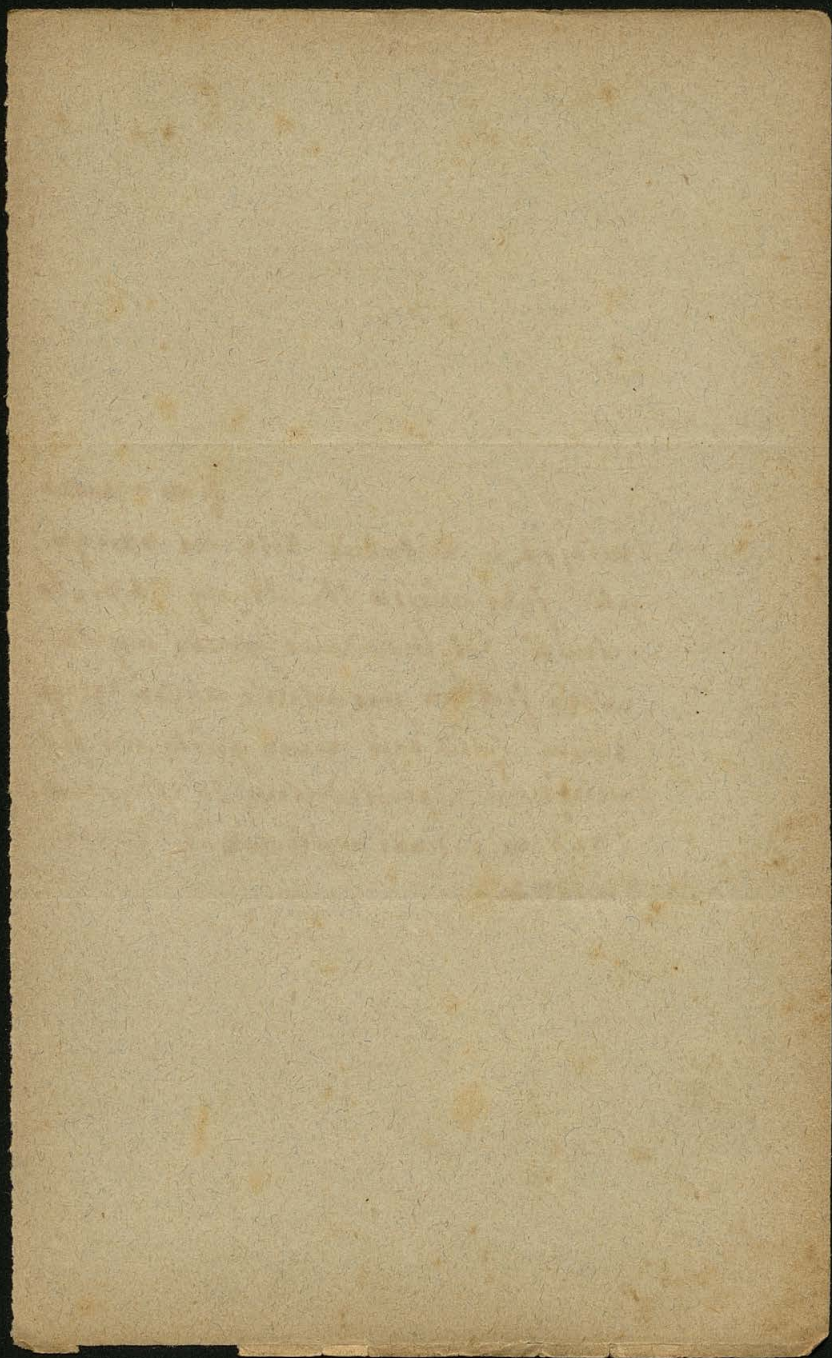
tyczka-i. n.

Romantyzm - u. m. na polu literatury
i wdzięku przeciwstawienie klarycyzmu,
i niewyżytego naturalizmu, twórczości
ekspresywna i natężenie w wrażliwości i fanta-
zji a pod względem formy nie koresponduje
z niemi „wielka stronnictwa emancy-
pacji, romantyzmu rozpalonego, swobod
nieograniczonych” *Żł. Krasn.* 34. 8. 3. Duch
i usposobienie romantyczne „we mnie po-
tuje trochę dawnego romantyzmu; ja lubię
groty, ciemność, duchy, potrafiłabym błądzić po
ciemnościach, jak Hamlet z mejemi myślaniami.”
M. Gawal. Dusz. 23. 229. (2)

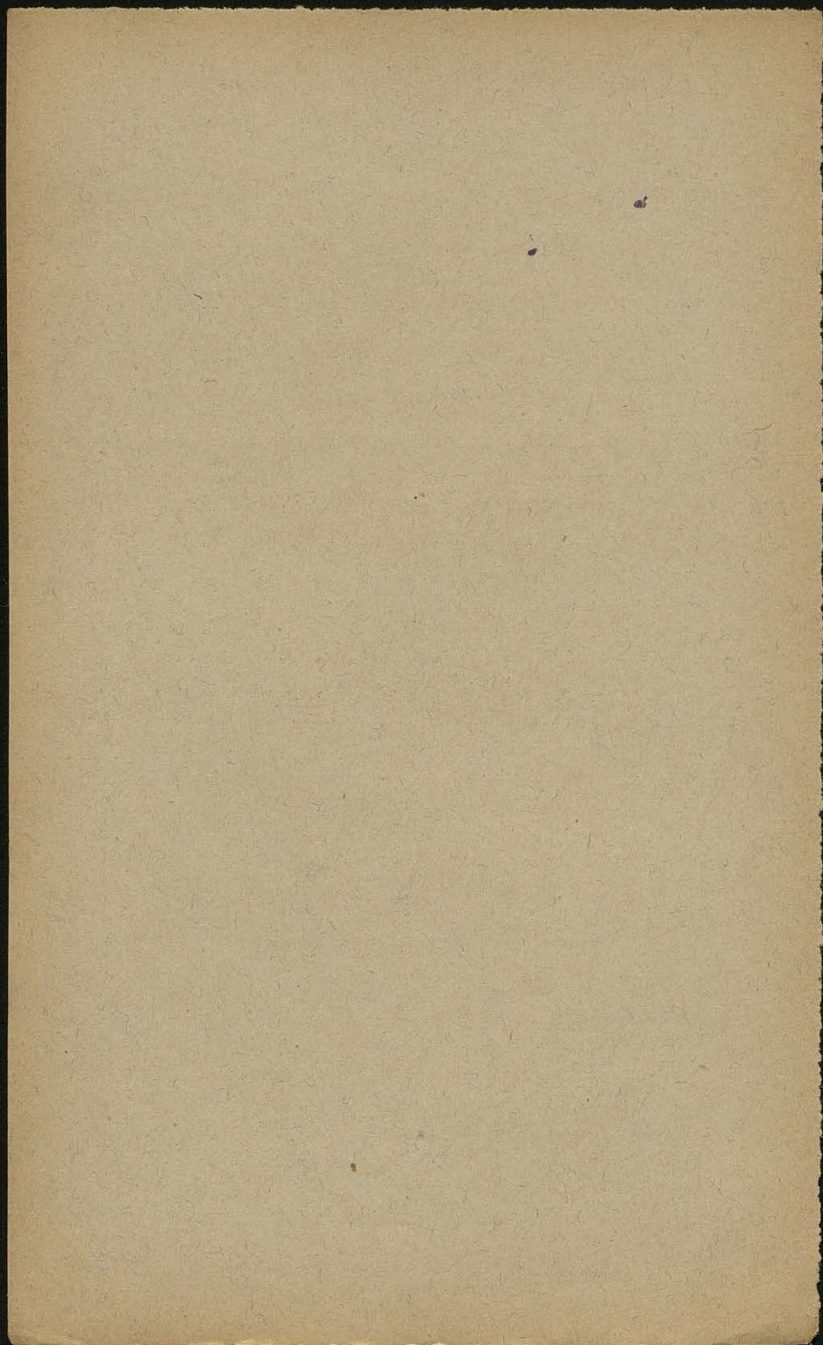
- (1) „W jednej chwili fantazya jego wysunęła
z tego wążka całej romantycznej historii,
dość zwyczajną i wypróżnioną twórczością
nie potrzebującą” *Haj. S. wów.* 1887. 131. 2.
- (2) „Wam znoważ jakieś romantyzmy w głowie”
A. w. Fr. Diela 7. 255.

Justyficacja w sprawie...

Rondo-a n. da-rond. um. skrzydło u kapeluszka, krosy, kamie „Dwój nos sterowy przed matem rondem kapelusza” A. Wilcz. Lot. 1. 47. „Kapelusze ptasie z rondami tokiowej szachownicy” Fr. Wilcz. Now. 1882. 110. „Kapelusz z wielkim rondem nasunął na oczy.” Sawn S. Lwow. 1887. 92. § w ogrodzie miejsce w kształcie kota na rbiegu ulic, jako miejsce dla altary i t. p. „Sobowoi dotychczasowe rondo wystawione jest na promienie zachodzącego słońca i nie daje cienia, proeto nie jest miejscem odpowiedniem do spacerowia i zabaw podczas wysiewek” de G. mar. 88. 124. 2.

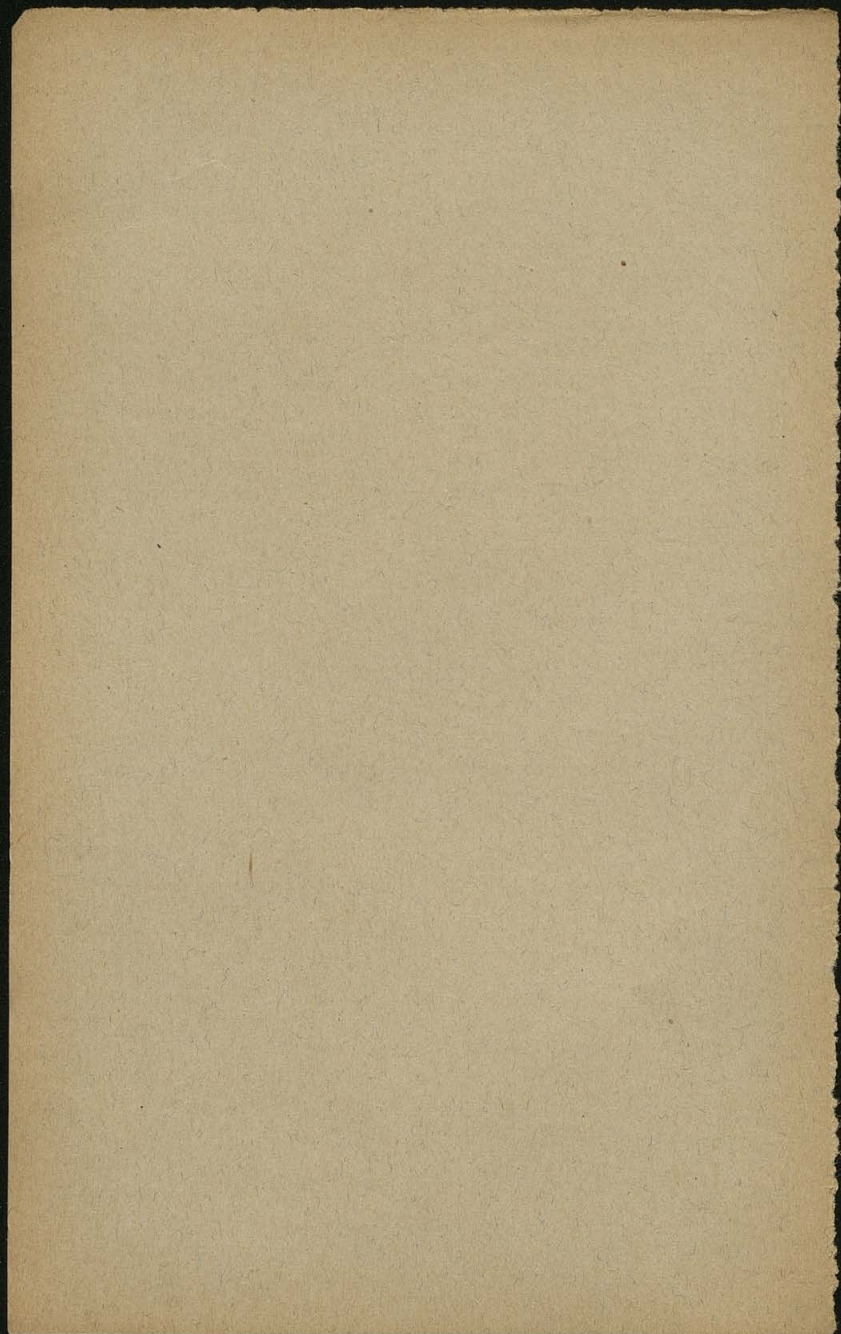

Rosa - y. i. krople pary wodnej kawarły w po-
 wietrzu, w cieplej porze roku osiadające
 na roślinach i innych przedmiotach & popyt.
 „nim stwie wejdrze, rosa ovy wyje” =
 długo czeka na ratunek „A Moskwa jak
 nas trzymał tak trzyma na szyć. Pono
 nim stwie wujdrze, rosa ovy wyje” A.
 Mich. 3. 102.

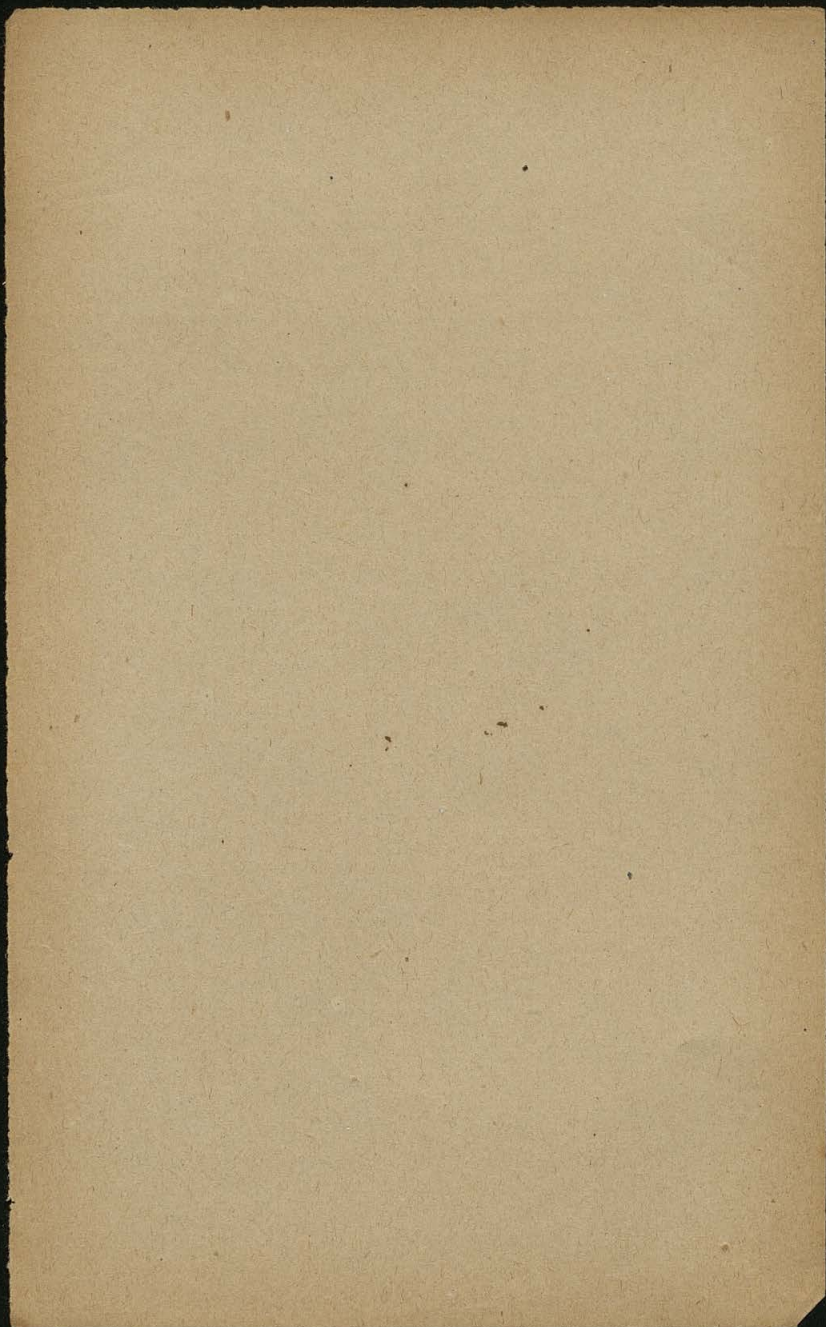

Rosnąć, rość, rosnie st. nij. udku. § w znac. moral.

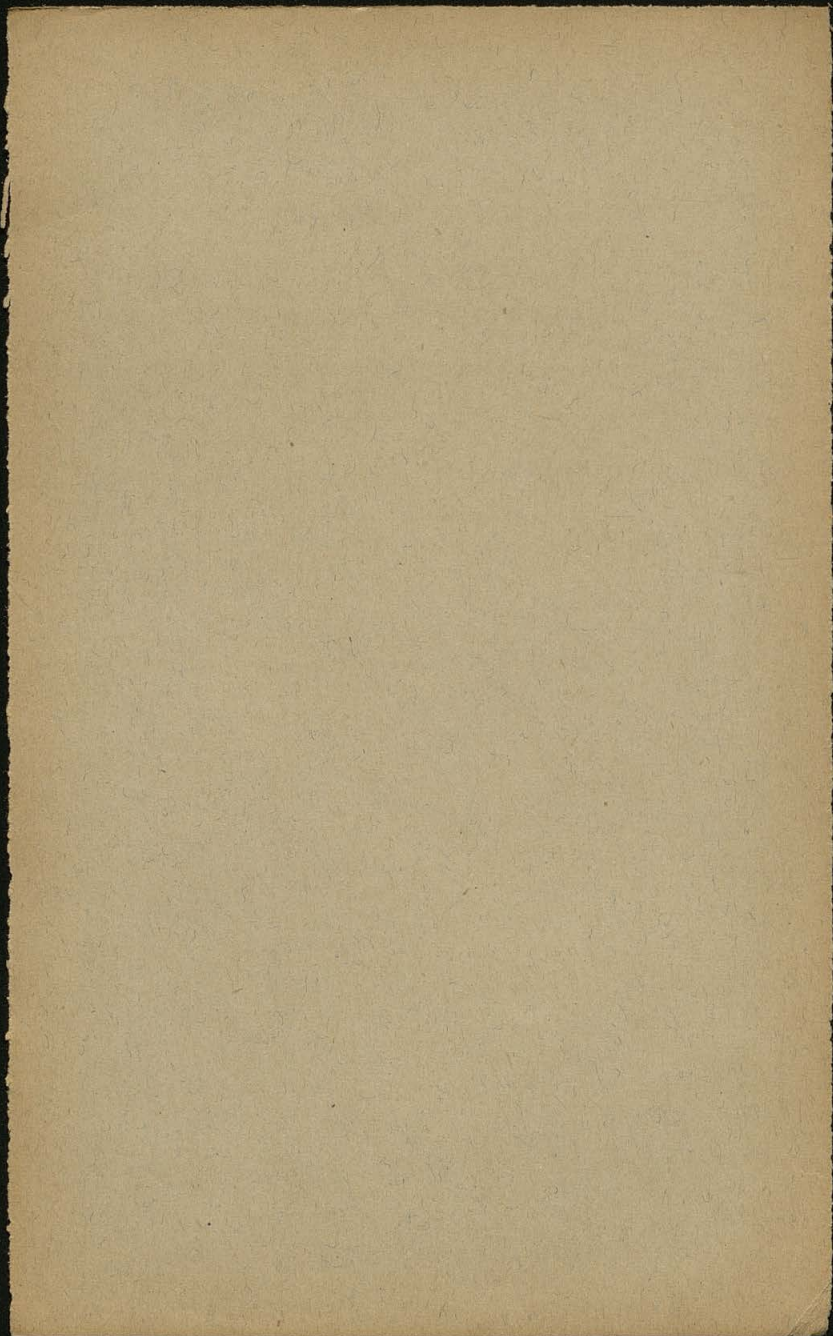
domawiać wielkiego zadowolenia, ukontentowania, dumy skutkiem powodzenia
 „Wojewoda rość z dopiszcia swojego, gdyż w tych ważnych czasach politycznego adre-
 renta odkrykiwał” H. J. Dyk. Ost. Sejm. 1. 65
 cf. pod rosnąć, urosnąć

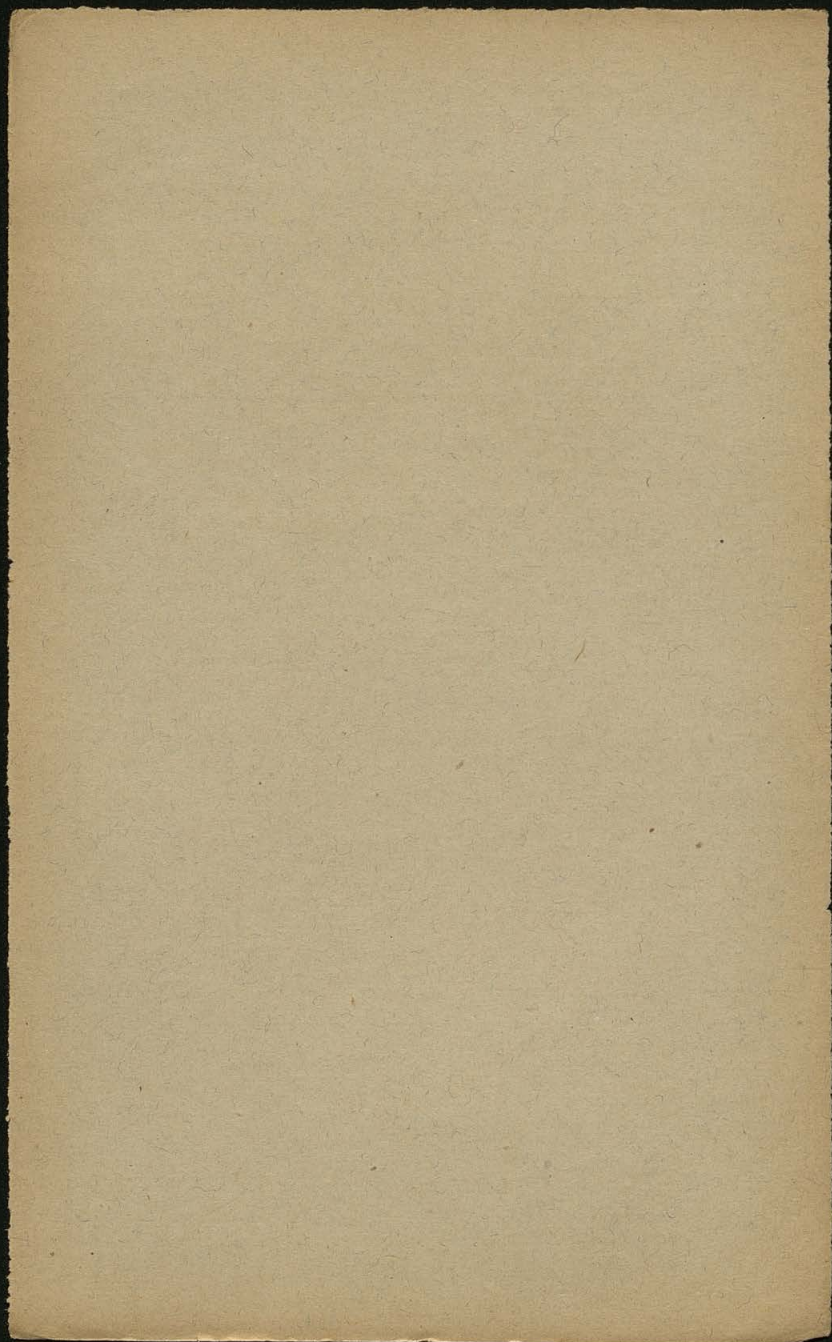
Rosot-u. m. § „do rosotu” = w jednej kowruli, rozebra-
nym być „nie przygotowaniu wcale, paśli sobie
ponowshulbawone konie i po rozbiwani - nie was
niż nie domyślają nawet. I bylibyśmy, jak to
mówią, do rosotu ubranych powitali, gdyby”
W. Gwrat. 2. 4. „Ujrzuta do rosotu x Kasia Gasa-
tyka” Stowik.

Rosówka - i. z. wki - wtek mu. praw. pewnie rodzaj
glist, zbieranych po wiosie, stawiguch
na przynęty, do wędek „Starowina brat
Kowayczek, wędkar, glisty zwane rosów-
kami i wędł na ryby” F. Walicki. Echo 1877
282 Dod.

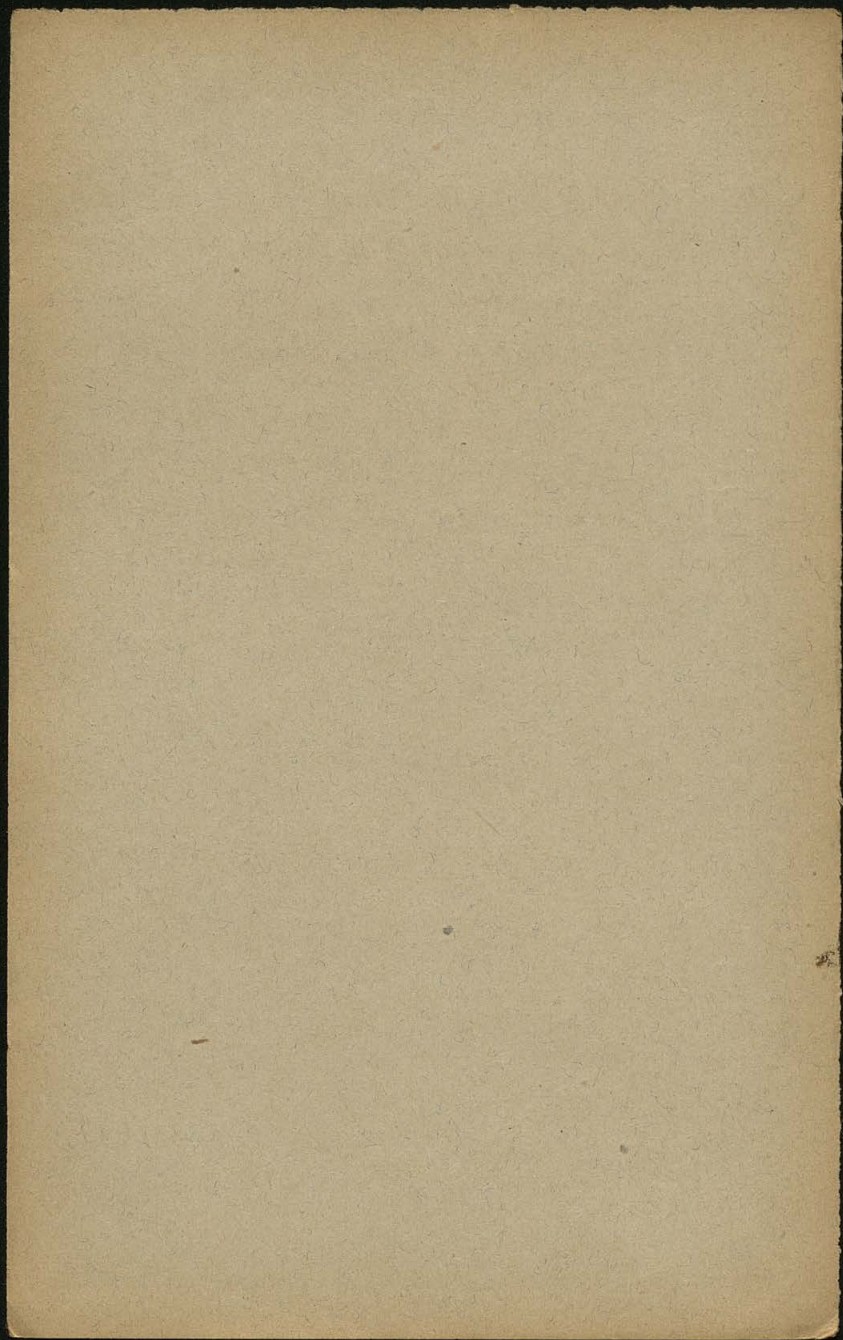

Proszyant - a m. ty-ow mu. uaxwa konia Dou
 kixota w romansie t.u.; xlep kwiada
 xakapa rosta, chuda, ostrokw'scista, Maryja
 na Proszyantach, dluga dxiada w dxioui,
 xbijcie' karki po polu w mitosnej pogovii?²²
 A. hv. Fv. 1. 38.

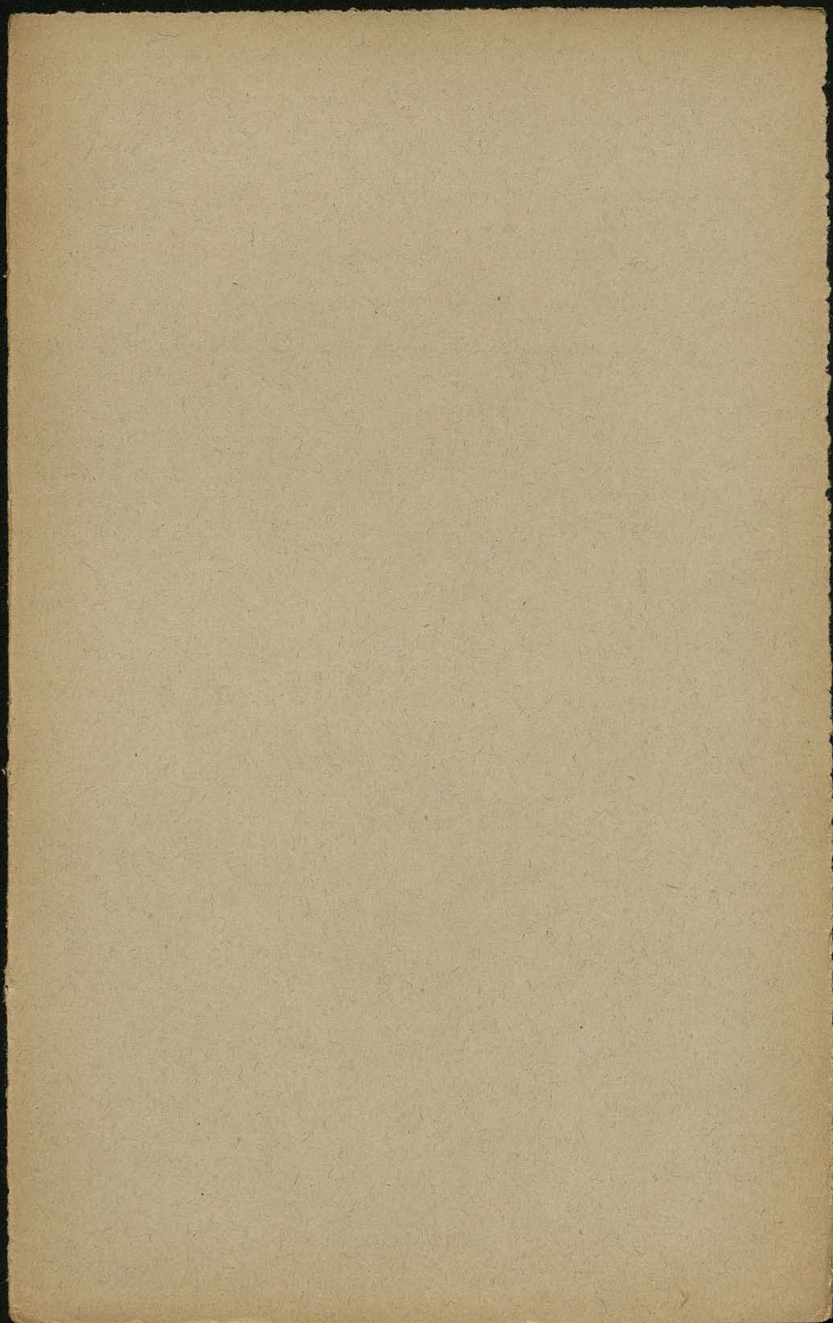

Рота-y. i. ty-rot rus. & ross. kompanija wojiska ^{piechoty}
 dowodzona przez kapitana, to co w komin-
 cy zawadza „Tam pierwiejszego rotę ka-
 twajunye w biegu” Ad. Mich. 3. 235.

Ротный-a-e. ross. od rotę, oficer rotę,
 rotęj komandir, dowodzący rotę, kapitan
 „Oficer rotę, pan Nikita Rykwin” ib. 220

Rotmistrzysko - a. m. lub n. a - ów um. ryrub. rotmistrz
 pouf. lub pogardl. „ Dalej na rydra! Warré
 Mosci Rotmistrzysko, kwi. wnieś stoł
 obiadowy - tylko nie w kamrysko ” Ad. Mick.
 3. 344.

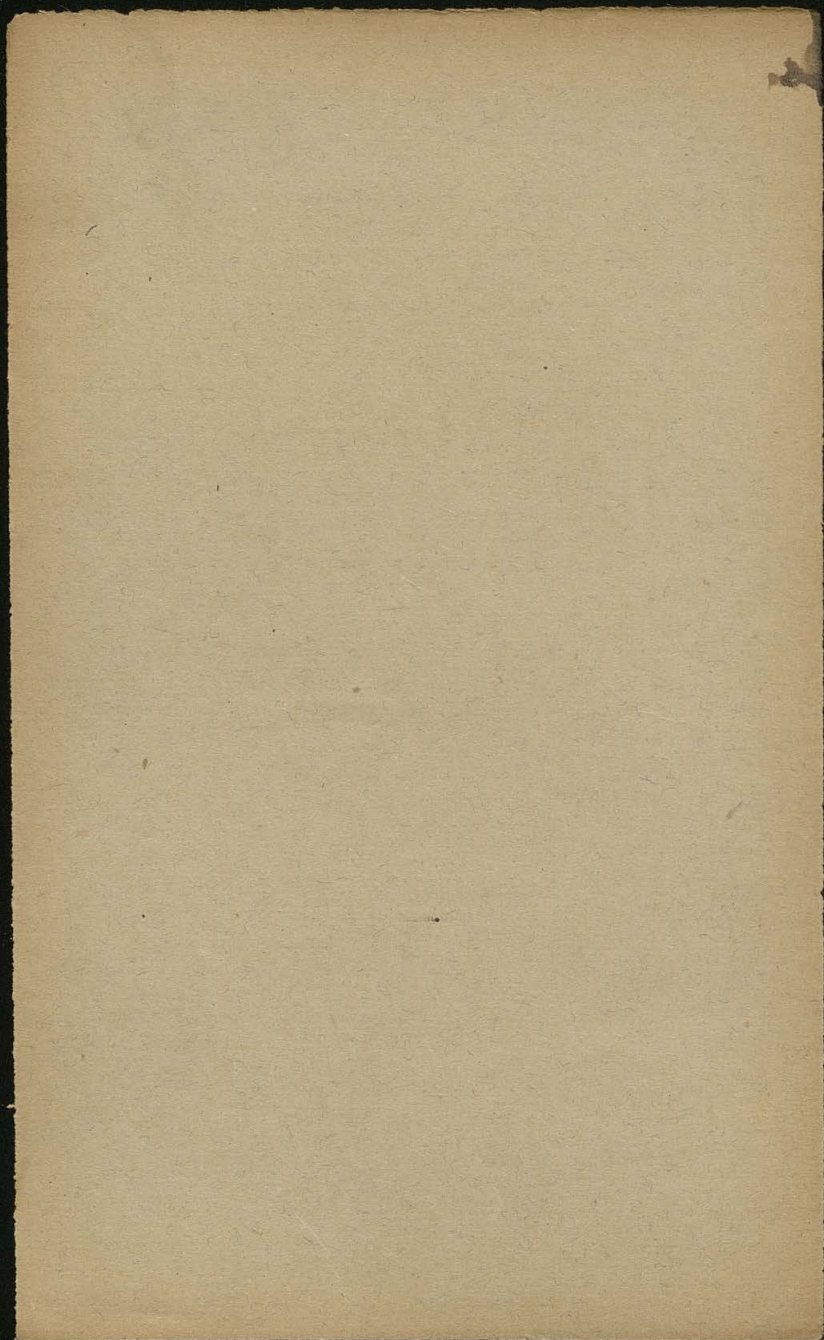

Równieżnicy-a-e, Równieżny-a-e, jednych lat z
 kim bzdzy, równieżnicy. Nie bytem w szko-
 tach, nigdy nie zakosztował tego życia
 równieżniczego, na wspólnie z garścią mło-
 dkiem przedstawiająca próbkę prywatnego
 świata" J. Kw. 1. 28 „Wychowywał się nie
 lepiej i nie gorzej, jak równieżni mi, podda-
 ni j. w. dzieńca" J. J. 7. 22.

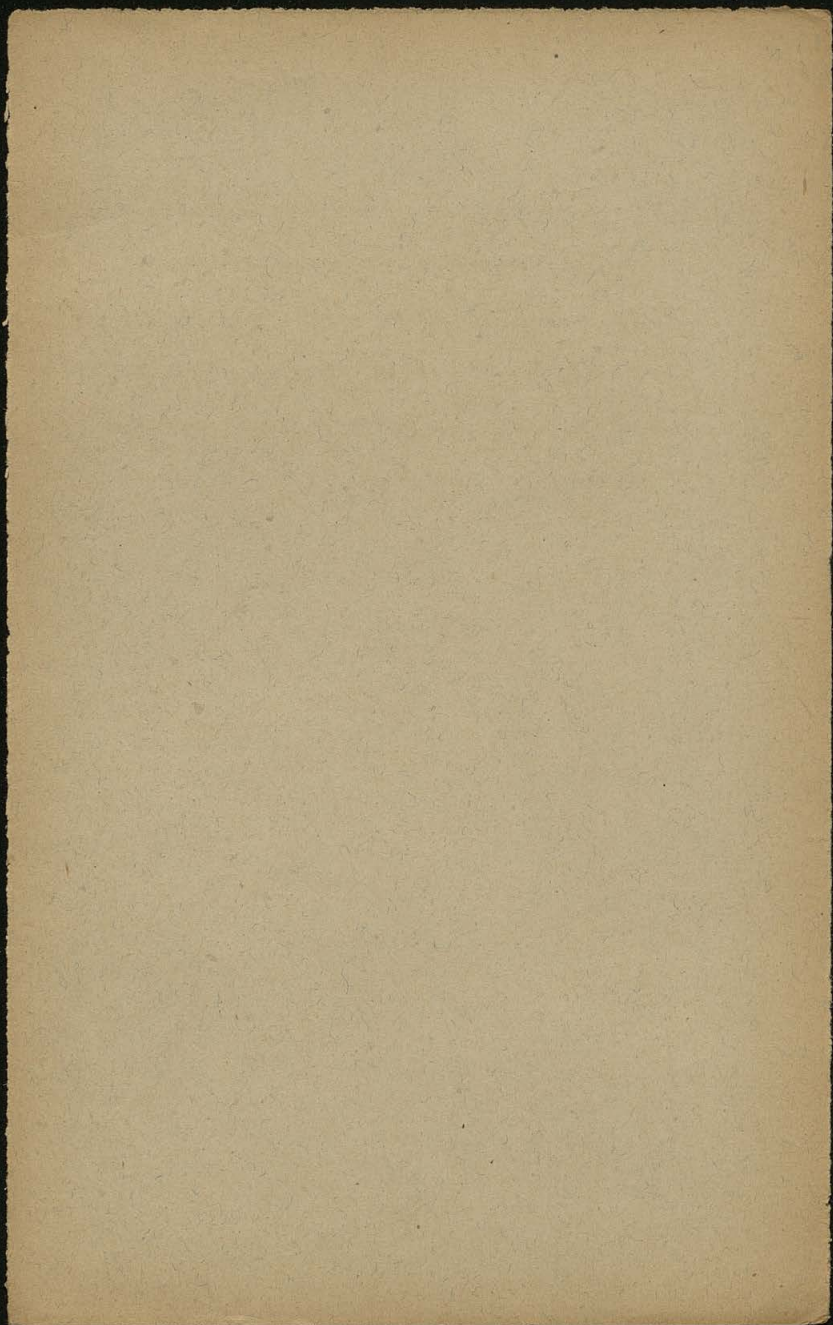
Acobnetic
Kobnetic, netic, netipetic: auram, pauré netic
cong

Równinka - i. r. nki - nek um. rdob. nie wielka
 równina „Far rozsuwajęcy się w dale
 w obzervac, półkolista równinka „H. Sieck.
 Og. i. wie. 3. 444.

Równice part. cf. podobniez.

Równouprawniony-a-e, mający jednako^{wo} i in-
ny^{mi} prawo do czego lub przywileje, w kwar-
tecie z jednako^{wą} siłą i przyję^{tych} wy^{stę-}
powaty w^{szystkie} równouprawnione in-
strumenta, jak ceteroj^{bracia} ro^{dzini} "Zł.
Kras. Ista War. 3. 73.

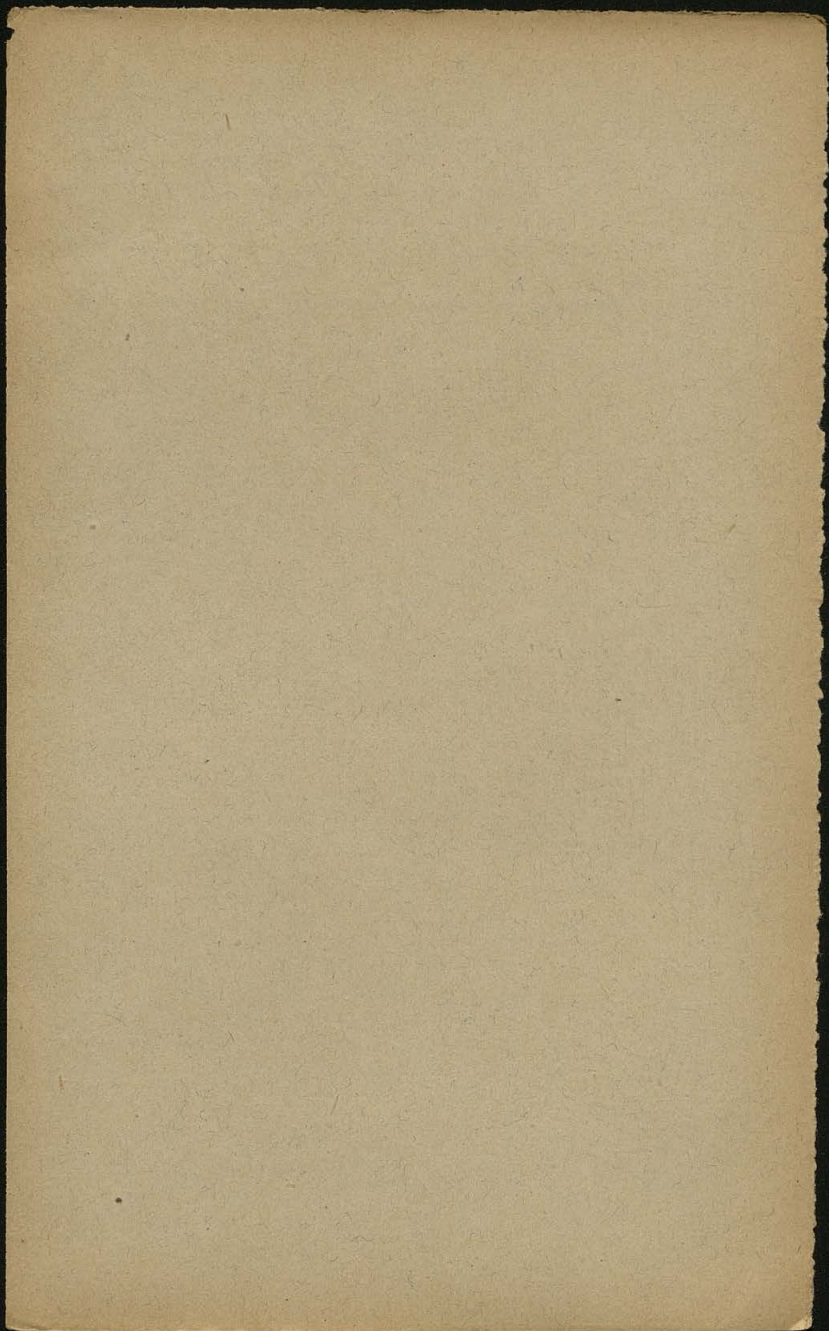

Równowaga - i. t. z. 3 bok 1. un. fig. pod względem mo-
 ralnym, spokój, uspokojenie zaburzenia we-
 wewnętrznego, stan normalny~~te~~ wśladz uny~~sto-~~
 wyte i t. p. „~~Kawce~~ Umiał on podważić jego
 ambicję do tego stopnia, że kilka zawrze o-
 gładny traci procerowości, rewne ostrokiny
 traci równowagę, zimny i wypralkowany
 romantyzmu i zapomniał się „A. Goud. Oct.
 Lab. Widoa 61. „Wyraźniao charakter pe-
 rnyje go jako cyrum'k równowagi w ucrn-
 ciach” Plurim 23. 321.

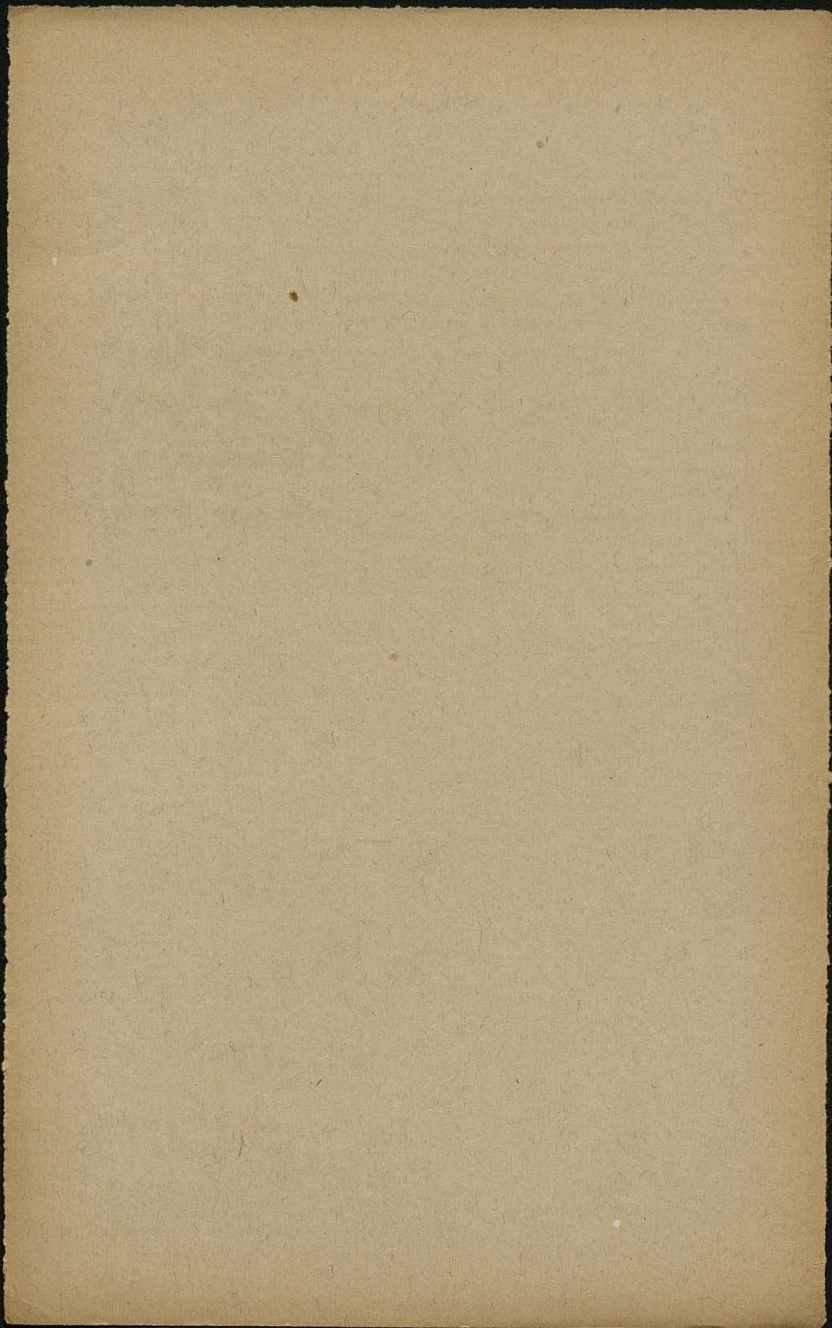
~~Arthropoda~~
~~Arthropoda~~ na. ad ~~Arthropoda~~. *Spalla* *capit* *na*
Arthropoda *marginata* *signata*.

Rozalja-ji. k. imię żeńskie, Róza, Rózia, rdz.

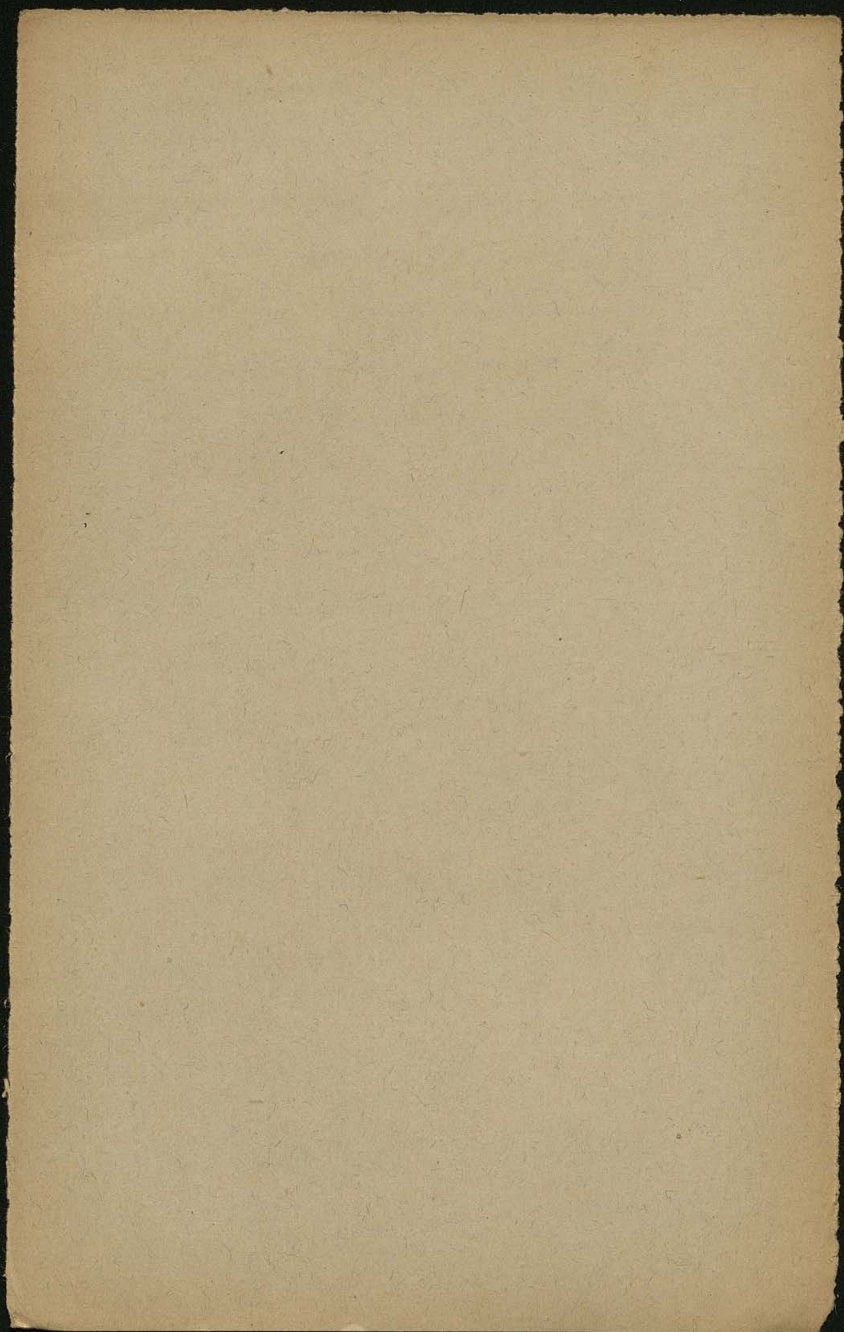
Rozalka-i. k. "Oczy jego ciekawie pa-
tonaty w ocy Rozalji" J. Dziwak. 1. 21.

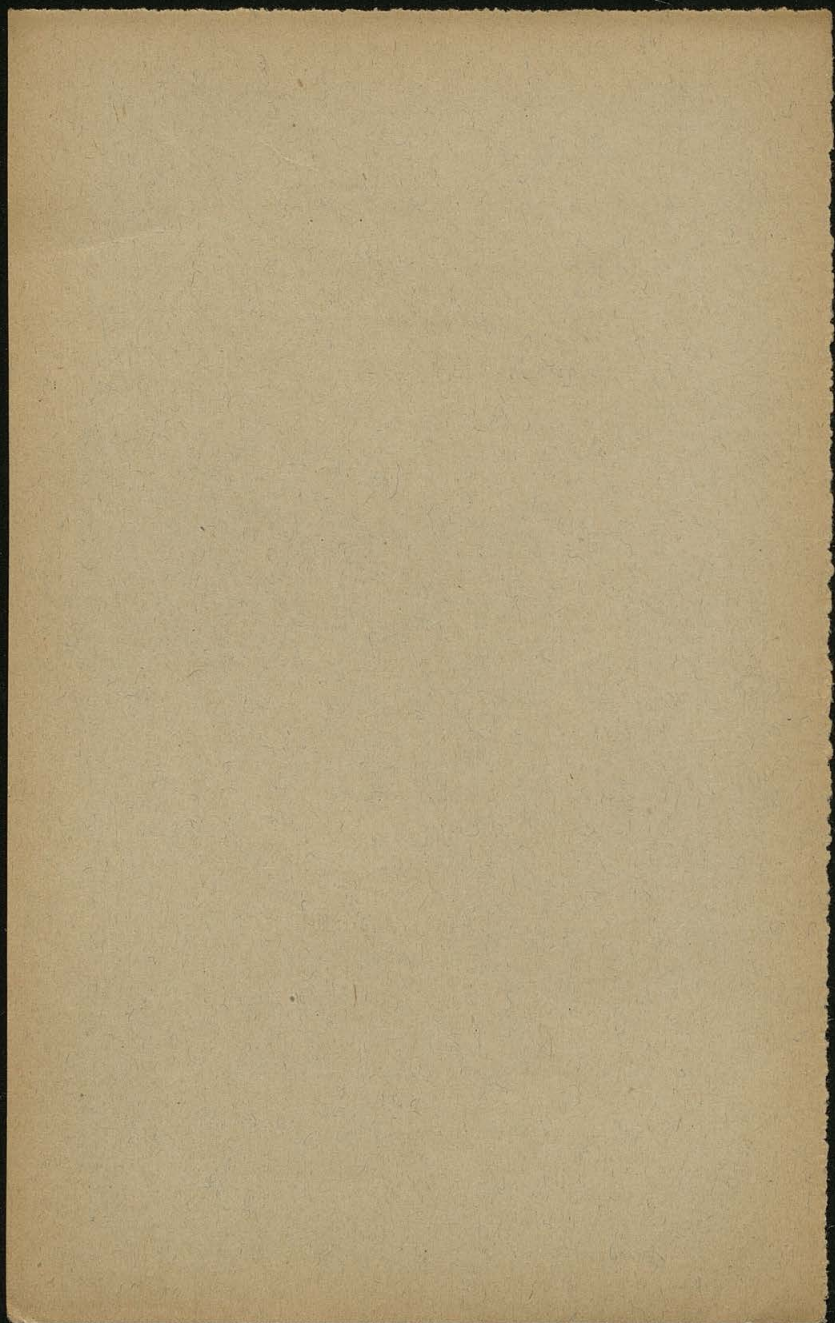
Rozamnowac' at-ruje st. v. dnu. u Lind. d'is
 niewygo. in amowawac', rozko hac', wanie-
 ci' wawie mitorii dla siebie, "powrigitem
 mysl rozamnowac' panny Obliskie." J.
 Dziwak 5. 58 "Wycizgnawray nad chlop-
 cem dwie tute dlonie, oddaje mu roz-
 amnowawac' cöz i przyawoity kapital."
 Kt. Jun. Now. 1877. 33. 2.

Rozanielic' it-i st. ca. dnu. ^{poet.} ukrynie' rozpozowioamy
 jasnym, krytym nakrytym aniołom „Na
 warokach twych korowu diawoga sto-
 tem blasz gwiazdy... coto ma roz-
 anielone.” Swant. 1878. 36.

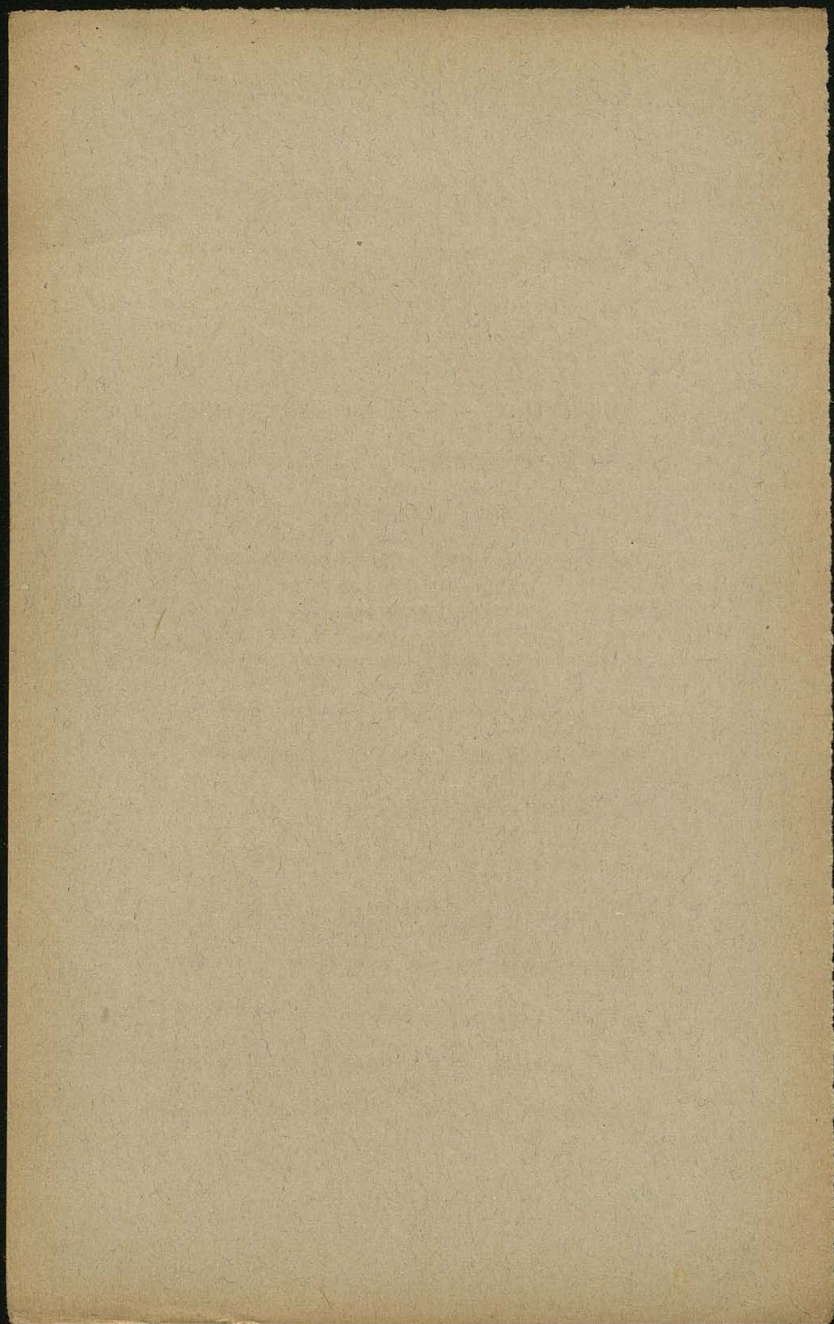
Rozbetanucie - it-i st. cz. dkm. batanucze kogo
 kępsuc' - się st. zaim. „Nie! nie pojedę
^{do nich?}
 tam, musi'abym się rozbetanucić, roz-
 prowinować, a nie mam na to czasu!”
 Kwak. 1. 39.

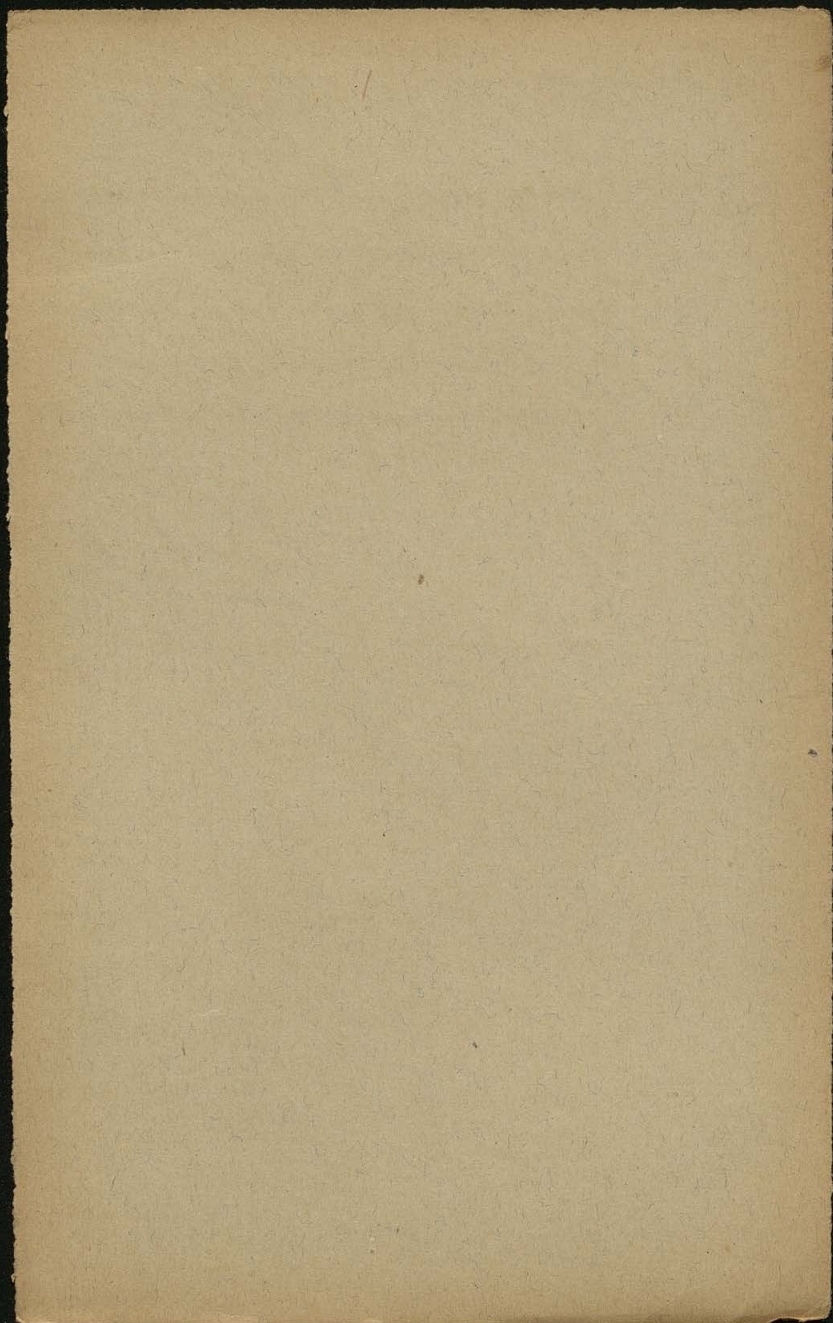
Rozbawić i i st. c. dkn. kogo, xdotai' zabawić,

wprawić w wesoty humor „Chorągyna,
panna Jamuntowna, kraycia staraty się ja
rozbawić” *J. kw. fl. 105* „Wyscihat go
serdecnie, rad że mu się kostasi' rozbawić
udato” ~~Fl. kw.~~ *ib. 73. 74.* „Nikem go rozba-
wić, najgi' niepodobna” *ib. 174.* „Zdawato
się oju, że przygotowujące się bale, wiecro-
ny, koncerty, rozbawia biedne dziewice” *J. Słowo 1882. 222.* „Dnia tego była nadzwyczaj
smutna, smutna, nie do rozbawienia” *J. Sł.
Wiek 1878. 35.* §- się st. zaim. rozweselić się
zabawą (1) Rozbawiony-a-e imst. typ słowa
„Tanicomališny do upadłego... nad ruzhkiem
dano nam stancykę do przespania się... a
choć pomyśleni ale rozbawieni nychto ka-
sneć' riemoglišny” *J. Strube 1878. 7.*

(1) „W grocie wesolyh i' ruchliwych dzieci
rozbawit się na dobre” *M. Dat. paus. Dia. 42.*

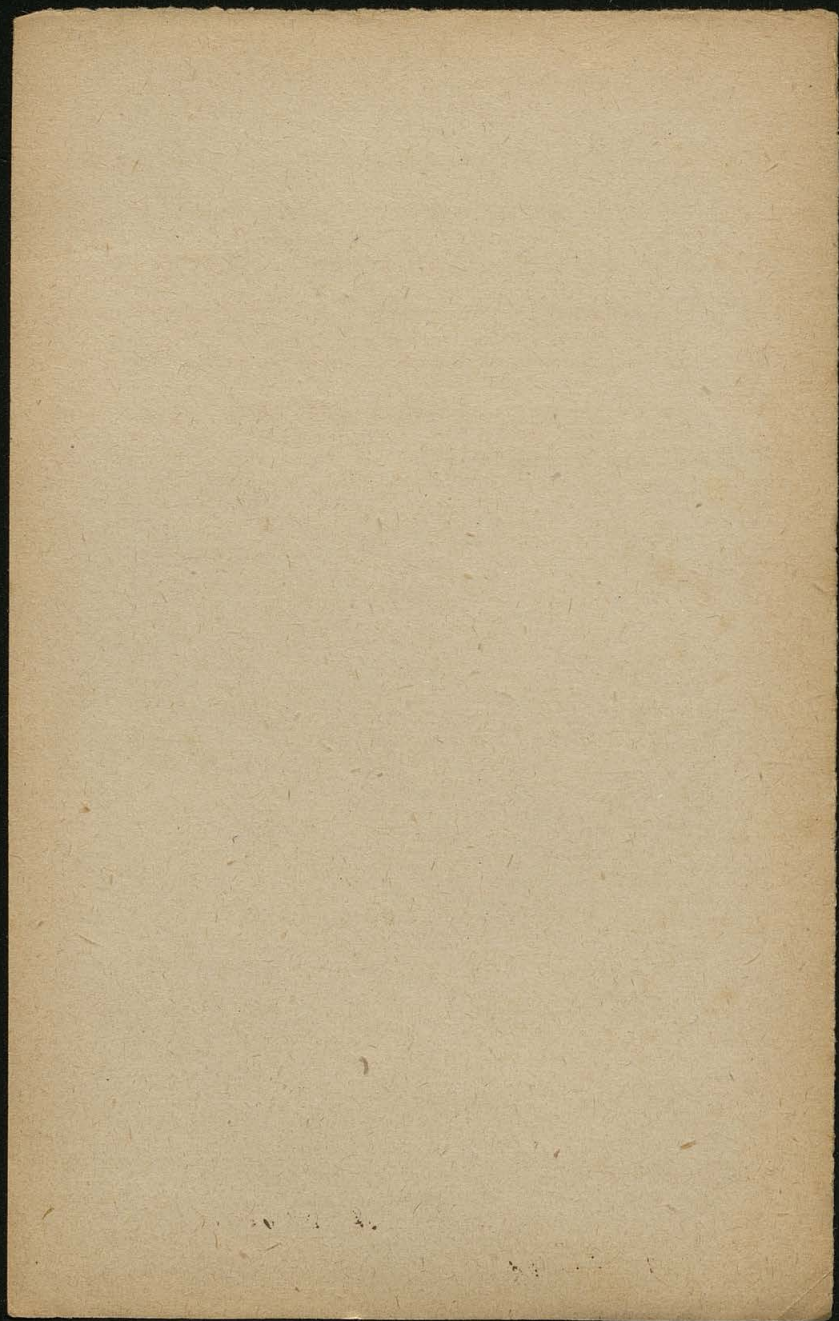
Rozbeltaí - at - a st. ex. dku. rokto'cií, roznie-
 znać, rozmgieć, Przynióst mu
 świadanie, rodnej napoje, który się
 miał kaważ uarywai, poroklewane-
 go, rozbeltanego "D. Bot. Prudburu, 94.

Przebiegię - it - i s. r. d. m. p. o. p. r. o. z. g. l. o. s. i. e. u. i. e. p. o.
 t. r. e. b. n. i. e. , r. o. z. g. a. d. a. i. , r. o. z. p. t. e. s. i. „ R. o. z. g. l. o. s. i. e.
 d. a. t. b. r. a. d. u. r. o. d. u. b. a. b. l. i. e. m. u. , k. t. o. r. e. u. i. e.
 p. o. t. r. e. b. n. i. e. r. o. z. b. e. p. i. s. u. i. o. „ J. J. K. w. a. r. t. y. g.
 p. o. w. n. 1882. 178.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Rozbieżności - i. t. bez t. um. odległości jako naukow-
 ja wyprzedem siebie przedmioty rozbieżające się
 z jednego punktu w różnych kierunkach, kształt
 rozbieżności balonów, czyli kształt objęty przez
 krawędzie różnych balonów, wyznosił przy róż-
 nych wyprężach około 30° - 40° " wiel. 88. 281.
 3 z " wzmiechnięciu "

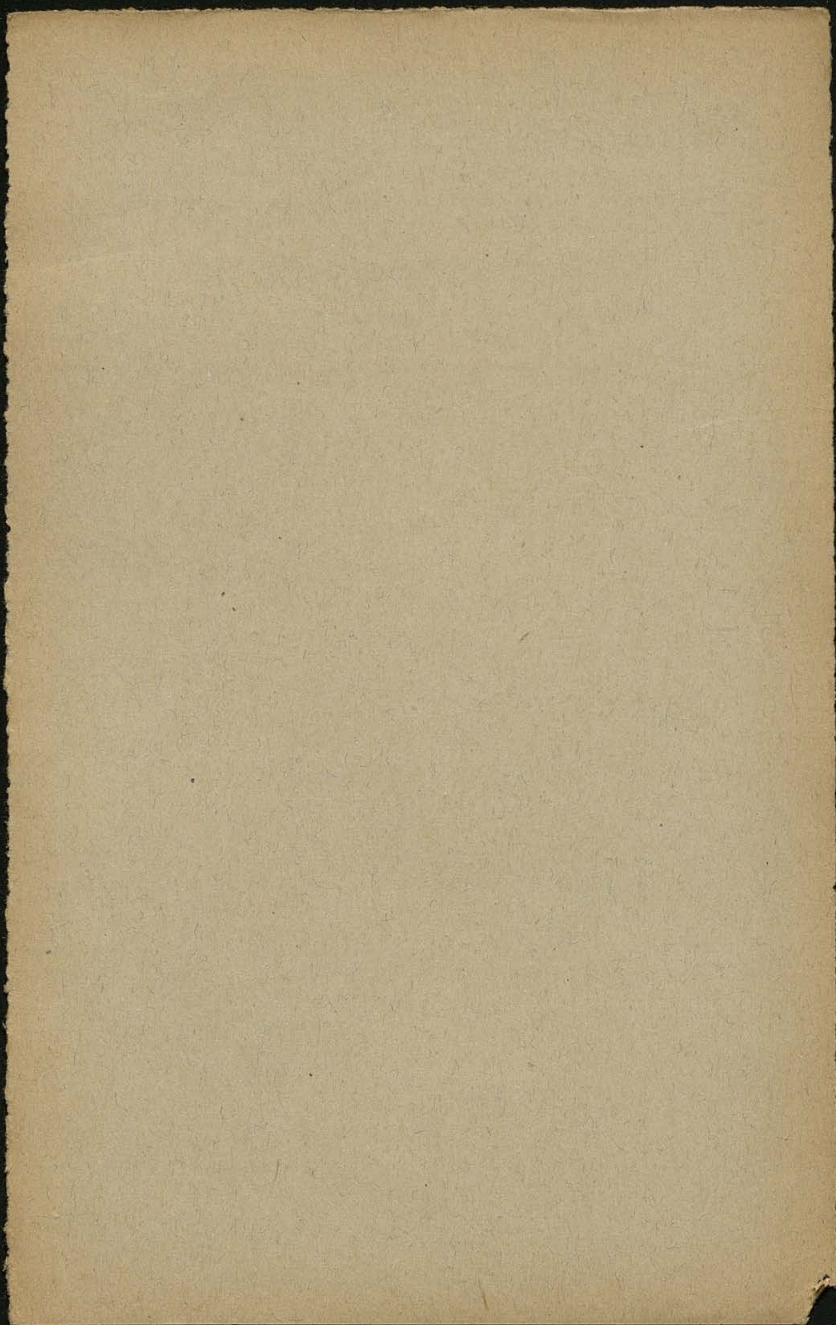
Rozbijaj się - at - a ^{udku.} st. kaim, ^{zadapuknie} posp. wrywaj hata-
 sliwie, paradować z chęcią pokawa-
 nia się "A to trzeba być ostem, by
 przy tam ciężkich czasach rozbijac się
 dowódkami pierwszej klasy" kolce 1877
 285. ⁽²⁾ § - o co, (1)

Rozbić - it - ije st. ca. dku. § pobici rozpro-
 szyć wojtko, awrups, oddział wojtko posp.
 przyt "rozbić w puch" = रुपеть, że
 w wyrostkiem. żart. "w puch i manyratę"
 "Zdawać by się mogło, iż karosi się na
 jani rokosa, kłonyby przywieszone ko-
 leja, noty rolnierskie w jednej chwili
 rozbiły w puch i manyratę" kw. lwow.
 1886. 120. 2.

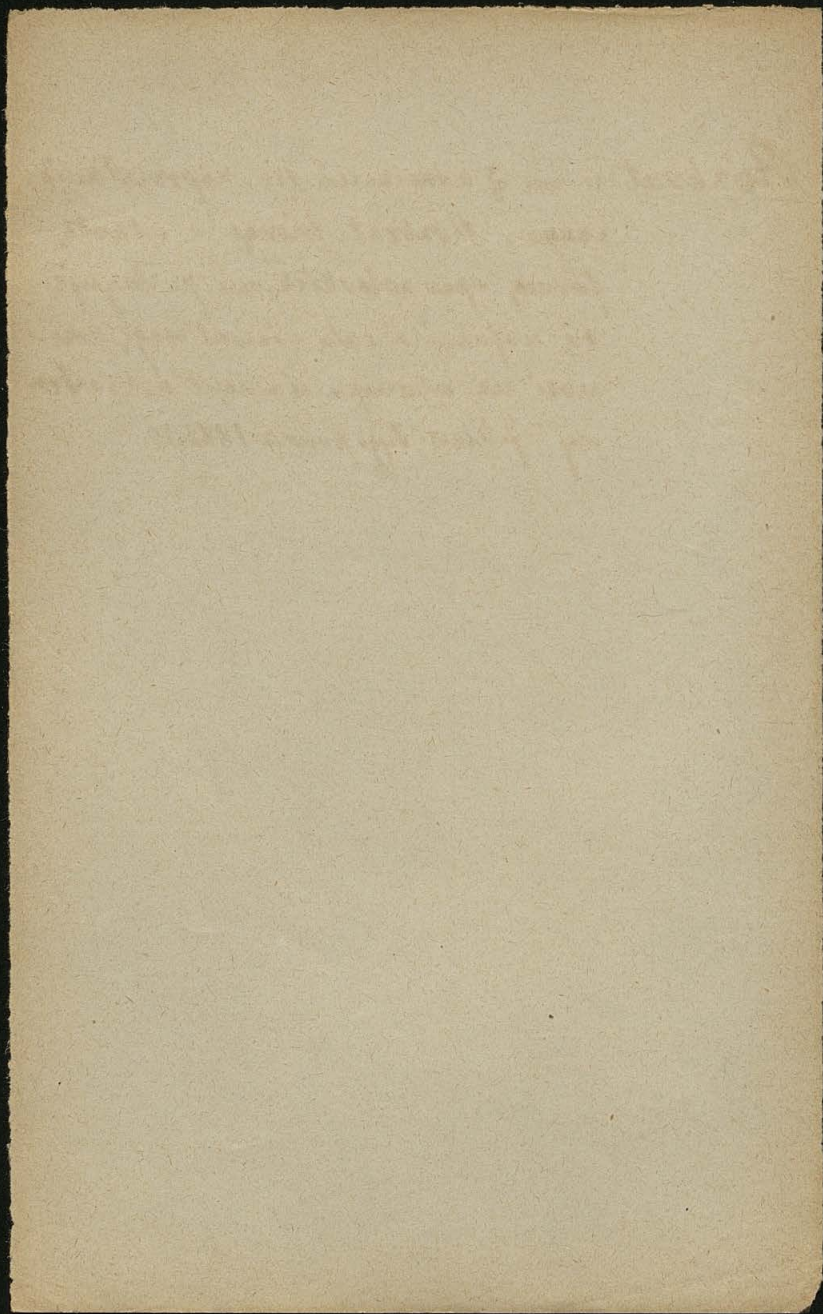
(1) posp. ubiegac się o co w celu osiągnięcia,
 prujicia do posiadania "Analogowie in-
 strumentowo rozbijają się o wolowactę
 manyrę awlypty, która jest nieprawdnie-
 stym i pyromym strad'wanusem" S. lwow.
 1885. 238. 4. § (2) "Odzwakać się, że beprze

Pracownik do sprzedawstwa i robót ul. 10 po ka.
w alenku " M. Głowat. (Qui) Długość 25.3.

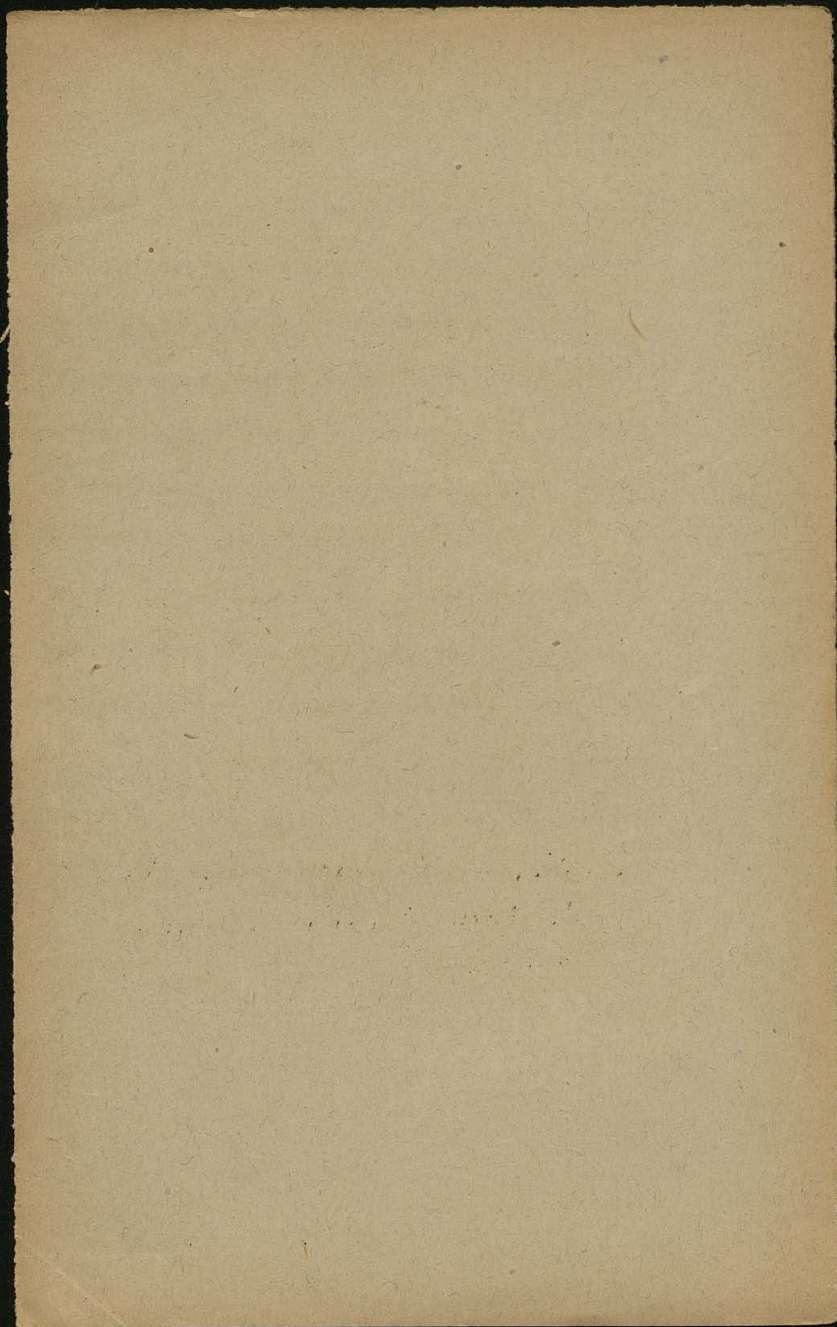
Przeblask - u. m. ki-ow um. blask szeroko się
rozchodziły fig. „O! toż w dwie myśli
dusza się rozpada, a każda dusza, tak
silnie porywa, że jędnęj przeblask, drugęj
myśl racimiewa” M. Pawlik. Paw. Piśm. 17.

Рокбрат-u. m. з зречењем ње, капристање
ежего " Рокбрат бивае з утарту,
форма, опер влошких, не постује
се арјани и цалу не мал wage, пре-
носи на аккомпанимент оркестро-
у " *Ж. Улех. Тыз. поврх. 1882. 10.*

Rozbranienie - at - i w. uij. dku. Rozbranienie - at
 a ndku. rozlegai' uiz branieniem, dai
 sie styrci' donosnie, "Dyta to perwaga
 wielka... stowo jeso rozbraniiewato
 Daleko "D. Bol. Prud burz 64. "Rozbrani-
 waty gaje gwarym chovem ptaxat"
 K. Szejn. Jul. i Jag. 1. 13 "Tróg rozbraniiewa,
 ci sie lasy wala, "Jul. Starbel Czar. Skata 20.
 "W teatrze rozbraniiewata wtorcka ope-
 ra, pour wtorhnie spiewana "J. Tretj. krum-
 nauk. i lit. 15. 15 "Dyj' albo nie byc" - roz-
 braniat w wielkim monologu temow-
 wy glos po scenie "Sewer G. lwow. 1887-102. 2.

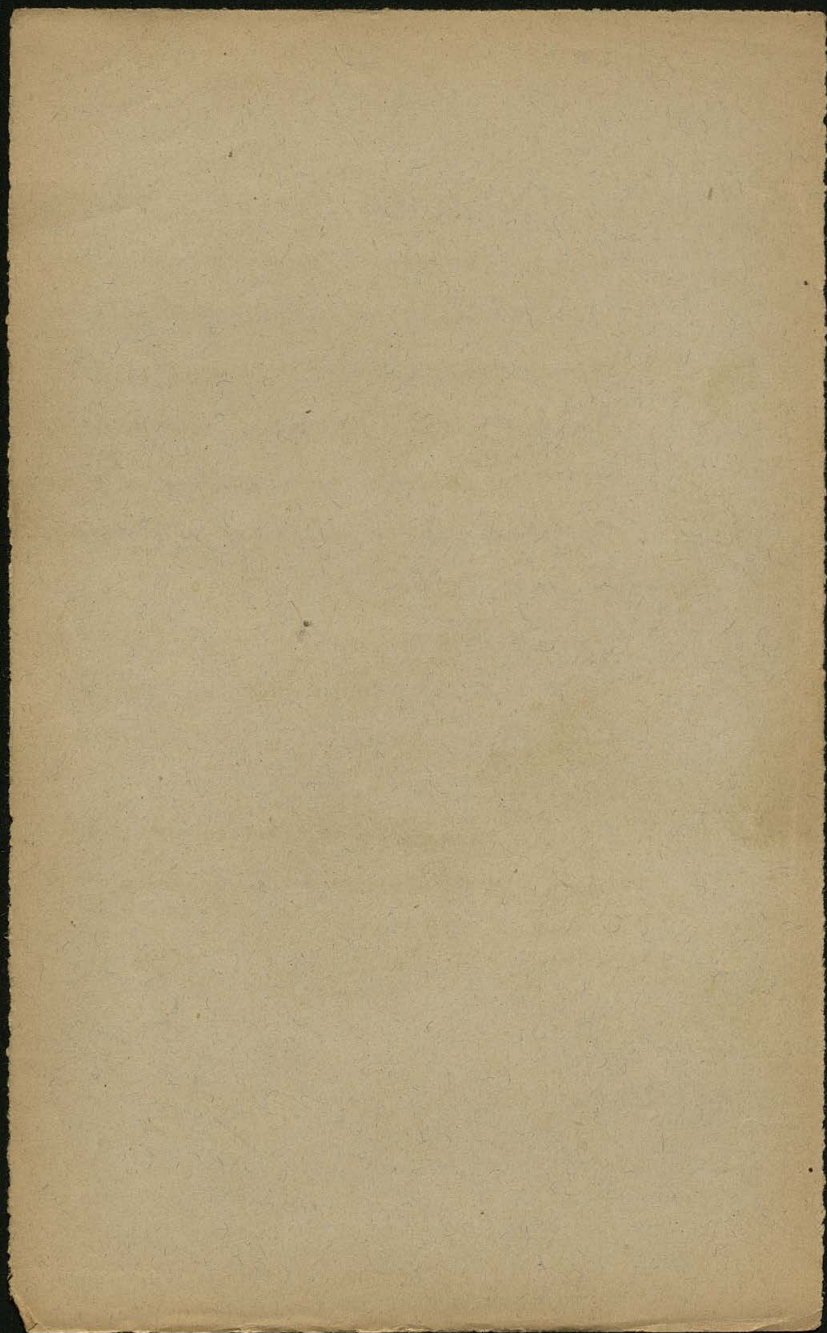

Rozbudka - at - a st. v. ndku. Rozbudka - it - i dku.

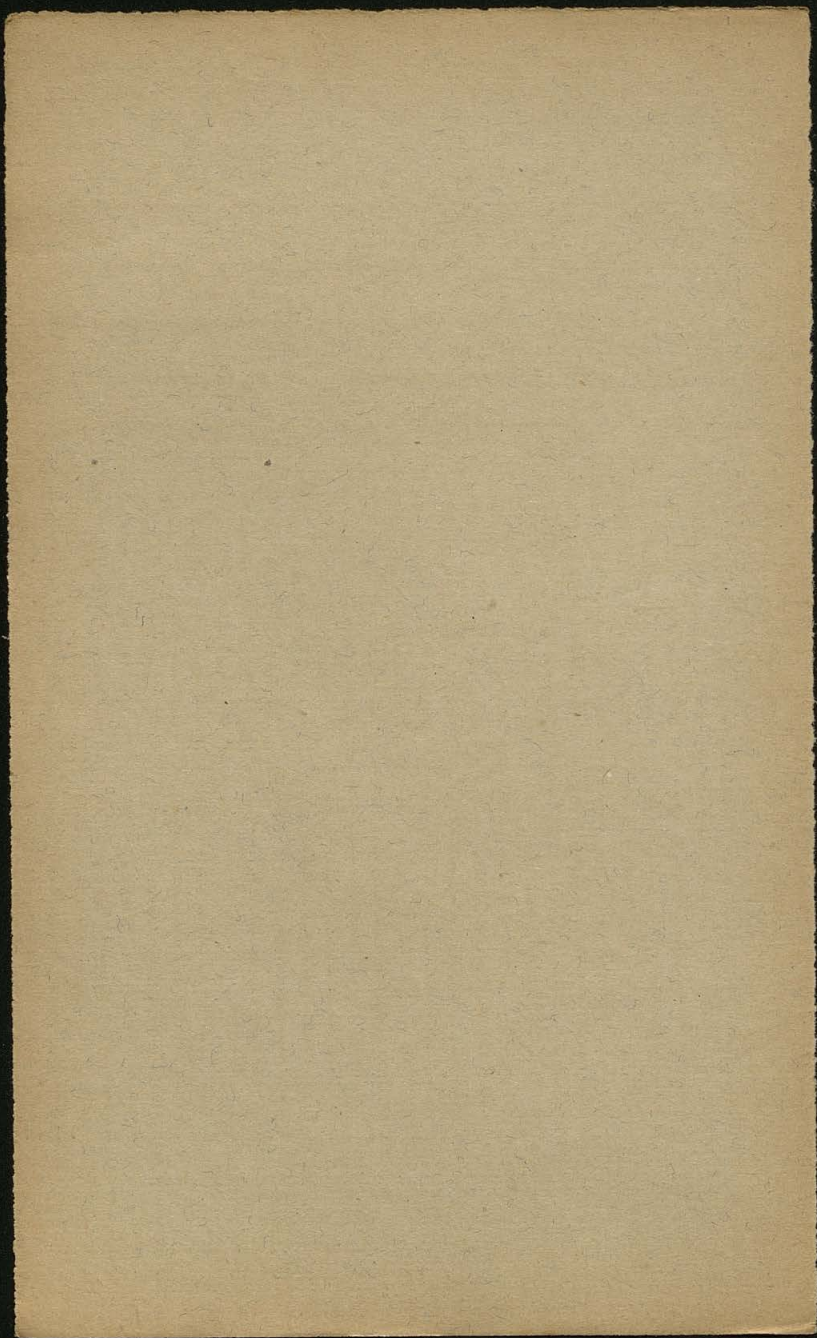
budka & uspienie, ^{zmarstwiająca} oprzytomiać, naj-
 rymy czynić „Gotwałd w wyśtkich na
 nogach rozbudowanych trzymał” B. Bot.
 Stud. buroq 139/1/2 wzbudzać, wywierając
 wrazenie „widok Dosi rozbudził w niej
 serdeczne jakieś współczucie i litość”
 J. Kwara. 7b. 115.

(1) fig. „Pierwotnie, gdzie w wyśtkich cudzo-
 ziemskie aspiracje uszły, silnie
 rozbudowujemy uczucia narodowe”
 Echo mur. kentr. 4. 298.

„Widok Leona rozbudził w niej całą
 utrudę jawnie żywotności uczuciowej” J.
 Dzwoni. 2. 278.

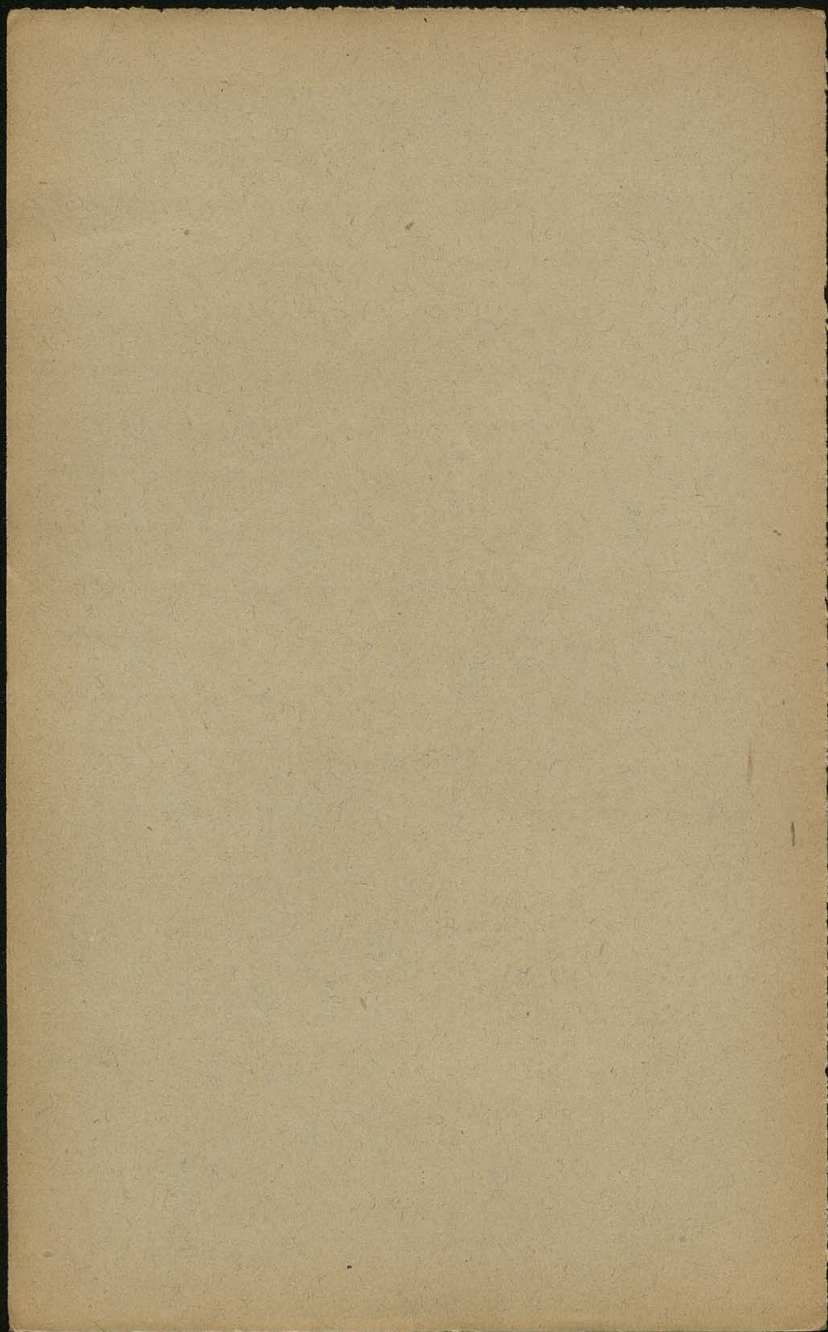

Rochlastac' sig-at-a st. kaim. dm. prow. roma-
 nai' us, suknie na sobie porospiciaci,
 porospiciaci, Don Ciemienska barcz-
 sty chlop, brudny i rochlastany, z
 ogromnym kijem "J. Kwak. 75. 80.

Rozchmurzał - ał - a s. r. w. d. k. Rozchmurzył - ył - y

d. k. rozprzął chmurę, rozjaśniał, roz-
 weselał „ Stary Tyg próbno się go starał
 rozchmurzyć ” J. Kwas. Dv. Kuando. 3. 203.
 „ że opowiadat kabawie, potrufił narca-
 cie i pana Onufrego rozchmurzyć ” J. Wik
 1878. 12. 5 - się s. r. a. im. rozjaśnił się, roz-
 weselił się „ Gdy gospodarz pociągł drishta-
 wac i na nogę się cięgnął panca, ten się
 trachę rozchmurzył ” J. Kwas. Lubo. 1. 63.
 „ Na widok syna rozchmurzył się wuel ”
 ib. 195.

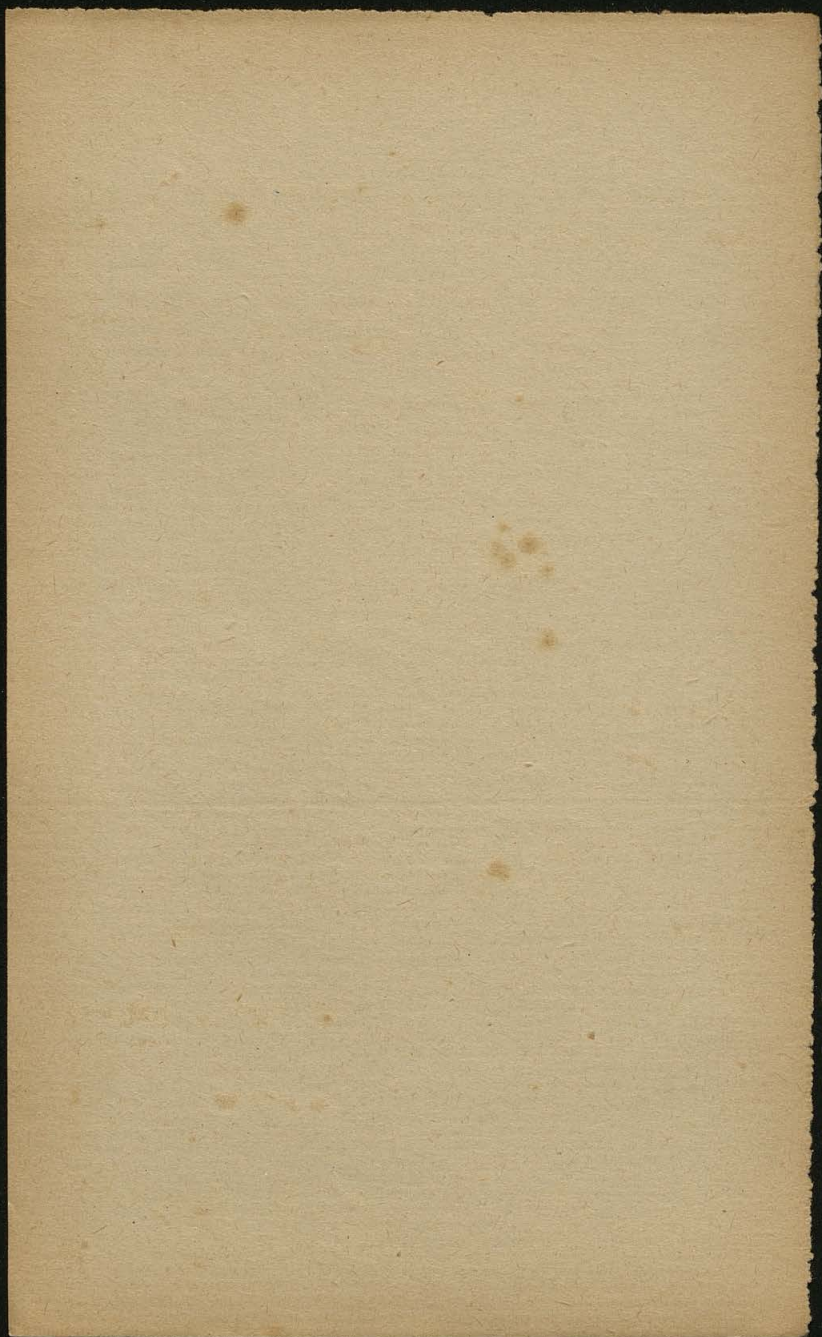

bawob.

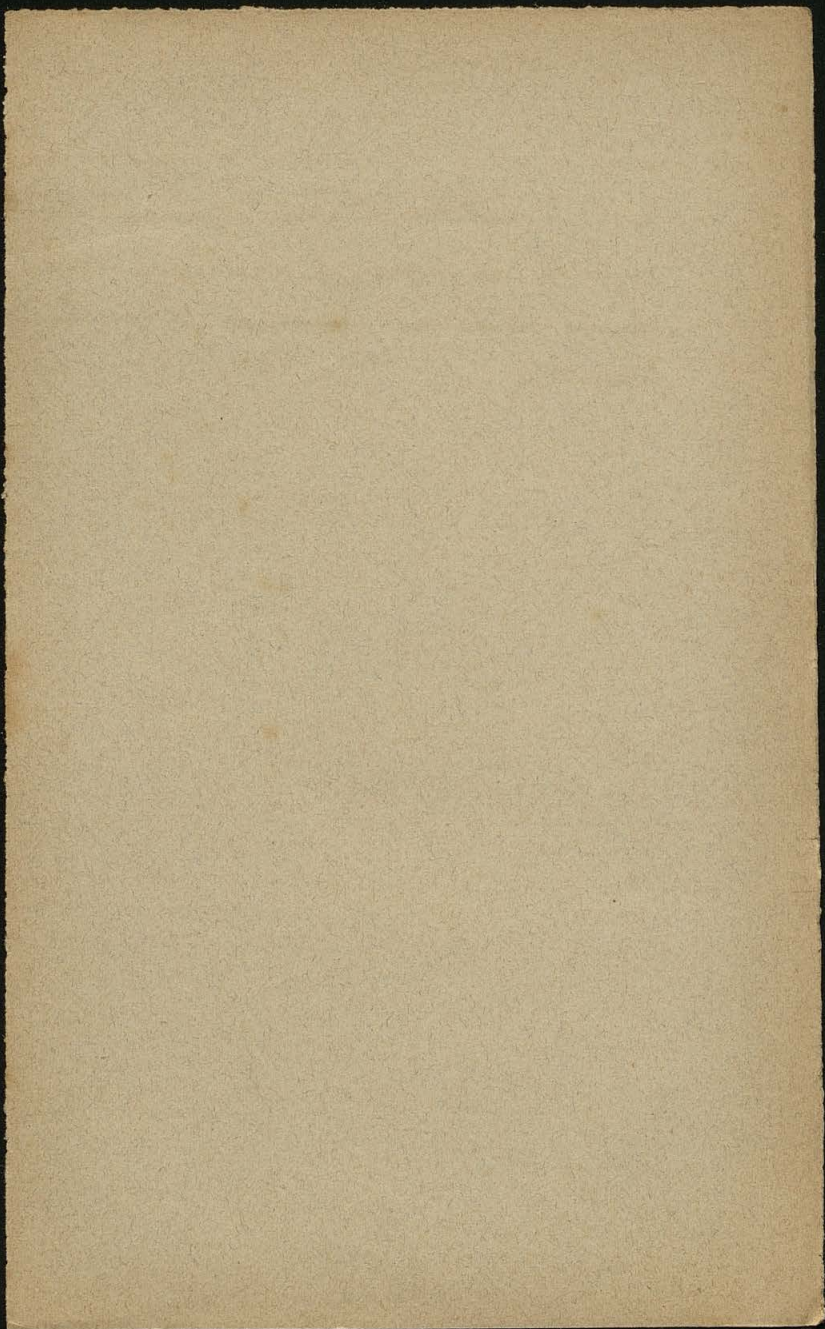
Rozchodni uż § „rozchodni uż o co.” ^{nowa o wnu} „prosz. Sali
 chodni, idnie o co „Młętami byli tu prze-
 warnie ludnie majątki, rozchodni uż o wiel-
 kie sumy, to też i honorarium bępnato od-
 powiednie” M. Nat. Tyt. 2: 83. „Dr D. o któ-
 rego psak i ich naturywnem usporobieniu
 wspomnieliśmy wczoraj, zapewnia nas, że
 to nie o jego psy uż rozchodni” S. uw. 1884.
 300. 2. „Nikt za nie rezygnie moie, jak ty-
 ko rozchodni uż o Wschod i jego sprawy.”
 St. Kwi. S. ko. 1886. 197. 2. „Dla Achilla niema
 jak Paryż, i tam musi przetrzeć najmuiej
 wazé lat. Rozchodni się tyllko o to, kto go odwie-
 zie.” J. Rog. Wiek 1886. 236. „Gdy rozchodni uż
 o jego wybor na prezydenta, narzuano iż nie
 jest moweg” St. Kwi. S. lwow. 1885. 231. i Sęj.
 „Brazd zapowiedział, że utworzy specjalny
 komisyz, która dotadniej całej sprawy potra-
 fi zbadać. Teraz rozchodni się o to, czy inba
 gwin uchwali upowarnienie dla wzdru co
 do uchwalenia takiej komisji” Wiek 88 166. 1.

„Wbrew procytostron, sprawa w sprawie wyjątkowej
wytawy wybotowstwa nie jest jedyną ideą
dowciana. Obecnie wielu nie rozkłada o pomier-
czeniu obywateli i wygodnie” Kur. warsz. 88. 219. 3.

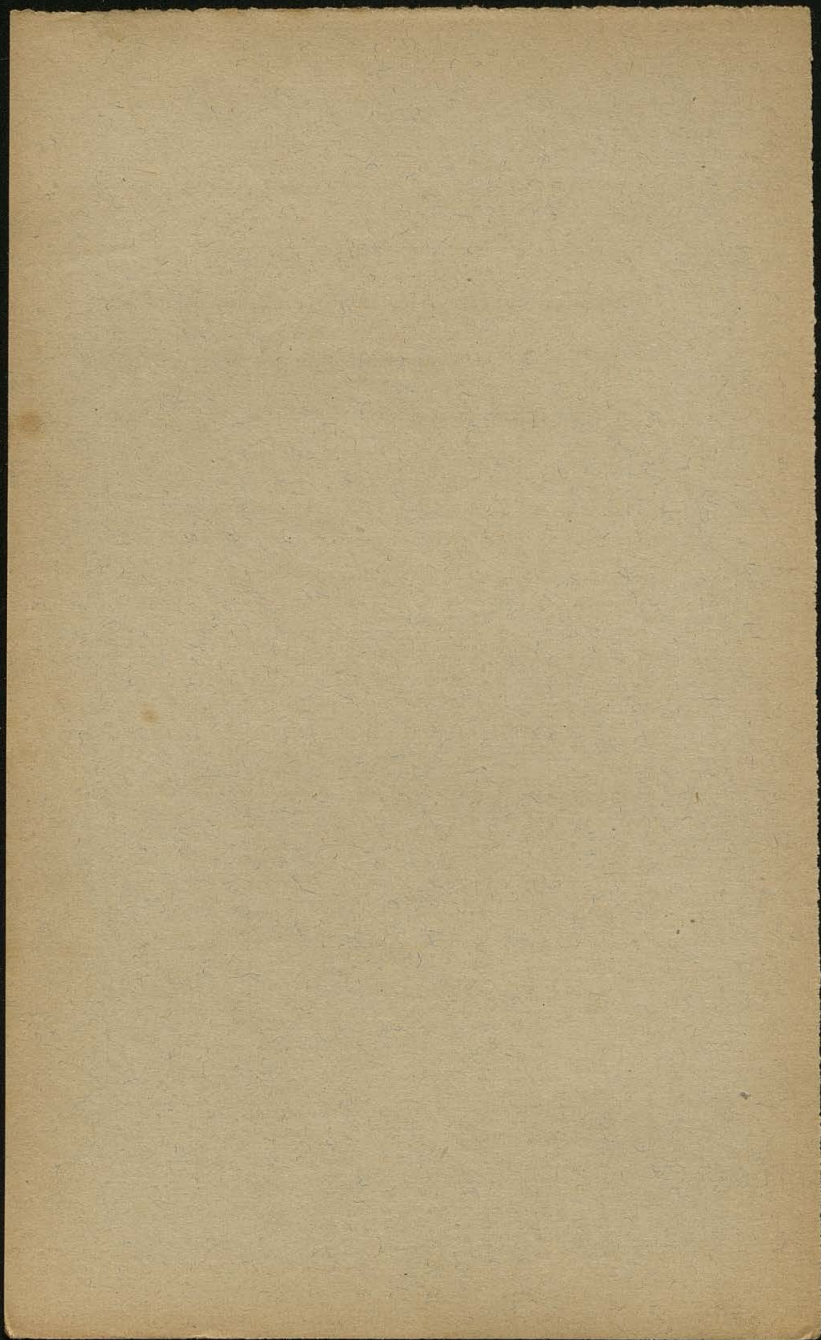
Przickawiac' - at - a st. ca. ndkn. Przickawic' - it -
zauickawiaj
 i dkn., wzbudzeni w tym ciekawosci
 "kourad, arkolwiek coraz bardziej ka-
 jsty i rozniekawiany, nie prowadzacy jej
 nadnem pytaniami" Huj. J. Lwow. 1887. 131.

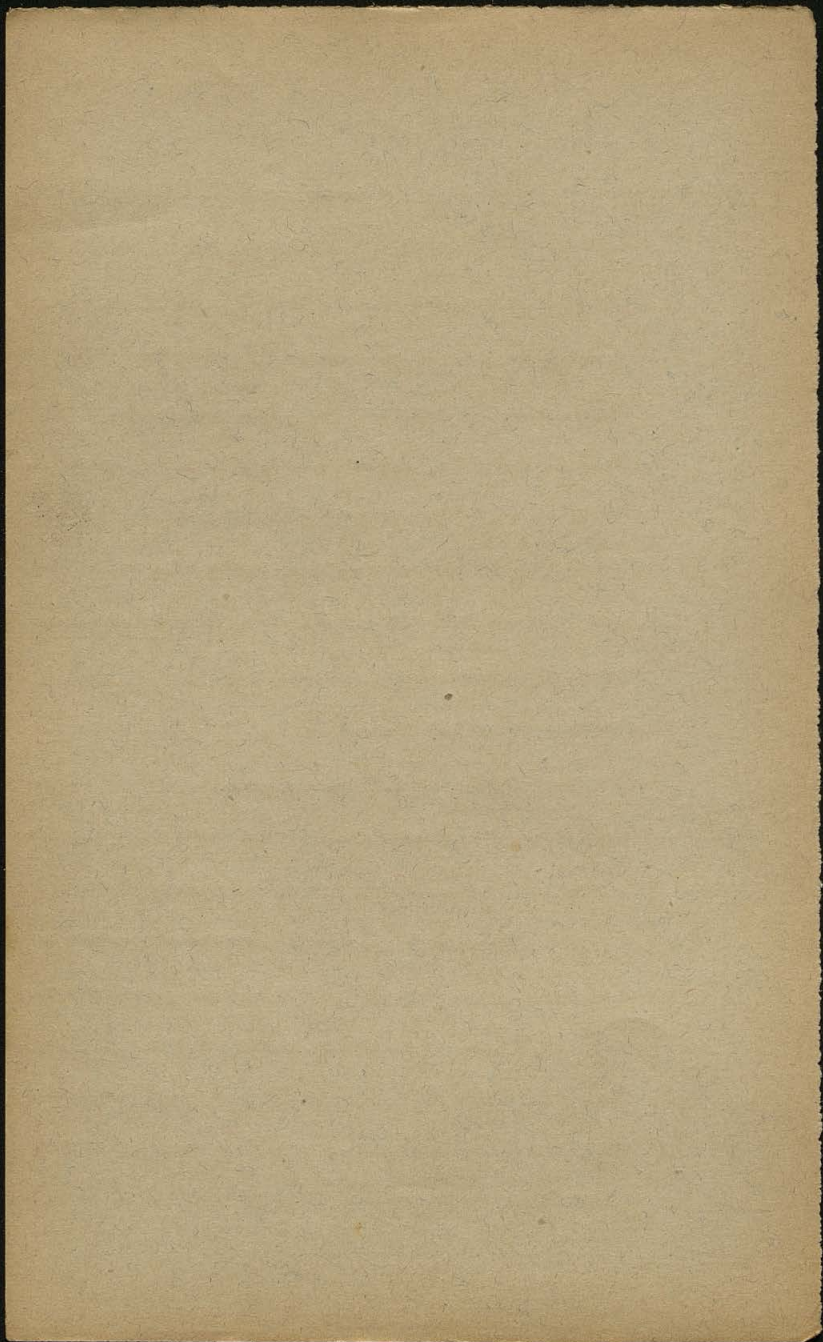
Receptiv' sig-it-i st. xam. dku. w cepli' sig, mo-
 wie o powietrzu i prau. „Korunowa us
 oiywita, atmosfera us wrcieplita i nar-
 stypito poufalwa xblizenié" M. Nat. París-
 diady 141.

Rozkazowanie - a. u. - nia - wai' un. - oymoi'
słowa rozkazować z kowód, zwątpie-
nie, utwala stwócić, "Wiem że mogą mi
spotkać rozkazowania bez końca" A.
Wilcz. Fot. 1. 55.

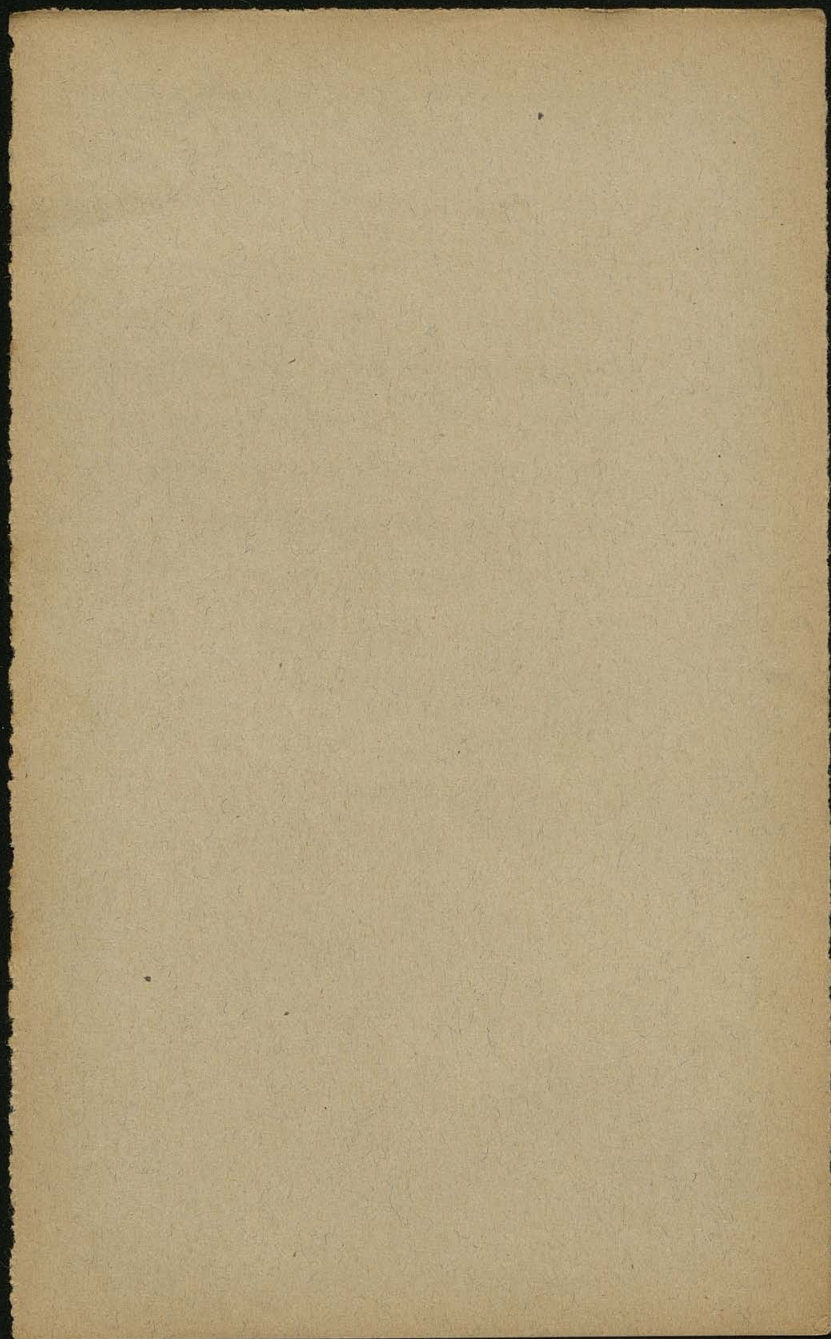

Rozkarować - at-uje st. a. dkm. Rozkarowy-
wai - at - a ndkm. odkarować, odgi u-
 rok, porbawie studzeń „Nikt rozka-
 rowywał go nie myślał, bto go było
 kaidemu spojrzeć na swąśliwego i po-
 cierny i z w swy niedoli tym uroczym
 obrachiem” J. Kwara. 58. 26 „W miłca-
 nie bolad nad utratą przyjaciela, su-
 hat nowego, a i po bliżnem powracaniu
 rozkarowany, odchodził zdrewniony
 srodke” L. Mell. Proch. wian. 3. 3 - się, st.
 kaim. stracił urok, przekonaniamie do kogo
 lub czego, kawici i z na kim lub na oem
 „Pocwiniem i z był rozkarował, osly-
 gzi, drinuem jednak prawem wraciu
 kontrastem, parma Anieła wydawata mu
 się dno przestajijaz moie jenne” J. Kwara-
 wiek 1878. 17 „Nie tuda i z fantastyomaz
 przystoiciz, bolys i z potem bolesnie roz-
 karowai musiata” A. Wilk. Fot. 1. 8.

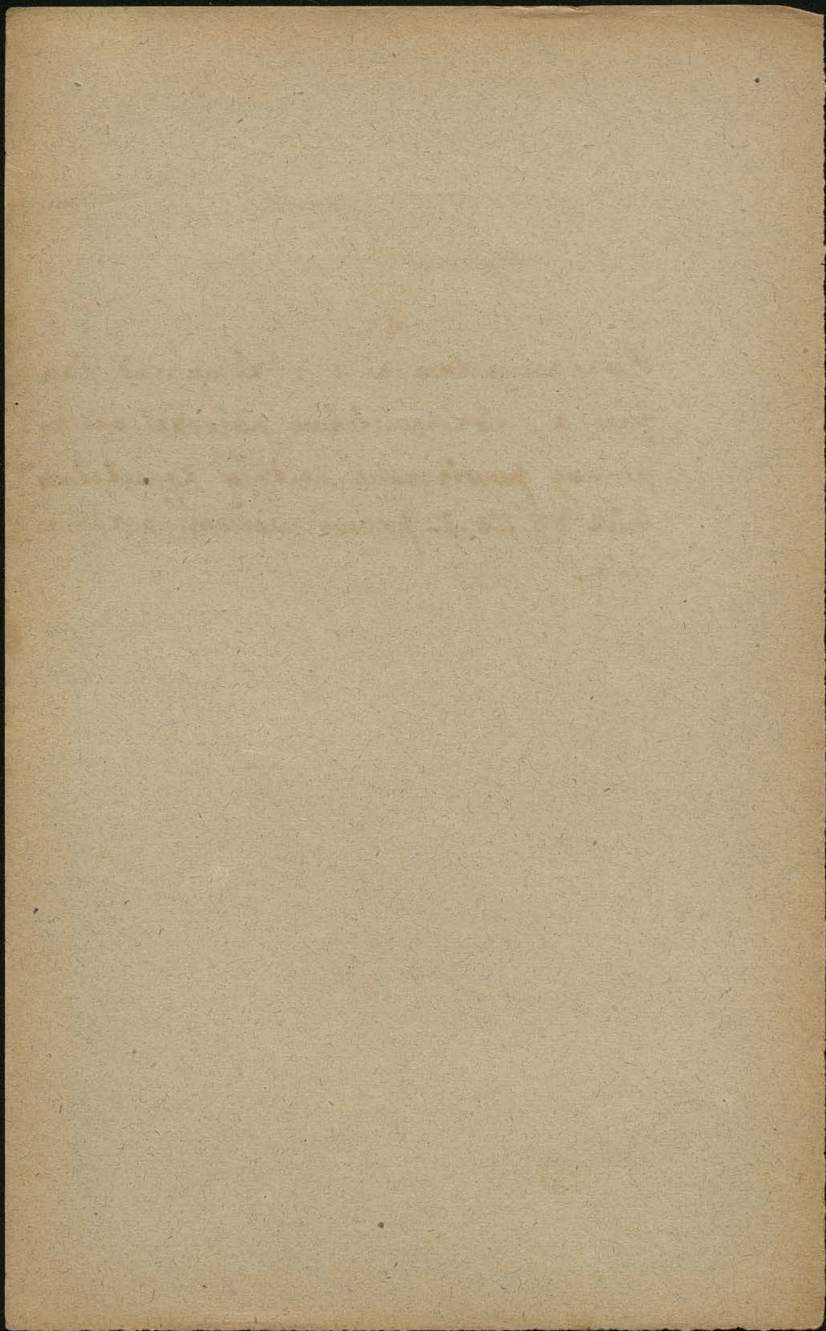
Rozwulaj się at-a st. zaim. ndkn. Rozkrubić się it-i'

Dkn. czułym na co się stawai, rozkrubi się wtem, doznawai wawruszenia
 „Immerwatem lat kilkadziesiąt... wi-
 na to moich rodziców... mojego mykawa-
 nia. Procy slytku dopiero zamięrzutem
 pracowai... Daj mi dozwolit tej jedynej...
 tej uprozniejszej poriechy... — Nie rozwu-
 lej się." An. Wi. 4. 287.

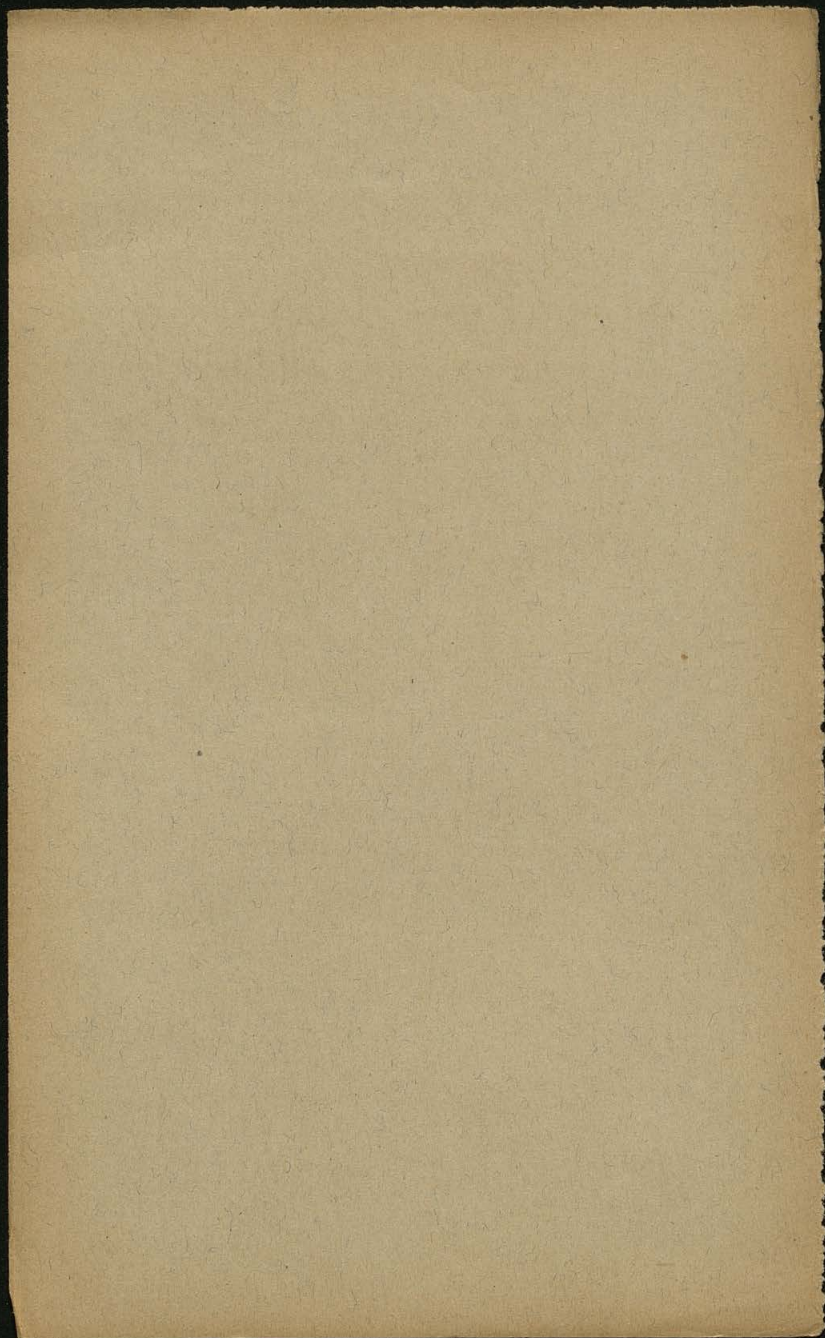

Rozdawka - i. i. ki mi. ~~zawo~~ prosp. rozdawanie
nie „nie mam pieniędzy na rozda-
wki.”

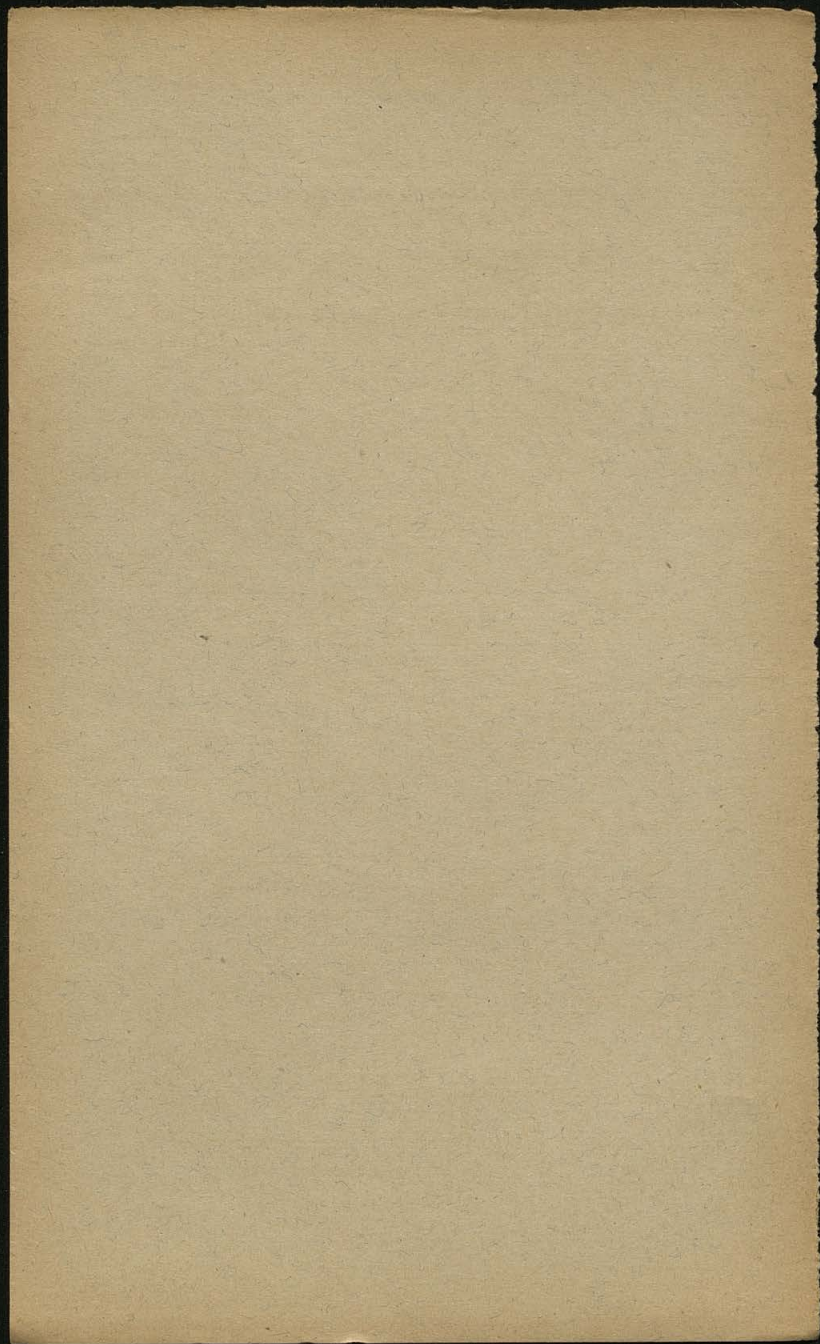
Rozdawnictwo - a. n. rozdawanie, sta-
funek „Rozdawnictwo pogornelcom ka-
ponioz pewierkone kostalo komitelow”
wilk 88.130.2. prawe, moimoi rozdawa-
nia.

Рокдобра-г. н. дѣ-бѣд нм. пров. Галиц. рабу-
шек, туриецтво, выправка на рѣдѣ-
ва, на тузем. Мѡина сіѣ о наукѣ
споткаѣ з ливна, вращаѣга од вѣси
з нощаѣ рокдобра "W. Pol 7. 240.

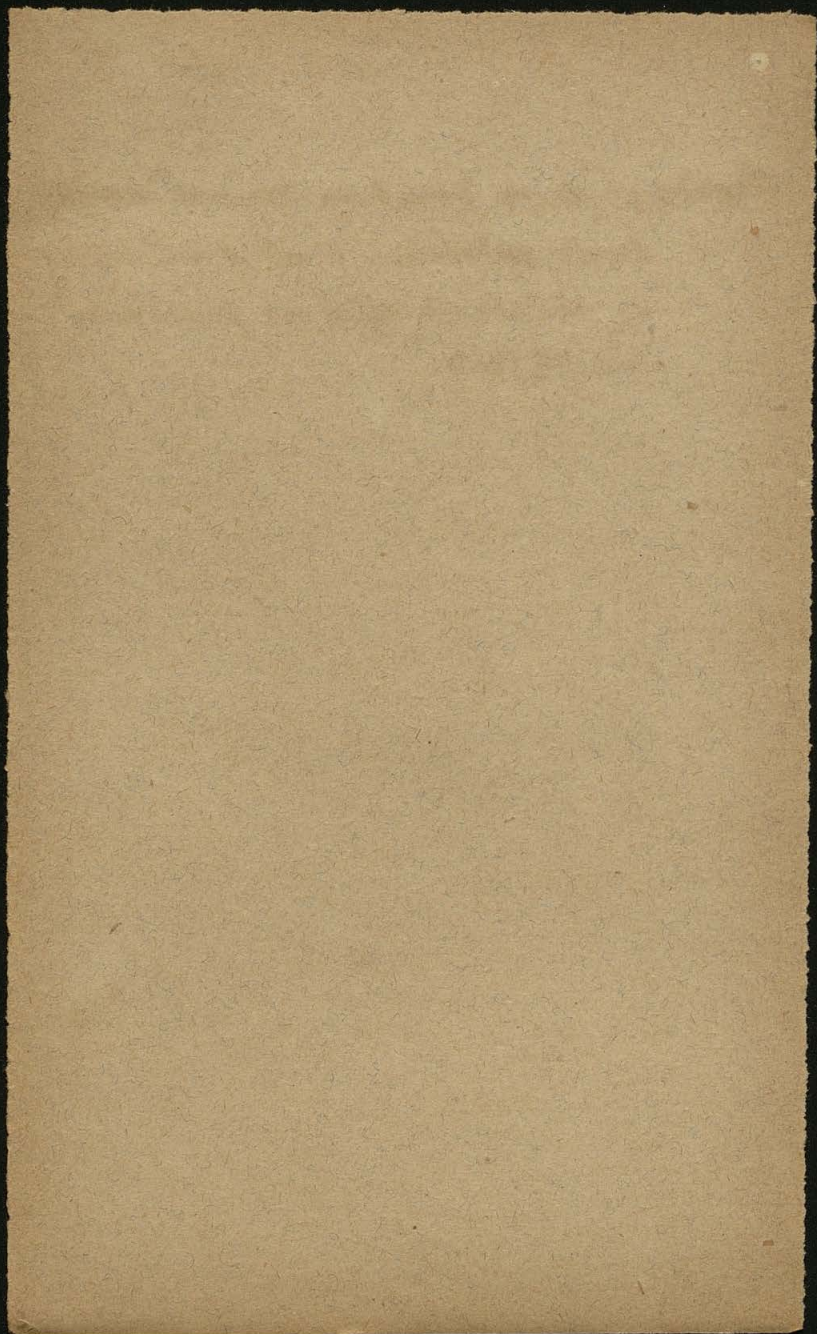
Rondrabiaca - c m. we-ów. mu. ten co rondra-
bia. Rodzaj mityka wspaniałego, gwioto-
wisk „rondrabiawie do kuchow.”

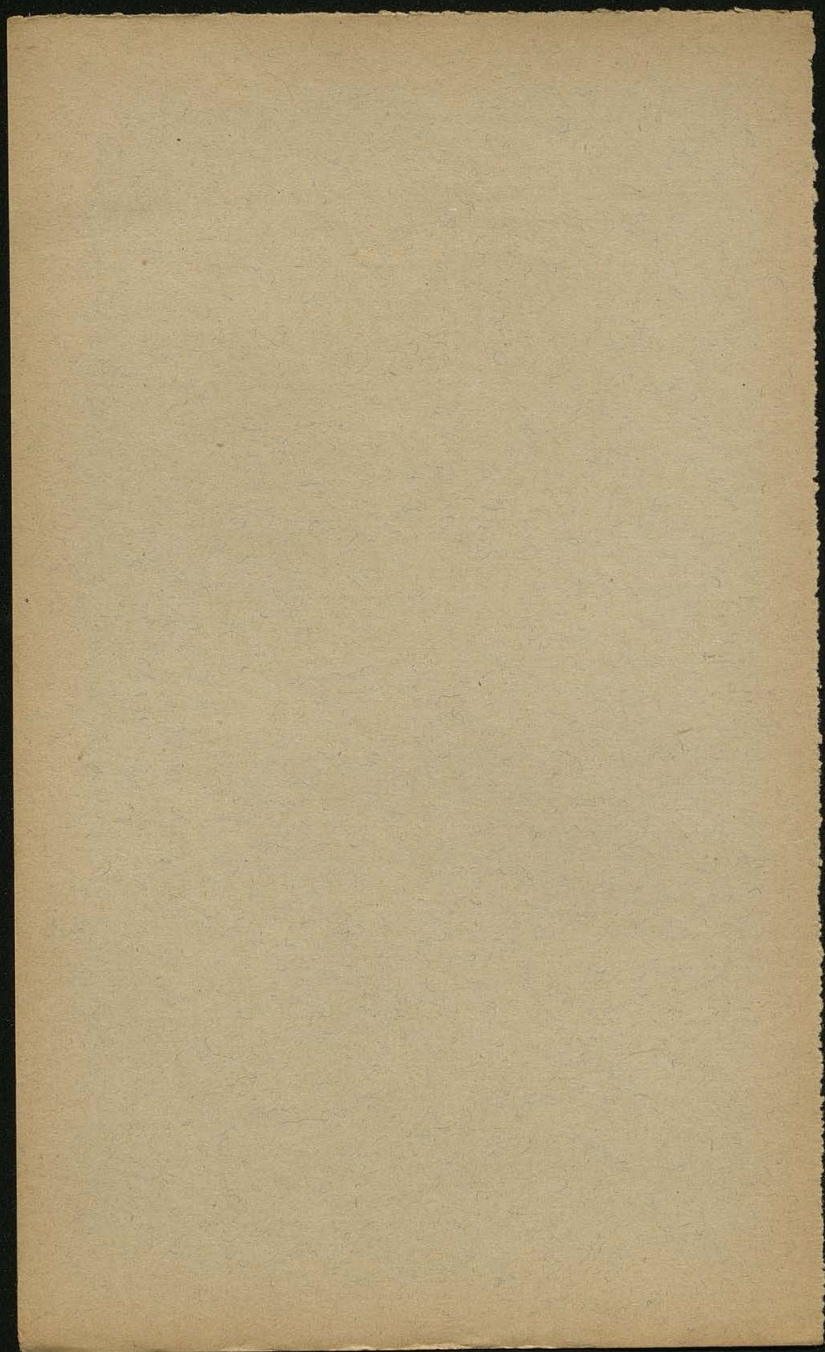
Rozdrużyć cz. dkr. posp. rozkochać, rozmi-
 wać (w sobie) „Udaje potulnego, a swoję
 drogą, tak mi rozdrużył ścieżkę” Ed.
 lub. ^{Tyż. Pl. 3. 2. 20} ~~Przesady~~ ~~cz. 5. 10. 2.~~ 5 - się ~~caim.~~ ~~rozdu-~~
 rzył się, rozkochać się „Widzę żeś się rozdu-
 rzył, więc mi się szkoda” Djab. 1884. 17. Dod.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

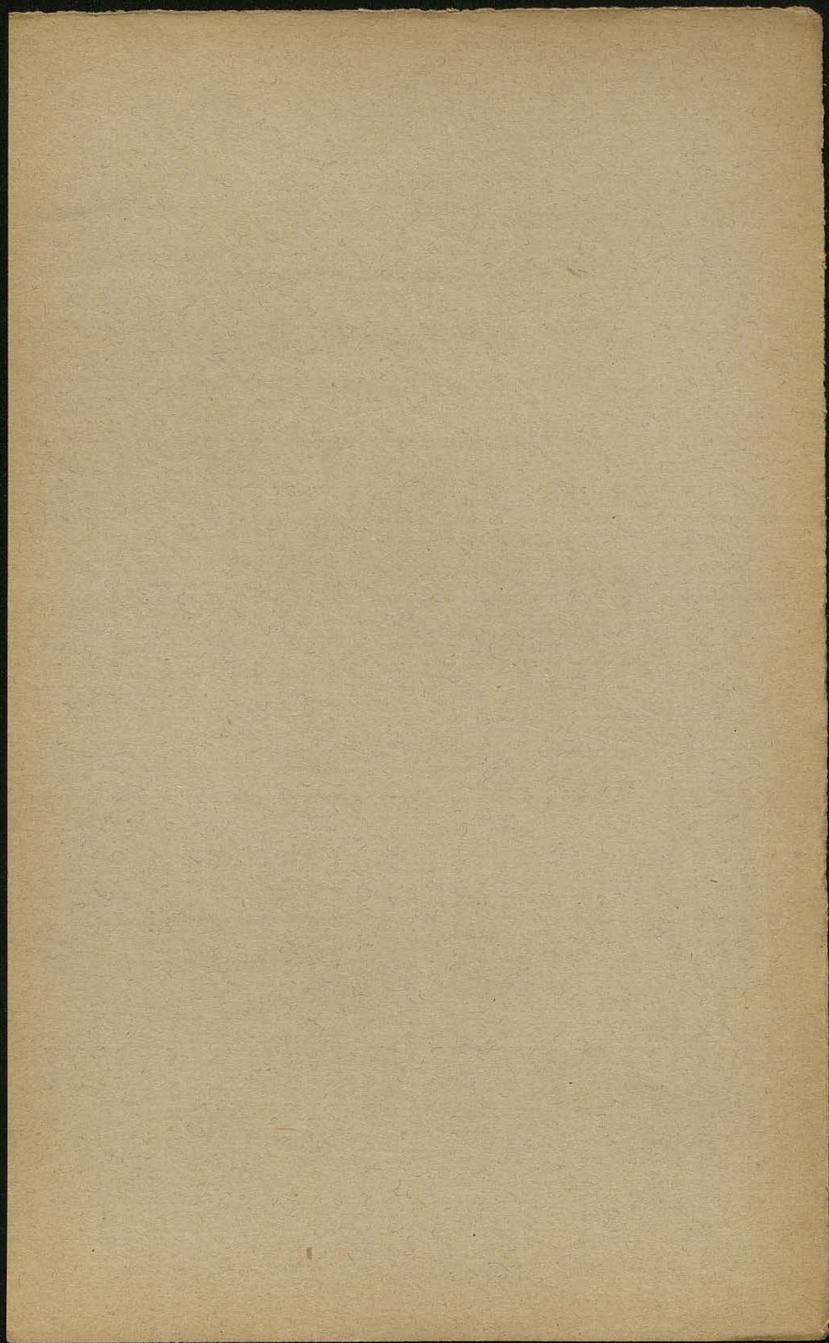
Prozdziat - u. m. z bog t. um. czynnosć rozdzie-
lenia, podziatu „Komitet zajmujący
się rozdziałem ofiar na powodźnic”
Wiel 88. 130. 3.

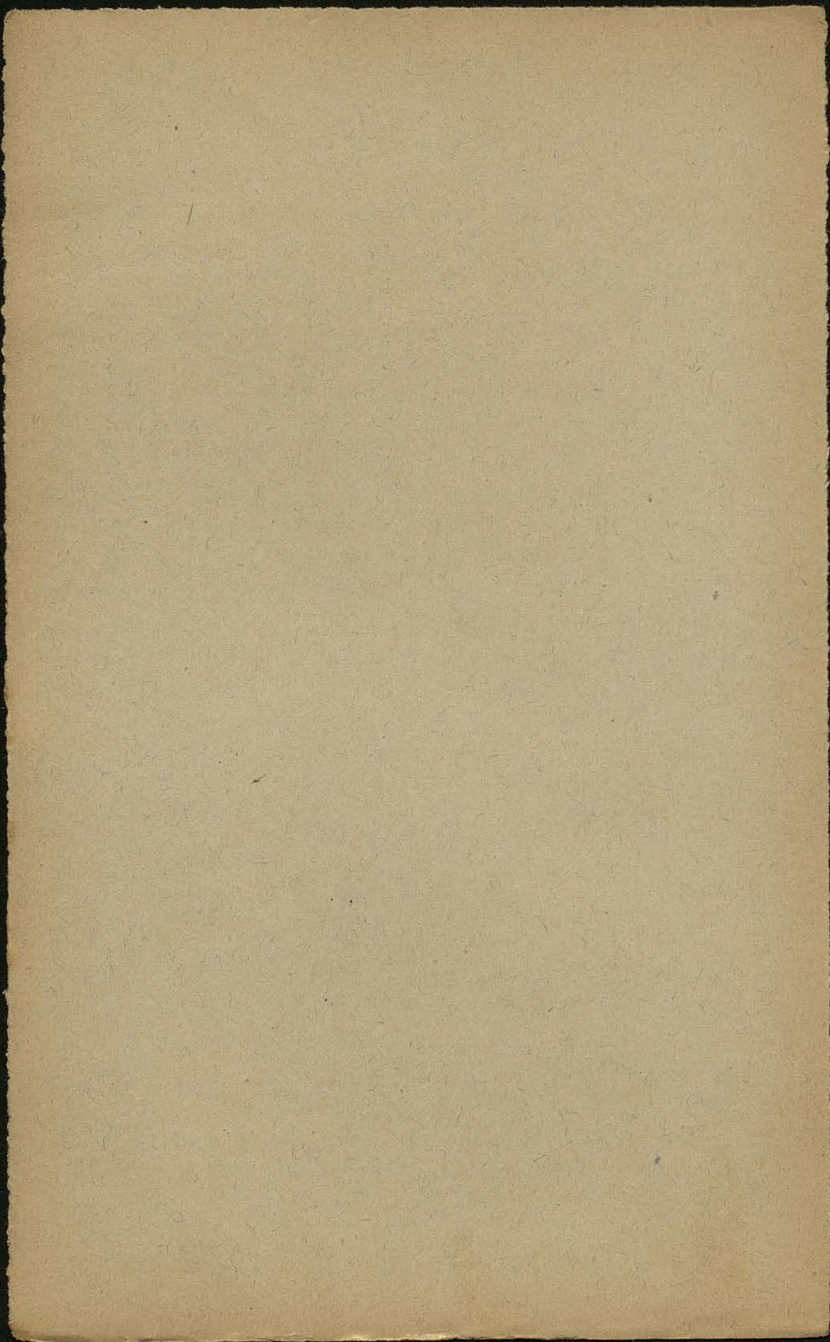
Rovdricalka-i' z. prou. rdob. roaga, rovdika
" karatis'ie unie poua tydais'eu rovdria-
ka " V. kol. 1.160.

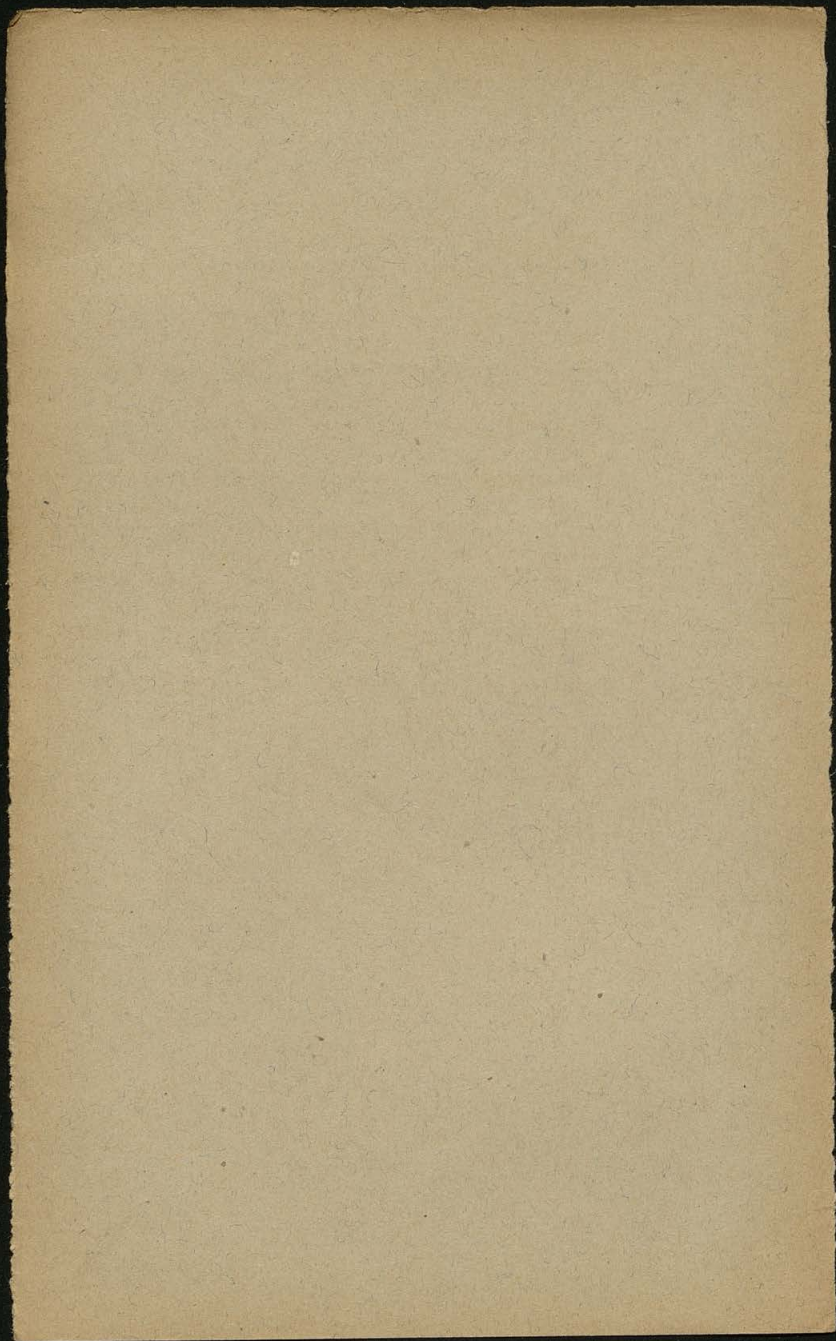
Rordziwisk - u m. Ki-ów um. odbicie, rozszerze-
 nie uż dźwięku, branie „Lekka jak
 tania, ptocho ulotny rordziwisk ugania”
 J. D. Łales. 1. 123 „Krawe to głosy, ale w ich
 rordziwisku jest coś dziwnego” S. Gowin.
 2. 125.

Rozegrac się - at - a w. kaim. dan. Rozgrywać się
at - a udku. odbyć się, przyjąć, mówić
 o jakims' zdarzeniu, wypadkach ma-
 jących cechy dramatyzmu, sensacyj-
 nych „W ich domu rozegrata się naj-
 wazniejsza czesc' jego historii” H. Siemk.
 Humor. Wozok. 1. 18.

Rozelsnic' się-it-i straim. dku. łoniqym, btyrwq
 cyu się stac, roslai' swiatlo na wryst-
 kie stromy, "Siedmie barw btyrwq ra-
 zem: szafirowe raxem, raxem krowawi
 się w rubin i różknie topaxem; a
 rozelsnito się jako kryształ prokrowy
 ste, takim jak brylant swiatle, nakonie
 ogniste, jak krysztal wielkie, jako gwiazda
 migajze: tak po niezmiernem wiecie
 wto samotne stwie" A. Mik. 3. 280.

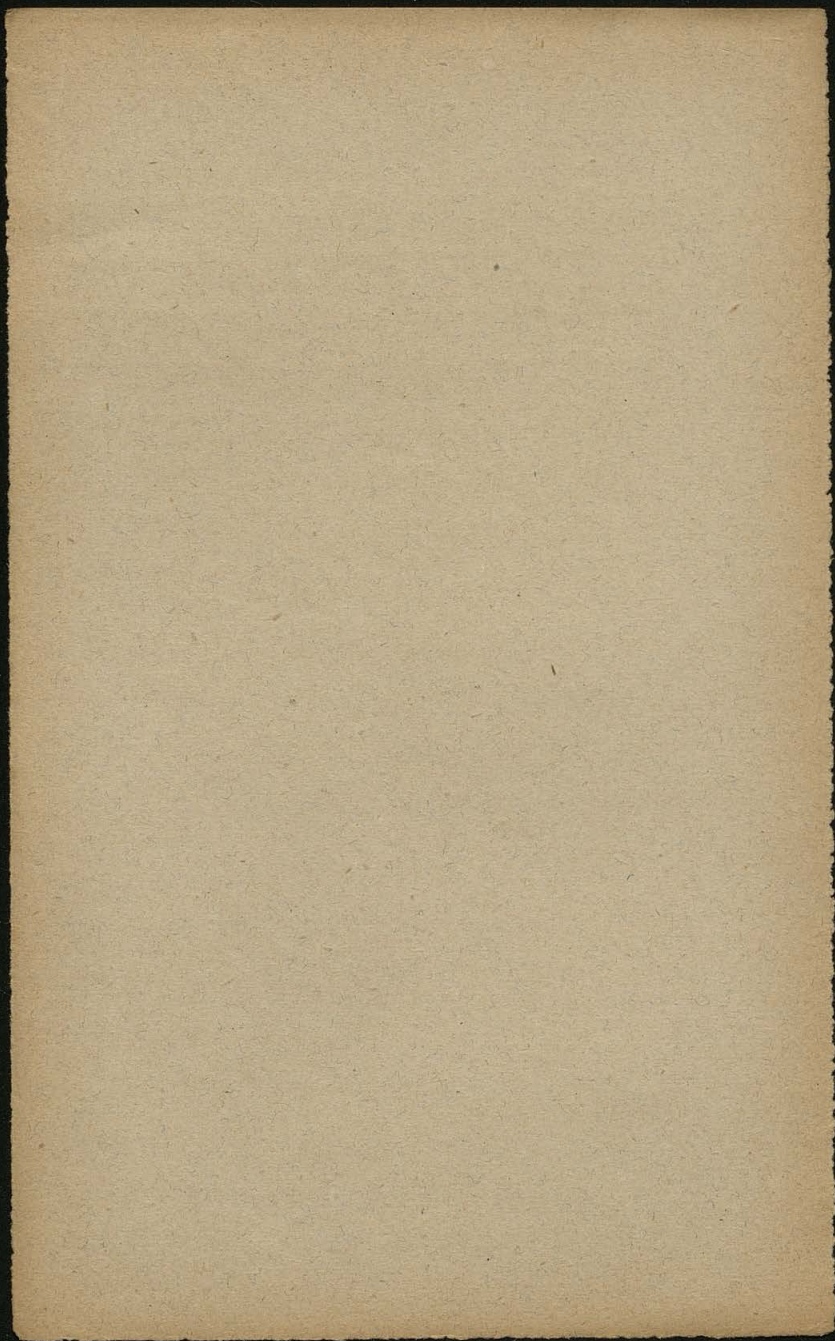

Rozgląd-gdu m. y-ów m. rozejrzenie iś, kasta-
nowienie, roztroszenie, namysł, „Po dłu-
gim względnie, rozględnie, wrenie pismo:
niech tak będzie.” A. Młk. 1. 53.

Rozglądać się-at-a st. zaim. ndm Rozej-
rzeć się dkm. patrzeć uważnie na koto
siebie, oglądać iś na wrysknie strony upa-
trzyje czego, rozpatrywać iś w oem, „Gup-
kę kłój i ciekawie się rozglądać po pu-
dwórkę” J. Kwar. 72. 9 „wrócił do pokoju
rozglądając iś do koto” ib. 17 „Van Fryde-
nyk i radcy się rozglądali się po pokoi-
kach” ib. 43 „Prócztem o robote, ale pan
kazał mi czekać i rozglądać iś jęwe”
ib. 71. 44. „Gdy główne sprawy uporząd-
kował, zaxwał się pozwoli rozglądać w
stolicy” J. Kuchar. Dies. lit. 5. 4. „Rozgląda
się na wrysknie strony” J. Tr. 1. 176.
„Zastad go skijzego na ganku i rozglę-
dajzego iś z miąg otowielka, który po-

dziwici nieznamy sobie a wspomniaty przed-
miot "St. Goudk. Echo 1878. 256. „Obudziłem się,
jakby ze snu, i powątpiłem się rozglądać na-
okółto" H. Siemk. G. pol. 1876. 20 „Kawkał się roz-
glądać, gdzie się znajduje i przypominać so-
bie, co się stało" Jul. Turczyński. G. lwow. 1887. 42.
„Stał na wschodach, rozjechał się po ogra-
dzie, a obawny idzie towarzystwo, ka-
wał biedy ku niemu" A. Kawkał. 5. 100

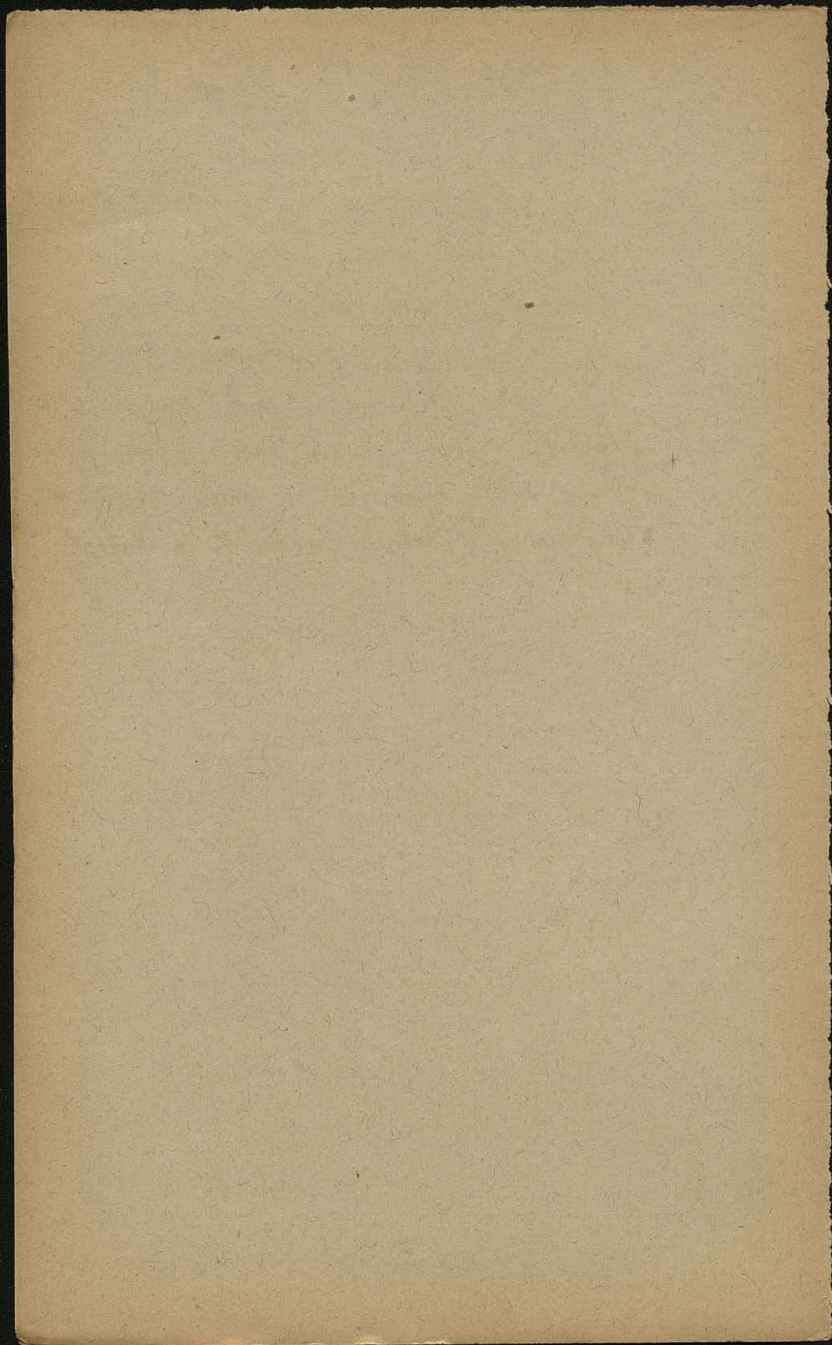
Rozgłębienie st. c. m. kn. li. poet. rozpięścił, nie-
wierść, miśkim cypis, A pieśń mi-
torua rozgłębienia ducha, i miśkim serce
przy miłosnej śpiewce "fil. Starobit Czar. Ska-
ta. 20.

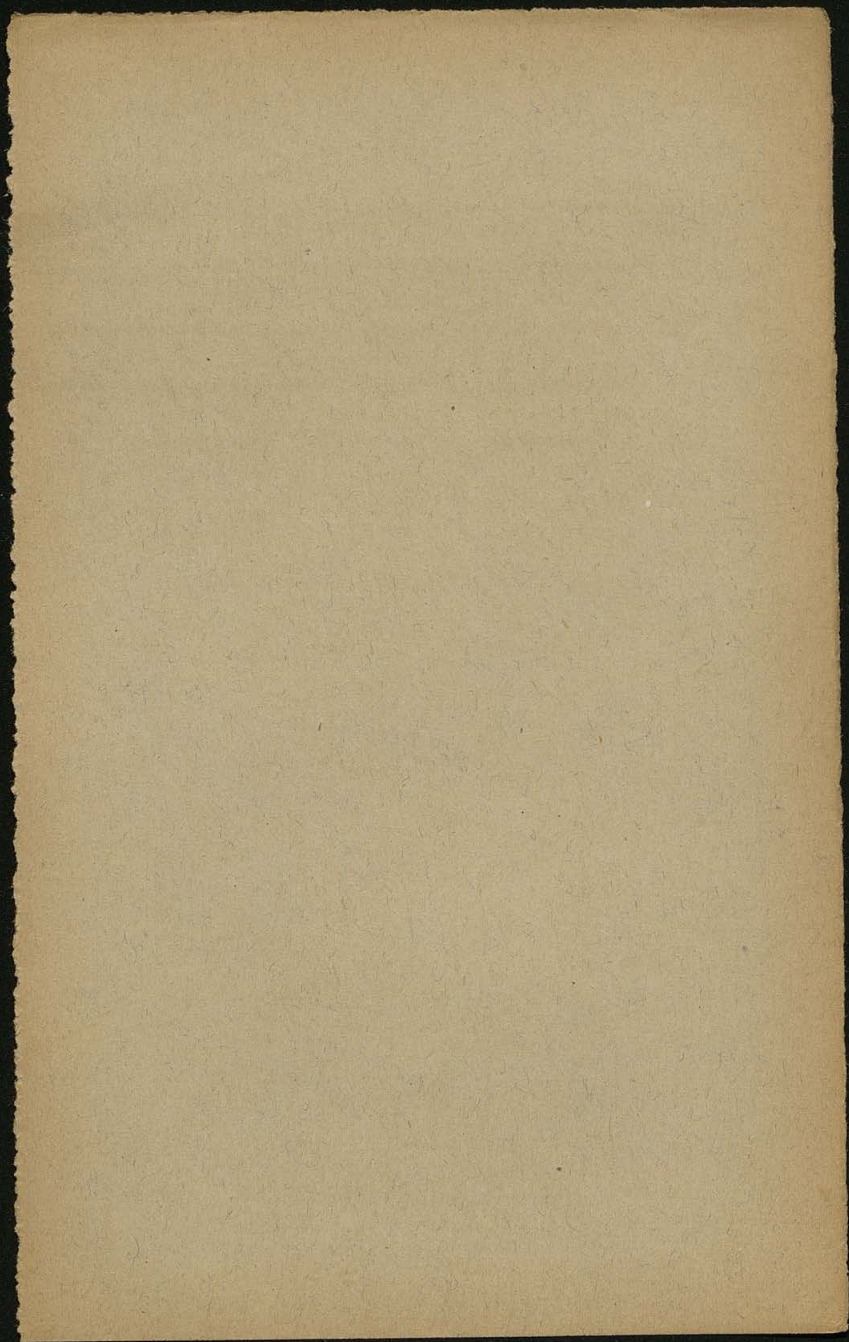
Rozgorzałkować - at - kuje st. r. dkm. Rozgorzał-
kowywać - at - kowuje v. wywa ndkm. naba-
 wie gorzałki, rozpalie do czego, podrażni
 „W imię grę, jak warcaby już dris' nie
 gram, nbytemnie rozgorzałkowuje intowie-
 ka, a to w moim wieku nie potem” J. Kwara.
 J6. 24. „wielkim swym spokojem nieco roz-
 gorzałkowego upamiśat” J. Dr. Kwartus.
 3. 165 „Kdyżama Dasia nadbiegła.. Co ja
 wiem! co ja wiem! - zawołata upadając. Kdzi-
 wiwona pani spytata o przyczynę tego rozgo-
 rzałkowania” J. D. wiek 1878. 17 „Susta jej się
 umyła, budniła się się rozgorzałkować
 it. 19 „Prastujcie ducha polskiego w sobie,
 żywcie go ale nie deyjcie się rozgorzałko-
 wani wiszguzi w jaki krok szelony” D. Pol.
 Prudburz 67 „Zawzdrawatem w nejustron-
 niejczy części barku celem ostudzenia rozgo-
 rzałkowanej móggownicy” J. Mell. Froch. wie. 2
 § - się st. raim. „Książki potykał chciwie i
 rozgorzałkowywał się nicmi do szatu

prawie "D. Doł. Brud bura 12

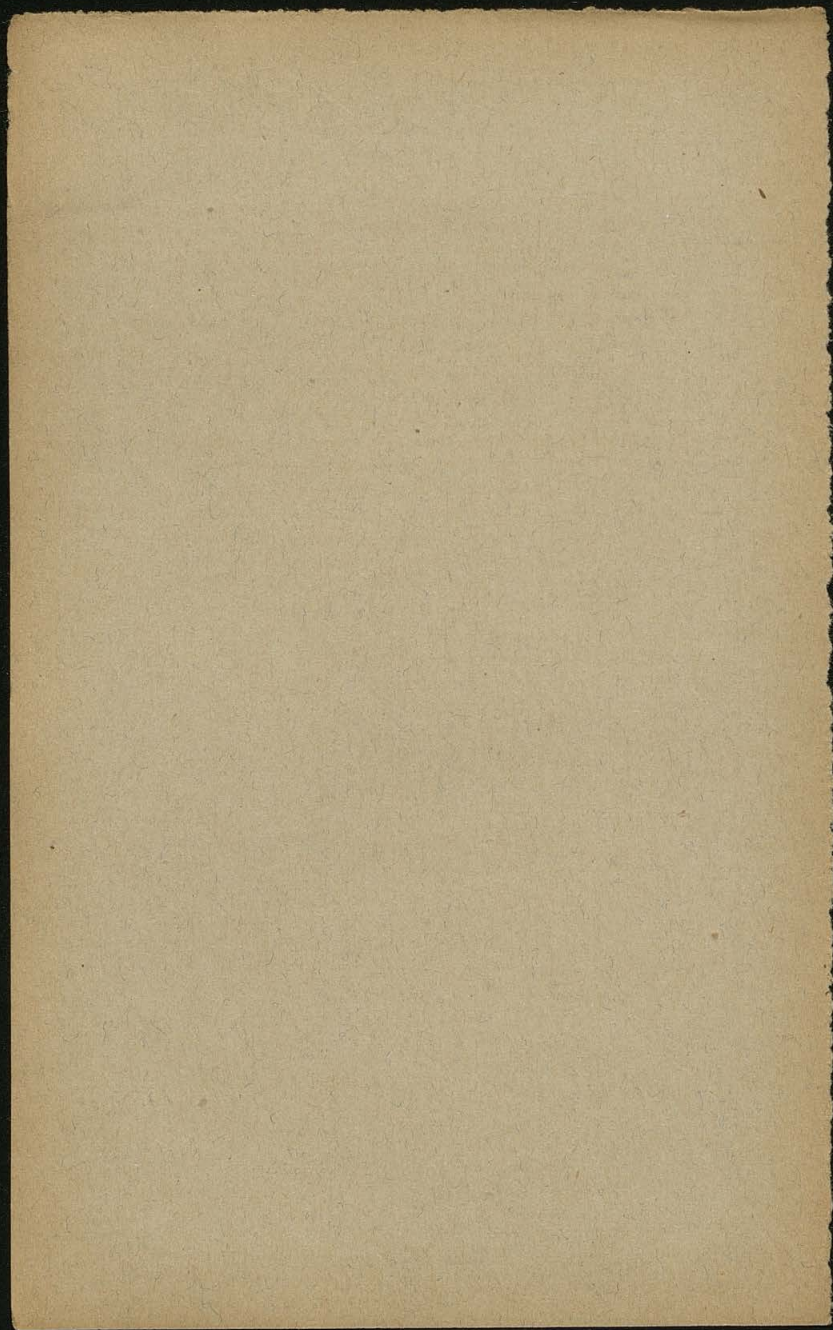
Rozgoryczka at-a st. w. ndhu. Rozgoryczka yt-y
 dln. goryczka kopravica w kucuk. uoval.
 i Doświadcztem jako miewa rozgoryczka-
 ja, nawa temperament cizyte, drobne
 utawaki z kyciem "J. Lam Et. de port. 1. 20.
 „Sawstato atad gtebotie kawi epokojenie, o-
 gólne nieradowolenie i rozgoryczenie w
 nej wierzynki kotach uowadu" N. Roz. 88. 91. 1.

Rozgospodarowai sie - at. wije st. raim d. km. & Roz-
gospodarowwai sie - at. wywa n. wije udkm.
 „Cozsta sie powoli rozgospodarowwai”
 77. Krai. 72. 139 „Na cala kims powoli roz-
gospodarowwata sie u Jauruntois” it.
 73. 56.

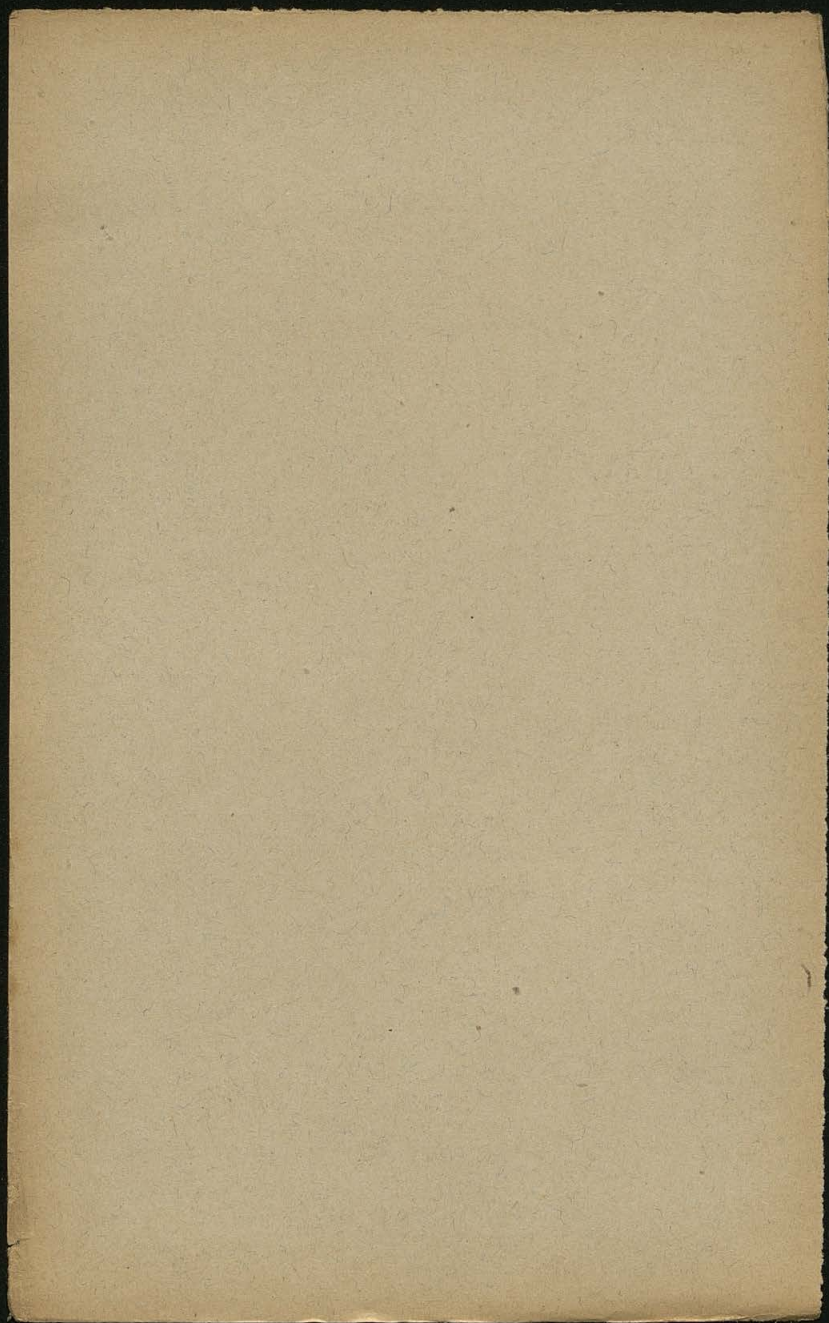
Rozhukdai-at-a st. w. dku. prow. kam. rozukdai,
rozkietai, nyukdai fig. „W tem głosu
rozukdane wnieśli zdrowie wyjes w
oddalonej sali” A. Kras. 1. 336.

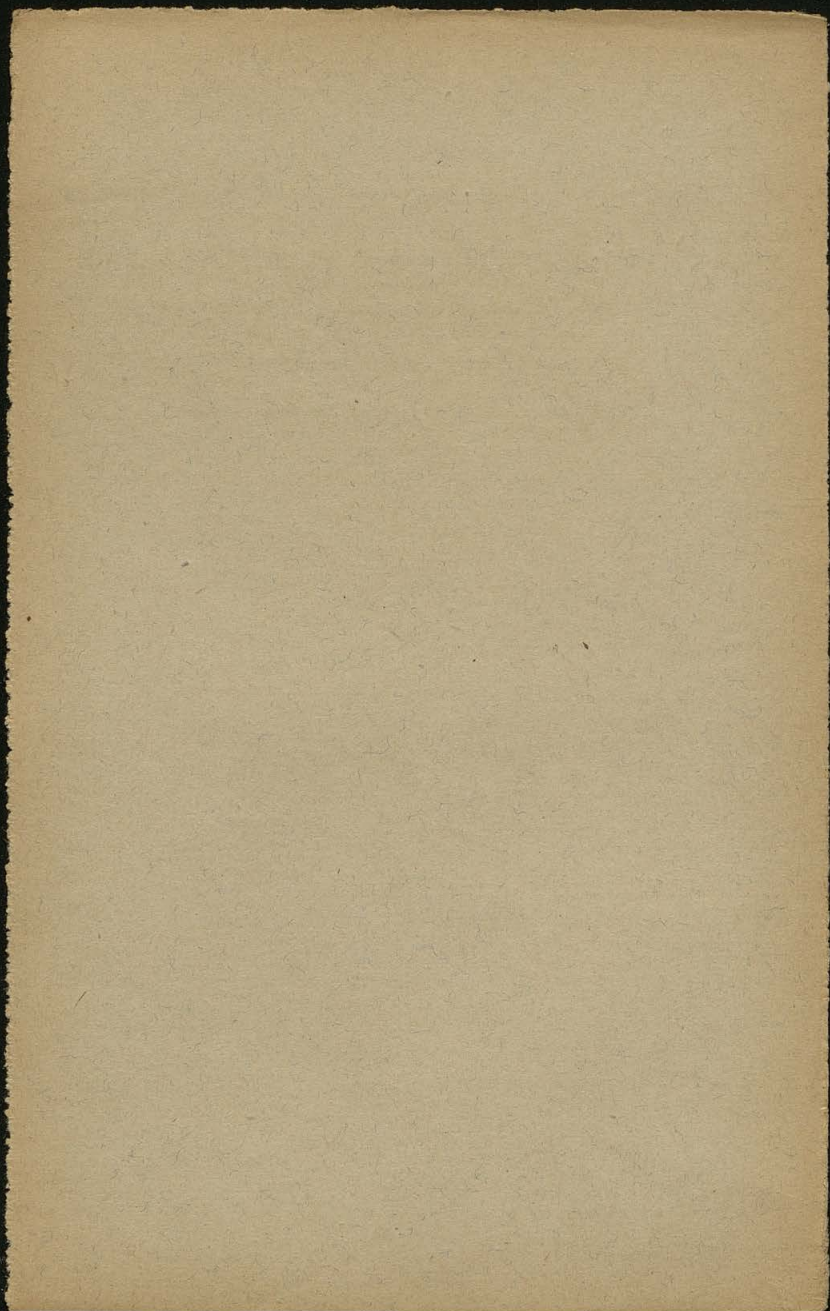
Prozjeć - jadt - jedta st. cr. dku. s pojii' uraystko

" Chleb jego imiwa rozjedra, zgłodniaci."

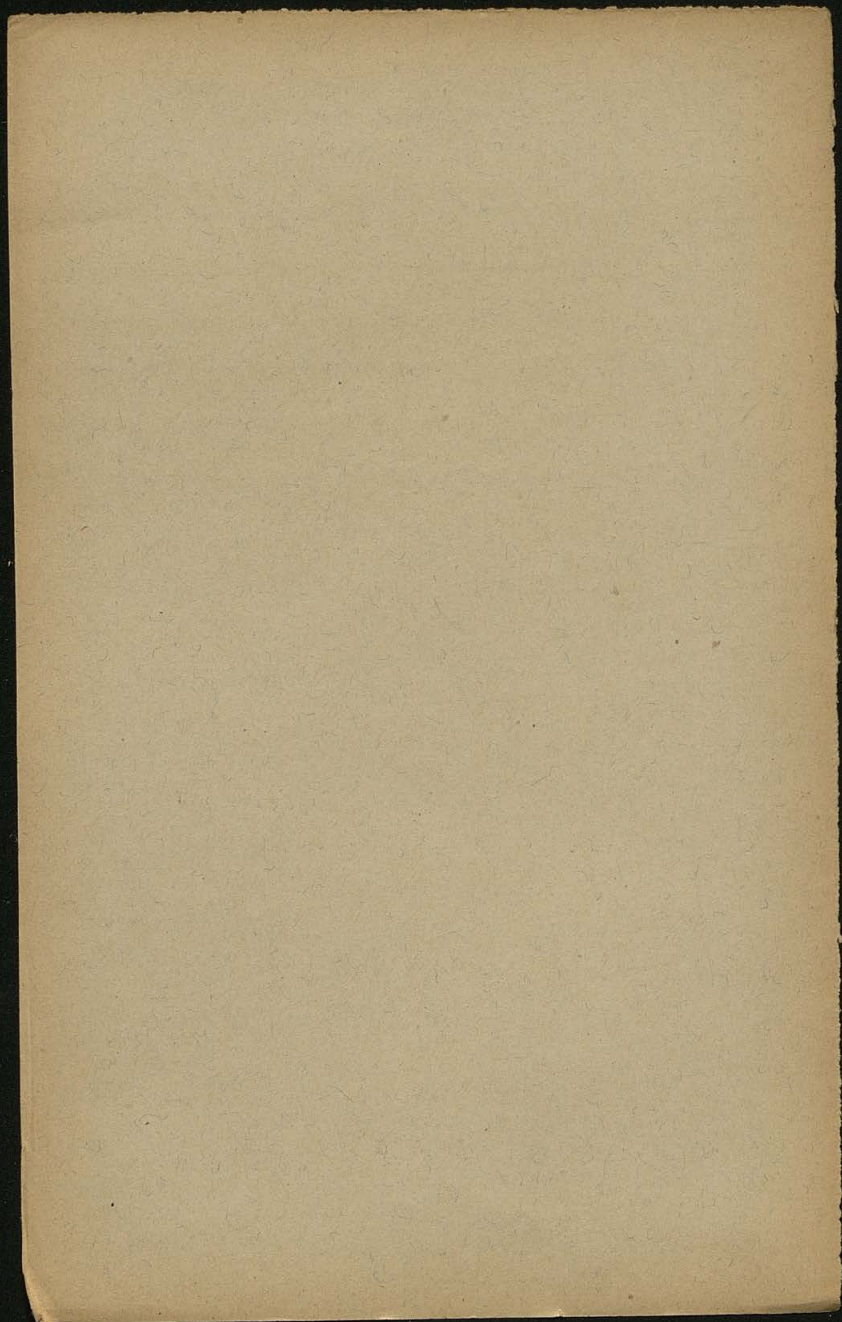
W. Syroh. Gaw. 4. 150.

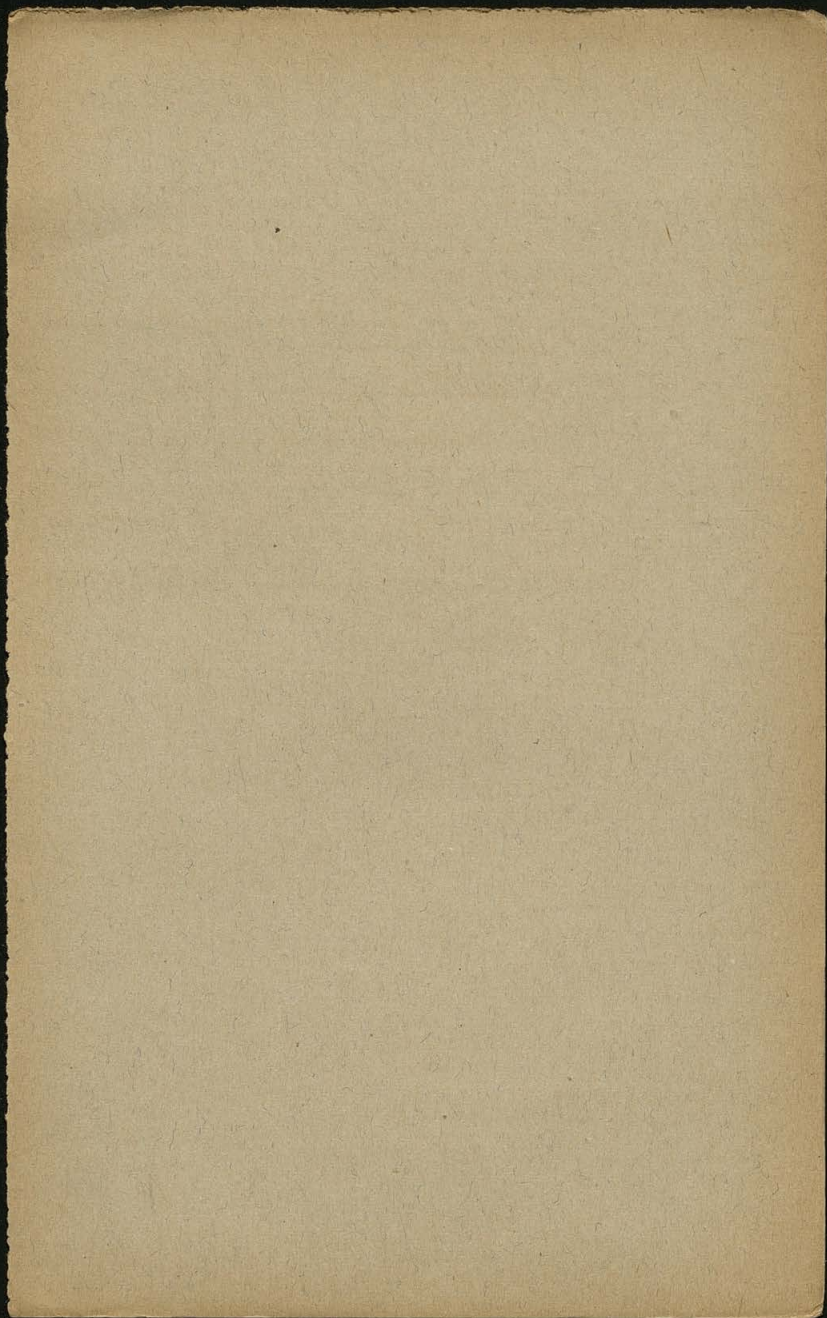
Rozjęk - u. m. ki - ów mu. poet. jęk wielokro-
tne powtórzony, wydawanie jęko
„Mój kraję kweany, daleki!.. z torba-
nem i taki utwórkielki kęgnatem się
z łobę w rozjęku: "J. N. Kales. 4. 7.

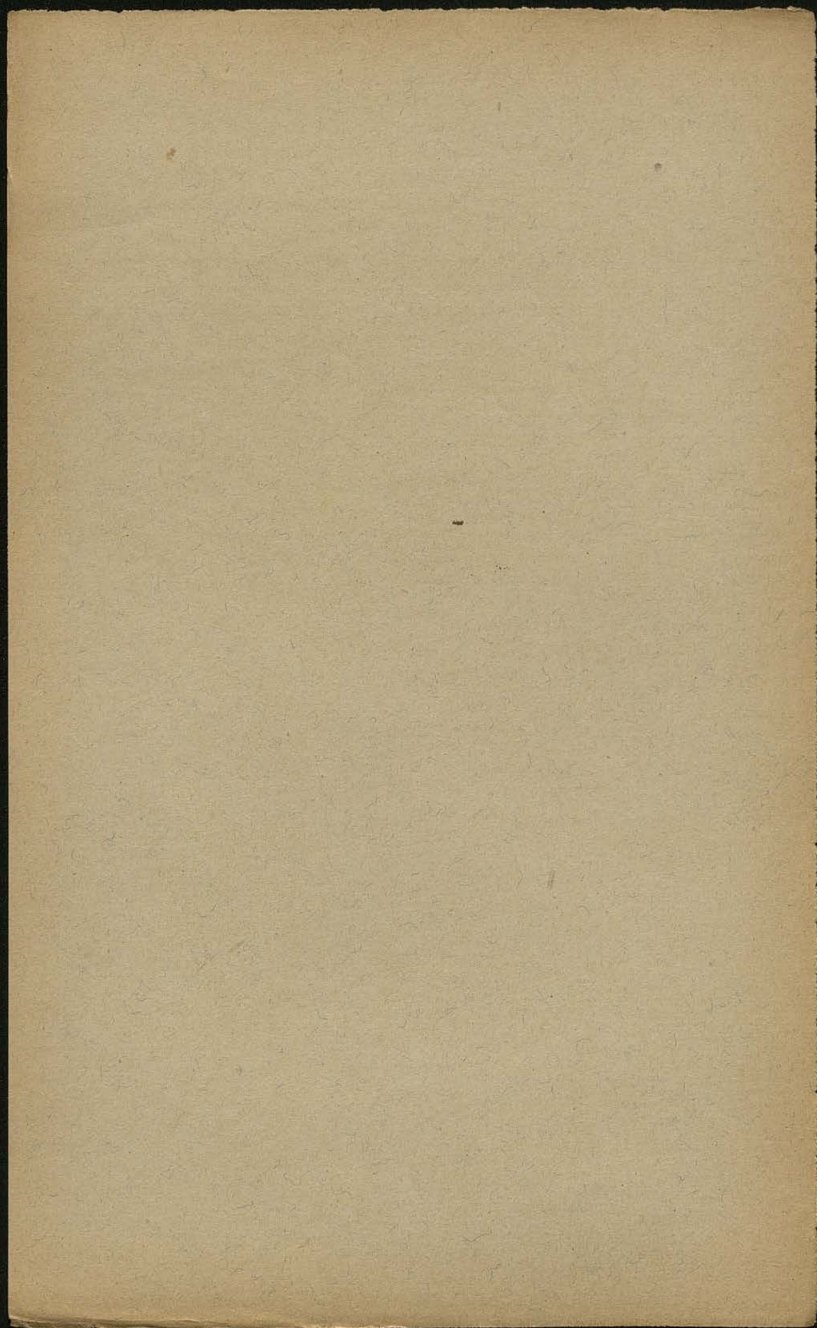
Rozkalkulować - at. lyje st. ca. dkn. Tac. calculare,
rozrachować & - się st. kaim. rozrachowa-
wać się, rozjeżdżać się w rachunku
„Peripotent nie rozkalkulował się godziwie
& tobie, o sumę klóra się okarata niewy-
starczająco, prosi więc, abyś przysyłał
więcej.” J. Kw. 18. 119.

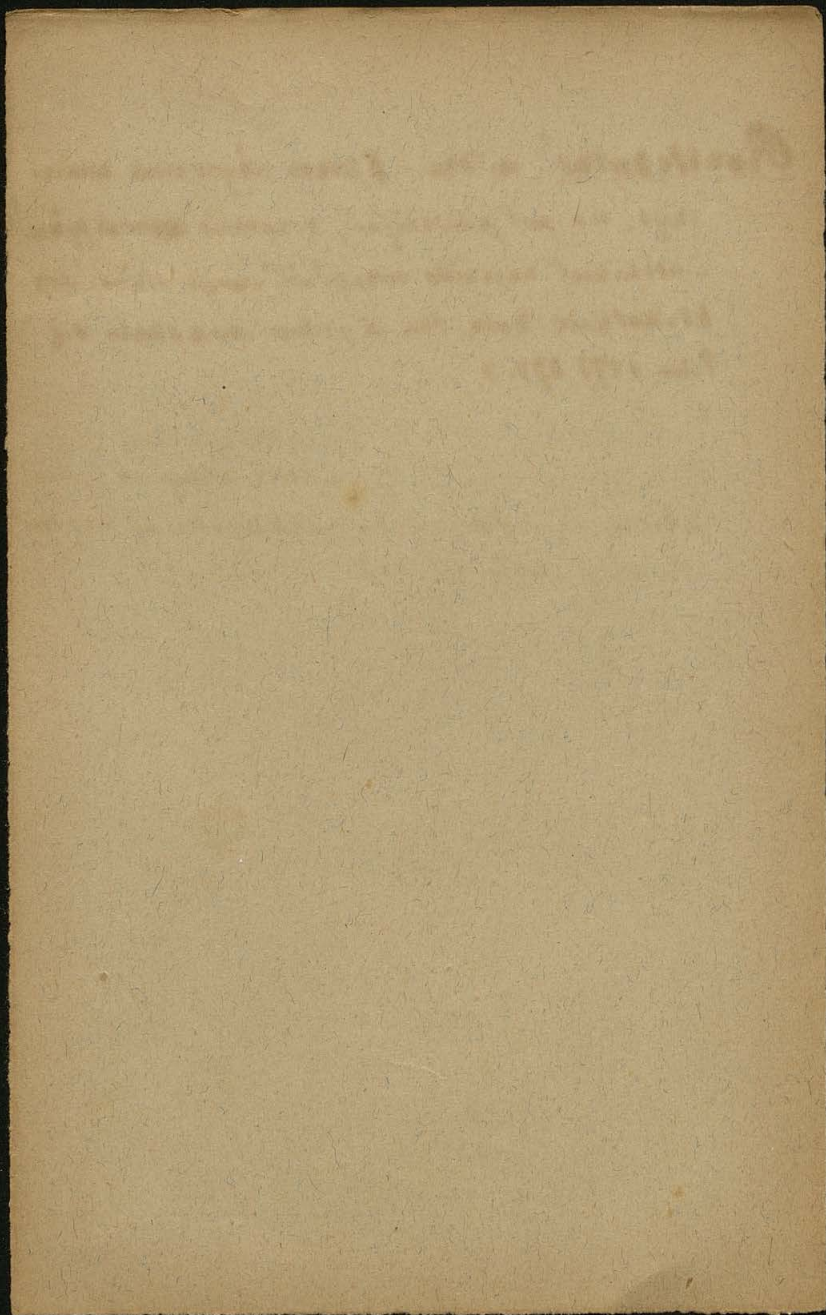
Rozkaprysić się - it - i w. raim. dku. Rozkapryszai
się - at - a ndkn. nabrai kapryśm, kapryś-
 nyu się stać, rozgrymasie się „Miostwo
 i przekładanych prawyraunych (tomie świadowyły o tem,
 że nie o naukę, wto piśknej pannie, ale
 o sugpdenie rozkapryśkowej fantazji.”
 J. W. Kawa. 2. 33. 140 „Dogadate fantazjom
rozkapryśkowej piśkności” M. Dat. Pańs.
 Dziady 126.

Przekleś-act-klanie st. zdjęci z czego kałtecie,
zwień klętwę, odkłęci „Stawa te roz-
kłęty paniję mitkanie i coraz gło-
śniejnie rozpoczęty się rozmowy” J.
Dziennik. 5. 43.

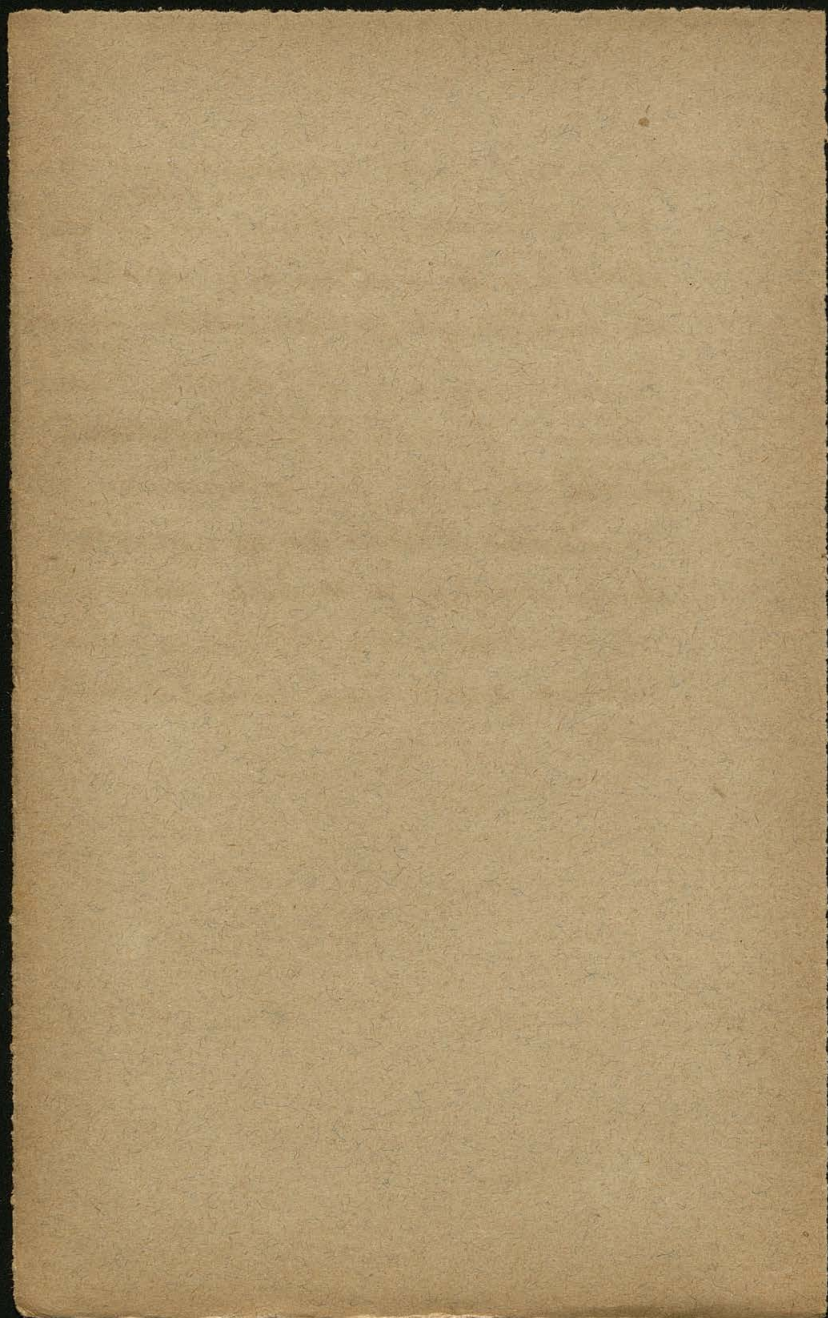

Rozklekotac' - ok. dku. - S poroz wyzywaniu zmia-
 czyć, na pot porokbijaj, rozstwiec ~~z~~ porokbijaj
 „Wchiknut zamadko rozpednit swyje stare, roz-
 klekotane kota, tak iz jedno stwa skato sig”
 Edm 1877. 274. 3. „Zajiwie' z wazecia Dumnie
 spogledata z wysobosci rozklekotanej broniz-
 ki.” M. Jun. Pola 4. 542. „Sawz vazy na tydnicu
 wleze sig i trzecie na rozklekotanej bronizce”
 A. Wiloz. Woly rab. 182.

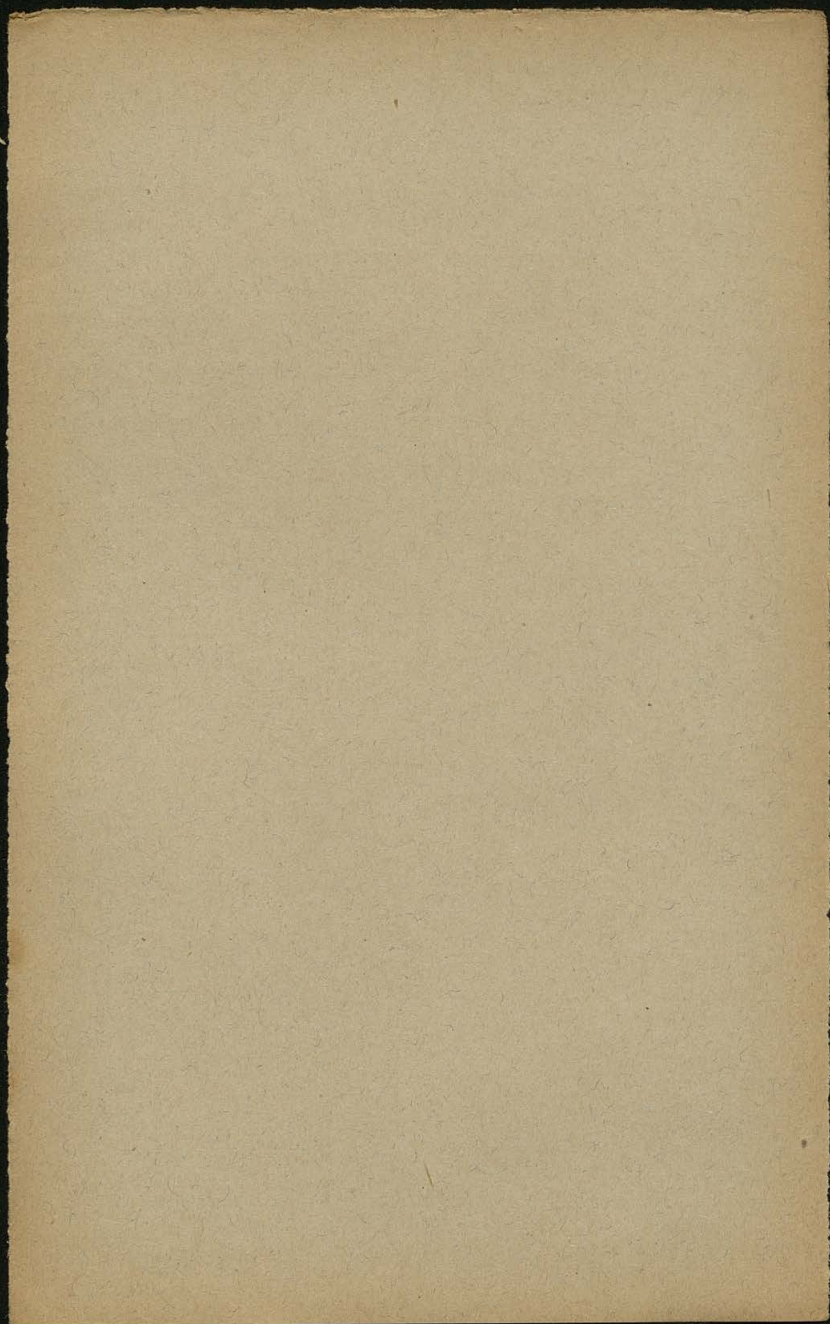

Rozkład - u. m. z rozłożenie, rozpołożenie, układ
 te względu na odpowiedni rozkład np.
 „rozkład pokoi w mieszkaniu, rozkład na-
 uk wykładanych w szkole, rozkład jazdy na
 kolei”

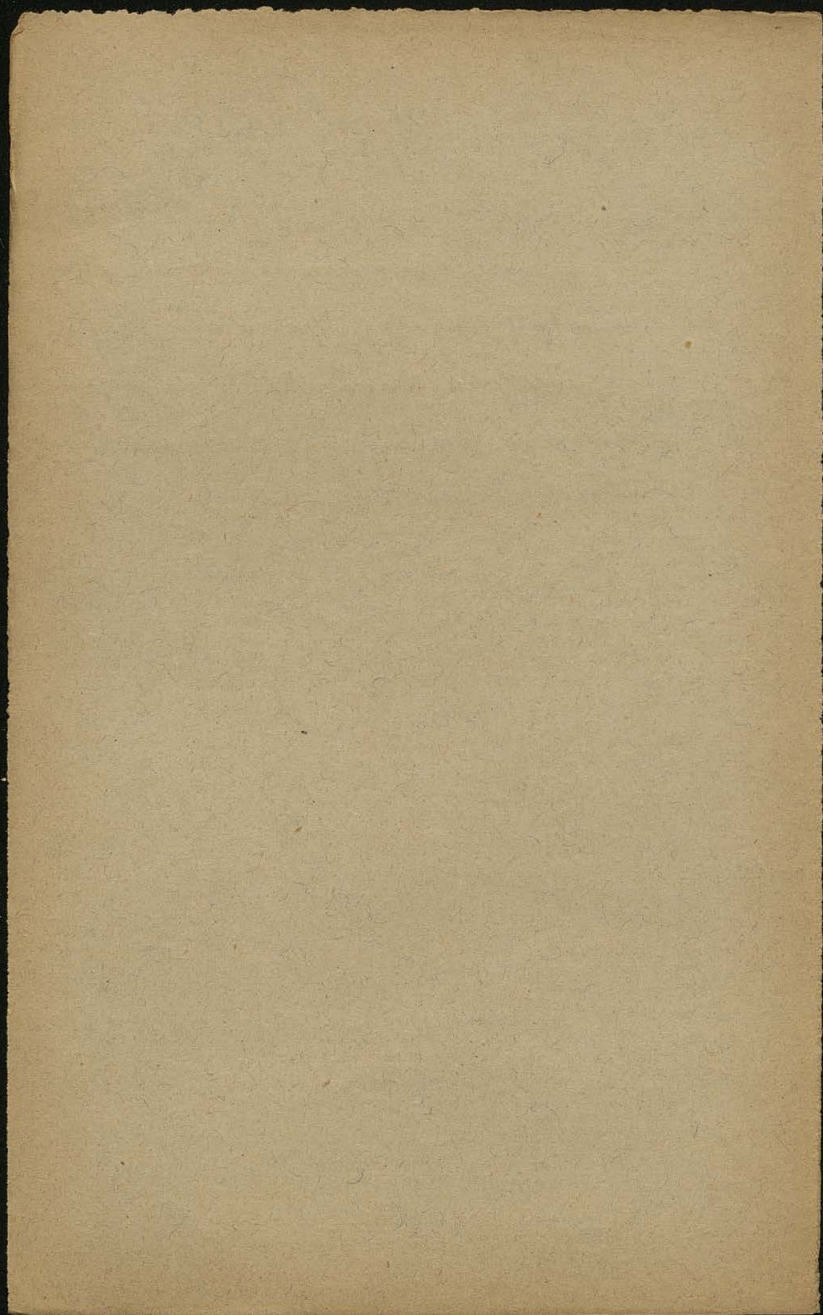
Rozkładowy - a - e, od rozkładu, w zna-
 czeniu dekompozycji, ^{powodujący} rozburzenia, ^{rozburzenia} ~~rozburzenia~~,
~~rozburzenia~~ spójność „Ten rachowanie się
 kranit sobie od dawna swojego umiaru i
 obcemu umiaru go ze swobody krolewskiej
 nie jest miarą inuemu, jak tylko epilogiem
 dworskiego procesu rozkładowego” S. 88.
 137. 5.

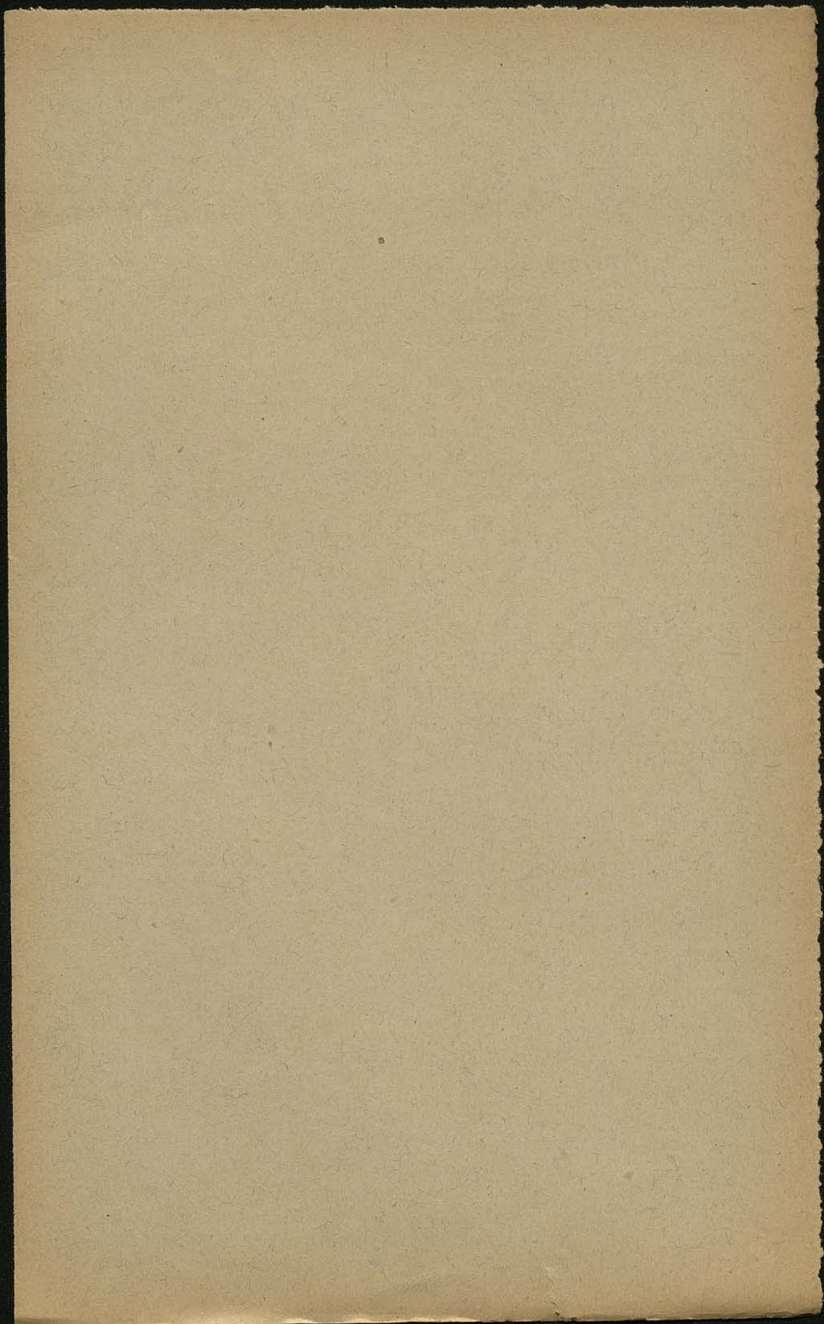
Rozkochar' - ať a st. ex. dan. kogo w sobie, wbu-
dric' w kim uvercie mtości,, Ja sama
tam będs i to bionę na siebie, ty tylko
panus, rozkochej" *Ź. krasn. 29. III.* „Troxiot
Lixia postanowita go sobie rozkochar'
smiertelnie" *ib. 46. 47.*

Rozkwoćcie się st. xiiii. dku. posp. rosiendii
się, okazai temperament bojowniwy
nakwitai wogita „Laiichtoi” i zapo-
mistatou obu stronictu, do najwyższo-
go stopnia rozkwoćconych objawia uż w
bitkach” G. uav. 1880. 238. 3.

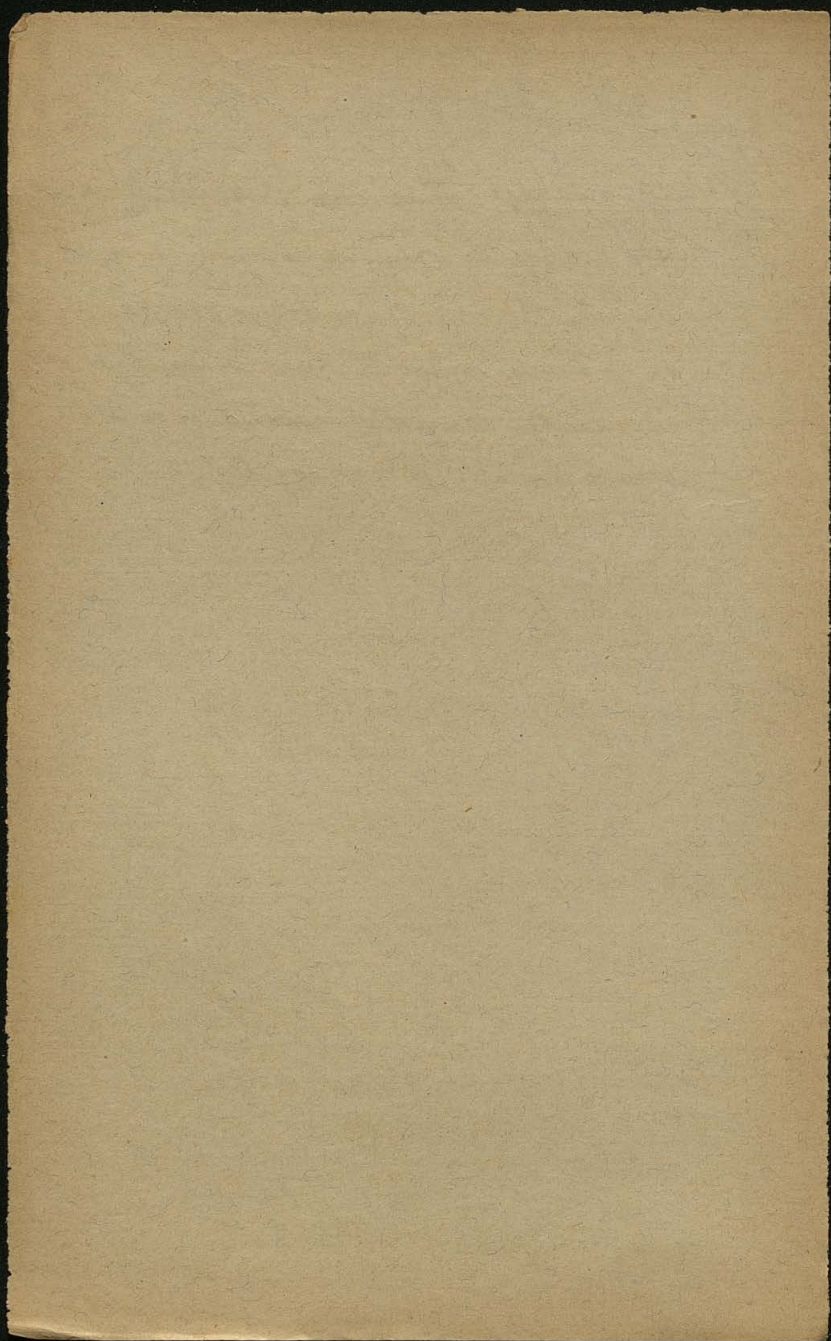

Rozkryśac-at-xxe st. oz. dku. & fig. Dosia roz-
maroweg miata głowke i rozkryśane
serie "Z. Krwa. 72. 61.

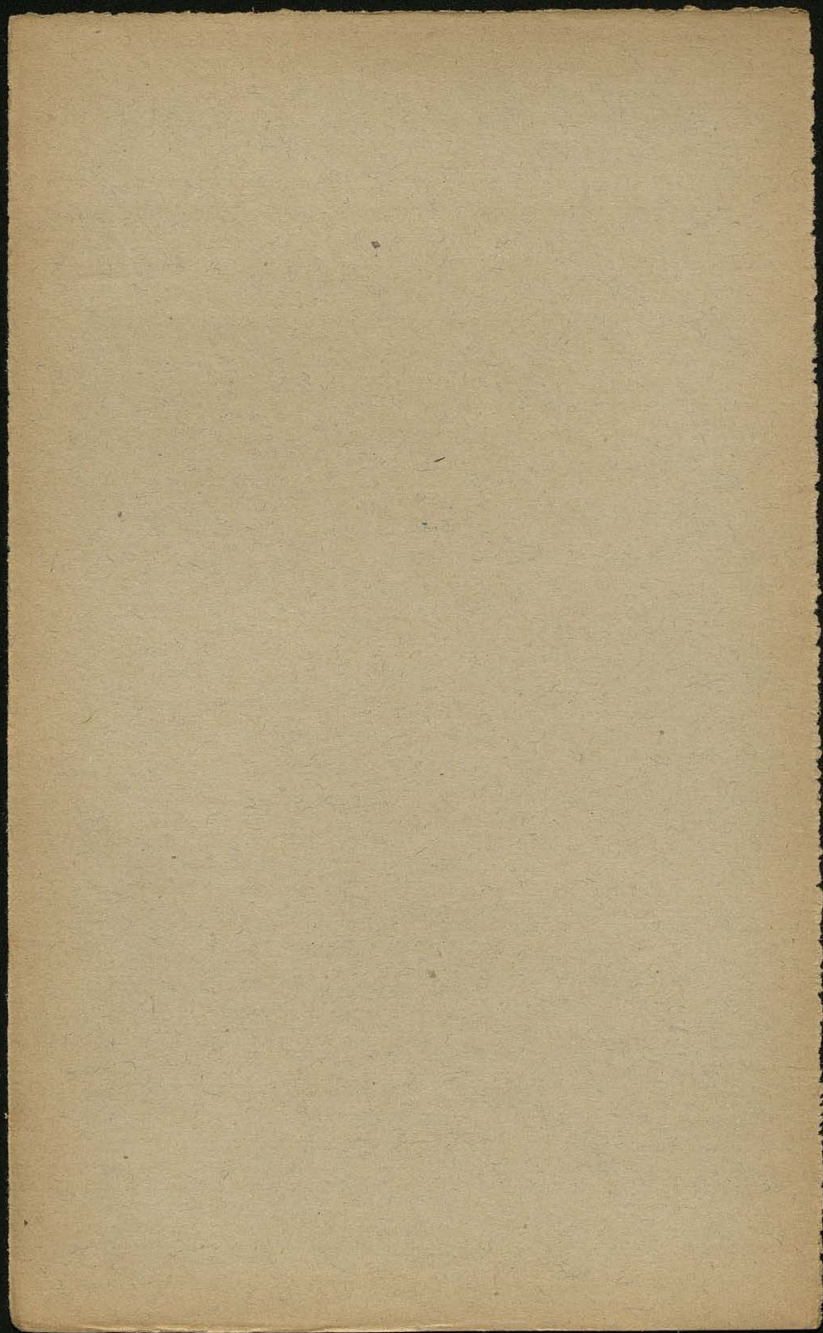

Rockrochmalic' ^{sig} ~~st~~ ex. ~~st~~ st. xaim. Dun.

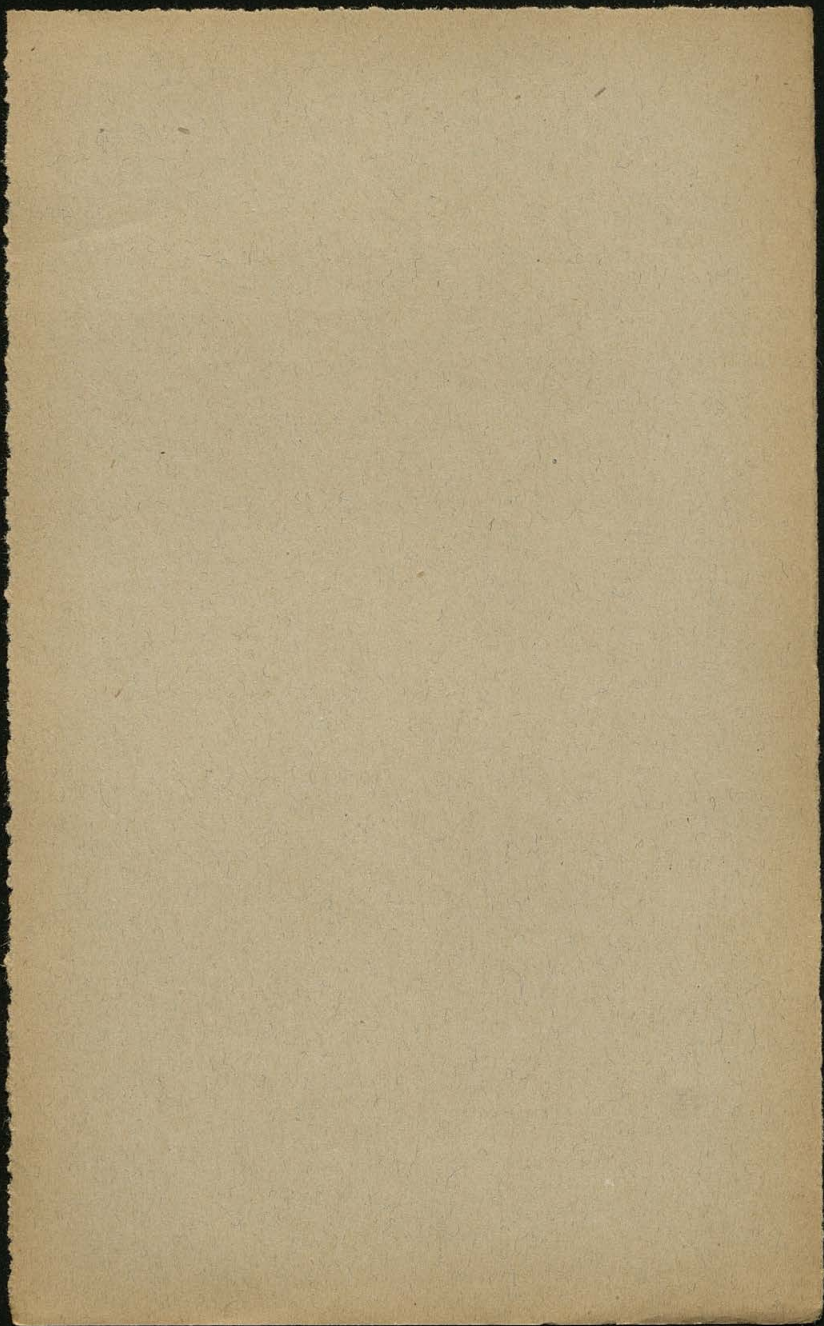
~~st~~ powaby' ig sztywnosci, moziqz o lu-
 diach, stai ig wiy wiernym, vusnejzym
 sig. „Troch, sztywna, xuai maniere od gu-
 wernantski angielski nabrata, kva to sig
 rockrochmalic'." *Jl. Kvara. Typ. N. 2. 10. 226.*

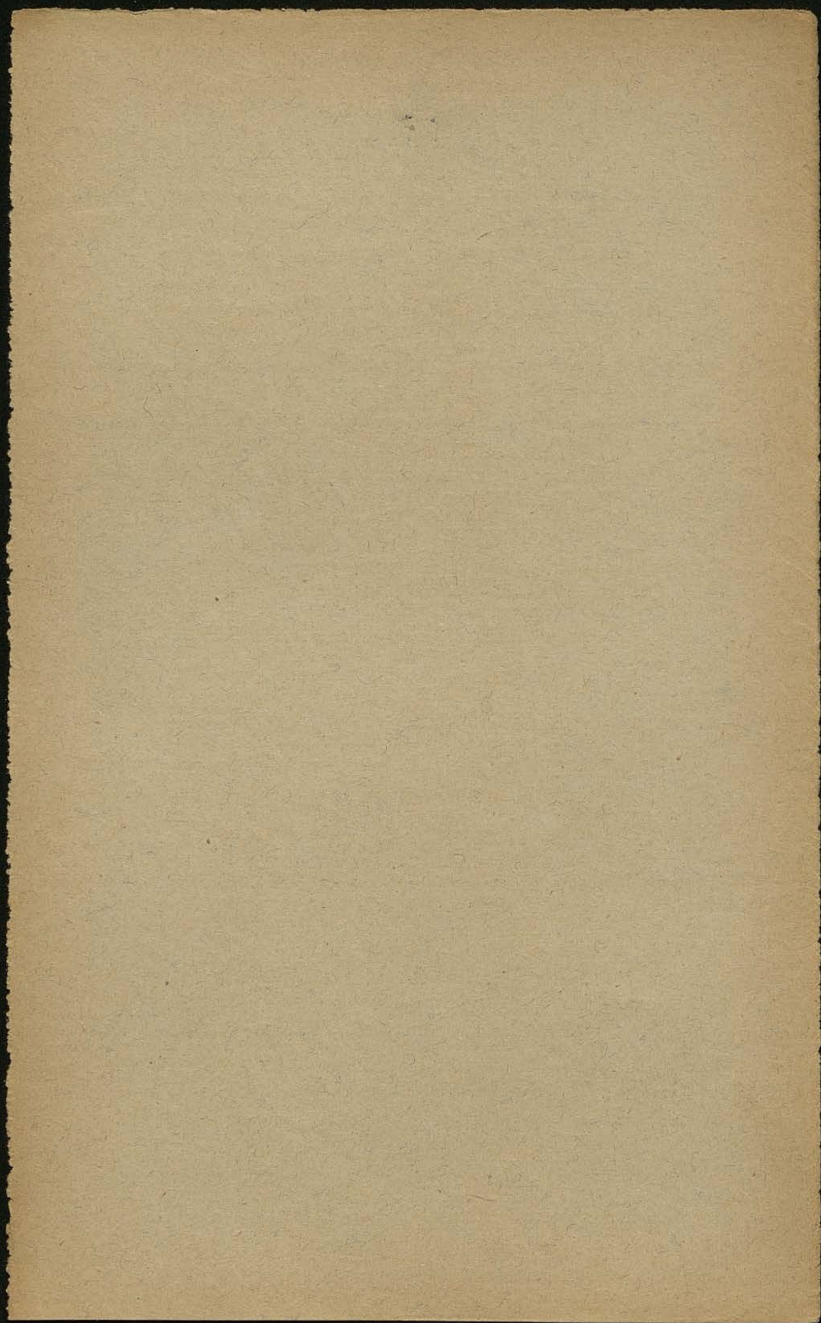
Prozkraciéc-at-je st. nij. Dkn. prav. lud. roz-
kwiługi cf. kraciéc „Lelija się roz-
kraciata ani ci kraw x niej kopata” O.
Kol. 1. 22.

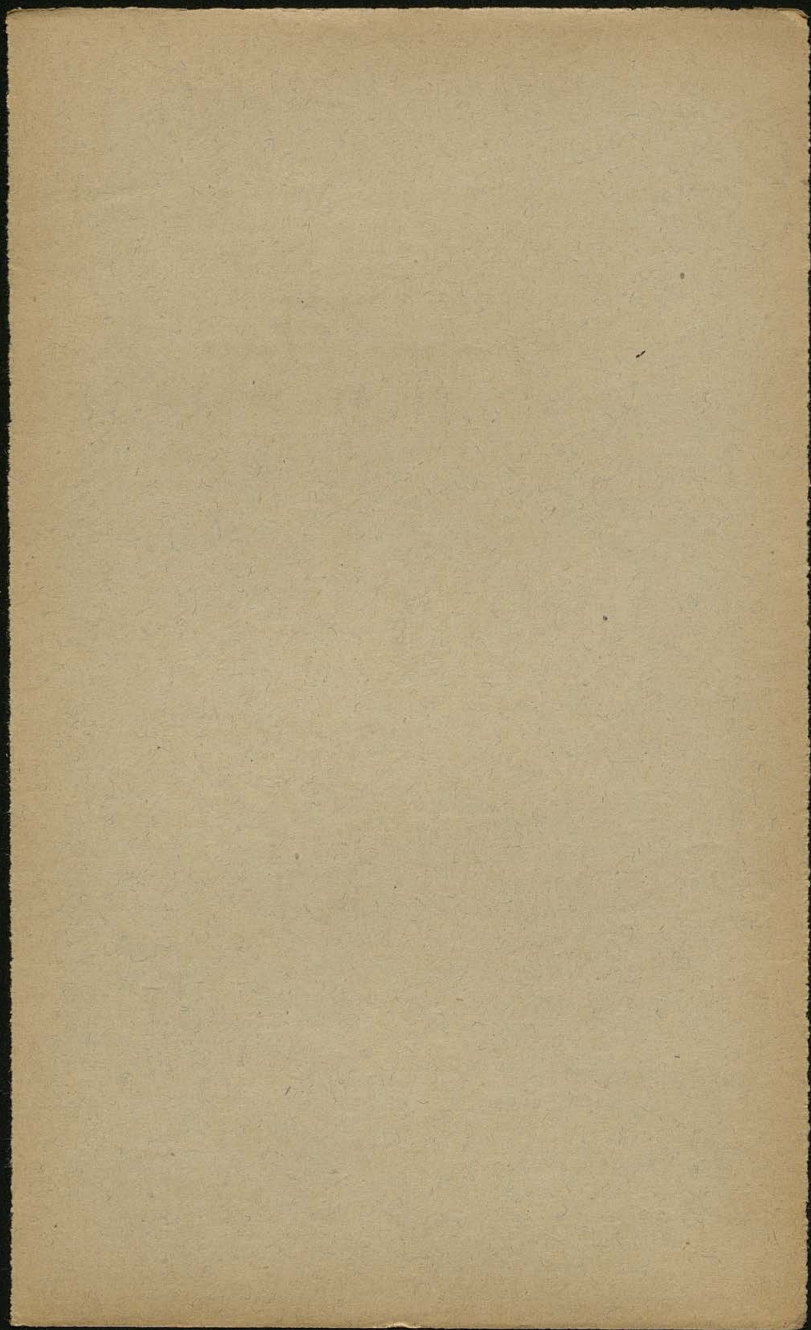
Rokkwasic' - it - i st. or. dan. prou. vovrobic', vor-
mo vey', vovpusic' „Druzi juv drien lat
derru, stony roakwasit grobelki utou-
duicajze podrovi" J. L. vass. 1. 14.

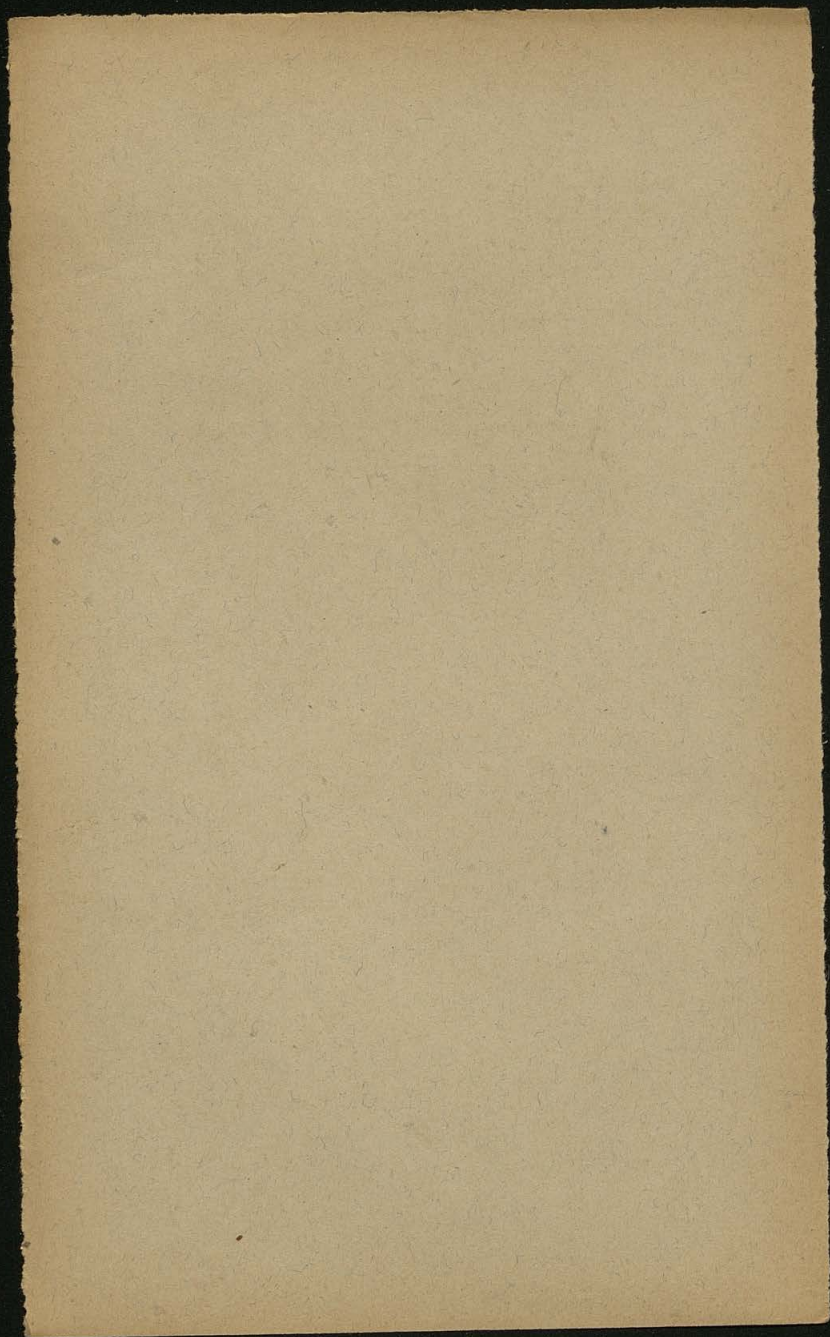
Rozkwatrowaci st. ch. Dkn. rostruery na kwa-
 terach porowmierzakci 7 - sig st. xcin. Dkn.
 rostruery' us qria na mierakawie, rok-
 tasowai' us „Jwa tedy nie wyjeindia
 nawet z Paewier... rozkwatrowat
 us tam! „J. J. Wrasa. Tyg. powst. 1882. 51.

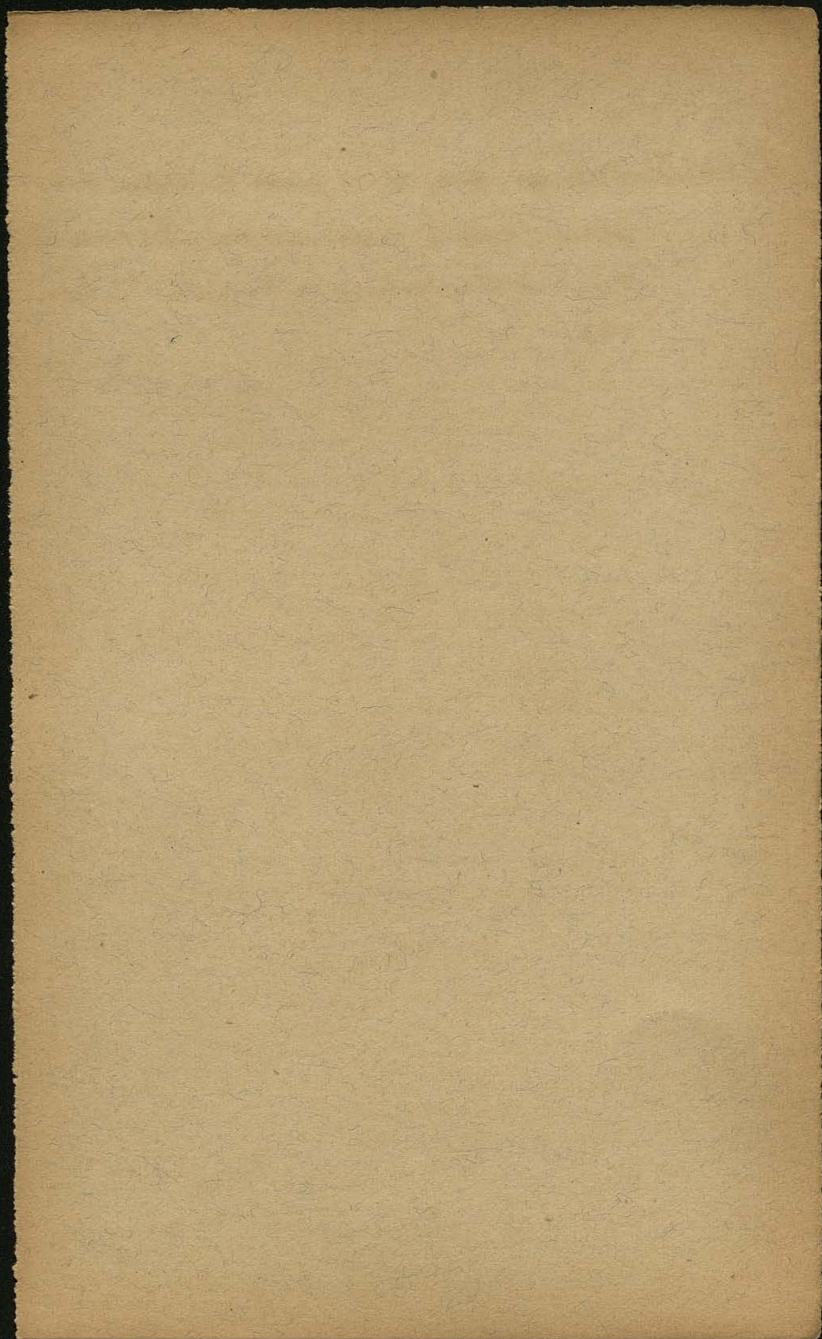
Rozkwit u. m. bez t. mu. rozkwitanie, w znak.
 moral. Stan pomysłu, kwitły, wów-
 czas jeszcze życie umysłowe nie doszło
 do tego stopnia, nie powiem rozkwit, ale
 wzmocnienia się, co obecnie" Czas
 1877. 74.

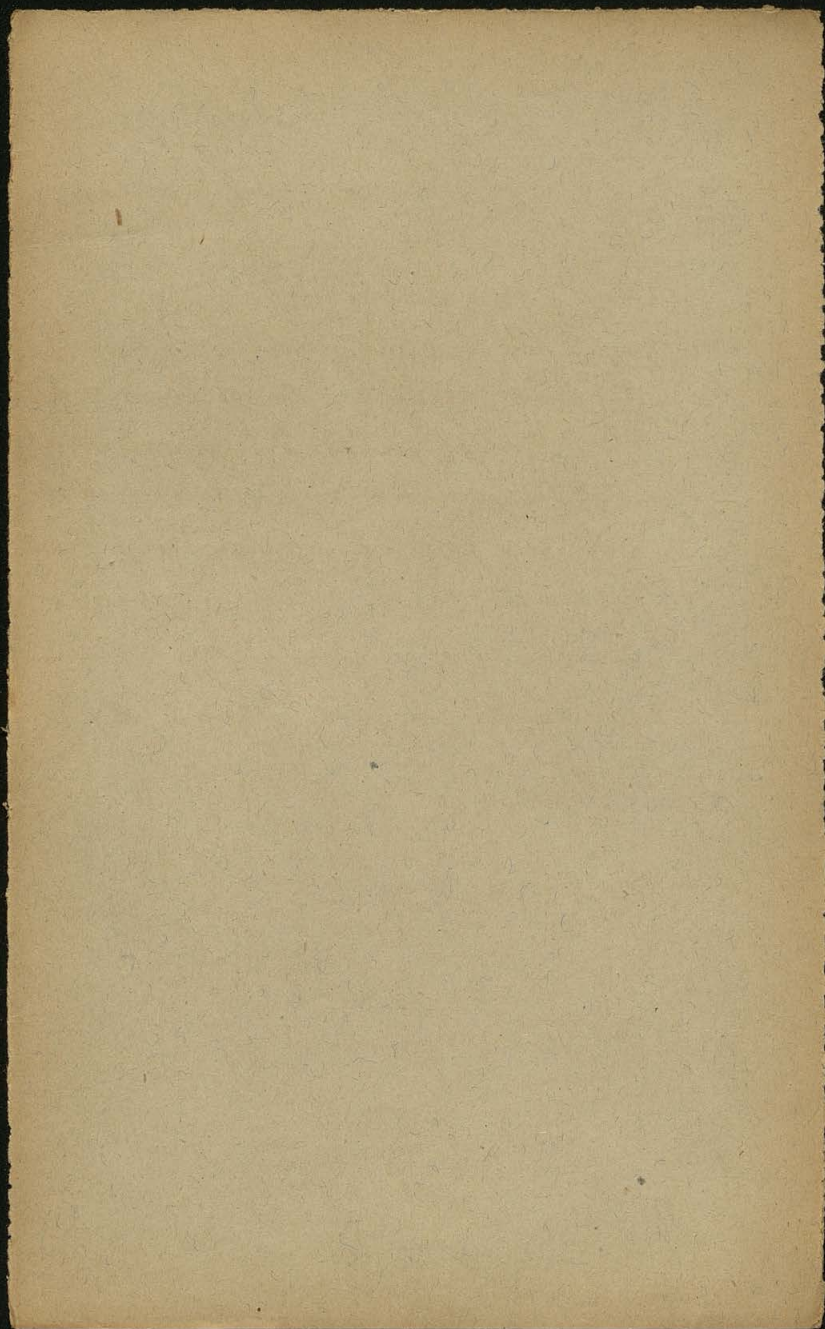
Proklesiewicz się-it-i st. kaim. Dkn. zgnuszenie, roz-
 tensiwick, rozklesic się, nabwai uatogu
 tensiwa „Ja się tam kopsui musai, rozle-
 niui, nabwai obyrajai dostatku, a
 pókniej kiedyś cojiko to odpokutowai”
 J. Wawa. Zi. 136.

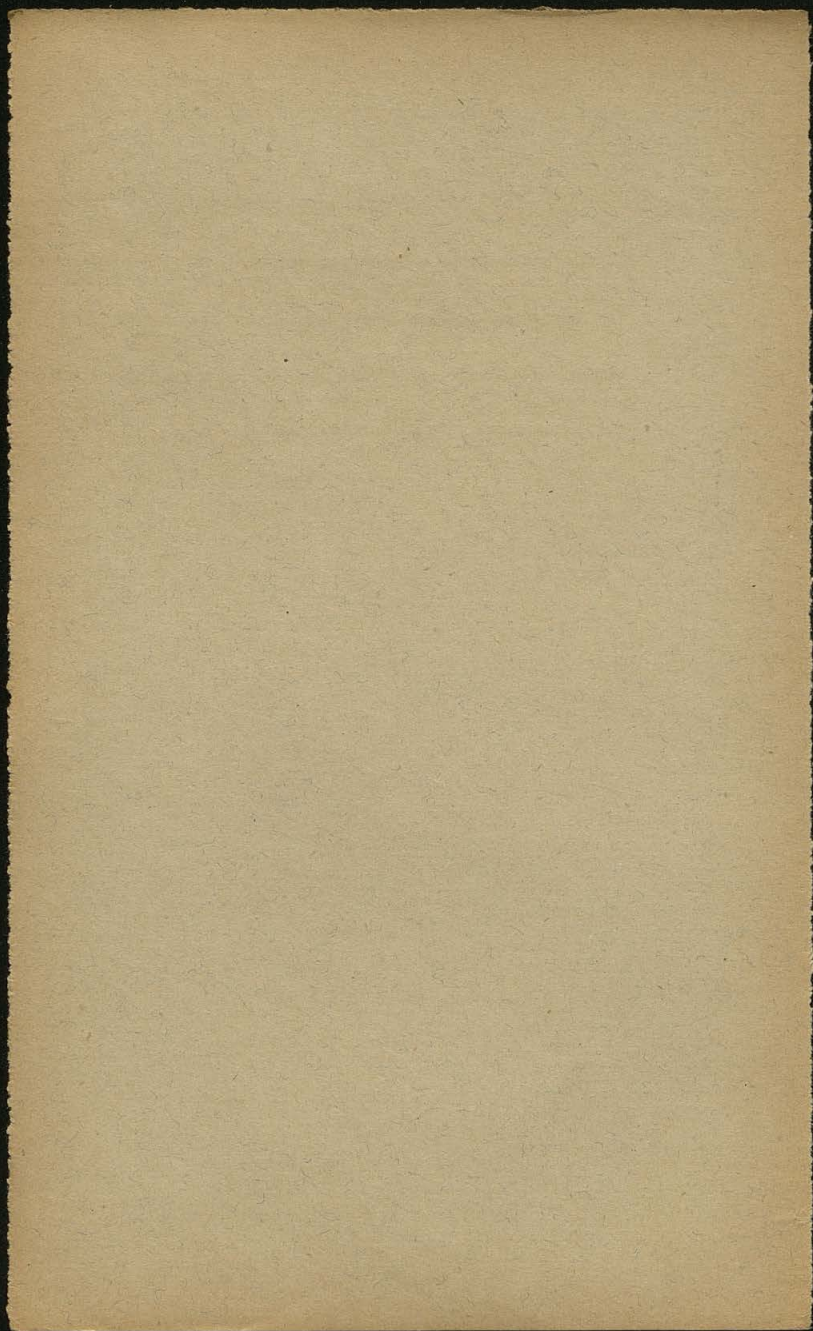
Roxlirotai - at - ocae st. in. praw. Wolika, roz-
 staic', rozbic', roznerwowac', perdem li-
 teralnje roxlirotany od kłopotajō "L. Sam.
 rlyp.

Rozlokowaci st. ex. dln. rozmiésni, poprre ma-
 cnei miejscia, pousadawici „Ryboly woj-
 skowe, klone w kraju majg byi uphony-
 wane dla zamieszkania tu rozlokowacych”
 Kur. lwow. 1885. 64. 1. „Danno Józefo, jenne
 jedno, usciwienie siostre i... mara do waga-
 nu¹⁸ - Towarystwo is rozlokowato, dany ka-
 jety jeden przedzial, mzywym drugi Sewer
 S. lwow. 1887. 92. „To tak tylko, pozwolitem
 malarkowi x drugiego pistrza do kasu
 rozlokowaci is tutaj” J. Kw. 33. 15.

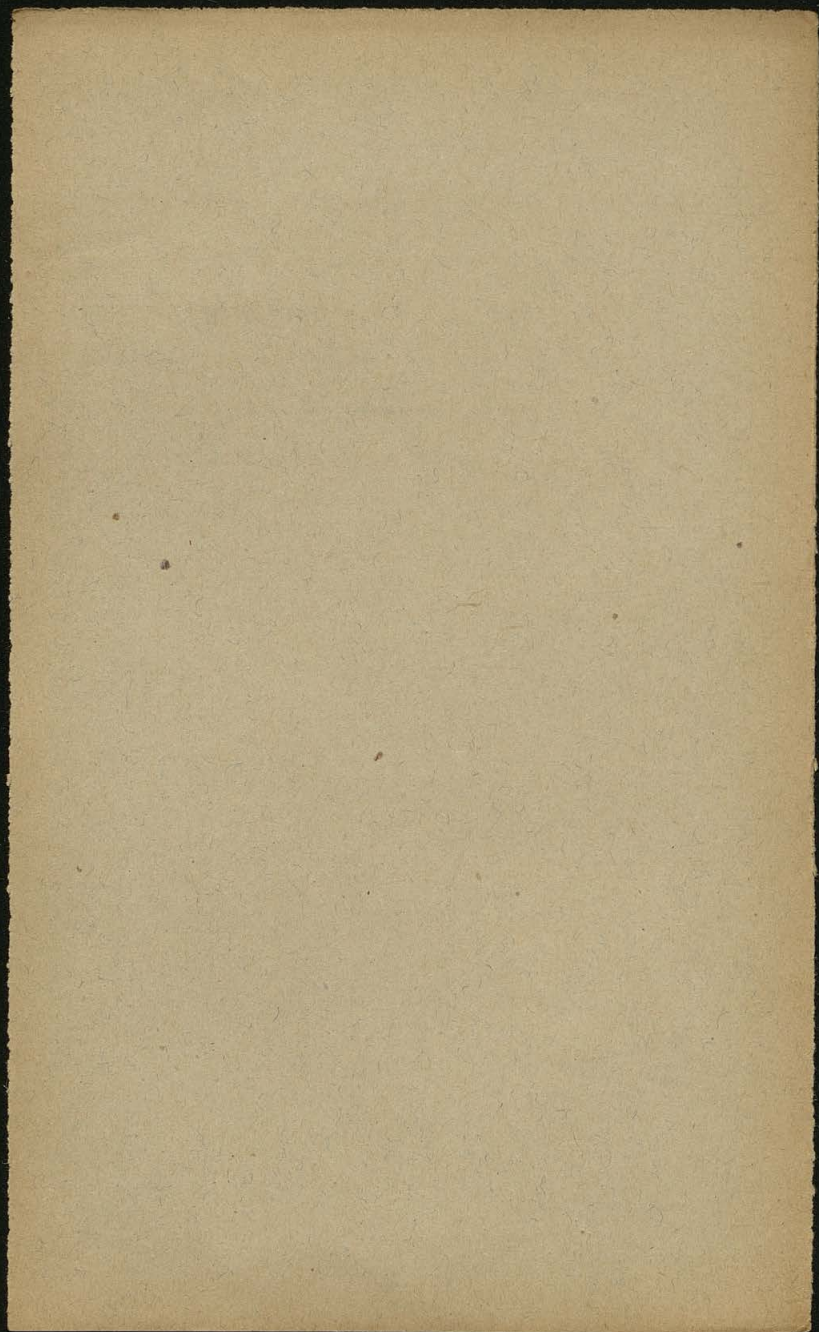
^{at- byje}
Prokubowac się st. xciim. dln. - w szem, upodo-
 bei sobie co, rozumitowac się w szem
 "Diedna dxiwryna, dla mitwsi wa-
 rzej miata wielkej cześci i rozkubowata
 się w niej" J. V. Krasn. 12v. Kucarlo. 3. 137.

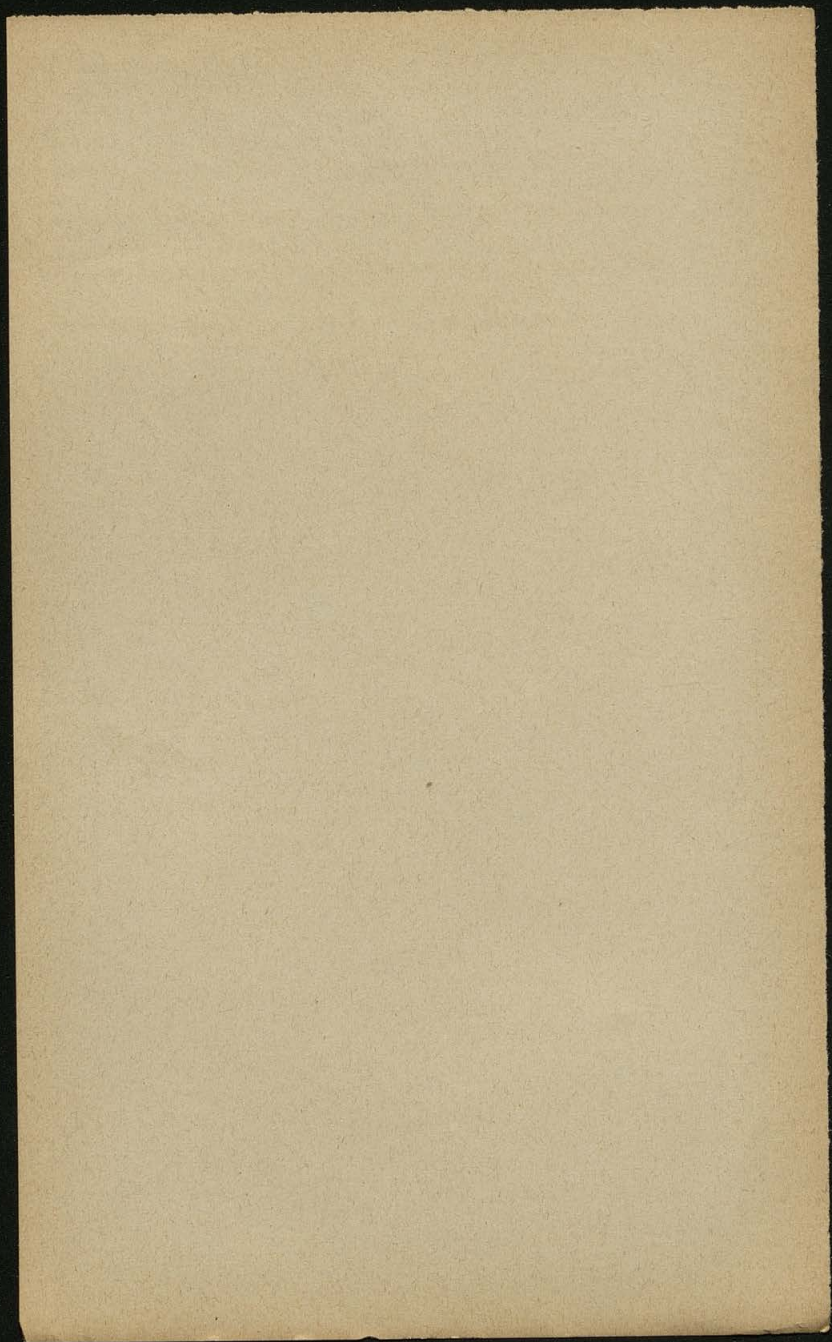
Rozlurowai' oz. dkn. Rozluwici' oz. dkn. proba-
 wie' spiskosci, uwolnii' od zbytowego sie-
 niunia „ Zielone fale wody wybrzly gran-
 towe polubry fundamenta i rozlurowaly
 nieco marmurowe schody, klone z fal morza
 prowadily do palacu "J. Zauhar. Wiek 1882. 287.
 dnd. " Takii porzadek rzeawy doprowadzilby do-
 piero do wzmocnienia rozlurowanych obecni
 wzglow stann rzeawistniczego " J. Jura. Now.
 1882. 358. 1

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or a series of entries.

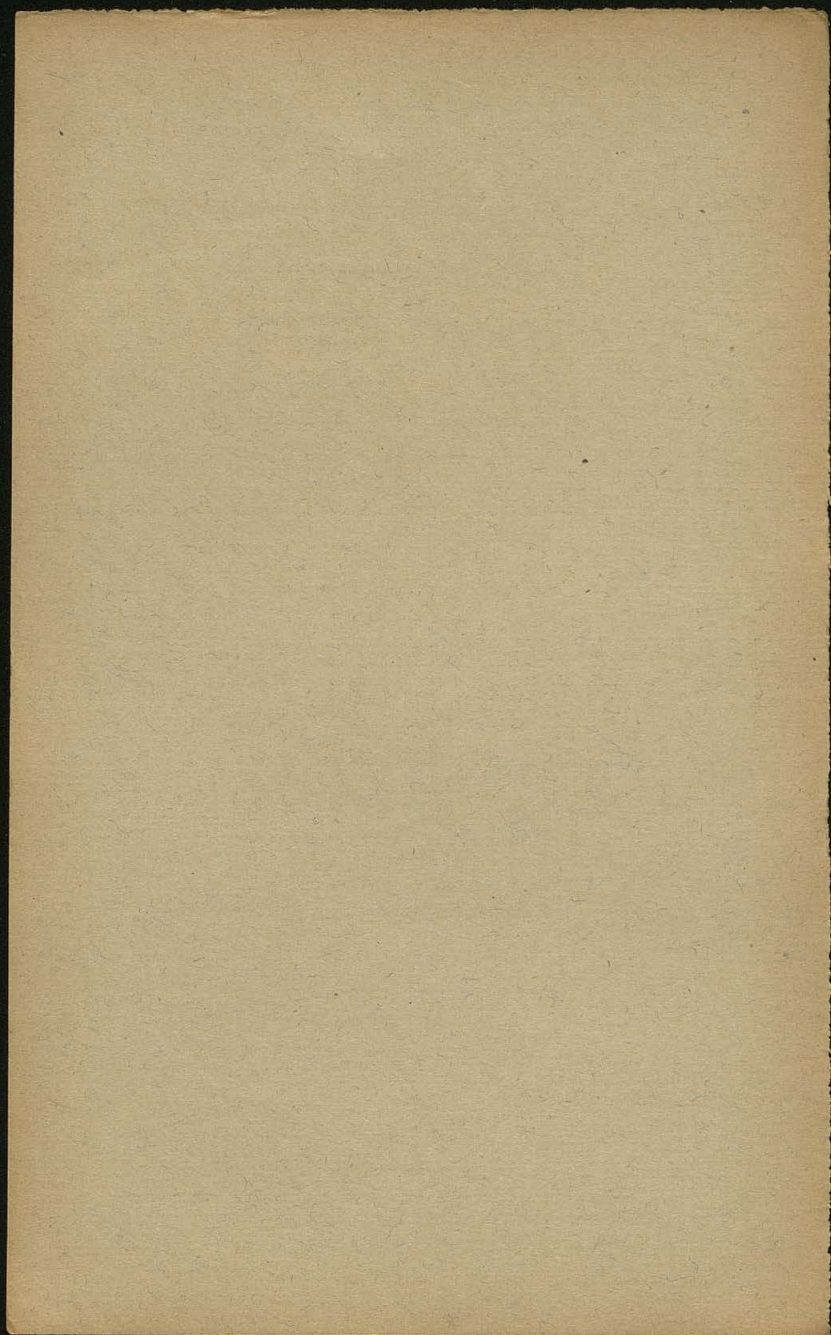
Prortajdauyc' sie-yl-y straim dkn. pusci' us na taj
 Dachie, niwagdu niecie „Wziqtem ciq do dwu-
 nu, sieby' us nie rozpróciwawyta i' nie
 rotajdawyta" T. I. for Wrac. 81 „Chłopiec był
 pijak, rotajdawany, ale okazywał zawsze
 pewien punkt honoru" D. Dol. Brow burzy 100.

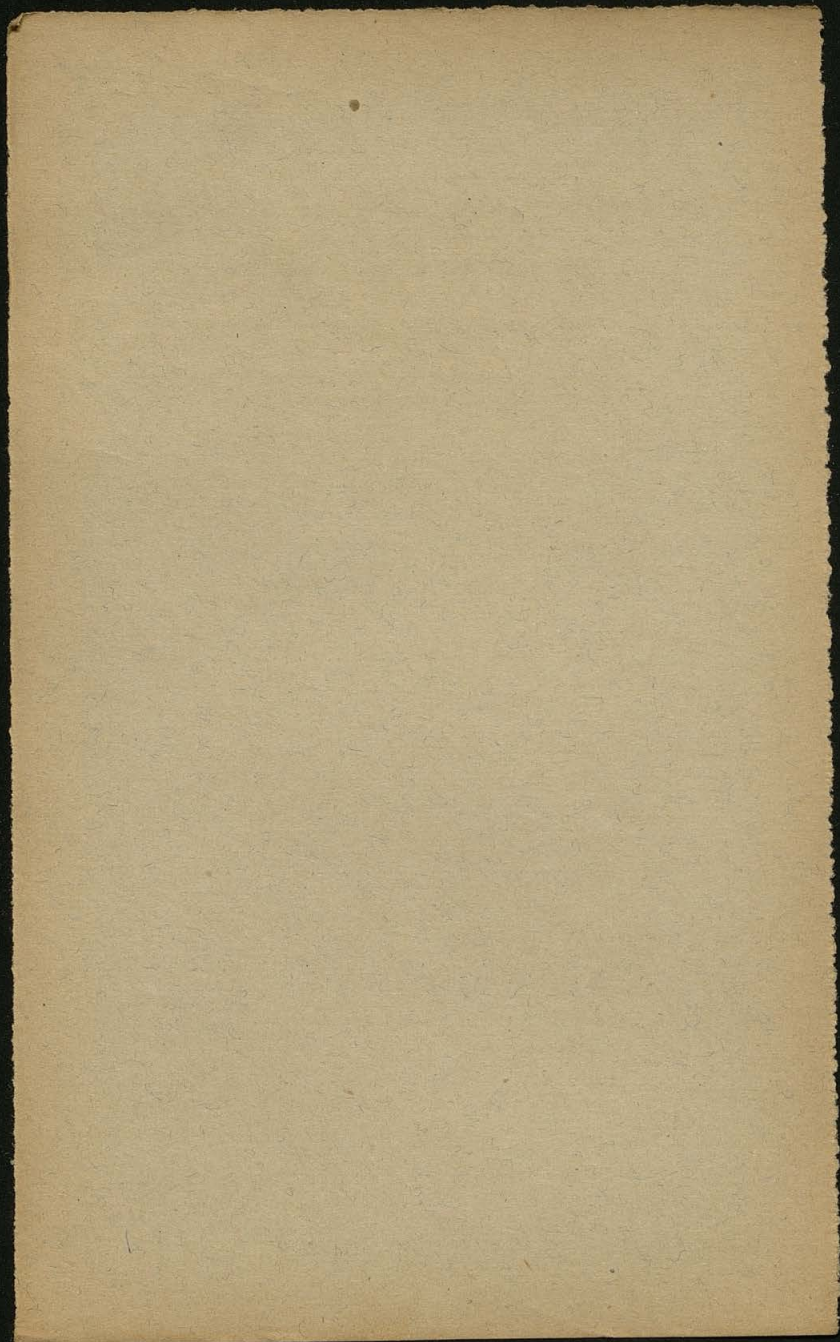
Roxtam - u. m. bez l. um. roxtamianie, prze-
wrot, roxtanka „W durny jego byt roxtam
strawny: ukrucie ojca i duma magnac-
ka szarpaly się ze sobą o xiny cięrdwo”
Ezp. Mto. i stawy 2. 145.

Rostoga-i. si. gi-tog un. prow. rostog, kawa-
tek pola, niiny „Tam u kielowij rostogij
co to na pišny kurhanek?” A. Mick. 1. 28

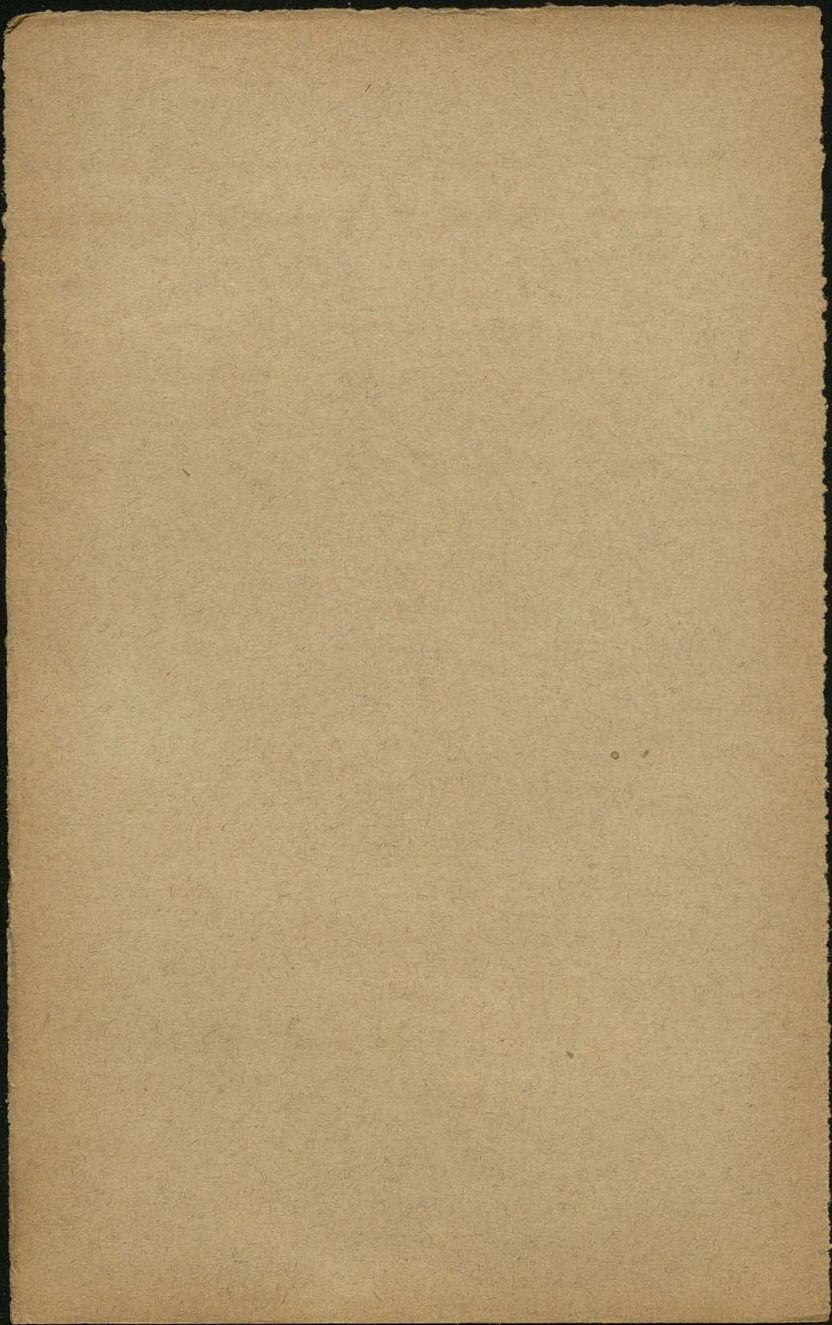

Roztrawiony - a - e, cały we łkach, rozptaka-
ny „ Nadbiegł dwór cały i padł
roztrawiony u tocia martwej Królu-
wej ” J. Kras. Br. Zmarlu 3. 89.

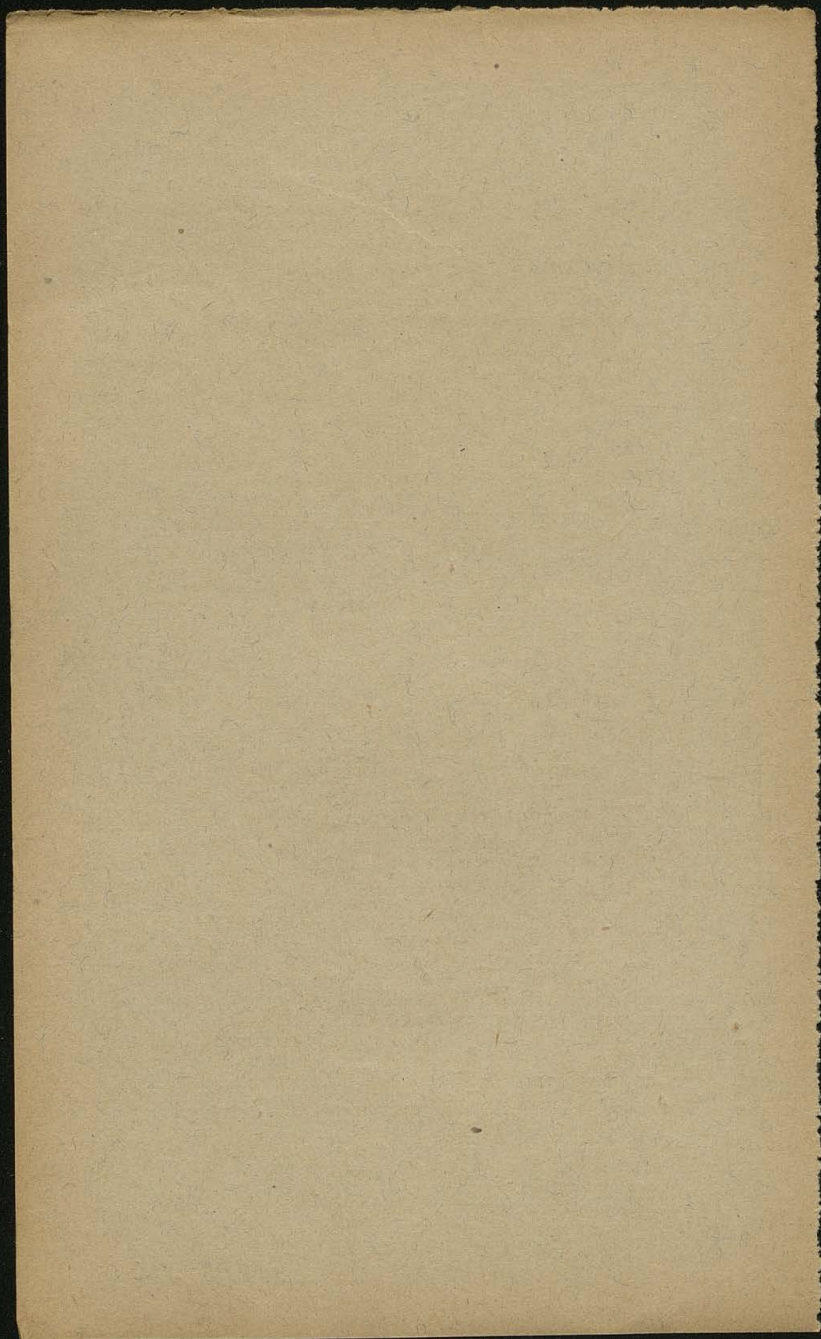

Romanic'-it'-i - st. cz. dln. Romanajai'-at'-a wdkm. unieje
 Sauwe. rozebrai' wodz up. obnowite, spiny-
 tus ochowy i t. p.

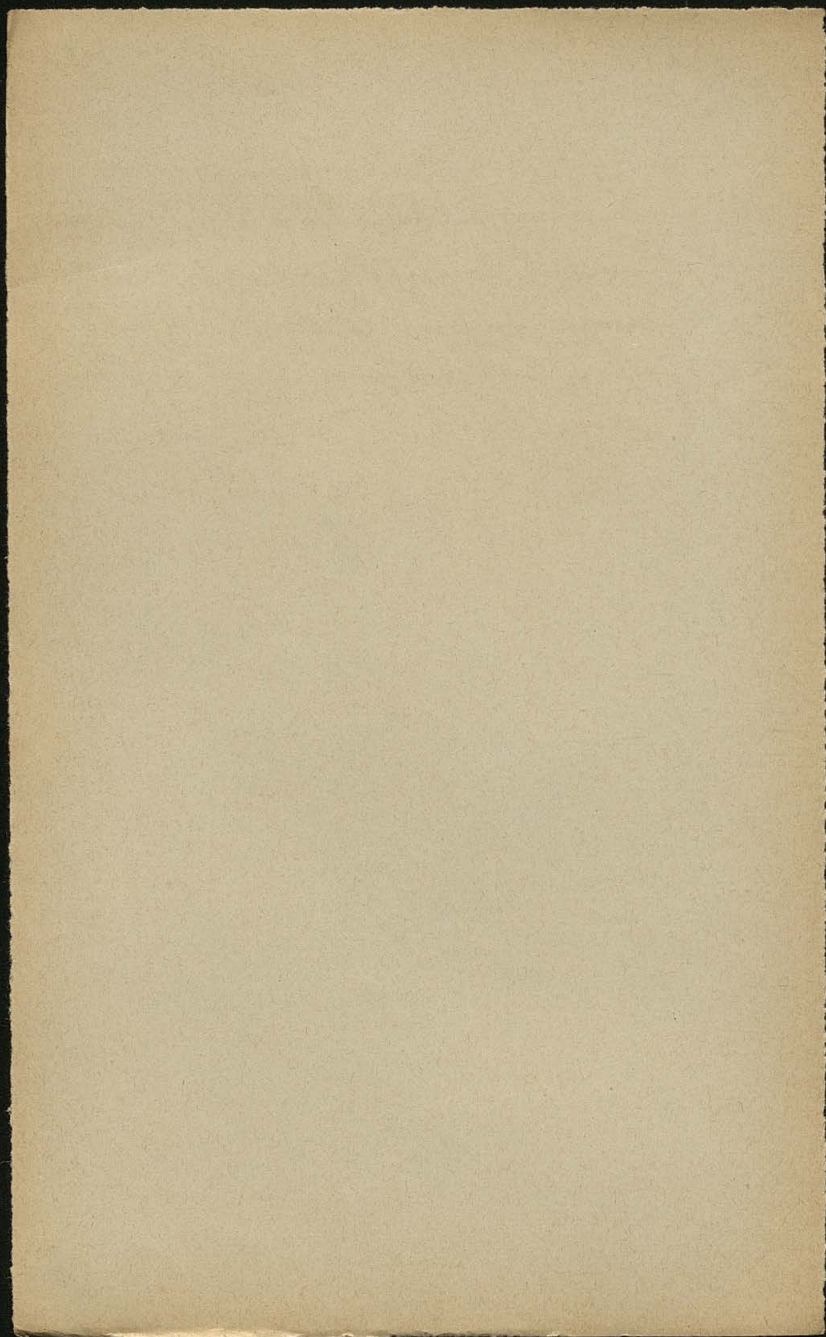
Romanaj'-u. m. w mowie lud. narwa jachie-
 gos' xiela "Ty sli'cny kwiecie romanaju
 tadny romanaju, napase ja trzech bysieu-
 kiu na twojem steeju." O. Kol. Mar. 3. 211.

Рормаккай си́-а́-ке ст. раин. дин. канакто си́
 макай, птаккай, берыц, рорптаккай си́,
 мурепт. мурьыц о дасичу.

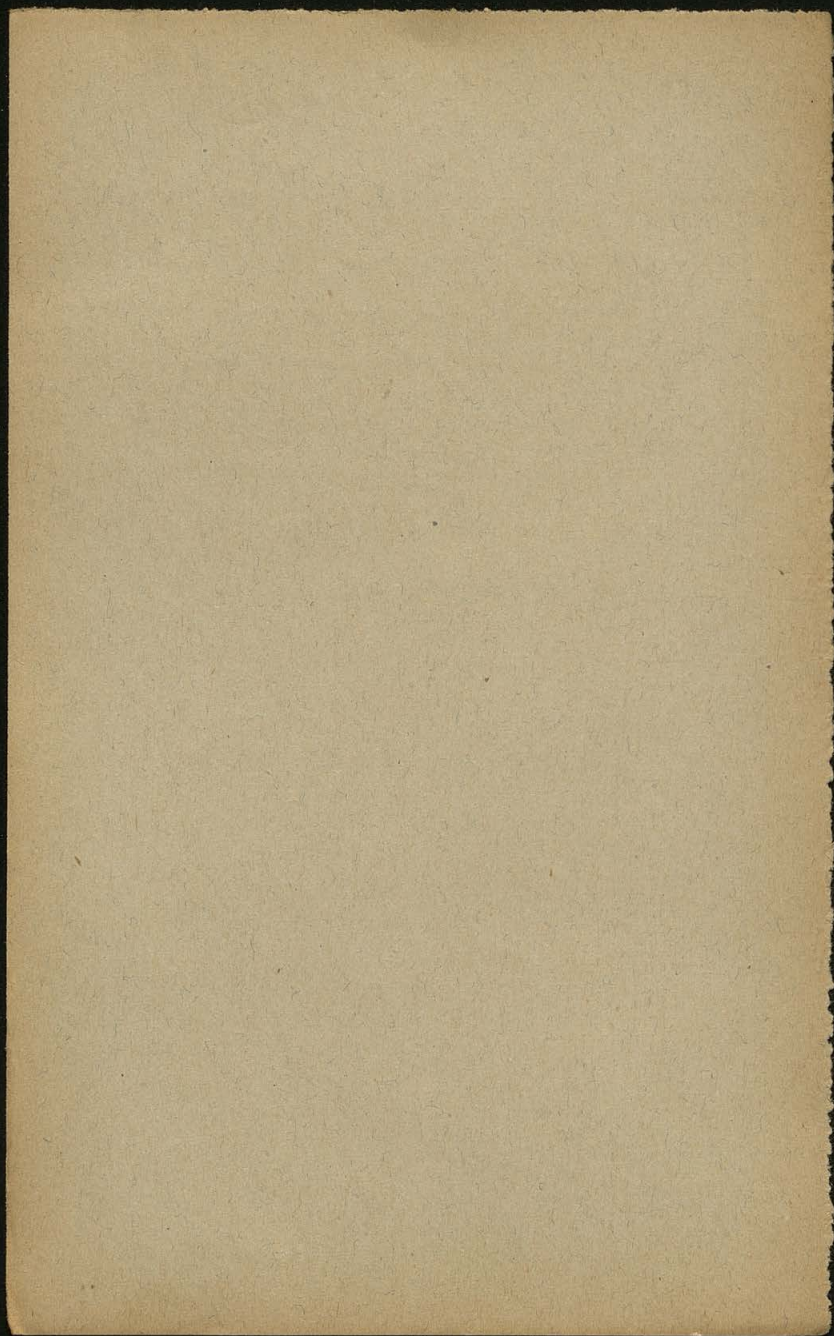

Rozmięczenie - a. n. dobowana wyprawa roz-
mięczenia „Dana Daga i całej plejady
Świsłych uszyta prośbami o rozmię-
czenie kamiennego serca” Ekp. Mto. i
Skavry 2.98 § stan miękości w skutek
rozmięczenia.

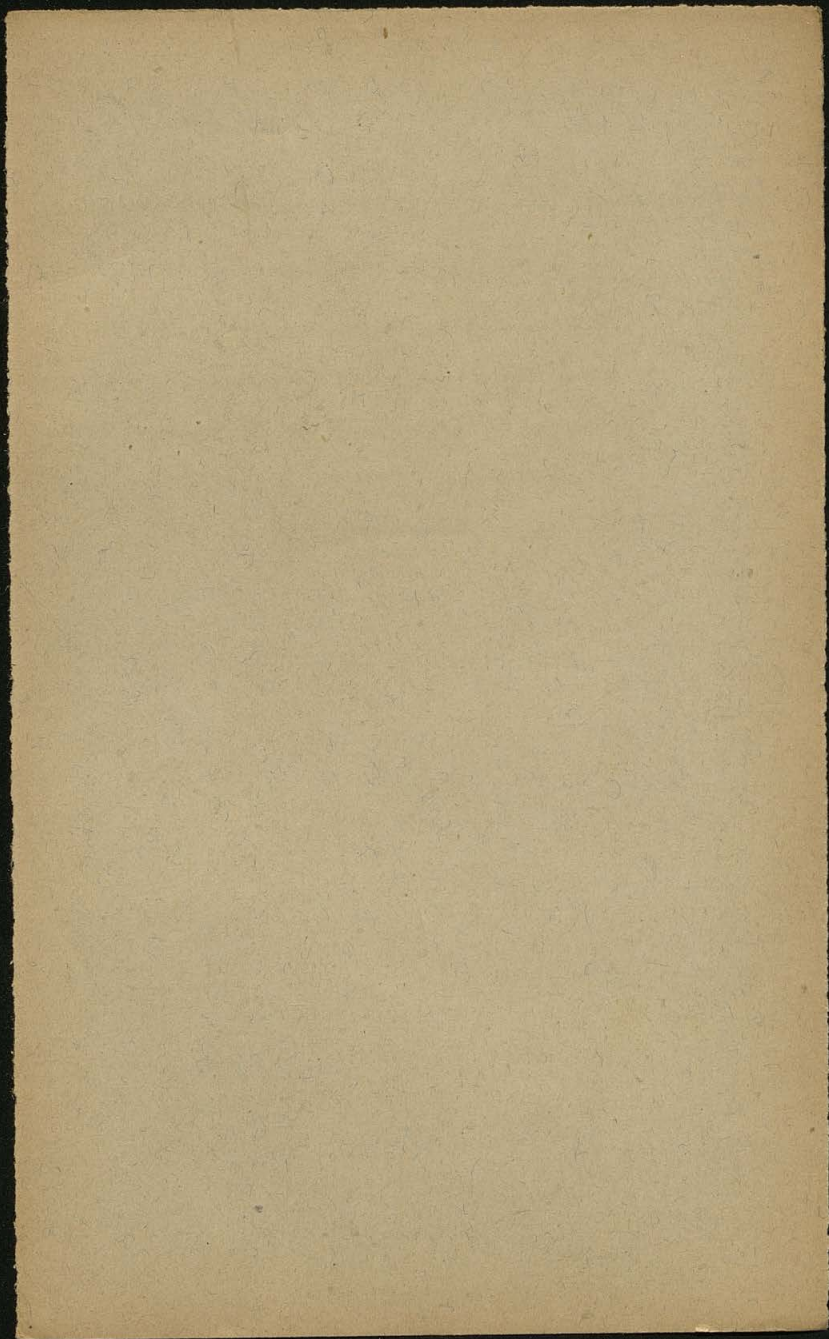

Rozmieszc'it-i st. ex. dnu Rozmieszczeni'a a. n. d. n.

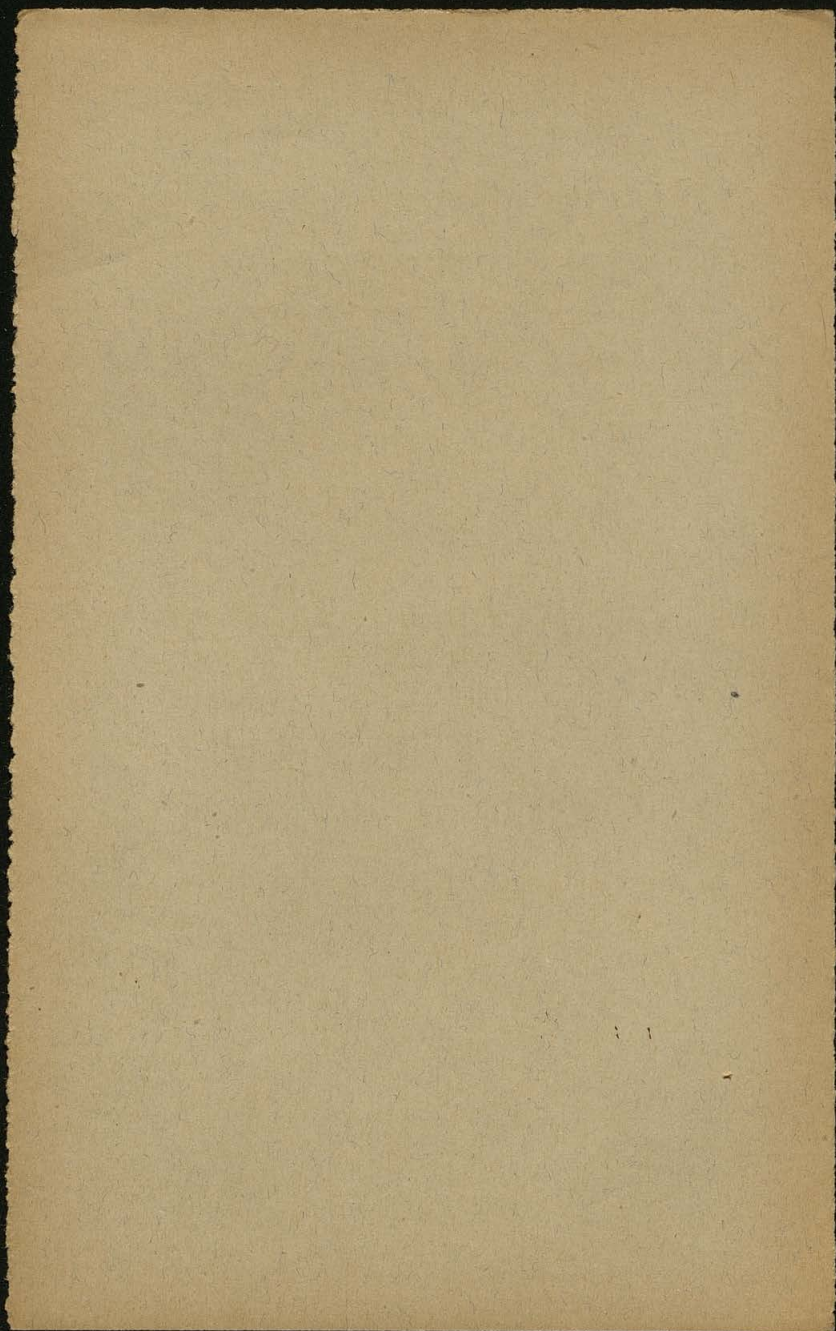
rozmiścić, umieszc'ić gdzie pewna liczba
osób lub przedmiotów, najczęściej kawie-
nu miejsce „On zwiada gromady na wie-
cie rozmieszc'it” w: Synok. Daw. 4. 165 § - 519
st. kaim. „Wszystcy przytomni rozmieszc'ili
się przy stole w następującym porządku”
Z. J. Kras. 76. 18.

Rozmítowac - at - tuje st. ex. dnu. Rozmítowuywai
at - tuwuję ndkn. cont. kogo w sobie, rozko-
 chać, rozmorowac, wnieść u siebie mi-
 łości ku sobie „Kaz bierze na fundusz bie-
 dnego Hwićkarcwskiego, to znówu rozmii-
 towuje pana Łborskiego, tracącogo głowę
 dla niej” J. J. Kva. 71. 120.

Roznajmowaci - at. miyc st. ex. udhm. odnajmo-
waci różnym osobom „Ograniczają się
sami na kuchni i jednym pokoju,
reważ roznajmują.” Słowo 1883. 25. 2. Sep.

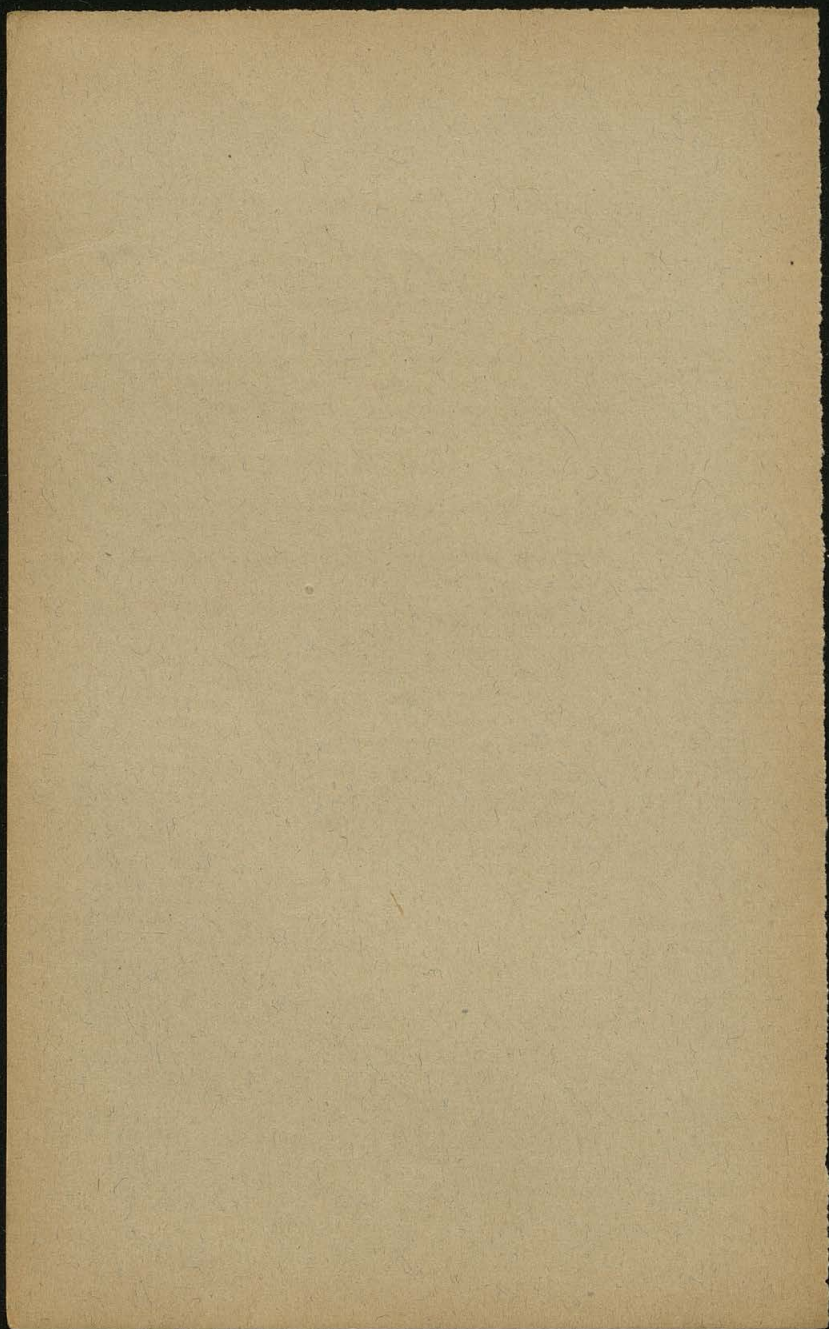

— trzeci cz. udkn.

Romanizm vs. dn. rozbrudzi w tym namiest-
 owi pewne, rozpalic do czego „widai byto
 z jej przenywaney, wyzwojonej mowy, iż na-
 dzieja utworzenia z pięknosci córki nie-
 miernie ja romanizowała” J. Kras. Dzwon 19. 19
 — Sig. zaim. rozpalic nie romanizm „Przy
 kartach nie rozpalat się nigdy, a im precie-
 niej silniej się romanizowała, tem on sta-
 wat się chłodniejszym” J. Kras. Wiek 1878. 69
 Wśród pierwszego romanizmu, on je-
 den zdawał się i był zupełnie panem siebie
 i krwi swojej” J. S. a war 3. 64. „Kwestye
 polityczne i religijne, romanizująca-
 ych romanizm nie powinna poruszać” K. Chęć.
 Sygn. 179. „Świat romanizował się dla
 dobijającej swobody Ameryki” B. Pol.
 Tut. 1. 206. „Zawrót zimny i wypracowany
 romanizm i zapomniał się” A. Proch. Ost.
 lata Witolda 61. „Na kwadrans kroku spoty-
 kamy młodzień w burzonym precie nam
 nowatorskimi podlegalszami, romaniz-
 tynow, śmiatę boczkiem doświadczenia,

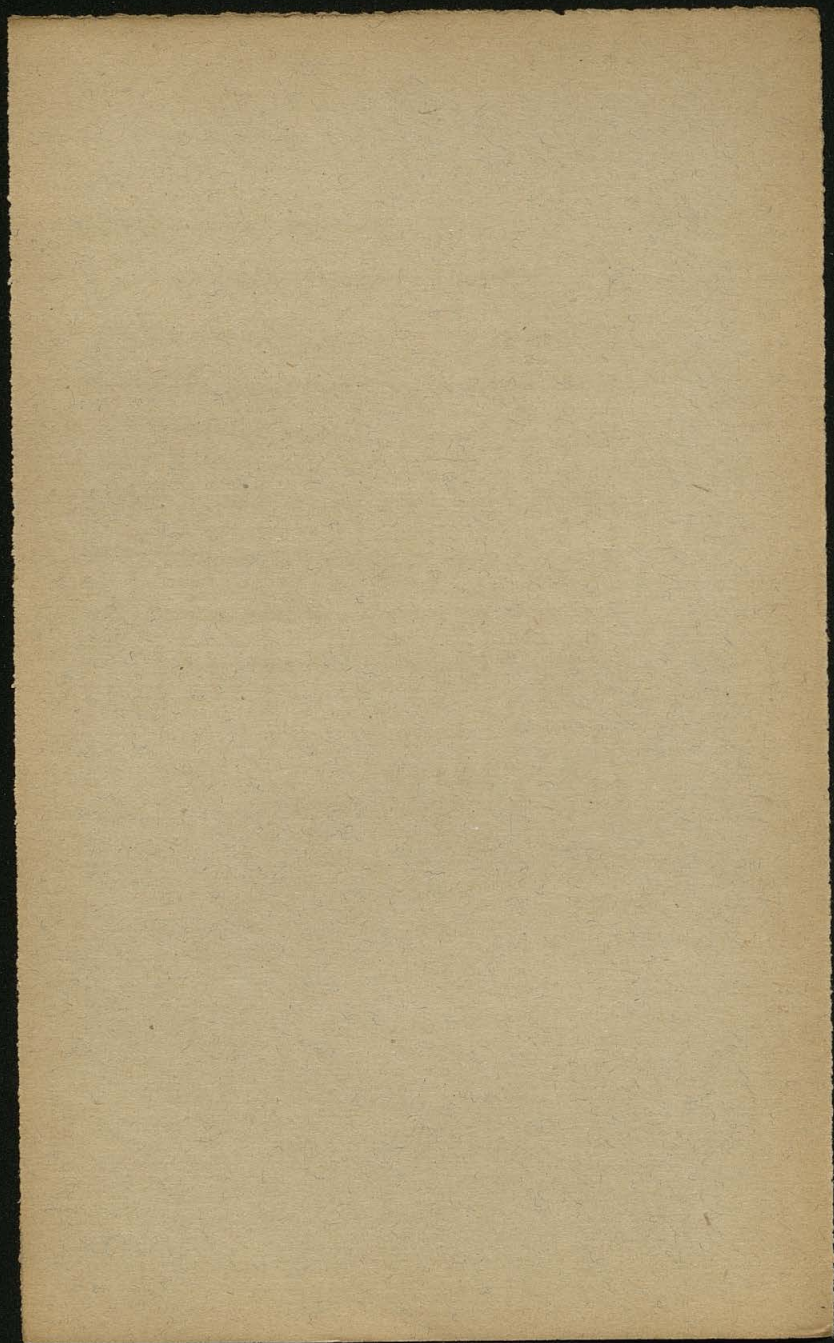
sibus repetitur " Ep. Mto. i. Sta. 2. 79.

Рознервовані аі-рознервовує ст.ч. дку. нуба-
 віі роздратиенія нервоі ~~загнута~~
~~квіца~~. Рознервовану-а-е, інст. „Пі-
 ктем для кдерблака, рознервованого
 на полі капасіо к інциі, jest bezpie-
 wiziou” I. J. Per F. nar. 1878. 73. „Zestem
 czegoś roznerwowana czy rozdramio-
 na” A. Wilk. Fot. 1.5. „Cauje us wiaje roz-
 nerwowany, wyjechata do Warszawy” ib.
 248.

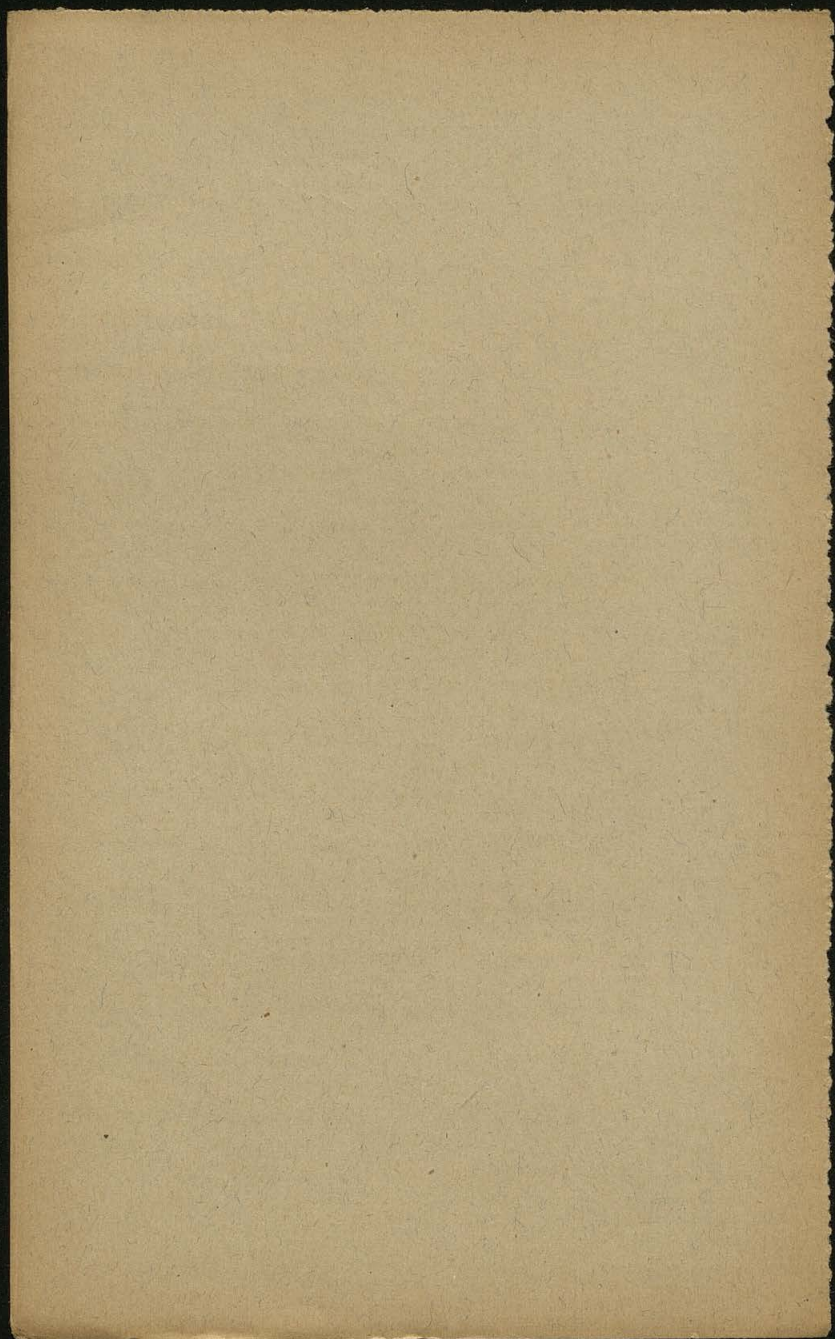

Rokova - y. ž. ry - ov um. prou. skiba wyorana
fig. ragou " Świżone snopki na siebż
wymytara, świżone kiaruu po kowanej
rotli sypnie garsćiami na karidej roxo-
rke " W. Synok. Saw. 4. 9. W. M. a. T. ad. k. 2

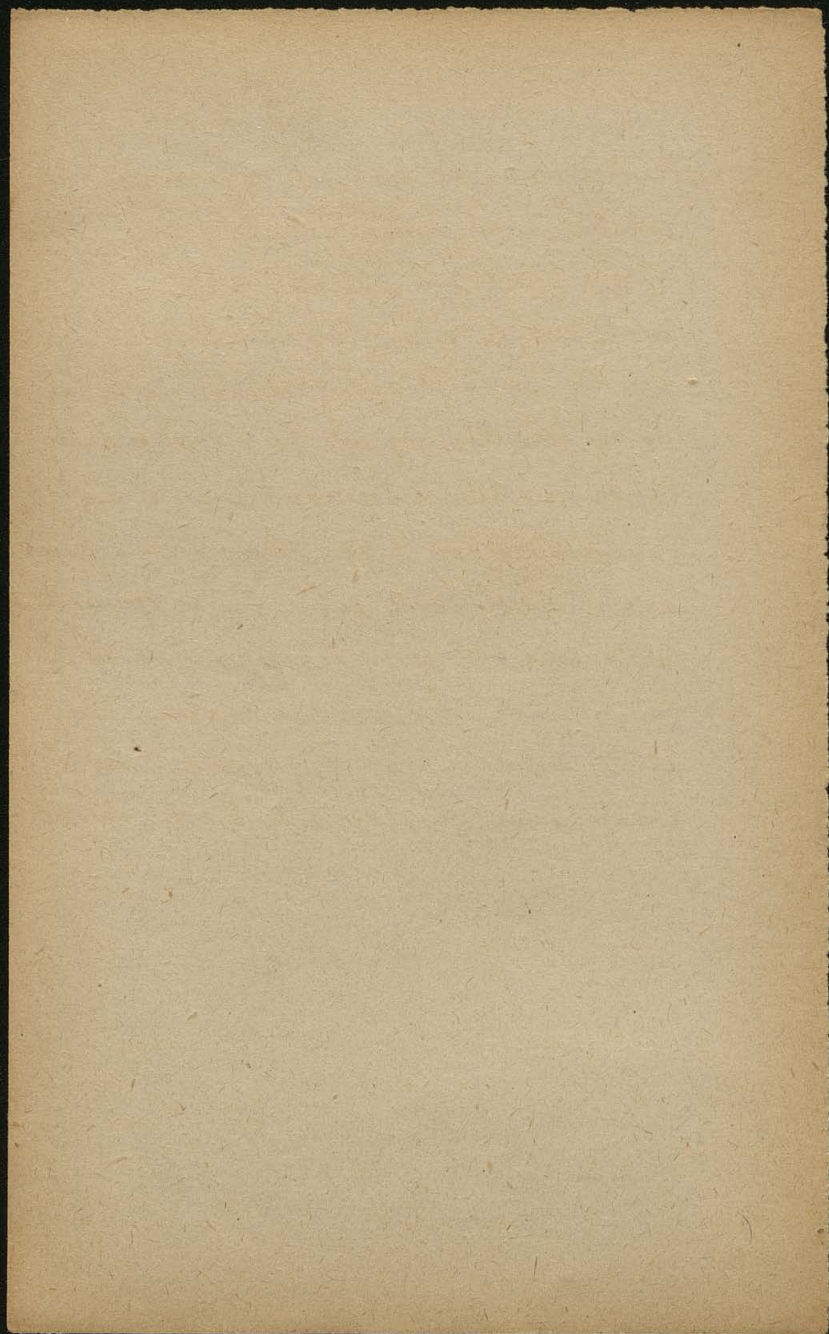
Rokovai - at - orne st. ex. dkn. ž skalewyj,
prienyj, naxnawyj ostru narzediem fig.
" Twarz marwanckami rokowana, broda
długa ka kolana. " Ad. Mich. 1. 46.

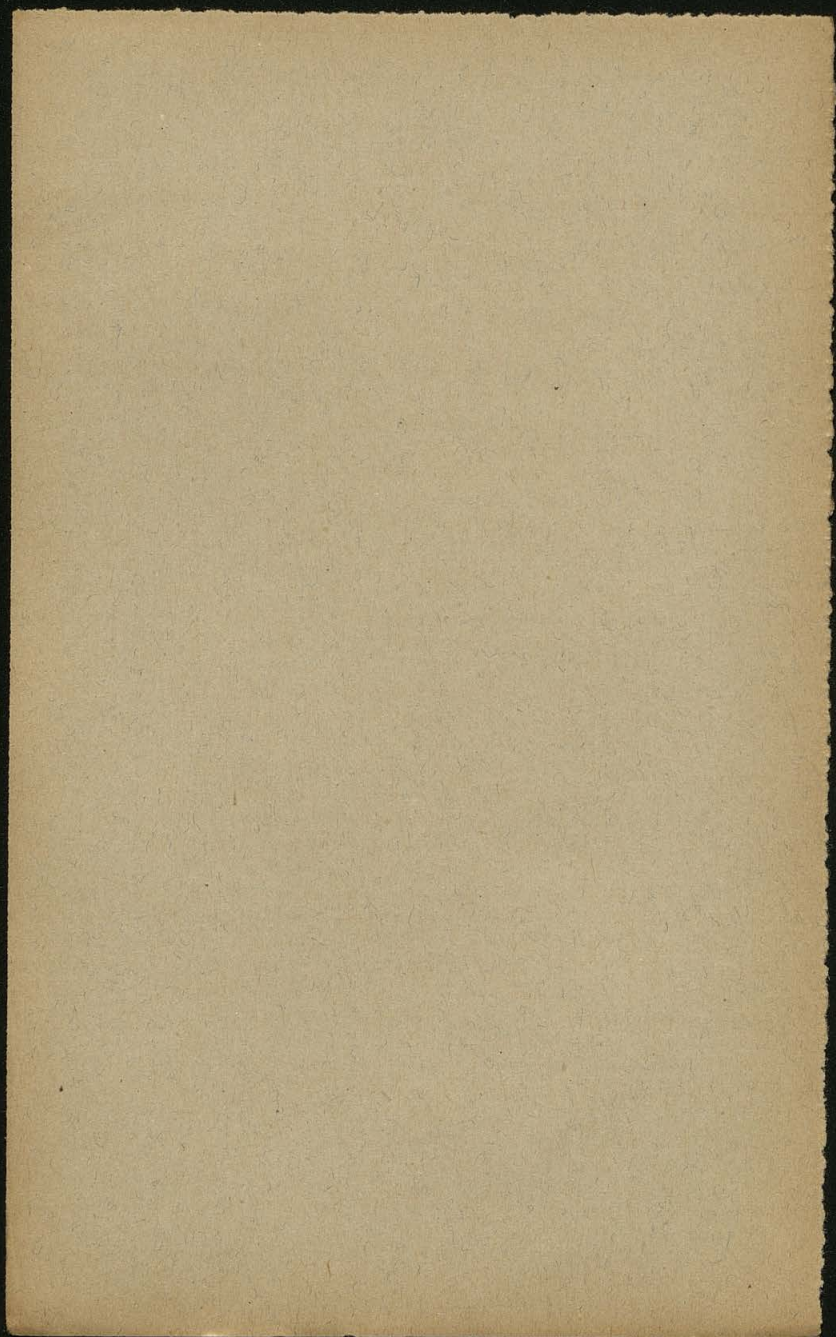
Rozpadać się - at. a st. kaim. ndkn. i prow. samo, albo
 też nad i za kim, cmem, Dawai głosne ozna-
 ki ucnić tak radośnie, jak śmieci, dawad-
 cyk wielkiego przywzięcia, upodobania,
 zajęcia się kim lub cmem, „Potrzeba przejść się
 się pogrzebem nie dozwolita jej rozpadać
 się i ptaku” J. Kwak 31. 38. „Nie ptak
 kumisie, nie rozpadać się, pau Doy nad
 uami” ib. „Matka go jak jedynaka nad
 wryszko kochata, bóstwita, rozpadata
 się nad nim” ib. 33. 24. „A jak się rozpa-
 dali nad parma, jakby to też co osobi-
 wego było. Prowadzili ją ze cementarza
 pod ręce do pawonu” J. Wieh 1878. 59.
 „Patrzeć co bndzi serato na pogrzeb, a
 ile i ich gdyby po ojcu się rozpada” J. Kwak
 72. 38 „Chował jak worki rodzone, ... a
 kochat... to się za nią rozpada!” ib. 72. 15
 cf. padać się

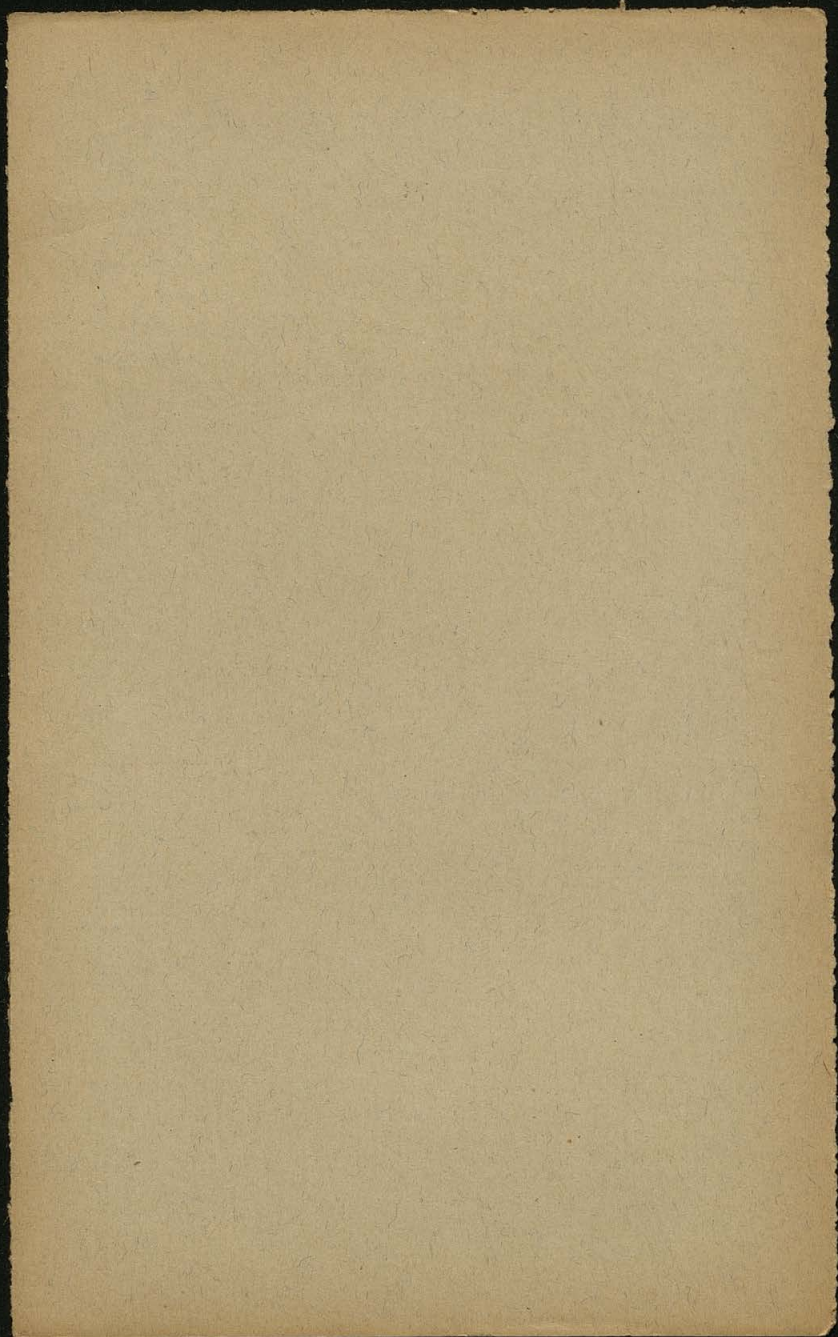
Rozplecinny - cin. um. bez l. poj. ceremonije roz-
 platania warokusa ^{pony ubieraniu głowy} pamięte ubodej " Przy
 rozplecinaniu (i na dobranoy spierwaja: " Ni-
 ma Marysi nima jedyny nima na roz-
 plecinny, postać se ona gźebyka porycai
 do siarstwy Mi jedyny. - Po rozplecinaniu
 kanda druchua i dwiba tairwy z rieg. " San-
 domierkie O. kob. 2. 90. " Pan nitody i panna
 nitoda w niedzielę rano idą do spowiatni...
 wiewarscu odbywaja się rozplecinny, a w
 Feniedziatku cała weselna dwiayna udaje
 się do kurota, thąd już państwo nitodki
 jako nawrócency wracają do wsi " ib. 250.

Prozptomieniec - at - nieje st. uij. dkn. rozptomie-
nie' us, zapali' us, rozptougi, Obcy bylby
moie rozptomieniat dla niej, tak egzalt-
tacja ta cywita je ekscentrycznie piszku."
J. Kvarn. wiek 1878. 30.

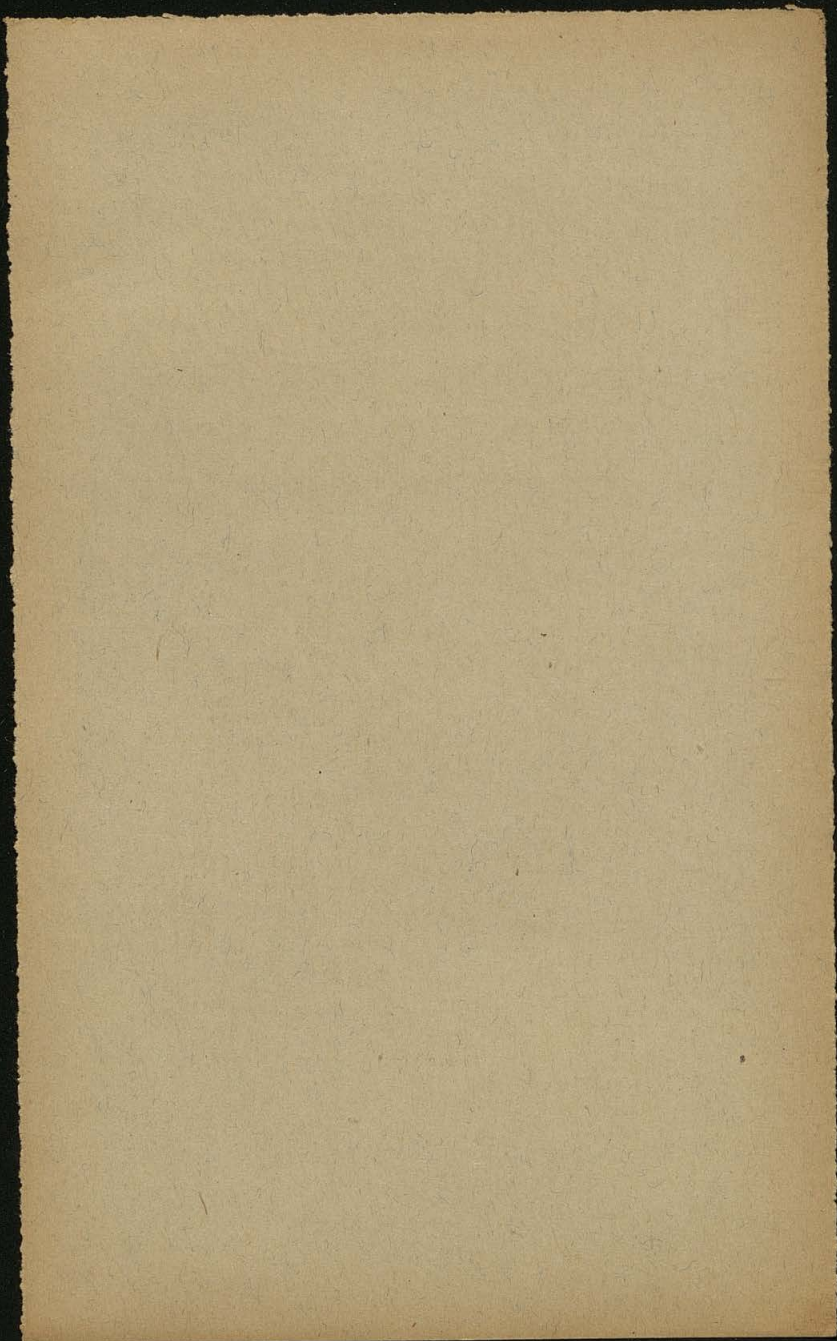
Rozptonic' się -it-i' st. kaim. dku. rozptongi', rozpa-
 ti' us, rozptonini' us „O wyby równo-
 barwowych okien, rozptonit' us prawnien
 zachodzącego stwila" L. kwas. 1. 318.

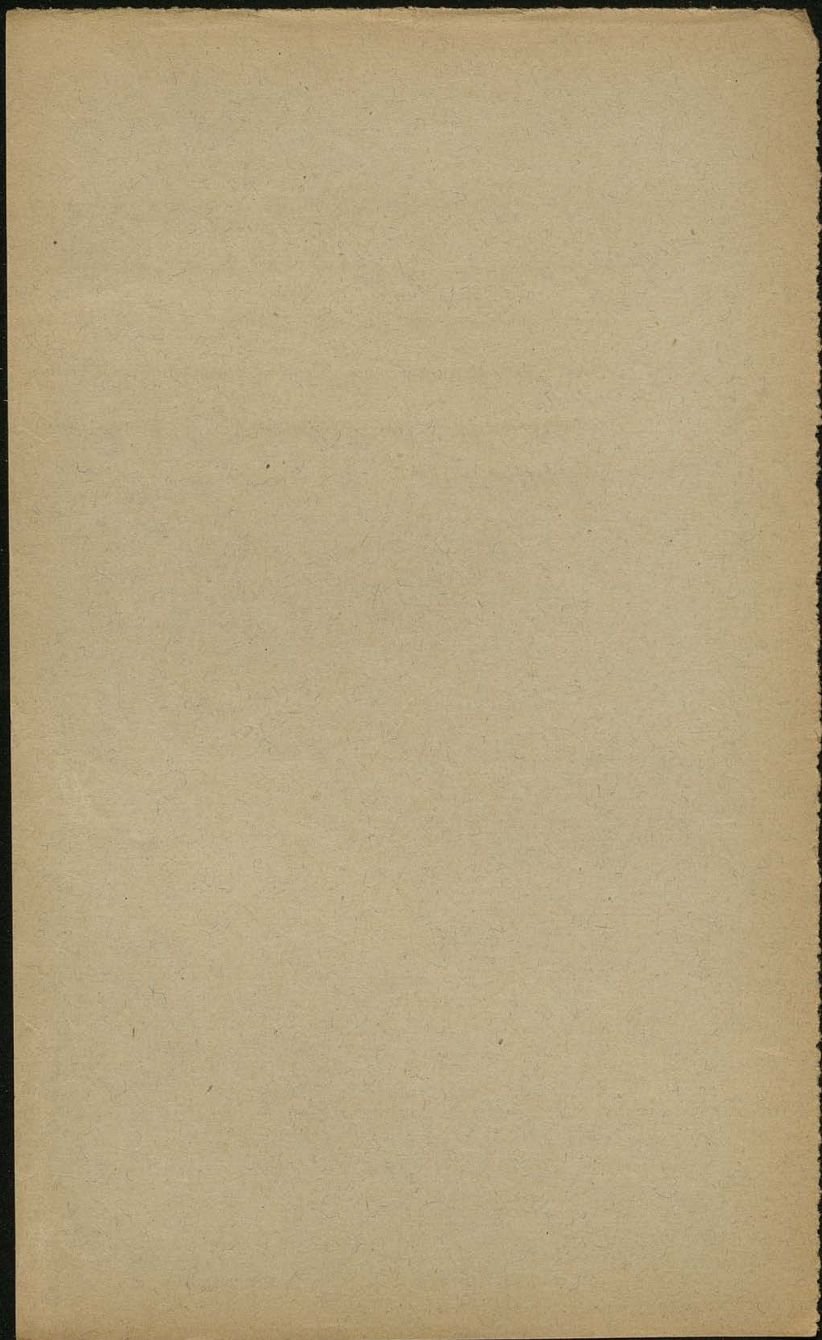
Ještě w 609.

284

Розподіелач' ат а ст. ох. ндкн. Розподіеліч' іт і стк.
rus. rozdielac', porozdielac' stowowie
do potreby, sepegowai „Utrzymywano
nad Namwiz stawanie dobrene stada
bobrowe, rozpodzielone wedlug rozmai-
tosci kolorow” K. Szeyn. Jad. i pag. 1. 12.

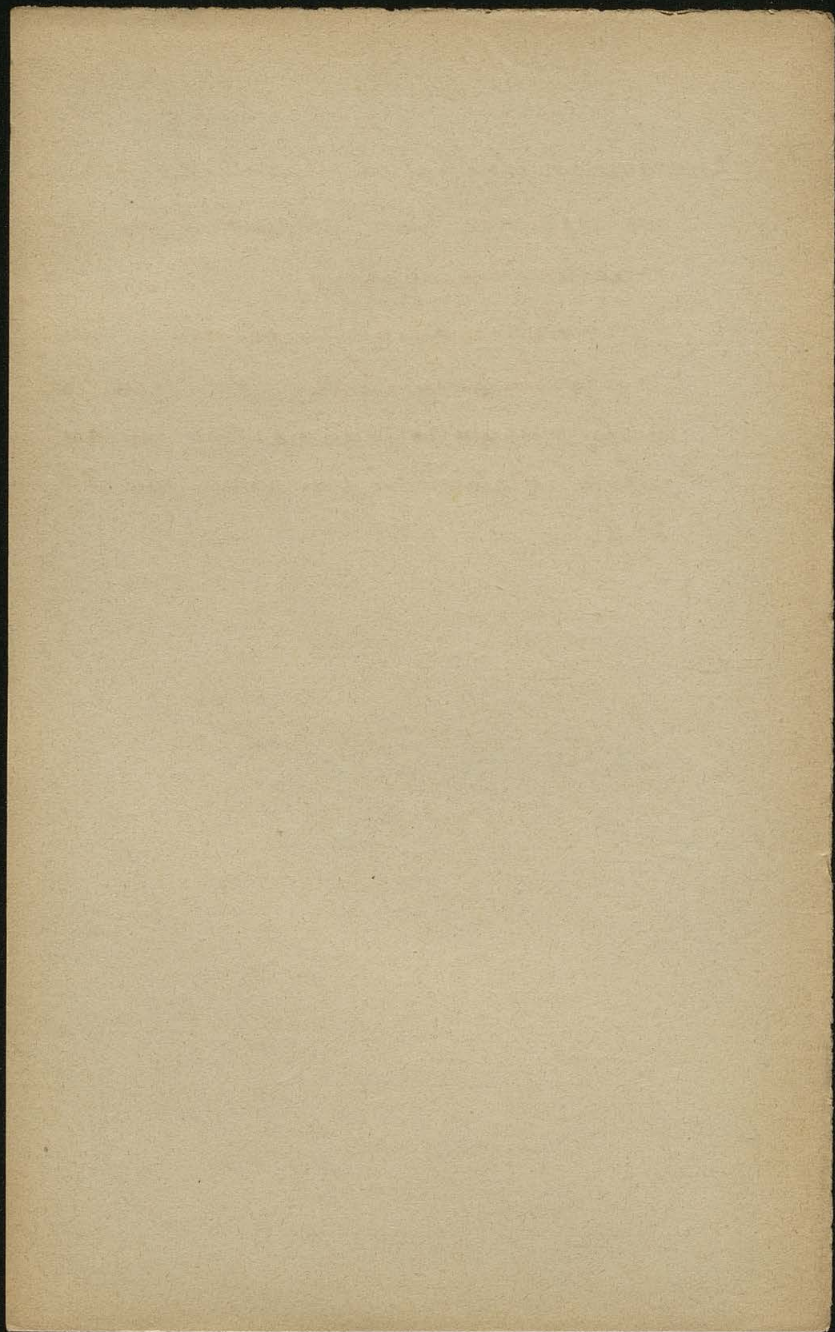

Rozpowic' it ije st. a. d. m. Rozpowijai' at a u d. m.
 rozwiqai', z powicia orwobodkii'
 „Uklad sie go, ujrzawray po var pieru.
 ray rozpowityru x niewoli i prny-
 musowego upokorzenia” J. Kran. Nr.
 Zmarlu. 3. 144.

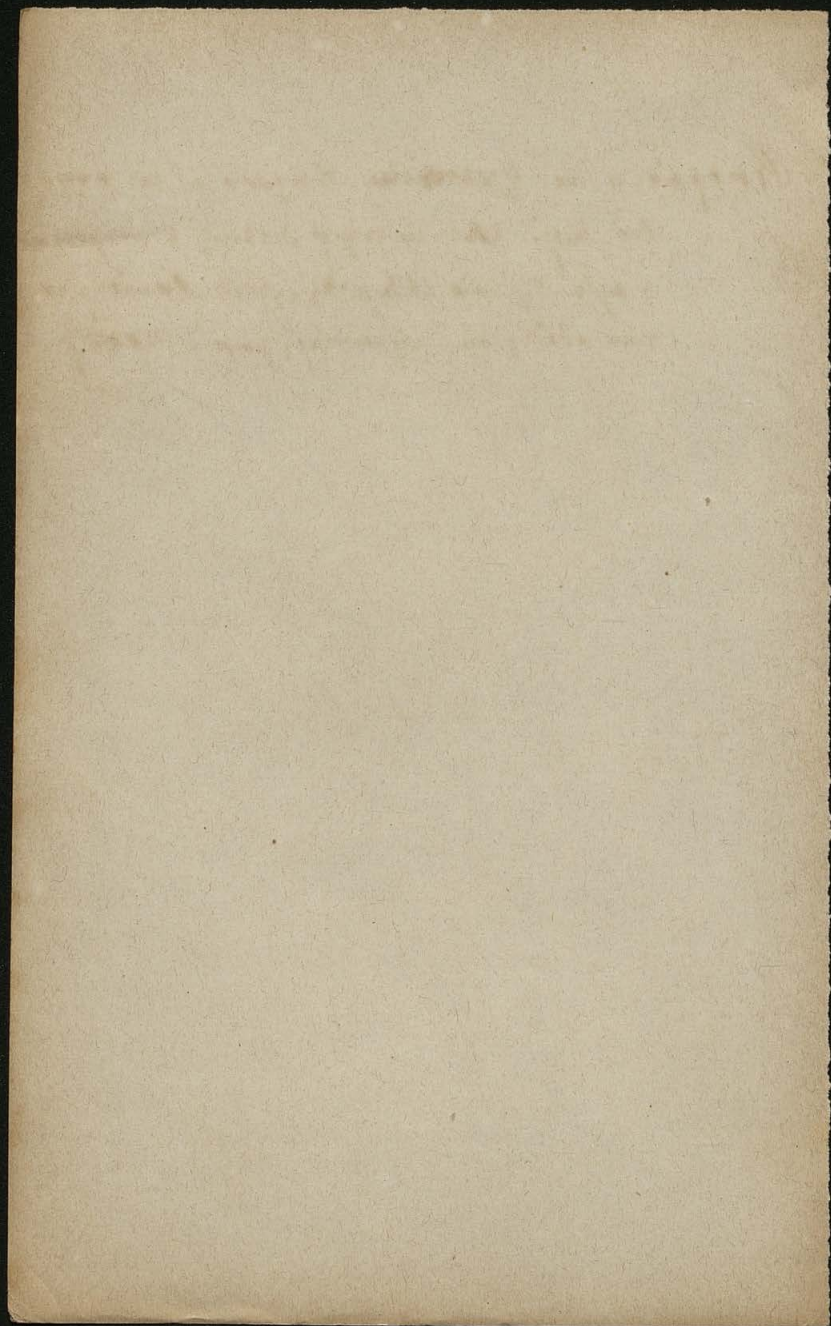

Rozpowrochusai' - at - a st. cz. ndkm. starci' i^g
 co' upowrochusic', prauwai' need upo-
 wrochusic' i^g mego's

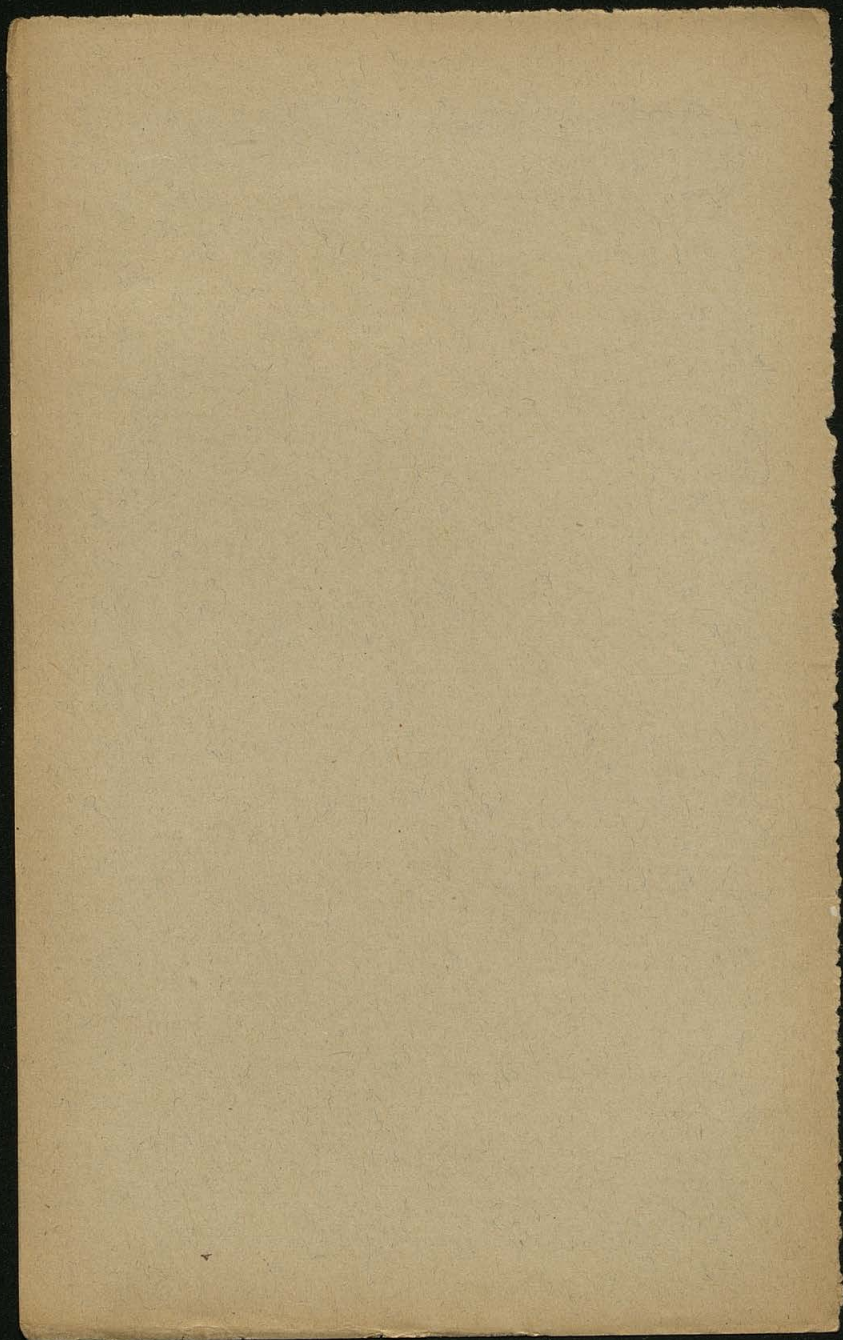
Rozpowrochusai' - a. m. se - co' m. m.
 ten co' rozpowrochusai' „ Co do celu, jaki
 mają rozpowrochusai' tych wiesci',
 nicma co' glowi' i^g nad m. m. ” wiek 26.
 29.2.

Rożpór - u. m. z ~~szkolem~~ „Rożpór” - a. m. pro-
 wad. kraj. kłós' norwegy suknie & rozporowu
 z tytu t. j. nie chłopski, surdintowie, na-
 rwa obétywa (wymawiają rozpór)

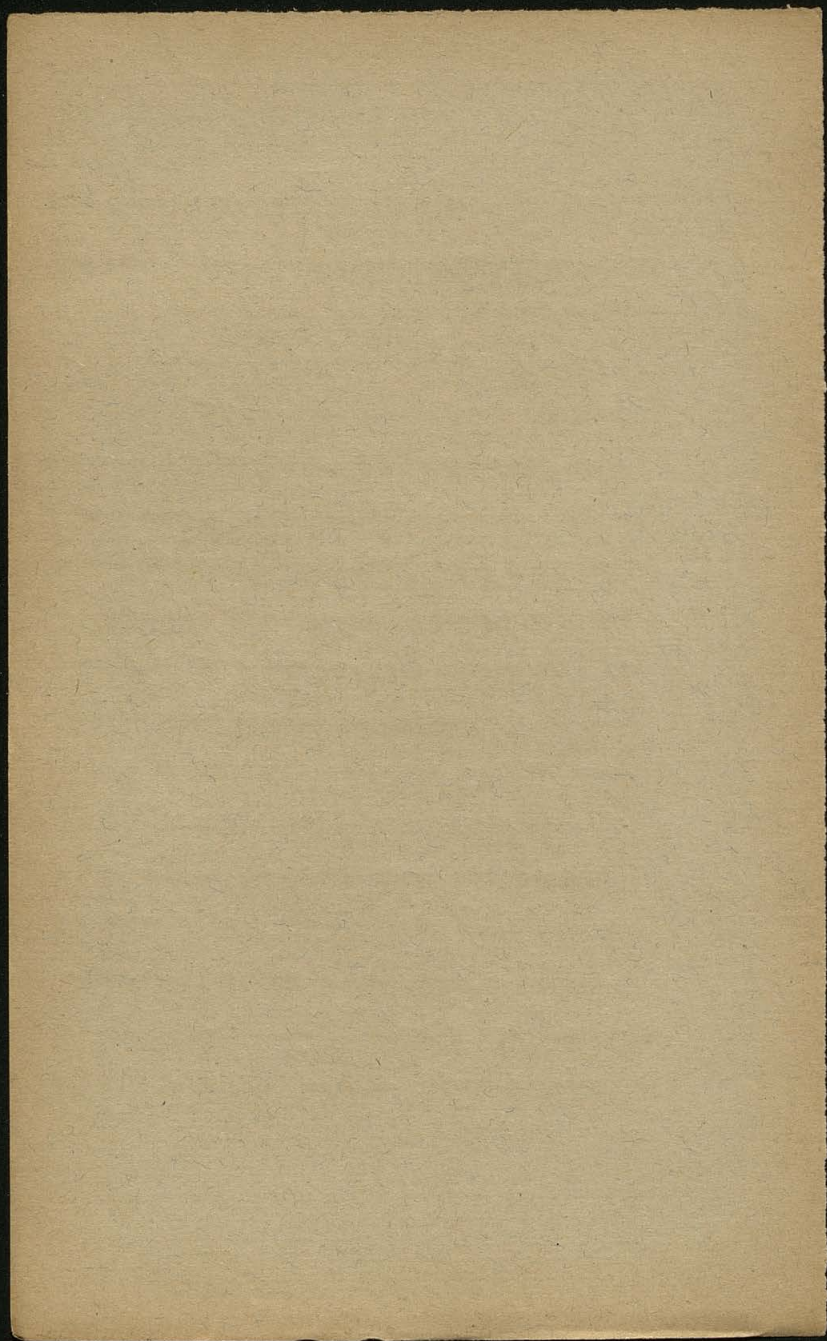

Рок правичуѣ - уѣ-у ст. а. д. ку. Дневичко, прави-
чкѣнство паміе одевраі.

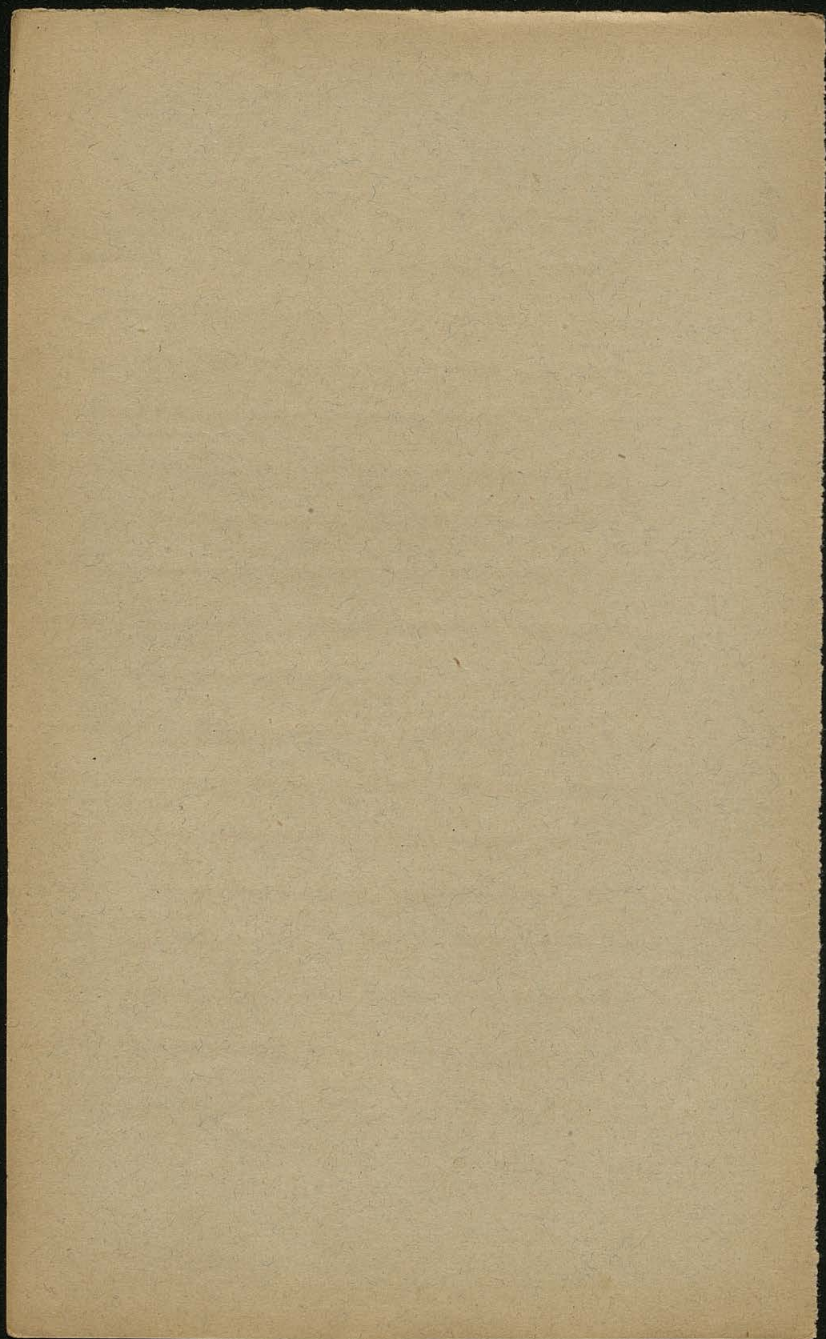

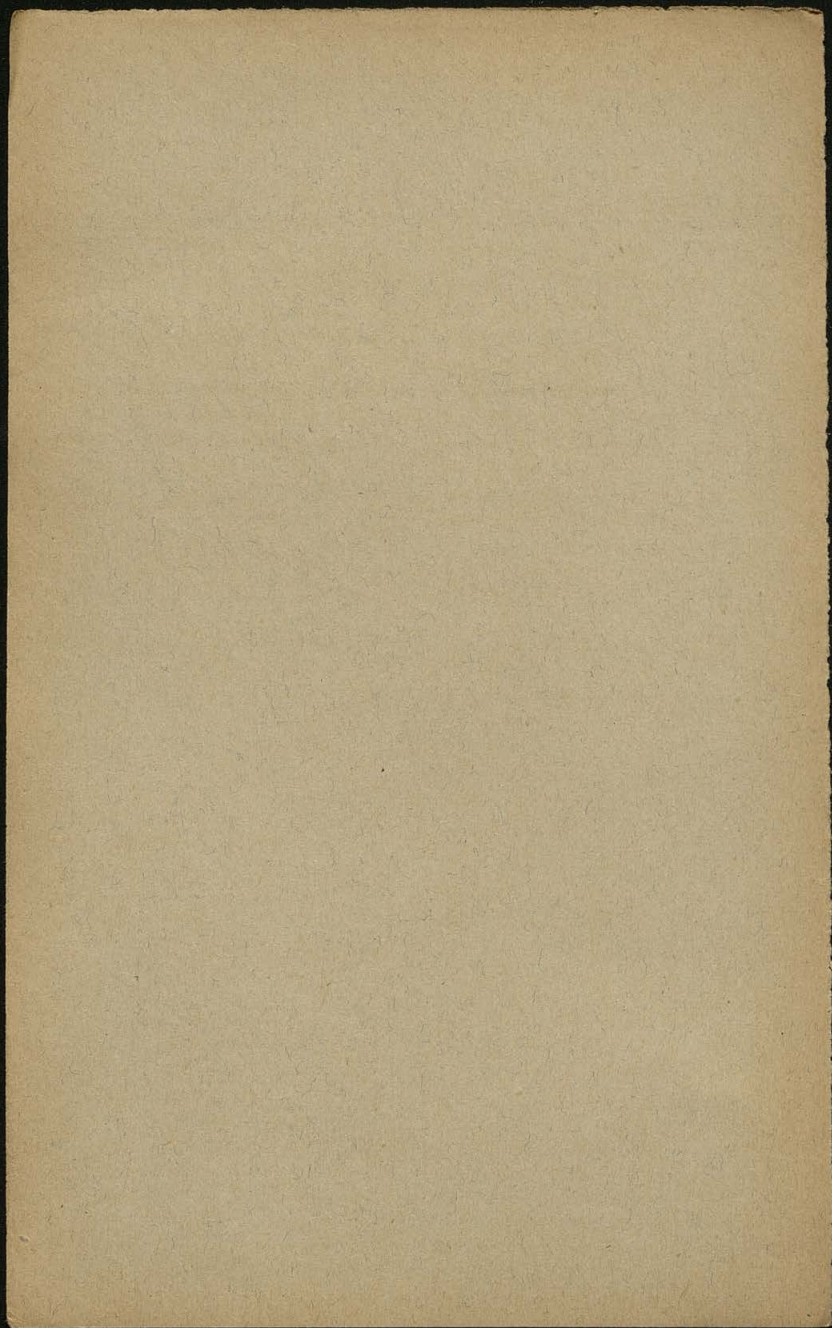
Rozpromieniac' st. ex. nidku. Rozpromienic' dnu.

jasnym, promieniejazym czynie - rozjarniai,
rozweselaci „Wydala mi sie bladq, i na
tworzy jej mimo rozpromieniazego u-
smiechu smutek” *Jl. Wran. 71. 140* „Uśmiechus-
ta sie rozpromieniazę twarz weselom” *ib.*
73. 32 „Po białej twarzy cie, przelatywaly
drzaznienia jakies' spasmatyczne, na promieniu
blyski rozpromieniazę jez, i chmurzy.” *Jl.*
Krol i Doudar. „Ory jej wieku to utodzieńwe
kazzie i rozpromienienie nowym jez dla
umie otawa blaskiem” *Jl. Wran. 71. 93* „Struj-
na, cata we wlyzask, tańcuhech i kolech,
z twarzą rozpromienioz, wenta do isby
ojcowstkiej” *Jl. Lub. 1. 175* § - siz st. raim. roz-
weselaci us, rozjarniai oblicze, rozpromie-
nionym sie stawaci „Caly dwoi rozpromie-
nit sie uadkioz” *Jl. Wran. 71. 78.*

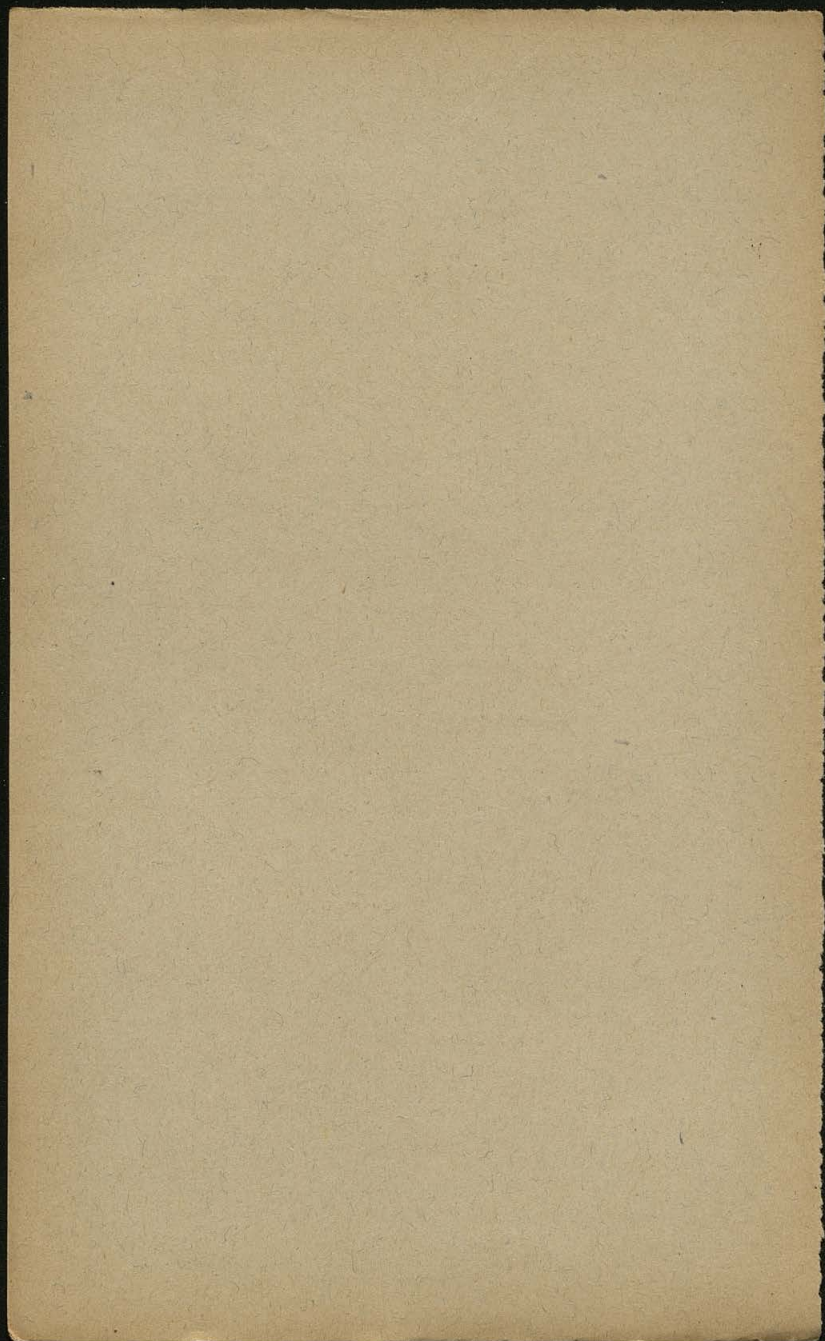

Rozpromieniony - a - e, od st. rozpromieniti, przym.
 z imst., skonygi do cztowielka: promieni-
 jazy, jasnijazy weschem, radostis, uwazili
 wiowy, wesot "widry go tak jakwi swobo-
 dny i rozpromienionym, staranka ka-
 pominata o wny skiem "Zt. kraw. 73. 34.
 "Wlory do simechu, pogadarki wiedrie, i
 cety wierwi byt rozpromienionym, tak go
 cieryty przytatorowue plowy "W. Syrok.
 Paw. 4. 10. "Radony, rozpromienionym, wpatl
 do nich Jedrzej "Zt. kawk. 5. 28. "Spodrie
 wum uz sie ciwia kadovolona ze umie?
 Za cety odpowiedzi rozpromieniona ciotu-
 nia pcatowata kilkakroi moje cztos."
 A. Wilix. Fot. 1. 163. "Rozpromieniona
 dniwonyia wybiezta z wazoru, rukka-
 jez wiezdy wozami majomego gospo-
 darka "Sewer S. lwow. 1887. 109. 2.

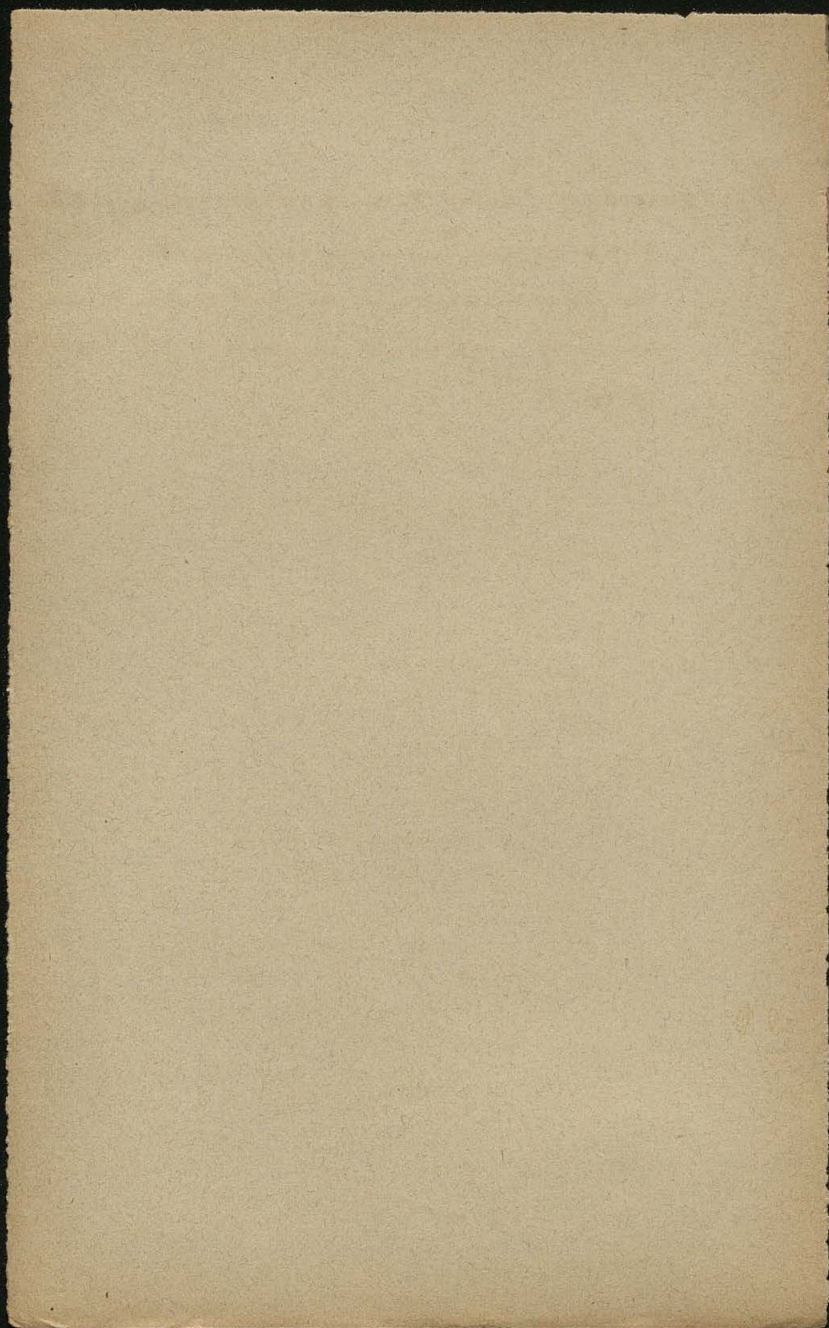

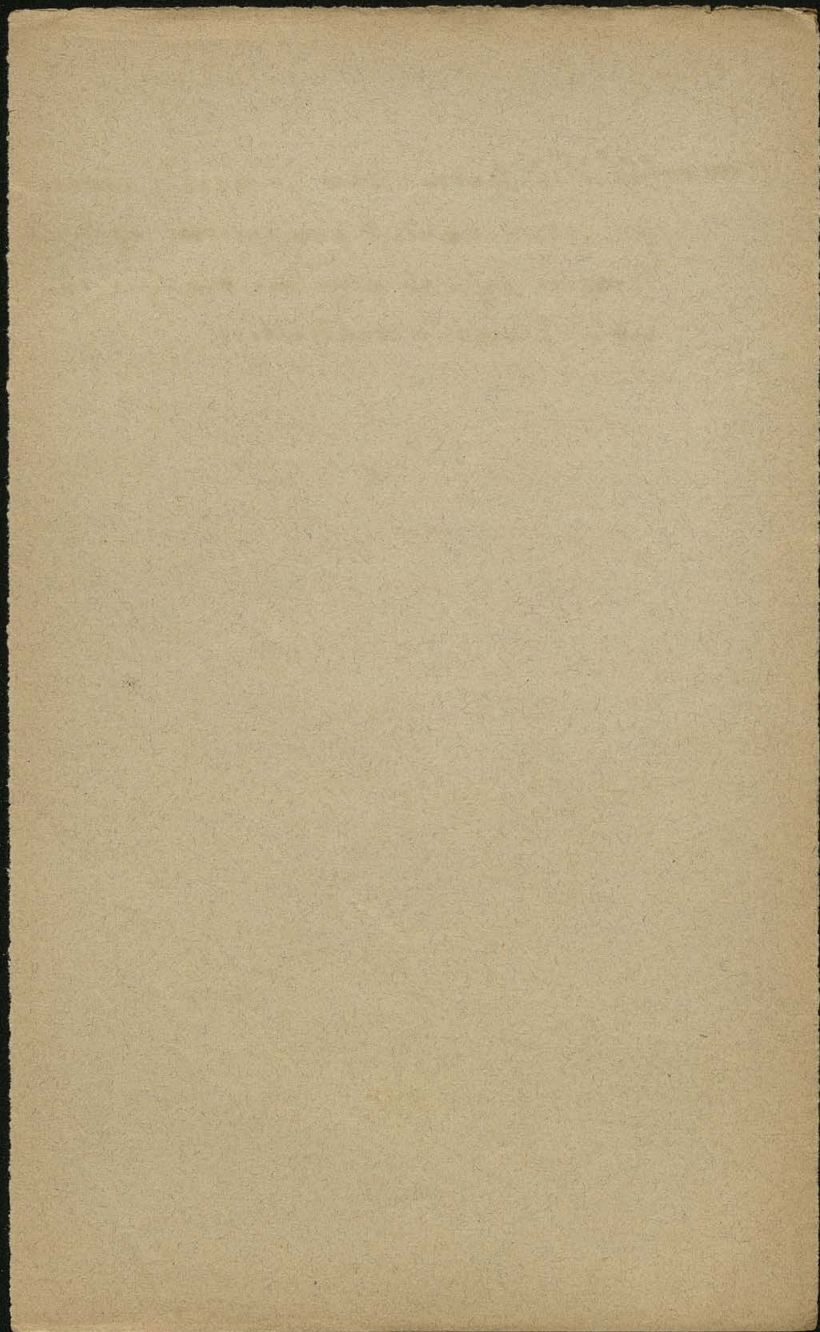
Розпрóвниаву́с'я - ут-у, Розпрóвнoва'и́с' -
 ат-ну́жє, в. кайм. дн. оддai и́ж аблєвувє
 прóвниактoвє, прóвнoваннє "вкiстєм и́ж
 до двoрє, кєбьс' и́ж нє рoзпрóвнiаву́тє
 i нє рoзтєпiаву́тє" Т.Т. 70i вoтєс. 81. "Чтo
 рєс и́ж мoвє рoзпрóвнoвaч' : бoжс' и́ж бьсiнє
 гo рoтєм нє мiєтi нa сумiєрiє" 77. кvаrа.
 73. 48. (1) Розпрóвниаву́с'я = вьгiт' нa кi-
 пєтєчє прóвнiактa, нaбрaч' вкiстєтє дo прaцє.
Рoзпрóвнoвa'и́с' = прoгнєчєкaч' и́ж дo
 прóвнoвaннє, oдмькнєт' oд сьстємaтєчєс'кє
 прaцє.

Розприває - а. м. ден со розприває. Защо
 розприває. " Сякво се шытано нарен-
 це Гаука розприваєна, вѣрива, се на-
 пидиєтѣ уыжѣт нѣ да обвонѣ." Г. ливон.
 89. 171. 4.

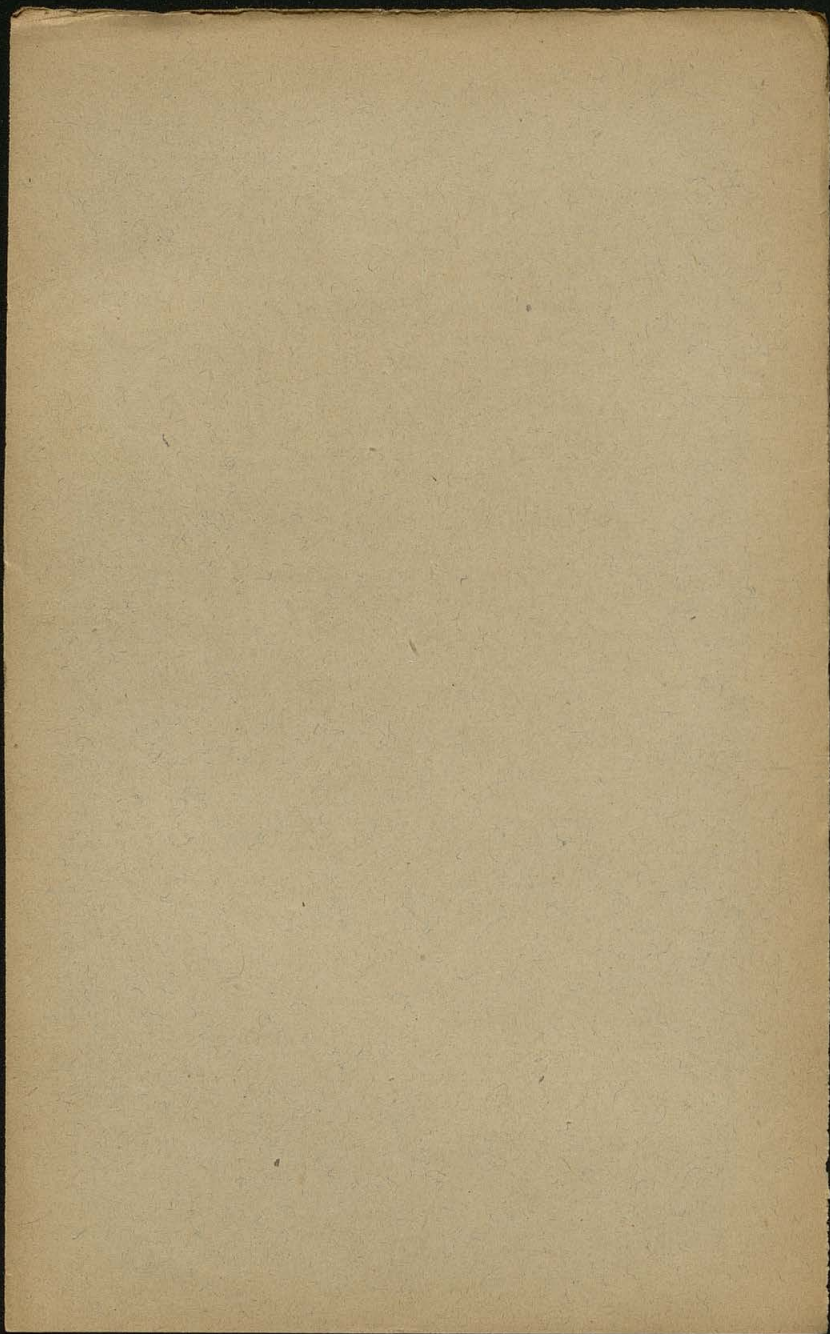

Розробіч'ї-ї. і чар. Луаю., розробіч' хоробг'
гдѣ текать камиант праныспієвасі, опіруіа
ле врасіє даже нїє умыслїє розвїяіє' чо-
вобіє. І нїє. вєснїєфалїєн.

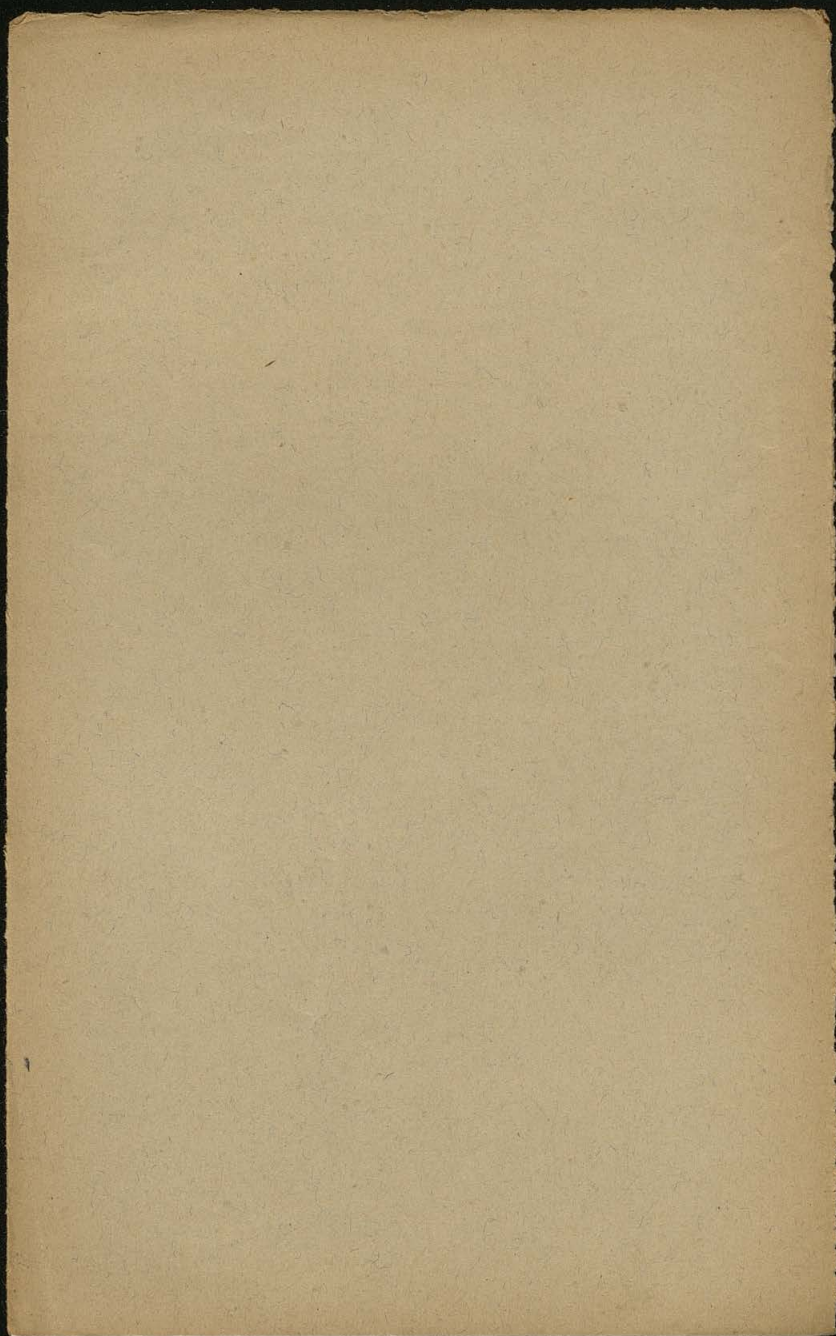

Rozromansowac' at-suje st. w. dlu. kogo, roman-
sujis g'łownę zawrocic' konu, rozkochei
w sobie „Tem lepiej że ję rozromansuja,
z wijszrej ochoty ka mnie pójdzie” wot.
Skiba Kan. 183/1/3 - sie st. zaim. rozkochei
sę w kinu „Najwa pauma sie w nim
rozromansowata” N. Dot. Smid buris 61.

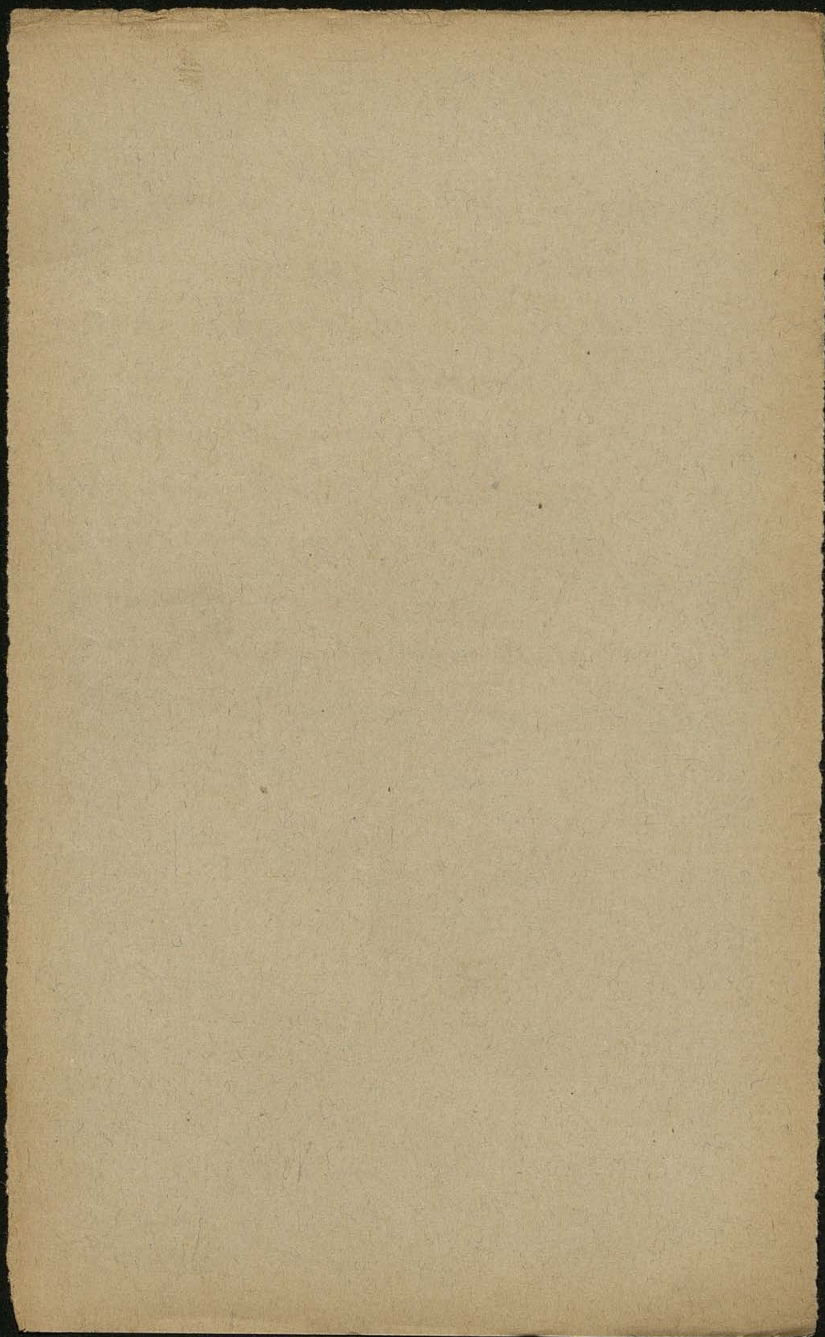
(.) „Rozpoviest' trny romanse, z angielkeg
guvernantkeg, z metody križineg, z s'priad-
keg rozromansowaneg križilnau” J. J.
Kvart. 100. 37.

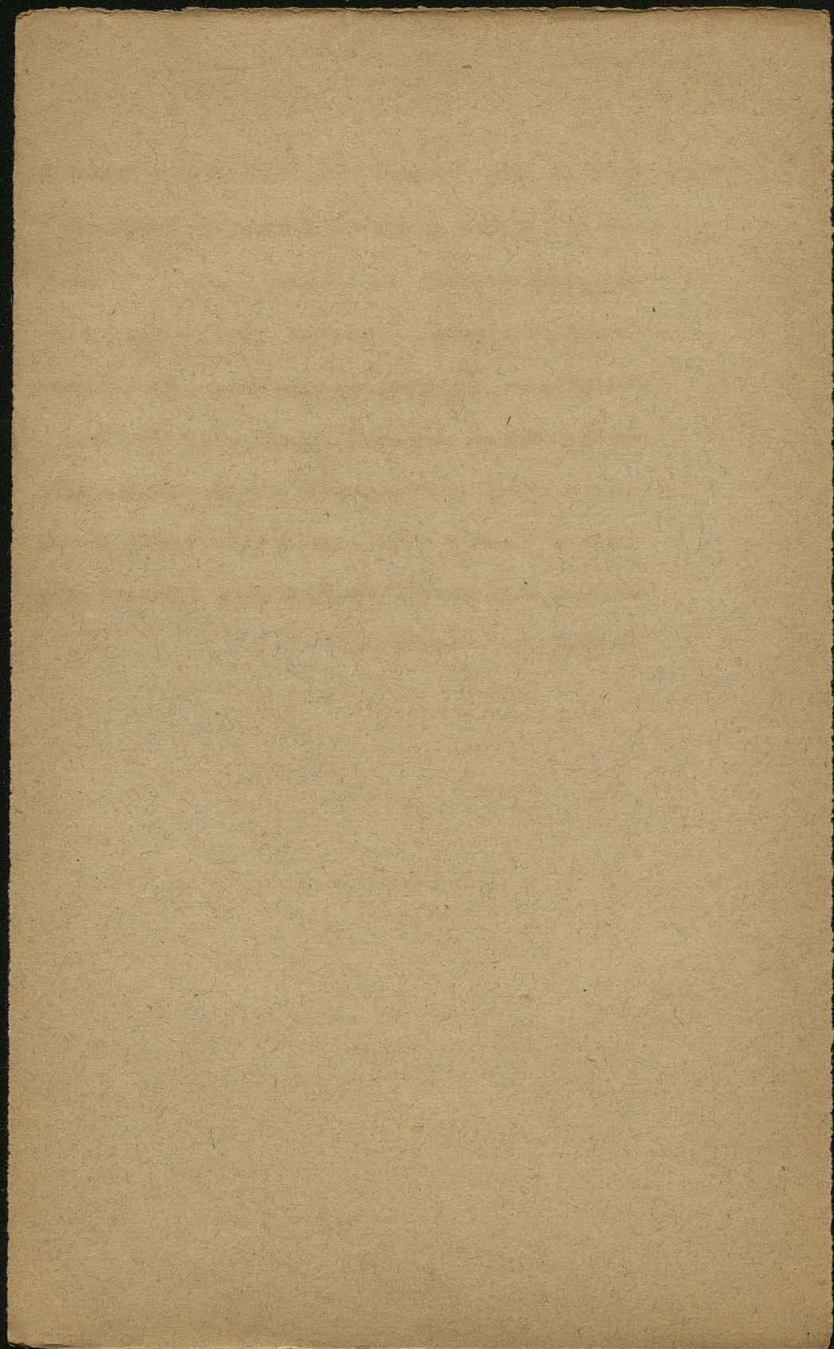
Rozrost - u. m. bez s. um. rozrostłość, rozrosnąć się,
 się, rozprzestrzenienie się, rozwarzenie
 się „ Pierwszy to musiał być niegdys niepi-
 caryna, ale życie do rozrostu niepomien-
 nego buduje ciało, zatarło wlaśnie
 formy pierwotne” J. Krasa. 2. 7 let. wyj. 2. 171.

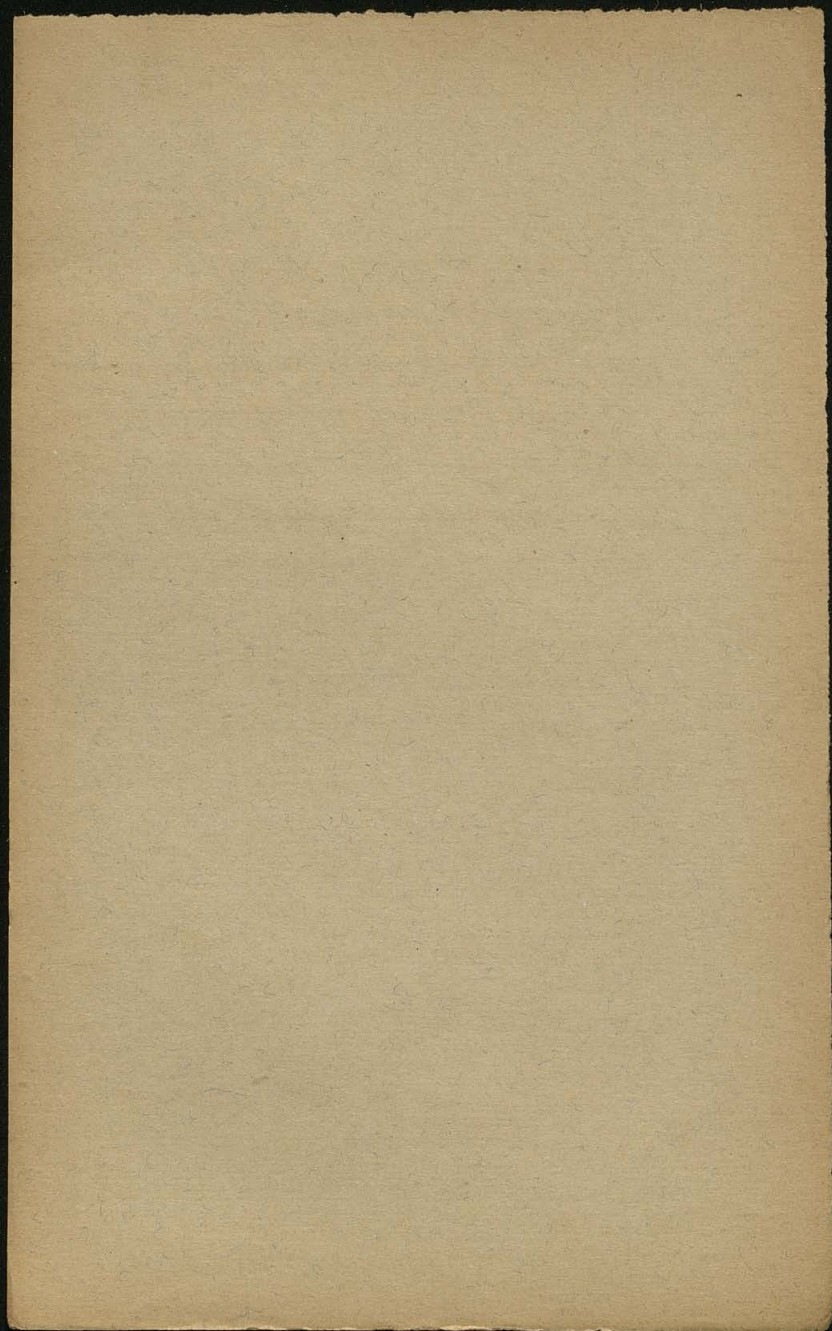
Rozruszać-at-a st. or. dku. kogo, wzbudzić w kim
 niechęć, pobudzić do dicitania, cynizmu,
 wywierić zapał, bezwzględności, rozwes-
 ełnić, poprawić humor. „Naprawdę sta-
 rał się go rozruszać, rozbawić i po-
 kłzepić” J. Kwara. 31. 171. „Muszę go dziś
 rozruszać, och muszę” A. Wilk. 60. 1. 5
 & -się st. zaim. „Starosta się zwolna przy-
 gościł, rozruszał - i krowie karkował,
 przygrywał, doturzał...” W. 60. 7. 204.

Rosadnik - a. m. ki-cio m. więcej w ogrodzie
 lub na polu, gdzie kasicwa się rosadę
 mającą stłoczyć do rosadzenia; w ogóle
 są to różne roślin, drzewek i t. d. z fig. "Pod
 śniegami Sybiru porpowyżta Moskwa
 kolonizacji, niewoli, głodu i uszdy, oio
 nie ludzki rosadnik nieważsicia, kto-
 remu każdy stan, wiek i niedola przez
 seiny lat nieat dostarczai nowych ofiar"
 D. Pol. T. 1. 204.

Prze serdecznie się-it-i w. kaim. dku. z wygnanie-
 niami serdeczności wystąpić „Prze ser-
 decznie się, a serdeczność swoją okazy-
 wał coraz nowemi kolejkami miodeu”
 M. Dat. Tytuł 2. 51. „Oddawna nie słyszała
 takiego głosu litości i dobroci, to też nie
 prze serdecznie, rozgodała o swoim usz-
 ku” Ep. Mto. i stary 2. 137.

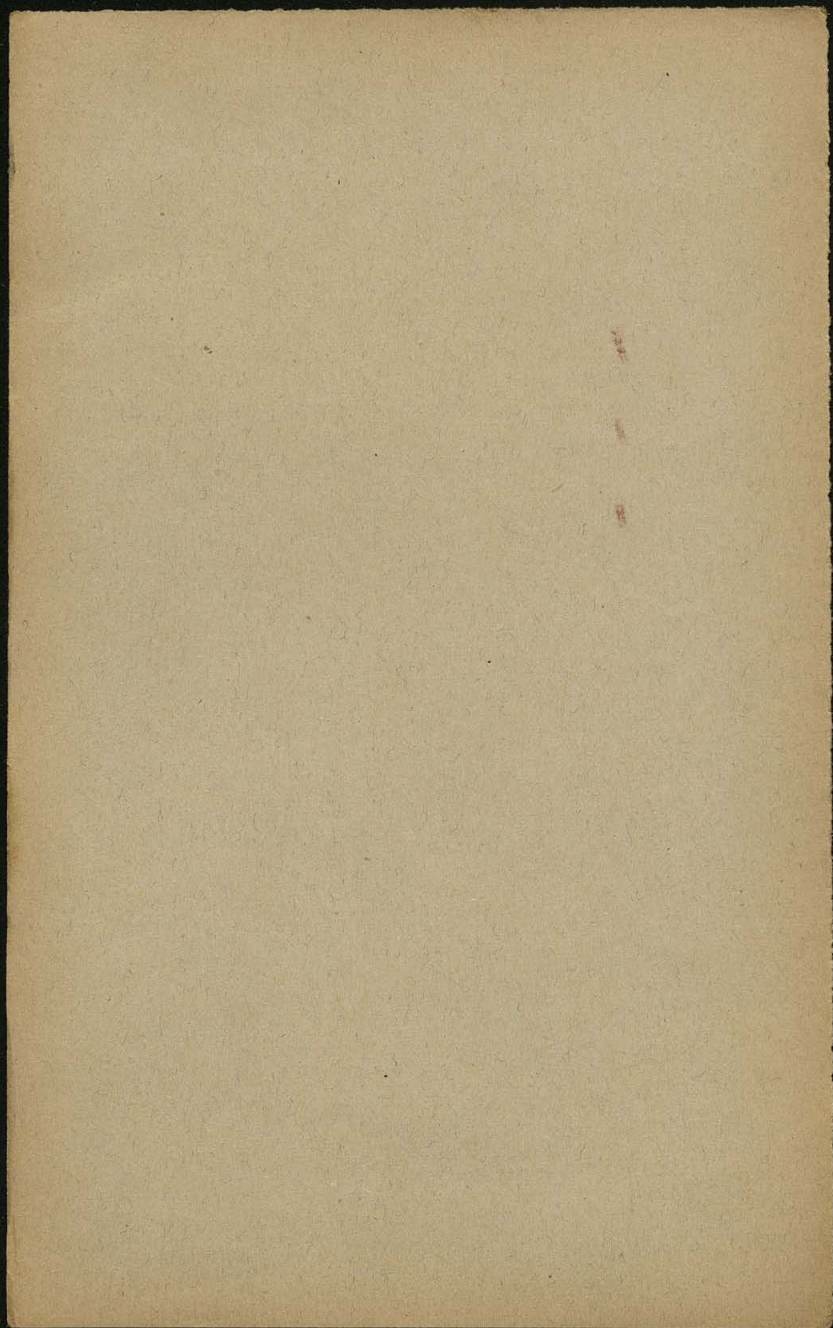
Rozsiąść się zaim. dku. u Ld. rozsięci dku niewyżw.

"Tu mogli się rozsiąść wygodnie i swobodnie mówić" *J. Kosa. wiek 1878. 12*

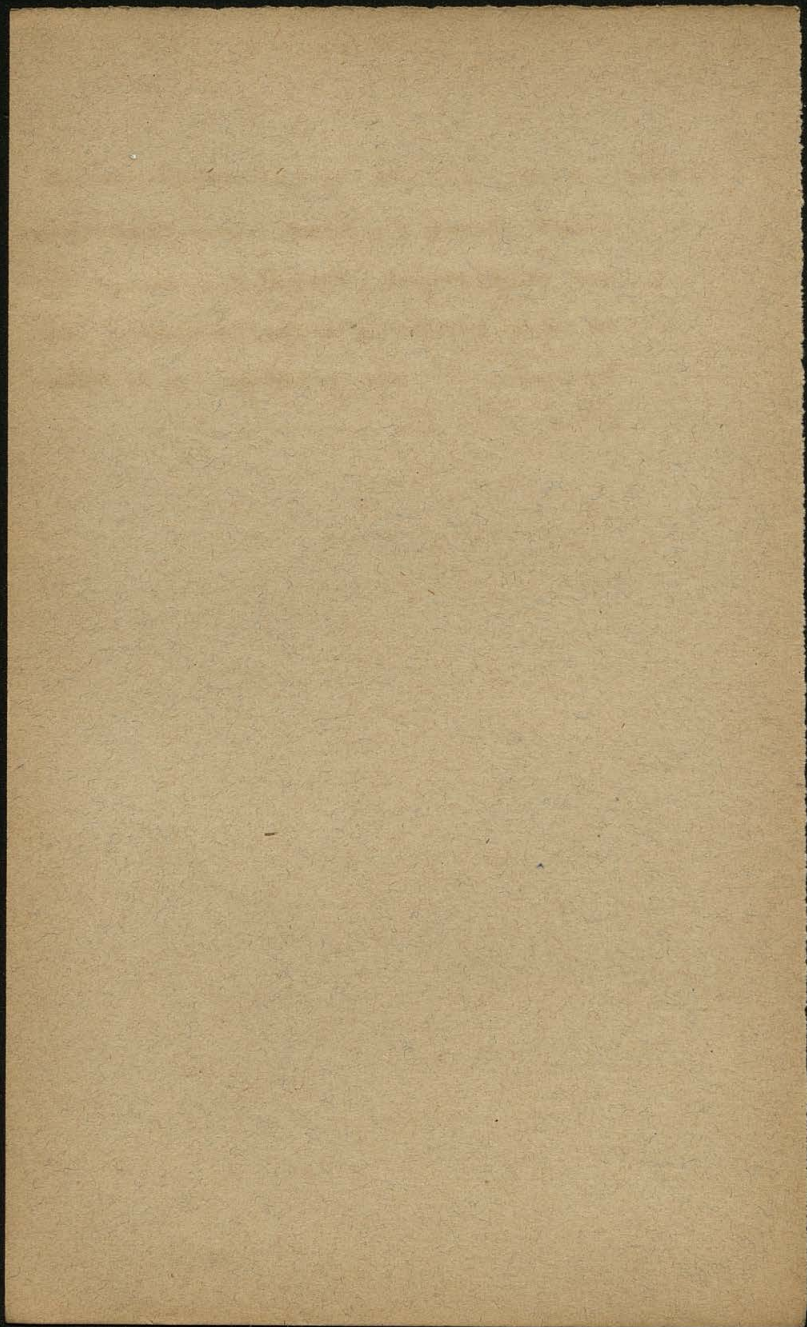
§ fig. o meowach niewyżw. byc' niewyżwonym
 "Synagoga, jak starozżytry kamień nad jeziorem, rozsiadła się nad wielki, czerwony kamień" *Kl. Jem. wiek 1886. 143.* "Tu polna grunna rozsiadła się na między" *A. Wilk. Tygodnik. 1882. 211.* "Rozsiadły się kawczunki nad drożnie, po dwie albo trzy razem" *J. Dziwka. 2. 5*

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

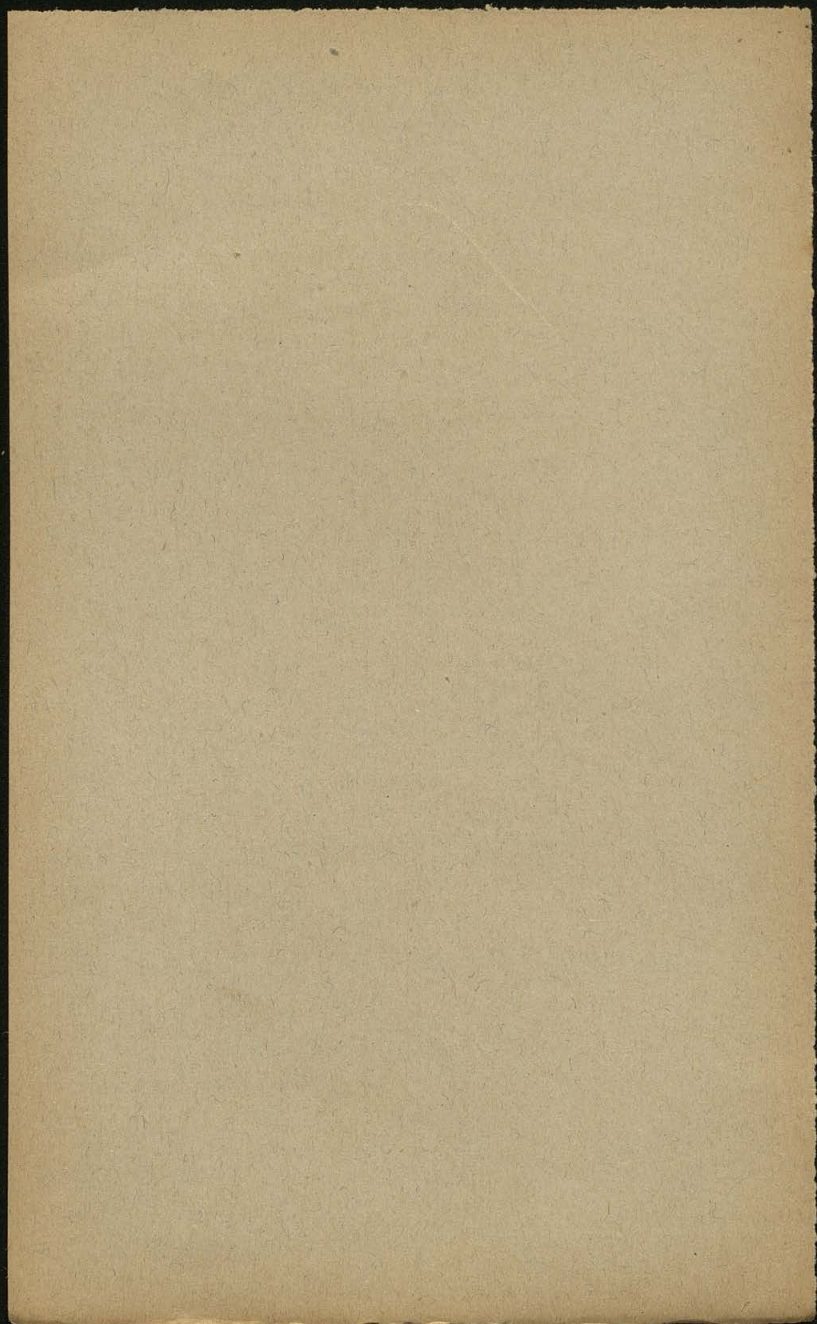
Roźstaje-a n. ja-ow um. roźstaj, roźstajnia,
 roźdrokie, niej'se gnie się drugi roźku-
 dny „ Na roźstaju przy kanonice sta-
 nglem wytchnąci ” J. Krasa 31. 137 „ Tra
 roźstajach niow Boie megi, xdaja się
 xdała ramiony sweni xsytał otuche.”
 S. Pura. Kagn. wiej. 37.

Rozstrój u. m. bez l. m. dysharmoniją, niekgo-
dwoje tonów & w kwart. moral. rozprze-
nie nieporządek, Parafletem swaga to,
co było rdzinnem w społeczeństwie lub
żywiotem nietań, rozstrój "d. hr. Dębic-
Akad. wileń. 32.

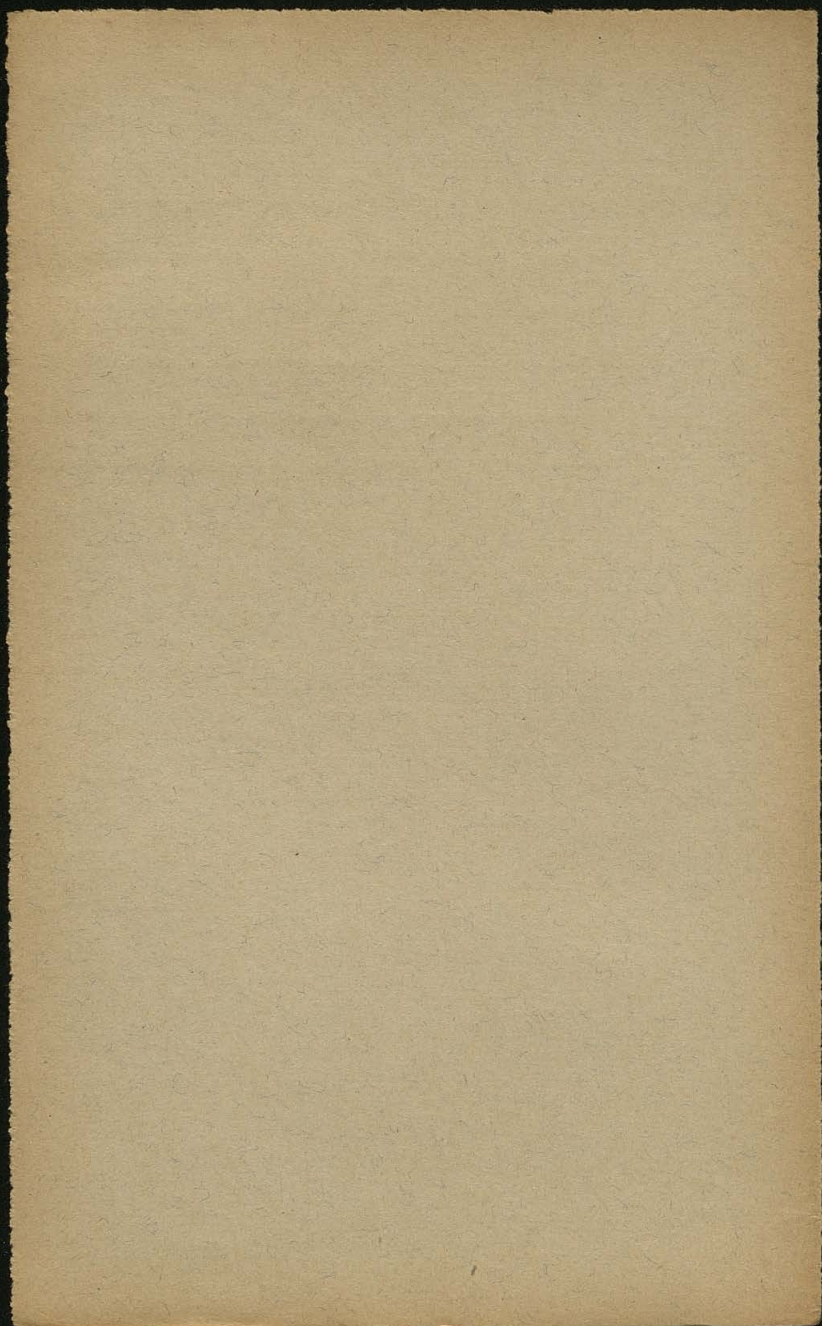

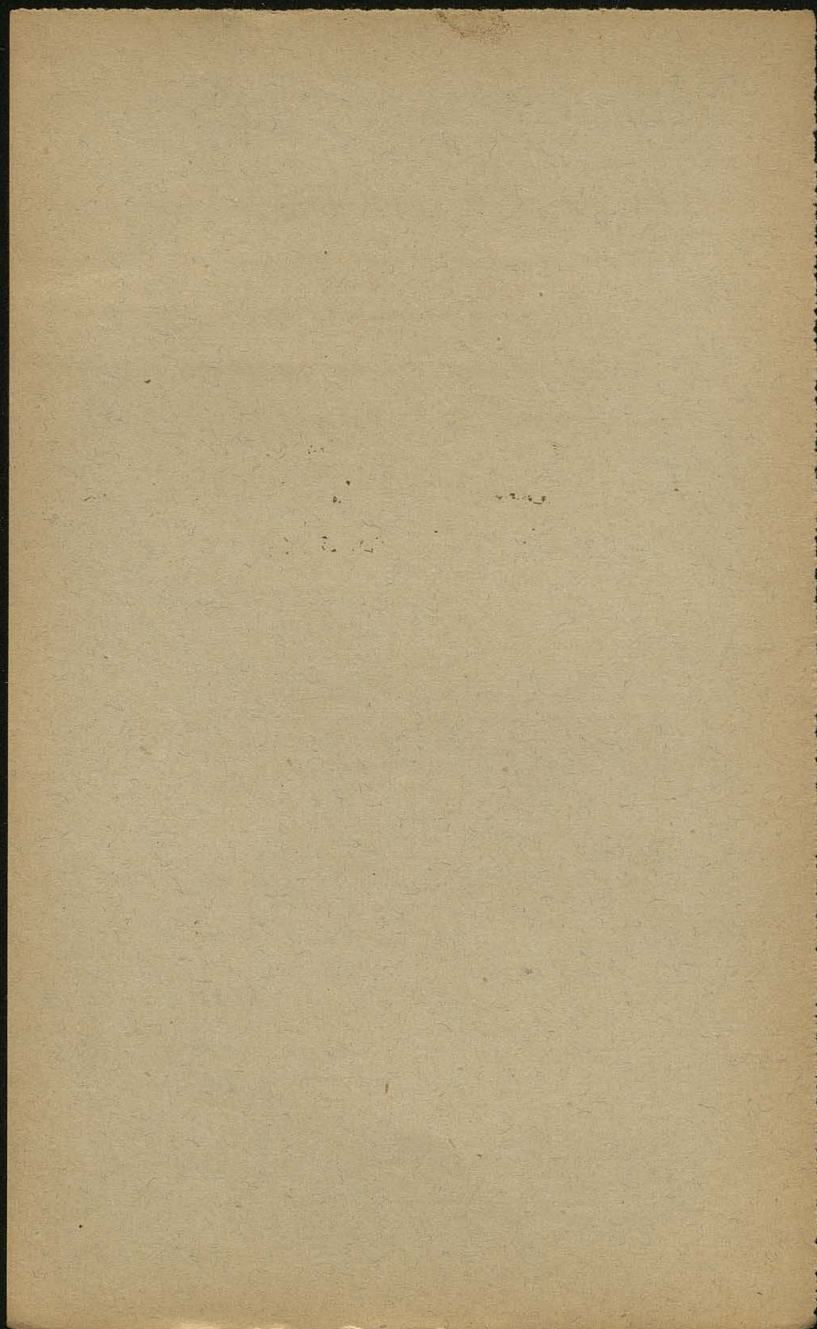
Rozstrzychać się - at - ci st. kaim. udhm. rozdzielai
 się, rozłamać się, rozprawać się, „Rozstrzy-
 cha się tłum na dwie kupy rozdzielony,
 i kinący głowami w dwie przeciwne stro-
 ny, tańci: „nieprawośćamy,“ ci konywa:
 „prosiemy.“” *Ad. Mich. 3. 179.*

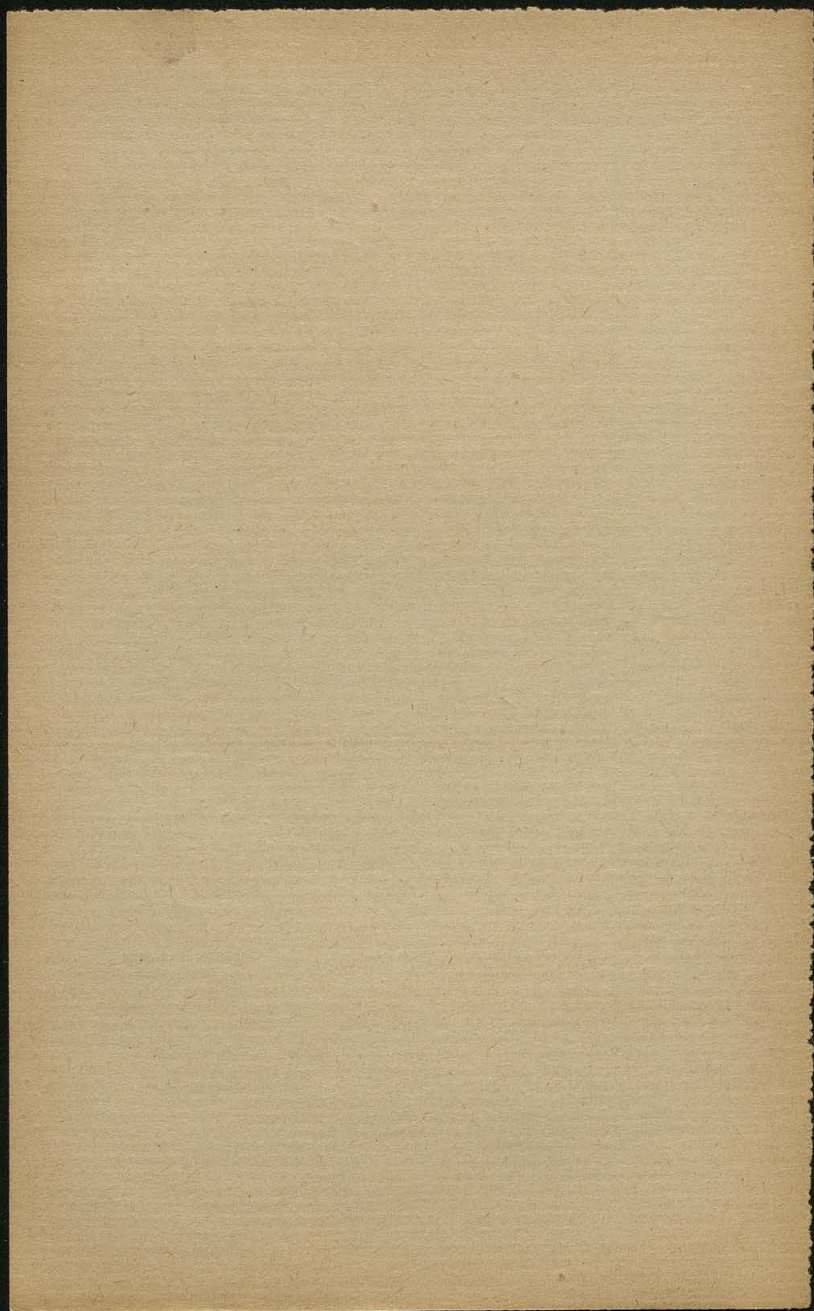
Żart w Org.

Rozstrzeń - i. i. nie - ni mu. poet. kam. p^orozstrzeń
 „Doby, lata, stolecia, w niesmierzonej
 rozstrzeni, jak liści od kwiecica.” Ż. B.
 Łales. 2. 4. „Ziemio... Dymki swoje p^oij-
 zaniem burka na burkę, mogiłami ka-
 chmurką jarni tu w rozstrzeni twoj!”
 ib. 4. 4.

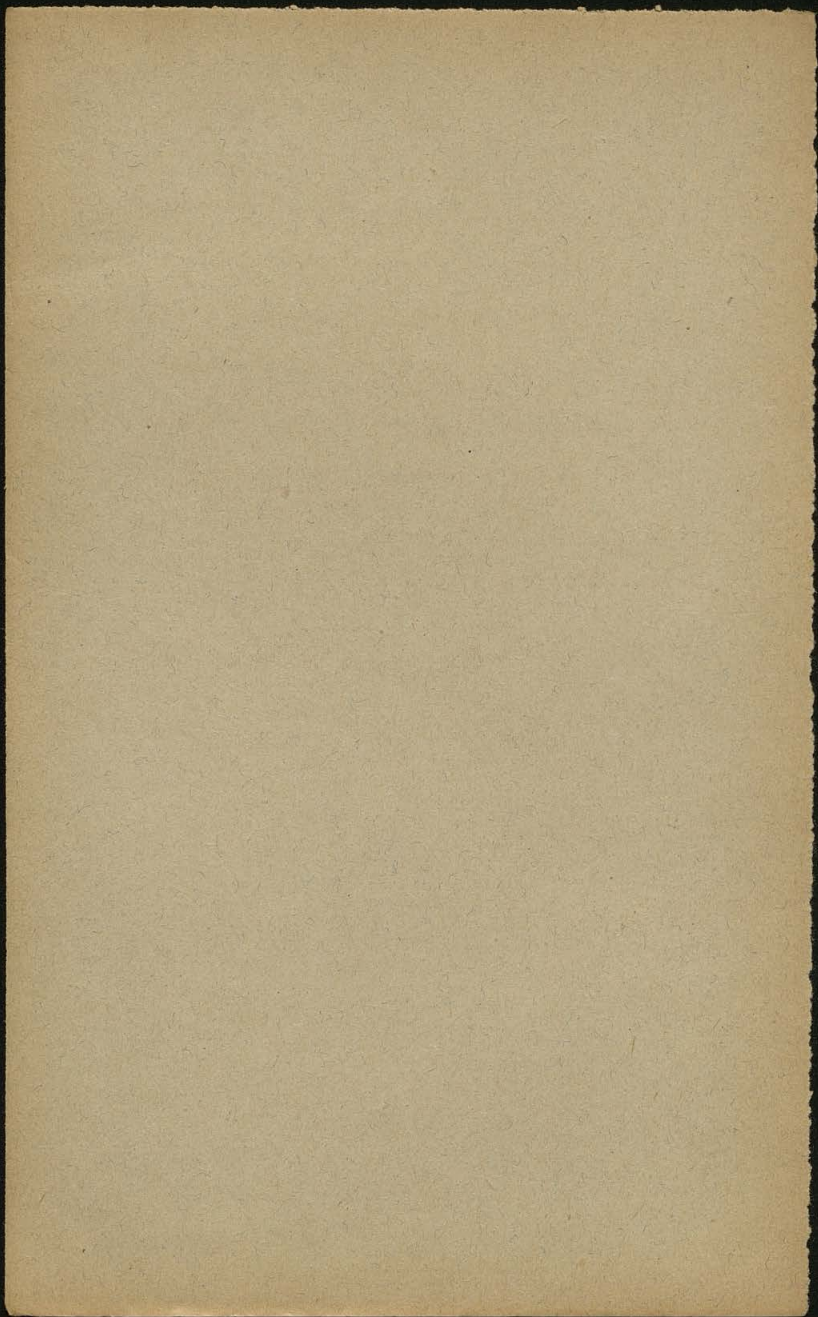

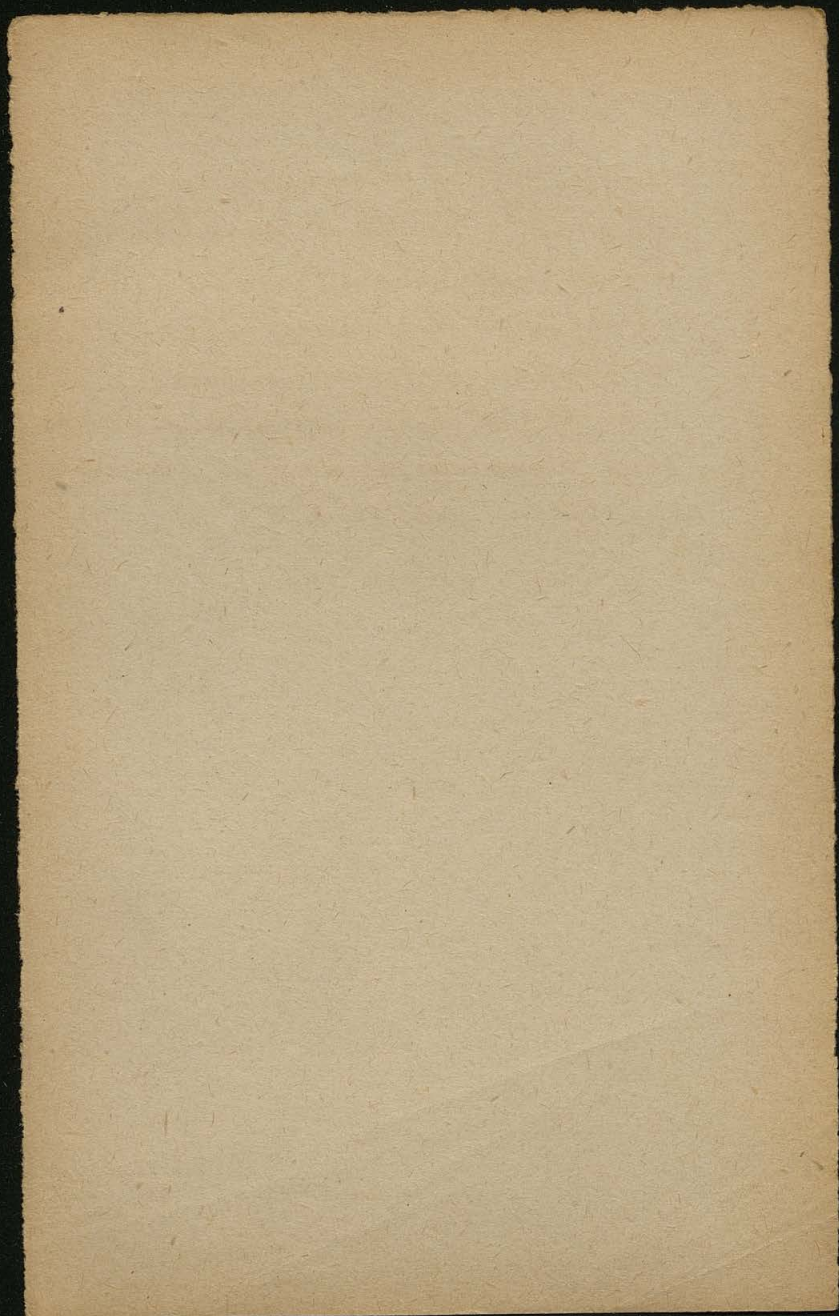
Rorsielac' - at. a st. oz. udku. Roxestac' - at. roz-
siele dku. z ro Galicji nam. ^{rozstai} roxestac', roz-
siele, mówią: „ rorsielic', rorsielit',
rorsieli ”. Między innymi rorsielit'
zielnicy. Wobec tego po całej ziemi (w Am-
ryce) ” Rozm. do G. lwow. 1859. 116 et. posie-
lic', wysielit', usielic', siele.

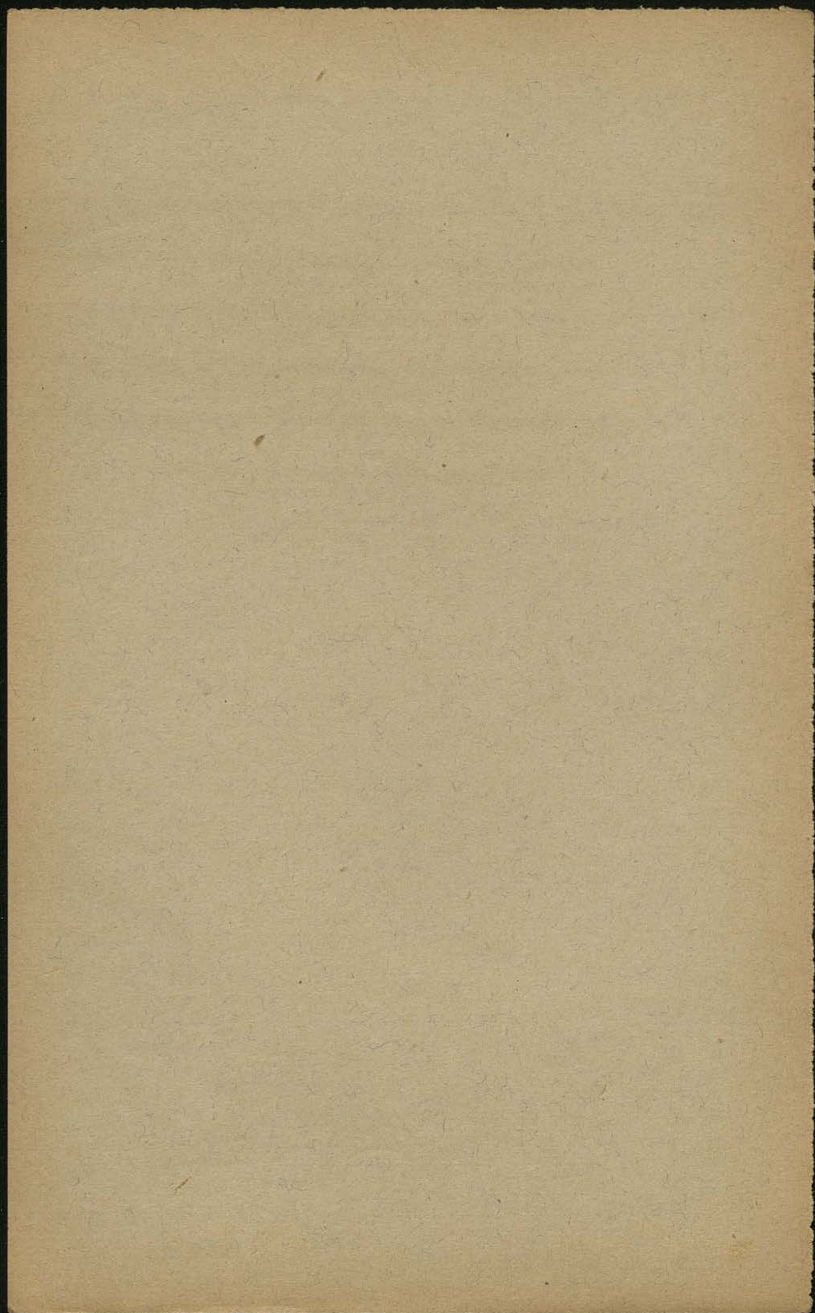
Rozsvit - u. m. ty-ovo um. svit, svitanie, rozsvi-
 tniecie. " Tot nad glavu prysusty, uverka
 chmuur blysku rozsviteru " S. Gorka. 1. 183.
 " Styrnat poranek, leca u rovny rozsvi-
 tu prouienie me nad na, rozjasnit sie
 glavu " M. Pavlik. Sam. Pism. 21.

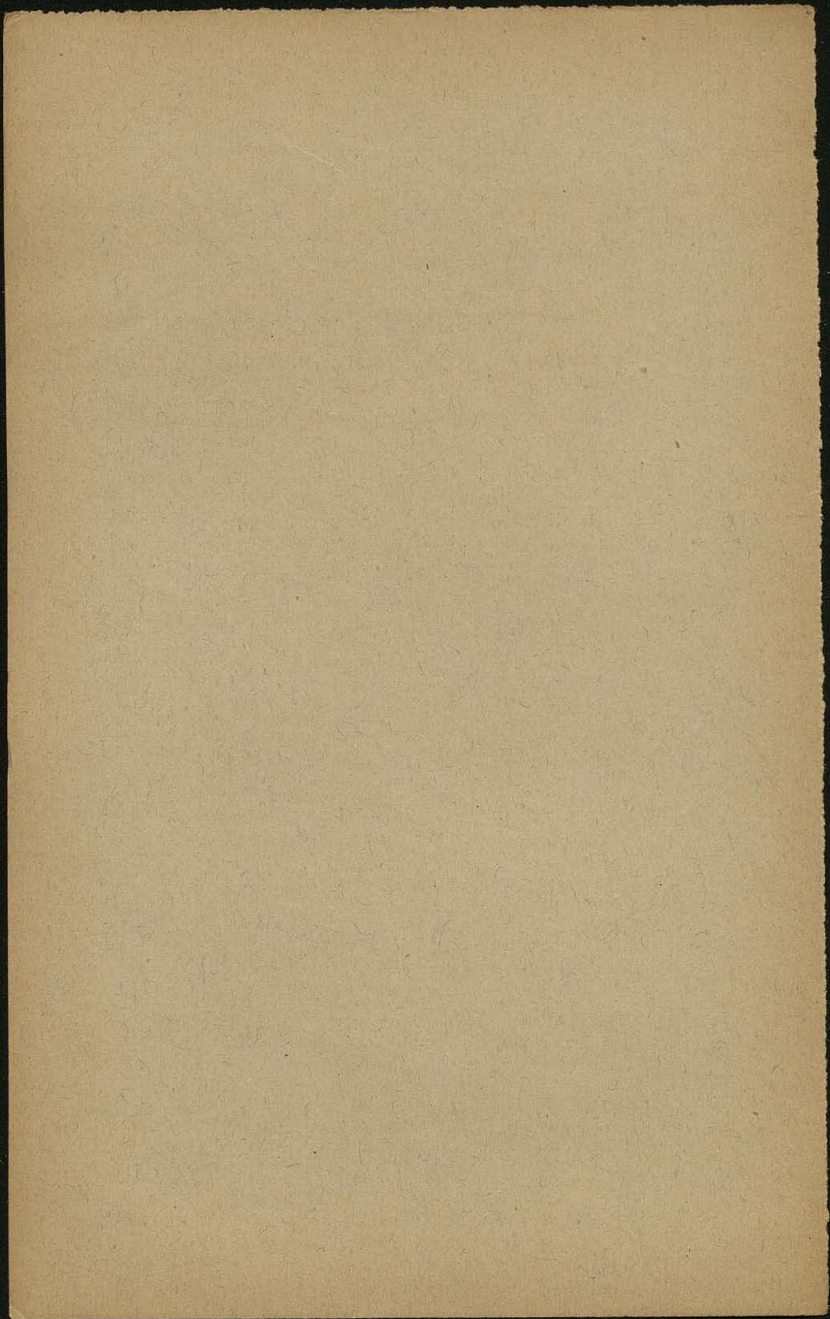
Roztańcyć się - ył-y. st. xim. dku. roztańcować
 się, wpaść w szad tańca, przywykły i na-
 brawny. upodobania w tańcu oddawca' mu
 się z ochotą „ Roztańczyły nam się pańien-
 ki. Włoskowy bal pańienki uderzył się wie-
 dzie ” Wieś 89. 26. 4. „ Roztańcowa do upa-
 dłego Wawracwa, kępiący się i koncerta-
 ni talwie ” Wieś 86. 31. 3.

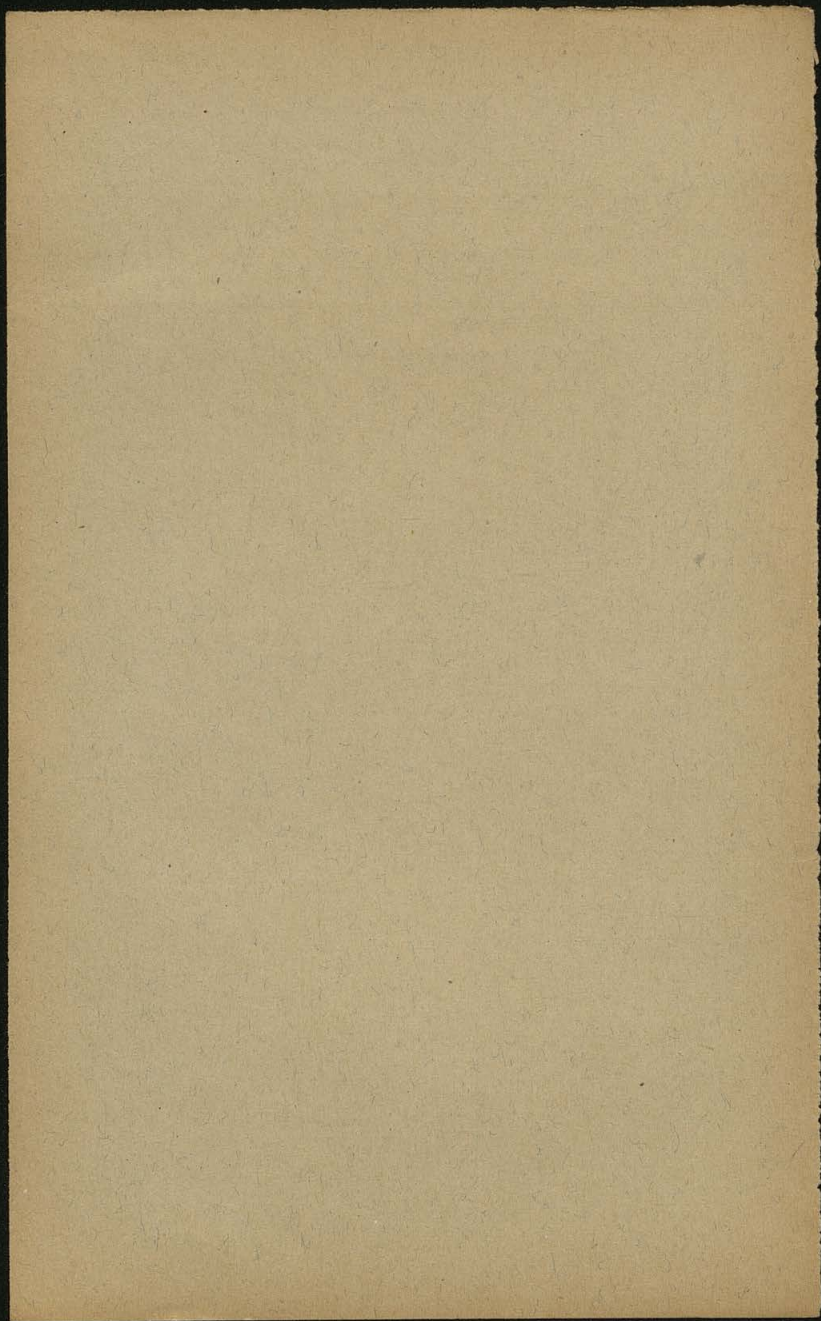
Ростлоуцѣ - ут-у ст.в. дкм. љ розр чац ; пров.
 „ростлоуцѣ вѣпра“ = подпаш, не се
 увырлїем утворѣ т.ј. не на стовис
 лек на мѣро, кїлбары і т.п. або лек
 послѣднїея камїа розречеї нїм
 не кавамє твурѣ на добре.

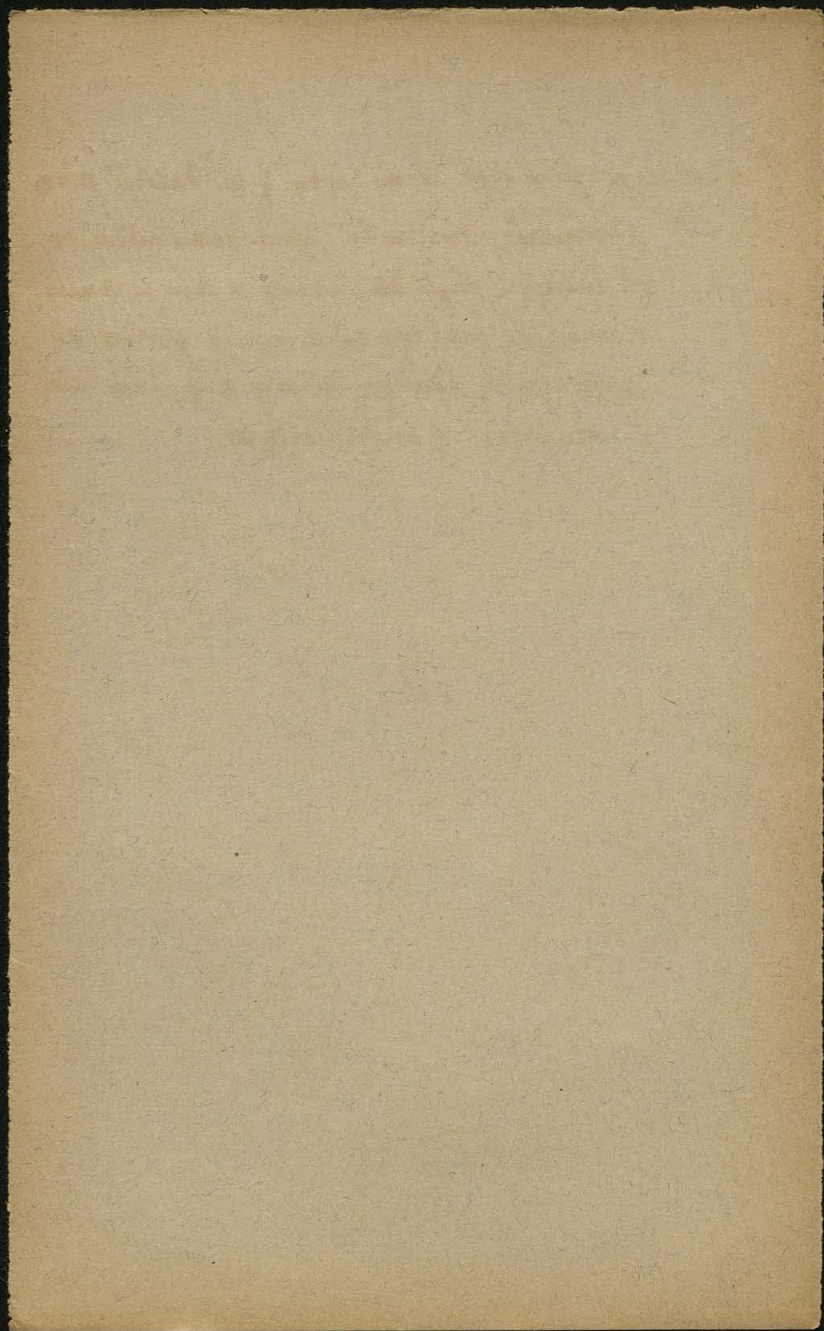
Przeglądający - ył-y st. ca. d. kn. wytlomawij
co doładnie i wrzechstomnie & - sig
st. zain. „Maj z kawne tyte czasu ile
potrzeba, żeby się wicniak wygadat
im i roztłomawij” J. J. Kraw. 71. 87.

Roxtrapiotai sis at-piocae st. xaim. dku. xbyxw.
nemu trapiotaiiu sis oddac, „Ni pochte-
bit jej nigdy, owszem cześć uaganiť jwane,
gdy sis roxtrapiotata” J. Kran. Jz. 75.

Rokumici-iem iejs st. nij. rdnm. z w Galicji pircs
 „rokumie, rokumiz” kam. rokumiem, ro-
 kumiejz „Dypl dla jencio z tem poraculo-
 waniem, jakiego niekavescie glosno sie
 domaga a ktorego Niemcy kupetnie nie
 rokumiz.” A. Nr. Lv. Dk. 11. 39.

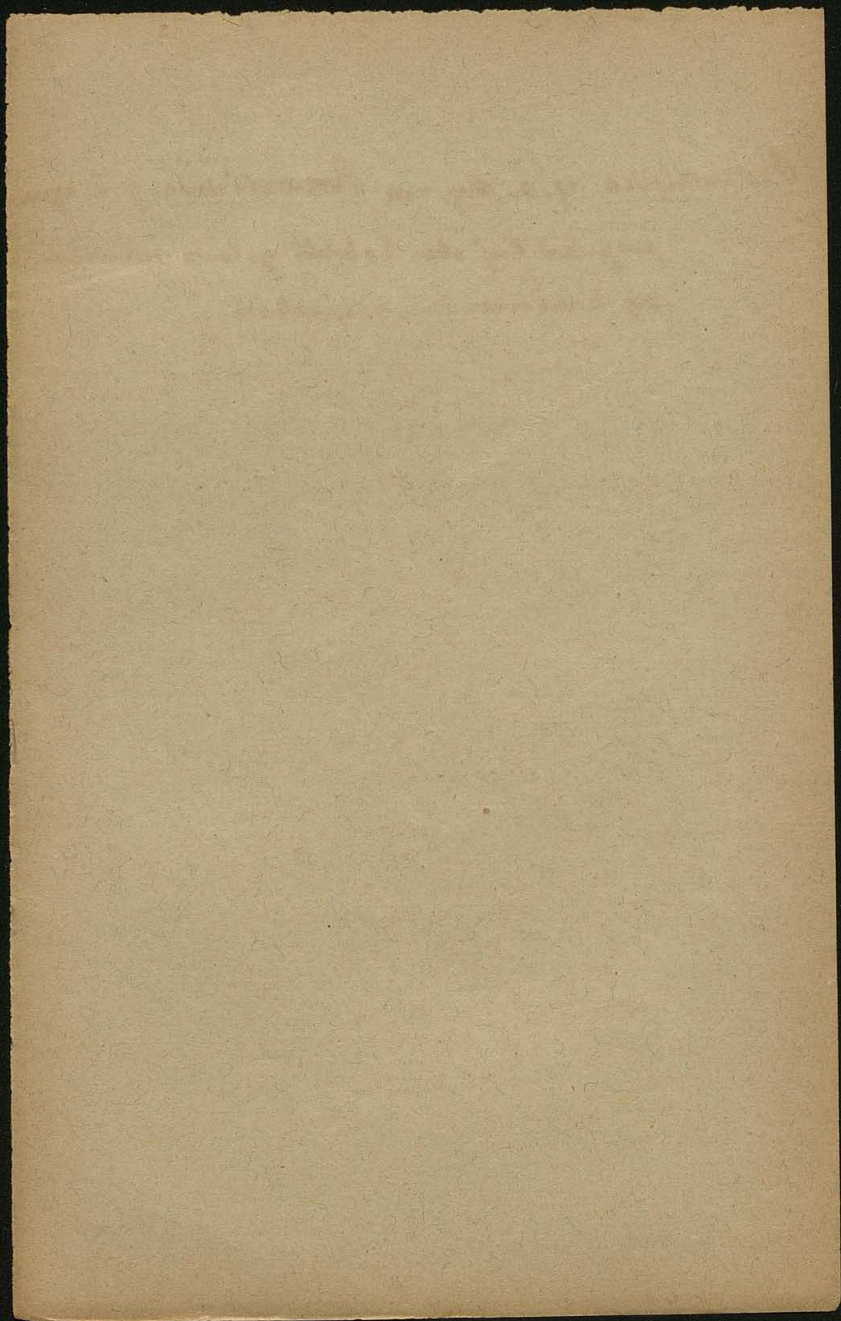

Rozumie' em e τ. κ. ω. λ. ζ. w Galiji powr. praw.
 „rozumie” kam. rozumieru „Nie rozumie”
 c̄s Leonie” Ep. Mto. i Sta. 2. 43 „Nie rozumie,
 co mówisz” ib. 44.

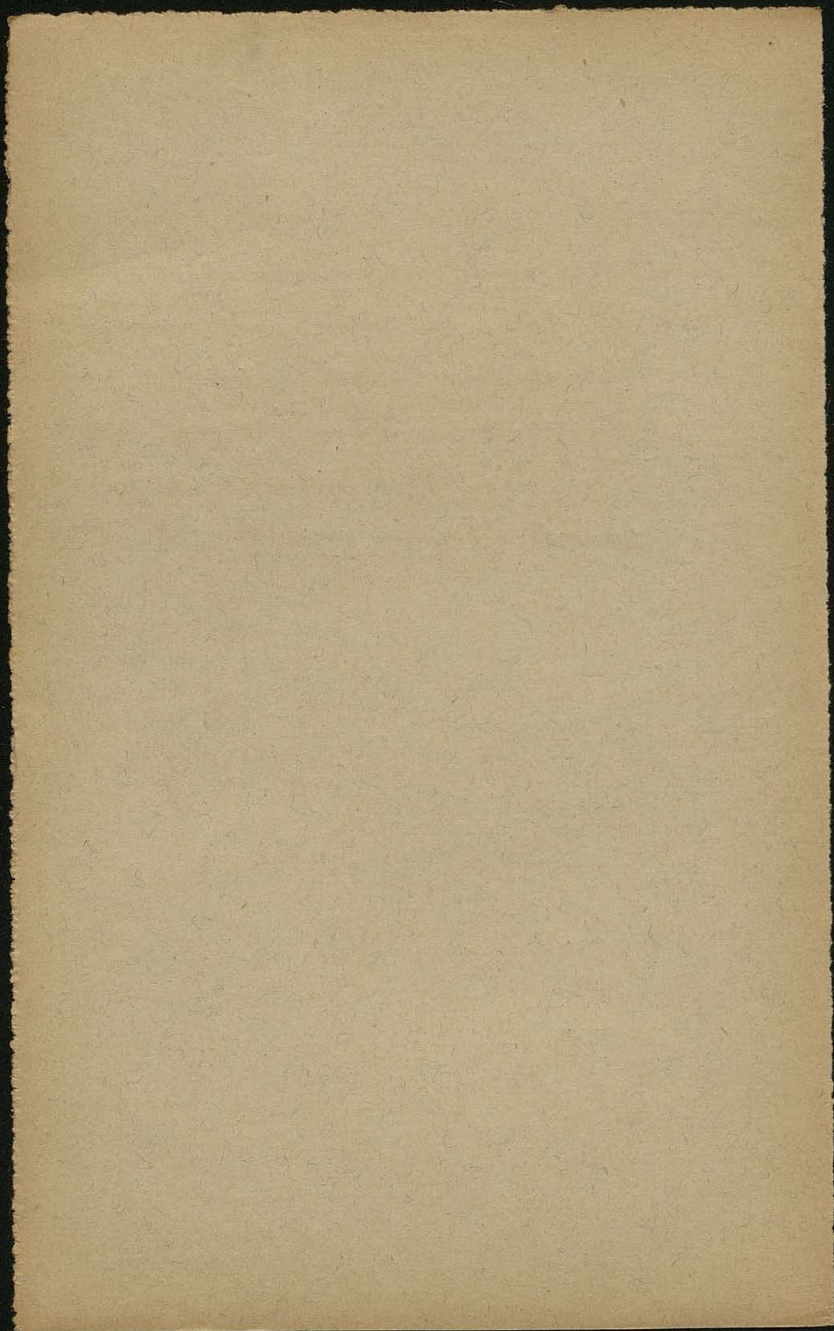
~~De Tommasi, Luigi, in de signora de Strupis & Son.~~
~~in Milano, 1877. 191~~

Rozwalicka - y. i. chy. un. Rozwalichna - y. i. chy. un.

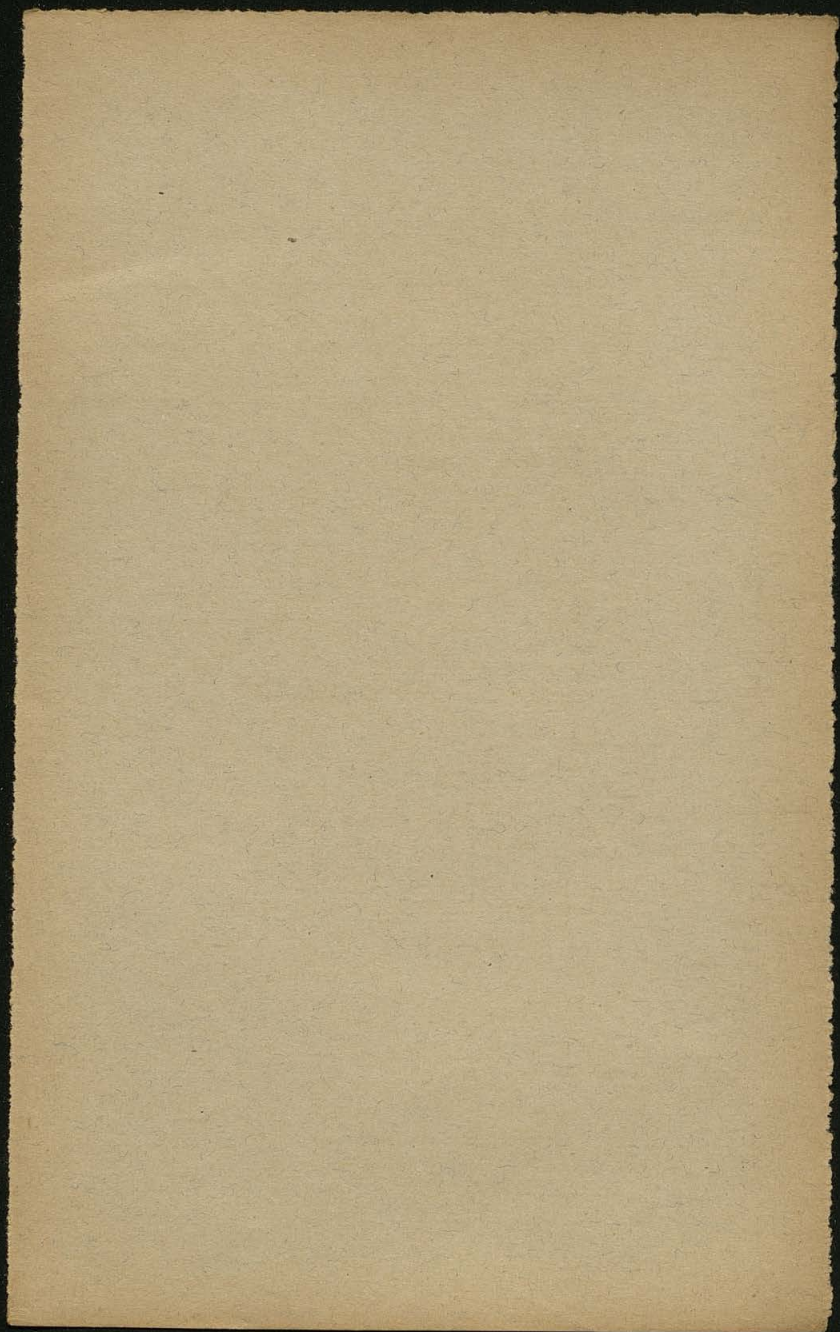
posp. lud. kraj. obsc. hobicta gotawa rozwalii
 sig kazdemu, dai', rozprustica.

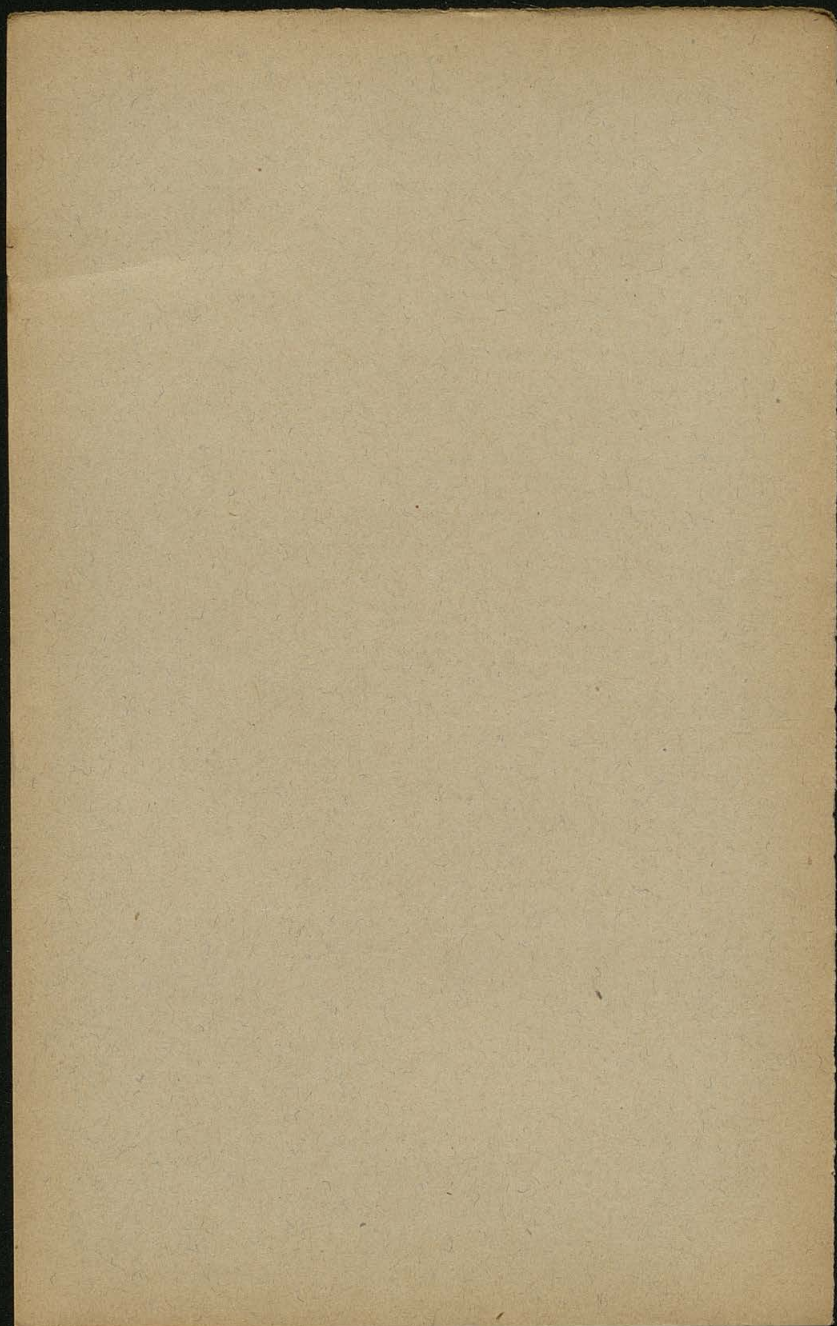
Rozkwatęsai się - at - a st. raim. dkm. oddać się
 w atęsanii, nabraci uatęgu wateśania
 się z fig. „On kwatęł sam duncyjęł, a w
 burwatęgu gwał cięgle, puzurapę dym to
 kwęęto, to kwiw w pot-ohragę. Rozkwatę-
 sama jęgo w tych dymach się bęęka sa-
 mwtwa i pomwa nujęł..” Ad. Mick. 1. 255.

Pro wiadyci si at duje st. zaim. ndkn. Pro-
wiadai is dn. dowiadyci is tro-
skliwie, zarozo wiesi „Gawiedo po-
zostota wowiadyci is o wypracwie”
 J. W. w. Lubowic 1. 119.

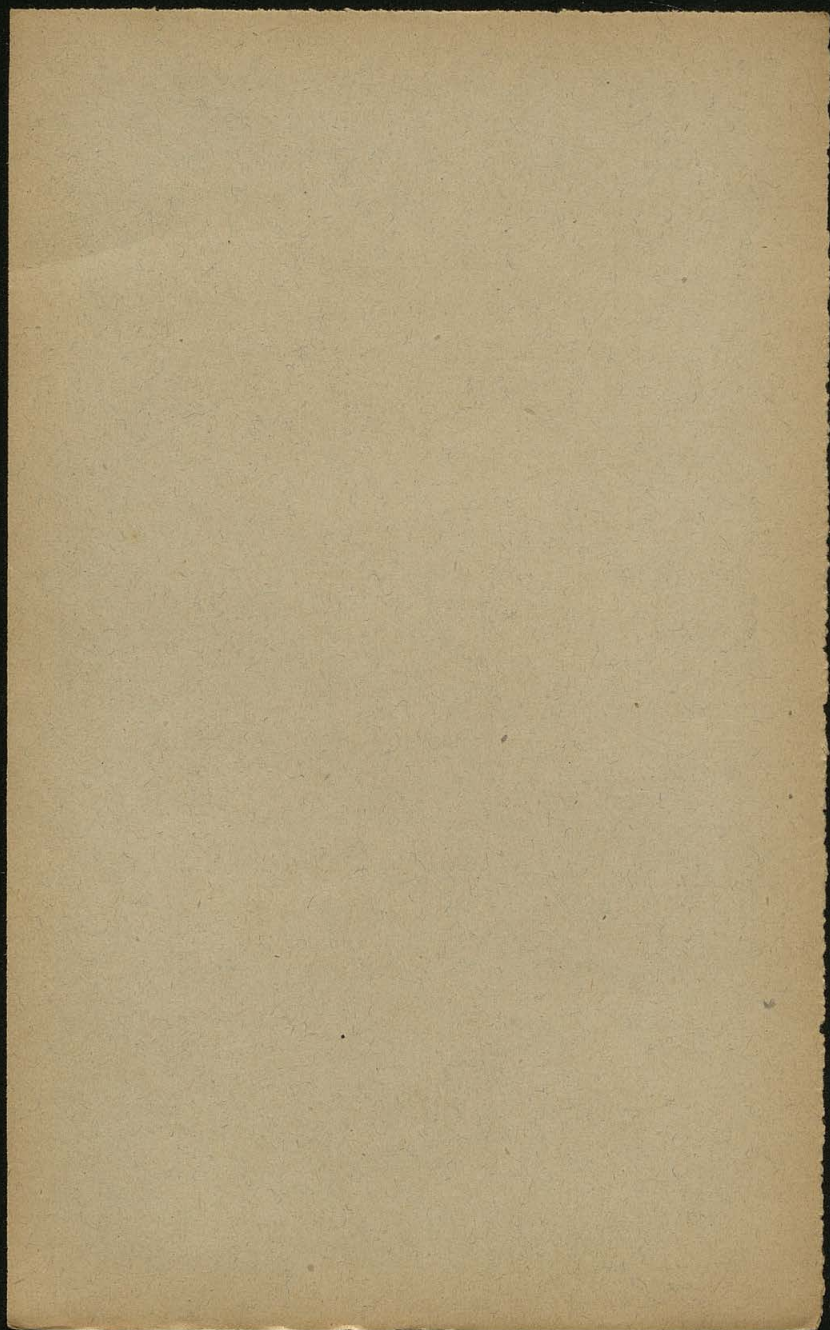
Розмова - ч. 2. у м. з пров. „Тропіт мвірна
 лесного по розмовах карадтєх - по без-
 двоїах лесных“ *Жл. Тврца. 9. лрвв. 1887. 43.*
 и клучтєв. Розмов - и. м. ? „Ктобы кай-
 рят в глєб борів і јарів карадтєх,
 поуд розмовані Черемовану.. зоба-
 чытєы постані јалієс.“ *іб. 44.*

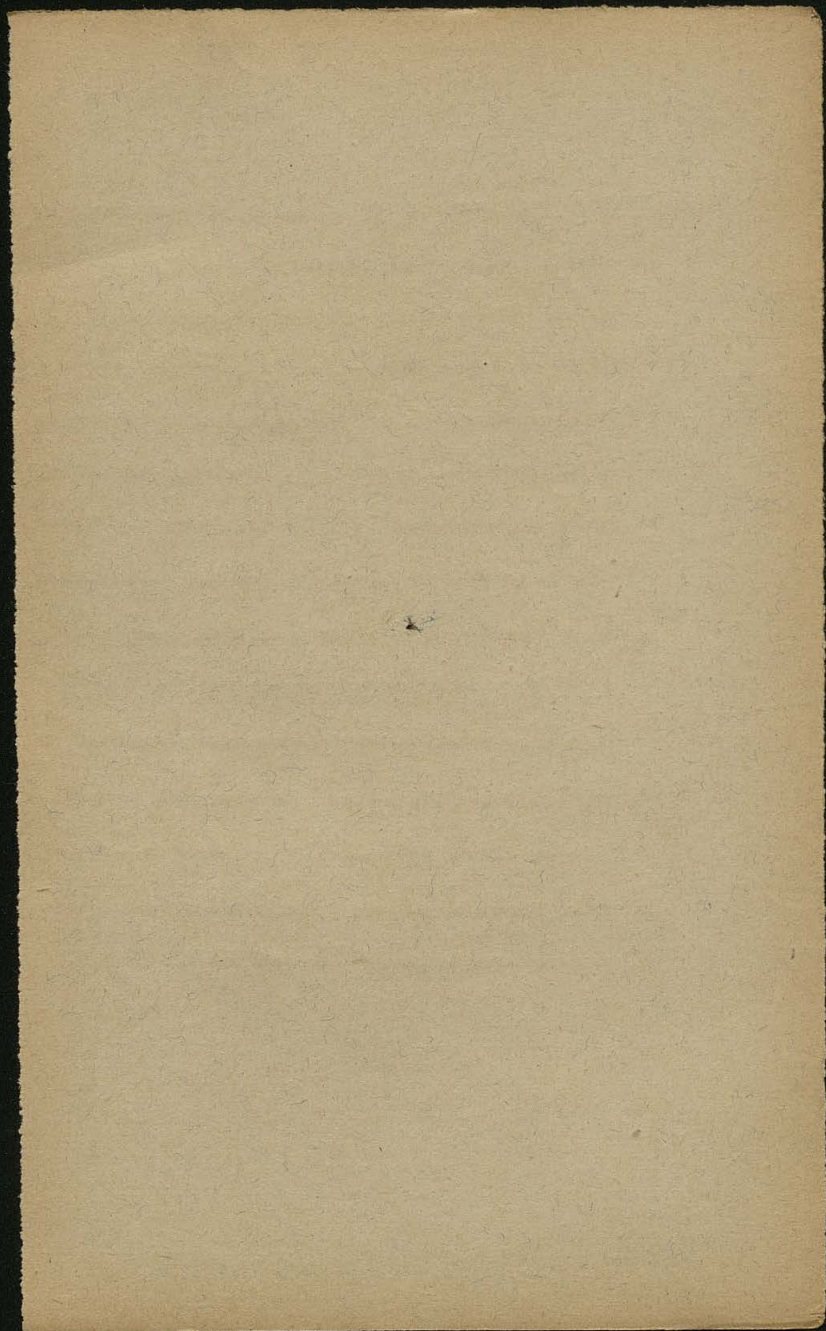
Rozwój - u. u. bez t. um. rozwijanie się, równo-
 zieżcie, wzrost, postęp w doskonaleniu się
 „Standard prawdziwego postępu, nie burza i
 zniszczenie, lecz odrodzenie i rozwój kwiatost-
 wai' powinieli" *Zel. Ochr. Nibe* 7. 5. „Forma-
 lium jest klęską urzędniczą i on to parali-
 żuje rozwój ogólnemu państwa" *Wiśł* 1885.
 246. 1. „Wyrosta już do klanisistego piśmien-
 niowego rozwoju matoruska mowa." *ib.* 1887.
 234. 2.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

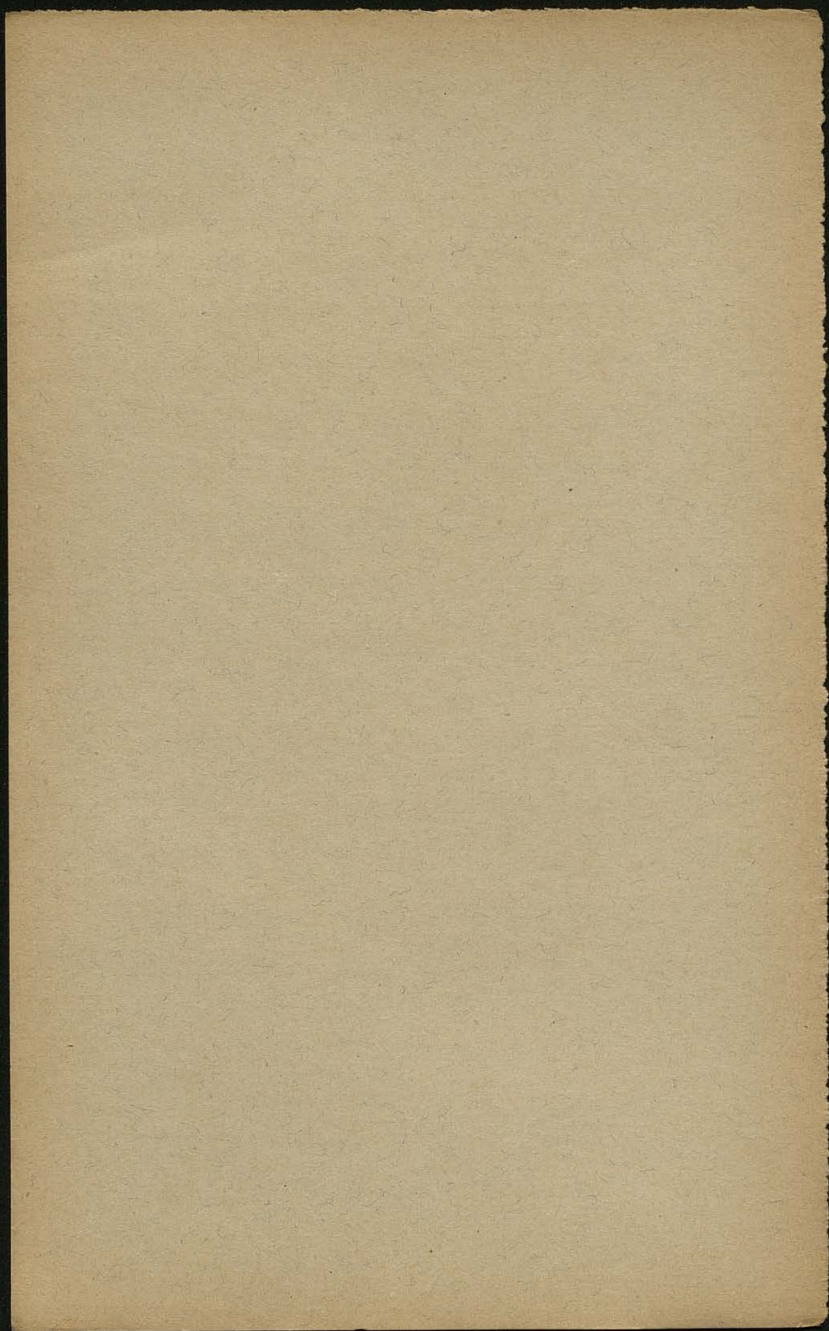
Rozwloknięć - it - i st. w. dku. poet. rozstrzępię powy-
 dzieńca, Nagocię wyszczekotała się usmie-
 chem przez rozwloknięcie strępy ostatniej
 sukienki" J. Kosiels. Echo 1879. 6.

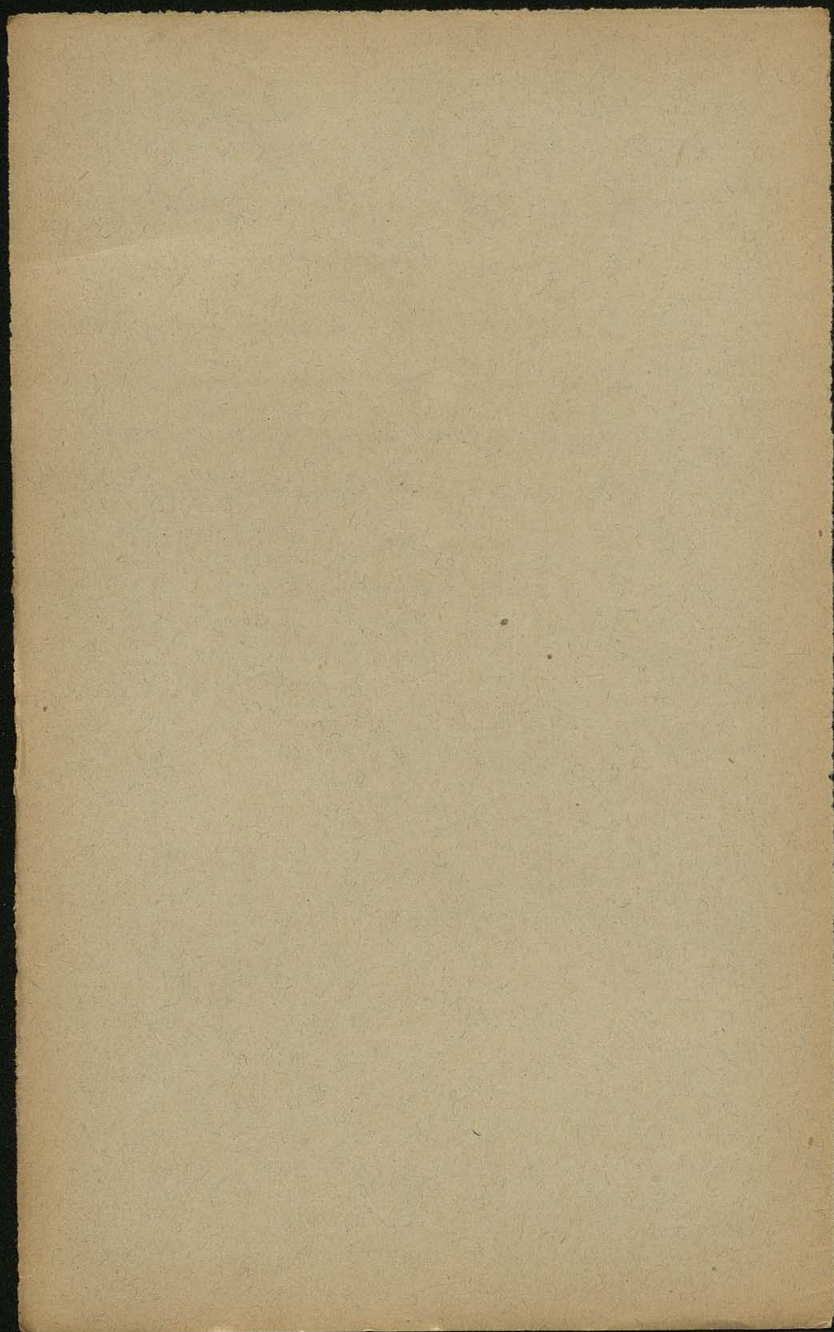
Rozwielmożnić się - it - i st. ~~każda~~ ex. dkn. rozwiel-
 możyć, daw, potężnym wyprze „Państwo
 cudem wyroste i rozwielmożnione” J.
 Kvara. Dv. Kvarlw. 3. 137 3 - się st. każda.
 rozwielmożni się, potężnym, silnym się
 stać, rozpanowuje się, kapnować (o
 rzeczach uciążliwych) „Do to przez Siemaw-
 skich w sadto porosto... rozwielmożnia-
 to, i buta Kvarma” J. Seta war. 2. 233
 (1) Rozwielmożnić st. uij. dkn. / „Z całego
 kraju dochodzą wiadomości smutne o
 rozwielmożnieniu się choroby śródzi-
 micki” wiek 1882. 254. 3 „Dłonica, orpa,
 kur, sakarsatyna, rozwielmożniły się
 u nas na dobre” G. nar. 1882. 269. 2.

Rozwiosui się - i - i w. raju. dkn. poet. wiosenny
 bardzo przybrać „ Sioto niebawem już
 się rozwiosui, miłe pod strzechy gospodarie!
 jutroci słowiki, piewcy miłotni wytną
 wam hejnad po rosie. ” J. D. Kalin. 4.13.

Rozwściec się - chł - eckie st. zaim. dln. wsiętko-
 ścis, storię niepokamowcuę się przejęć
Rozwścieczony - a - e, inwst. lęz stawa
 „Niemychto też gromady owe rozwście-
 czone przeciw chrześcianom wzięły się
 napręć na gród pilno strzeżony” J. Kwara.
 Pfr. Kwarta. 3. 216.

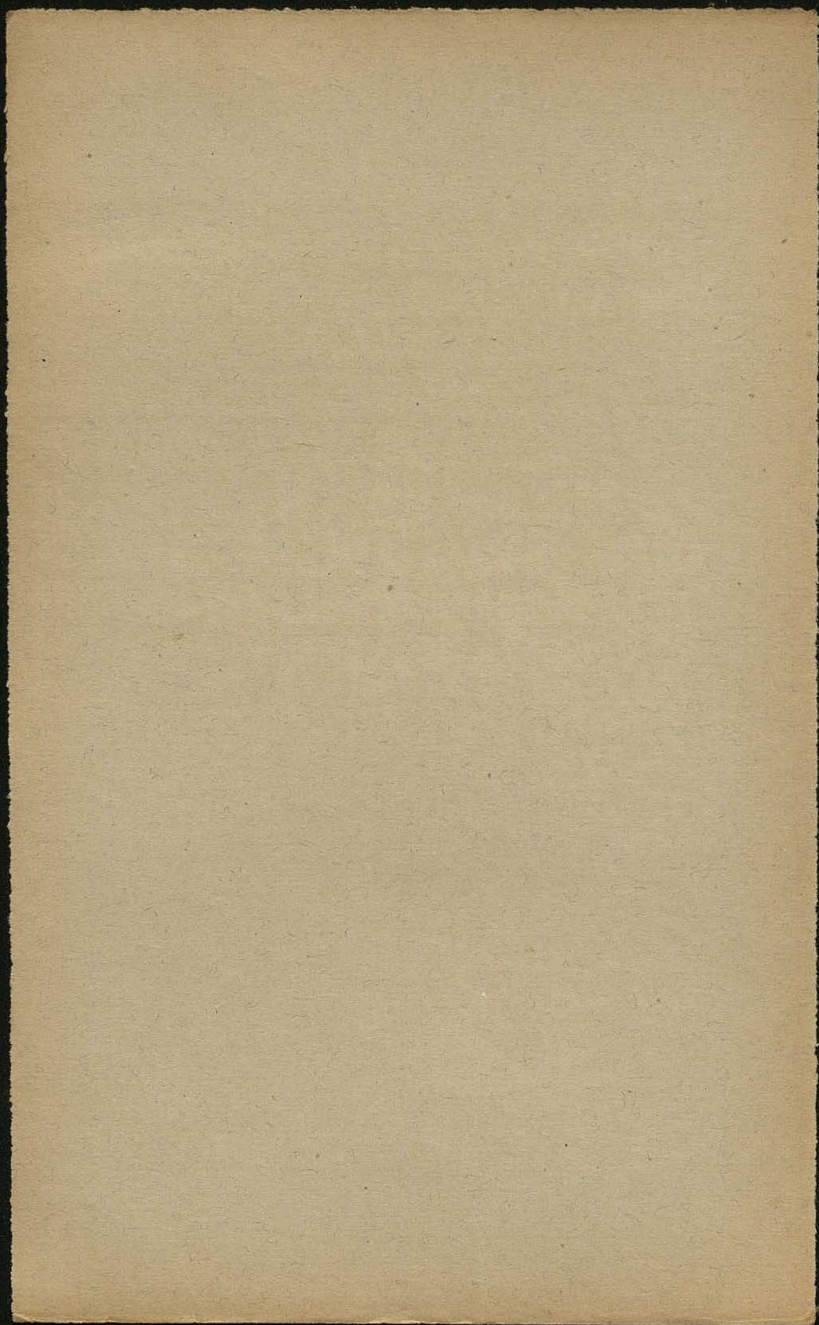

Rozruchwalać - at-a i s. or. ndkn. Rozruchwalać

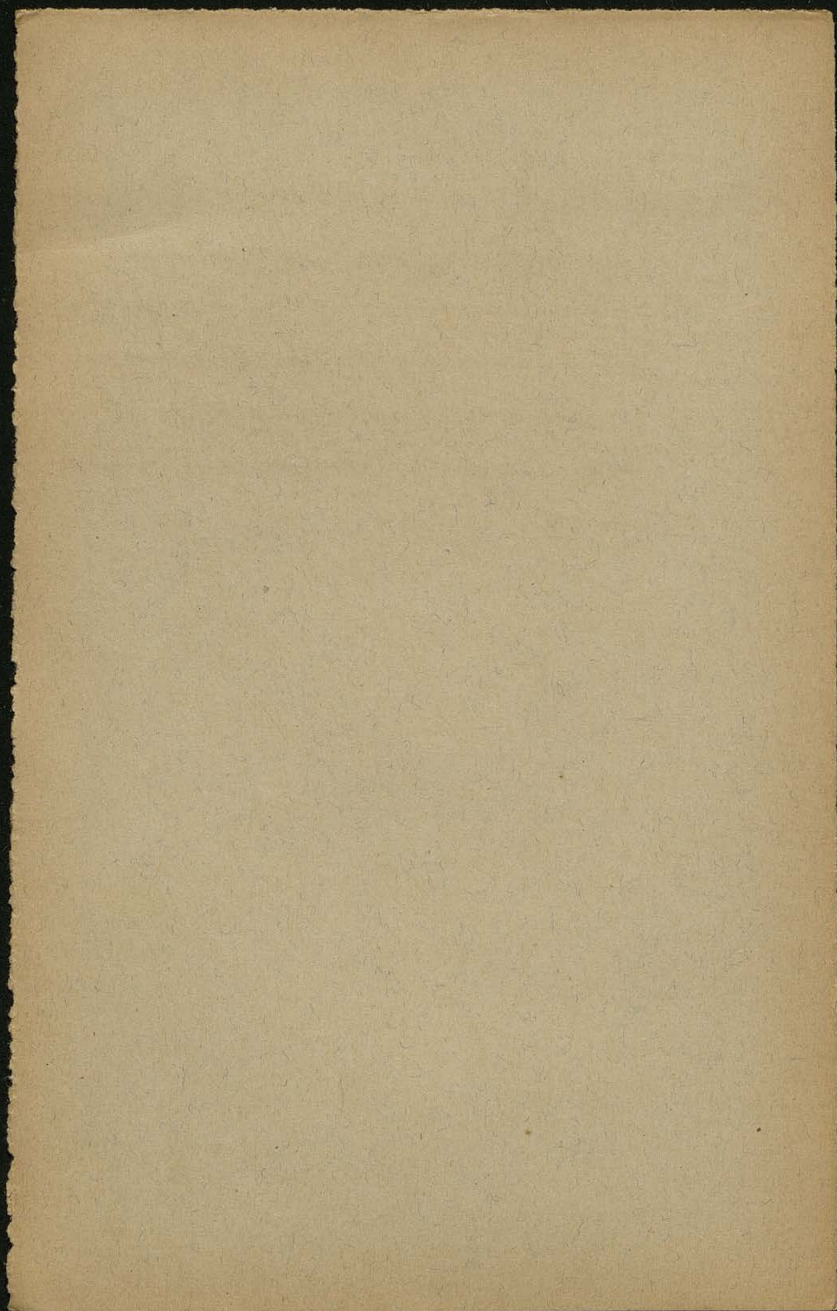
it - i dkn. zachęcać do ruchwalstwa, ruchwalstwu wyznąć „Łagodności i sprawiedliwość nie rozruchwala” J. Krasa. 71. 84

3 - się st. xaini. stawać się ruchwalstwu „Łongiu przewodzą tak, rozruchwalit się do ostatka” ib. 58. 38

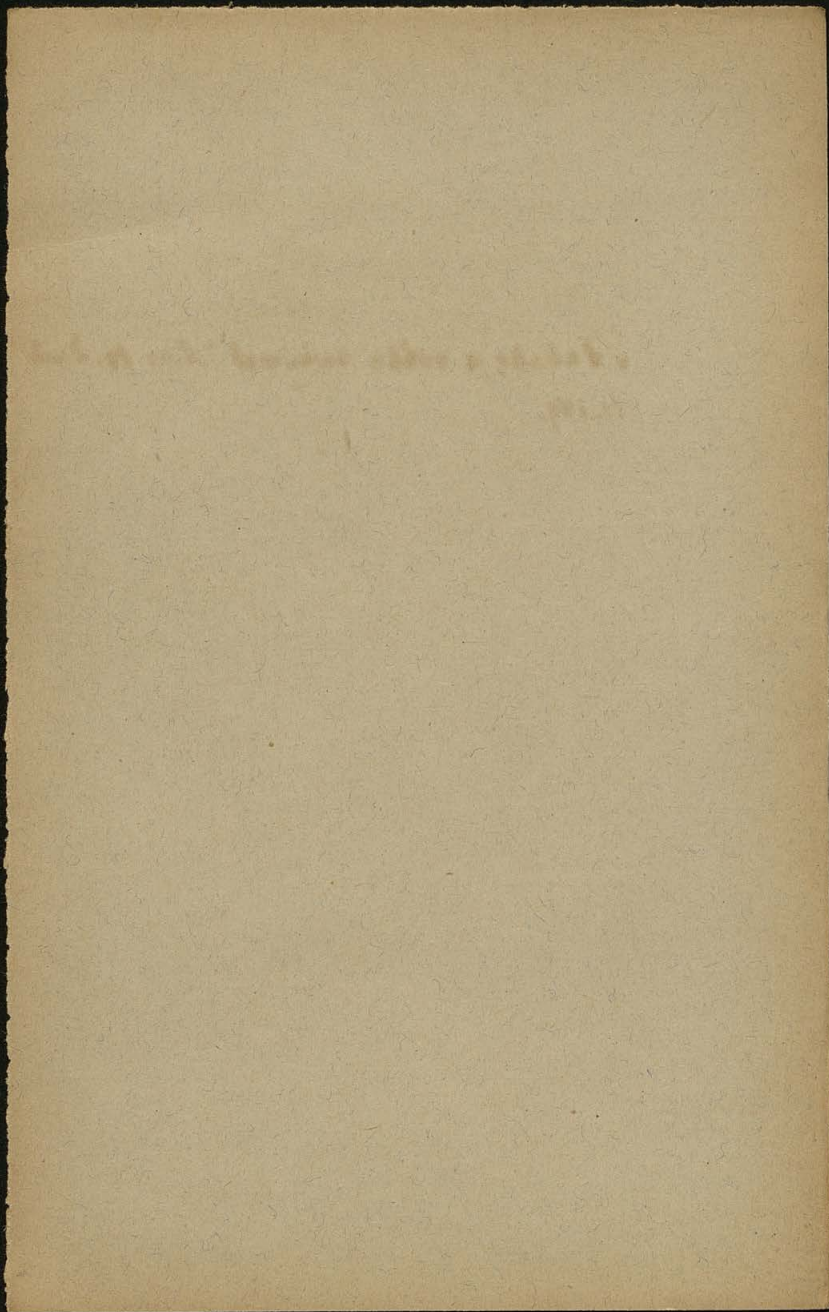
„Tu niema co z niemi politykowie, bo się to tylko rozruchwala” J. Wiek 1878. 8.

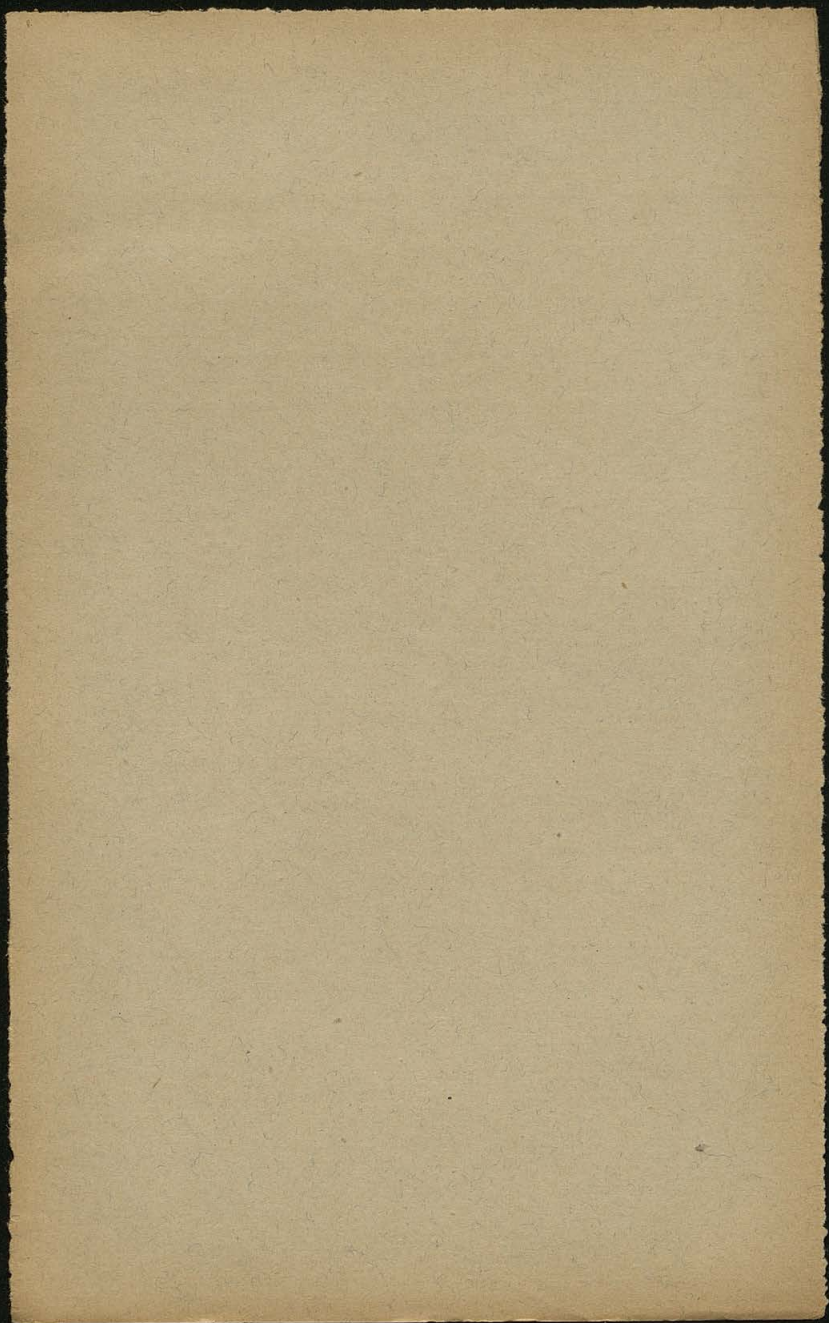
Rozrywie' się -it-i st. kaim. dkn. ze spokoju, martwo-
 ty, apalji i t. p. przewzi" w stau vachu, oty-
 wie' się, żywym się stae' Rozrywienie-
 a. n. skutek działania określonego pu-
 nym słowem, Łasziat us jej weso-
 łości, zbytniem rozrywieniem "Z. kvara.
 71. 105.

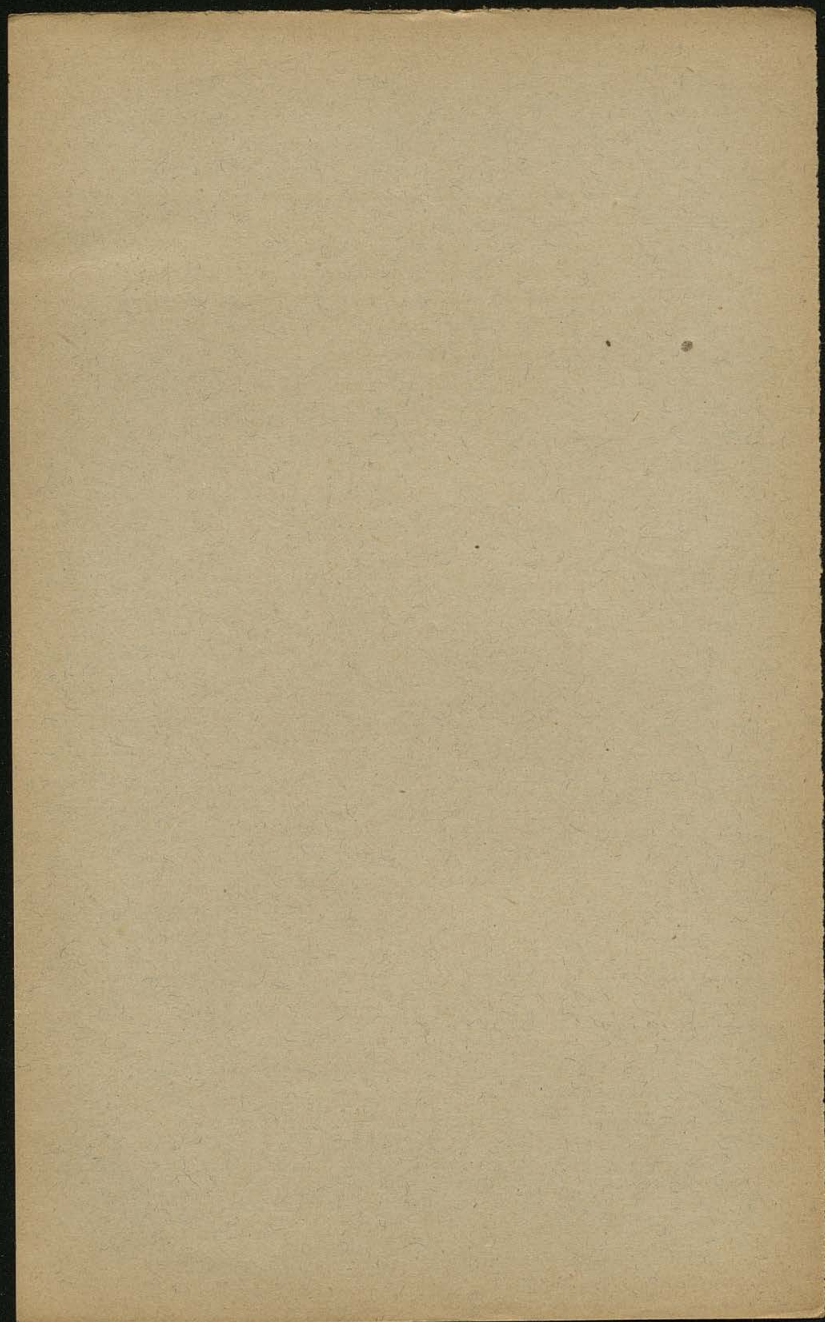
Rózek-ika m. iki-ów. ndr. od róg z dawnej formy
tabakierka wyrobiona z rogu bydźcego
„Dobyt róka z tabaką” JT. Kwart. 31. 47.
„Tabakę z róka kawiwał” A. kr. IV. Dział
11. 189.

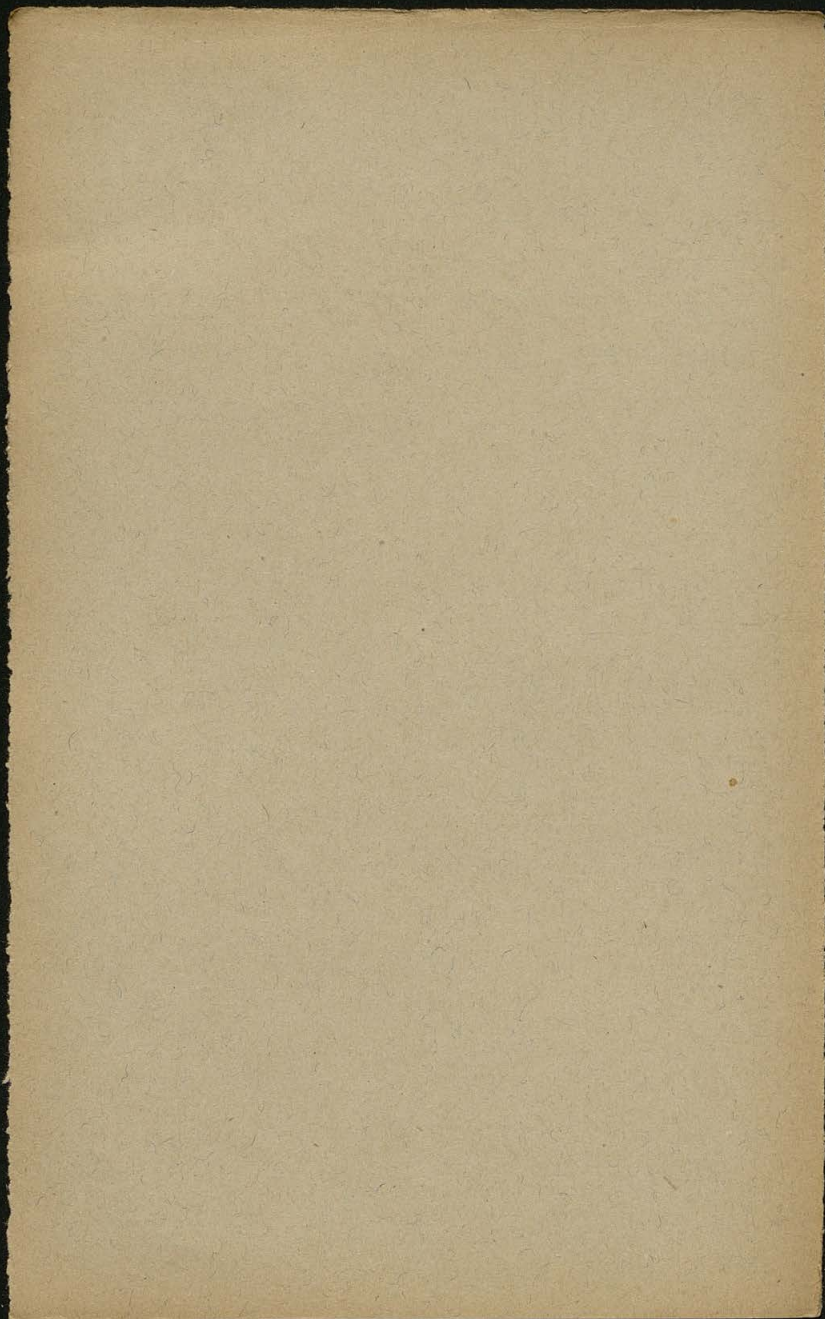
Róž-u. m. e. oio m. u. Růž, rumienidto, bar-
wienka do uedawania trowny ekstr.
nych rumienicoio z rumieniec, kolony na
trowny „ Nagle na oczach, Tenki korwieny
i róž wyptajit na lice ” Ad. Mich. 1. 69.

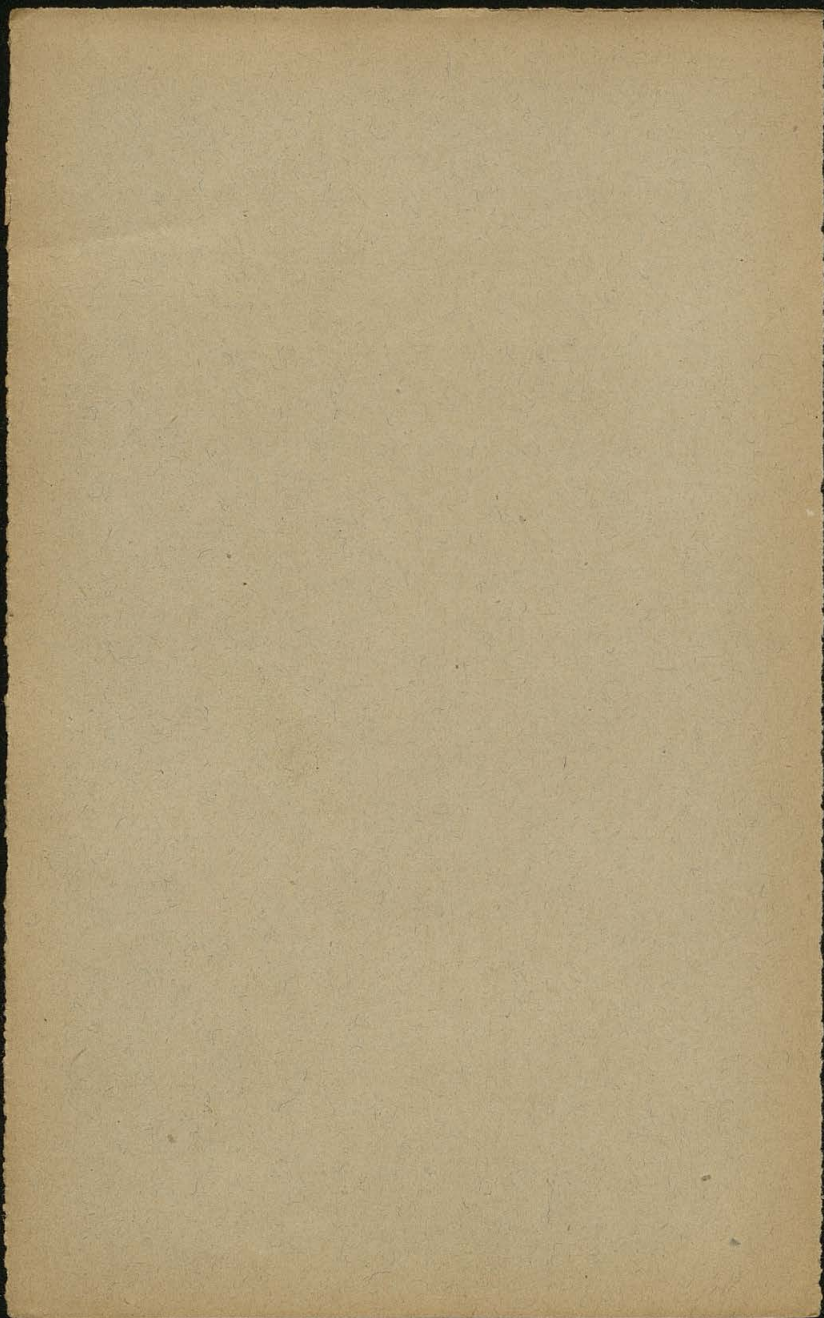
Różeany - a e g p r e m. i o d r i z a n y, m i ł y, n a d o-
t o m y, z a l w a j g d o k o b i e t y, m i ł o s i
"T r z e b a n a s i i w i s z y, l e w w i s z y r o-
z a n e" A. W. S. v. 1. 70

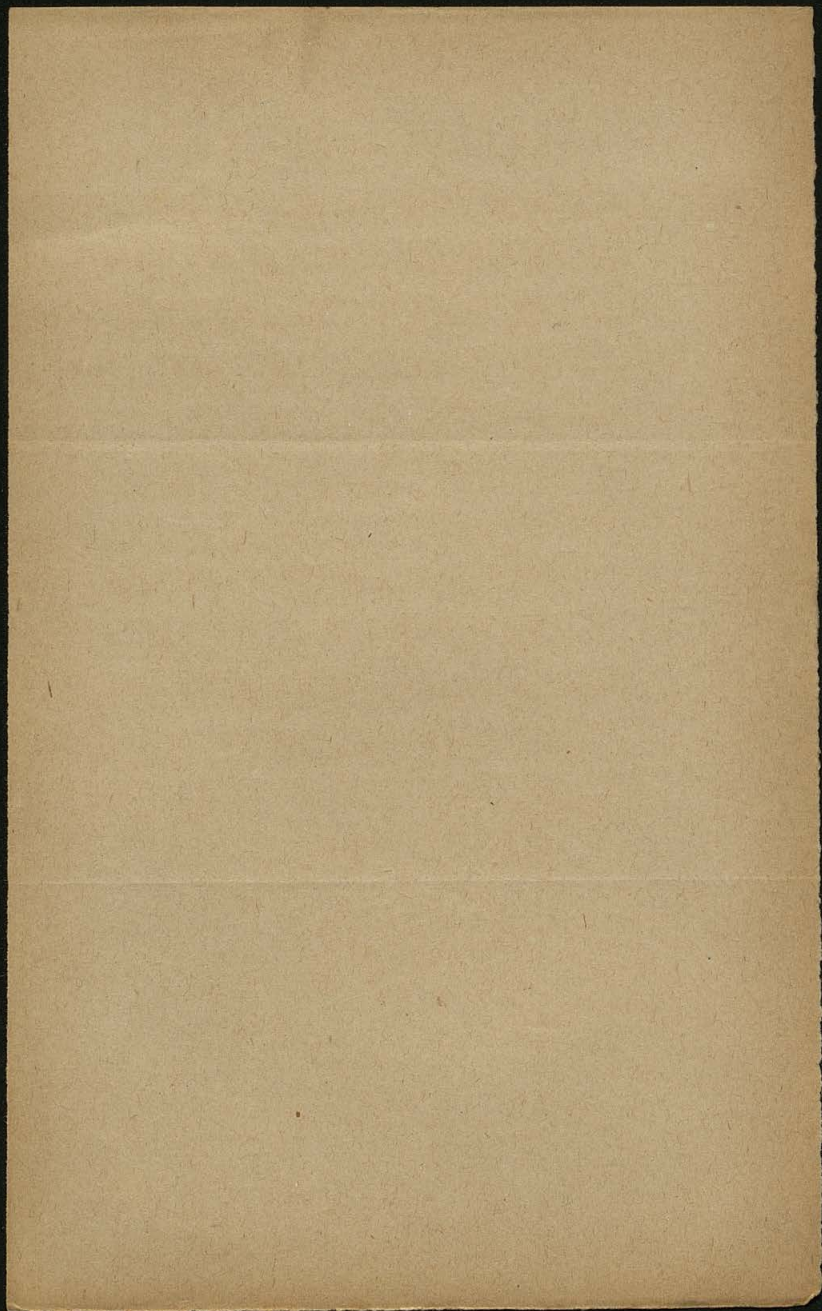
Рѣшобраніе а-е, романиіе, одиіеніе
браніе „Заввціі го гварем рѣш-
браніеихъ крптаніі” Л. кавк. 4. 91.

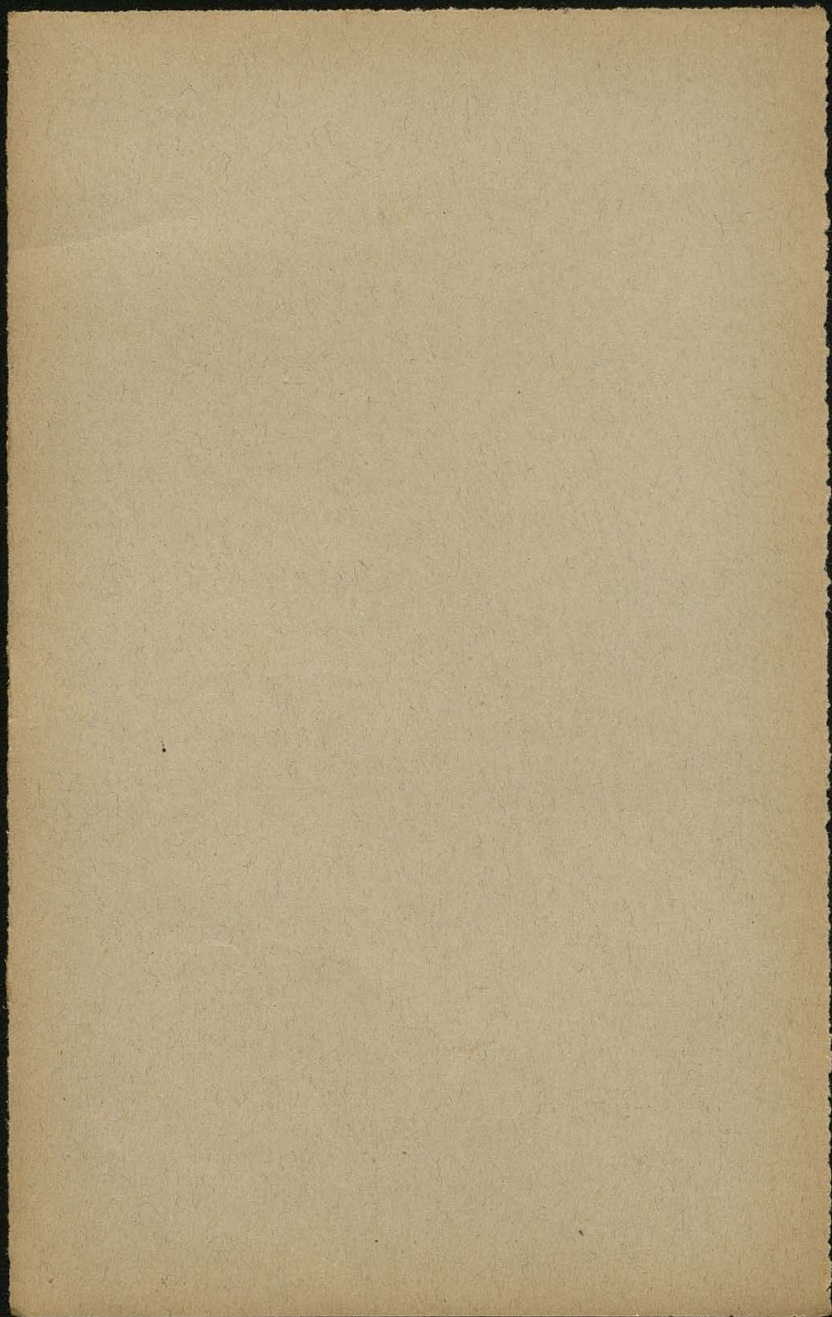
^{cauie prast.}
Równości języka - a e, równości językami mów-
 wigę, Urzędnicy i wojakowi przyby-
 wający z równości języka prowincyj
 państwa austriackiego "Zdriennik. 5. 59
 * Gosie ekstarjowali się jednogłośnie
 chci równości języka "ib. 60.

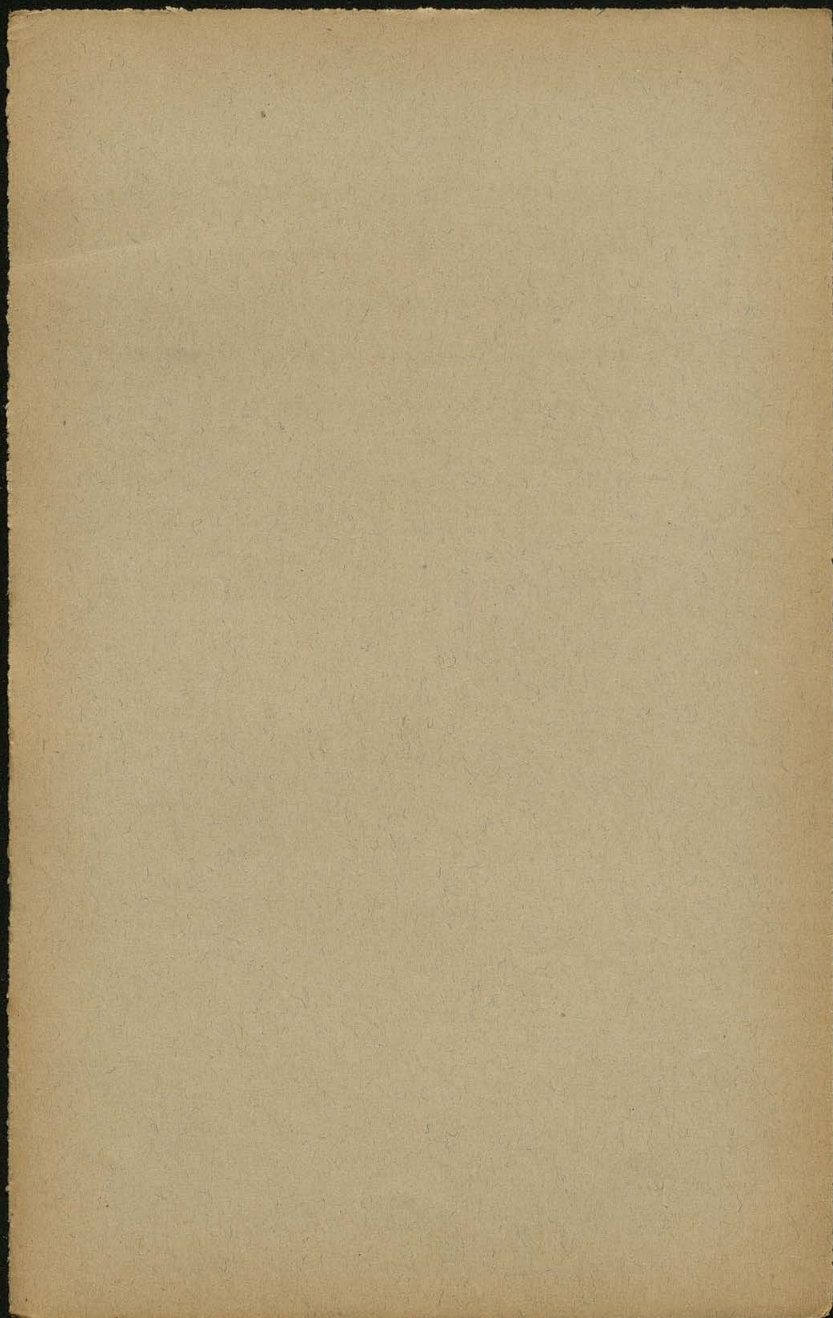
Różnokrajowy-a-e, z różnymi krajami pocho-
dzący „Patrzcie na niego, stał się mi w
myśli postacią różnokrajowych kłamie-
wistości, z jakimi go los słykał” Podz.
Opow. hist. 125.

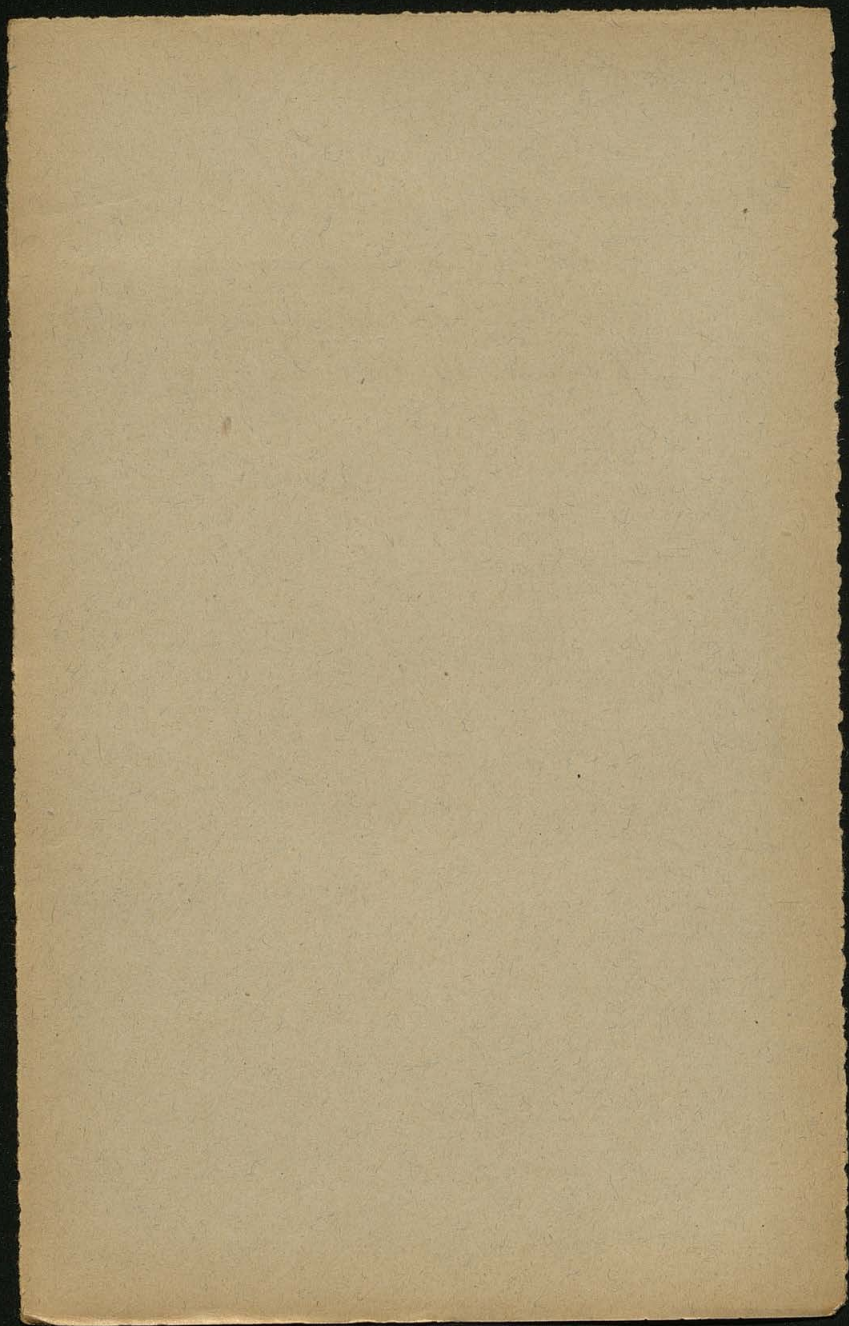
Róznolicoxy-a-e, Róznolicy-a-e rozmaitych
 oblicza, odmiennej powierzchniowości,
 o rzecech nierównych: z rozmaitych stron
 a kawone odmiennie ukazują się.
 „W tonie tego róznolicego rycerskiego
 stannu, porównany od satellicia co sam
 swą rolę uprawiać, do pana, którego
 dobro cała krajowaty prowadzić, nie
 skłonione dostreżają się odienia” J.
 Kraw. 101.13. „Bytem w Londynie dla
 przypatrzenia się róznolicowym tam-
 tejszego życia objawom” Z. Kraw. 9.96.

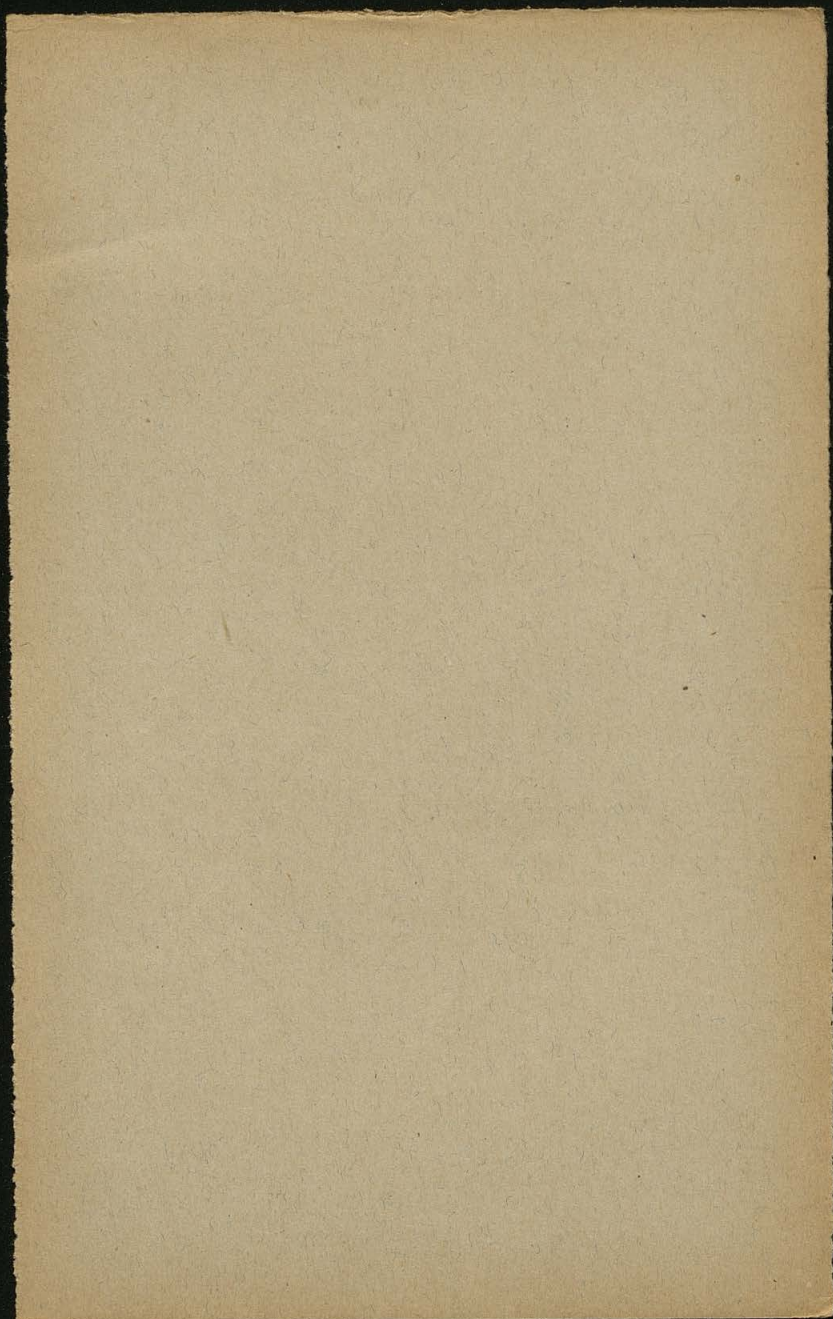
Równomastny-a-e, różnej, rozmaitej masi, mówię o kwiatach „fabry adjutanci, obok niej stały na ceterach równomastnych kwiatów wschodnich, cetera panie młode”
J. Kraus. Ssta War. 3. 136.

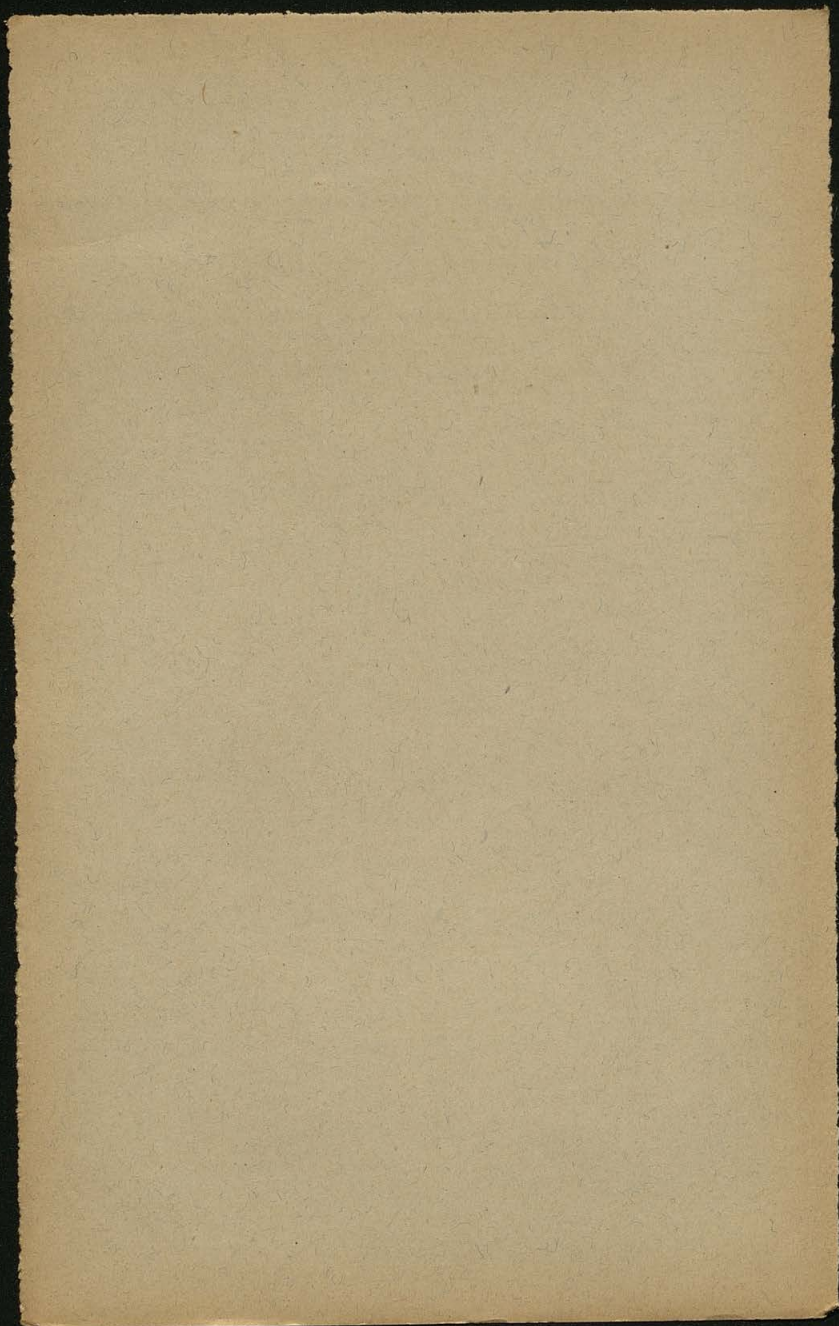
Równoskrzydlny-a-e, o równocześnie skrzydłach
„Kto tego uroczego kwiatka ugania-
to się kilku równoskrzydłych motyli”
J. Łukasz. Pies. lit. 2. 660.

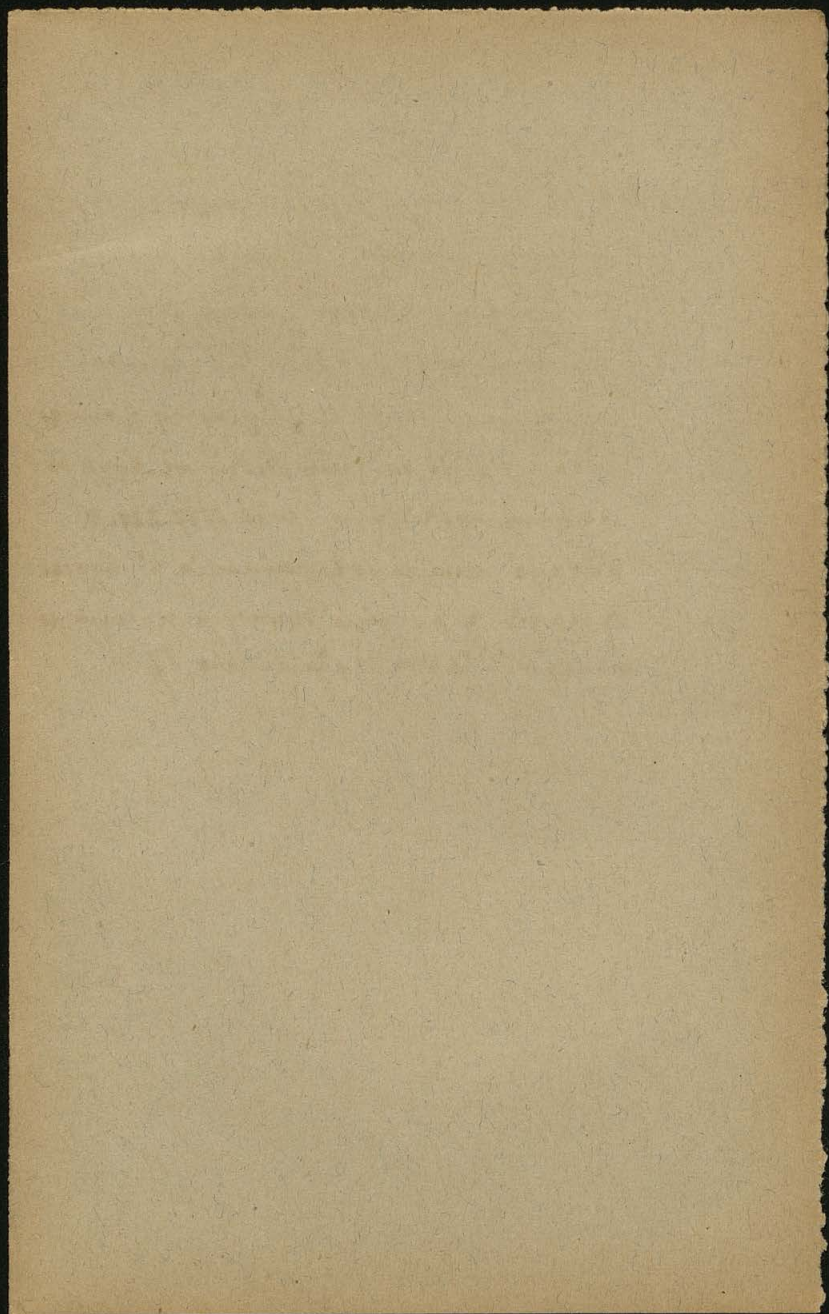
Rórnorýbrny-a-e, v rónnych sýpoch „Otoři mýj
dom ubogi! téri tepioné sířany, téri okna
rónorýbrne, piéc niepotřocany“ Fr. Karp.
Volik. 1. 7.

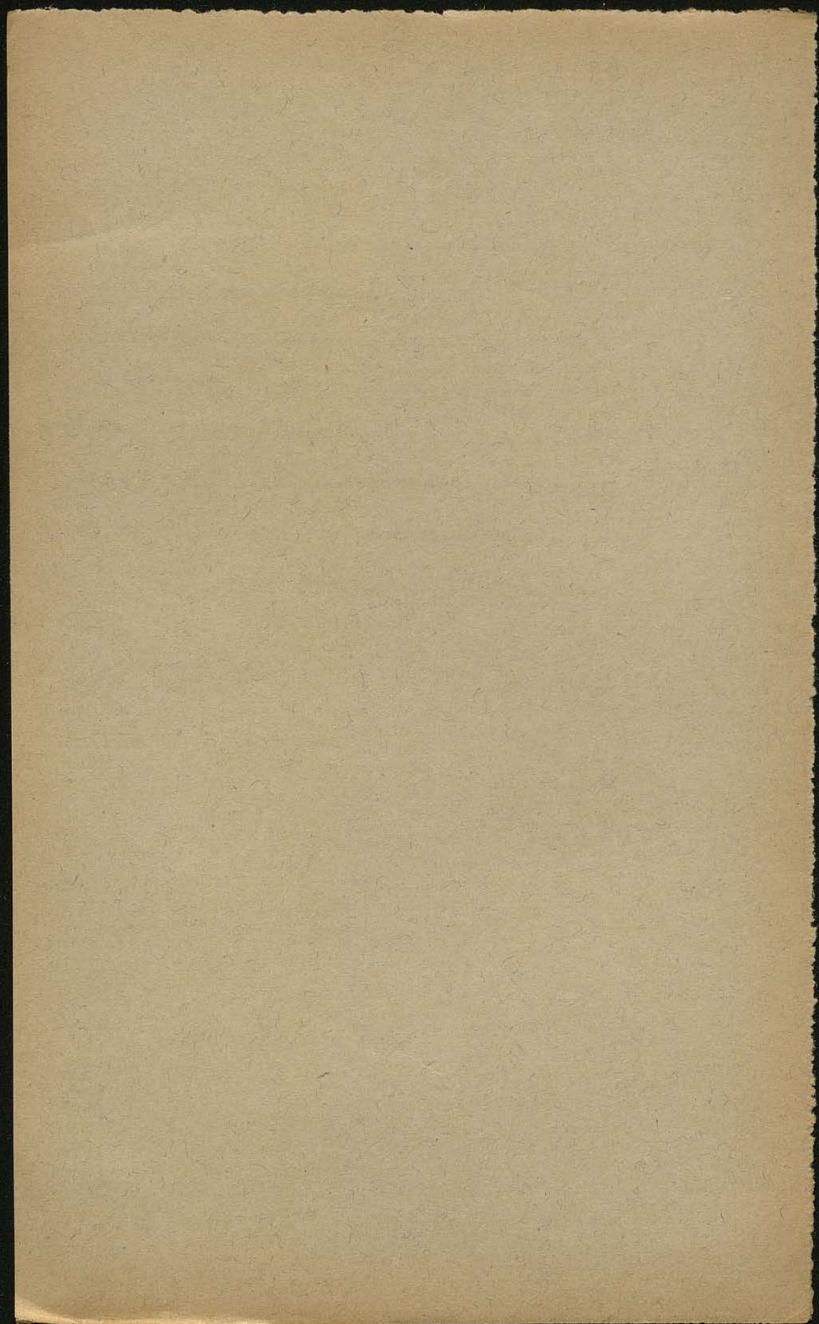
Rórnouwrówy - a - e, rórnouwróny, rórnouwrówy-
 sty, rórnouwrówy „Kraj nasz szeroki,
 jak zastawiony dla gości stół, rórnouwró-
 rowym kryty kłobocem” K. Ujej. Szaryj jez.
 14.

Rórowy-a-e, wo prout. z fig. wnosliwy, po-
 mysluy, wesoly „Tu kilka dni róro-
 wych, pamiętnych, sptynety Starowi.”
 Zl. Krav. 78. 13 „Szdzia był w rórowypr
 humorze” ib. 71. 71. „Zy orymy powodo-
 nia, teix nie radrimy tudri' us' abyt ró-
 roweni nadri'jami” wiek 1887. 229. 4.
 „Dziari nam do wspomniania i' wygry-
 bywania z pamięci rórowych naraych po-
 ranków!” Et. Orx. w kin. wieńs 57.

Rubikon - u. m. obecnie Picatello, rzeka w
 Włoszech, na starożytnych granicach
 z Galijską Cyzalijską, wstawiona sbrojowem
 przez nią porzuceniu Cezara, co stało się ha-
 stem wojny domowej: Ząd porzucił „przejść
 Rubikon”, znaczący krok stanowczy, po któ-
 rym nie ma odwrotu cf. „spalić mosty.”
 § - albo Rubini - a. m. pierwsza odmiana
 gry w rumel-półkiety.

Rubelek - lka. m. rdob. rubel, ka kaidz g'lowy
 tysiac rubelkow gotowka: tysiac rubelkow
 szcio, to octatnie slowo "Ad. Mick. 3. 222.

"W rezultacie koritowei nas to b'edzi n'owio
 j'akies tam osm tysicy rubelkow" Wieh 1883.

17. 3. Rubelion - a. m. Rubeltas - a. m. kartobl.

"Markotno nam byto, biedy wyxid'ajze do
 niemanego miasta, wgladaliemy poro state
 nam rubeliony" Tyg. Il. 2. 6. 101. "Kaguz pa-
 rolite w satosa i rubeltas'ow kupz, wnet zmio-
 te" Kote 1872. 121.

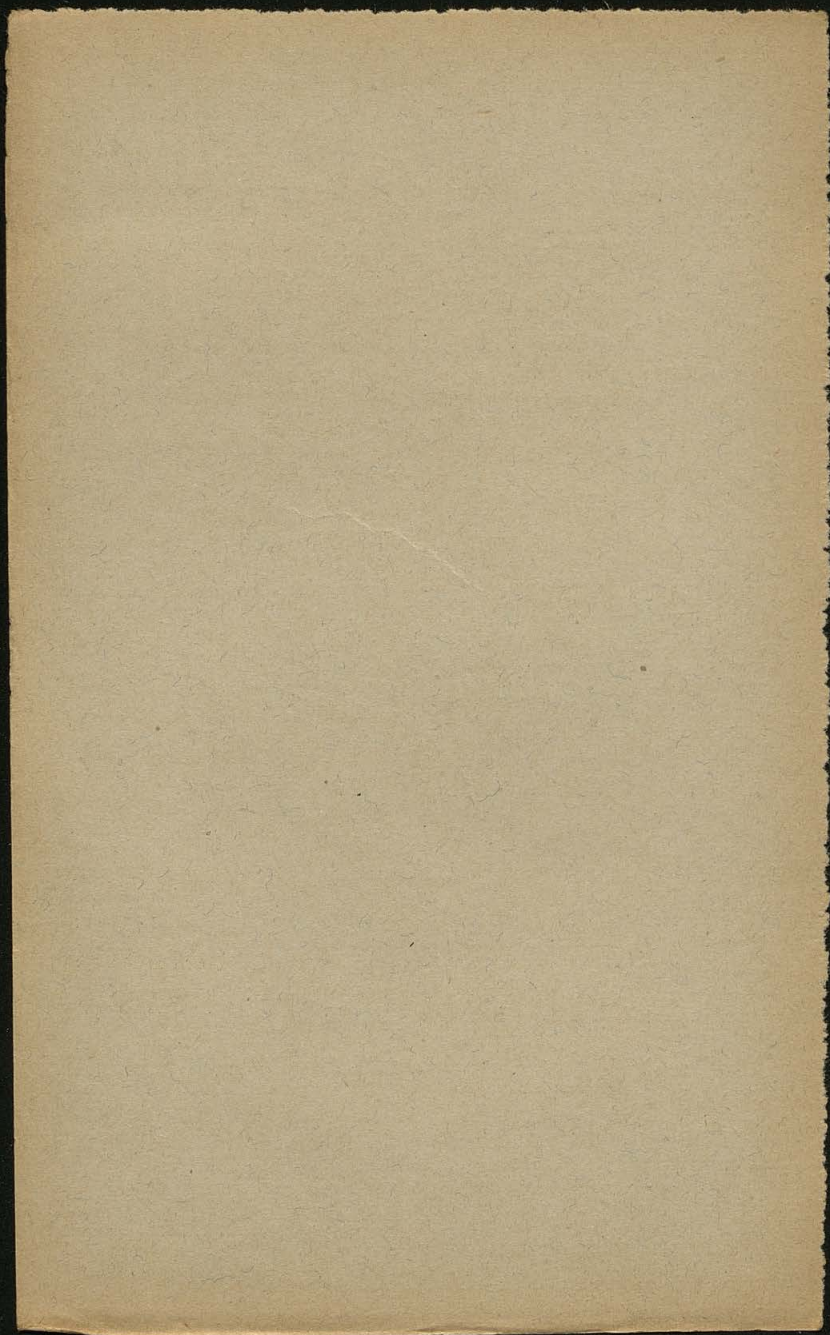
Rublówka - i. i. ki. un. pierzid' papirnowy
 warokoi ~~pietna~~ rubla; w'ypwa iz tyllu z dodat-
 kiem liwky np. trzyrublówka, dziesiziorublowa
 kee, szesrublówka i. t. d. "Wdziej, ie do Ciow' dobr.
 proway alyi shyby k'illomaiwie regd'niych
 pi'ziorublowek uadestata." Kur. Swis. 1872

53

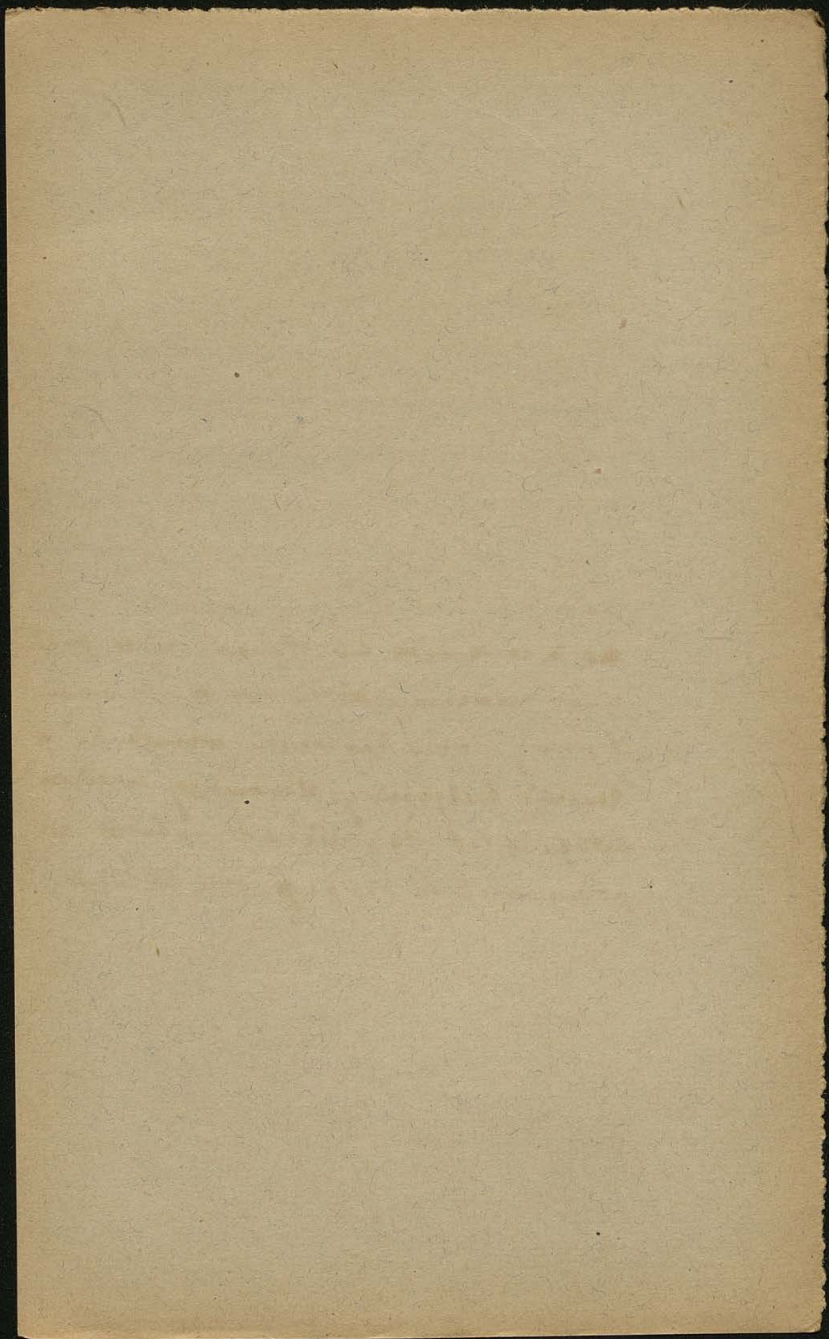
Rublony - a. e. z wartyzcy lub k'osata-
 j'icy rubla np. wino rublowe "t. j. po woble
 butelka" Szesrublony papirnek w w'arach

jego podart "D. Kras To i owe 20

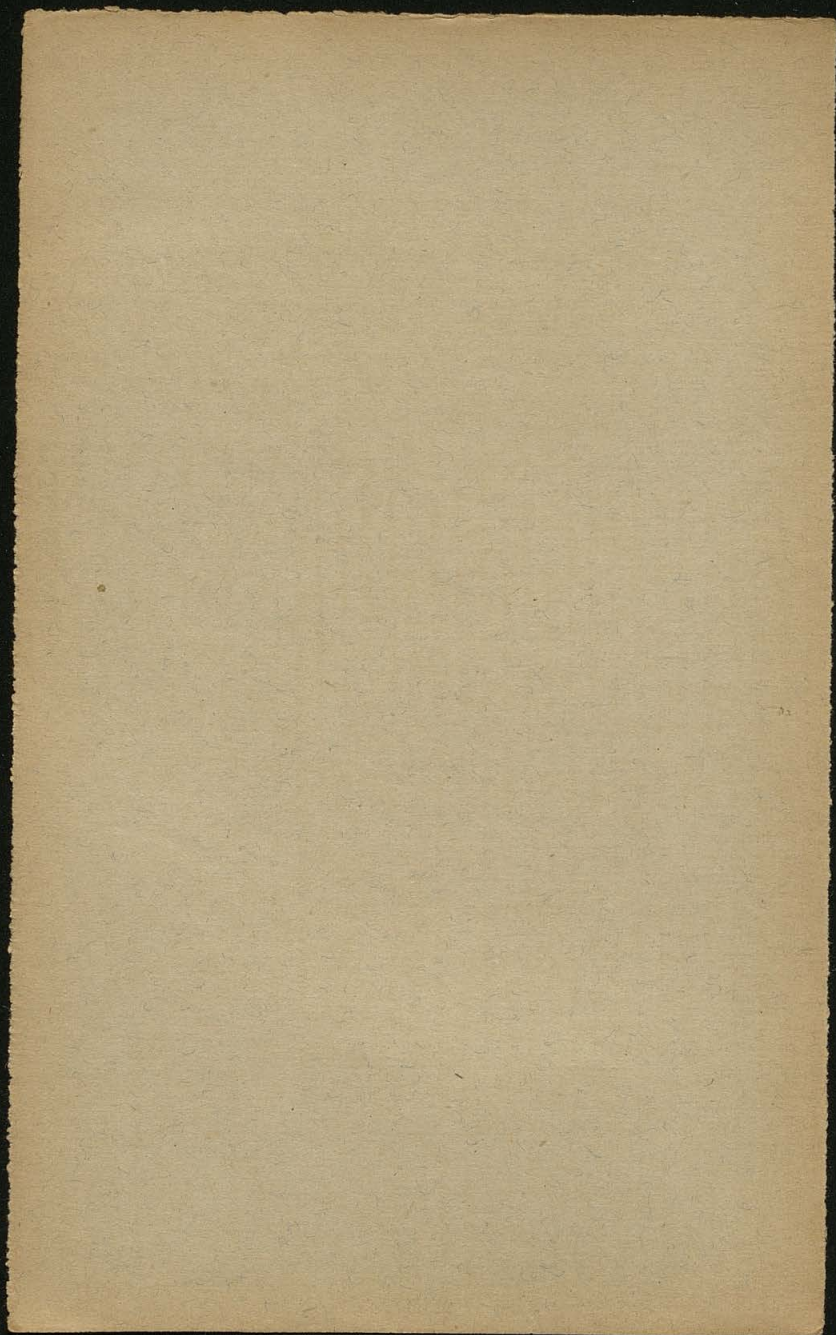
Ruboront u. m. jakiś wlos do wysiętania, czy
 puch? „Kulbawka wazka... w kuli są
 drogie kamienie, poduszeczka z ruborontu
 wysięta siedzenie; a kiedy na tekturku-
 kryta, na tym niezłomim pusku niezdy
 kulami siedzenia wygodnie jak w twórnku.”
 Ad. Mick. B. 291.

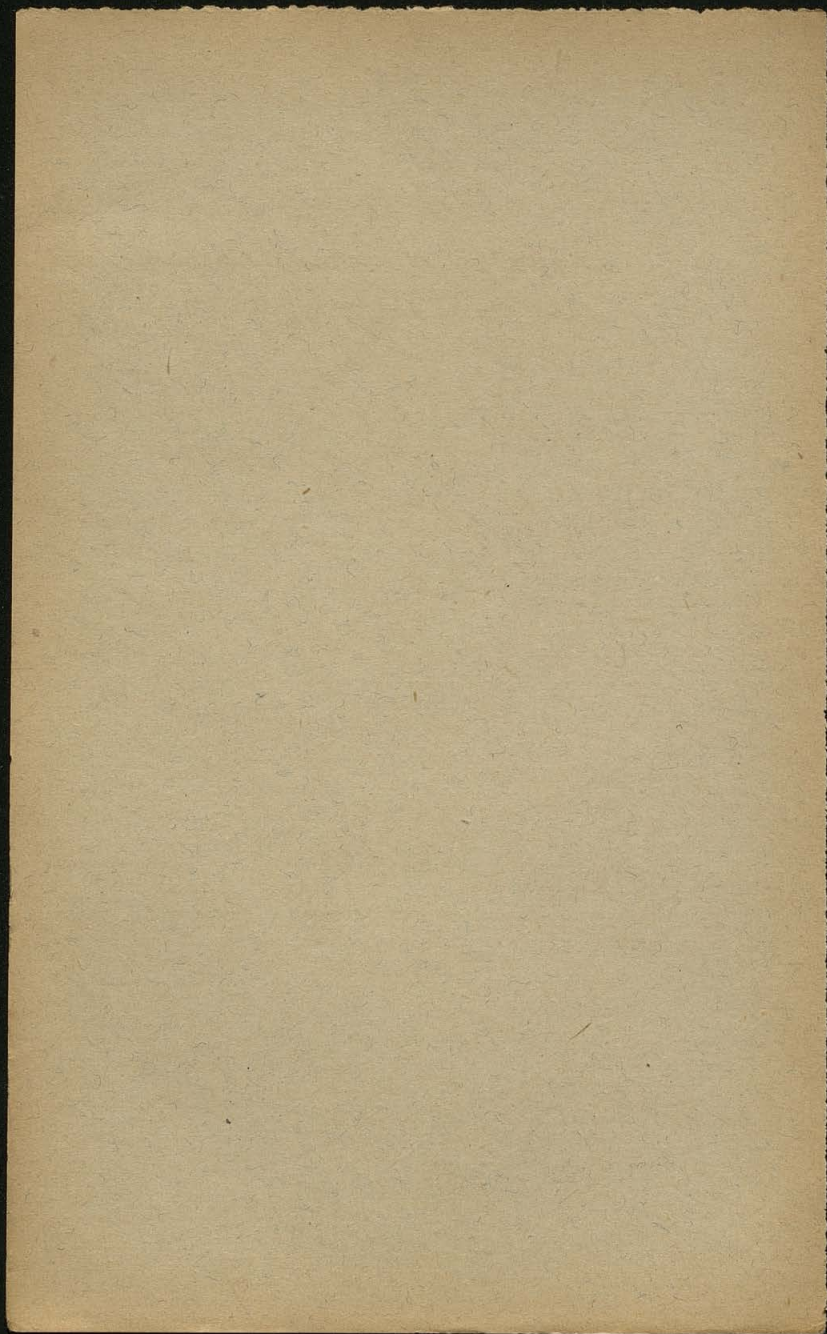
Rubryka - i z. ki-bryk mu. & przedmiot oznaczo-
ny linjami, do zapisywania cyfr, w reje-
strach wszelkiego rodzaju fig. wypadki by
wraz z tego co jej notuje i oblicza¹⁾ „Staty-
styka karnawatowa w stosunku do lat
poprzednich, przedstawia zmniejszenie
cyfr w rubryce balwo prywatnych, bisby
osób niezatrważających na bale publiczne,
oraz par tancerzy „J. lwow. 1885. 38. 1.
lub to co stanowi lub stanowiłowie przed-
miot roztrąsania, obrad, sporow „ w nowie
fronowej uienie typu rarcia wamiarki o
kwestji bulgarstkiej, stanowięcej w ciągu
ostatnich lat staty uienowal rubryk, co
pocemowale de delegacji „Wiek 88. 133. 2.

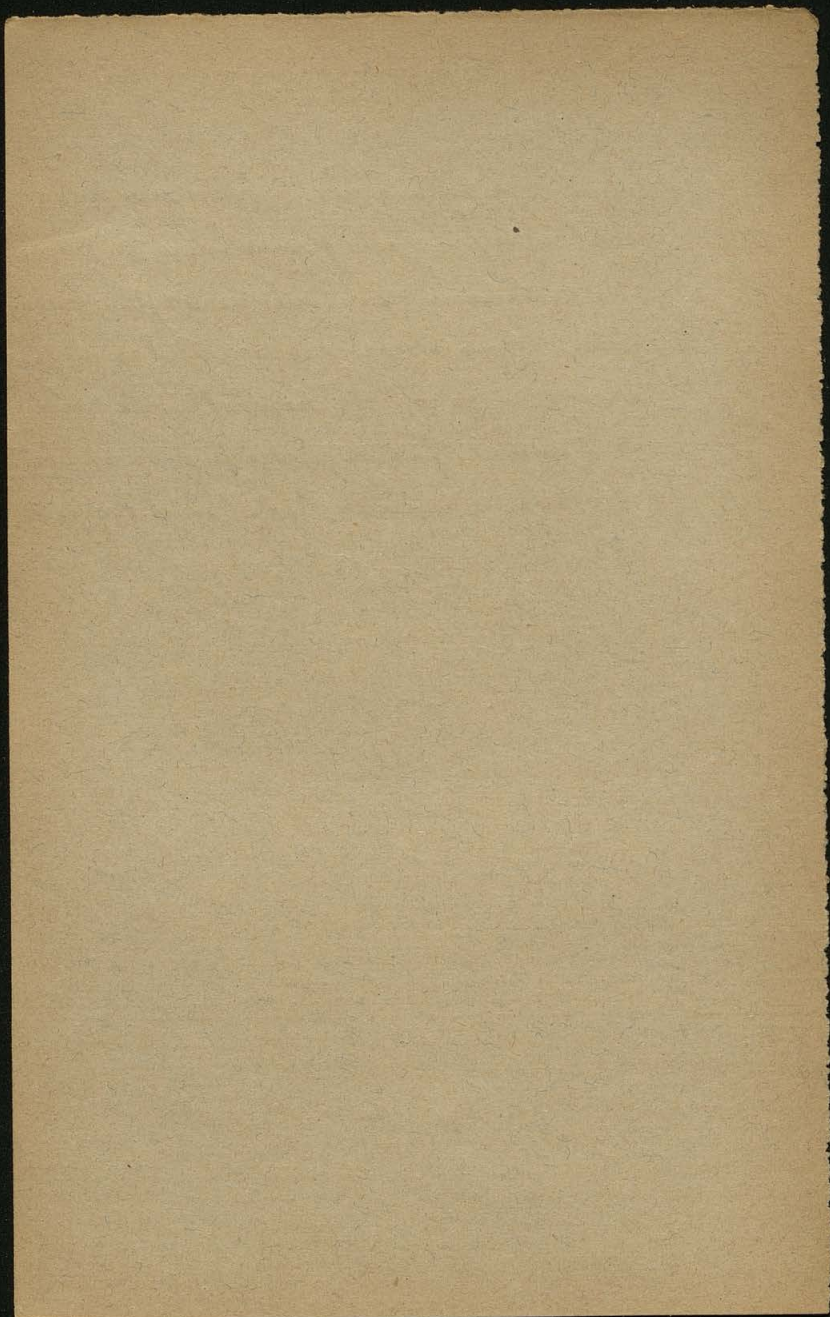
Ruchawica - y. n. re-wie mu. ruchawka, po spoli-
te ruzzenie: kotłowne & rucharoki, Cny
ten licho mi nadato, stwajc & taka ru-
chawica? " W. Bol 9. 72.

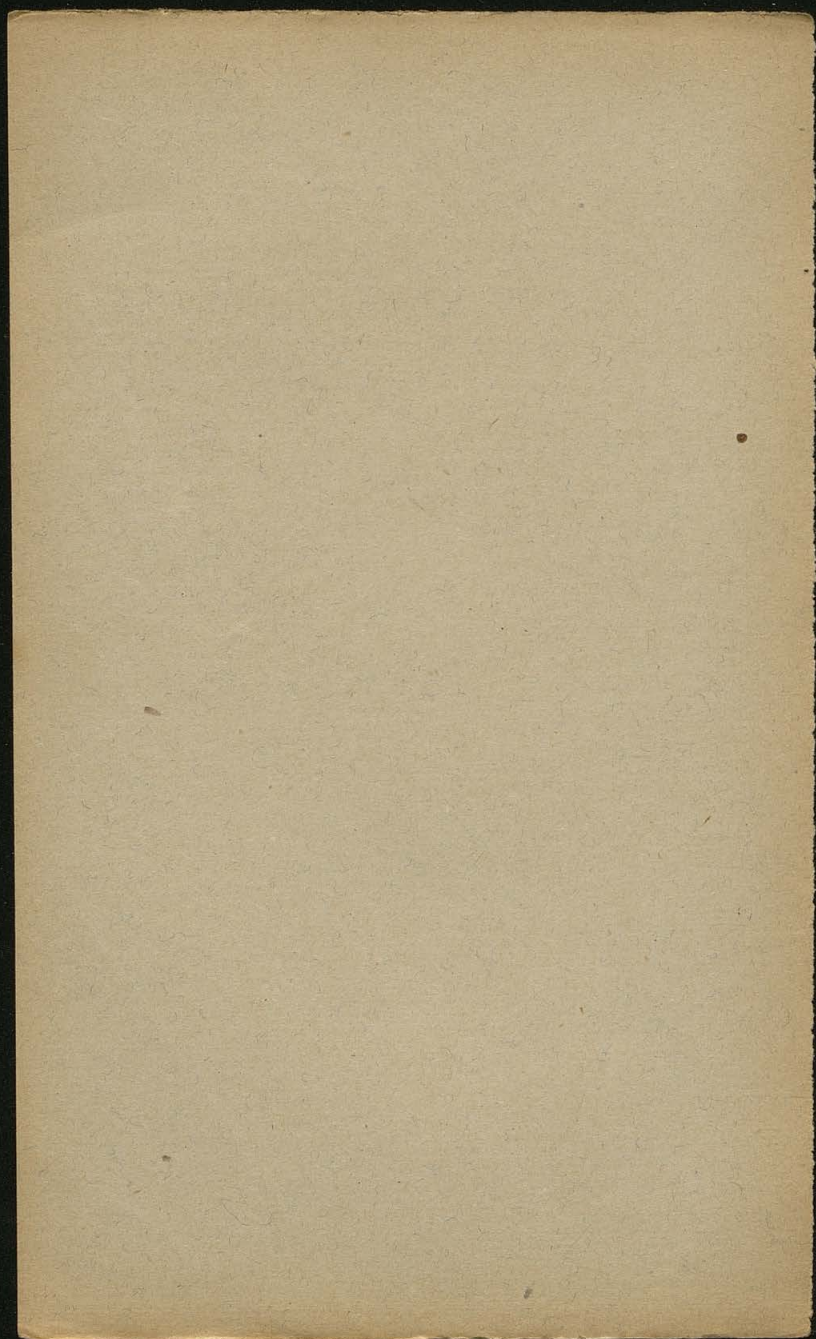
Rucia - i. cie - i. un. prow. Galic. z rus. raxka, raxia
„ Niech pani matowa swie rucie pu-
rwoli” A. Urb. Sól. 65

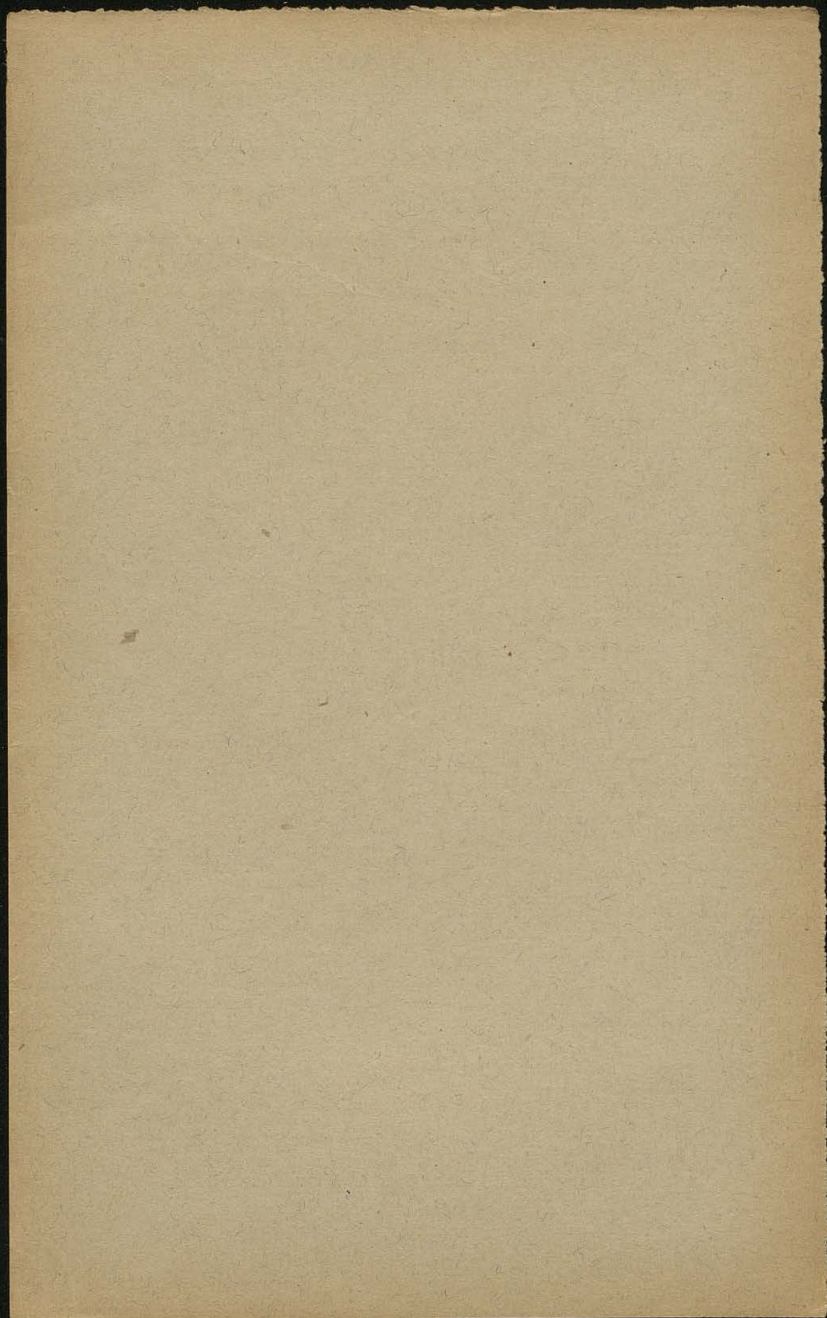
Ruciany - a - e z wuty kicla & „ruciany wia-
 nek” u ludu, godto pamienska „ Swa-
 tai ja uskonu siz i nie maruyto - gruda,
 isie Arqus, stozecz skarbon, matka wy-
 skiwiata... po co? dla czego? Stuzeta woda
 w Duncyju, Jagusia wiciz w rucianym
 ludzita wianeczku.” Jut. Chodor. tyz. powo.
 1882. 71.

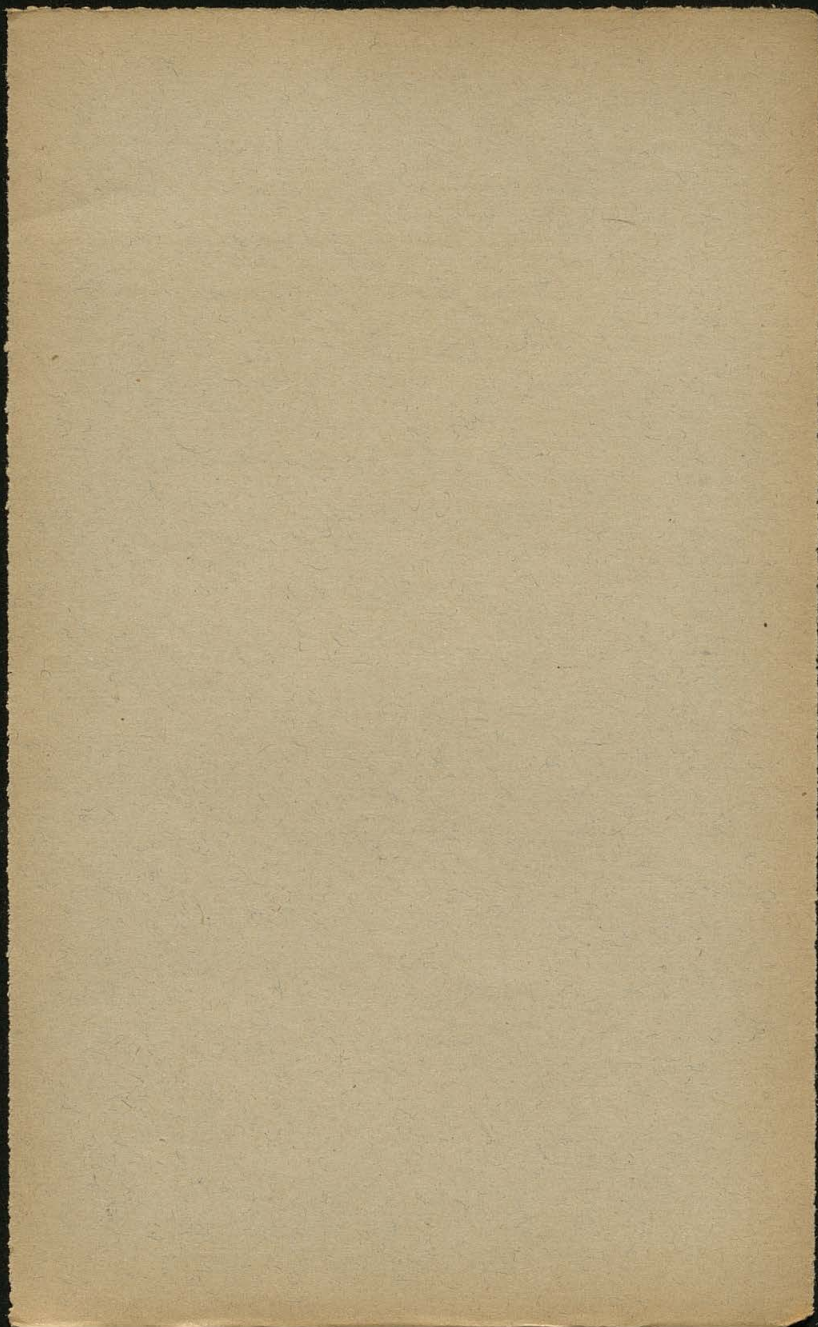
Rudawina - y z. ny-win mu. prow. bagno pokry-
te ruda, kielasny, Tępkowy, „Jak się bło-
tem nie umakci, rudy nie z awaxii, ru-
dny w błočku na rudawinie” J. Kwara-
17. 58.

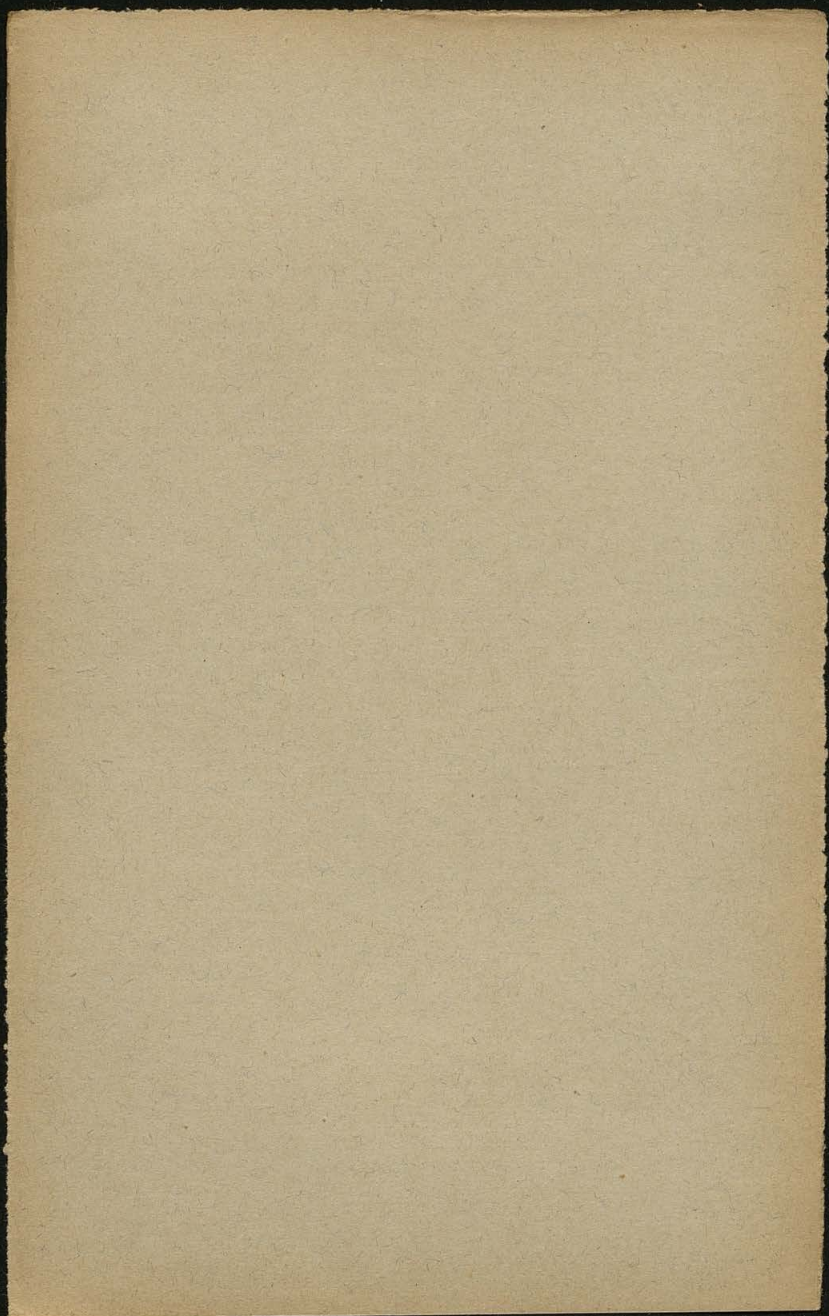
Rudera-y z. ry-dow mu. ruina, pustka, budowla
na pot kmynowana, "Gdzie nie gdzie po-
kazaniejnie budynki, lecz tuż obok nich
rudery." J. Krax. 72. 54.

Prudka - i. i. dki - del nu. blotko, mohlradto nu. klo:
reyo powirochchi xlioma uq ruda kelanue
„Odkryte blota i rudki xmiemija u
w jexiora“ w. Pol 7. 250.

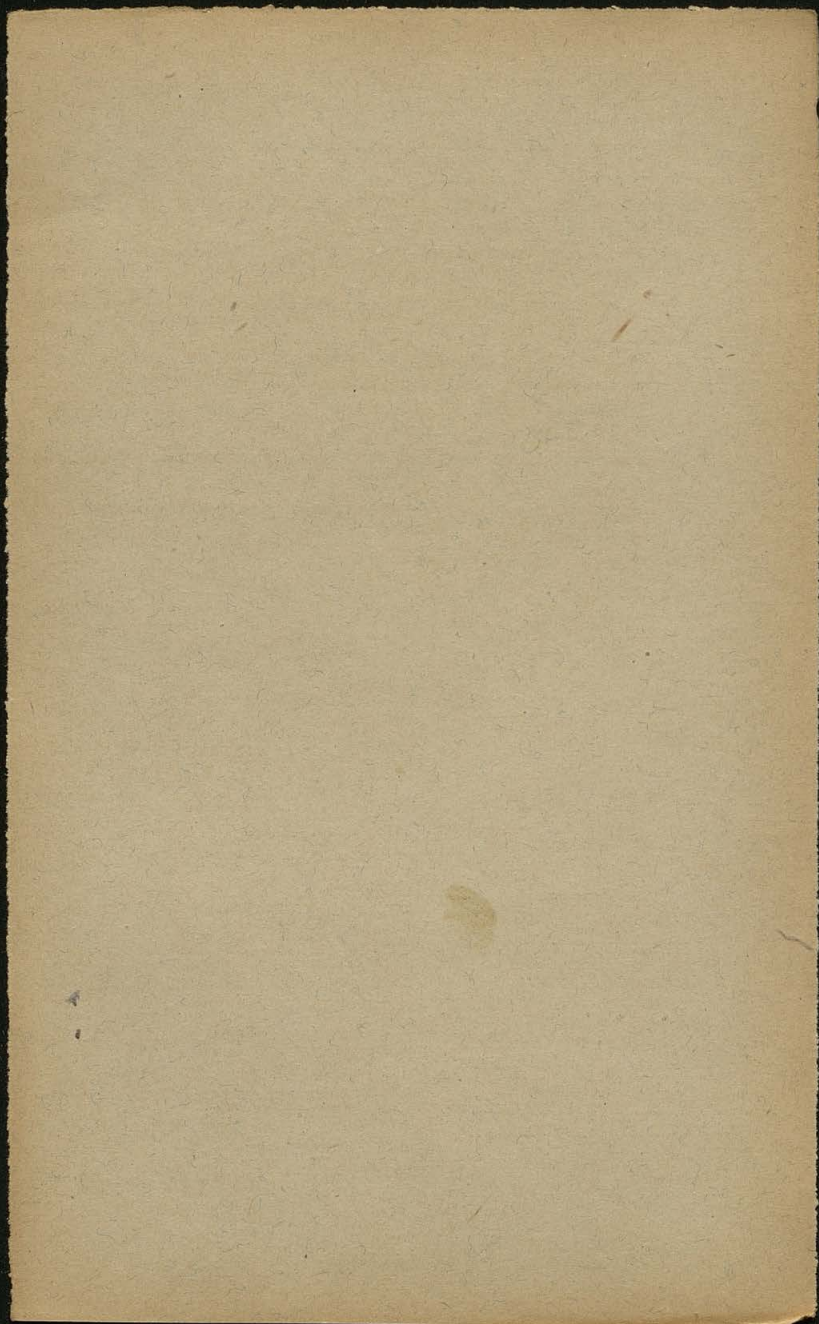

Rudzić - at-je st. nij. ndku. Wyruźnić, krudzić,
 dku. rudym się stawieć „Co się z ciebie
 zrobiło? kmałates, schudłeś, wyru-
 dziates jak stawa wiwiorka” A. Wilk. wiek
 1878. 279.

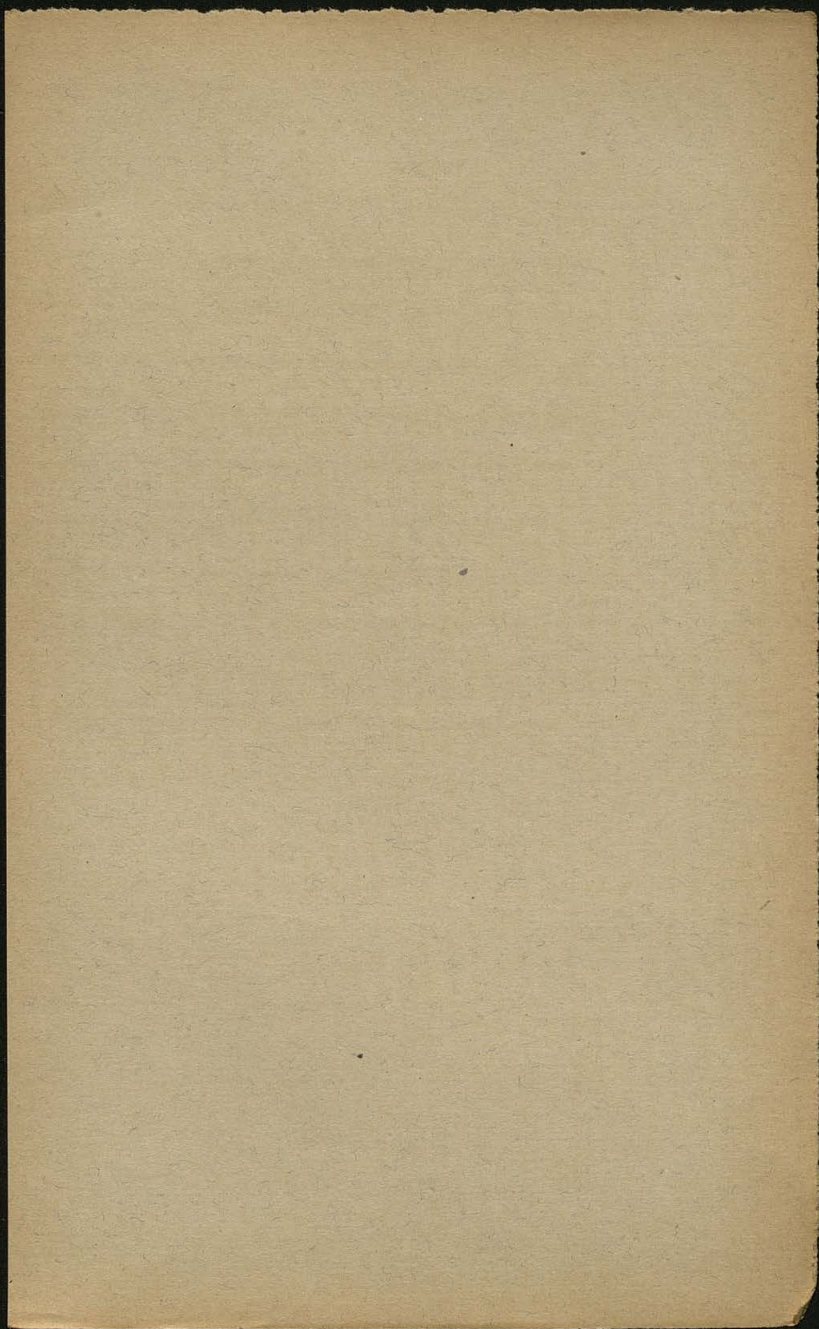

franc. rut, 3 tac. ruere

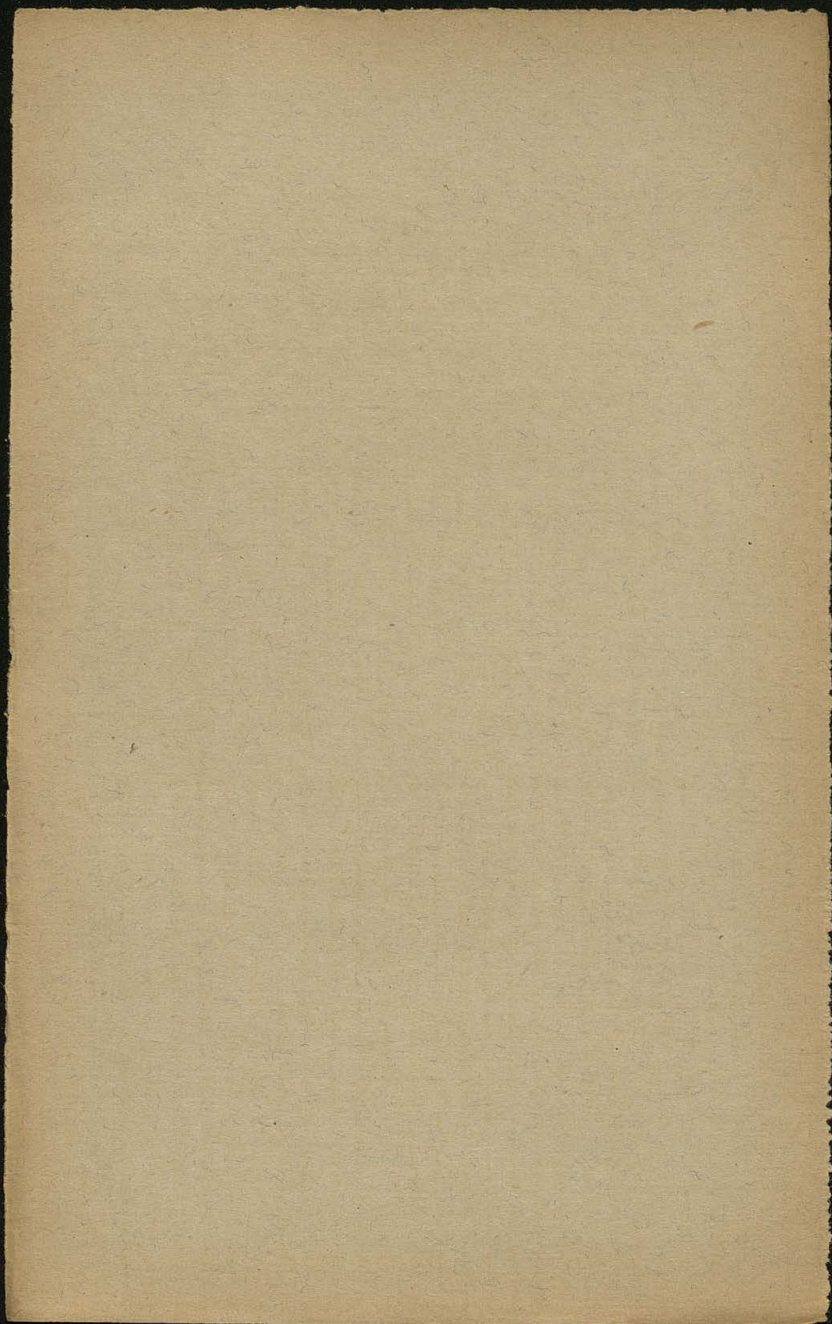
Pruga - i. je - vůi mu. myšl. čas popędu ptciowego
 u niektorých zwierzat, u drádivů uwi-
 chy si w skyzání čas vůi "w. Pol 7. 242.
 "Pocíváda o sobie, že gdy jako kłosownik
 upadł na vůj, tedy wyl, bęł i twórk
 rozew j'ebeni, srod zwypły byłki, tyle go
 tawoity si si strelai nie wdowiat "k.
 Gacki. feldm 36.

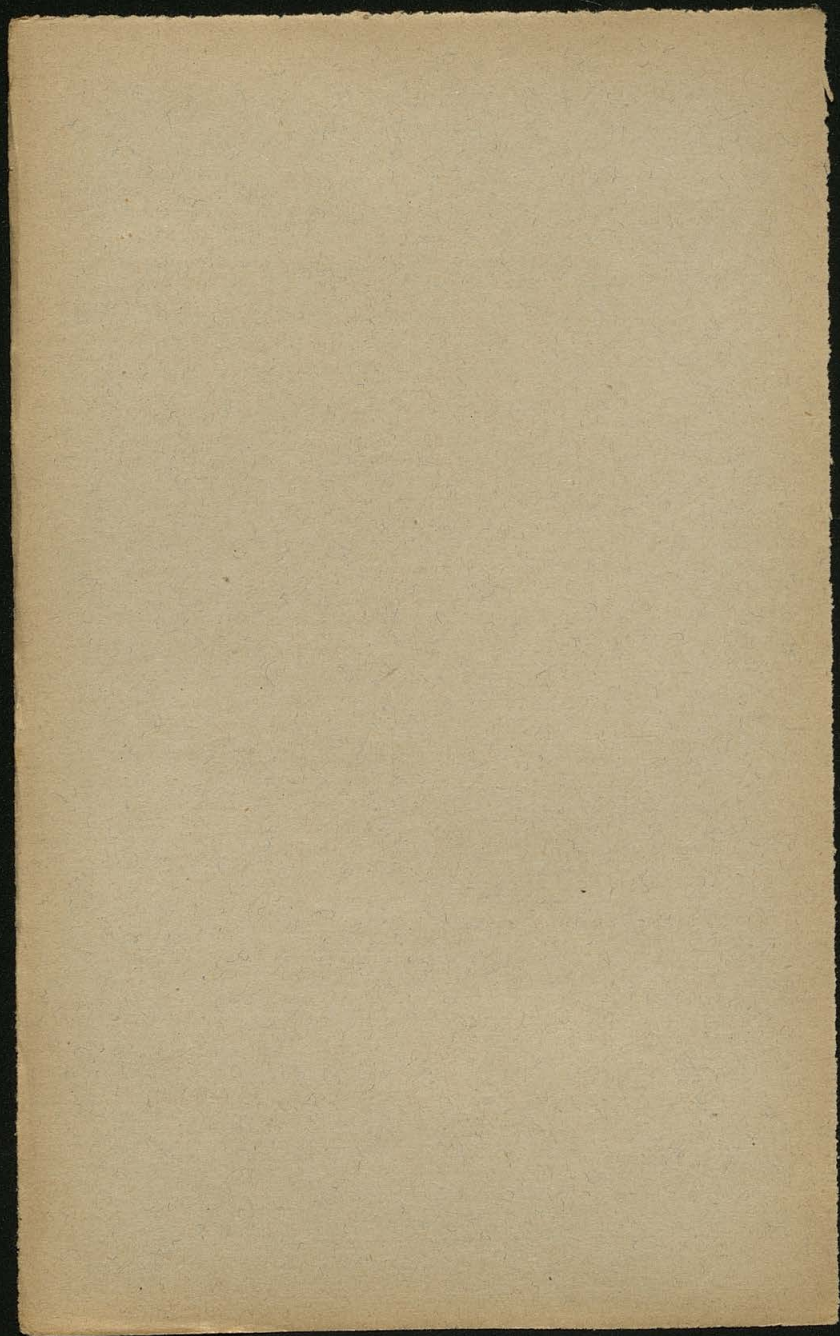
Ruleta - y z. ty-let um. franc. roulette, gra ha-
 zardowna, w której numer wygrywa-
 jący wskazuje kulka wprawiona w ruch
 przez odpowiedni mechanizm „Co roku
 jechał na granicę, do jakichś wód, ażeby
 w ruletę zagrać” P. Kraś. 72. 119. „Na wysł-
 ani przywito pod drzwie wstąpił do Monaco,
 aby tam spróbować szczęścia w ruletę.”
 Sł. 2. 33. 213. „Jeden z pierwszych przybył
 do rulety i skoto potudnia odzwał od niej
 że znaczący wygrał” S. Pol. Hybr. 138.

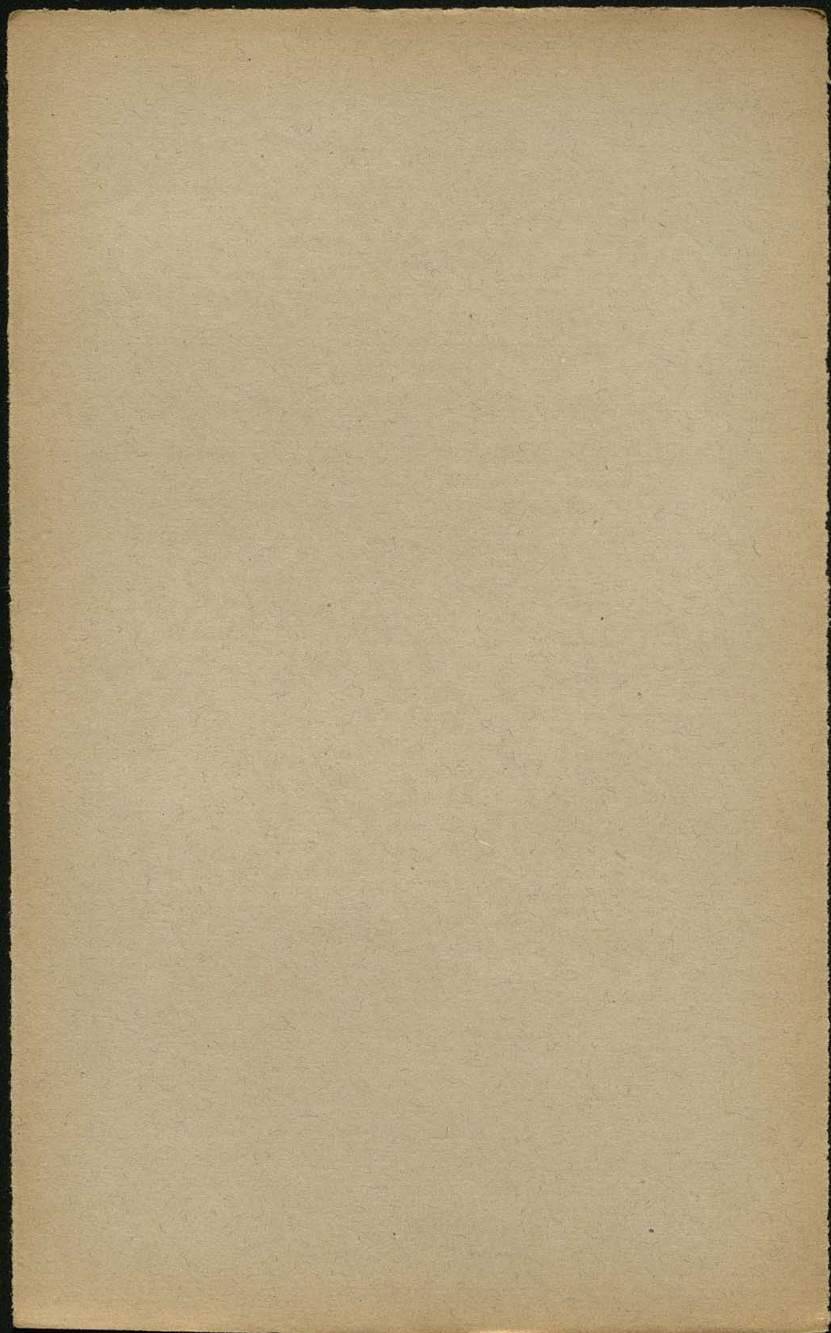
Rumel-wła m. § posp. „w rumel” = kursem, do krę-
 py, wazem np. „w wygocy w rumel nie nie
 wawci.” „Ja nie tam & wyguci suwdutowy-
 ni oficjalistami nie wdajs; wygitho to
 w rumel prwaniacy: panowie A. Wilek,
 Tyg. praw. 1882. 259.

Rumelja-ji. ž. x turci. rum-eli, cf. Muehl. Turcija
europska, oppos. Anadolija, posredno
tureckie w Azji.

Rumpfordska kupa, dla ubogich, przyrządzana z
kości przygotowanych w hermetycznie
nakrytych talerzach kościółku Sępsina,
otrzymała nazwę od wynalazcy angielska
Rumpforda „Kuchnia kupy rumpfordskiej
wyprzeła codziennie dla stu kilkudziesięciu
ubogich zdrowy porządek” Tyg. N.
2. 5. 310.

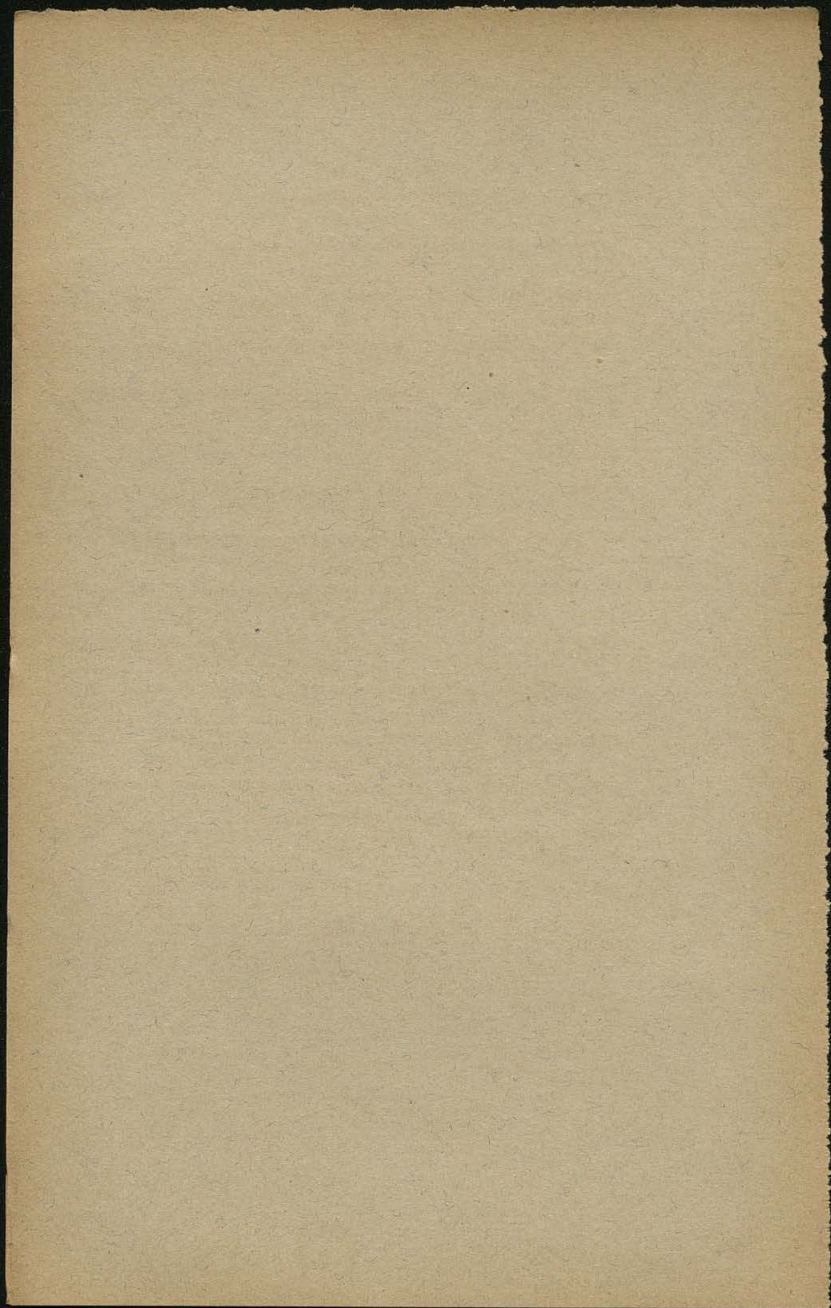

Rumonek-nku. m. Rumunek-nku. m. nki-oo
 l. m. prow. kraj. Dobryni. Lęka, osada od ^{odwrotna} Miel.
 na nie we wsi, lecz wśród pola, pod lasem i t. p.
 przez gospodarza na prawie wyprawem ka-
 miernikata „Słowo Rumonek jest tu powrac-
 chnie używane, zapewne bierne swój pomy-
 tek ze słowa niemieckiego Raum to jest miej-
 sie wolne, ponieważ wrysknie prawie wie
 w ziemi Dobryni, miały dawniej bony
 i kawały, prócz ka napływu do niej kawa-
 du niemieckiego, dźwierze wioło przewalab'
 mu w tych miejscach budować się i osi-
 dać, że ka dla ulokowania się kawały przy-
 była musiał być lub kawały wyjechał,
 i dopiero stawiał budowlę, co wrysknie
 w języku niemieckim Raum macher,
Raumung, miejscie czyni, znaczy, stał
 także pojedyncze osady Rumonkami są
 nazywane, że że na nich najwięcej Niem-
 ców mieszka. W ogólnym użyciu, kawały

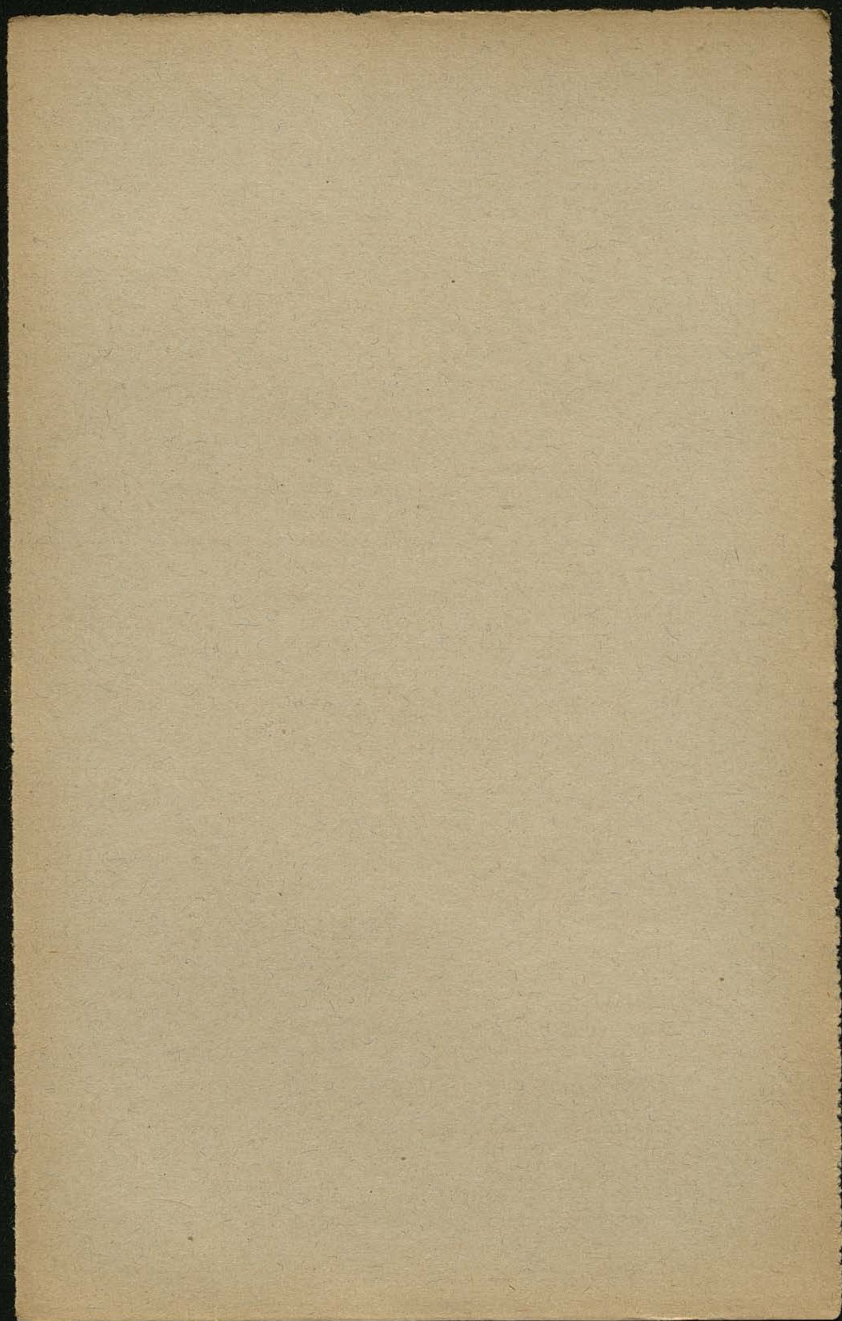
takowy Rumonck na jedrego mieszkanca,
w granice oddzielne ograniczenie, z któ-
rego wedle umowy z dziedzicem czynszu
płaci. Termin do wstąpienia tegoż na S. Mar-
cin (11 listopada) również jest postanowiony.
W. H. Gucwar. Opis ziem Dobryni. 118.

Run-i. n. nie-i. un. prou. okrzimina tak jak my
 glada po wzejciu ^{po ki. kto ci. us. nie. zamlie} ~~ax~~ do ~~runy~~ „Run
 jesto kielunijca us. wrimina” Ad. Mock.
 3. 335 „Dy to.. moziari szto ducate i chude,
 nie biegtu na run co jura umaita grudz.”
 ib. 274

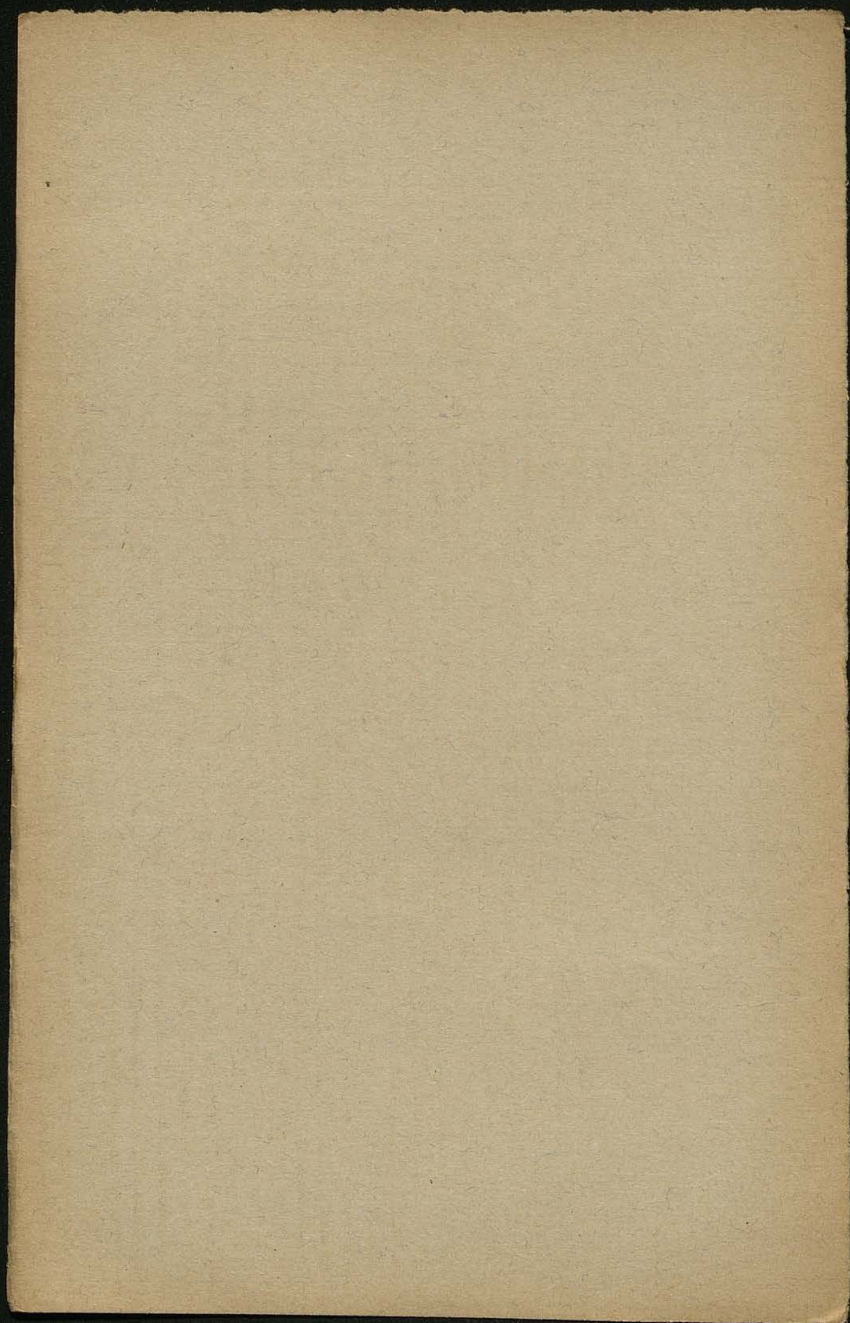
Runiec-at-eje st. nij. ndku. Wruniec, Ka-
runiec dkn. o wriminie, pokrywai riniie
 runia „Siat kmiokk szdriwy, i swierem
 sercem od mawiat pacierke: „Niech unu-
 mieje, niech bujny warost bierke!” Dóg
 rzucit k'niwom milosierne oko, i zaru-
 niata usiana potanka krowista, wu-
 nie, - a cate pol tonu jably ktos' skato
 przyodriat kielowez” W. Syroh. Saw. 4. 9.

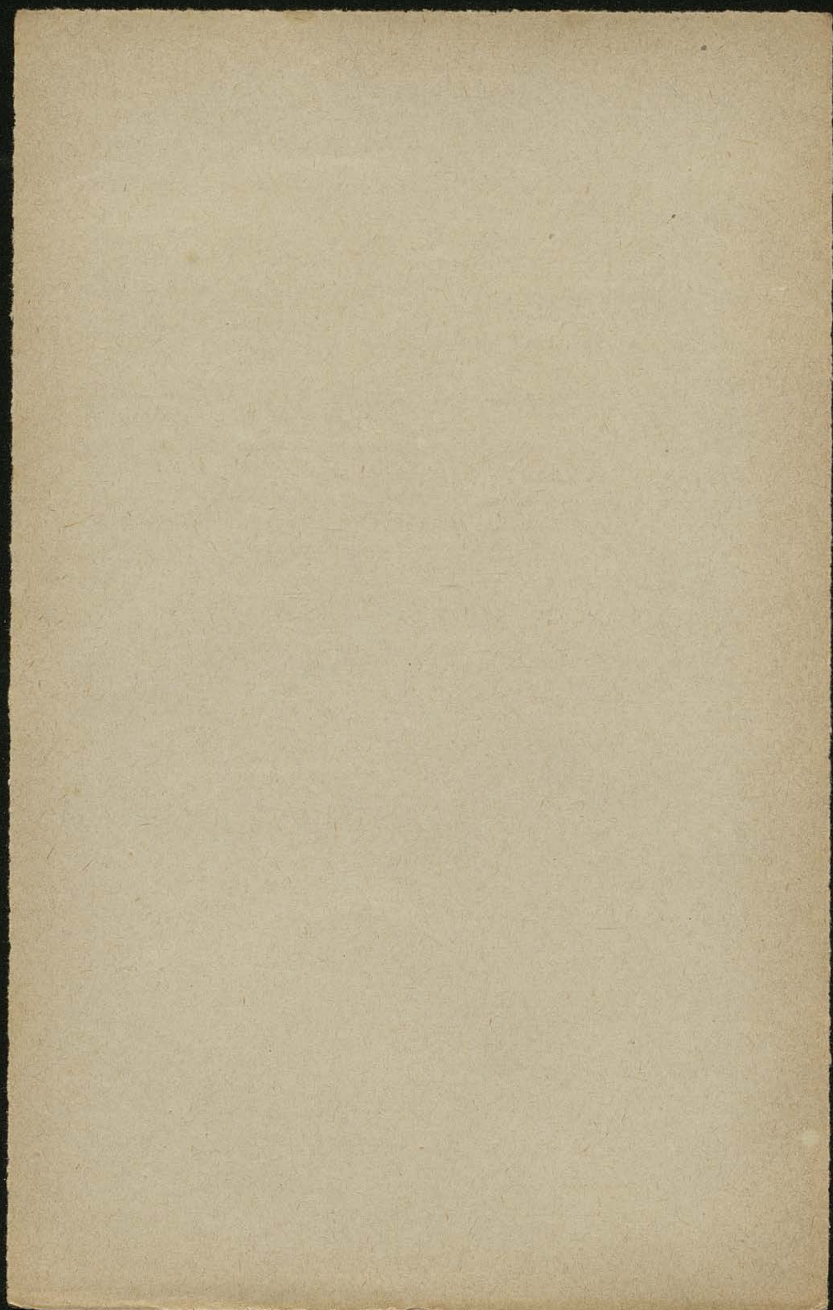
Rurociąg u. m. gó-ów mu. urządzenie rur, celem
ściągnięcia niemi jakich płynów, w szczególności
naftę „W Ameryce katowano
wielką kopalnią a destylarnią
rurociągi, które razem mają 1600 kilo-
metrów długości. Na Kaukazie są także
rurociągi między kopalnią a destylar-
nią” G. Now. 1885. 16. 2.

Rusalka - i. z. Uti-tek mu. nymfa wodka w mitolo-
 gji sławiańskiej; mianowicie w podaniach
 ludu na Rusi, ~~zakopcański~~; topielica, wi-
 działem piskun, dolina przy Kownie, kiedy
 rusatek. Dłoni wiosny i latem ścięte
 murawę" A. Mick. 2. 15.

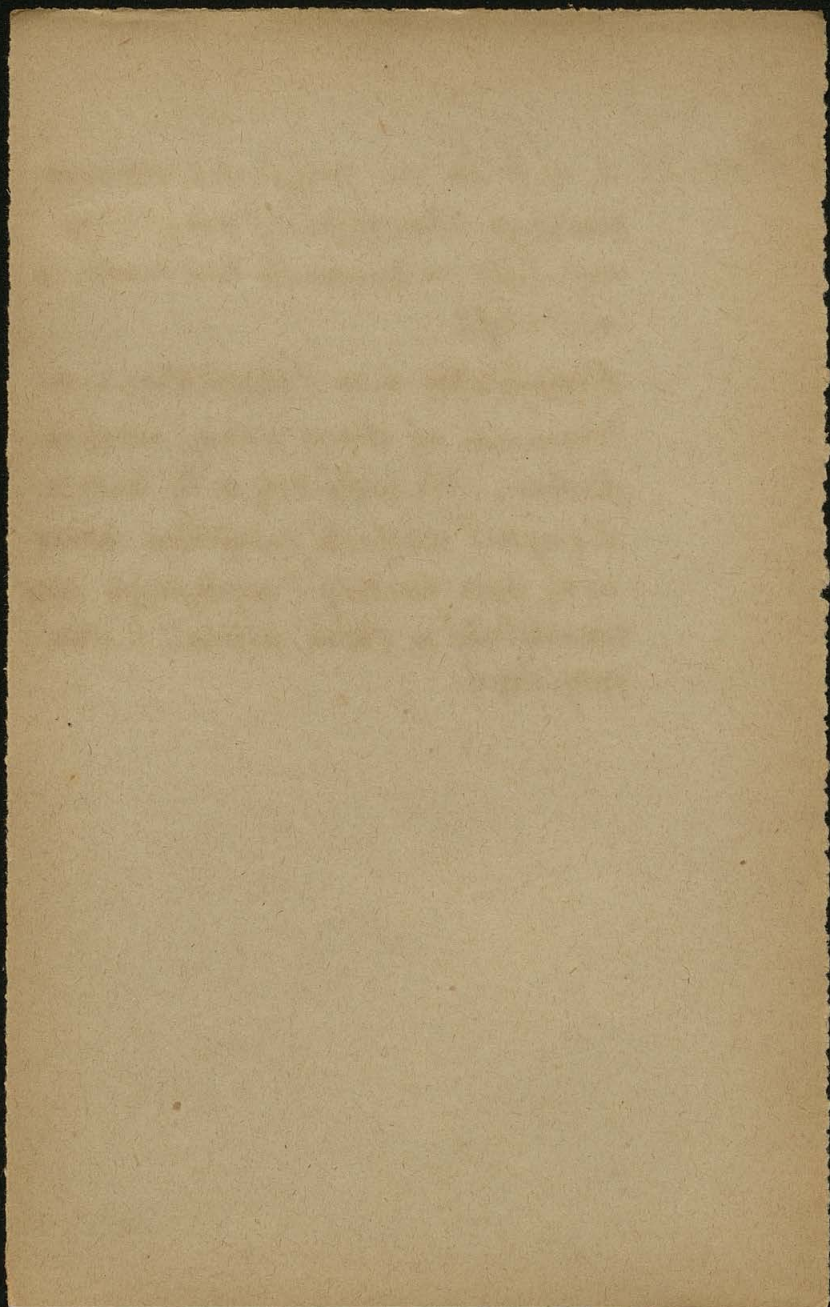

Russek - ska. m. ski m. natura rosjan, a metos,
 wojstka u ludu w Kongperowce „ Nie mogli go
 uprarić, gdyż to jest wyprajem u Rusko,ó,
 że to kawone upari w upraskaniu "Pau,ki,liu".
 95. „ Nieprzyjació dla Rusji" jest tak wielka,
 iż „ ty rusku", uważane jest na najwiękz
 obelge i obróg " G. nar. 1885. 221. 1.

Rusofil-a. m. te-ówo mu. przyjaciel, stronnik
ruskiego ludu, wzdru t.j. rosyjskiego,
najwięcej w krawaniu temi samemu, co
nuskalofit

Rusofilstwo-a. n. Rusofilizm-u. m.
trzymanie się strony ruskiej, nuskalo-
filstwo „ Nie mały rolę w tej kabale
odgrywał wariacki rusofilizm, werny-
cy się wron bardziej i wydepucjy cowa
betwetydnij w obwie ruskim..” S. nar.
1887. 249. 1.

Przetłumaczenie a. n. u. d. roztowanie się niewiary,
& fig. " Śmiać się z mojego opowiadania i parzyć się
kilkoma słowami strasząc całe rozumowanie
moich argumentów " J. Koss. 1. 447.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Rutyna-y. z. bez tłum. franc. routine, zdolności na-
byta przez wprawę, nawyknięcie, obma-
jonięcie się z przedmiotem lub zawodem
„Minister, zawsze będący panem siebie,
odcignął z rutyny, starego aktora we-
sotość i lekceważenie, jakby siebie był
najpewniejszym” J. kwart. sta war. 2. 163.

„Krzęci się koto niej kilkunastu młodych
a ona z całej rutyny, najprzebieglej wyko-
niełki każdego daru usunęciem nadziwi.”
Am. Wi. 5. 44.

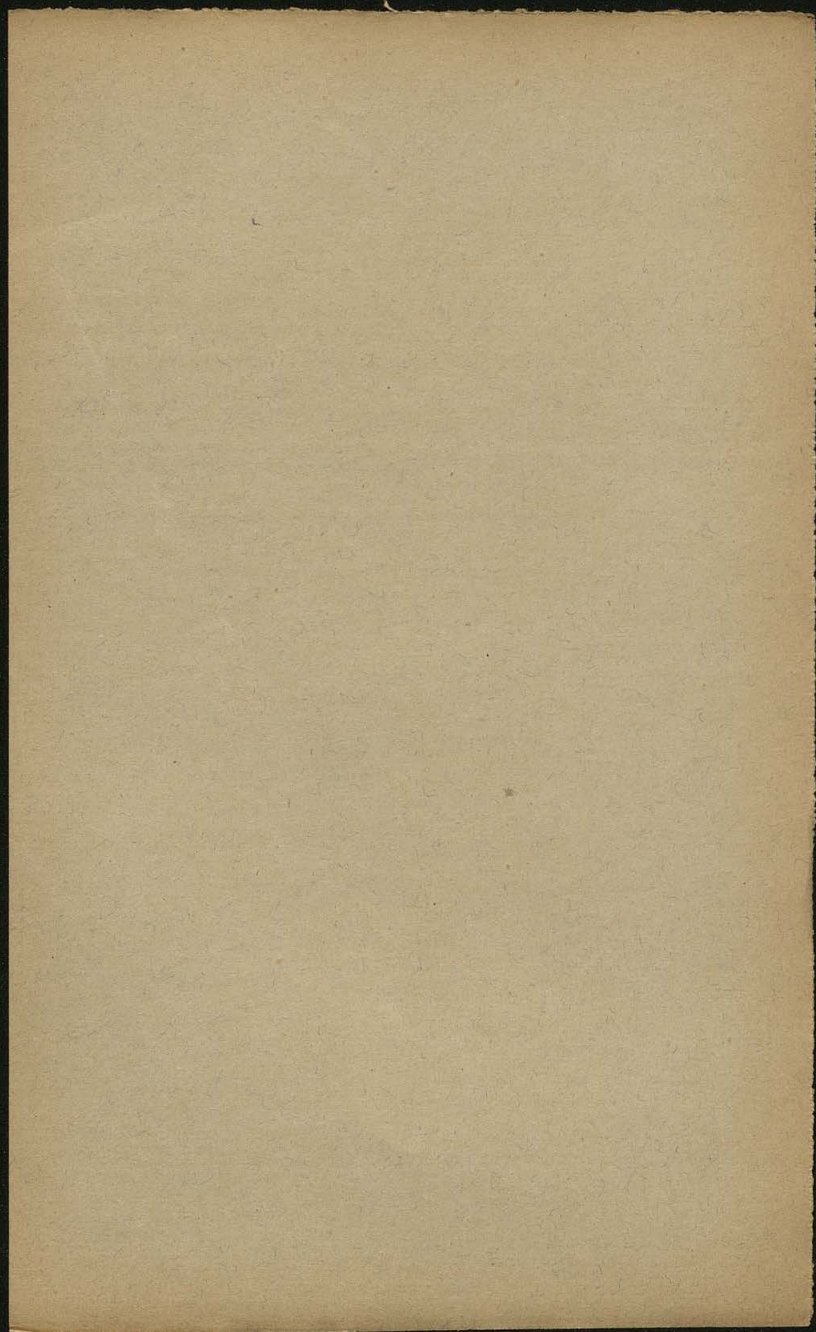
Rutynista-y m. sci-stów um. we franc.
routinier, posiadający rutynę, „Długo to
umysł zbyt jednostronny, klaryk rutyni-
sta, z widuotnogjiem niezmiernie, chwyta
to tylko i poświęca sobie, co jego naturze
i temperamentowi właściwe” W. Rep. Echo
umx. tech. 4. 243

Rutynowany-a-e, posiadający rutynę,
„Lakaset rekamy jak rutynowany bar-
wopracow

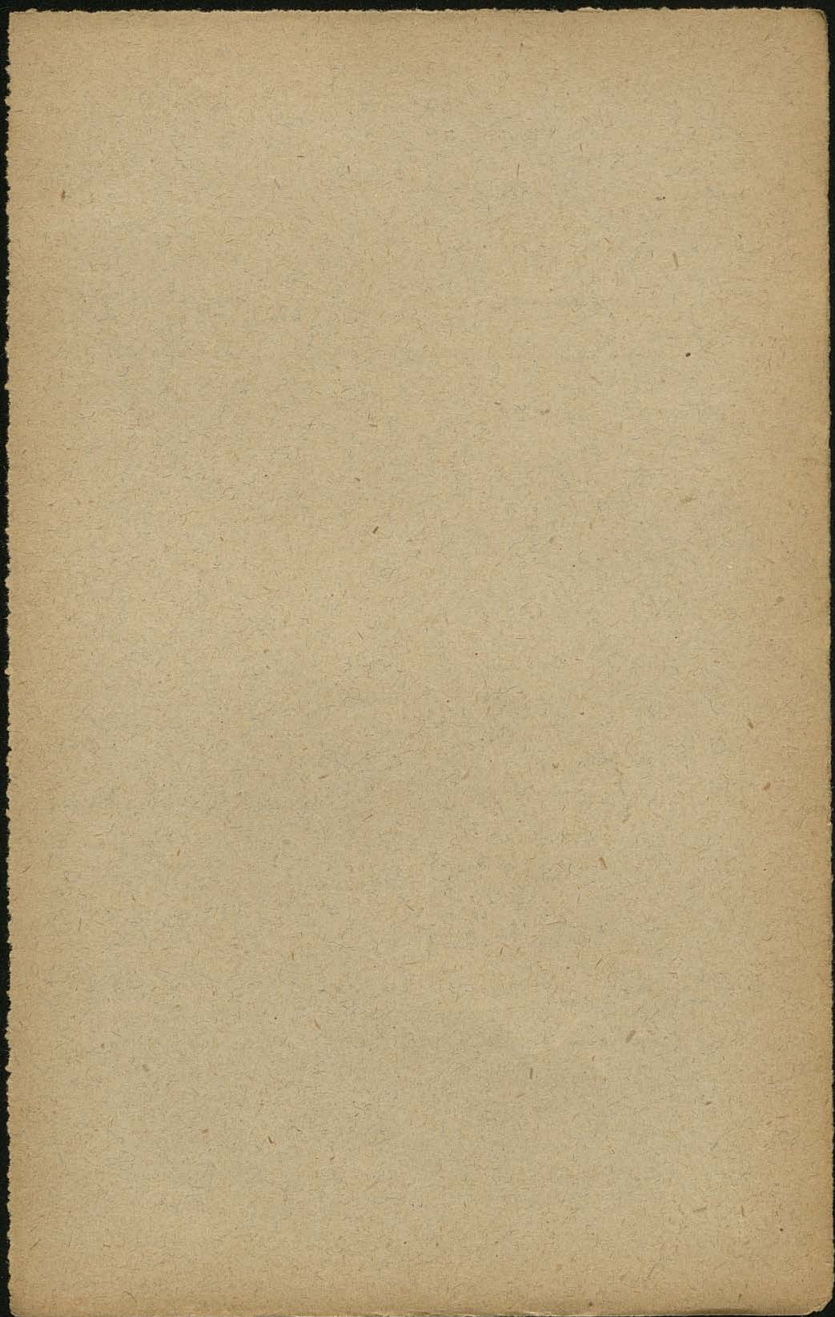
kier i' powołał się na "Zi. Kwart. 2. 33. 187

"Grata to rolę z mprawy starej rutynowa-
nej artystki" W. Dot. Klybr. 8.

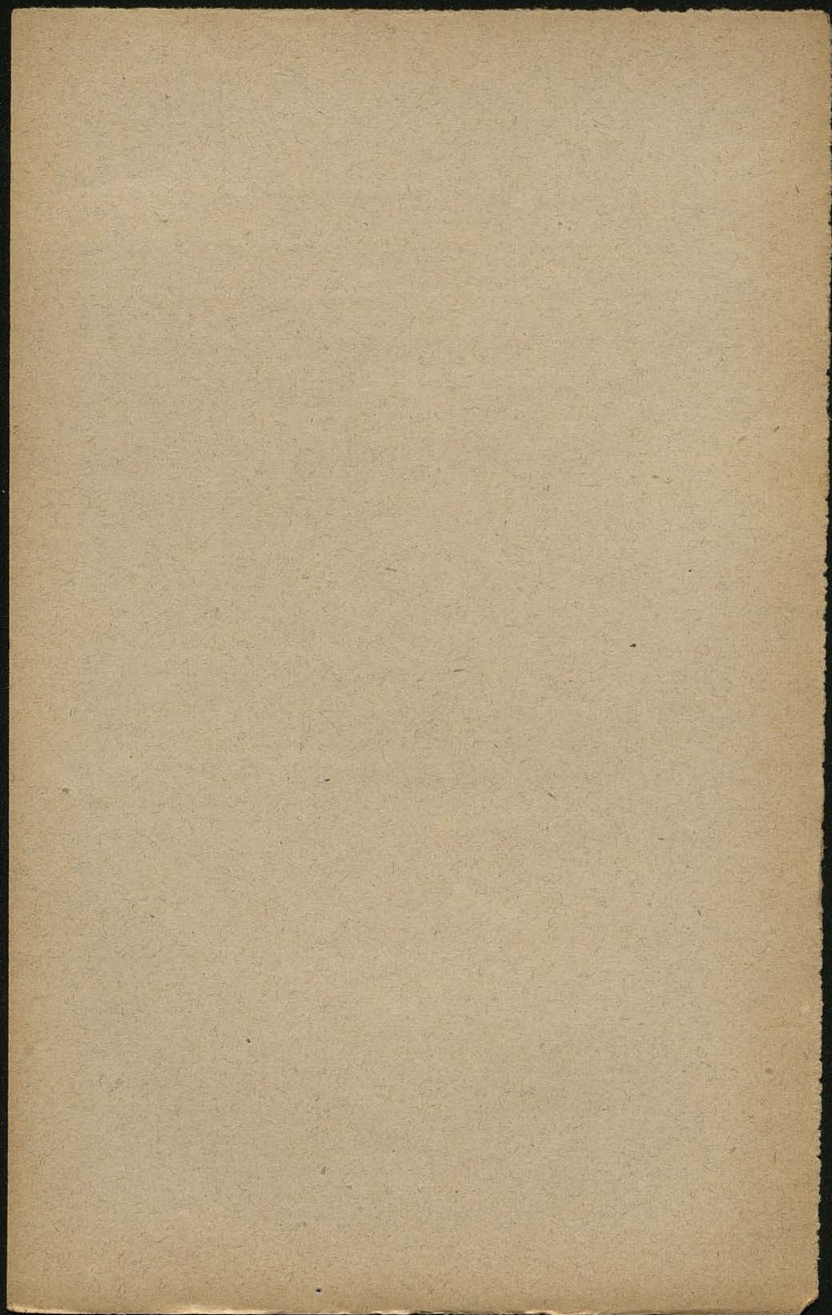
Ryba - y ž. ryby - ryb um. ž posp. u chto wiechu; to
 rybaj = magdala, meyster, kiotho, filut,
^{cto wiek} (ktozego u trzeba strzedz, gruba ryba =
 znakomitosi, matador, nie by te kto „Ry-
 walec, cto wiek powaiuy - gruba ryba!
 gdyby sig i ja stapai udato na wedke,
 xes iankowych wdziškus - to byty
 dopiero trjumpf.“ St. Gruz. Echo 1848. 249.

Rybacy st. cz. udku. przew. lud. ryby towić,
rybackiem się bawić, Rybaceli ry-
bachowie - na rzecie, natrapili dzieci-
techo - w kotłowie." O. Kol. 12. 222.

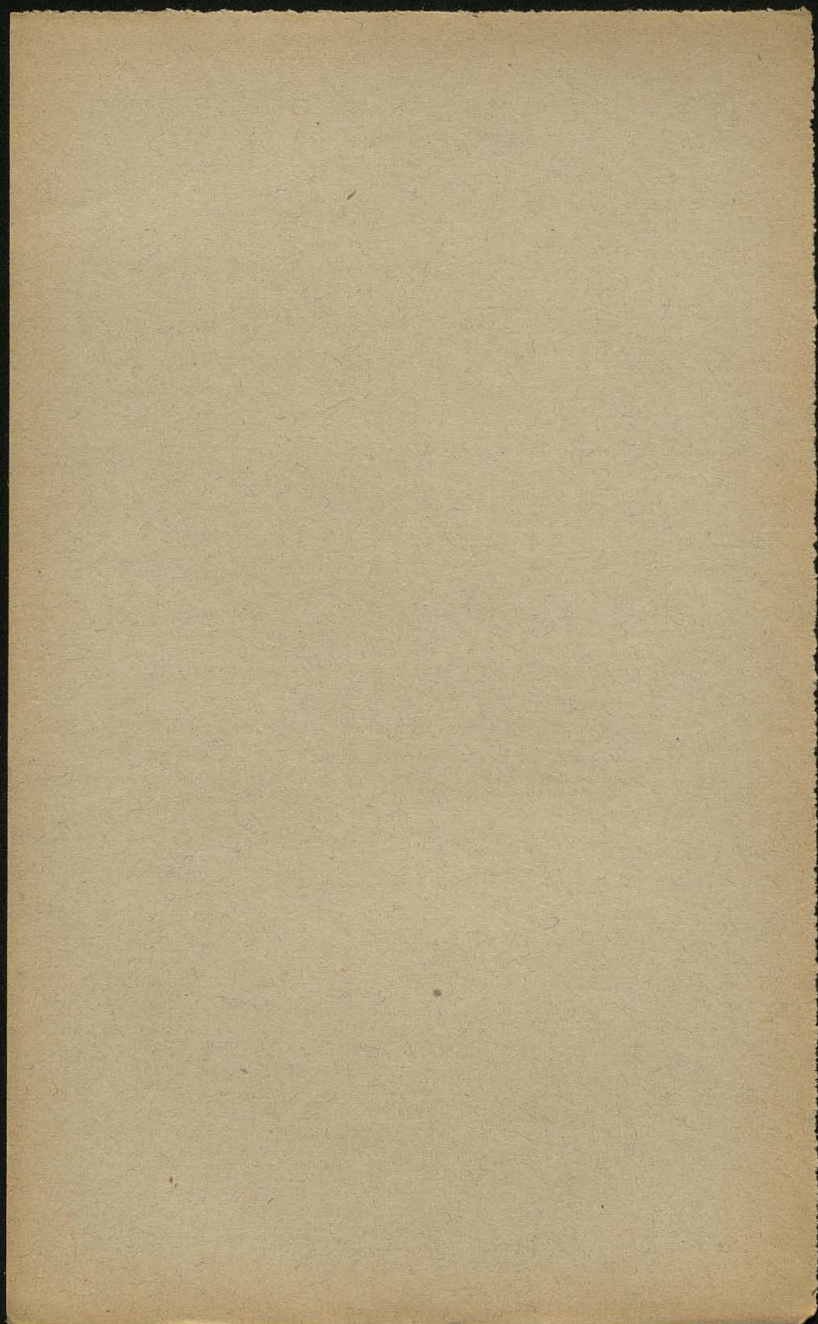

Rybiarstwa - i. t. uie mu. zaktual hodowli i roz-
 umowania rybo „ w imadstawiskach werty na
 Golestnie rozpuszita rybiarstwa ancypligica Albrecht.
 ta w wistaw 60,000 tworzyt wyje konwersy 4 z. 600”
 S. Nowo. 1886. 154. 4.

Rybiarz - a. m. rie - y mu. praw. lud. rybak
 "Siciarke, rybiarke sieci kstawiajcie"
 Radomskie O. Kol. 1. 45 i 68.

Rybawzek - aka m. orki-oio mu Ryba-
stewick - rika m. niki-oio mu. rybak,
 zwob. w pierniach lud. "Rybawki, ry-
 bawki jak Doga rywego jezeliście nie
 widzieli Farzuka mojego" O. Kol. 1. 142.
 "Wywiedt rybawzek - po drodze, i ujmy
 dziecis - na wodnie" ib. 152 "Młode ry-
 bawki sieci kstawiajcie nadobna
 kawiukę z wody wyizgajcie" ib. 44.

Rycerka - i. i. rzemiosło, praktyka, potrzeba
 rycerka „Kto stwiył powziwie ... a
 kwtarura w rycerze” W. Bol. Soc. 4. 202 „Dziel
 ne konie miewali i orodowe sbroje, i ry-
 cerka ich wiodła nawet w cudze kraje - jak
 inrzemu do tania, tak Strusiom na boje.”
 ib. 18.

Rycerz - a. m. z fig. bohater, dzielny na ja-
 kieunkolwiek polu, chwyt do czego, niewyble
 w kwar. ujem. „Kwinderzowi rycerze, ktorzy
 przygrywają lichwiarskie fujarki” A. Wr.
 Fr. Dziel. 10. 131. „rycerz przemysłu” z franc.
 chevalier d'industrie, oszust, wadziwiemek,
 ryjcy z wyprzkiszcami innych „I kwaru je-
 den z „rycerzy przemysłu”, usijaki p. Kroyew-
 ski „wrazdrit” kithu kupcio... jezauoi ten
 xdyphontowat weksel ofatrowany praw
 siebie.” Wiel. 1885. 228. 4. „Dyt to miodziwiec
 shwicrony, rycerz przy kielonym stole, uimay
 cigrony przy butele” J. Kwar. 1. 2.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

"Karyhotaci" itp.

Psychotac, Ryhotaci w. udkn. Świąć iś gtońis

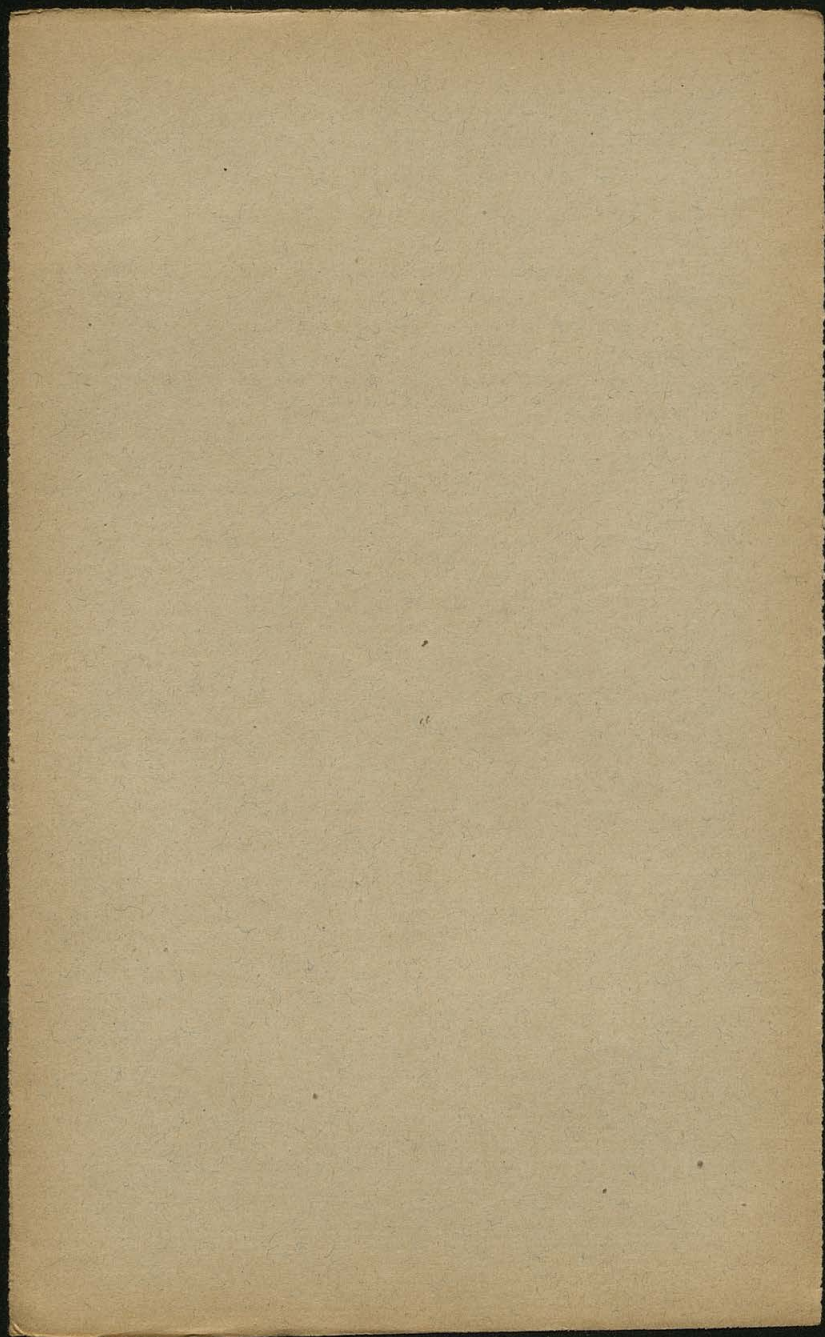
"Wciafi do niej zęby mywarerant, i cny co
rrekt sam, cny postyprant, wciafi ryhotat"

Ps. kwan. 90. 68. "Ucihto i kilka pojidypr
wuph typho gtońis ryhotato jerruc serdecunie
z przygody nimanwistuego iypa" ib. 64. 21.

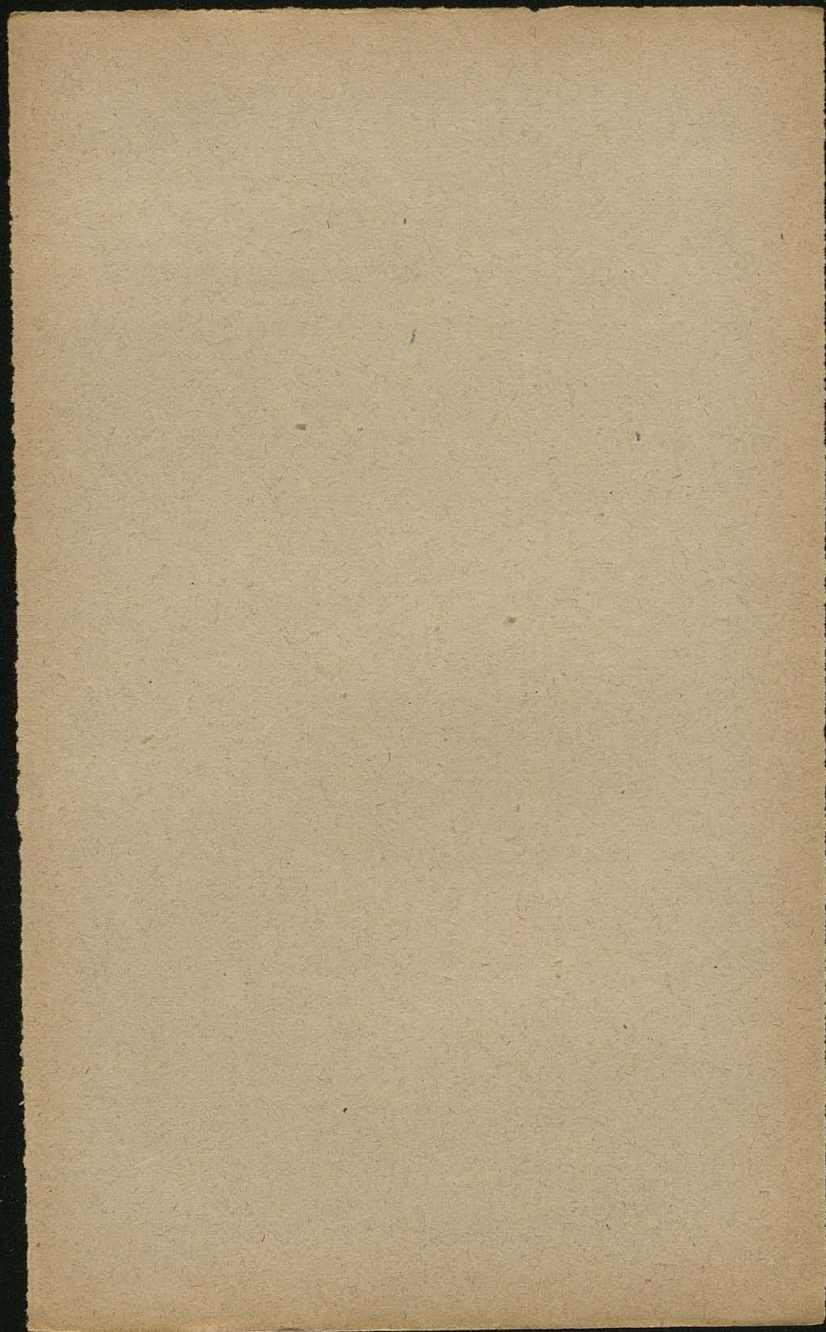
"Celowat kraj jej wraity, śmieje się i ryhoczę,
że ja mógł widnieć" Id. Lub. 1. 123 & rywaci,

fig. "wiatr ryhotat" Id. St. barn. 2. 67 "Naria
puchwycita go za zęby i kaptanata, karyho-
tata" Id. 17. 91. "Nęka wygladate kerowad, pur
wytarte lohuie, przez otwory szmat - świąć iś,
ryhotata berzeclnie, warerage zęby & butwo."
M. Now. Dr. pol. 1888. 36.

Rycht prost. posp. to co rychtyk, akurat, tak samo
 „Stalisiny we wrotach, a tu... patrzysz...
 rycht siny i na bidce, jakby Samojto
 od polwarowanych koni” f. l. kron. 1. 38
 § - u m. boi t. um. praw. lud. Kuj. z niem.
 Recht, porządek, sprawiedliwość, Tade „nie
 mogę z nim przyjść do rychta” = porozu-
 mić się, trafić do Tade.

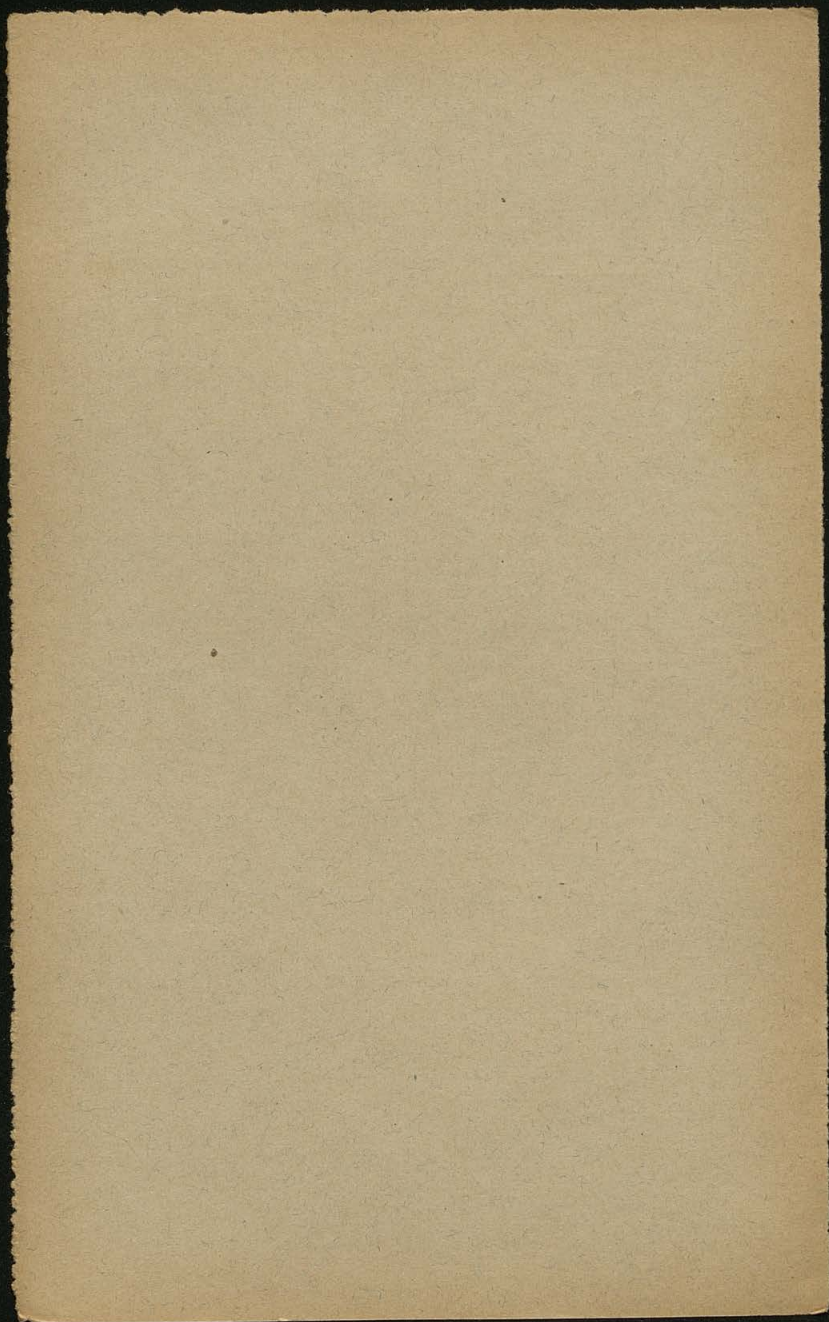

Rychtarszek, Rychtyczek przym. lud. zdrob. rych-
tyk, akurat „Rychtyczek taki na gzie
jaki ty.” kł. Jm. Rota 4. 556.

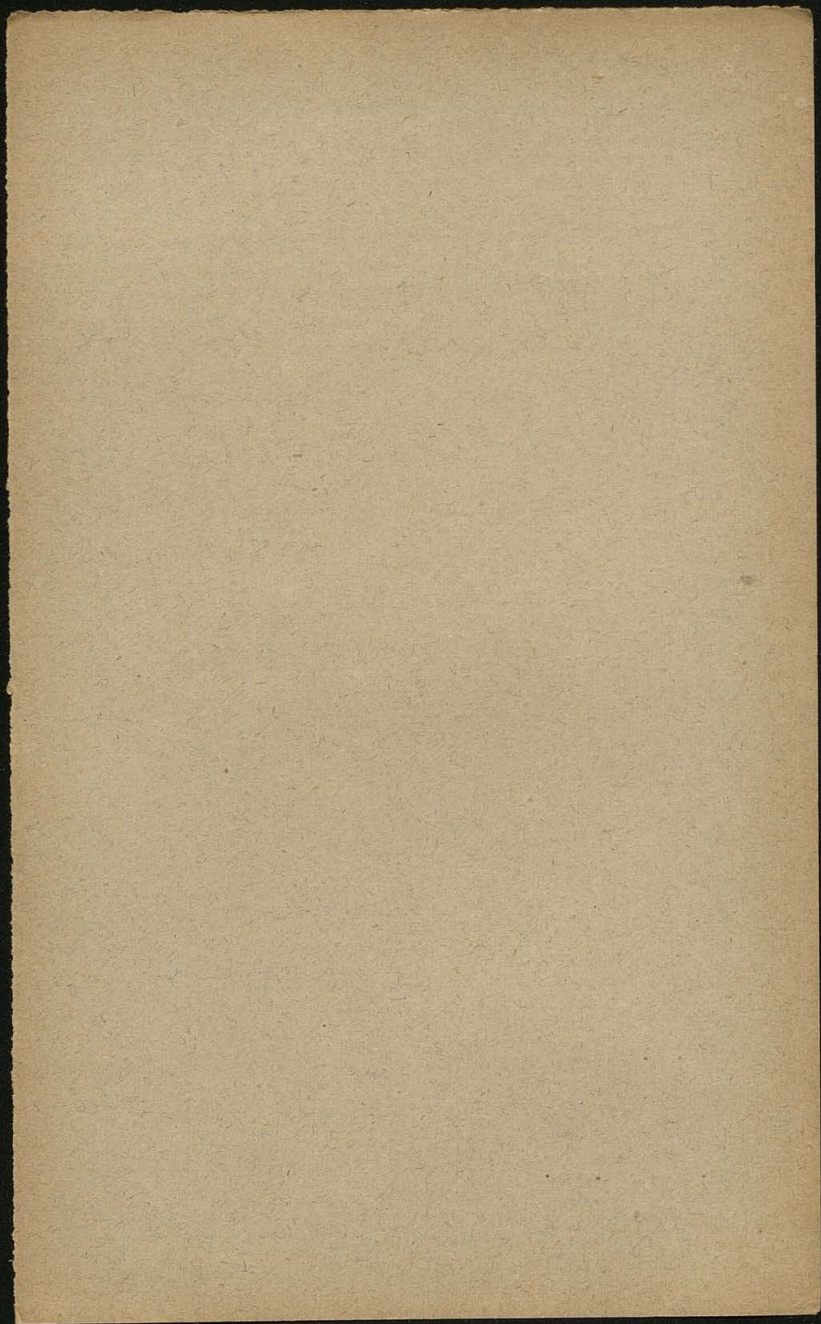

Zryčkal' dku.

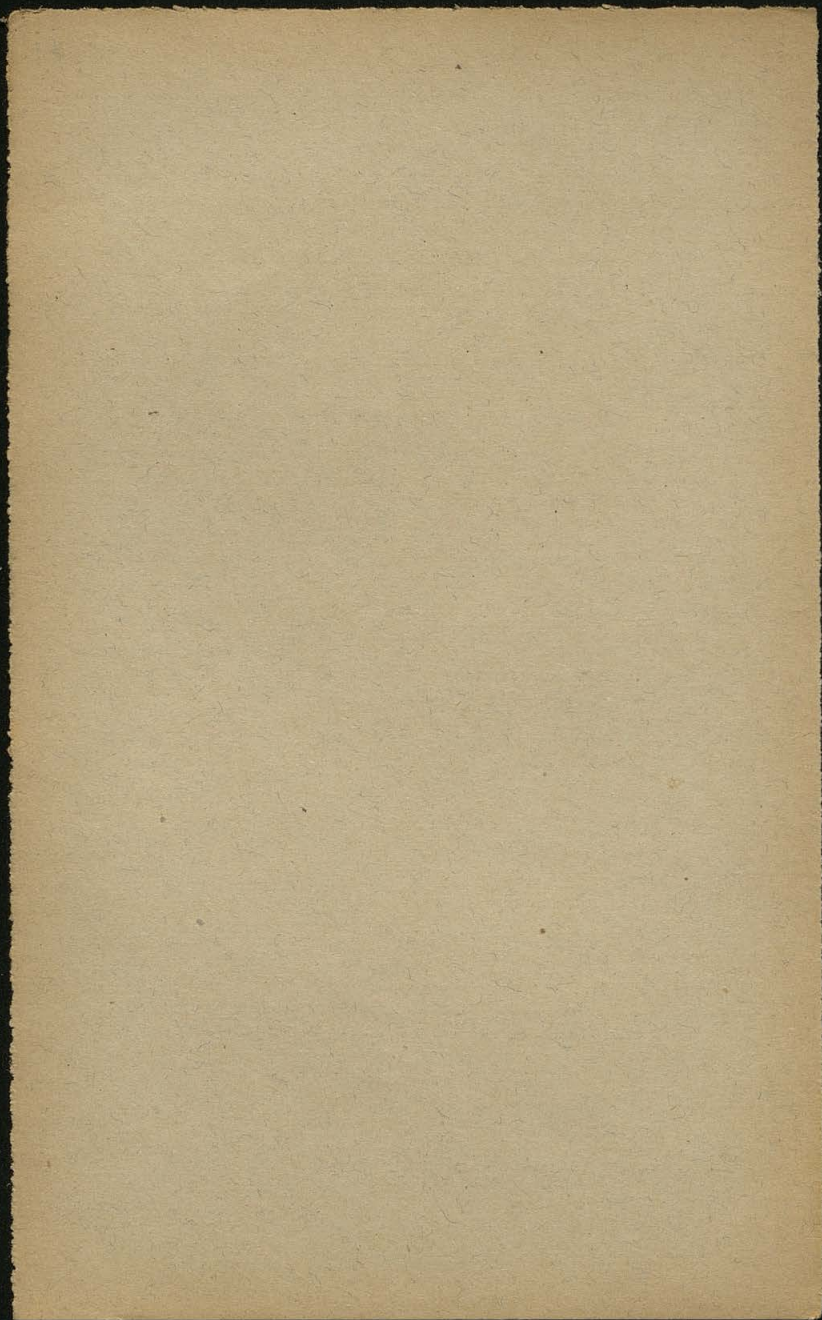
Ryčkal' - at - a st. v. u dku. prov. Galic. byle jak
 kopai, pytkai, ryc' „Lično zriemig zryc-
 kali i xiavuem tikeru ob siati" Dn. Kam.
 Gaz. wrij. 1885. 3. 1.

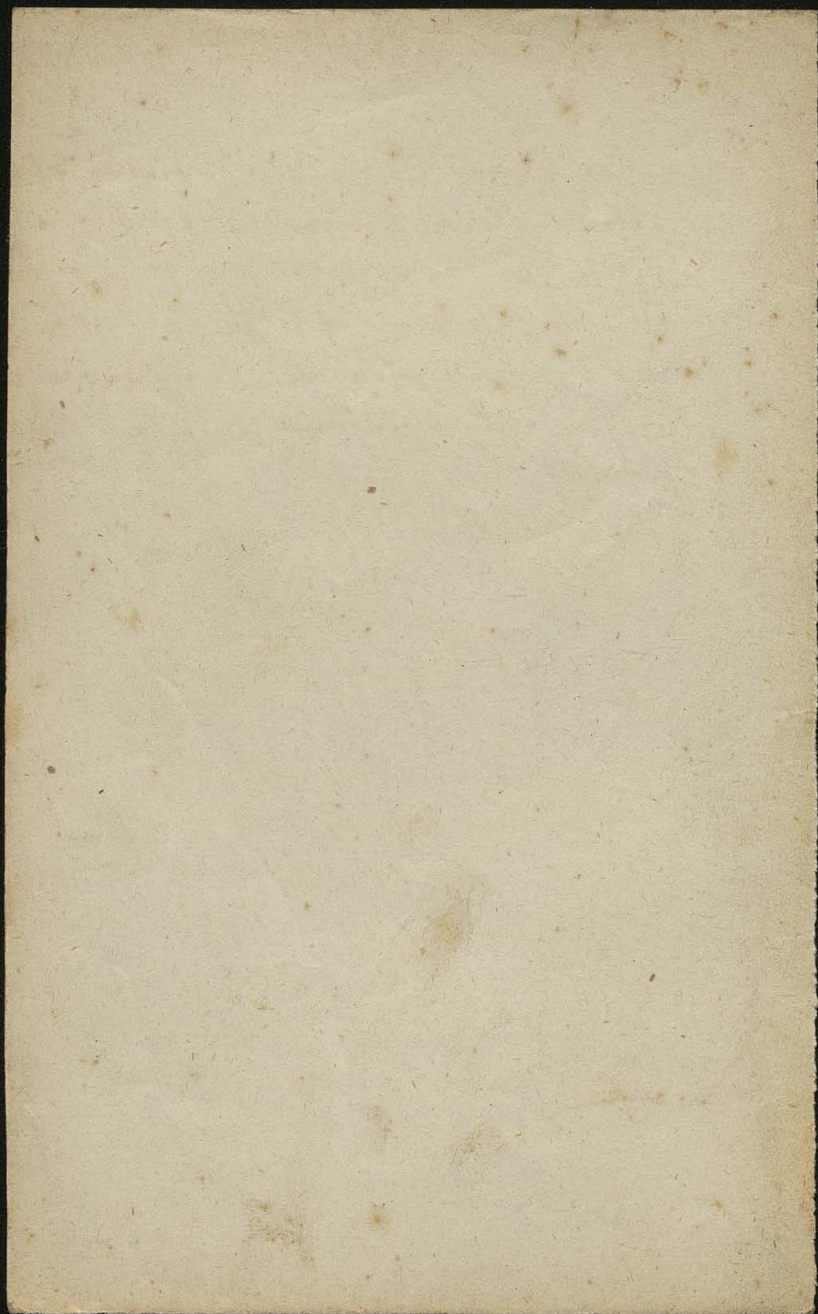
Przedek-lka. m. Uki mu. z Dawiek u okapi, kar.
kiccika „Miat kapote z tasuami od swig-
ta, granatowy karakicik z wydelkiem” Au.
wi. 3. 16

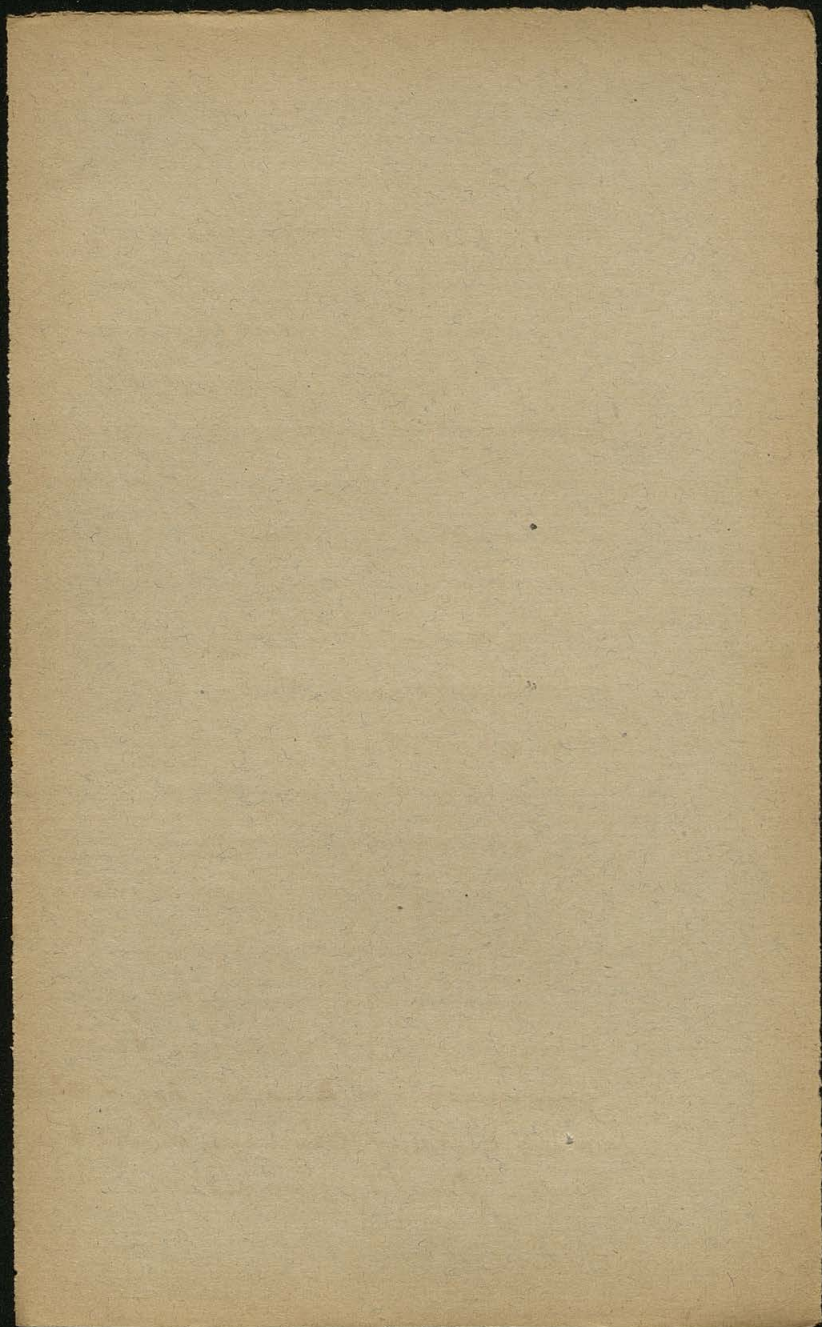
Rydwan - u. m. ry-ów um. z fig. używa się w mas.
wznie triumfalnego lub ceremonialnego
"Próbowała na nich wejrzeć świec, i
oblatannionych przykuwała do swojego
rydwanu" J. Kwass. wiek 1878. 36.

Ryga - i. z. z rycin w l. mu. „rygi” ciwiarotka lub
 potaarkusa papirowa z grubemi krawcami li-
 nyami, ktora pisała przedtada się pod papier
 aby pismo było rownie i teniszek. Rysiki
 albo Rysiki w teniszkach. „Pawka zawiesza:
 papierny, rysiki i porządku do pisania.” Kuv.
 Lwów. 89. 228. 4.

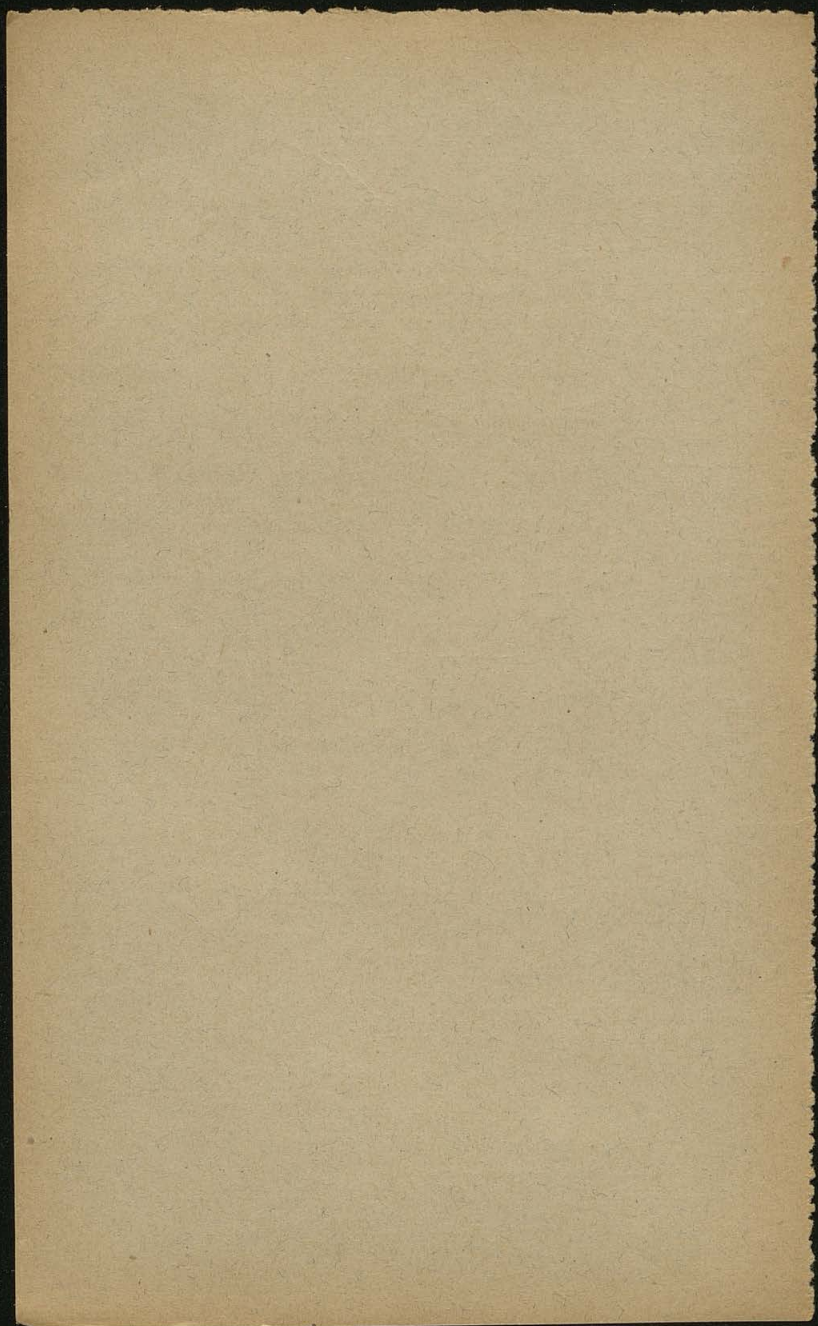

fr. rigueur
Rygor - u m. ry-ów um. *tae. rigor*, "karnosc", "surowosc",
 subordynacja, groza, "Sama sie wyrystem
 kajmowata, o najmniejszej w domu wie-
 dziata rzezy i trymata w rygorze wyryst-
 kich" *J. kw. 71. 40*, "Matka dwudziesto kil-
 koletniego chlopaka trymata w rygorze
 jak mate dzieci" *ib. 101. 64*, "Oni potrzebuja
 w rzezy polskiej tade, rygoru, porzadku,
 ktorego nie ma" *ib. Sta war. 1. 38*, "Zaprowa-
 dzit w swoich dobowach rzed, oparty na
 rygorze wojskowym" *L. kaw. 4. 334*, "Ko-
 chat bracia, wladztz, ale trymat ich
 w rygorze, do czego mu pomagata jego
 sica niepospolita" *J. Dziennik. 8. 18*, "Zgodzila
 sie na urzed karjerski marnotrawnego
 przyjacila, i trzeba przyznać speteriata
 go z nalezytym rygozem" *A. w. h. Tyg.
 powr. 1880. 483*, "Trzy wiezanie bawit
 francuzer z kirkowate ubogich wlad-
 ciarck stwawny, trymawny w wielkim
 rygorze" *J. kw. Tyg. powr. 1882. 2*.

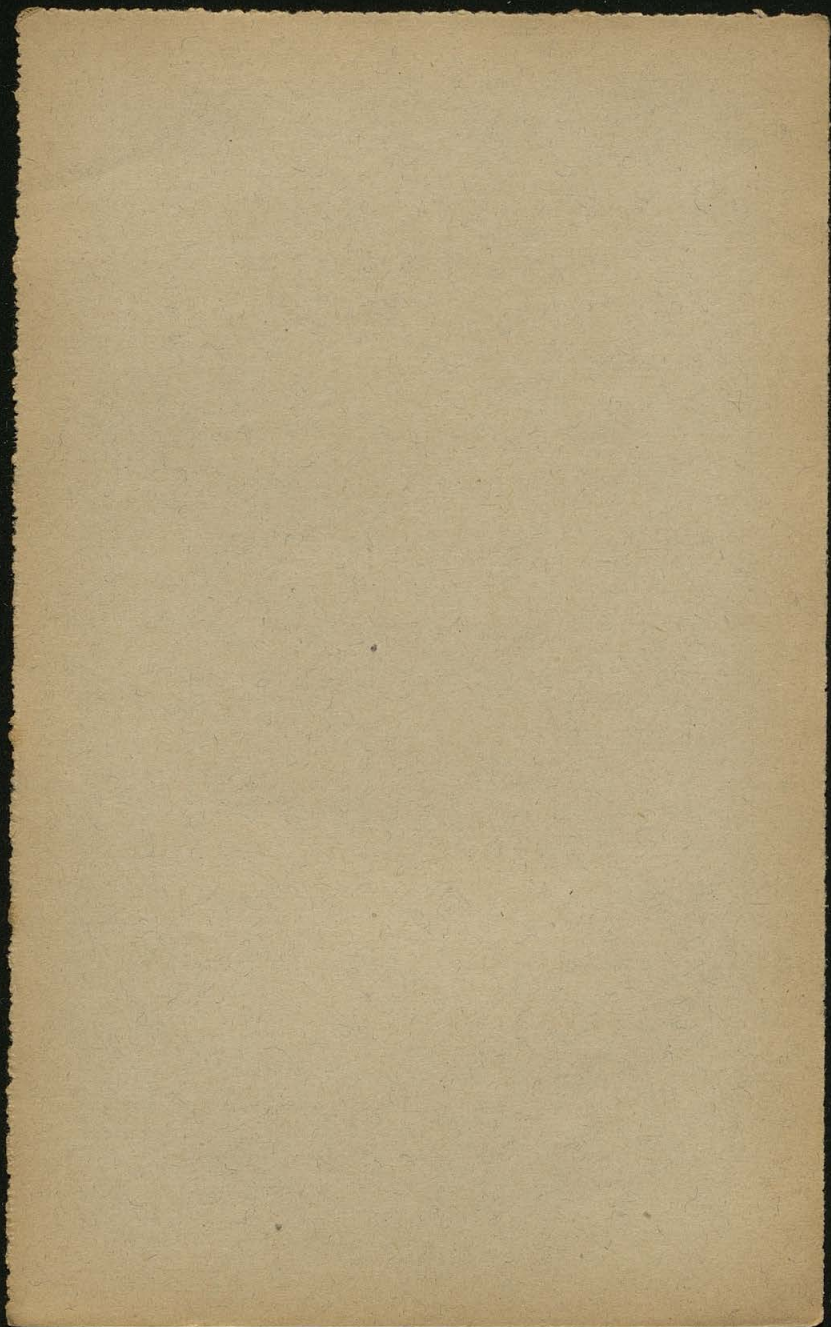

Rygonysta - y. m. si - storo mu. Rygonystka - i. z.

stki - stek mu. frau. rjzortite, utowiek
 surowo pojimajacy obowiazki
 sciste przestrzegajacy jakichkolwiek pra-
 widel, porzekadlo : "t. p." Ostro, ale sumien-
 ny utowiek... rygonysta, w rachunkach
 go nie podaję " 77 Kwana. 3.100 " Pani byla
 rygonystka i nie cierpiata, aby w nie-
 dziele strziba wata na polowanie " K.
 Chęd. Sgho. 27.

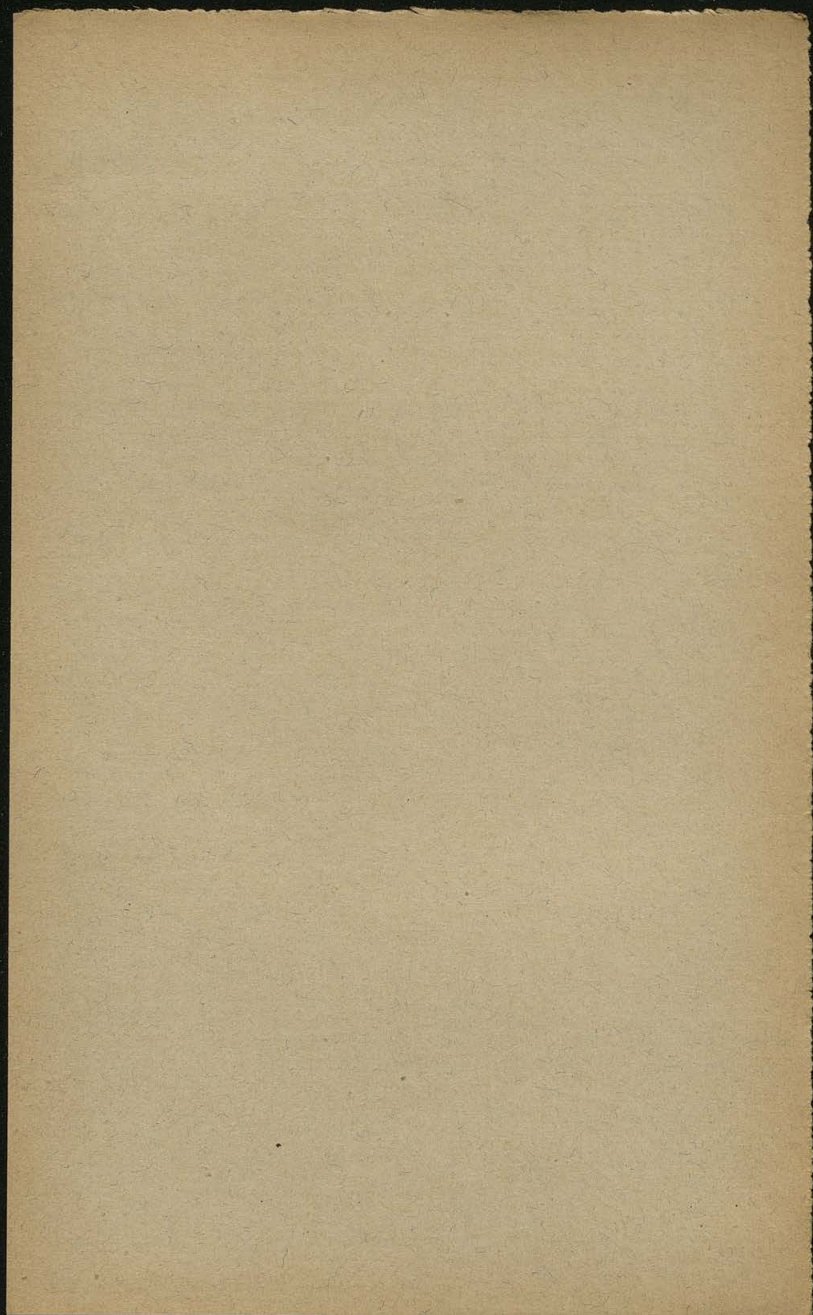

Rygorizm - u m. franc. rygoryzm, pokes adrona mo-
ralności, rbytnia surowość, „Dow suro-
wy bardko, pobornosc nader gorzka, a
salon odmanawajgy sig nielitoś ciwrym
rygoryzmem” J. Krak. wiek 1878. 63.

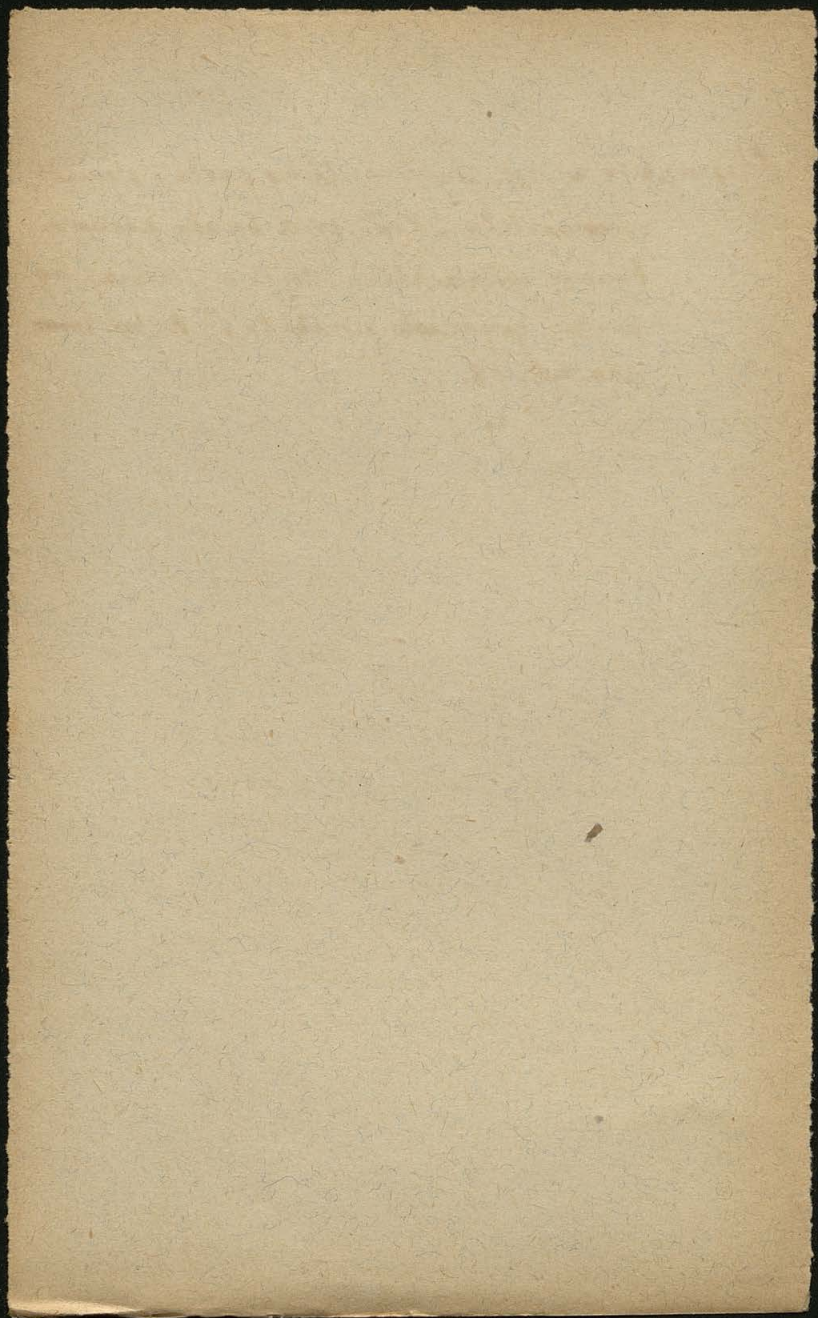

Rykosraet - u. m. franc. ricochet, odbicie się paci-
 szki biegnącej po linii poziomej, gdy tenże
 spłaska się z powietrzem, ziemi lub wody
 „Kiedy rzucit kamieniem, a nie trafił
 procie, a czasem rykosraetem na niego padł
 kamień” - Muba 1871. 12

Rykosraetowa - at-taję u. m. i. d. s.

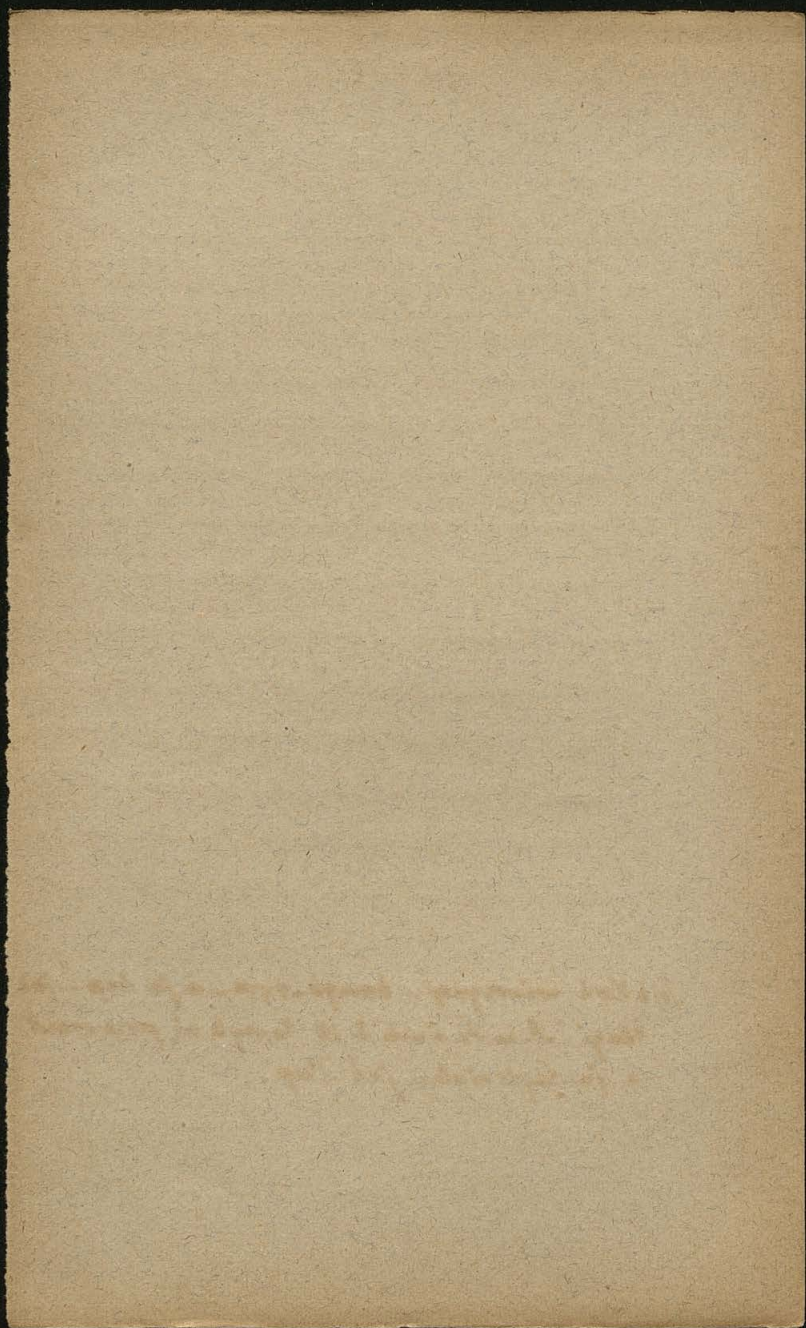
Rymak-a. m. cy-koń um. lichy poeta, rymark,
wierzoakleta „Pojdź przez kramo paruciu,
brudny wierzoaklić! Pojdź najlichy rym-
maku, grynoko proakleta!” F. Chot. Goruo
um. kob. 68.

Rym.! Hrym.! Chrym.! odgłos nagłego huków,
 występuje i t.p. „Jak korykusz: wiwat da-
 my! rym! z morderstwa.” A. br. Fr. 1. 155.
 Z nagłego upadku, wrażeń „Nwi w nogi! rosta-
 trzymam, ari ui w korykach pnyka, nawecie
 rym! do djabla z jakiegoś urwoiska” ib. 2. 91.
 „Wtem wilk tchem poruszył; wieśniak to
 kłobaczynny, chrym cepy o kienis” Spis. 75/1)

Przymygi i t. in. nagłym odgłosem dać się
 słyszeć „Tam więc spałem, ari tu struk! rymto
 jak z armaty” A. br. Fr. 2. 113. Z upaśi nagle,
 ciężko „Niechno pan da pokoj. ferwa pan
 rymnie, i bezdż musiał pana dżwigac” Haj.
 S. lwow. 1886. 260. 2. „Kusit us w tancie i...
 rymnigt jak dżugi na podłogę.” kur. Święt.
 1878. 7.

1) „Kon wierzgnął... koryk... rym!... a ja kep!... jak
 dżugi” A. br. Fr. Druka 8. 18 koryk us przewrócił,
 a ja wyte ciatem jak dżugi.

Rynek-nie m. nki oś mu. § ogólnie: w wszelkie
 miejsce zbytu, zaminu, transakcyj
 i t. p. „rynek pieniężny” = giełda w wło-
 siewem znaczeniu „rynek zbożowy” =
 giełda zbożowa. przer. „Procent od pro-
 centu stat. us. hasterni w wszelkich poru-
 stów, a wyjątki i akcyzjne dżinosci,
 prawa obywatelstwa w towarowym
 krajnie i na spotecznym rynku, nie
 mają” Ap. N. Korz. Chater. II „Przebieg
 jarmarków rozgromionych (na wstępie)
 był bardzo poręczny i kuryjka na nich
 osiągnięta musi korzystnie wpływać i
 na nasz rynek” wiek 1887. 128. 3. „Rynek
 cukrowy w ostatnich dniach znów się
 cokolwiek ożywił. Wpłynęły na to nieko-
 rzystne wiadomości o spodziewanym
 wdrożeniu buraków” ib. „Eventualny wy-
 nik interpelacji mógłby nowe kanie poho-
 jenie wywołać na rynku pieniężnym
 i zaważać na wynikowi operacji, a nie

udanie się jej poróżniły na sobie Dalry
spadek a tem samym straciła kilka miłoś-
ników" G. nar. 1887. 266.1.

Ryngraf u. m. p. o. u. m. „Miał również
p. w. i. ryngraf ze św. Józefem,
patronem dobrej sumienia” D. Dot. Tut.
1. 131.

[Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

Рыпач а. удкн. — з рукамі з копыта, як бо пс-
дзіе, садзіе „ О дрвігуз не пытай, до То-
руна ханырај ” О. Колб. Куд. 2. 17. (1)

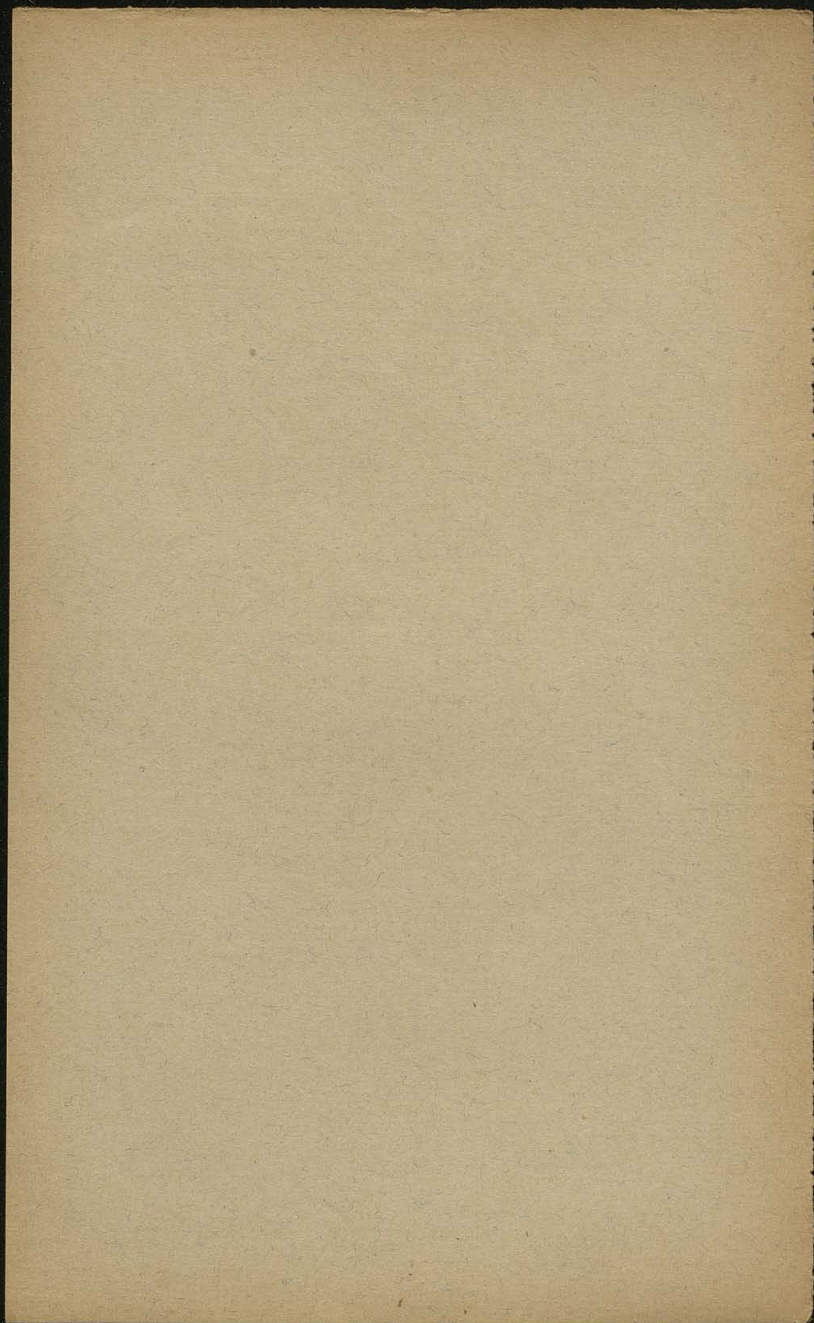
Зрыпач дкн. обшоене. а Гд. јет у тем знач. рыпач

Рыпачі дкн. „ по́ннїей рыпачі за гранїе ” Кур.
Свіст 1873. 19. 3.

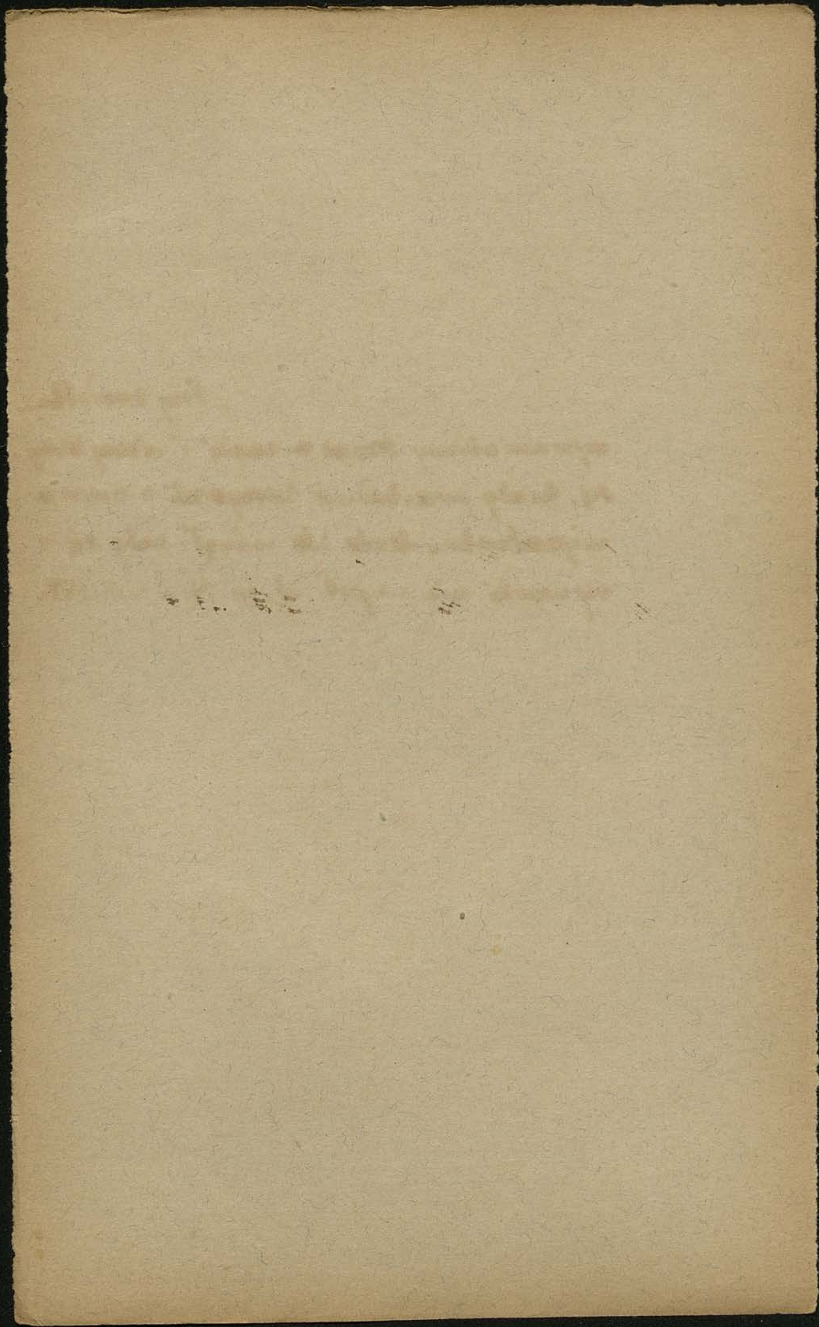
(1) „ Једіе, једіе піснїе прыбраву, конїк јего
вырпује тура нокіамї ” О. Колб. 6: 128.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

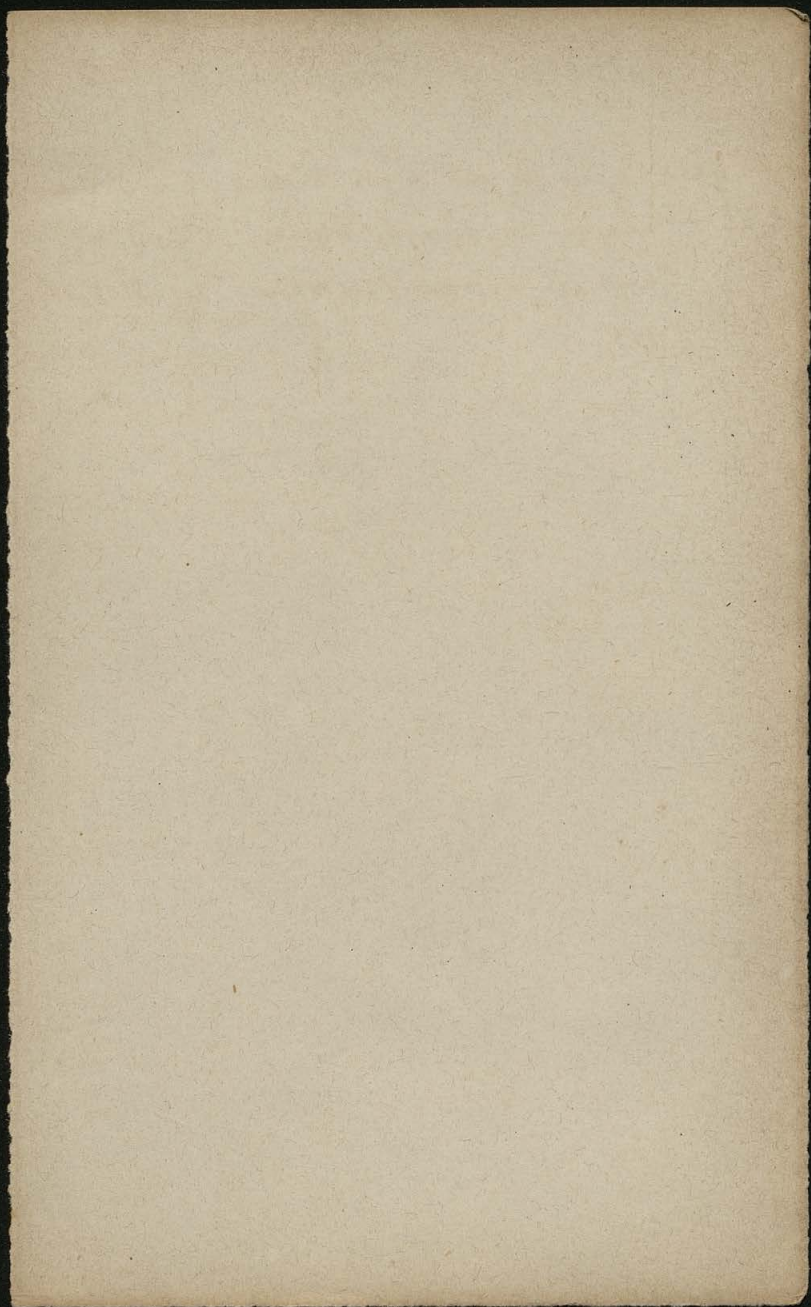
Ryntowurp-a-e, praw. kuj. ~~z niem.~~ „ryntowue
mieszko” t.j. wotowe, wotowina, z niem.
Rind, Rindfleisch

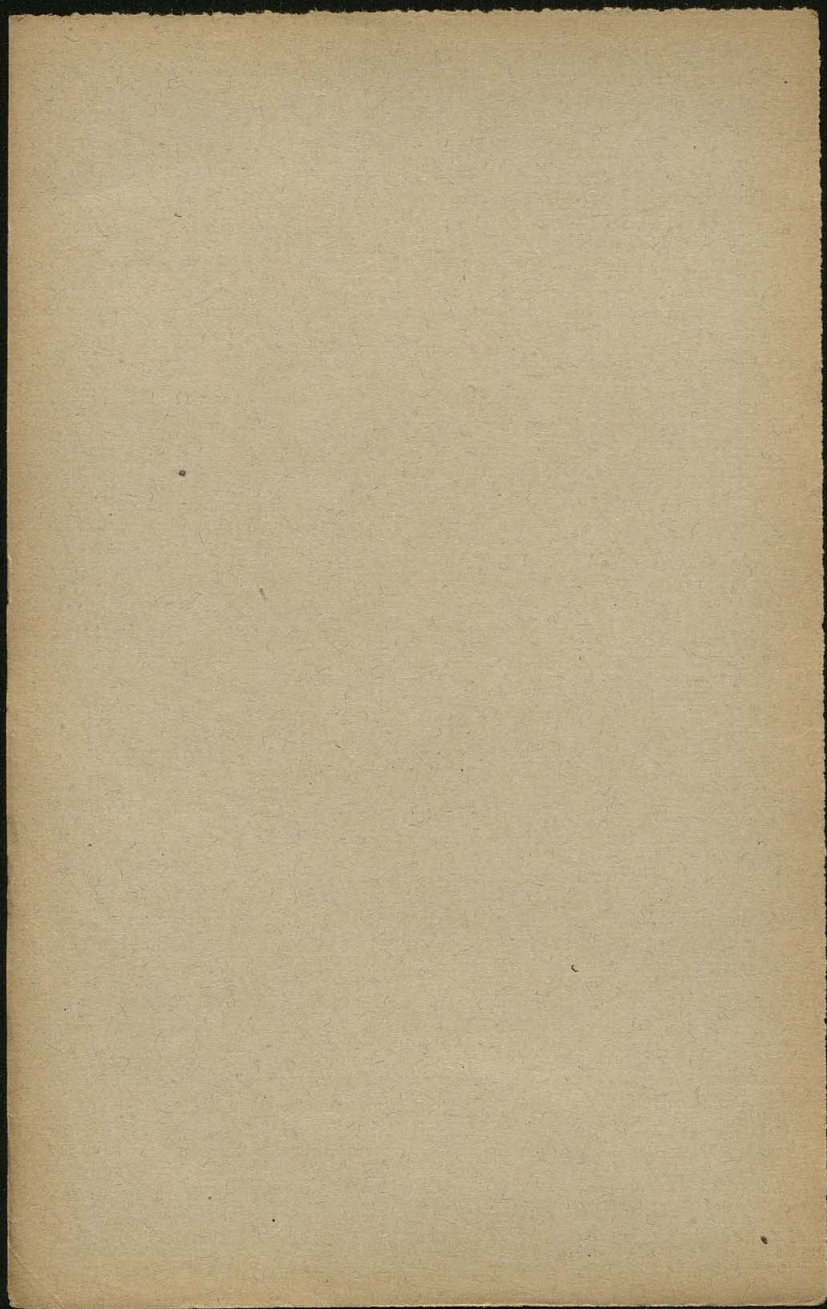
Rynwa-y. z. wy-ucw' mu. rdob. Rynewka-i. z.
wki-ucw' mu. prow. ryma, rymienka
 (cf. linwa, lincowka) „Ależ teje! jak z rym-
 wy!” Jt. kwart. 72. 16 „Na promyje jst
 rymwa umyślusie” ib. 140. „Brzy krodetku...
 wprawi alimny brome rymewki i ci eray bilmny
 ię, kiedy przechodnie koray stali z naręgo
 wynałowku. Malo kto umięt, żeby ię z
 rymewki nie napił” A. br. tv. 27. 11. 184.

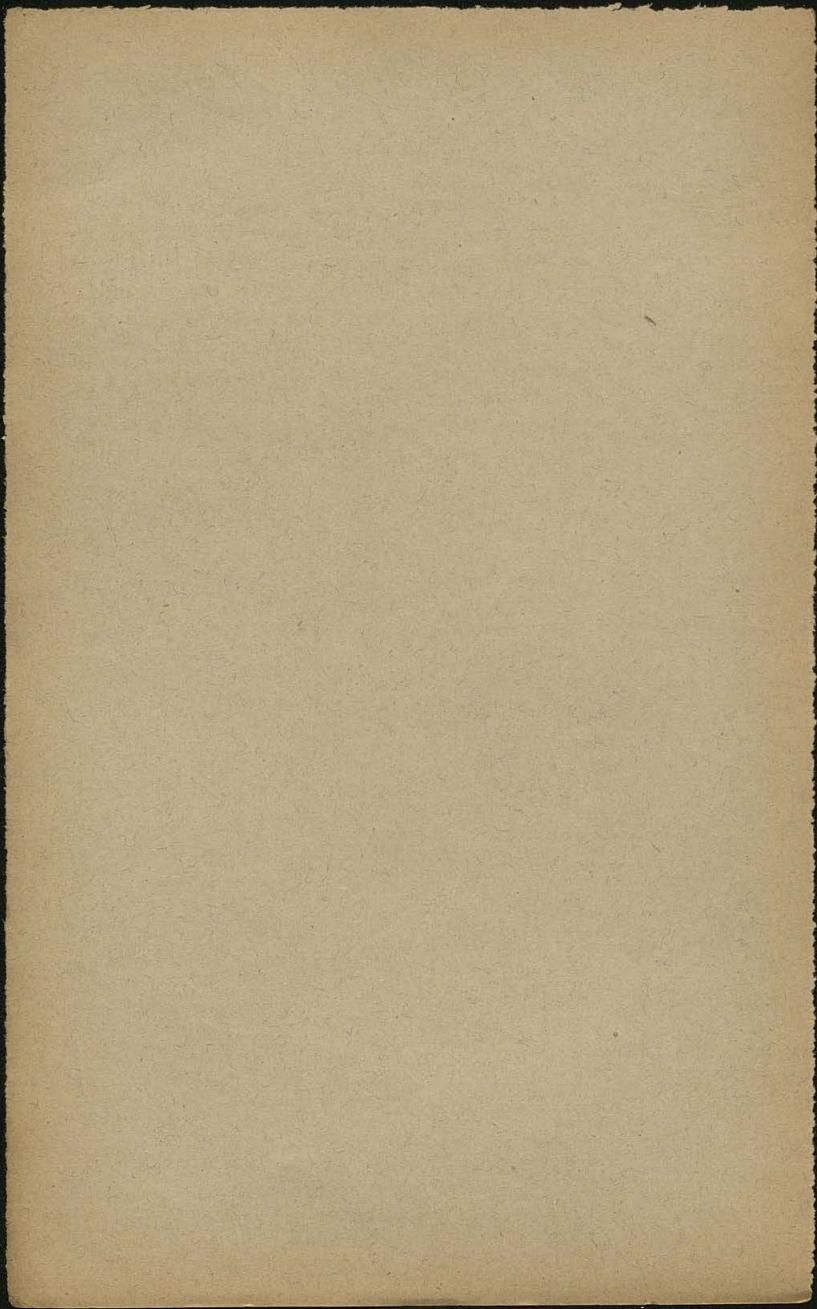
Rysak-a. m. ki. mu. z ros. kłusak, kwi odzna-
cający się różnym kłusem „Odbły się
wypściżi rysaków (kłusaków)” Tyg. 71. 2. 15.
140.

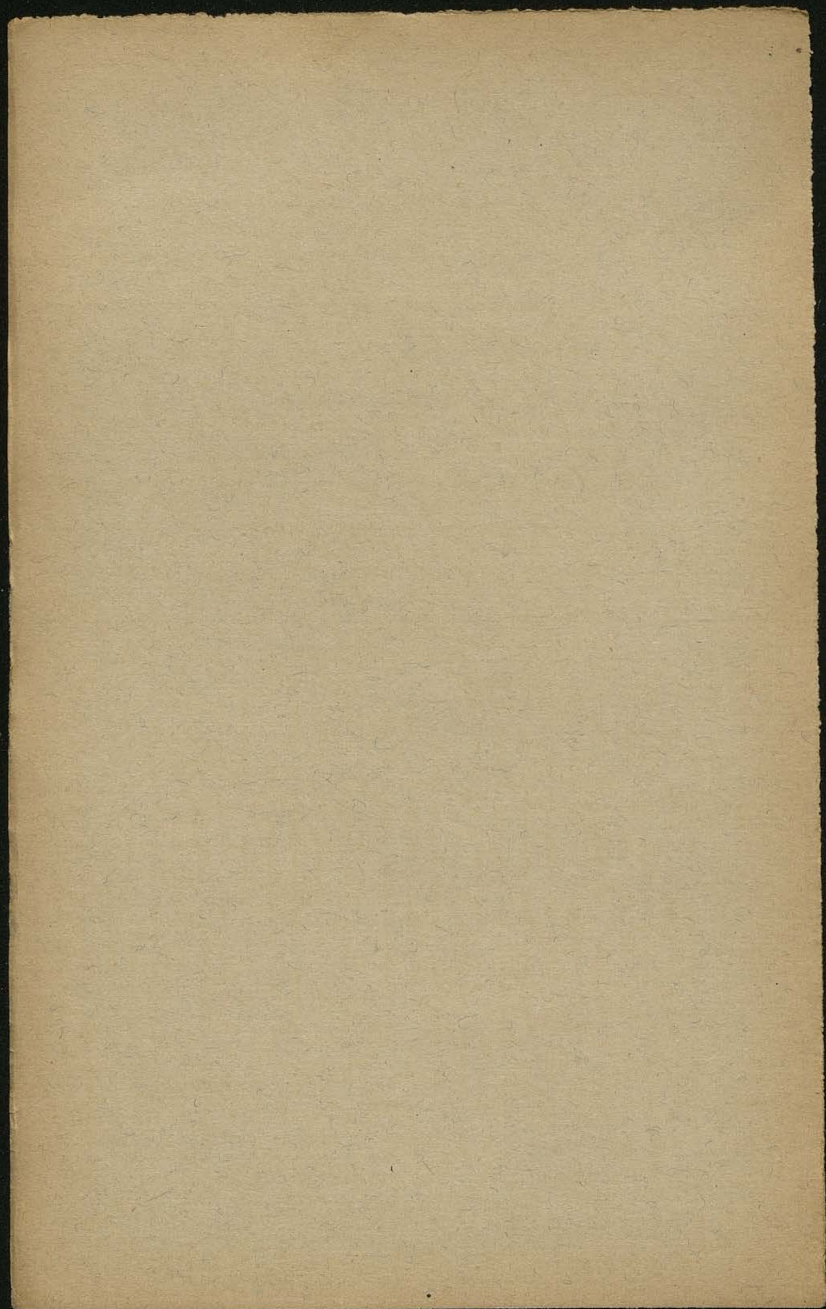
Rypia-i. k. ross. daw. rypś, rzesćia, kłus „ rypś ”
 kłusem „ Jedem z jeńdźców puśat us
 rypś, ku usiemu H. Sienk. Og. i. wie.
 3. 226.

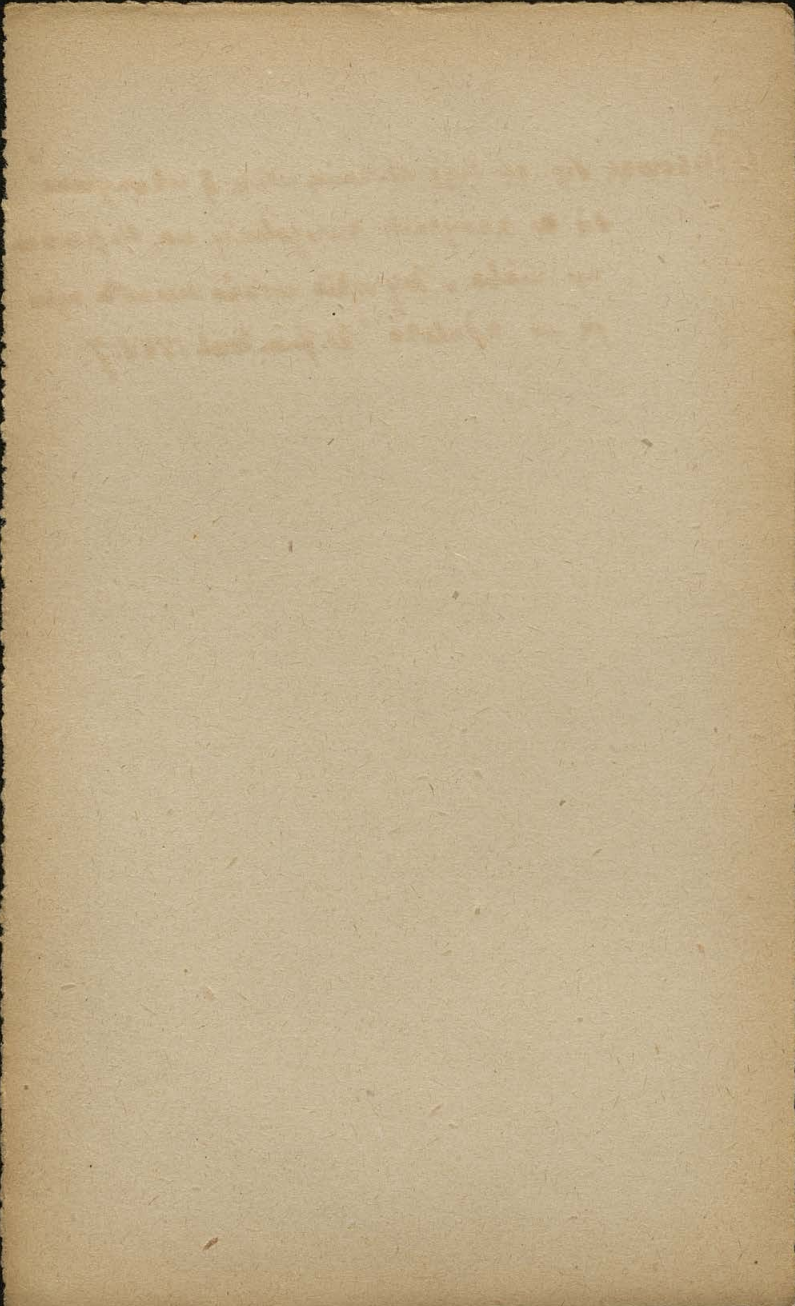
Ryskat-a m. te-i um. prow. Galic. rus. rydel
do kopania ziemii „w tej' orankie-
rzi, proce narzedzi ogrodniczych, gwas,
ryskali i taczek kilku nie wiele jest
waxontow” J. Dziennik. 2. 85.

Rysopis - u. m. sy-ów mu. opisanié rysoú tu avry
 i' catej powieprukowóci vsoby „Slivna,
 wyproba, blondyna a karuceni vrami...
 Teresa! j'istnatec - Teresa! nie podlega vst-
 pliwoici, rysojis najdokladnejray." Z. Mell.
 Groch. wiau. 16. prren. „Z postoiú Litwy, bylko
 jedm bard Antoni miat trojke koni. Pamiçi
 ich na vovvcrnyu kvstata Parnarie tak
 xjwa, se d'is móglbyu robit' ich rysojis”
 Ad. Mich. 1. 262.

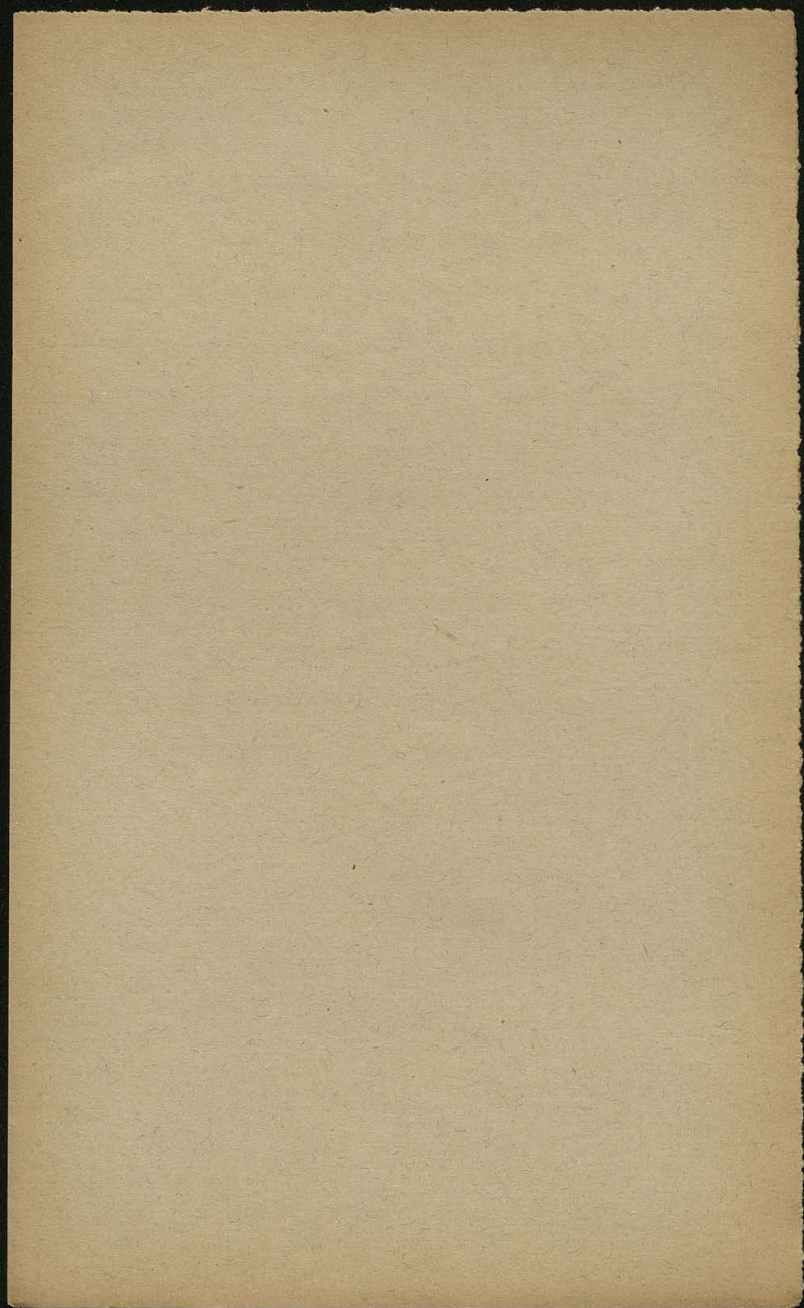
Przypowai' sig - at' suje st. zaim. wdkm. & ukonywai'
sig w zamyśle, wogólniej na kę pewnem
np. nielca „Wyrokie wiecie miasta nypu-
je us xdaleka” Kł. Jun. Wiek 1888. 7.

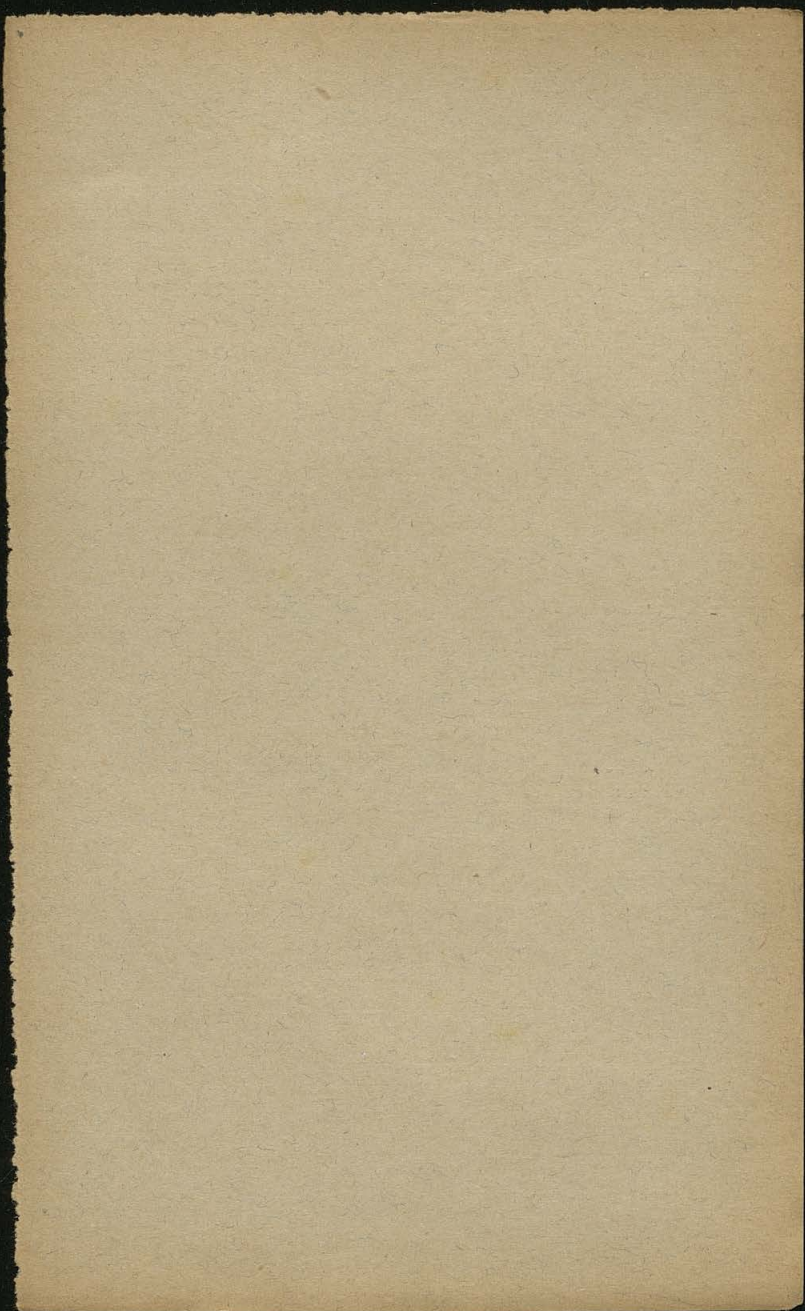
Rywal-a m. te-i. mu. Rywalka-i. z. thi-tek mu.
 franc. rival, łac. rivalis, współzawodnik
 pod jakimkolwiek względem.

Rywalizacja-ji. z. cyj mu. współzawo-
 dnicstwo, współubieganie się o coś, odwa-
 żę też do niego o wiele podmiotów tak da-
 wna lubo kwersta nie straszą rywaliza-
 cja" Ł. Kawał. 4. 313.

Rywalizowai-at. kuje st. ex. nd. km. franc.
 rivaliser, współzawodniwić z kim o coś,
 współubiegać się "Dyktę tak ładnie, że uw-
 gły z brisjusz na senjo rywalizowai." J.
 Łarkar. Dis. lit. 5. 4.

Рыка-у. і. ры-ры му. з пром. Галич. мі'ва
півієрхуі, піє' могого гунту.

Ryzyko - a. u. włos. rischio, fr. risque, niebezpieczeństwo, los niepewny, na chybić trafić. „A. ryzyko - ale poprobujemy” J. Kwara. 72. 139 „Gra niebezpieczna.. ryzyko zbyt wielkie” D. Dot. Hybr. 63

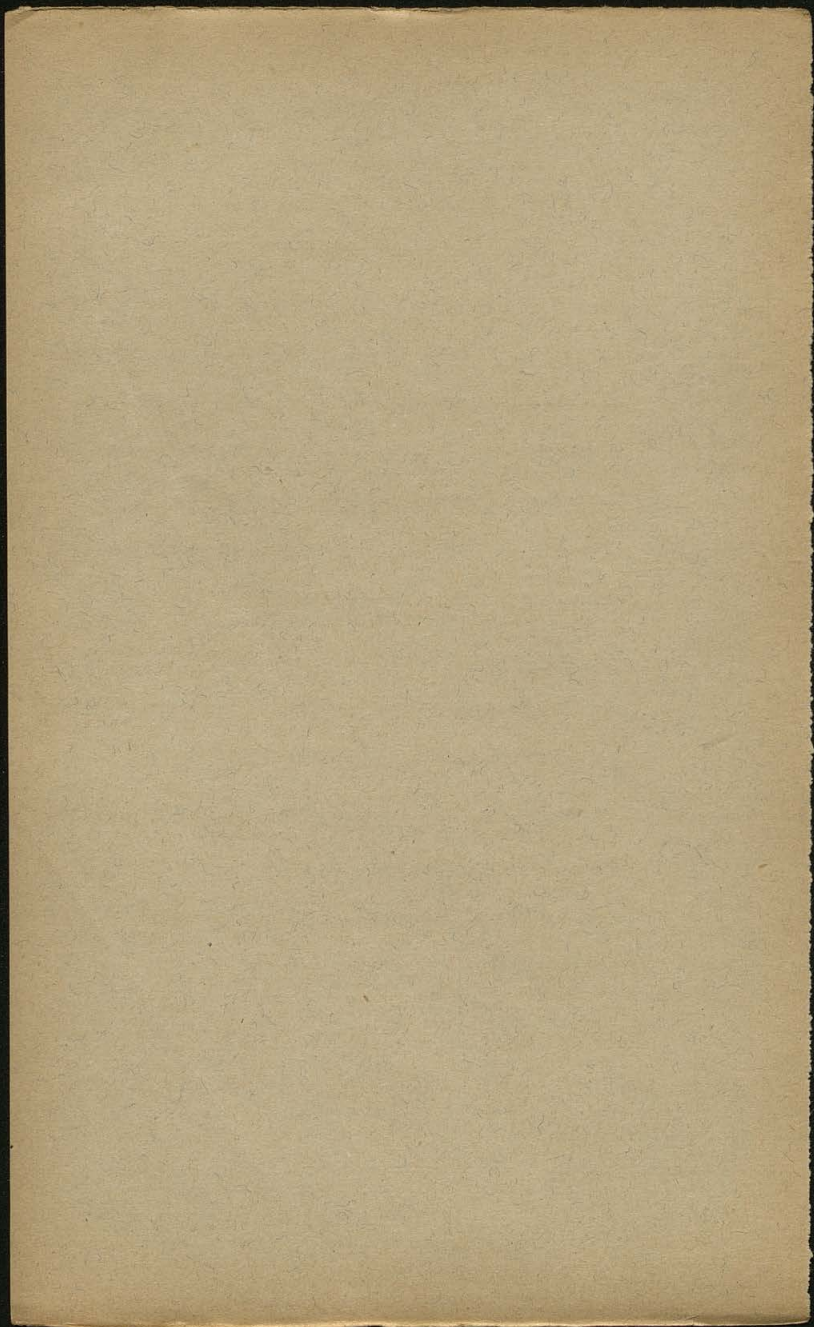
Ryzykowaci ex. udku. puszkać na ryzyko, na niepewne. Ryskowaci czasem ale bezkarni. Rekykowaci to włos. rischiare, franc. risquer. Zaryzykowaci, Zryzykowaci dku. - się, zaim. „Kup swoje pieniądze ryzykuje dla małego zysku, ale często ryzykuje” J. Kwara. 32. 78 „Dylem grubo wygrany, ale że miś podkurwito i ryzkowatemu” J. ib. 19. 63 „Kawarnoni” zarwae rerykujemy i grava myniej niż uawa karty” J. Zambor. Dia. lit. 2. 660 „Chyba dla takiej przyjemności, na niedy do starego można się ryzykować” J. Kwara. Wien 1878. 23 „W naszym towarzystwie znależi można więcej przyjemności, a mniej się ryzykuje” D. Dot. Sem. Pau. 46 „Czy karyzykować te przyjemności? wyprawie karmyła zagranicę?” Jery Myr. Wien 1883. 12. 1.

Ryzykowny a e - ^{prosz.} nie. włos. rischioso franc. ha-
sardeux - niebezpieczny, niepewny, groźny nie-
bezpieczeństwem „ Albo przestanie próbować
sawężnia, albo wypróbuje ostatkiem odwagi, ran-
ci się na ogromny, ryzykowny spekulacyjny „ *J.*
Kras. 32. 93. „ Grajże rewalkami coram ryzy-
kowniej, wpaść w ten bank wryzku
do ostatniego grozua „ *D. Dol. Pans. Pan.* 257.
11) „ Mieraka ai na Ogrodowej! Niepodobna się
ryzykować piechotę „ *Haj. J. Lwow.* 1887. 127. 2.

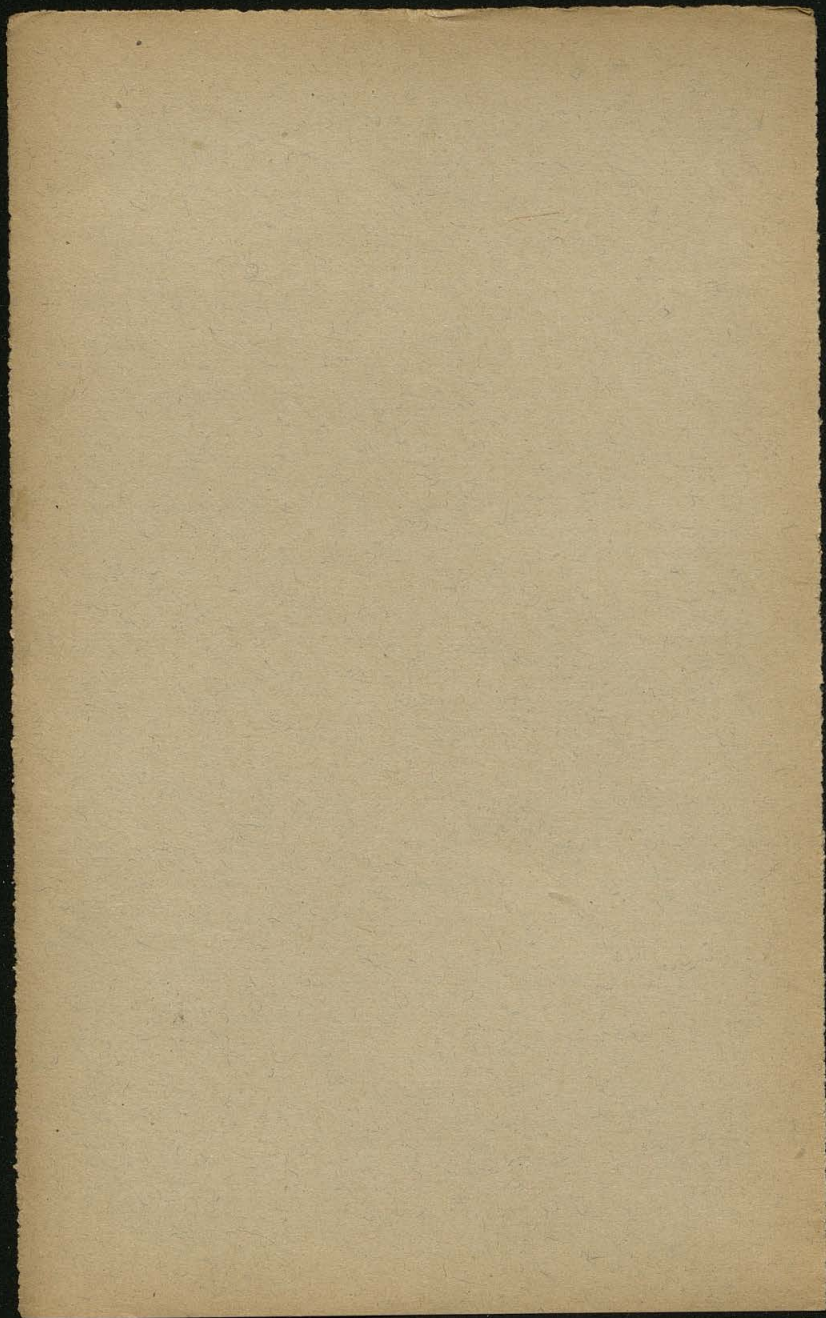
^{rydy,}
Ryjny-a-e, rudy, rusy śiōtko-oxerwony, mōwiąc o
 barwie włośoi „Stany kawaler, w rykiej
 peruce, butach ze wtyłkami i tabak-
 kowym fraku” J. Kw. 46. 11. „San Cie-
 mienska barwy sty chłop z ryśo-siwą
 czupryną” ib. 75. 80 „Koziet, który tam
 w łasnie przyniesł wody wankai: Ej! wy-
 kupał (do łisa), ej ty ryjny kudła. Wawa od
 kōwōta.” J. Mick. 1. 262.

Ryjobrody-a-e, z ryśo broda „Jeden tył-
 ko faktor Samuel ryjobrody, miał do nie-
 go przystęp” J. Kw. 31. 127.

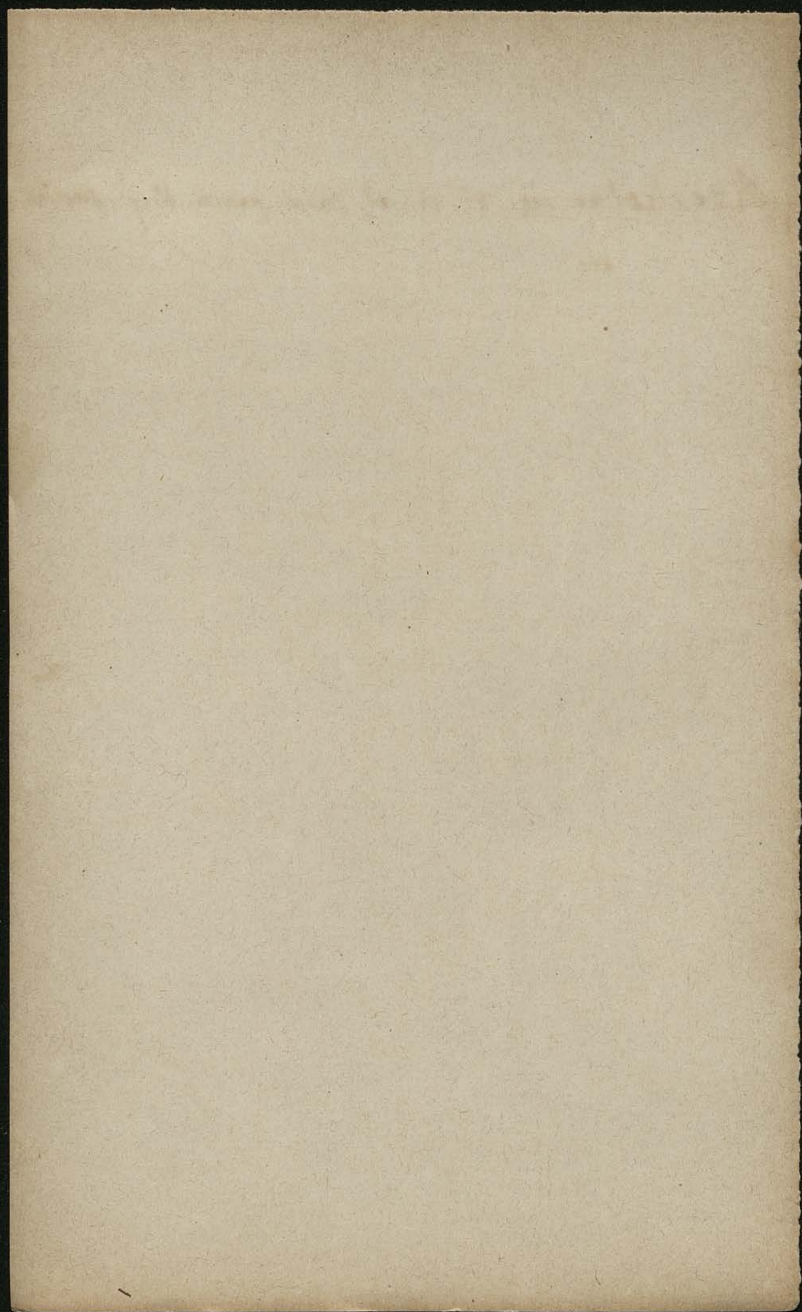
Rykiec-at-eje st. nij. ndku. Wyrykiec dku.
 ryjym się stawai, rudzić, peruka wy-
 ryziata mu ruspetnie i myty siata nawet
 miejscami” J. Kw. 46. 12.

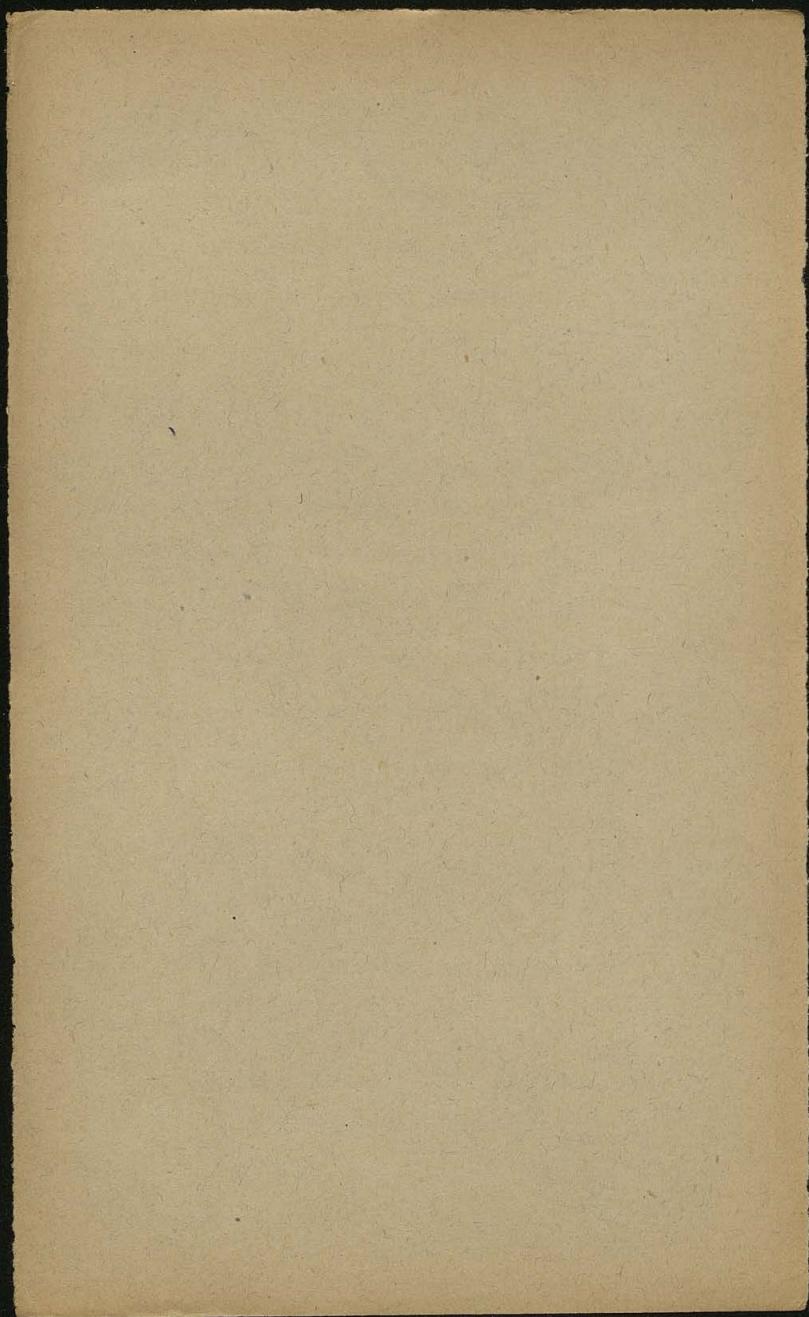
Prząd - rzędu m. z polp. przy słowkuwo, w pierwszym
rzędzie = przedewszystkiem, najprzód, do
podniesienia uroku kabawy przychylił
się w pierwszym rzędzie cały następ uro-
czych daniech i śliczne toalety "J. Kwaw.
1885. 38. 3.

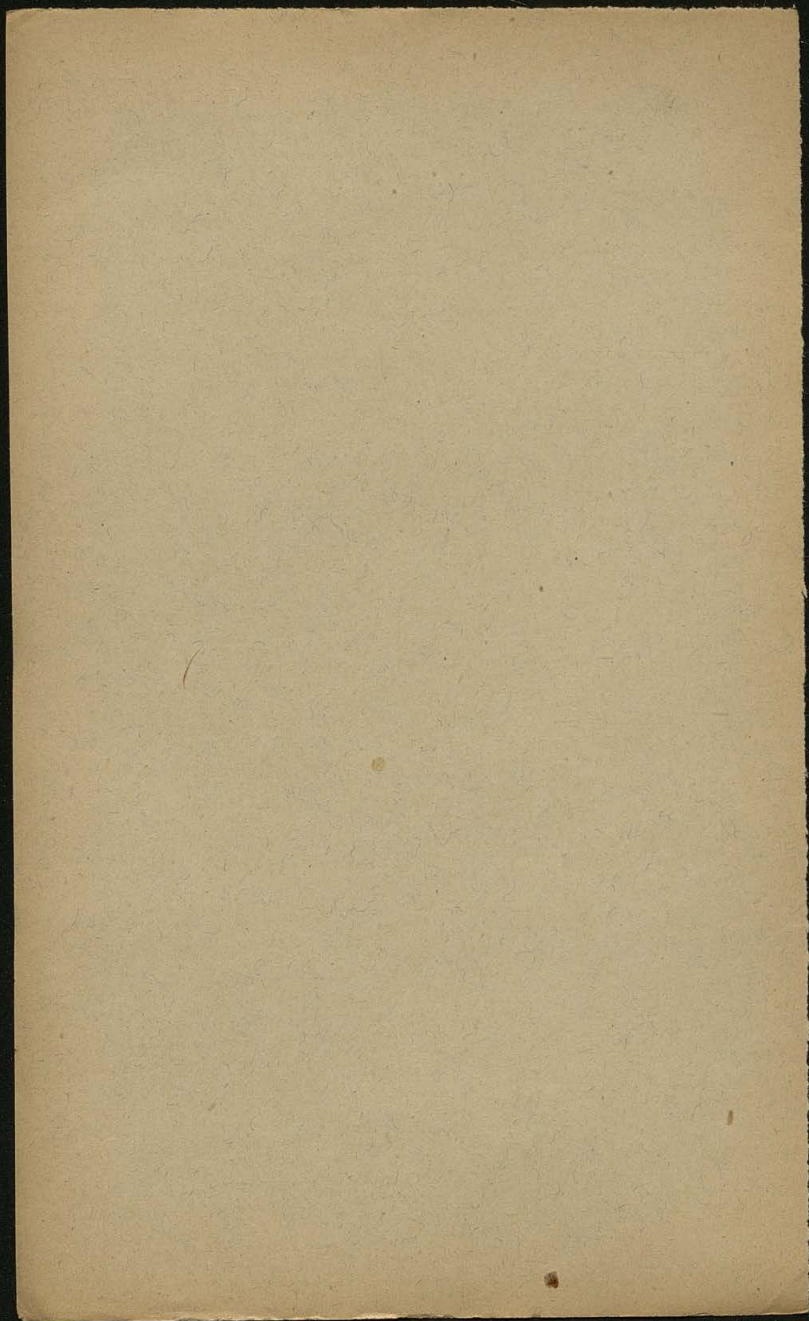
Rzechotai us - at - ce, st. zaim. prow. Kij. - siviái
sie

Рречк - y. z. z'prawkwo: „w рречкы”, zom. w samoy
 рречкы, w istoie, istoine, niyw. права
 А. Фрідлз: „Зопя не потребує рабо-
 ратовай миста, чи там w рречкы до-
 бrego наувчыć сяз мвие?” А. в. ф. 1. 253.
 „Wy ррочіе рречкы, ја сяз не увачі,
 чы w рречкы клавтор быт w твоім
 каміарке? lub тэі чыі мвие мвиста
 w мвійі остыру способіе, до сязі про-
 куты прывоай тоу арыраа собіе?” іб.
 2. 42. „Чы w рречкы і'лбы?... мвие мвиста
 ісі ка мвзі.” іб. 4. 63.

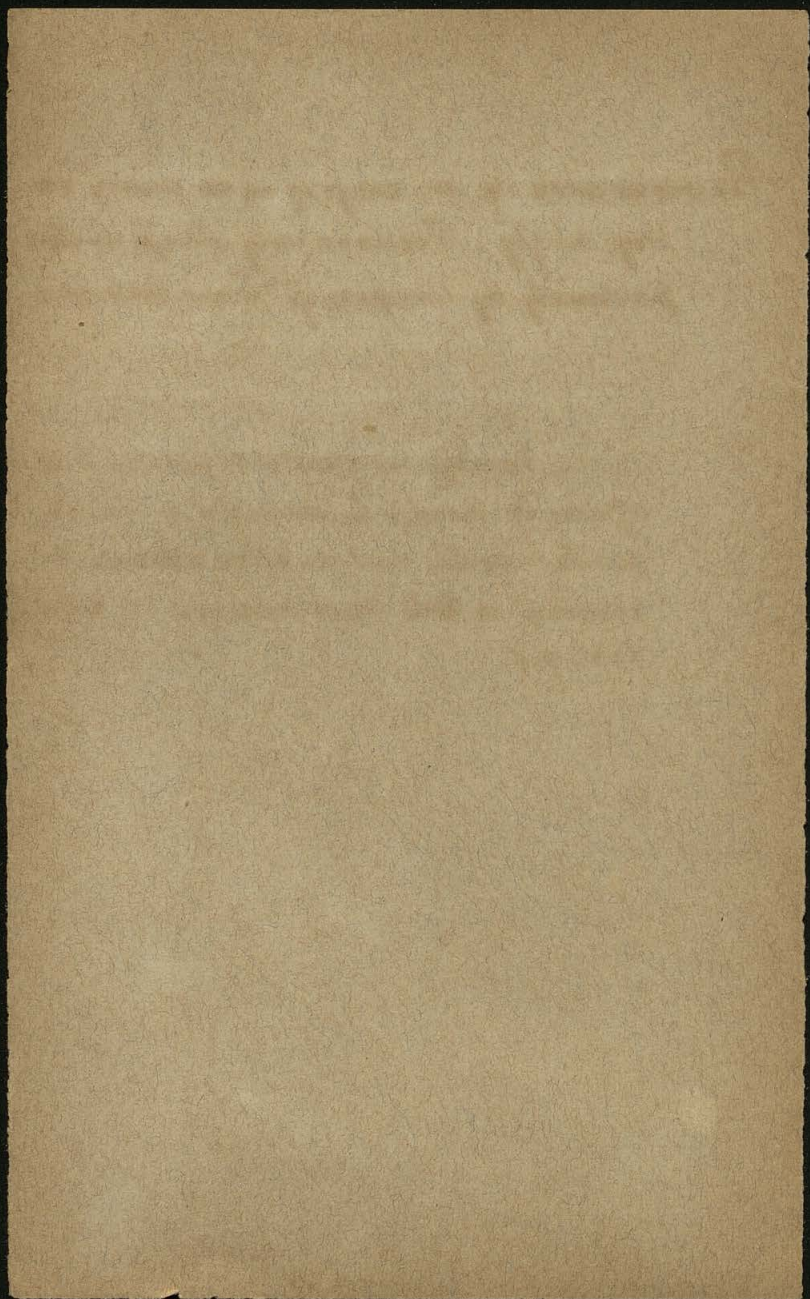

Rzekowy-a-e, tykasy sis, i'izgajzy us do
reery „Wylew Bugu sprawi' ogrom-
ne wchody. Potrzeba pomocy pi'ci'ni'zi-
nej i' rzekowej wielka” Nod. uick.
1877. 13.

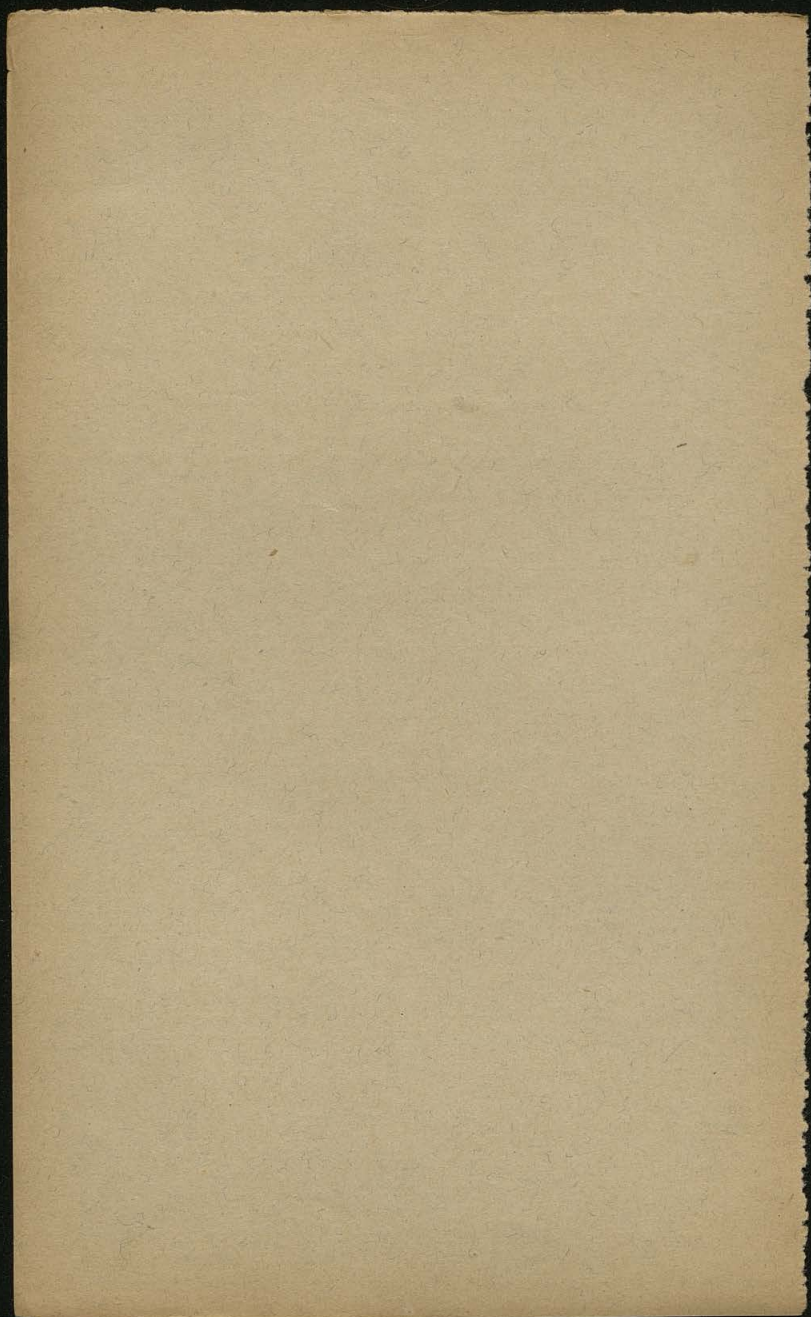

Rzeźnicznawca - y. m. znajdujący się na pewnej rze-
 wy, biegły „Rzeźnicznawcy oddają wszelkie
 pochwały tej kowpożyji” G. nar. 1883. 18. 2.

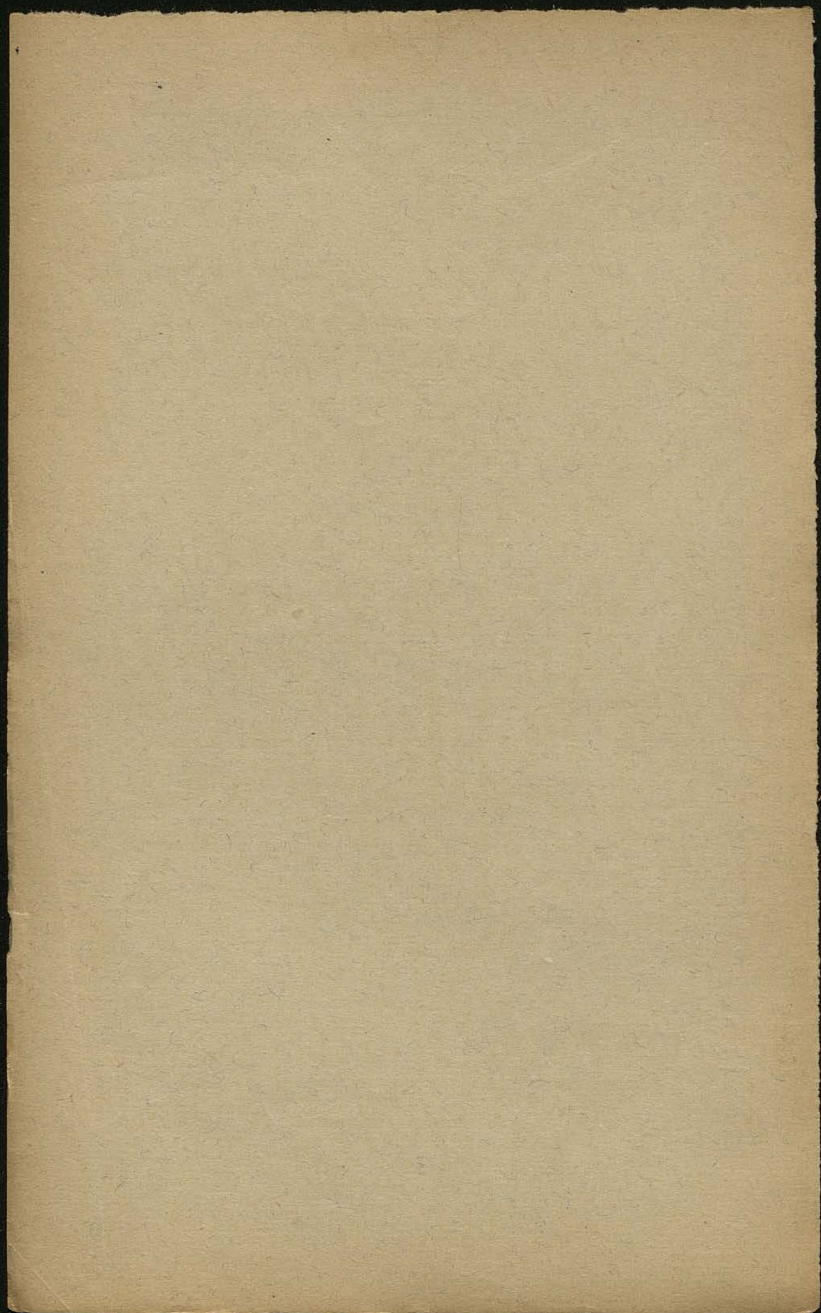
„Rzeźnicznawcy orzekli, iż faktorycy pod-
 pis pochodzi z jego ręki” ib. 1882. 21. wy 22
 luty „Komisja nie przestanie zbierać mate-
 rjałów do kwestji żydowskiej i w tym celu
 przestąpiła do swiego kółka rabinnego w
 prowincji w Woli rzeźnicznawców” G. nar.
 1888. 9. 5.

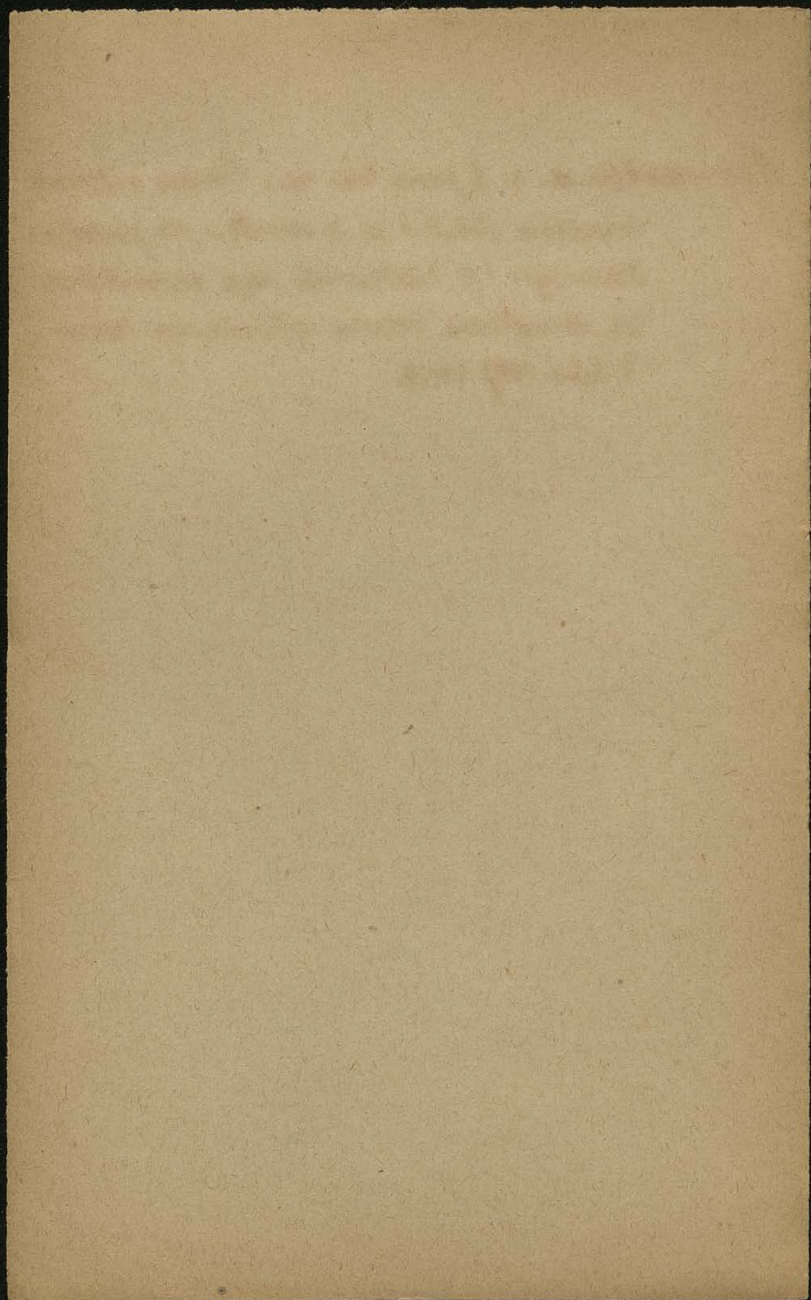
Przeputka h. i. thi-tek mu, mata rzeeka, rzeeka
 ka „Gdzie pierwiej rzeekutha ciekata,
 tam suchy piasek i rowy.” Ad. Mick.
 1.24. „W twoj sig przegna dolina podaje,
 przewodem rzeekutha i mostek” ib. 35
 „Wyschate rzeekuthi ciekly swyte gte-
 boko” J. Kwara. Lubo. 1.6.

Przepka i. i. phi-pet um. xdrb. rzepra z fig. w poro-
wianach, jako słowa jednosci, swieciasi
"Dziwka by rzepra, figlarua i żywa!"
w. Pol 9. 108.

Взрешотка а. и. з пров. лесн. и. „Поприе зевчаніе
леснікѣвъ одбѣднѣ на работѣ... На порядку
дѣленіи: О заставкахъ иъли речоткахъ
до мунтаніа древна, спавіанега лѣаніа...“
Г. лвов. 1887. 231. 3.

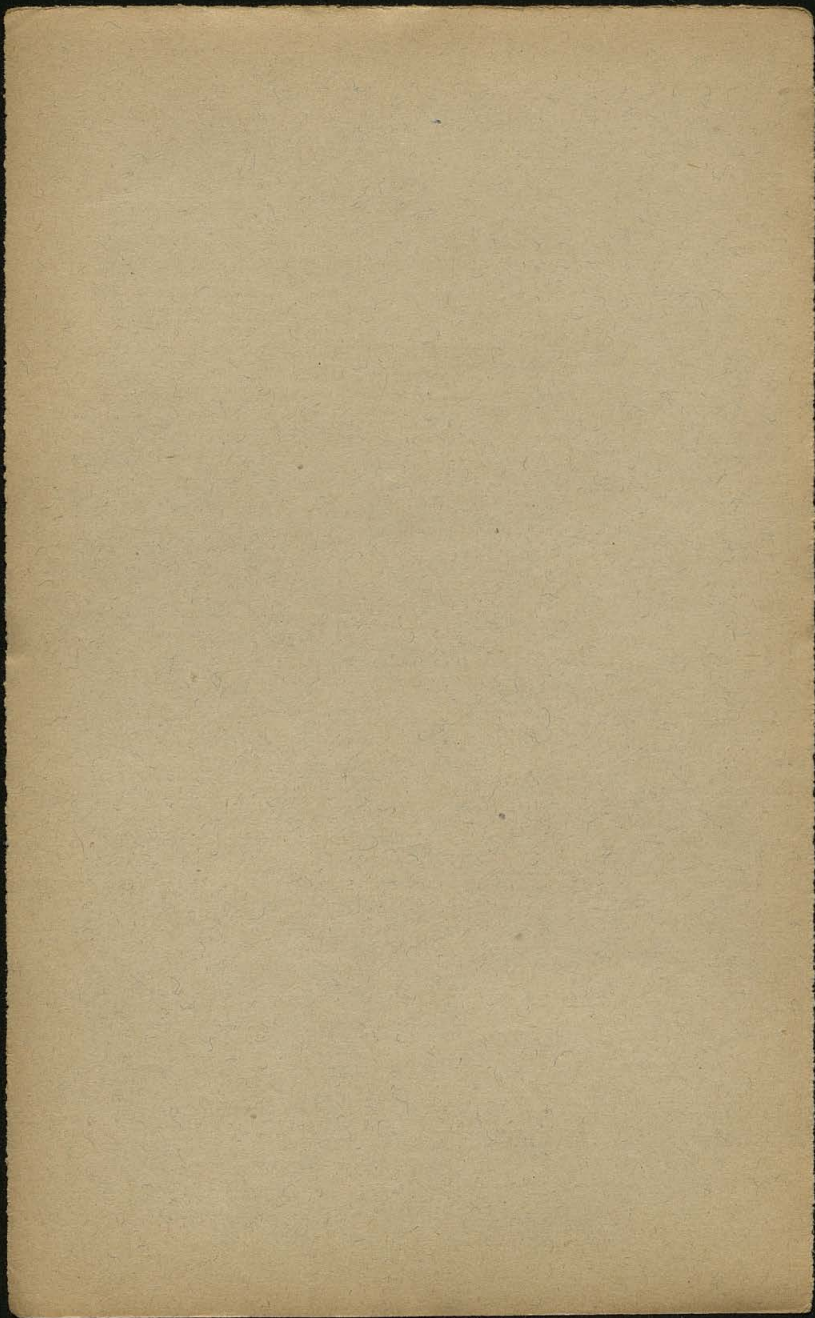

Rzewnic' sig-it-i st. kain. ndkn. roxrzewnicai
 sig, crulic' sig, roxrulai' us' of urze-
 wnic' „ Kędzie naptem w tem sercu
 exulosc' us' odrywa? cztowick, co pra-
 guzerum nie dat wody szklanki, dais'
 sig rzewni, pasterskie wyprawia sie-
 lanki " J. U. Wienc. 2. 255.

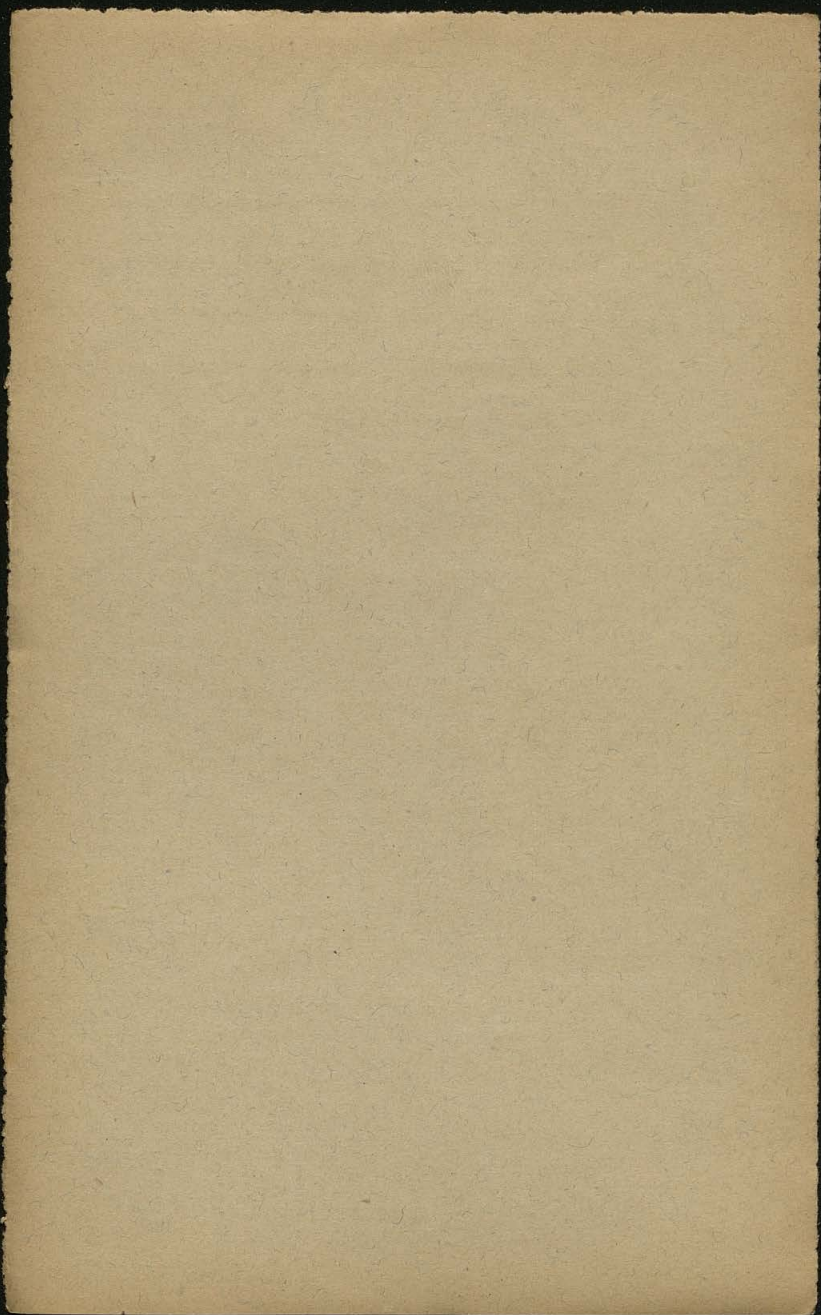
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Przekalnia-i. i. wie-i. m. Przekania-i. i. wie-i. m.

daw. wieńnica, kutłof, walachta, gdzie by-
 dło bija, „Woty z bolu przekalnicowaty wy-
 solnie banjery przekalni.” G. nar. 1882. 135. 3.
 „Kupa psow woto wieńni” Spisic 75.

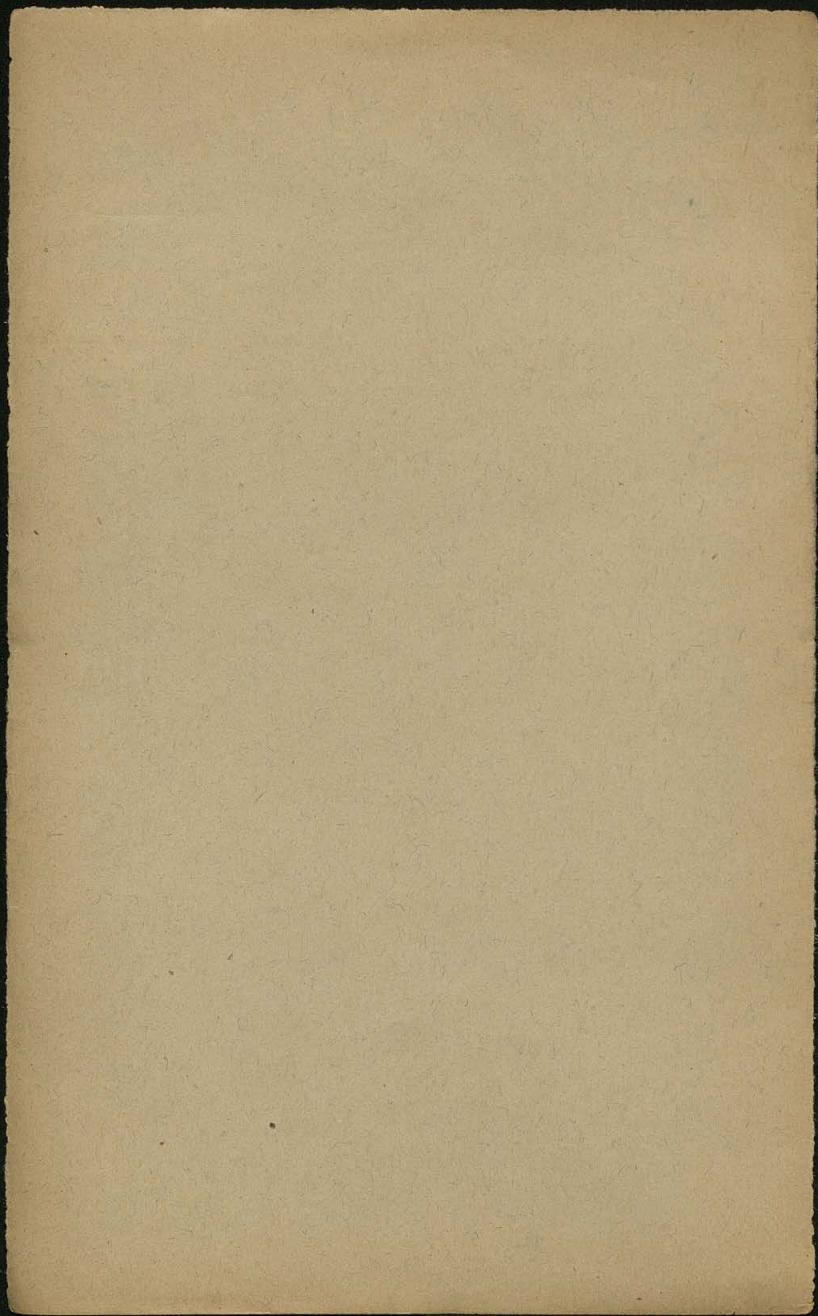
Przebiarha - i. xi. rki - veli un. ~~ktora~~ kobieta ktora
rzebi, zajmuje iz rzebiarstwem „Pa-
ryskie stowowyzszenie malarek i rzebia-
rek stworzylo doroznag wystawę dzieł
swoich” Dluwr 22.56.

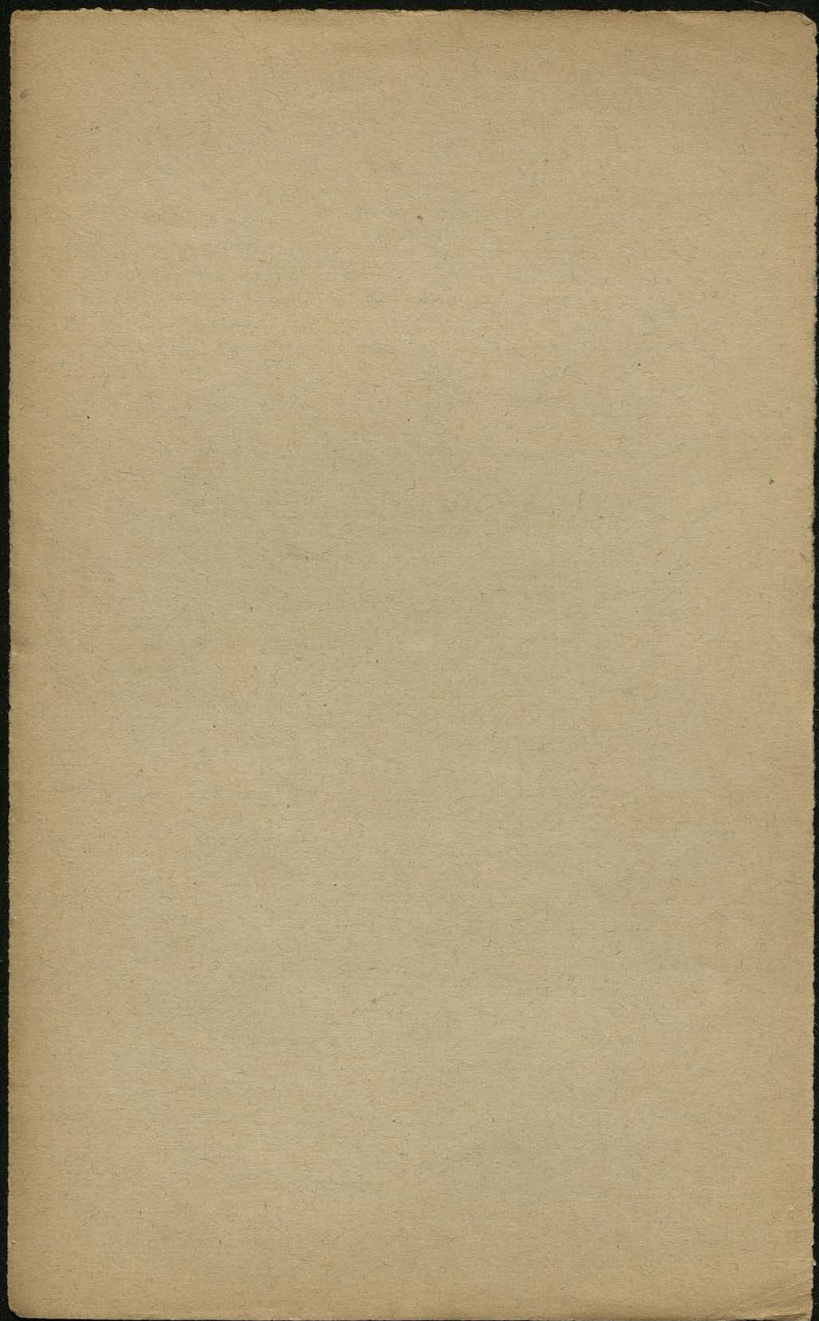
Piznac - czt. - ic. w. k. udu. z prop. gwa' (w. k. w. k.),
 o muzyce, tylko gdy mowa o instrum-
 entach rzymskich, "Czta noc rzymski-
 smy w djabelka i wrysko przegra-
 Teru" W. Prus To i owo 16. z biedk, isc'
 albo jebuc' zywo, ostro, rzymsko, "wizag
 konie twa przed gaulieru, i rzyms
 prosto do pokwju" W. Pol q. 76 z staj.
 "Rzyms w branciu" niesob. bolesi w
 branciu; stad Rzymsie-a, bol kotq-
 dka, "widz, ze maza w kotqdu jakis
 brzydki rzymsie." Klawy 1878. 1. 1. z
 "rzymsie instrumenta", ~~stary~~ muzy-
 kowe, jak skrzypce, basetta i. t. d. "Dzosty
 wielki koncert Handla na same rzyms-
 te instrumenta wyrucl z niwrow-
 nowej pweyja" G. nar. 1878. 268. z praw.
 w kuj. mowiz, "rzymsie zborze sierpem"
 nie rzyms - stad, nie muzykawiya, rzyms,

teci „rîwivo“ od rîwîgîa me od rîgîa-
a moše od rîy (rîi-rîto). Chleb, moše
w tej kawce rîaue, nigdy rîytusie.

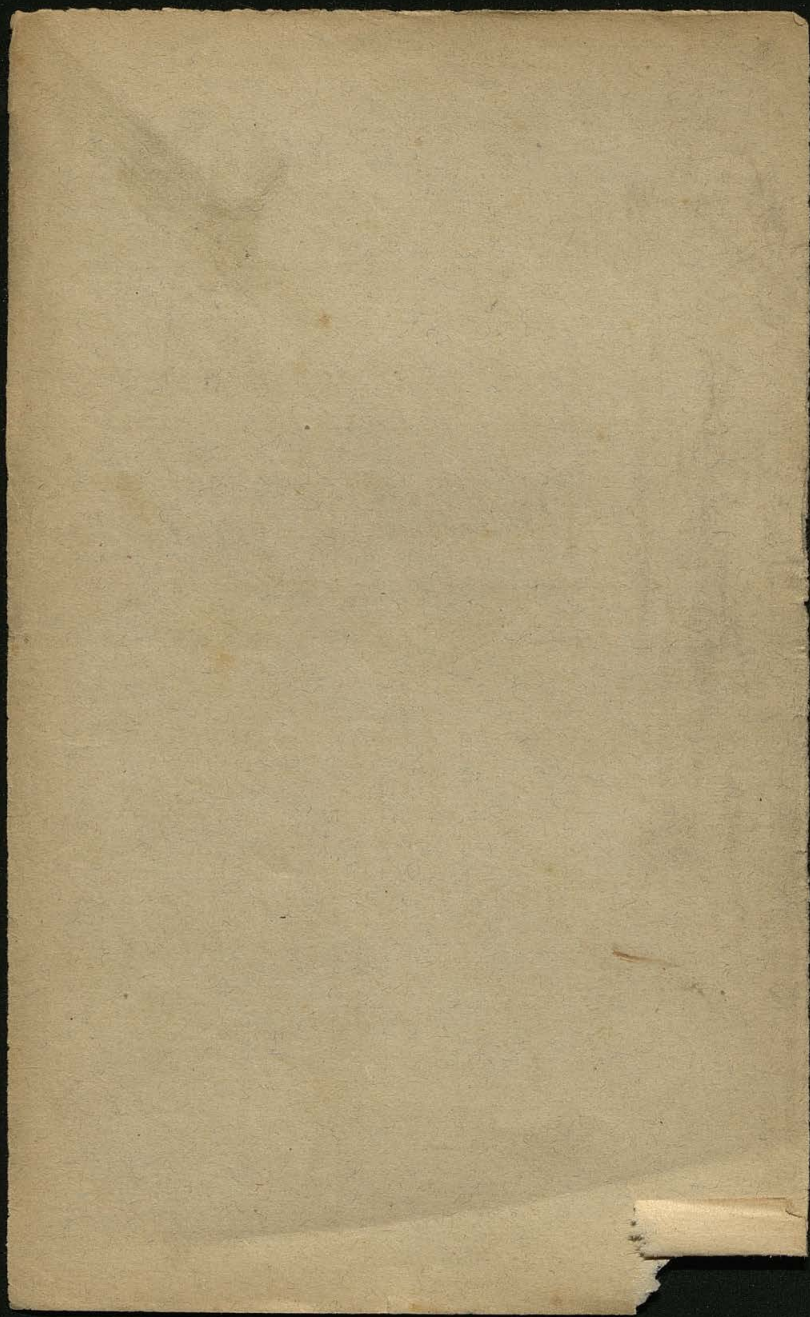
Prómnie, Prómno prast. praw. lud. kuj. to samo, co
 porządnie, cf. porządkowy, ale słynące tylko
 z przekleństwem „nieprómnio” cf. kómnio.
 „Do mnie ślepoty, do mnie, mam pieniądze
 rzonnie” J. Koperski. Pisma Świątli 38. 487.

Rzucik - u. ni. ki - ów mu. ndr. w. w. na płócienkach,
perkalikach i innych materiałach, deseni nie
skombinowany, lecz pojedynczo rzucający,
w kształcie umiark. kwiatków, punkcików
i t. p. „Suknia z ciężkiej materji czarnej
w rzucik & kwiatów” A. W. W. Fot. 1. 173.

Rzymianyc - yt - y st. x. udm. Z rymianyc dku.
 na rymianina poverabici, navedeni
 rymianca naxucaj, „Aposto-
 tom dodaj wigcej powagi, ale pomnij
 ze to byli ludzie. prosij, ze nie wy-
 kwintrich, z rymianckich obywateli
 wielkiego państwa, ale natchnio-
 nych malujera prostawkow” J. W. W. W.
 73. 195.

P.T. Biblioteka
Jagiellonska

Krakow

Ul. W. Anna 12.

Polaki

DEUTSCH
REICH
5
XIII
MIENT

DEUTSCH
REICH
5

BAR BEZAHLT

6889

II

II/6889

R

juá

